

MUNICIPI, FINANCES I ELITS LOCALS EN UNA CIUTAT CATALANA BAIXMEDIEVAL: GIRONA (1345-1445)

Albert REIXACH

Dipòsit legal: Gi. 2074-2015
<http://hdl.handle.net/10803/327319>

ADVERTIMENT. L'accés als continguts d'aquesta tesi doctoral i la seva utilització ha de respectar els drets de la persona autora. Pot ser utilitzada per a consulta o estudi personal, així com en activitats o materials d'investigació i docència en els termes establerts a l'art. 32 del Text Refós de la Llei de Propietat Intel·lectual (RDL 1/1996). Per altres utilitzacions es requereix l'autorització prèvia i expressa de la persona autora. En qualsevol cas, en la utilització dels seus continguts caldrà indicar de forma clara el nom i cognoms de la persona autora i el títol de la tesi doctoral. No s'autoritza la seva reproducció o altres formes d'explotació efectuades amb finalitats de lucre ni la seva comunicació pública des d'un lloc aliè al servei TDX. Tampoc s'autoritza la presentació del seu contingut en una finestra o marc aliè a TDX (framing). Aquesta reserva de drets afecta tant als continguts de la tesi com als seus resums i índexs.

ADVERTENCIA. El acceso a los contenidos de esta tesis doctoral y su utilización debe respetar los derechos de la persona autora. Puede ser utilizada para consulta o estudio personal, así como en actividades o materiales de investigación y docencia en los términos establecidos en el art. 32 del Texto Refundido de la Ley de Propiedad Intelectual (RDL 1/1996). Para otros usos se requiere la autorización previa y expresa de la persona autora. En cualquier caso, en la utilización de sus contenidos se deberá indicar de forma clara el nombre y apellidos de la persona autora y el título de la tesis doctoral. No se autoriza su reproducción u otras formas de explotación efectuadas con fines lucrativos ni su comunicación pública desde un sitio ajeno al servicio TDR. Tampoco se autoriza la presentación de su contenido en una ventana o marco ajeno a TDR (framing). Esta reserva de derechos afecta tanto al contenido de la tesis como a sus resúmenes e índices.

WARNING. Access to the contents of this doctoral thesis and its use must respect the rights of the author. It can be used for reference or private study, as well as research and learning activities or materials in the terms established by the 32nd article of the Spanish Consolidated Copyright Act (RDL 1/1996). Express and previous authorization of the author is required for any other uses. In any case, when using its content, full name of the author and title of the thesis must be clearly indicated. Reproduction or other forms of for profit use or public communication from outside TDX service is not allowed. Presentation of its content in a window or frame external to TDX (framing) is not authorized either. These rights affect both the content of the thesis and its abstracts and indexes.

Font de la imatge de portada: Arxiu Municipal de Girona, I.1.1. (Manuals d'acords), n. 47, f. 1r, 1424/01/01.

5. ELS BENEFICIARIS DEL NEGOCI FISCAL DEL MUNICIPI (1340-1445)

Les hisendes locals sorgides de la revolució fiscal i financera viscuda al principat de Catalunya a les dècades centrals del segle XIV esdevingueren un pol d'activitat econòmica. En poques paraules, les contínues necessitats de crèdit les obligà a mobilitzar recursos i, alhora, en redistribuir entre diverses franges de la societat. Com ja hem dit, s'entreveuen quatre grans àmbits de negoci dins dels sistemes fiscals que vertebraren tresorereries municipals com la de la ciutat de Girona: la concertació de préstecs (mitjançant fórmules a curt termini o a través de l'adquisició de violaris i censals), l'arrendament d'impostos (en essència les imposicions i algun altre dret), la provisió de serveis financers i el subministrament de béns necessaris pel conjunt de la comunitat.

Donat que ja hem descrit en passatges anteriors el funcionament d'aquestes vies per participar en els negocis fiscals i financers de l'administració municipal de Girona (cap. 2.3.), el principal propòsit dels apartats que segueixen és el d'identificar els col·lectius més actius en cada sector d'activitat. Amb això volem dir que ens interessarà observar els perfils més recurrents entre els creditors del municipi, els arrendataris d'imposicions, els especialistes que procuraren serveis financers i, en darrer lloc, els comerciants que proveïren de determinats béns a la ciutat. L'anàlisi prosopogràfica s'encamina a posar en relleu el rerefons professional i social dels distints actors, així com la possibilitat que les seves característiques evolucionessin amb el temps o en funció de distintes conjuntures. Tots aquests aspectes ens han de permetre no només entendre millor com es concretava, per exemple, el recurs al crèdit per part del consistori o l'arrendament dels seus principals ingressos, sinó també avançar en el coneixement de dos aspectes fonamentals per a la continuïtat del sistema: l'amplitud del ventall social dels implicats i, en darrera instància, beneficiaris dels diversos mecanismes, a la vegada que els atractius que oferia cadascun d'aquests negocis vinculats a la hisenda municipal.

5.1. Prestar a la ciutat: el col·lectiu de creditors del municipi

Encetarem l'anàlisi amb el conjunt de persones que al llarg de l'època investigada concertaren préstecs al municipi. Com ja hem dit, a partir de la dècada de 1350 la fórmula per la qual els gestors de la hisenda local obtingueren de forma majoritària crèdit passà per l'emissió de deute consolidat en forma de violaris i censals. D'aquí que dedicarem una atenció especial al col·lectiu de censalers. De tota manera, tant d'aquests com del grup molt més reduït de prestadors per mitjà d'instruments a curt termini, observarem la franja social a què pertanyien i, en cas que no formessin part de la comunitat local, la seva procedència geogràfica. Així, a banda d'avaluar el pes que, a semblança d'altres municipis estudiats fins ara, pogué tenir el capital forà, ens fixarem en la possibilitat que s'entrevegin actors especialitzats en oferir crèdit i, sobretot, en el fet que les quotes de participació de cada estrat social en el deute municipal variessin en consonància amb la pròpia dinàmica d'endeutament de la institució. Per això, posarem un èmfasi especial en l'anàlisi del grup de creditors des d'una perspectiva diacrònica. Alhora, respecte dels censalers –insistim-hi– el perfil més habitual de prestador, indagarem en els aspectes que motivaren les compres de violaris i censals, alhora que, pensant sobretot en les famílies que conservaren més temps la titularitat d'aquestes rendes, avaluarem l'ús que en feren una vegada adquirides. Òbviament, aquestes dues darreres qüestions mereixerien un estudi monogràfic. Amb tot, basant-nos en una part de les dades recopilades, esbossarem un primer quadre d'hipòtesis interpretatives.

5.1.1. Una evolució dels censalers al ritme de l'endeutament municipal (1340-1432)

Començant l'estudi dels creditors amb els censalers, centrarem la panoràmica sobre l'evolució que experimentaren en “instantànies” de quatre moments distints dins de la dinàmica d'endeutament del municipi de Girona entre 1340 i 1440. En les ofereixen els següents registres. Successivament: un llibre de comptes presentat pels jurats i el tresorer de 1371, els generats pels síndics responsables de l'ampli procés de sanejament financer completat entre 1377 i 1380, un altre registre comptable del clavari de les imposicions de

1394 i, en darrer lloc, un llevador de rendes elaborat l'any 1432¹. Malgrat que les fonts escollides cobreixen gran part del període investigat, no es tracta de registres idèntics, de manera que calen unes quantes consideracions prèvies de l'abast i límits de cadascun per justificar la manera com els utilitzarem.

En línies generals, estem davant de tres tipus de fonts distintes: dos llibres de clavaria, un llibre de comptes d'un sindicat de refinançament del deute i un llevador de rendes. En concret, el primer i el tercer volums esmentats consisteixen en els comptes elaborats, de cara a la fiscalització, pels respectius tesorers o responsables de satisfer les pagues de les pensions de violaris i censals en cadascun dels exercicis: l'any 1371 era un clavari que actuava conjuntament amb els jurats en l'etapa prèvia a la consolidació definitiva d'un tresoreria específica del deute, mentre que l'any 1394 ja consistia en un clavari de les imposicions d'acord amb el format assentat a partir de 1385. Al marge d'aquest detall, suposem que tots dos registres inclouen el conjunt sencer de pensions o pagaments anuals (fraccionats en dos semestres) deguts als titulars o cessionaris de rendes. De tota manera, com és habitual en llibres de comptes d'aquest tipus, els oficials es limitaren a consignar les pagues en tant que despeses o com a entregues a favor dels censalers o les persones físiques i jurídiques a qui s'havia cedit el dret de cobrar una o diverses pensions. Tot i precisar-se normalment l'existència de cessions, en aquests registres no s'anota mai el capital dels violaris o censals en qüestió, o sigui el preu pel qual fou venut cada instrument. Per consegüent, no permeten calcular-ne els interessos.

El registre elaborat pels volts de 1380 en el marc d'una campanya de redreç financer ofereix, en canvi, més possibilitats, tot i continuar presentant algunes limitacions. Com hem vist, durant aquell procés els comerciants nomenats síndics reduïren els interessos d'un ampli conjunt de violaris i rendes mixtes que gravaven la tresoreria municipal. I, en paral·lel, comprovem que les rendes més oneroses foren lluides definitivament, alhora que se n'emetien de noves per tal de finançar el global de l'operació (cap. 1.4.1.). Deixant de banda els violaris cancel·lats, els que foren objecte d'una reducció haurien de considerar-se el llegat de les quantioses emissions de les dècades de 1350 i 1360 i a les quals se sumà l'important repunt de 1374 i 1375. En definitiva, el registre ens permet apropar-nos als compradors de violaris i rendes mixtes d'aquest intens període i a les característiques originals dels contractes, comptant, però, que alguns ja foren sotmesos a una primera temptativa de contenció financera l'any 1368 i que d'altres canviaren de titulars. Les

¹ Es tracta, per ordre de menció de: AMGi, I.3.3.1.2., llig. 1, reg. 2, f. 22r-62v, c. 1371; AMGi, I. 3.3.1.2., llig. 3, reg. 1, f. 1r-42v, 1394; AMGi, I.3.3.2.4., RG 43114, c. 1380; AMGi, I.3.3.2.4., antic llig. 27, 1432.

informacions que conté sobre els compradors originals i dels trets pels quals foren venudes aquestes rendes no s'inclouran en els càlculs elaborats, però sí que obren una bona via per apropar-nos a una etapa de tanta importància en l'evolució del deute com la de les dècades de 1360 i 1370, tal com farem a la part final de l'anàlisi

En definitiva, el document que ens proporciona una “instantània” més nítida de l'estat del deute en un any concret és el memorial de rendes o llevador de 1432. I és que, ben mirat, és l'únic que fou concebut pels contemporanis amb aquesta finalitat informativa i que, per tant, inclou les dades bàsiques de cada renda: el seu titular, la tipologia, la data en què tingué lloc la venda amb la referència al notari que l'escripturà, els dies que estan previstos els pagaments semestral, el capital obtingut amb l'emissió i les pensions que calia satisfer, a més d'apunts esporàdics de possibles traspassos o cessions, així com de llüicions parcials o de reduccions dels tipus d'interès². En conseqüència, proporciona una bona perspectiva de les emissions dutes a terme amb posterioritat al procés de sanejament conclòs entre 1403 i 1405, durant el qual, com hem vist, es vengueren els primers censals perpetua (cap. 1.4.1.3.).

En suma, tret del memorial de 1432, en els altres registres manca informació sobre aspectes essencials de les rendes prestades per la universitat gironina com ara els capitals i, en conseqüència, l'interès, per la qual cosa no podem establir comparacions amb les mateixes dades per tots els exercicis seleccionats. En tots quatre “talls” disposem de la relació nominal dels censalers i de cadascun dels títols que posseïen, de manera que calcularem per cada any la suma de rendes vigents i com es distribuïen segons distints criteris (TAULA 73). Amb tot, es tracta d'un indicador molt poc precís del grau de participació en el conjunt del deute, ja que, sense anar més lluny, donarà més importància al titular de dos censals que el d'un únic títol, per més que les quantitats d'aquest segon siguin superiors a la suma dels primers.

D'altra banda, en els dos llibres de clavaria, a diferència dels volums de 1380 i 1432, només coneixem la pensió pagada anualment al titular de cada violari o censal. I, així, juntament amb el nombre de títols posseïts, aquest serà l'altre únic valor de les rendes comparable al

² Segons l'ordinació dels jurats, el propòsit era elaborar un llibre «in quo scriberentur omnia et singula censualia ad quorum prestationem ipsa universitas tenetur» per tal que «faciliter et auctenticer sciatur rei veritas premissorum» i així els jurats i auditors de comptes d'aquell any i dels propers «possint videre universalem sumam ad quam ascendunt pensiones annue et etiam precia seu proprietates censualium predictorum»: AMGi, I.1.1., n. 51, f. 32v, 1432/12/12. Quant a la tipologia de documents que sorgí de la necessitat de redactar inventaris de les rendes que prestaven les corporacions públiques: Albert MARTÍ ARAU, «La memoria de la deuda pública en la Cataluña bajomedieval», a Antonio COLLANTES DE TERÁN SÁNCHEZ (ed.), *Fuentes para el estudio del negocio fiscal y financiero en los reinos hispánicos (siglos XIV-XVI)*, Madrid: Instituto de Estudios Fiscales, 2010, p. 229-247.

llarg dels quatre moments escollits. Centrant l'evolució dels creditors en les pensions que cobraven en un moment donat manejarem estadístiques menys esbiaixades que les simples sumes de títols; però, en no contemplar l'interès dels distints productes, queden igualment infrarepresentades les desproporcions existents entre les rendes més lucratives que, amb idèntics capitals invertits, reportaven uns rèdits anuals superiors (TAULA 74). En realitat, la referència idònia sobre el nivell de participació d'un individu o d'un col·lectiu dins del global del deute es troba en els capitals, amb els quals queda constància del desemborsament de cadascun dels creditors i de la pecúnia que obtindrien de la institució emissora en el supòsit que es produís un rescat immediat del deute (TAULA 75)³.

De tota manera, la naturalesa distinta dels tres tipus de fonts també afecta directament a l'anàlisi del perfil dels creditors. En no tractar-se en cap dels anys estudiats del recull de contractes originals de compra-venda dels títols de deute emesos pel municipi, no podem considerar el conjunt d'individus que hi apareixen com els compradors dels violaris i censals del municipi en el mercat primari, o sigui els que prestaren els capitals obtinguts pel municipi en el moment de l'emissió. En força casos sí que són molt probablement els compradors originals, cosa que comprovem contrastant-ho amb la documentació notarial que es conserva de la majoria de processos d'emissió i que hem buidat amb especial atenció pel període comprès entre 1353 i 1366 (TAULES 4 I 6). Però, en general, l'única certesa és que estem davant dels titulars de les rendes en un moment donat. En conseqüència, les observacions que segueixen no es dedicaran exactament als qui foren els inversors en el deute emès per la universitat de la ciutat de l'Onyar, sinó més aviat als qui en foren creditors en un sentit més ampli, que inclourà tant els compradors originals com els seus hereus o beneficiaris posteriors, en especial quan les rendes havien estat modificades en la pensió o el capital. A més, és versemblant que en els diferents "talls" emprats reapareguin les mateixes persones o els seus successors, essent la continuïtat un indicatiu revelador de la importància atorgada al deute públic municipal per determinats sectors de la ciutat.

En qualsevol cas, en la línia dels estudis que ja s'han dut a terme de l'endeutament censal de poblacions com ara Cervera, Valls, Reus, Manresa, Sant Feliu de Guíxols o Castelló d'Empúries, el principal propòsit d'aquest apartat passa per traçar una radiografia social del

³ Per això les sumes pagades pels compradors de les rendes acostuma a ser l'indicador tradicionalment emprat per la majoria de treballs. És a partir dels capitals que es calcula, per exemple, la procedència geogràfica i la condició social dels creditors a Cervera: P. Verdés Pijuan, « "Per tal que no calgués a logre manlevar"... », p. 73-82. En els casos de Sant Feliu de Guíxols i de Castelló d'Empúries el pes del crèdit forà i de distints grups socials s'analiza tant des del punt de vista de les pensions com dels capitals i hi queden patents les diferències entre prendre un valor o l'altre com a referència: P. ORTI GOST, «La deuda pública municipal...», p. 145-148; A. MARTÍ ARAU, «Endeutament censal i crisi financera...», p. 189-198.

deute de la ciutat de Girona entre 1340 i 1432 mitjançant els esmentats punts de referència⁴. A fi d'establir comparacions i avançar en la primera part de l'anàlisi, ens recolzarem en 8 categories o grups socials, que hem procurat definir atenent a la mateixa estructura social de la ciutat de l'Onyar⁵. En sintonia amb altres categories que hem anat establint per a l'anàlisi dels òrgans polítics o de l'administració de la hisenda, situem a la cúspide de la piràmide els ciutadans sense cap ocupació professional concreta, que hem anomenat patricis o ciutadans honrats i que durant l'època només existiren a les principals ciutats del principat i de la corona⁶. Segueixen a aquests patricis els experts en lleis o titulats en medicina, és a dir individus amb formació universitària, força sovint, com ja hem vist, integrants de les mateixes famílies de ciutadans prominents o enllaçats estretament amb aquestes. Una cosa similar succeeix amb el col·lectiu de mercaders, un estament heterogeni la capa més alta del qual estava a la mateixa altura que el patriciat en força aspectes. Ja en un altre nivell trobem els notaris, equiparables des del punt de vista econòmic i de nivell social amb la franja mitjana dels comerciants o, de vegades, més aviat amb els artesans més rics. De tota manera, pels homes d'ofici o menestrals dels distints sectors de producció hem creat un grup específic. També ens interessa aïllar l'escàs nombre de forasters (sobretot si, tal com mostrarem, es compara amb altres municipis) que es feren amb rendes de la ciutat que ens ocupa o els exemples puntuals el perfil social dels quals se'ns escapa. Una part d'aquests forasters eren aristòcrates o nobles de rang divers; d'aquí que hàgim preferit separar-los, ja que sovint el seu caràcter extern respecte de la ciutadania gironina no es devia tant a l'allunyament geogràfic com a la pertinença al braç militar que els exclouia automàticament de la condició de ciutadans. Finalment, mereix un grup específic tot el conjunt de clergues o institucions sota fur eclesiàstic (monestirs, convents, capítols catedralicis, obres pies i certes institucions caritatives o assistencials).

Malgrat tot, aquesta distribució socioprofessional no permet explicar l'ampli ventall de comportaments i tendències a propòsit de la inversió en deute públic. Com ha estat posat en relleu per diversos autors, dins el grup de patricis o de mercaders, per exemple, els

⁴ Remetem per una síntesi de tots aquests treballs i a d'altres dedicats als regnes de València, Mallorca i Aragó a Manuel SÁNCHEZ MARTÍNEZ, «Dette publique, autorités princières...», p. 27-50; Manuel SÁNCHEZ MARTÍNEZ, «Introducción», a ID. (ed.) *La deuda pública...*, p. 7-20.

⁵ A tall de comparació, vegeu les classificacions de creditors emprades per diversos autors en altres casos: J. MORELLÓ BAGET, *Fiscalitat i deute públic...*, p. 783-791; P. VERDÉS PIJUAN, «“Per tal que no calgués a logre manlevar”...», p. 77-82; Antonio BERENGUER GALINDO, *Censal mort. Historia de la deuda pública del concejo de Fraga (siglos XIV-XVIII)*, Fraga: Instituto de Estudios Altoaragoneses-Ayuntamiento de Fraga, 1998, p. 21-22; A. MARTÍ ARAU, *Endeutament censal i crisi financera...*, p. 193-194; Pau VICIANO, «Fiscalitat local i deute públic al País Valencià. L'administració de la vila de Borriana a mitjan segle XV», *Annuario de Estudios Medievales*, 22 (1992), p. 513-533, en especial p. 524.

⁶ Vegeu sobre aquest grup les consideracions que ja hi hem dedicat: cap. 0.1.3.

propòsits d'un individu adult i en la maduresa de la seva activitat eren diferents dels d'una dona o d'una vídua del mateix estament⁷. Per això, hem establert una classificació complementària a la dels estrats socials que procura tenir en compte aquestes diverses situacions. Així, distingim els següents segments de població: homes adults actius, dones (incloent-hi esposes i vídues), menors d'edat i institucions (o sigui, en especial, marmessories). Alhora, però, el grup que havíem identificat com a entitats eclesiàstiques exigeix una compartimentació distinta de la resta de grups, de manera que en el seu cas concret diferenciem tan sols tres unitats: els clergues que compraren rendes a títol privat, les causes o fundacions pies –aniversaris, beneficis eclesiàstics, almoines o capelles-, i, per una altra part, les comunitats benèfiques – hospitals-, religioses –confraries- o cenobis i institucions, és a dir, capítols catedralicis, monestirs i convents.

Tenint en compte les vuit categories socioprofessionals i els quatre segments que analitzem a l'interior de cadascuna d'elles, podem passar a observar l'equilibri de perfils socials per les quatre "instantànies" utilitzades (TAULES 73 i 74). Començarem per la que ens ofereix el llibre de clàvia de 1371. En primer terme, hi queda clara la preponderància de les grans famílies ciutadanes, que constituïen un 37,66% del conjunt de censalers, però que, tenint en compte que eren els titulars de la majoria de rendes més quantioses, drenaven pràcticament la meitat (un 48,28%) de la despesa a què feia front la tresoreria per la paga de pensions. Alhora, llevat dels casos molt més moderats dels notaris i els nobles, els ciutadans honrats eren l'únic col·lectiu en què el percentatge de participació en les pensions esdevenia manifestament superior a l'aplicat a la suma nominal de títols. Per exemple, encara que 29 rendes mixtes o violaris pertanyien a menestrals suposant un 12,13 % del global, això a la pràctica es traduïa tan sols en el 7,42% de les pensions.

D'altra banda, segons mostra la comptabilitat de 1371, un element característic del deute censal a Girona radicava en l'escassa presència del crèdit forà, a diferència d'altres poblacions. De fet, si unim els aristòcrates de rang divers als habitants procedents de fora de la capital gironina no superaven el 9,62 en nombre de rendes o ni tan sols el 7,59 en la suma de les pensions⁸. A més, tret d'un curial de l'infant Joan que vivia a Barcelona, en

⁷ Vegeu notes anteriors.

⁸ A Palçada de la dècada de 1370 en altres poblacions catalanes i de la corona la presència de creditors forasters ja era força important. A tall de mostra, entre 1332 i 1352 a la vila de Cervera gairebé la meitat dels qui adquiriren rendes eren de la ciutat de Barcelona (i en menor mesura de Lleida), una proporció que havia disminuït força entre 1353 i 1367 quan ho foren tan sols el 18,96%, però que tornà a ascendir fins al 45% entre 1387 i 1413: P. VERDÉS PIJUAN, « "Per tal que no calgués a logre manlevar"... », p. 73-77. També resultaren molt importants a les viles de Valls i Reus al llarg del segle XIV i XV els censalers forans, tant de la ciutat de Barcelona (entre els quals membres de la família reial o funcionaris regis) com ciutadans tarragonins; així i tot, es concretà una tendència a la diversificació de procedències a les acaballes del tres-

parlar de creditors forans ens referim a residents a parròquies de les rodalies de la ciutat de l'Onyar o de viles de la vegueria que hi estaven estretament lligades com ara Sant Feliu de Guíxols, Caldes de Malavella o Banyoles, així com a cavallers i donzells domiciliats en aquests territoris⁹. En definitiva, és altament probable que la gran majoria haguessin comprat les rendes a Girona mateix, un indret que visitaven sovint per molts motius.

Fem ara atenció a les rendes que foren sotmeses a una reducció d'interessos entre 1377 i 1380 i que, com hem dit, havien de representar una proporció important de les que s'havien anat adquirint a les dècades de 1350, 1360 i 1370 (TAULES 73, 74, 75, 76 i 77). Salta a la vista el fet que entorn a 3/4 dels compradors (el 63,41 % segons el nombre de rendes, 76,12 segons les pensions i 77,28 segons el capitals) es trobaven entre els grups més puixants tant políticament com econòmicament de la ciutat (patricis, mercaders i juristes o metges). Un percentatge que, a més, s'incrementa lleugerament si ens centrem en la franja d'instruments adquirits per un valor superior (TAULA 78). En aquest sentit, doncs, no constatem res que la historiografia no hagi assenyalat i explicat ja abastament¹⁰.

De tota manera, cal dir que dins d'aquest col·lectiu no hi trobem només el perfil tradicionalment emfasitzat de membre d'una oligarquia que consumia per a profit propi els recursos públics. Atenent als segments de població fixats i a la forma com es distribuïen el nombre de rendes, entre el 60 i el 50% dels patricis, juristes o metges i mercaders consistien

cents, ahora que un replegament cap a l'àmbit local: J. MORELLÓ BAGET, *Fiscalitat i deute públic...*, p. 783-789. A la ciutat de Manresa, mentre que l'any 1365 els creditors barcelonins encara cobraven la meitat de les pensions, l'any 1415, després de diverses campanyes redemptores, el seu pes s'havia reduït a un ínfim 2%: M. TORRAS SERRA, «El deute públic a la ciutat de Manresa...», p. 178-182. En el marc de Catalunya i, fins i tot, de la Corona d'Aragó, no hi ha dubte que la ciutat de Barcelona fou la principal plaça pel mercat del deute públic, fins al punt que es documenten creditors barcelonins en moltes poblacions d'envergadura com ara Tortosa, Tarragona, Montblanc, o en els casos ja esmentats de Manresa, Valls i Reus, a més de senyories eminentment rurals com la baronia de la Llacuna: J. MORELLÓ BAGET, *Municipis sota la senyoria dels creditors...*, p. 199, 206-237. Un estat de la qüestió d'aquest fenomen a: Pere VERDÉS PIJUAN, «Barcelona, capital del mercat del deute públic català, segles XIV-XV», *Barcelona. Quaderns d'Història*, 13 (2007), p. 283-311, en especial p. 283-286. Serveixi de mostra de l'extrema dependència del regne de Mallorca respecte dels inversors de la ciutat comtal: Jordi MORELLÓ BAGET, «Els creditors barcelonins i la gestió del deute públic de Mallorca», *Barcelona. Quaderns d'Història*, 13 (2007), p. 283-311. Tanmateix, a propòsit de la importància d'altres urbs de la corona en el deute de viles mitjanes dels respectius territoris, vegeu el cas dels censalers de la ciutat de València en relació amb les hisendes d'Alzira, Vila-real o Castelló: A. FURIÓ DIEGO, «Deuda pública e intereses privados...», p. 76-78. Com tornarem a comentar més endavant, A. Martí demostra a partir del cas de Castelló d'Empúries la importància dels creditors gironins en administracions municipals de la seva àrea d'influència econòmica, cosa que convertiria la ciutat de l'Onyar en una veritable capital regional per aquests mercats financers: A. MARTÍ ARAU, «Governar el deute en temps de crisi...», p. 149-152. El cas ben estudiat de Sant Feliu de Guíxols mostra, tanmateix, que en poblacions de la demarcació amb gran vitalitat econòmica el deute contret amb ciutadans de Girona representava més del 40% del capital entre 1356 i 1367, però que, amb posterioritat a les lluitacions dutes a terme a partir d'aquest darrer any, el seu pes minvà fins a la quarta part del global entre 1367 i 1377 i, definitivament, quedà tan sols a un 10% l'any 1384 (comptant, a més, que una bona part es devia a un censal perpetu d'un clergue fill de mercaders instal·lats a la vila): P. ORTI GOST, «La deuda pública municipal...», p. 145.

⁹ Quant a la ciutadania barcelonina de Berenguer Crespi, sots-atzembler del duc: AMGi, I.3.3.1.1., llig. 3, s.f., 1369/09/12.

¹⁰ Vegeu un treball clàssic al respecte: A. FURIÓ DIEGO, «Deuda pública e intereses privados...», p. 74-79.

en homes adults, però entre el 30 i el 40% eren, en realitat, dones casades o vídues que havien comprat les respectives rendes amb diners propis o l'havien rebuda en herència, alhora que aproximadament un 10% de cada grup estava constituït per menors d'edat els tutors o representants legals dels quals havien invertit certs capitals en deute públic. A més, tot i que en centrar-nos en el valor de les pensions aquests percentatges davallin tres o quatre punts entre el patriciat i els comerciants, no es pot pas considerar que en el conjunt de grups benestants les creditors fossin sempre titulars d'instruments menys quantiosos en comparació amb els homes actius, ja que, quant als juristes, la diferència es dona a la inversa: la xifra dels interessos percebuts pel col·lectiu femení supera en 13 punts la corresponent a la suma nominal de títols. A propòsit dels menors d'edat, sembla, en canvi, que el seu pes fins i tot s'incrementa lleugerament en prendre com a referència el volum de pensions respecte del nombre de rendes (TAULES 76 I 77).

Si seguim avançant en el temps i comparem la distribució per categories socials del registre del tresorer del deute censal de 1394 amb la del llibre de clavaria de 1371 (com hem dit, força més representatiu que no pas la documentació del procés de sanejament d'entorn a 1380), la primera constatació és que, en el decurs de les dècades de 1370 i 1380 s'havien produït canvis significatius (TAULA 74). En primer lloc, el tant per cent de les pensions que cobraven membres del patriciat s'havia reduït del 48,28 al 26,98%, una davallada que també es detecta, encara que en un grau menor, en els mercaders, del 22,77 al 17,1%. Per contra, gairebé s'havia duplicat la proporció de menestrals (del 7,42 al 12,06%) i de forasters (del 4,29 al 7,27%).

A més, respecte dels grups esmentats es perceben transformacions igual d'importantes dins de la classificació per gèneres i segments d'edat. L'any 1394 en tots tres estrats superiors el grup d'homes actius havia deixat de suposar un percentatge del 80% o més per passar a coexistir amb un tant per cent de dones 10 punts superior al de 1371 (un increment encara més acusat dins dels titulats acadèmics que suposa un repartiment del 54-46%) i una fracció de menors d'edat entre aproximadament el 10 i el 20%, quan a la dècada de 1370 era gairebé inexistent. Per contra, entres els notaris, menestrals i forasters no varien en excés aquestes proporcions llevat d'un augment també força clar del pes de pubills i donzelles i, en el cas concret dels creditors forans, també de les persones jurídiques o corporacions que representen l'Hospital de pobres d'Hostalric i la marmessoria d'un taverner de Peralada (en

ambdues situacions arran de llegats fets per gironins), així com la universitat de les parròquies empordaneses d'Ultramort i Parlavà per raons que ignorem (TAULA 74)¹¹.

De tota manera, quant a la distribució socioprofessional, una de les novetats més evidents consisteix en la quadruplicació del percentatge de nobles (del 3,3 al 12,55%) i de clergues o institucions religioses (de l'1,55 al 6,28%) (TAULA 74). Mentre que en el cas dels aristòcrates gran part de la crescuda es devia a un únic censal que comprà el noble Berenguer de Cruilles, senyor de Calonge, l'any 1389 de 10.083 s. 6 d. de pensió i 160.000 s. de capital, en el cas del clergat ens trobem davant de la primeres manifestacions clares d'un nou actor amb protagonisme creixent¹². En efecte, igual que en la resta de casos estudiats en la Catalunya del període, assistim a un ascens dels clergues i institucions eclesiàstiques en general.

En aquest sentit, si estirem el marc de comparació de 1380 a 1432, aquest nou grup de censalers passà a acaparar bona part del pes relatiu que havien tingut fins llavors el col·lectiu de ciutadans, en detriment sobretot de mercaders i professionals del dret i de la medicina (TAULA 75). De tota manera, cal matisar aquesta suplantació. D'entrada, és cert que la suma dels grups de patricis, comerciants i els formats en estudis generals disminuï, en especial respecte de la distribució dels capitals, en veure reduïda de 12 punts (del 77,28% al 55,78%) la part que acaparaven. I, en realitat, el retrocés fou significatiu sobretot a propòsit dels mercaders i juristes o metges que perderen 8 i 12 punts cadascun, mentre que, pel que fa als patricis, la minva és tan sols de 2 punts. Per contra, els censalers sota for de l'Església creixeren exponencialment de l'1,28 al 21,53% en la seva quota dins del total del deute.

Amb tot, el canvi de tendència en el perfil predominant de creditor es consolidà igualment gràcies als reequilibris interns de cada categoria socioprofessional, és a dir, en els segments o grups d'edat. Si observem l'evolució d'aquests sectors dins de la franja dels grups benestants entre 1380, 1394 i 1432 des del punt de vista de les pensions, constatem el següent. L'any 1432, a diferència dels dos moments anteriors, emergeix un conjunt de persones jurídiques, en concret marmessories vinculades a patricis i comerciants, que assoleix un percentatge del 10,73 en els primers i un encara més rellevant del 27,23 en els segons (TAULA 77). Els protagonistes d'aquest augment foren, en concret, les marmessories dels conspicus ciutadans Bernat II Estruç i Miquel Santmartí que adquiriren quantiosos

¹¹ AMGi, I. 3.3.1.2., llig. 3, reg. 1, f. 1r-42v, 1394.

¹² Quant a la venda al noble Cruilles duta a terme per J. Beuda: AMGi, I.3.3.1.5., llig. 3, f. 193v-194r, acta original de 1389/05/15.

censals a perpetuïtat els anys 1403 i 1417 i, en menor mesura, els gestors del llegat testamentari de Blanca, l'esposa del patrici Jaume Bordils, i els de Beatriu, la muller del també ciutadà honorat Bernat III Sitjar, que invertiren en censals morts al 5% entre 1421 i 1432¹³. En paral·lel a l'increment de les institucions, també ho feia lleugerament el col·lectiu femení, si bé de forma més dispar, donat que, entre 1432 i 1394, es duplicava el tant per cent en els ciutadans honorats (del 21,3 al 42,06) i pujava de 8 punts en els juristes-metges (del 46 al 58,83%), però minvava fins la meitat en els mercaders (del 38,88 % al 16,49)¹⁴. En qualsevol cas, una tendència general s'imposa: al mateix temps que s'ampliava la importància dels censalers d'àmbit eclesiàstic, ho feia la de figures jurídiques dins del patriciat i de la resta d'estrats superiors de la societat gironina. En conseqüència, quedava bastant acotat el prototipus d'home actiu que predominava, sense anar més lluny, l'any 1371 i deixava de tenir una proporció mitjana del 85,5% dins dels tres estrats superiors per quedar-se amb una del 43,9%.

Això no obstant, la comparació de les quatre "instantànies" seleccionades ens ofereix tan sols una panoràmica en línies molt generals de l'evolució del col·lectiu de creditors de la ciutat de Girona entre 1340 i 1430. Gràcies a les dades reunides per altres apartats de la recerca, podem intentar omplir alguns buits dins d'aquesta llarga seqüència i ponderar els canvis més rellevants. En primer lloc, anirem enrere en el temps i ens fixarem en la nòmina de compradors dels processos d'emissió que hem assajat de reconstruir entre 1343 i 1366, segons hem mostrar una etapa cabdal en l'assentament del deute en les finances municipals (TAULES 4 I 6). En primer terme, en tots els processos que se succeïren durant aquest període d'intensa pressió fiscal, dins de les categories de patricis, professionals del dret i la medicina i mercaders, apareixen membres d'algunes de les famílies més rellevants del moment. Pràcticament totes ja les hem comentades pel seu protagonisme en el govern municipal, com ara els Sunyer, els Santceloni, o els De la Via. Malgrat això, el nombre de comerciants que no formaven part de la mà major també és significatiu. Sense anar més lluny, de la trentena de violaris que tenim documentats entre 1343 i 1347 només un parell dels compradors podrien ser considerats ciutadans honorats, Jaume Calvet i Guillem II Santmartí, ja que la resta eren comerciants actius (Guillem I Castell, Francesc Pabia o Ramon II Provençal, entre d'altres) o professionals del dret (Francesc I Adroer i Pere II

¹³ Respectivament: AMGi, I.3.3.2.4., antic llig. 27, 1432, f. 57v, 161r, 55v, 51v, 78r.

¹⁴ Amb tot, la dinàmica majoritària era la de l'ascens del sector d'esposes i vídues, tal com corroboren altres dos grups socials més minoritaris dins del conjunt de creditors com eren els menestrals i els nobles. En tots dos casos, per contrast amb el que havia estat habitual entre 1371 i 1394, l'any 1432 les dones havien passat a tenir més pes: un 54% en la menestralia i fins a un 75,67% en la noblesa.

Prat), si bé sense perdre de vista que alguns d'ells tingueren ja successors plenament integrats al patriciat local, com ara els drapers Domingo Gornall o Bernat I Sampsó.

D'altra banda, en el decurs de les emissions dutes a terme entre 1353 i 1356 per raó de les guerres mediterrànies s'eixamplà encara més l'espectre de compradors. En la vuitantena de transaccions que hem aconseguit reconstruir no només participaren patricis, experts en lleis i comerciants, sinó també algun menestral, un cavaller i, sobretot, dones de condició diversa (tant vídues de ciutadans honrats com d'homes d'ofici i, fins i tot, d'habitants de les rodalies de la capital gironina). Aquesta diversificació pogué anar lligada, en primera instància, a l'emissió de productes menys lucratiu que els violaris (al 14,29%): rendes mixtes a un interès que no superava el 10%. Això no obstant, veiem que en el cicle fiscal de la Guerra contra Castella, quan la tipologia de renda majoritària tornaren a ser els violaris, es mantingué una proporció similar de perfils diversos incloent-hi dones. De fet, val la pena assenyalar que en les 81 emissions que coneixem entre 1353 i 1356 22 dels prestadors eren dones, que representarien, per tant, un 27,16% del total, un percentatge molt similar al que suposen les que intervingueren en els processos compresos entre 1359 i 1366 (28,6% d'un total de 112 vendes documentades, al seu torn d'extracció variada)¹⁵. A més, a propòsit d'aquest segon tram, val a dir que compraren rendes mixtes (4) en una primera emissió d'aquesta tipologia el gener de 1359 i una altra posterior, per bé que, en general, adquiriren l'instrument financer per excel·lència durant la Guerra dels Dos Peres, els violaris (24)¹⁶.

Tal com hem avançat, però, en part com a conseqüència de les fonts disponibles, el nostre objecte d'anàlisi principal no són necessàriament els compradors originals de les rendes, sinó els seus titulars en un moment donat. Per això, la progressiva diversificació de perfils que es registra en els processos d'emissió de les dècades de 1350 i 1360 queda força matisada si fem atenció tan sols a l'estat del deute de 1371 (TAULA 77). En aquest sentit, com ja hem vist, la major part de les pensions dins de les capes benestants eren cobrades per homes (en una forquilla del 78% al 93%) i no pas per dones (l'oscil·lació era entre el 6

¹⁵ Cal insistir en la diversitat de rerefons socials de les dones que participaren en aquests operacions, ja que s'hi compten esposes o vídues de famílies del patriciat (com ara els Estruç, els Santmartí, els Terrades o els Sitjar), juntament amb vídues de menestrals (com ara la muller del taverner Guillem Ramon de Serres, la muller de l'apotecari Guillem Estrader o la vídua del vanover Pere Vilella), de nobles (la vídua del cavaller Guillem de Palol, senyor de Palol de Revardit), així com monges a títol particular (com ara Ermessenda, abadessa del monestir de Sant Daniel de Girona).

¹⁶ En el cas de la vila de Cervera, també es detecta la importància de les dones de procedència diversa en l'endeutament municipal des dels seus orígens, si bé allí demostren una lleugera tendència a preferir els censals per davant dels violaris: P. VERDÉS PIJUAN, « "Per tal que no calgués a logre manlevar"...», p. 80. Per contra, en el cas de Castelló d'Empúries, a la llum de memorials de principis del segle XV, sembla que la majoria de dones no eren compradores originals de les rendes, sinó que s'havien convertit en propietàries de censals gràcies a les donacions —sobretot deixes testamentàries— per part dels seus pares o marits: A. MARTÍ ARAU, «Endeutament censal i crisi financera...», p. 197.

i el 21%), una proporció lleugerament més equilibrada en altres col·lectius com els notaris, la menestralia i els nobles (a grans trets, un 60 enfront del 30% amb una quota afegida de menors en els dos últims grups).

Aquest era, doncs, el panorama del deute a principis de la dècada de 1370. Tanmateix, les dificultats d'ordre divers del bienni 1374 i 1375 provocaren noves onades d'emissions. I moltes foren en forma de violaris i, alhora, recurrent, amb un freqüència major que en etapes anteriors, a les inversions de prestadors forans o d'habitants de la ciutat que no eren membres del patriciat ni de l'elit mercantil. Per això, entre el llistat de compradors advertim més d'un menestral, així com diversos cavallers, donzells i homes de vila o habitants de parròquies rurals (encara que sempre dins dels límits del bisbat)¹⁷.

De fet, si aquest increment de nous perfils no es consolidà fou precisament perquè amb el procés de sanejament del deute iniciat l'any 1377, un dels principals objectius fou el de lluir les rendes més oneroses que havien estat venudes força sovint a gent aliena al cos de ciutadans¹⁸. Amb tot, també és cert que, en paral·lel, a les cancel·lacions de les rendes més oneroses i a la reducció dels interessos de moltes altres, calgué refinançar el conjunt de l'operació amb l'emissió de 85 censals morts al 7,14%. Entre els compradors hi havia nombrosos menestrals, alguns dels quals no hauríem de descartar que acabessin comprant deute del municipi de resultes de certes coercions i potser com a conseqüència d'una mena de saturació en la franges tradicionals d'inversors locals. Fos com fos, també es contactà amb diversos nobles i creditors forans, per primera vegada cercats a Barcelona («car no'n trobàvem a Gerona»), que acaparaven el gruix de les pensions i capitals de la campanya d'emissió que ens ocupa¹⁹. Tanmateix, com ja succeí en part amb la gran temptativa de

¹⁷ AMGi, I.3.3.1.1., llig. 5, 2 vols.

¹⁸ AMGi, I.3.3.2.4., RG 43114, f. 113r-138r, c. 1380.

¹⁹ En concret, si bé els menestrals representaven el 71,7% dels títols, acumulaven tan sols el 26,6% de les pensions i dels capitals, per oposició amb els nobles i creditors forans que, malgrat constituir un col·lectiu reduït (del 2,3 i el 7,06 % del total respectivament) absorbien un 26,6 i un 21,5 % dels interessos i de les quantitats invertides: AMGi, I.3.3.2.4., RG 43114, f. 80r-92v, c. 1380. En els mateixos comptes que presentaren B. Benet i G. Hospital, síndics que s'ocuparen del procés, hi ha constància explícita del desplaçament a Barcelona pel motiu citat de no trobar compradors suficients a Girona. Tot i això, també s'apunta que s'havien enviat procuradors a temptejar el terreny amb idèntica finalitat a Olot i Vic. Alhora, les adquisicions que acabaren duent a terme aristòcrates de cert rang com ara Berenguer de Cruïlles de Calonge s'iniciaren amb la intermediació de corredors de les respectives àrees d'influència. Tenim constància, a més, que els productes contractats a la ciutat comtal amb personatges de l'entorn de la cort reial o de l'infant Joan (hi trobem des de l'escrivà Bartomeu Sirvent d'origens gironins –vegeu cap. 3.2.6- fins al pintor – possiblement curial- Bernat Merlés o el secretari del duc Pere de Tàrraga), generaren força despeses extres respecte dels segellats a Girona mateix (a saber: desplaçaments pels primers contactes i per acabar d'ultimar els detalls de les negociacions, per mostrar les cartes notariales de sindicat dels que gestionaren les emissions, per signar les confessions judicials corresponents davant del veguer d'aquella demarcació, etc.). Per contra, alguns compradors residents en poblacions del bisbat com ara de Corçà, Banyoles, Besalú o Santa Pau foren instats a presentar-se personalment a Girona per lliurar els capitals acordats: Ibid., f. 141v-142r, 143r, 144v, 145r, c. 1380.

reducció d'interessos de 1368, en el nou procés de sanejament endegat pel clavari de les imposicions Jaume Beuda entre 1386 i 1389 els capitals obtinguts amb els censals morts emesos aleshores s'empraren per rescatar la majoria d'aquests contractes en mans de creditors forans²⁰.

Segons explicàvem, l'efecte de l'operació encapçalada per Jaume Beuda potser no fou gaire determinant des del punt de vista del nivell d'endeutament o de la rebaixa dels tipus d'interès, però sí que contribuí a renovar l'espectre de creditors (cap. 1.4.1.3.). Els que adquiriren els censals emesos entre el 7,14 i el 5% tornaren a ser inversors de perfil prou variat, de manera que hi documentem més mercaders (un 63% dels quals dones) que no pas patricis (31,2% dels capitals enfront del 6,38%), així com bastants menestrals (un 27,28 % quant al nombre de rendes, si bé el 12,33% des del punt de vista dels preus pagats), al costat d'un nombre considerable de nobles i de creditors forans que acaparaven, respectivament, el 25,71 i el 12,59% dels capitals²¹. També hi detectem les primeres institucions religioses, encara que sempre comprant censals morts al 5%²².

Tal com hem indicat, aquestes noves institucions constitueixen la punta de llança d'una transformació cabdal en el món dels creditors i que quedava clarament de manifest entre, per exemple, el "tal" de 1380 i el de 1432. De tota manera, davant de la necessitat de datar i establir etapes a propòsit d'aquest canvi, cal insistir que en el cas de Girona, comparant-lo

²⁰ AMGi, I.3.3.1.5., llig. 3, f. 178r-204r, c. 1390. La historiografia ha explicat la pràctica generalitzada en moltes administracions de redimir, sempre que la situació ho permetia, els títols de deute que pertanyien a creditors que no eren veïns del lloc a partir de dues variables. D'una banda, amb motiu dels costos de transacció majors que comportava satisfer pensions a censalers domiciliats en llocs llunyans. De l'altra, la intenció d'afavorir els propis membres de la comunitat, per naturalesa més predisposats a acceptar reduccions d'interessos i a condonar deutes que no pas els forans que, a més, en molts llocs acabaren constituint l'arquetip dels anomenats "mals creditors", és a dir, els més exigents a l'hora de cobrar puntualment i reticents a les concessions a l'entitat deutora: F. CORTIELLA ODENA, *Una ciutat catalana a darreries de la baixa edat mitjana...*, p. 219; M. TORRAS SERRA, «El deute públic a la ciutat de Manresa...», p. 178-181; J. MORELLÓ BAGET, *Fiscalitat i deute públic...*, p. 787; Pau VICIANO, «Ingrés i despesa d'una vila valenciana del Quatrecentes. Les finances municipals de Castelló de la Plana (1426-1427)», *Boletín de la Sociedad Castellonense de Cultura*, 66 (1990), p. 635-664, en especial 662; F. SABATÉ CURULL, «L'augment de l'exigència fiscal...», p. 445; P. VERDÉS PIJUAN, «Atès que la utilitat de la universitat deu precehir lo singular...», p. 416-417. En aquest sentit, com ja hem apuntat, una part important de les execucions judicials contra singulars de la universitat gironina que hem documentat entre 1371 i 1416 foren instades per creditors de censals a qui es devien des de feia uns quants semestres interessos i pagues per aquestes rendes i, molts d'ells, a banda d'algunes vídues locals, eren forasters: TAULA 9. Comentem aquesta dualitat vídues i forasters com a demandants a A. REIXACH SALA, «Con se degen los càrrechs supportar...», p. 293-345, en especial p. 327-328.

²¹ Cal destacar en aquest sentit, tres crèdits obtinguts a la vila d'Olot que, malgrat acabar destinant-se a la lluitació de rendes, podria ser que inicialment s'haguessin previst en una maniobra d'urgència per aconseguir un donatiu gracios d'11.000 s. per al duc el mes de gener de 1387 i en què es constatà que era impossible obtenir la moneda necessària a la capital gironina sinó era amb la fórmula més costosa del violari: AMGi, I.3.3.1.5., llig 3, f. 31v-32r, c. 1390.

²² Quant als creditors sota fur eclesiàstic, cal fer referència al monestir de Sant Daniel (compres de 1388/11/05 i 1389/06/12), al convent de Santa Clara (1389/02/23) i altres clergues a títol privat com el frare predicador fra Arnau Guillem Lapart i el clergue de la seu Bonanat Verai: AMGi, I.3.3.1.5., llig. 3, f. 192r, 193r, 198v, 201v, 202v, 203v, c. 1390.

amb el d'altres poblacions demogràficament menors i amb un pes polític inferior, l'entrada de l'Església fou més tardana²³. En aquest sentit, val la pena destacar que dels sis creditors del món eclesiàstic d'abans de 1380, només un havia adquirit directament un censal l'any 1355; els altres cinc l'havien rebut per donació de laics²⁴. Així mateix, deixant de banda quatre casos comptats de censals morts al 5% entre 1389 i 1390, les primeres emissions d'instruments a un interès inferior al tipus esmentat a institucions religioses no tingueren lloc fins aquest darrer any²⁵. I, a més, no fou fins l'any 1403 que es vengueren a entitats similars els primers censals perpetuats, o sigui sense carta de gràcia o pacte de recompra i amb interessos entre el 2 i el 3%. En realitat, doncs, l'augment en 20 punts entre 1380 i 1432 fou gradual, ja que en les operacions que hem documentat dutes a terme entre 1403 i 1404 que inclogueren tant censals morts al 5% com perpetuats al 2,5 o 3% els clergues i institucions religioses tan sols es feren amb un 12,09 de les pensions i 17,19% dels capitals (TAULES 78 i 80).

Fos com fos, tal com han posat en relleu diversos autors, el paper dels censalers del món eclesiàstic fou cabdal i contribuïren a una rebaixa dels interessos que des de mitjan segle XIV havien acostumat a assumir les tresoreries de viles i ciutats. De fet, s'ha parlat d'una veritable comunió d'interessos entre els governants municipals i aquests sectors que hauria

²³ En aquest sentit, en viles com Cervera, Castelló d'Empúries o Sant Feliu de Guíxols, les adquisicions de rendes, en especial perpètuas, per part de persones físiques o jurídiques sota la jurisdicció eclesiàstica (clergues, beneficis, convents, fundacions d'aniversaris, marmessories o almoines) ja havien estat relativament importants a les dècades de 1370 o de 1380. En el primer cas, els religiosos (la meitat procedents de la mateixa vila) ja havien acumulat el 8,16% del capitals venuts entre 1353 i 1367 i, el que és realment rellevant, el 20,75% entre 1368 i 1386, quan es feren amb alguns dels primers censals perpetuats venuts ja aleshores. I no cal dir que, després d'aquesta data, el tant per cent es duplicà: P. VERDÉS PIJUAN, «Per tal que no calgués a logre manlevar"...», p. 49-50, 77-81. Semblantment, a Castelló d'Empúries una part important dels censals perpetuats venuts entre 1380 i 1393 foren adquirits per comunitats religioses i marmessories, alhora que, si no en foren els compradors originals, resultaren els beneficiaris de transportaments a càrrec de censalers laics que es concretaren dins del mateix període. Segons adverteix A. Martí, però, és possible que els censals teòricament comprats per religiosos entre 1386 i 1393 derivessin de rendes preexistents (fins i tot de dècades abans) en forma de violari o censal mort. Fos com fos, l'any 1393 la universitat empordanesa satisfecia les pensions anuals de 56 censals irredimibles, 41 de les quals eren en possessió d'institucions eclesiàstiques. Aquestes mateixes institucions l'any 1421 ja acaparaven gairebé el 50% de tot el deute tant des del punt de vista de les pensions com dels capitals: A. MARTÍ ARAU, «Endeutament censal i crisi financera...», p. 159 i 193-197; IBID., «Governar el deute en temps de crisi...», p. 156-159. A propòsit de la vila de Sant Feliu de Guíxols, l'any 1371 ja es vengué un censal mort al 3% a un clergue local, si bé el col·lectiu d'institucions religioses i caritatives (en especial marmessories o caixes de corporacions d'ofici) no guanyà pes progressivament fins a partir de la segona meitat de la dècada amb la venda de força perpetuats entre 1375 i 1379: P. ORTI GOST, «La deuda pública municipal...», p. 116-117, 142-144, 147-148.

²⁴ AMGi, I.3.3.2.4., RG 43114, f. 48v, 52r, 54r, 59r-v, 61v, c. 1380.

²⁵ En el cas de l'operació de 1355 ens referim al clergue Francesc Campllonguell, que comprà una renda mixta. Malgrat això, l'any 1378 possiblement havia expirat la part de violari: AMGi, I.3.3.2.4., RG 43114, f. 54r, c. 1380. Respecte de les primeres vendes a institucions religioses amb interessos inferiors al 5%, si bé encara a carta de gràcia, ens referim a les emeses pel síndic Pere Guillem II Sunyer a la primavera de 1390, durant la culminació de l'emmurallament dels burgs de Sant Pere de Galligants i de Sant Feliu, i que adquiriren el cenobi benedictí d'aquest primer barri, dos procuradors d'aniversaris de la seu catedralícia gironina, un altre aniversari fundant a l'església de Sant Feliu de Girona i un beneficiat de la seu (si bé aquest comprant-la amb diners propis): AMGi, I.3.3.2.4., RG 43133, f. 15r-54v.

conduït a innovar en la tipologia de rendes i a crear censals irredimibles precisament per atraure'ls, amb la qual cosa, de retruc, s'aconseguia col·locar instruments de crèdit a un interès força inferior al de molts censals morts i, per descomptat, al dels violaris²⁶. Això no obstant, si suposem que arreu hi havia clergues o institucions eclesiàstiques disposades a prestar a canvi d'un interès menor però amb guanys més assegurats i amb més continuïtat, el fet que la cronologia del seu protagonisme creixent no sigui idèntica en totes les administracions locals estudiades fins ara potser posa en relleu que, ultra aquesta coincidència d'estratègies, hi havia elements polítics que pogueren frenar l'endeutament a perpetuïtat i sense possibilitat de rescat de determinades corporacions públiques. Des d'un altre punt de vista, com han insistit diversos autors, cal distingir bé entre les compres realitzades directament per aquesta mena de creditors de les rendes que acabaren percebent a través de donacions o d'altres mecanismes indirectes i que contribuïren a augmentar la seva quota en la despesa en deute censal de moltes poblacions²⁷.

Amb tot, en pro de la hipòtesi comentada, hi ha algun cas tocant a Girona que apuntaria a aquesta coincidència d'estratègies i que caldria assenyalar: el del mercader Jaume Beuda. Com hem vist, quan en el tombant del tres-cents al quatre-cents el consell i els jurats gironins plantejaren l'opció d'emetre censals perpetuats ell encarava els seus darrers dies i planificava una àmplia obra benèfica (cap. 3.2.5.3.). A banda que actuà de cònsol de l'Hospital Nou durant tots aquells anys i accedí a l'executiu per primera i última vegada a la seva vida l'any 1403, entre llavors i l'exercici següent invertí fins a 158.400 s. en dos censals irredimibles que orientà sencers al seu projecte caritatiu, de manera que convertí l'anomenat col·legi d'en Beuda en un dels destins principals de la despesa financera del municipi, com a mínim durant la primera meitat del segle XV²⁸.

Per una altra banda, passant a veure un altre dels principals canvis posats de manifest en la comparació entre els "talls" de les dècades de 1380 i 1390 i el de 1432, el retrocés consumat en el memorial d'aquest segon any del sector mercantil, a l'alçada del bienni 1402-1403

²⁶ P. VERDÉS PIJUAN, "Per ço que la vila no vage a perdicó"... , p. 196. Es fa ressò de la idea i exposa alguns matisos, en el sentit que certs perpetuats podien partir de rendes adquirides amb anterioritat, A. Martí a propòsit de la vila de Castelló d'Empúries: A. MARTÍ ARAU, «Endeutament censal i crisi financera...», p. 196. En el cas concret de la vila de Sant Feliu de Guíxols sí que s'entreveu una notable coincidència d'interessos entre els líders polítics municipals i els primers compradors de censals perpetuats, entre els quals hi havia diverses corporacions de menestrals i, en especial, el que des de dècades abans havia estat un dels principals beneficiaris del sistema, el patró de lleny o de vaixell Pere Bosc, que, juntament amb la seva esposa, destinaren tots els seus béns a comprar censals a la universitat de la seva vila a fi de crear una institució caritativa per dotar donzelles sense recursos: P. ORTI GOST, «La deuda pública municipal...», p. 142-144, 147-148.

²⁷ Per exemple, vegeu sobre aquesta distinció que cal fer i en què és important tenir en compte la font emprada per a l'anàlisi del deute: J. MORELLÓ BAGET, *Fiscalitat i deute públic...*, p. 783-800.

²⁸ A més, l'any 1418 la seva esposa ja vídua comprà una renda per valor de 8.000 s.: AMGi, I.3.3.2.4., antic llig. 27, 1432, f. 5r, 33r, 127v.

tampoc era tal encara. En realitat, el grup de mercaders només intervingueren en un procés d'emissió dut a terme en aquell bienni 5 punts per sota de les rendes que foren objecte d'una reducció d'interessos l'any 1380 i, per tant, no s'havia produït ni la meitat de la davallada fins al 18,27% de 1432. Certament, segons es dedueix de les emissions que recull el llevador de 1432, la consolidació de la minva de comerciants i, en canvi, l'auge dels creditors eclesiàstics, es concretà entre aproximadament 1405 i el darrer any que estudiem. Per un costat, només documentem 13 vendes a membres de l'estament mercantil durant el lapse esmentat²⁹. Per l'altre, en contrapartida, durant la mateixa etapa tingueren lloc 97 operacions a favor de persones físiques o jurídiques del fur eclesiàstic.

A propòsit d'aquest últim perfil de censalers, cal puntualitzar igualment que només 11 actors invertiren en censals perpetuats, ja que la resta de contractes conservaven la carta de gràcia, tot i que sense superar mai el 4,17% d'interès. Alhora, a títol il·lustratiu, val a dir que entre les entitats de caràcter eclesiàstic que al llarg del segle XV es consolidaren dins les files dels censalers del municipi que ens ocupa hi havia exemples prou diversos. Prenent com a referència les pensions cobrades, un 8,35% eren clergues que adquiriren rendes com si fossin persones privades; un 52,5 %, obres pies com ara misses, aniversaris, llànties i beneficis eclesiàstics fundats tant per laics com per religiosos; i un 39,15%, comunitats i institucions de la mateixa Girona (TAULA 77).

Quant als dos últims subgrups, és a dir, el de les obres pies i les institucions, ens referim, d'una banda, a diversos aniversaris i beneficis fundats en altars de la seu gironina, en esglésies i cenobis de la pròpia ciutat i puntualment en alguns temples parroquials de la vegueria i del bisbat³⁰, així com a dignitats i institucions dependents de la catedral, de la col·legiata o abadia secular de Sant Feliu (com ara la pabordia de la Xuncla o de Juny) o el monestir de Sant Martí Sacosta³¹; de l'altra, a monestirs i convents de la ciutat de l'Onyar

²⁹ I val a dir que quatre, a més, foren adquirides per vídues de mercaders o tutores d'infants menors. En realitat, només s'entreveuen algunes inversions relativament destacables en censals morts al 5% destinades a finançar les obres de la llera del Ter, ja que la resta que hi consten, en realitat, són el resultat de la rebaixa generalitzada dels interessos que es dugué a terme entre 1417 i 1419: AMGi, I.3.3.2.4., antic llig. 27, 1432. I tot això ho calculem sense tenir en compte les adquisicions dutes a terme per les marmessories de les esposes dels ciutadans honorats Jaume Bordils i Bernat III Sitjar.

³⁰ A propòsit de les fundacions de beneficis documentades al bisbat de Girona en una llarga etapa compresa entre els segles XII i XVIII: Josep Maria MARQUÈS I PLANAGUMÀ, «Fundaciones de beneficios en el obispado de Gerona, s. XII-XVIII», *Anthologica Annuaria*, 36 (1989), p. 498-503.

³¹ El conjunt de l'estructura administrativa de la catedral de Girona no compta amb estudis específics pels segles XIV i XV, però sí per èpoques anteriors i posteriors: Marc SUREDA JUBANY, «Altars, beneficis i arquitectura a la seu de Girona (993-1312)», *Annals de l'Institut d'Estudis Gironins*, 45 (2004), p. 667-678; Narcís DE PUIG I DE TRAYER, «Fonts per a l'estudi de les rendes de la Catedral de Girona: les pabordies de la segona meitat del segle XVII», *Annals de l'Institut d'Estudis Gironins*, 45 (2004), p. 547-568; Montserrat JIMÉNEZ SUREDA, «La catedral de Girona en l'època moderna i contemporània», *Annals de l'Institut d'Estudis Gironins*, 45 (2004), p. 47-57. Des del punt de vista de l'història de l'art destaca, tanmateix: Joan MOLINA FIGUERAS, «De

(com ara els convents dels framenors, el dels predicadors i el de les clarisses, així com el monestir de monges benedictines de Sant Daniel) i a institucions caritatives o assistencials (l'Hospital Nou -com hem vist, estretament lligat al govern municipal³²-, l'Almoïna del Vestuari i l'Almoïna del Pa, ambdues de la seu), a més d'algunes confraries adscrites a esglésies de Girona (com ara la de Santa Maria de la seu i la dels sabaters) o de la batllia.

Finalment, un altre aspecte que s'extreu de la comparació entre 1380 i 1432 és la inclusió d'un petit percentatge d'aristòcrates, comptant, com hem vist, que per més que no n'aparegui cap en la primera "instantània", abans i després es contactà puntualment amb nobles disposats a invertir en la hisenda de la capital gironina³³. I així es documenta un percentatge del 12,55% de les pensions l'any 1394 que inclou una gran majoria (98,31%) d'homes, relació que s'havia capgirat força l'any 1432 quan representaven un 24,33% enfront d'un 75,67% femení (TAULES 74 i 77)³⁴. Alhora, si bé en les vendes de 1403 i 1404 tingueren un pes prou important, fet que s'hauria de relacionar possiblement amb un contracte específic vinculat als Cruïlles ja indicat, en anys successius es limitaren a

genere militari ex utroque parente. La nobleza eclesiástica y los inicios de la catedral gótica de Girona», Anuario de Estudios Medievales, 37/1 (2007), p. 741-780.

³² En concret, l'Hospital Nou percebia de la hisenda municipal tres pensions de tres censals distints que sumaven un total de 33 ll. 1 s. 18., si bé representaven tan sols un 3,65% del total d'interessos en mans de censalers de for eclesiàstic i un irrisori 0,02 dins del global de la despesa anual de la clavaria gironina en concepte de pensions de censals. En aquest sentit, sembla pertinent la comparació amb altres institucions hospitalàries similars de viles i ciutats catalanes que drenaven una part del deute censal assumit anualment pels respectius municipis. En alguns casos en una proporció gens menyspreable, com a Cervera, on l'hospital d'en Castelltort cobrava rendes que representaven un 5% del total de pensions. Per contra, a Castelló d'Empúries, el percentatge era una mica més semblant a Girona, ja que allí la Caritat de la vila era la receptora d'un 0,5% del conjunt de títols de deute. Finalment, a la ciutat de Barcelona les 1.671 ll. que ingressava cada any l'Hospital de la Santa Creu pel mateix concepte procedents del municipi devia resultar també poca cosa entre el que pagava el clavari de la ciutat. Per les respectives referències i comparacions: Jordi MORELLÓ BAGET, «Finanzas hospitalarias y deuda pública: los censales de la Santa Creu de Barcelona en torno a 1500», a T. HUGUET-TERMES *et alii* (eds.), *Ciudad y hospital...*, p. 211-261, en especial p. 228.

³³ Ignorem fins a quin punt es repetiren situacions similars amb altres aristòcrates, però val la pena destacar el fet que un dels nobles amb qui els síndics gironins negociaren perquè comprés deute en l'àmplia campanya de 1377-1380 era Bernat de Senesterra, el qual en aquelles mateixes dates vengué el castell de Palau-sator al secretari reial originari de Girona Bernat I Miquel. Segons es desprèn de l'època pagada al verguer dels jurats que anà fins a Barcelona per avançar en aquell assumpte, es donava per fet que el censal que se li pretenia vendre seria pagat amb la suma que Senesterra havia obtingut del preu de traspàs del castell: AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, f. 31v-32r, 1379/10/31. Influïen notícies o esdeveniments d'aquesta mena a l'hora d'activar el mercat del deute?

³⁴ En concret, l'any 1432 es tractava sempre de nobles domiciliats a la diòcesi, com ara el donzell Joan de Finestres o el cavaller Bernat de Recs. A més, en força exemples, alguns dels nobles tenien vincles estrets amb la ciutadania gironina que matisarien la condició de teòrics creditors forans, com ara Agnès, esposa del donzell Ramon de Juià, alhora que filla del ciutadà ascendent a cavaller Francesc I Santmartí: AHG, Gi-11, vol. 43, s.f., 1418/07/06. El cavaller Jaspers Malarç, al seu torn, era fill de Ramon III Malarç, senyor de Sales i nebot del jurista Bernat Malarç. Pertanyia a la mateixa família Caterina, muller de Bernat de Pontós i filla de l'esmentat Bernat Malarç, la qual, de fet, era hereva, juntament amb la seva germana, del seu pare. I sabem que per a la satisfacció del dot rebé en donació dos censals adquirits per la seva mare Narcisa, filla de Ferrer de Seguriolles: GRÀFIC 24; AHG, Gi-10, vol. 44, f. 6r-9v, 1400/09/04. Així mateix, Sibil·la, la muller del *miles* Arnau de Biure, era filla del prohoms gironí Narcís de la Via: GRÀFIC 14).

conservar una certa porció amb aparicions puntuals en les campanyes d'emissió que s'espaiaren entre 1405 i 1430 (TAULA 80)³⁵.

En paral·lel, el percentatge de participació de forasters en el deute gironí entre 1380 i 1432 no es modificà en excés. De tota manera, si es compara aquest segon moment amb el panorama de l'any 1394 (quan absorbién un percentatge del 7,27 de les pensions respecte del 3,24 de l'última data), sembla clar que els processos de sanejament havien corregit qualsevol desviació en aquest sentit producte d'anys amb certes urgències financeres com ara el bienni 1390-1391 (TAULA 74). De tota manera, els censalers que no vivien a Girona al primer terç del segle XV, com vèiem a la dècada de 1370, no estaven domiciliats més enllà dels límits de la vegueria o del bisbat tret d'una o dues excepcions³⁶.

Després d'aquestes dues panoràmiques, una en línies generals i l'altra amb enfocaments més concrets, de l'evolució dels distints grups socials que, entre aproximadament 1340 i 1430, participaren en el deute de la capital gironina, es pot concloure el següent. En conjunt, es constata una progressiva diversificació del perfil dels creditors, sobretot respecte dels protagonistes de les primeres emissions dels anys 1350 i 1360. Així, més enllà del sector masculí del patriciat o del col·lectiu de mercaders, travessa tot el període estudiat la recurrència de dones d'extracció diversa (i no només vinculades als contractes a un interès menor). Alhora, es consoliden franges alternatives als ciutadans més opulents, com ara la menestralia (en especial des de la dècada de 1370) o la petita i mitjana aristocràcia, encara que aquest darrer grup, igual que els creditors no residents a la ciutat de Girona, sempre estigueren en el punt de mira dels síndics encarregats de les successives campanyes de lluïcions i de rebaixa d'interessos, per la qual cosa, a pesar d'increments puntuals del seu pes, no consolidaren mai cap augment significatiu. Finalment, constitueix un cas particular la trajectòria ascendent de les persones i institucions sota el for de l'Església, en el municipi

³⁵ Respecte de la renda de Cruilles, cal dir que, encara que la titular fos la seva esposa, és possible que el censal mort de 8.000 s. de pensió i 140.700 s. de capital adquirit l'any 1403 fos un contracte que encobrí una reconversió (i certa rebaixa de l'interès) del censal mort de 160.000 s. de capital que s'havia venut a aquest aristòcrata l'any 1389.

³⁶ Una d'aquestes excepcions seria l'esposa del patró de nau barceloní Jaume Fogassot, que adquirí una renda en el marc de l'operació de rebaixa d'interessos entre 1417 i 1423, si bé, malgrat la seva ciutadania, és possible que fossin tots dos originaris de la vila de Blanes i amb connexions amb gironins: AHG, Gi-05, vol. 451, s.f., 1418/11/28; AHG, Gi-05, vol. 453, s.f., 1419/01/19. L'altre cas d'un foraster de la diòcesi seria el del ciutadà de Barcelona Pere Torrent (qui sap si de la coneguda nissaga dels Destorrent i coincident amb un individu identificat com a creditor de llocs tan diversos com Cervera, Cardona i les baronies de Queralt i de la Llacuna: Carme BATLLE GALLART, «Una família barcelonesa: los Deztorrent», *Annuario de Estudios Medievales*, 1 (1964), p. 471-488; J. MORELLÓ BAGET, *Municipis sota la senyoria dels creditors...*, p. 220), que possiblement es corresponia amb un gran mercader que vengué gra als jurats gironins l'any 1426: AMGi, I.1.1., n. 48, f. 10v-11v, 1426/02/01. Encara que sabem que el censal mort que posseïa l'any 1432 l'havia adquirit l'any 1420, la compra estava vinculada a una operació similar a la citada que pogué tenir lloc en aquest darrer any?

que ens ocupa a partir d'aproximadament 1390 i, sobretot, des de les dècades de 1410 i 1420.

Amb tot, aquesta relativa diversificació del perfil de creditors coexisteix amb un altre fenomen que sobretot es palesa en confrontar l'estat del deute d'entorn a 1380 en el marc del primer gran procés de sanejament i el del memorial de 1432: les desigualtats creixents entre els censalers (TAULA 78). Si ens fixem en les rendes de capital més elevat (superior als 10.000 s. al primer tall i als 20.000 s. al segon), la proporció del patriciat augmenta respecte del global de rendes, cosa que no passa amb els altres grups socials (alguns dels quals, com els menestrals, sempre comptaren amb les rendes de preus inferiors), deixant de banda, és clar, l'increment exponencial del pes dels creditors sota jurisdicció eclesiàstica al llarg del primer terç del segle XV. De fet, en el cas dels prohoms més prominents de la ciutat aquesta distància s'havia accentuat l'any 1432. Aleshores notem 7 punts de diferència entre la franja de creditors amb productes més quantiosos respecte de tot el conjunt, quan la diferència l'any 1380 era tan sols de 3 punts. En definitiva, això porta a preguntar-nos si, al llarg de les dècades analitzades, hi hagué una tendència cap a la concentració de certs censals en mans dels grups més distingits de la ciutat.

En una comparació com la proposada entre 1380 i 1432 sembla prou clar que fou així. I, en contrapartida, es desprèn que grups com ara els homes d'ofici, l'aristocràcia o els forasters participaren del deute públic del municipi de forma més episòdica. Vist això, doncs, es podria parlar d'un doble procés, o sigui de diversificació del perfil dels creditors en diferents onades i, al mateix temps, d'enfortiment de certes franges. Així, aquests segments probablement feren de la continuïtat un valor que els distingia del conjunt de censalers i, de retruc, els encimbellava dins del col·lectiu vinculat d'una forma o l'altra a la hisenda local³⁷.

5.1.2. La continuïtat d'una franja concreta de creditors

En qualsevol cas, per tal d'apropar-nos a basculacions dins de la massa de creditors, hauríem de partir d'aproximacions diferents. Hauríem de centrar l'atenció en trajectòries individuals i posar noms i cognoms als contingents a què fins ara tan sols hem atribuït tants per cent. Considerem la "instantània" de 1432 com el punt d'arribada del procés

³⁷ Aquest segon procés equivaldria, doncs, molta grans trets, al que planteja J. V. García Marsilla en termes de selecció dels creditors a propòsit del municipi de València: J.V. GARCÍA MARSILLA, *Vivir a crédito en la Valencia medieval...*, p. 263-265, 270, 277.

d'articulació del conjunt de creditors del municipi de Girona que s'havia iniciat a mitjan segle XIV. Si fem un cop d'ull a la llista concreta dels principals titulars de censals (amb rendes de capitals superiors als 20.000 s.) que formaven part dels grups dominants de la ciutat, és a dir, els que hem inclòs dins de la categoria de patricis, però alhora dins de la de titulars universitaris i la de mercaders més puixants, tot comparant-los amb llistats precedents de la segona meitat del tres-cents, s'extreuen diverses idees³⁸.

En primer terme, detectem casos significatius de pervivència en el temps. Hi ha, en especial, el d'individus com ara els patricis Francesc II Santceloni, el seu fill Francesc III o Francesc I Segurioles, els avis o besavis dels quals ja compraren violaris i rendes mixtes del municipi en els cicles fiscals de la dècada de 1350 o, fins i tot, el de Ramon I Sampsó, amb avantpassats directes que ja ho feren durant les campanyes de 1340.

Fent atenció a la primera família esmentada, els Santceloni, veiem el següent (GRÀFIC 33). Francesc I Santceloni, pare de Francesc II i avi de Francesc III, entre els anys 1353 i 1356 comprà com a mínim tres violaris i dues rendes mixtes (per un capital total de 13.600 s.), alhora que l'any 1359 es féu amb dues rendes mixtes més (que sumaven 11.000 s. de capital) (TAULES 4 i 6). L'any 1377, tanmateix, arran del procés de contenció del deute, veié com totes aquestes rendes, juntament amb un censal-violari que havia comprat l'any 1368 (molt probablement fruit d'algun pacte de refinançament dins de la primera temptativa de redreç), eren agrupades i passava a ser titular d'un censal mort de 995 s. 4 d. de pensió i 13.940 s. de capital al 7,14% d'interès, juntament amb un altre de 797 s. 6 d. de pensió i 15.950 s. de capital al mateix interès³⁹. L'any 1394, a més, deduïm que no havia quedat afectat per les redempcions dutes a terme per Jaume Beuda i que seguia cobrant els 1793 s. 2 d. que sumaven aquests censals "renovats" l'any 1377, a part d'una renda mixta de 1.500 s. de pensió⁴⁰.

En paral·lel, però, arran del procés de 1377, veiem que l'esposa de Francesc I, Margarida, ja era la titular d'un censal mort de 85 s. de pensió i 1.400 de capital (suposant un interès del 6,07%) que derivava d'una renda mixta al 9,6% que, en principi, havia adquirit ella mateixa l'any 1357⁴¹. De resultes d'això, l'any 1394, juntament amb Francesc I, el seu primogènit,

³⁸ No cal insistir en el fet que els esmentats, encara que majoritaris (un 51%), no constituïen l'únic perfil amb cert pes dins dels censalers que encapçalaven el rànquing de títols de deute en funció del seu import, ja que també destacaven els eclesiàstics amb un 36,64%: TAULA 81.

³⁹ AMGi, I.3.3.2.4., RG 43114, f. 3v-4v, c. 1380.

⁴⁰ AMGi, I. 3.3.1.2., llig. 3, reg. 1, f. 1r-42v, 1394.

⁴¹ AMGi, I.3.3.2.4., RG 43114, f. 56v, c. 1380.

Francesc II, en tant que hereu universal de la mare, era el perceptor d'aquella renda⁴². Francesc II, al seu torn, l'any 1396 adquirí quatre censals morts al 7,14% que sumaven 8.540 s. de capital i que segurament se sumaren a un censal-violari de 14.000 s. de preu. Amb tot, un dels primers fou redimit al cap de pocs mesos i els altres quatre l'any 1403 en el procés de redreç en què, tal com hem vist, participà ell mateix com a síndic⁴³. En aquella sèrie de 1396 també intervingué el pare, Francesc I Santceloni, amb la compra d'un censal al 7,14% i d'una renda mixta l'interès de la qual ascendia al 10,72% i que suposaven un total de 3392 s. 1 d. de capital, si bé tots dos foren lluits durant l'operació de 1403⁴⁴.

Ignorem fins a quin punt aquestes rendes de Francesc I i de Francesc II en teoria cancel·lades en foren el precedent directe i tot just es produí un refinançament del préstec o una revisió de les condicions. Fos com fos, Francesc II Santceloni, una vegada ja mort el seu progenitor l'any 1403, en el marc de la campanya de redreç del deute, es féu amb un censal mort al 5% de 3.000 s. de pensió i 60.000 s. de capital⁴⁵. De tota manera, tenim constància que abans de 1432 la pensió havia estat reduïda als 2.500 s. anuals i que aleshores se la repartien el seu nét, Antoni Santceloni, i una seva filla, Caterina, maridada amb el cavaller Andreu de Biure⁴⁶.

Anys més tard, el primogènit de Francesc II Santceloni, Francesc III, comprà un altre censal al 4,17% de 1.166 s. 8 d. de pensió i 28.000 s. de capital. Sabem, a més, que d'aquesta renda, l'any 1432, n'era beneficiària la vídua de l'esmentat després que el fill primogènit d'ambdós i hereu universal del pare, Antoni, li n'hagués fet donació. Francesc III, però, havia adquirit un altre producte al mateix interès pel preu de 12.000 s. que li reportava 500

⁴² AMGi, I. 3.3.1.2., llig. 3, reg. 1, f. 1r-42v, 1394. Margarida morí a mitjan 1392 havent signat testament el mes d'abril: AHG, Gi-05, vol. 416, f. 143r, 1392/09/30. Si bé no ha estat possible localitzar-lo, donat que Francesc II n'era hereu universal, és a dir, de tot el que no s'especificués el contrari en les últimes voluntats, seria lògic que no aparegués cap dada sobre la donació del censal.

⁴³ AMGi, I.3.3.2.4, RG: 43134, f. 1r-8v (1396/08/26), 31r-37v (1396/09/24), 58r-66r (1396/10/01), 73v-79v (1396/11/07). Quant a la referència indirecta al censal-violari de 14.000 s. de preu: AMGi, I.1.1., n. 38, f. 38r-v, 1403/06/26.

⁴⁴ AMGi, I.3.3.2.4, RG: 43134, f. 204v-211v (1396/11/06), 211v-218v (1396/11/06).

⁴⁵ A propòsit d'aquesta campanya, cal recordar, però, la predisposició de Santceloni de cancel·lar el censal-violari heretat de la seva mare, si bé en una maniobra que li oferia contrapartides en relació amb un parell d'exercicis com a clavari que tenia pendent d'auditar. Vegeu cap. 4.5.

⁴⁶ Per un transportament de 1442, comprovem que Francesc II Santceloni havia fet donació de la renda a la seva filla Caterina quan aquesta es casà amb el seu primer marit, el donzell Jofre de Vilarig, l'any 1414, els quals, tanmateix, cediren una part dels interessos a l'esposa de Francesc II i mare de Caterina, via per la qual degué arribar a Antoni Santceloni. I una vegada mort Vilarig, quan Caterina es casà en segones noces, aportà la renda (disminuïda en el capital inicial) en la constitució del dot a favor d'Andreu de Biure, de manera que aquest gaudiria de la pensió com a usufructuari mentre durés el matrimoni, però la filla de Francesc II Santceloni, el comprador original del censal, continuaria sent-ne la propietària: AHG, Gi-07, vol. 94, s.f., 1442/10/06.

s. de pensió, encara que en el moment de redacció del memorial desconeixem qui n'era el titular⁴⁷.

Podem resseguir una trajectòria igualment dilatada en el cas de les rendes posseïdes per Francesc I Segurioles (GRÀFIC 38). En primera instància, documentem que el seu pare, el mercader Ferrer de Segurioles, ja comprà entre 1354 i 1360, com a mínim, dos violaris i una renda mixta que sumaven 11.460 s. (TAULES 4 i 6). Tanmateix, és possible que adquirís algun violari més, alhora que tots els que fossin se sotmeteren a la rebaixa d'interessos de la campanya de 1368. I així Nicolaua, vídua de Ferrer, l'any 1377 esdevingué la titular d'un censal mort al 5% de 16.685 s. de capital i 834 s. 3 d. de pensió⁴⁸. Anys després, Francesc I Segurioles, fill secundogènit dels esmentats (el primogènit i hereu universal del pare, Pere Segurioles, havia mort pels volts de 1371), adquirí un censal de 663 s. 1 d. de pensió, si bé cal emmarcar l'operació en unes circumstàncies molt particulars com era la indemnització que exigí del consistori per un alberg afectat per les obres de fortificació al burg de Sant Pere de Galligants⁴⁹.

En campanyes posteriors de la dècada de 1390 no ens consta que Francesc I adquirís cap més instrument, ni tampoc tenim notícia que les rendes que posseïa fins aleshores fossin objecte d'alguna reducció en el procés de 1402-1403, en què val a dir que, igual que Francesc II Santceloni, participà com a síndic. Fos com fos, l'any 1417 Francesc II comprà un censal mort al 4,17% d'interès de 1.000 s. de pensió i 24.000 s. de capital, si bé l'any 1432 qui percebia la pensió d'una part de la renda (en relació a 7.000 s. del capital) era el seu gendre, el mercader banyolí Joan Bret, com a conseqüència d'una de les fórmules escollides per Segurioles per finançar el dot de la seva filla Constança⁵⁰. Paral·lelament, durant el mateix 1417, Segurioles comprà un altre censal mort de 1.000 s. de pensió i 24.000 s. de capital. I anys més tard n'eren titulars Gabriel I Miquel o els seus fills per raons que se'ns escapen.

Per una altra banda, però, es dedueix del mateix memorial de 1432 que Francesc I Segurioles no deixà de tenir participació directa en el deute, ja que era el beneficiari d'un censal de 12.000 s. de capital que havia adquirit la seva esposa Blanca l'any 1403, originalment al 5% d'interès, però una vegada reduïda la pensió a 500 s. anuals, rebaixat al 4,17%. Així mateix, Segurioles també cobrava la pensió d'un censal mort al 4,17% de

⁴⁷ AMGi, I.3.3.2.4., antic llig. 27, f. 8v (acta original de 1421/01/16), 167v (acta original de 1403/06/28), 149r (acta original de 1417/12/23).

⁴⁸ AMGi, I.3.3.2.4., RG 43114, f. 30r-30v, c. 1380.

⁴⁹ AMGi, I.3.3.2.4., llig. 15 [RE:72], s.f., 1385/09/20. Vegeu sobre aquest afer cap. 3. 2.5.1.

⁵⁰ AHG, Gi-01, vol. 385, s.f., 1422/04/07.

14.200 s. de capital adquirit l'any 1420 pel seu gendre Bernat IV Sarriera, fill de Joan Sarriera i espòs de Blanca Segurioles, segons es diu explícitament de resultes de certes clàusules en les cartes de noces entre els esmentats Bernat i Blanca⁵¹.

Arrenca en dates encara més primerenques la vinculació dels Sampsó amb el deute públic de la ciutat de l'Onyar (GRÀFIC 32). Bernat I Sampsó, avi del destacat patrici Ramon I Sampsó, ja adquirí violaris a la dècada de 1340, en concret dos: un de 2.100 s. i un altre de 2.800 de capital l'any 1344 (TAULA 3). Com hem vist, és molt probable que aquells violaris fossin rescatats abans de 1351 i, per tant, no assentessin cap precedent per a campanyes posteriors. Això no obstant, el fill de Bernat I, Bernat II, per les notícies de què disposem, discapacitat mental, també adquirí diverses rendes a les dècades de 1350 i 1360. A través dels curadors que vetllaren pel seu bon estat al llarg de la vida, es féu, entre 1353 i 1356 amb un violari de 7.000 s. de capital i una renda mixta del mateix preu que li reportava 675 s. de pensió al 9,64% d'interès. Durant el cicle de la Guerra contra Castella també intervingué en el negoci financer el germà de Bernat II, Francesc I, adquirint dos violaris que sumaven 6.300 s., si bé no ens interessa tant el seu cas en tractar-se de l'iniciador d'una branca distinta de la que condueix a Ramon I (TAULES 4 i 6).

Seguint amb Bernat II, l'any 1377, en el context del procés de redreç del deute, veié que com li era redimida la renda mixta, però, alhora, es renegociaren les condicions de l'altra inversió feta a la dècada de 1350. Per això, a partir de llavors seguiria sent el titular de dues rendes que continuaven sumant 7.000 s. de capital. D'una banda, un censal mort de 250 s. de pensió al 7,14%; de l'altra, un del mateix tipus de 175 s. de pensió al 5%⁵². Desconeixem amb exactitud què succeí amb ambdues rendes després de la seva mort, però és probable que, almenys la primera, quedés en mans de l'esposa de Bernat II i que un dels fills, Francesc II Sampsó, mestre en medicina, la cedís a una altra descendent, Sibil·la, per maridar amb el ciutadà Narcís Miquel⁵³. Al mateix temps, però, Sibil·la, la vídua de Bernat II, l'any 1394 consta com a perceptora d'una pensió anual de 425 s., xifra que coincidiria

⁵¹ AMGi, I.3.3.2.4., antic llig. 27, f. 89r (acta original de 1403/04/30), 107r (acta original de 1417/11/16), 109r (acta original de 1417/11/22), 119r (acta original de 1420/11/21). Podem ratificar per un document posterior que la renda de 14.200 s. havia estat adquirida per Bernat IV Sarriera de béns dotals aportats per la seva esposa, filla de Segurioles, de manera que Sarriera tan sol seria beneficiari de la renda mentre estiguessin casats, retenint-se la propietat Blanca. L'any 1432 havia mort Blanca i, per tant, la renda havia revertit en el seu progenitor, si bé Francesc I la cedí al cap de ben poc al seu fill Francesc II: AHG, Gi-07, vol. 89, s.f., 1432/06/28; AHG, Gi-07, vol. 91, s.f., 1436/06/04.

⁵² AMGi, I.3.3.2.4., RG 43114, f. 6v, c. 1380.

⁵³ AHG, Gi-01, vol. 354, s.f., 1413/08/12. Val a dir que, per tal de configurar un dot que ascendia a 30.000 s., Sibil·la també rebé un censal de 11.940 s. de capital comprat originalment per Joan Roure, al. Daroca, que havia revertit en Francesc I Sampsó.

amb la suma dels dos censals obtinguts pel seu marit a partir de 1377, de manera que potser la cessió de Sibil·la a la seva filla quedés sense efecte o es cancel·lés al cap d'un temps⁵⁴.

No es pot assegurar que la singladura iniciada per l'altre germà i individu que ens ocupa, Ramon I Sampsó, tingués a veure directament amb les rendes de què era titular el seu pare l'any 1377 i que revertiren en la seva mare en la dècada de 1390. El cert és que no documentem cap inversió per part de la família en aquesta última dècada o la de 1380, de manera que no s'hauria de descartar. En qualsevol cas, Ramon I l'any 1403 comprà un censal mort al 5% de 4.070 s. de capital, que òbviament podia provenir de rendes anteriors que havien estat renegociades⁵⁵. I aquell fou tan sols l'inici d'una important sèrie d'adquisicions fins a la dècada de 1430. L'any 1418 adquirí un censal mort al 4,17% pel preu de 24.000 s., mentre que l'any següent un a idèntic interès pagant 10.000 s. Finalment, l'any 1420 tornà a invertir en un censal de 20.000 s. de capital, en principi amb carta de gràcia, però a un interès del 3,17%. Així, a l'altura de 1432, participava del deute gironí amb una quota que ascendia als 54.000 s., per bé que consta al mateix memorial que havia fet donació del censal mort de 24.000 s. de capital al 4,17% al seu primogènit Ramon II. Aquest mateix, ben mirat, ja havia invertit pel seu compte 4.000 s. en un censal mort al 4,17% l'any 1427. En paral·lel, val a dir que la mare de Ramon I, Sibil·la, vídua de Bernat II Sampsó, seguia viva un temps després de la mort del seu marit i encara l'any 1417 havia comprat un censal de 20.000 s. de capital al 4,17% i l'any 1423 repetí amb un de 1.200 s. al 3,3% d'interès⁵⁶.

Per contrast amb els Santceloni o els Sampsó, alguns dels creditors més puixants a la dècada de 1430 no començaren a comprar deute del municipi fins a finals del segle XIV. Ho il·lustra bé la trajectòria de Joan I Anglès i el seu germà Jaume (GRÀFIC 4). Per les dades de què disposem, el primer membre de la família que comprà un censal fou el pare dels esmentats, el mercer Pere Anglès, que l'any 1396 adquirí un censal mort pel preu relativament modest de 480 s. al 7,14% d'interès, el qual fou cancel·lat l'any 1403 en el marc de l'ampli procés de sanejament endegat aleshores⁵⁷. En aquesta mateixa operació,

⁵⁴ AMGi, I. 3.3.1.2., llig. 3, reg. 1, f. 1r-42v, 1394.

⁵⁵ AMGi, I.3.3.2.4, UI19106, f. 96v-103v, 1403/12/04.

⁵⁶ AMGi, I.3.3.2.4., antic llig. 27, f. 9v (acta original de 1423/01/16), 32r (acta original de 1427/08/08), 48v (acta original de 1420/03/26), 112r (acta original de 1417/11/30), 112v (acta original de 1418/05/13), 116v (acta original de 1419/11/18). Sabem, d'altra banda, que l'any 1423 Sibil·la, vídua de Bernat II Sampsó, havia assignat una pensió de 40 s. que li proporcionava el censal adquirit aquell mateix any per a misses anuals a la capella de les Onze Mil Verges del convent de framenors de Girona, on havien estat sepultats el seu pare Ramon Guerau i el seu germà, el doctor en lleis Joan Guerau: AHG, Gi-01, vol. 390, s.f., 1423/01/18.

⁵⁷ AMGi, I.3.3.2.4, RG: 43134, f. 181r-189r, 1396/10/28. Amb anterioritat, sabem, per exemple, que Pere havia deixat robes en préstec al municipi com ara 4 draps d'or per a la festa d'absolució de l'ànima del rei Pere

però, el mercader Joan I Anglès, un dels fills (i possiblement no el primogènit), comprà un censal mort al 5% a canvi del preu de 300 s.⁵⁸

I així començà a fer-se un lloc entre els censalers de la ciutat de Girona en paral·lel al seu ascens en el món dels negocis, ja que l'any 1417 la nova inversió superava de lluny l'anterior: comprà un censal mort al 4,17% pel preu de 24.000 s. i l'any 1421 n'adquirí un altre al mateix for per l'import igualment elevat de 26.200 s. Val a dir, tanmateix, que el primer censal, un any després de la confecció del memorial de 1432 just quan Joan I també morí, havia quedat en mans d'un dels seus fills, el batxiller en decrets Bernat Anglès, tal com es dedueix del fet que aquest en n'emprà dues pagues per atorgar una ajuda a una esclava que acabava d'alliberar. Pel que fa al segon censal, en canvi, l'any 1423 fou inclòs en la donació efectuada per Joan I a favor del seu primogènit Joan II de cara al matrimoni que havia de contraure amb Gemma, filla del patrici Pere I Terrades. En paral·lel, l'any 1420 el germà de Joan I, Jaume, denominat de vegades botiguer, però, en tot cas, pertanyent al món del comerç com ell, adquirí pel seu compte un censal mort al 4,17% de 12.000 s. de capital, una renda que tanmateix fou fraccionada poc després, ja que Ivó, frare predicador germà comú de Joan I i Jaume, havia esdevingut titular de 3.000 s. del capital⁵⁹.

Avança en una cronologia similar la participació d'una família de drapers, els Raset, en el deute de la ciutat de l'Onyar. La seva relació amb les rendes emeses per la universitat gironina començà amb el draper Pere Raset a la dècada de 1390: comprà un censal mort al 7,14% per l'import de 1.040 s l'any 1390, un altre per 900 s. al 8,3% l'any 1396 i en aquest mateix exercici un altre per 8.030 s. al 9,09%, encara que sembla que ràpidament reduït al 7,14%⁶⁰. Sabem, d'altra banda, que aquesta última renda fou transportada al cap de poc per Pere al seu primogènit, el també draper Ramon Raset, i que, en realitat, es tractava d'una de

III l'any 1387, de manera que hi havia hagut relacions amb les autoritats locals prèvies a la compra del censal: AMGi, I.3.3.1., llig. 8, s.f., 1387/08/22.

⁵⁸ AMGi, I.3.3.2.4, UI19106, f. 74v-81r, 1403/11/02.

⁵⁹ AMGi, I.3.3.2.4., antic llig. 27, f. 7r (acta original de 1420/07/16), 9r (1421/01/24), 144r (1417/12/01). A propòsit de la donació de dues pagues semestrals del censal de 24.000 s. de capital a favor d'una lliberta: AHG, Gi-02, vol. 175, f. 134v-135r, 1433/11/19. Quant a l'heretament en temps de noces de Joan I a favor de Joan II: AHG, Gi-01, vol. 391, s.f., 1423/11/26. Així mateix, sabem que la cessió parcial de la renda de 12.000 s. feta per Jaume Anglès a favor del seu germà Ivó es devia al fet que Jaume fou designat hereu universal de la seva mare i com a tal hagué de satisfer el llegat deixat per aquest a favor del seu fill que havia entrat en religió: AHG, Gi-01, vol. 402, s.f., 1428/07/07. Tot i això, sembla que fou una cessió temporal ja que, una vegada mort Jaume Anglès, el seu fill i hereu universal, Andreu Gabriel, utilitzà la renda com a hipoteca per vendre als administradors d'un benefici de la seu una renda que li permetés finançar el dot de Joana, una altra filla de Jaume que maridà amb el mercader Joan Miquel Xaló: AHG, Gi-02, vol. 162, f. 66r-v, 1430/02/28.

⁶⁰ Per ordre de menció: AMGi, I.3.3.2.4., llig. 18 [actual RE: 67], f. 88r-95r, 1390/03/09; Ibid., RG: 43134, f. 37v-44r, 1396/09/24; Ibid., RG 43135, s.f., 1396/09/12.

les emissions realitzades per un síndic del municipi, si bé en nom del General, de manera que passà a ser aleshores aquesta corporació l'entitat que satisfieia els interessos⁶¹.

Fos com fos, Pere tornà a adquirir una nova renda del municipi de 4.000 s. de capital i 200 s. de pensió al 5% cancel·lada l'any 1418. I el seu fill Ramon una altra al mateix interès i pel mateix preu igualment redimida l'any 1418⁶². Aquests rescats, tanmateix, no interromperen la vinculació dels Raset amb la hisenda gironina. La vídua de Ramon Raset, Sibil·la, l'any 1420 adquirí un censal mort de 16.000 s. de capital al 4,17% d'interès com a tutora de Francí, fill d'ambdós, a la vegada que l'any següent procurà per ella mateixa comprant-ne un altre al mateix interès pel preu de 22.080 s. Francí, al seu torn, ens consta que era beneficiari dels interessos d'una renda que li havia cedit el seu sogre Guerau Estruç en el marc dels pactes prematrimonials⁶³.

Contrasten les dinàmiques que posen en relleu dues famílies de l'estament mercantil com els Anglès o els Raset amb les d'un altre cas, el del ciutadà de la mà major Joan Vilella, el pes del qual en les finances locals es devia sobretot a l'ascendència política del seu progenitor (GRÀFIC 43). En efecte, la posició social assolida per Joan té el punt de partida en la carrera del seu pare, Narcís Vilella, que esdevingué secretari reial durant el regnat de Joan I⁶⁴. Però també arrenca d'ell la importància com a creditor, ja que fou Narcís el comprador de dos quantiosos violaris els anys 1374 i 1375 que, en el marc del procés de reducció d'interessos de 1377-1380, quallaren en un censal mort al 7,14% d'interès de 35.000 s. de capital i 2.500 s. anuals en concepte d'interessos⁶⁵. Aquell censal, però, no arribà sencer al primogènit de Narcís quan aquest morí, sinó que Jaume Beuda, síndic de la campanya de llüicions duta entre 1386 i 1389, en redimí una part. En realitat, però, el que

⁶¹ AHG, Gi-10, vol. 38, f. 128v-129r, 1397/09/07.

⁶² Respectivament: AMGi, I.3.3.2.4, 19109, f. 54r-61v, 1403/05/26; Ibid., 19107, f. 121r-127v, 1403/07/28.

⁶³ AMGi, I.3.3.2.4., antic llig. 27, f. 49v (acta original de 1421/03/22), 80v (1421/04/29), 109r (acta original de 1417/11/20), 156v (acta original de 1420/12/20). Val a dir, a més, que una de les obres pies titular d'un censal al 2,5% de 1.200 s. de capital comprat l'any 1421 era un aniversari fundat a l'església de Sant Feliu pel draper Ramon Raset, el qual és possible que ordenés per disposició testamentària l'operació. Quant a les cartes de noces entre Margarida Estruç i Ramon Raset: AHG, Gi-01, vol. 401, s.f., 1427/06/12. Així mateix, a la dècada de 1440, Sibil·la i Francí encara percebien bona part de les pensions generades per la compra de 1420 en què la mare actuà de tutora del menor i empraren aquell instrument com a garantia per concertar nous préstecs d'altres conciutadans: AHG, Gi-02, vol. 200, f. 39v-40r, 1440/11/01.

⁶⁴ En efecte, Narcís Vilella documentat com a clergue tonsurat l'any 1367 mentre devia estar-se formant, el registrem a l'escriuària del primogènit del Cerimoniós des de l'any 1371 (sent escrivà de manament pels volts de 1379) fins que Joan accedí al tron, quan passà a actuar de secretari seu fins que l'atrapà la mort entorn a 1390: AHG, Gi-01, vol. 178, f. 111v-112vr, 1367/11/17; AHG, Gi-01, vol. 101, f. 33v-34v, 1371/12/20; ACA, RP, MR, reg. 595, f. 139v, 1379/06; AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, llib. de 1380, f. 19v-21r, 1380/03/22; AHG, Gi-09, vol. 17, s.f., 1390/07/17.

⁶⁵ AMGi, I.3.3.2.4., RG 43114, f. 75v-76v, c. 1380. En realitat, segons el que es descriu, Vilella s'ocupà d'ampliar la base de capital inicial tot entregant 18.800 s. complementaris a les arques gironines.

succeí paral·lelament és que Joan, sota la tutela de la seva mare, es convertí en el comprador d'un nou censal de 34.000 s. de capital a un 6,18% d'interès⁶⁶.

Igual que molts altres títols de deute, tot fa pensar que fou objecte d'una reducció d'interessos l'any 1403 o, com a mínim, aleshores Joan esdevingué el propietari d'un nou censal mort al 5% que li reportava 2.000 s. anuals i era valorat per un capital de 40.000⁶⁷. De tota manera, d'acord amb el memorial de 1432, la renda havia estat reduïda de nou, llavors al 4,16% (probablement es féu durant la campanya de 1417-1423), a la vegada que una quarta part del capital i els interessos corresponents havien estat cedits a Pere Guillem II Sunyer, segon marit de la filla de Joan, Elisabet⁶⁸.

Un altre bon exemple d'integració recent al món dels creditors del municipi, si bé per una via prou diferent, l'ofereix el cas de Narcís I Saumana, mercader i fill del convers Pere Saumana (GRÀFIC 36). Aquest seu pare, assentat a Girona des d'aproximadament 1380 i molt actiu com a intermediari en el mercat del crèdit privat, ja a finals d'aquell decenni i durant el següent adquirí diverses rendes: un censal al 7,14% de 5.139 s. 14 d. de capital que, a tenor del sindicat de venda, podia derivar de préstecs o serveis financers prestats prèviament pel comprador; un altre al mateix interès de 2.100 s. de preu; i un altre al 8,33% de 3.000 s. de capital. Per bé que tots foren redimits l'any 1403, les notes de cancel·lació ens informen que Saumana aleshores també havia adquirit la titularitat de dues altres rendes emeses durant el mateix període⁶⁹. Malgrat les lluïcions, a semblança de la majoria de censalers, en el marc de la mateixa operació de sanejament del deute adquirí un censal al 5% d'interès amb un capital que ascendia als 12.200 s.⁷⁰.

En aquelles mateixes dates, Brunissenda, una de les filles del convers Saumana que havia maridat amb l'hostaler Francesc I Cases també comprà un censal mort al 5% de 4.000 s. de preu⁷¹. Documentem, a més, que aquella adquisició es fonamentava en la donació *propter nuptias* de Pere Saumana a la seva filla i en què aquest li cedí una de les rendes de la universitat gironina que havia aconseguit en el mercat secundari. Ho féu amb la condició explícita que, en cas que fos redimida, com de fet succeí l'any 1403, la moneda resultant es

⁶⁶ AMGi, I.3.3.1.5., llig. 3, f. 193v-194r (1389/05/15), 194v (1389/05/18).

⁶⁷ AMGi, I.3.3.2.4., 19107, f. 150r-167v, 1403/08/04.

⁶⁸ AMGi, I.3.3.2.4, antic llig. 18, f. 36r (acta original de 1403/08/04). Aquella part de la renda, en tot cas, Sunyer la gaudia en tant que usufructuari, ja que la filla de Vilella l'aportà en dot després de la donació que li feren la seva mare Constança i el seu germà Joan Hipòlit i, per tant, n'era la propietària: AHG, Gi-01, vol. 405, s.f., 1431/02/13.

⁶⁹ Successivament: AMGi, I.3.3.2.4, antic llig. 18, f. 80r-85r (1389/12/?), 41r-51v (1390/02/21); Ibid., RG: 43133, f. 157v-163v, 1390/12/22; Ibid., RG: 43134, f. 51r-58r, 1396/09/25.

⁷⁰ AMGi, I.3.3.2.4, antic llig. 18, f. 104r (acta original de 1417/11/13).

⁷¹ AMGi, I.3.3.2.4., 19109, f. 122v-129v, 1403/06/16.

reinvertís en un nou censal, una operació que hauria de dur-se a terme sempre sota la supervisió del progenitor, cosa que, d'altra banda, explicaria que el censal que ens ocupa, l'any 1416, una vegada mort el primer marit de Brunissenda, estigués en possessió del propi Pere Saumana⁷². Entorn a 1416, tanmateix, Saumana morí i el seu fill i hereu universal, Narcís I, mercader de professió, en prengué el relleu. A més d'haver rebut en l'herència el censal de 12.200 s. aconseguit per Saumana l'any 1403, Narcís probablement amplià el capital invertit temps abans pel seu pare o adquirí rendes de terceres persones, de manera que l'any 1417 passà a ser el titular d'un censal mort al 4,17% d'interès per un import total de 23.200 s. que, d'altra banda, l'any 1432 seguia vigent⁷³.

En definitiva, encara que es tracti d'una mostra molt reduïda, aquests censalers que es trobaven a la cúspide dels titulars del deute de la ciutat de Girona a la dècada de 1430, segurament il·lustren bastantes de les trajectòries seguides pels diferents grups socials al llarg de l'època estudiada. Hi veiem, per exemple, ascensos ràpids de comerciants com els esmentats i, en canvi, la continuïtat més acusada d'altres famílies ja consolidades en el patriciat local a mitjan segle XIV. A la llum dels casos comentats, seria versemblant, doncs, considerar la capacitat de conservar títols dins una mateixa nissaga com una autèntica demostració de poder, com a mínim financer. I és que, tal com evidencia la tendència contrària de col·lectius ràpidament desplaçats entre els posseïdors de censals del municipi (en especial determinats nobles o forans), o d'altres que cobraren pensions durant períodes més aviat breus com alguns menestrals, només a unes determinades famílies els fou possible adquirir rendes ja en les primeres emissions de les dècades de 1350 i, havent superat tots els processos de reducció d'interessos i lluïcions, continuar percebant pagues regulars a inicis del decenni de 1430.

Així, l'aspecte fonamental que caldria explicar és justament aquesta pervivència d'un segment concret de creditors. I s'ha de començar per les causes de la seva cristal·lització. De tota manera, malgrat la importància indiscutible del tema dins del conjunt d'aspectes que abraça la present investigació, per aprofundir-hi millor caldria una reconstrucció minuciosa que desbordaria els límits del treball. Sense anar més lluny, aquí tan sols s'han tractat unes poques "genealogies" de censals i, en canvi, convindria retrotreure's a les primeres emissions de mitjan segle XIV i anar revisant les successives per comprovar l'origen de tots i cadascun dels censals recollits al memorial de 1432 (que, com hem vist, en registra fins a 291), és a dir, comprovar quan es crearen per primer cop, com els afectaren

⁷² AHG, Gi-06, vol. 86, f. 172r-176r, 1397/11/03.

⁷³ AMGi, I.3.3.2.4., antic llig. 27, f. 104r (1417/11/13).

els processos de reducció d'interessos i quins foren els seus titulars així com cessionaris temporals de pensions. A més d'això, s'hauria de resseguir l'evolució particular de cadascun dins d'un mercat secundari, pel poc que s'entreveu en els casos comentats, realment actiu i en què intervenien mecanismes tan diversos com les aliances familiars o transaccions econòmiques en l'àmbit comercial o creditici⁷⁴.

Donades aquestes circumstàncies, en les pàgines que segueixen apuntarem tan sols hipòtesis inicials amb l'ajuda d'uns pocs exemples malauradament mancats de consistència estadística. Per una banda, sobre què pogué motivar entre els diferents grups socials l'adquisició de rendes emeses pel municipi. Per l'altra, sobre quins factors contribuïren al reforç, en el decurs de les dècades en què ens centrem, de franges concretes de censalers en detriment d'altres que cobraren interessos de les arques locals només durant períodes puntuals.

5.1.3. Un primer esquema de les motivacions a l'hora de comprar censals

L'evolució del conjunt de creditors del municipi té un punt de partença clar: el moment que una determinada persona adquiria una renda venuda pels representants municipals. Tal com hem vist en la petita mostra en què ens hem fixat, no tothom esdevingué creditor de la hisenda local en el mateix moment. Alhora, segons hem posat en relleu en analitzar l'endeutament del municipi de Girona al llarg de l'època investigada, no totes les successives campanyes d'emissió de rendes estigueren rodejades dels mateixos condicionants. Per consegüent, les fórmules financeres finalment adoptades variaren entre les quatre modalitats de renda desenvolupades a les darreries de l'edat mitjana a Catalunya (els violaris, les rendes mixtes, els censals morts i els censals perpetuats) i, de manera correlativa, fluctuaren els interessos assumits. També estretament vinculades al context de cadascun dels processos d'emissió, les intencions dels compradors foren distintes per arribar a convergir amb les necessitats de crèdit i el marge de maniobra financera i política de què gaudien els administradors de la tresoreria local en cada conjuntura.

Pel que fa a aquest darrer àmbit, els estudis dedicats al deute públic de diverses poblacions catalanes (i d'altres territoris de la corona) han proposat unes quantes hipòtesis interpretatives que es poden sintetitzar amb el següent esquema. Per un costat, s'ha parlat

⁷⁴ Vegeu la recerca en aquesta línia sobre la vila de Castelló d'Empúries endegada per A. Martí: A. MARTÍ ARAU, «Governar el deute en temps de crisi...», p. 152-161.

de la importància i la vitalitat dels inversors procedents del món del comerç i de les finances privades, que foren els principals compradors dels processos d'emissió que tingueren lloc a les dècades de 1350 i 1360 i que es movien per un marcat afany de lucre, justificat pels interessos superiors al 10% i per rescats per part de les institucions deutores al cap de pocs exercicis, cosa que els proporcionava rendiments elevats. Una prova d'això s'ha trobat en la progressiva pèrdua de protagonisme de perfils d'aquesta mena quan els municipis tendiren a vendre rendes a interessos més baixos i, així doncs, el fet de comprar-ne deixà de ser una inversió tan rendible a curt termini⁷⁵.

Per l'altre, s'ha posat un gran èmfasi, tal com ja hem apuntat, en les persones físiques o jurídiques sota fur eclesiàstic i l'atracció que sentiren per les rendes irredimibles, atès que els permetien gaudir d'uns ingressos periòdics i segurs i que s'adaptaven bé als ritmes de funcionament de la majoria d'ens religiosos o caritatius⁷⁶. A més, sense allunyar-se gaire del propòsit d'aquestes darreres entitats, s'han identificat col·lectius de creditors com ara dones, vídues, orfes o menors d'edat, així com institucions vinculades a situacions vitals específiques, és a dir, tuteles, curadories o marmessories que també cercaven rendes a llarg termini (per contrast amb els temps més breus de les compres amb clar ànim de lucre) tot acceptant interessos menors⁷⁷.

Seria una autèntica quimera intentar entendre els motius que conduïren a tot el conjunt de compradors de rendes de la universitat de Girona que apareixen en les fonts emprades. De tota manera, els trets generals dels diversos col·lectius que hi detectem ens n'ofereixen certes pistes. En aquest sentit, a la llum de les compres que documentem per les dècades de 1340 i 1350, el nombre de mercaders que invertiren en violaris al 14,29% d'interès és prou elevat. Com s'ha dit per altres llocs, en aquesta etapa la majoria dels que es decidiren a fer-ho devien cercar beneficis immediats, sobretot si es té en compte, com hem explicat, que fins ben bé 1356 les autoritats municipals encara conservaven l'esperança de trobar la situació oportuna per liquidar totes les càrregues financeres assumides i, per tant, lluir

⁷⁵ Vegeu en aquest sentit: M. TURULL RUBINAT, *La configuració jurídica del municipi...*, p. 598-600; J. V. GARCÍA MARSILLA, *Vivir a crédito en la Valencia medieval...*, p. 277; P. VERDÉS PIJUAN, «Per tal que no calgués a logre manlevar"...», p. 79-80; P. ORTI GOST, «La deuda pública municipal...», p. 145, 147.

⁷⁶ Entre d'altres i tenint en compte la bibliografia a què remet: A. MARTÍ ARAU, «Endeutament censal i crisi financera...», p. 196-197.

⁷⁷ P. ORTI GOST, «La deuda pública municipal...», p. 147-148. En el cas concret de moltes dones, diversos autors (tant pel principat com pel regne de València) han plantejat que els censals serviren com una mena de pensió de viduitat: M. TURULL RUBINAT, *La configuració jurídica del municipi...*, p. 473-475, 483; M. TORRAS SERRA, «El deute públic a la ciutat de Manresa...» p. 182; J. MORELLÓ BAGET, *Fiscalitat i deute públic...*, p. 787; Paulino IRADIEL MURUGARREN, «Familia y función económica de la mujer en actividades no agrarias», *La condición de la mujer en la Edad Media*, Madrid: Universidad Complutense, 1986, p. 223-259, en especial 258-259; Vicent OLASO CENDRA, «L'endeutament censal a la vila de Gandia durant la baixa Edat Mitjana», *Ullal*, 11 (1987), p. 51-64, p. 56; P. VICIANO, «Fiscalitat local i deute públic al País Valencià...», p. 525.

rendes que feia menys de deu anys que havien estat venudes (cap. 1.3.1.2.). En aquest sentit, doncs, si molts violaris o rendes mixtes es conceberen encara gairebé com uns instruments de crèdit a curt termini, semblaria lògic que homes de negocis avesats a operar en el món del crèdit comercial i de consum veiessin les necessitats de pecúnia de les corporacions locals com una bona oportunitat d'inversió en un escenari que, en general, coneixien bé en formar part dels òrgans polítics locals.

Hi ha, però, d'altres qüestions que valdria la pena plantejar. En primer terme, almenys en el cas analitzat costa afirmar que a l'alçada dels decennis de 1340 i 1350 els contemporanis fossin plenament conscients de com evolucionaria l'endeutament de les incipients tresoreries municipals. Davant de la incertesa d'un recurs concebut inicialment com a provisional, és clar que en certs casos la simple avidesa de guanys pogué empènyer a prestar grans sumes a la ciutat, donat que la nova fórmula dels violaris i censals, en pocs anys, quallà en les corporacions públiques alliberada de l'estigma de la usura per més elevats que fossin els interessos i, en conseqüència, els beneficis es multiplicaven amb el pas de pocs semestres. Amb tot, no deixaven de ser préstecs a la seva pròpia ciutat, sotmesa a una incessant pressió fiscal, especialment entre 1353 i 1366. D'aquí que tal volta alguns dels que invertiren en deute de l'administració local no ho fessin per mer afany crematístic, sinó imbuïts per una mena de sentit de responsabilitat col·lectiva, amb la idea aproximada que, si els veïns o membres amb més recursos de la comunitat no estaven disposats a pal·liar les necessitats de crèdit de la universitat, qui ho estaria⁷⁸.

Ens preguntem si cal interpretar així el fet que en moltes emissions dels anys 1350 alguns dels compradors fossin els mateixos jurats actuant a títol particular o que, més endavant, en un altre procés d'emissions de 1360 el patrici Bernat de Vic sent regidor també adquirís un parell de rendes per bé que amb la precaució formal de no constar com a membre de l'executiu en l'acta de compra-venda⁷⁹. D'altra banda, durant el període de les anomenades guerres mediterrànies i de la Guerra contra Castella es multiplicà el nombre d'administracions municipals que acudiren al mercat amb la voluntat de "col·locar" el seu deute. I Girona fou un dels destins més freqüentats tant per representants de viles i parròquies rurals de la demarcació com fins i tot del nord de les Alberes, per la qual cosa

⁷⁸ Vegeu una interpretació dins d'aquests paràmetres a propòsit dels inversors en deute públic de la ciutat holandesa de Dordrecht durant el cinc-cents: Manon VAN DER HEIJDEN, «Renteniers and the public debt of Dordrecht (1555-1572)», a Marc BOONE *et alii* (eds.), *Urban Public Debts...*, p. 183-195, especialment p. 187.

⁷⁹ En el cas de la llarga sèrie de la primavera de 1354, concretament detectem que foren jurats i simultàniament compraren rendes els patricis Guillem II Sunyer, Pere I Escala i els mercaders Francesc Pabia i Pere I Ferrer. A propòsit d'exercicis posteriors, veiem els casos dels comerciants Guillem Lapart i Guillem Hospital de l'any 1359; el ja esmentat de Bernat Vic l'any 1360; el del canviador Ramon Medir l'any 1361; el del mateix Guillem Hospital l'any 1364; i el del mercader Pere II Ferrer l'any 1365: TAULES 4, 6 i 35.

als presumptes especuladors no els faltaren opcions per invertir diferents de la hisenda gironina, o sigui institucions amb les quals els prestadors sempre mantindrien una relació més impersonal⁸⁰.

Òbviament, és possible que els motius per adquirir rendes del municipi de residència es confonguessin i el que es presentava d'entrada com un gest a favor de la comunitat acabés conduint a una inversió lucrativa. En aquest sentit, no podem obviar el fet que força compradors de rendes durant les intenses seqüències d'emissions del període de 1353-1366 foren, a més de prohoms recurrents a la juraderia durant aquells anys, els síndics enviats a representar la ciutat en les Corts i Parlaments on es prengueren decisions determinants per a l'assentament del deute censal en les administracions municipals⁸¹. Per consegüent, no costa gaire imaginar que alguns es trobaren en gairebé totes les fases del procés d'endeutament, o sigui, des del moment que, en les reunions dels braços amb el monarca, es decidí emetre rendes per satisfer demandes fiscals o altres necessitats fins que s'encararen les primeres campanyes de contenció amb rescats i rebaixes d'interessos l'any 1368 o una dècada més tard. Així les coses, eventualment degueren confondre's els interessos privats amb les estratègies financeres adoptades pel govern municipal i que, en línies generals, reflectien justament les directrius adoptades en les successives assemblees dels estaments amb el rei.

De tota manera, com hem vist, no només aquest perfil de ciutadà estretament vinculat als òrgans de poder invertí en censals de l'intens cicle fiscal de les guerres mediterrànies i de la Guerra dels Dos Peres, sinó que hi hagué una fracció (com mostra, per exemple, l'estat del deute de 1371, d'entorn al 19%) representada per altres col·lectius socials (menestrals, nobles o forasters) que, al seu torn, incloïen també dones o menors d'edat (TAULES 74 i 77).

⁸⁰ Encara que es tracta d'un tema en què caldrà aprofundir en futurs treballs amb dades recopilades dels protocols de la notaria de la ciutat de l'Onyar, cal dir, d'entrada, que autors com C. Guilleré o J. Fernández Trabal ja advertiren del fet que representants de les universitats de Castelló d'Empúries, Torroella de Montgrí i Camprodon, així com de les poblacions rosselloneses de Perpinyà i Cotlliure, entre moltes altres de dimensions menors, es desplaçaren fins a la capital gironina tot cercant compradors: C. GUILLERÉ, *Girona al segle XIV...*, vol. II, p. 442; J. FERNÁNDEZ TRABAL, *Una família catalana medieval...*, p. 107-110, 146 i 149.

⁸¹ TAULES 4 i 6. Destaquen en aquest sentit casos com el de Pere I Escala, jurat en 4 ocasions entre 1345 i 1384, i comprador de dos violaris entre 1354 i 1360; o, encara més, Guillem II Sunyer, regidor en cinc exercicis entre 1346 i 1377, a més de síndic a les Corts de 1356 i als Parlaments de 1357 i 1359, que es féu amb tres violaris que sumaven 23.100 s. de capital sense comptar una renda comprada per la seva esposa; o Lluís Estruç, també jurat cinc cops entre 1356 i 1392, síndic a les Corts de 1365 –esdevenint diputat local del General– i 1376, a més de nunci davant del rei en moments posteriors, comptant que invertí en un mínim de 4 violaris que suposaven un capital total de 4.900 s., deixant de banda un que adquirí la seva esposa l'any 1360: TAULA 64. També és molt significativa la trajectòria de Francesc I Santceloni, com hem desgranat, encara amb més adquisicions (cap. 5.1.2.), mentre era jurat 3 cops entre 1356 i 1368, a la vegada que el seu germà, Berenguer I Santceloni, anà com a síndic a les determinants Corts de Lleida de 1355: TAULES 64, 46 i GRÀFIC 33.

Proporcions a banda, com ha posat en relleu algun autor per escenaris posteriors a aquestes primeres emissions del segle XIV, el fet de posseir deute públic de la universitat de què es formava part era sovint considerat una marca de distinció⁸². Fou, doncs, per alguns dels ciutadans més reputats una qüestió gairebé de prestigi adquirir violaris i rendes mixtes, en especial durant la primera etapa en què es recorregué massivament a l'emissió de deute públic? Caldria atribuir, per tant, causes una mica distintes als préstecs a la pròpia comunitat respecte de les inversions en altres alienes a l'implicat?⁸³

Si avancem en la cronologia de les emissions i fem atenció a les que es dugueren a terme en les darreres dècades del segle XIV, detectem nous aspectes que cal incorporar a l'anàlisi dels censalers. Com ja hem comentat, en anys d'estretors de la tresoreria municipal com els viscuts a les acaballes del decenni de 1370, quan el col·lapse de la tresoreria gironina obligà a suspendre el pagament de força rendes i s'emprengué una àmplia campanya de redreç del deute, no fou fàcil trobar compradors i, així, aconseguir lluir les rendes més oneroses i, alhora, satisfer els interessos pendents. Per això, en la documentació generada pels síndics que s'ocuparen del procés, hi ha evidències del fet que recorregueren a mecanismes de pressió per tal que veïns reticents compressin censals morts oferts per la ciutat⁸⁴. I, certament, en revisar la relació de compradors de la sèrie, es comprova que potser és l'única on hi ha una presència majoritària de menestrals, un sector que, com hem vist, mai no representà un percentatge gaire gran dins del conjunt de creditors.

L'any 1390, en una altra conjuntura d'urgències marcada per l'entrada dels Armanyac, tornem a trobar proves de l'ús d'agents executors per pressionar els habitants de la ciutat a

⁸² Vegeu en aquesta línia com interpreta P. Verdés un episodi documentat per C. Batlle i corresponent a la ciutat de Barcelona l'any 1433, quan, com a mesura de càstig a un grup de ciutadans que s'havien alçat en rebel·lió, foren desposseïts dels censals municipals de què eren titulars i se'ls prohibí tornar-ne a comprar mai més: P. VERDÉS PIJUAN, «La ciudad en el espejo...», p. 173.

⁸³ Òbviament, per avançar en aquesta línia caldrien estudis sobre la forma en què famílies o particulars concrets diversificaren les seves inversions entre diferents universitats de ciutats, viles i llocs o, a partir dels anys 1360, incloent-hi fins i tot la diputació del General de Catalunya o d'altres institucions similars de la corona com la universitat del regne de Mallorca o el General d'Aragó. Hem recopilat força dades al respecte per habitants de la ciutat de Girona en la documentació notarial treballada, sent especialment útils alguns inventaris post-mortem o traspassos massius de drets entre parents, però el seu tractament i interpretació sobrepassava els objectius del present treball. Per algunes referències anticipades sobre el tema, vegeu cap. 4.1.

⁸⁴ Potser la més clara és una lletra enviada pels jurats a un síndic que es trobava a la cort del duc i en què se li demanava que, a banda de l'àmplia provisió que regulava el funcionament de les finances locals del novembre de 1377, es prenguessin mesures per aconseguir que el major nombre de ciutadans possible adquirissin deute. I és que molts, a banda de posar traves al cobrament d'una talla, s'havien negat a comprar censals, a pesar de la gran fretura de moneda de les arques locals, ho havien fet per «poca quantitat» tenint en compte «lurs facultats» o, fins i tot, se n'havien «deseixits e'n haïen dat loch a lur gran aventatge». En definitiva, calia una provisió amb què els jurats poguessin «forçar, sots grans penes, totes persones qui no haïen cençals en la dita ciutat, que haïen a comprar per aquella quantitat» que fora «vis fadedor» als magistrats: AMGi, I.1.2.1. , llig. 6, f. 18r, 1380/09/20.

fi que adquirissin rendes, ja que, tal com s'argumenta explícitament, no es trobaven prou inversors⁸⁵. De tota manera, en aquesta ocasió l'espectre de compradors en les vendes finalment documentades resultà prou ampli i inclogué tant patricis i mercaders adinerats com algun home d'ofici amb menys recursos⁸⁶. Fos com fos, estem davant, sens dubte, de situacions excepcionals, però podem seguir pensant per a tots els processos d'emissió en un mercat de lliure concurrència en què només estaven en joc estratègies estrictament econòmiques?⁸⁷

En un altre ordre de coses, la identitat de determinats censalers posa en relleu que algunes vendes de rendes per part de la corporació local respongueren a interessos dels creditors preexistents al fet que la tresoreria manifestés la necessitat de líquid i optés per encetar una campanya d'emissions de deute. Un dels casos més il·lustratius d'aquest fenomen l'ofereix l'activa participació en les vendes de violaris i rendes mixtes concretades durant els anys de la Guerra dels Dos Peres per part del canviador Ramon Medir, titular de la taula des d'on els jurats tramitaren la majoria de pagues de donatius i ajudes degudes a la monarquia o a les Corts entre 1354 i 1366.

Podem veure-ho, d'entrada, en el donatiu graciós concedit per la ciutat de Girona a la tardor de 1356 poc després de l'esclat de la guerra entre el rei Pere III i el seu homòleg castellà i que es gestionà des de l'establiment de l'esmentat banquer: foren ell i la seva filla els compradors de dos censals-violaris emesos el mes de gener següent, quan justament els edils tenien pendent de saldar el deute contret amb Medir per les bestretes realitzades⁸⁸. Posteriorment, en els exercicis de 1360 i 1361, quan el canviador que ens ocupa seguia

⁸⁵ AMGi, I.1.1., n. 20, f. 42v, 1390/03/16. Durant aquells mesos al consell també sorgí la proposta de permetre els jurats que pressionessin els ciutadans que consideressin per a la provisió de vitalles, una decisió a què s'oposaren diversos consellers que, sobretot, rebutjaven la pràctica de destrènyer per a la compra de censals: AMGi, I.1.1., n. 21, f. 12r-17r, 1390/05/17.

⁸⁶ AMGi, I.3.3.2.4, llig. 18, RE: 67, f. 52r-143r., 1390/02/28-1390/03/10.

⁸⁷ En aquesta línia, per molt que fos en conjuntures específiques, podria ser que la forma en què es concretaren algunes emissions tinguessin certes semblances amb els préstecs forçosos, ben documentats en la majoria de municipis catalans a la primera meitat del segle XIV i en etapes puntuals posteriors: P. ORTI GOST, «Les finances municipals de la Barcelona...», p. 259-261; P. VERDÉS PIJUAN, «Per ço que la vila no vage a perjudici»..., p. 167-169. Tot i això, segurament s'estaria lluny del model de les comunes més potents de la Toscana i d'altres regions del nord d'Itàlia com Venècia o Gènova de la segona meitat del tres-cents i del quatre-cents, en què el deute consolidat es basava en préstecs forçosos irredimibles o a fons perdut que esdevenien títols de deute públic en mans de particulars, si bé, de cara a negociar-hi o especular-hi, tan sols a l'abast dels grups dirigents: Maria GINATEMPO, *Prima del debito: Finanziamento della spesa pubblica e gestione del deficit nelle grandi città toscane (1200-1350 ca.)*, Firenze: Leo S. Olschki, 2000. Això ha portat a dubtar de la idoneïtat del terme «deute públic», més enllà del fet que es garantis sobre les rendes de cada ciutat-estat, per referir-se a un fenomen tan particular i amb tants elements de coerció si es compara amb el que succeeix en altres àrees europees amb un recurs primerenc al deute públic consolidat com els Països Baixos: Luciano PEZZOLO, «The Venetian government debt, 1350-1650», a Marc BOONE et alii (eds.), *Urban Public Debts...*, p. 61-74, en especial. 64-67.

⁸⁸ Cap. 1.3.1.3.

prestant serveis financers al municipi (a més d'accedir a l'executiu en aquesta segona legislatura), també adquirí diversos violaris i rendes mixtes, encara que no se'n faci avinent cap raó especial⁸⁹.

La coincidència torna a veure's molt clara una mica més endavant. En concret, el març de 1366, arran de l'entrada de les companyies liderades per Bertrand du Guesclin que havia implicat la captació urgent de *mutua* concertats per diversos particulars, Ramon Medir adquirí fins a sis violaris que sumaven 11.200 s. de capital⁹⁰. A més, tal com es feia explícit en els contractes, el destí de la moneda obtinguda era clar: per tot el que se li devia de fogatges passats i altres deutes similars, havia de ser dipositada a la taula del canviador barceloní Berenguer Bertran, com ja hem explicat, el líder de la xarxa bancària que tingué Ramon Medir com a responsable de la diòcesi de Girona en els quantiosos subsidis aprovats en les Corts celebrades entre 1364 i aquell mateix 1366. Dit d'una altra manera, amb tota probabilitat el capital aconseguit a través de les emissions s'havia de posar en mans d'ambdós operadors econòmics i aquests redistribuir-lo entre els seus clients o prestadors. D'aquí que no hi hagués ningú més indicat que Medir per oferir-se com a comprador d'uns violaris els preus dels quals percebria en una gran proporció ell mateix o, el que seria més lògic, no arribaria ni a desemborsar; en definitiva, podia emprar el contracte de la renda com una forma per garantir el retorn dels avançaments que havia tramitat en nom de la ciutat i que s'anirien saldant progressivament, i amb interès, en les successives pagues anuals de la pensió⁹¹. Ben mirat, aquesta fórmula emprada pels governants municipals per pagar el professional que els havia facilitat prèviament serveis financers d'urgència o a algun prestador també ha estat documentada a la ciutat de Barcelona durant els mateixos anys⁹².

Una modalitat molt similar d'ús dels contractes de compra-venda de censals s'aplicà puntualment als qui proveïren de béns el municipi⁹³. En aquest context, l'agost de 1390 el mercader barceloní Pere Perpinyà acordà amb els jurats gironins que els proporcionaria

⁸⁹ TAULA 6.

⁹⁰ AMGi, I.3.3.2.4., llig. 5, q. 1., s.f., f. 156r-164v, 166r-174v, 184r-192v (1366/03/21); Ibid., q. 2, f. 1r-10r, 11r-19v (1366/03/21).

⁹¹ En relació amb la universitat de la vila de Camprodon, també tenim indicis d'una transacció molt similar entre el banquer que ens ocupa i els cònsols d'aquesta localitat, ja que, en paral·lel a les dites que li ordenaren per satisfer les obligacions fiscals corresponents amb la tresoreria reial o els administradors del General, li vengueren un parell de violaris en les mateixes dates, concretament els anys 1359 i 1366: AHG, Gi-05, vol. 121, f. 49v-50r, 1361/07/26; AHG, Gi-05, vol. 290, s.f., 1368/12/30.

⁹² Y. ROUSTIT, «La dette publique à Barcelone...», p. 136-140.

⁹³ L'endeutament censal també fou una de les vies que, per exemple, adoptà la vila de Castelló d'Empúries en el difícil bienni 1374-1376 per compensar un ciutadà Girona de qui s'havien adquirit grans quantitats de blat, encara que allí no es documenta que el comprador fos exactament l'implicat: A. MARTÍ ARAU, «Castelló d'Empúries davant la carestia...», p. 286-287.

1.000 mitgeres de forment abans de la fi del mes de setembre. La suma total del que li devien a les acaballes de l'exercici ascendia a 11.700 s. i ambdues parts pactaren el següent: 1.200 s. del total li serien pagats amb un manlleu obtingut pel clavari dels jurats del mercader local Bernat II Ferrer, mentre que els 10.500 s. restants els obtindria de la venda d'un censal mort de 750 s. de pensió, és a dir, a l'interès habitual del 7,14%⁹⁴. Val a dir, de tota manera, que l'operació se circumscriví dins d'una campanya més àmplia de captació de crèdit per finançar l'abastament frumentari (d'entrada, les despeses per la llicència règia prescriptiva per emetre deute i, així mateix, per l'emmagatzematge i el transport del gra des de Sant Feliu de Guíxols)⁹⁵.

S'emmarcava igualment dins d'un procés més complex el censal que comprà el calciner Francesc II Llorenç a la tardor de 1398. El sindicat que assumí Francesc II Santceloni havia de permetre finançar aspectes prou diversos com ara les despeses ocasionades per l'arribada del rei Martí I l'any 1396 amb el cerimonial, els obsequis i la missatgeria a Barcelona que inclogué, a la vegada que una legació posterior davant del monarca i les penyores aplicades a alguns mercaders gironins. Amb tot, havia de servir, al mateix temps, per abordar el deute que havia estat adjudicat a favor de l'esmentat calciner després d'un plet resolt amb una sentència judicial pel que la universitat li devia amb motiu de quantitats de calç aportades a les obres de les muralles. En concret, tot el que derivava d'unes 987 quarteres d'aquest producte que les cèdules dels responsables de l'obra certificaven que s'havien gastat ascendia a la xifra de 2.402 s. 4 d. I, sumant-hi d'altres despeses no precisades que també es pretenien cobrir amb l'emissió, li fou venut un censal mort de 440 s. de pensió pel preu de 6.160 s a l'interès comú del 7,14%⁹⁶. Pels volts de 1424, es procedí d'una manera semblant per pagar els honoraris d'un picapedrer i d'un ferrer que s'encarregaren de la reparació del Pont Nou sobre el Ter: per tal d'avançar-los els 1.000 s. acordats els vengueren un censal, si bé a un interès que no ha estat possible documentar⁹⁷.

A més de permetre pagar agents que proporcionaren béns o serveis al municipi, els violaris i censals s'utilitzaren en altres situacions amb la finalitat d'establir una via regulada per compensar determinats ciutadans. Un primer exemple podria ser el del convers Pere Saumana l'any 1390. Després d'haver fet préstecs que superaven els 10.000 s. l'any 1385,

⁹⁴ AMGi, I.1.1., n. 21, f. 72r, 1390/08/11; AMGi, I.1.1., n. 22, f. 26v-27r (1390/12/23), 27r-v (1390/12/23), 32v (1390/12/31); AMGi, I.3.3.2.4., RG: 43131, s.f., 1390/12/23.

⁹⁵ D'aquí que es venguessin alguns altres censals, com ara una renda mixta de 8.250 s. de preu (al 10,71%) a Bernat Arnau de la vila de Besalú: AMGi, I.3.3.2.4., RG: 43131, f. 113r-122v, 1390/09/14.

⁹⁶ AMGi, I.3.3.2.4., RG: 43136, f. 29r-35r (1398/06/04), 50r-57r (1398/10/31). En aquest cas, el censal fou cedit pel fill de Francesc Llorenç al patrici Guillem II Escala l'any 1403 i, al cap de dos anys, la renda acabà essent redimida quan ja es trobava en mans de la filla i hereva de l'esmentat Escala.

⁹⁷ AMGi, I.1.1., n. 46, f. 146v, 1424/01/03.

temps després, davant de les dificultats per recuperar l'import tot haver-se-li obligat el producte d'un parell de talles aleshores en curs, acceptà que els jurats li acabessin venent un censal al 7,14% d'interès⁹⁸.

Ho il·lustra també amb claredat el conflicte dels immobles afectats per les reformes i l'ampliació del sistema de muralles que es trobava a la base d'una àmplia sèrie d'emissions encapçalada per Ramon Medir com a síndic l'any 1374. Com ja hem assenyalat, molts dels censals foren comprats justament per les víctimes d'aquestes efectes col·laterals de l'emmurallament, segons una pràctica que s'ha documentat en altres llocs⁹⁹.

Cal interpretar de forma similar alguns dels processos d'emissió duts a terme a les dècades de 1380 i 1390. Tal com hem explicat, especialment en aquells anys es documenten força processos judicials instants per la monarquia o particulars contra la universitat gironina per drets insatisfets i que es traduïren en l'inici de confiscacions a singulars d'aquesta universitat, o sigui a habitants de la ciutat que veïeren com se'ls empenyoraren pertinences diverses, bé a les seves pròpies llars o obradors, bé quan es trobaven en viatges de negocis, cosa que convertí els comerciants i menestrals en els col·lectius més afectats. El govern municipal hagué d'actuar davant d'aquesta situació. Prova d'això és que, des de 1378 i, posteriorment els anys 1393, 1398 i 1399, alguns dels síndics nomenats per emetre deute en nom de la ciutat reberen instruccions clares de destinar una part dels capitals obtinguts, entre d'altres finalitats, a rescabalar víctimes d'empenyoraments¹⁰⁰. I així una gran proporció dels compradors dels censals emesos en aquells sindicats foren els propis ciutadans afectats, els quals, gràcies a una fracció o el total del preu de compra pactat, recuperaven el que havien hagut de pagar als agents executors perquè els fossin retornats els béns empenyorats¹⁰¹.

En definitiva, en totes les situacions esmentades queda palesa la versatilitat dels censals i les opcions que oferien per resoldre relacions creditícies de naturalesa diversa. El que és més

⁹⁸ AMGi, I.1.1., n. 20, f. 2r-7r (1390/01/01), 26r (1390/02/21).

⁹⁹ Vegeu cap. 1.3.4.2.

¹⁰⁰ Per una descripció més detallada del protocol que s'acostumava a seguir en les confiscacions i, així mateix, les estratègies legals d'alguns ciutadans per quedar al marge d'aquests processos: A. REIXACH SALA, «Con se degen los càrrechs supportar...», p. 325-333.

¹⁰¹ Entre d'altres casos documentats, l'any 1398 la vídua del paraire Jaume Jonquera comprà un censal mort de 32 ll. 4 s. de preu (a un interès del 7,14%). I 25 ll. de l'import (que ni tan sols degué entregar efectivament al síndic) es destinaren a pagar-li els draps que li havien estat empenyorats en una onada de confiscacions duta a terme pels volts de 1394 a Barcelona per la demanda de maridatge de la infanta Joana de Foix. Es procedí igual amb el mercader Narcís Huguet Portell, comprador d'un censal al mateix for pel preu de 42 ll, 14 ll 2 s. de les quals havia de cobrar personalment, mentre que la resta correspondrien a altres paraires afectats. Respectivament: AMGi, I.3.3.2.4., RG: 43136, f. 66r-72r (1398/11/19), 107r-113v (1399/01/18). Pels casos que coneixem, sembla que la majoria de censals que acabem d'esmentar foren cancel·lats ja l'any 1403, de manera que ràpidament es truncà el vincle d'aquests creditors amb la hisenda local.

rellevant pel propòsit d'aquest apartat és, però, que els exemples comentats posen en relleu l'existència, al llarg de tota l'època estudiada, de censalers que no participaren en el mercat del deute municipal com una mera inversió, fos quin en fos el tarannà (el lucre immediat o la seguretat i els ingressos regulars). Amb tot, dels casos esmentats hem de tornar de nou al conjunt per no perdre de vista la proporció que arribaren a representar a la pràctica els que compraren deute sota pressió, els indemnitzats o els prestadors de béns i serveis al municipi. En efecte, tal vegada només es tractava de matisos a les tendències principals, però en qualsevol cas obliguen a ampliar el ventall d'hipòtesis a l'hora d'analitzar què motivà els creditors de viles i ciutats a comprar rendes.

Amb tot, tal com hem vist, resulta especialment interessant el segment de censalers que aconseguiren conservar els títols de deute durant més d'una generació. De fet, en casos així potser no pesaven tant els factors concrets que conduïren a la compra d'un violari o un censal com els que contribuïren a la seva conservació i, per exemple, a preferir certes rebaixes dels interessos percebuts abans que no pas llüicions. L'interrogant que hauríem d'intentar respondre seria, doncs: què aportava preservar la titularitat de violaris i censals?

5.1.4. Els usos que els creditors donaren als censals de la universitat de Girona: els indicis d'un autèntic sistema financer local

En observar els creditors de la ciutat de Girona entre aproximadament 1340 i 1440 constatem que foren quatre o cinc els principals usos que donaren a les rendes que percebien del municipi. En essència, veiem que les empraren per ampliar i diversificar les seves fonts d'ingressos i carteres d'inversió; semblantment, per augmentar la solvència i el patrimoni de cara a la reproducció familiar; segons ha estat assenyalat per molts autors, en vista a la tasca ineludible de salvar l'ànima i fer comptes pel més enllà; i, així mateix, amb l'objectiu d'aconseguir instruments per operar amb més garanties en els mercats. Finalment, caldria afegir-hi les repercussions d'estar en possessió d'un títol de deute en el context de la política i la fiscalitat locals. Com hem dit, el quadre presentat tan sols es basarà en uns pocs exemples extrets de la documentació notarial consultada. A més, per evitar allargar-nos amb precisions de context, molts dels exemples finalment escollits estan relacionats amb alguna de les famílies que ja hem descrit com a titulars destacats de censals de l'any 1432. Amb tot, val a dir, d'entrada, que per totes les opcions apuntades la mostra podria ser força

més àmplia de la que presentarem, sobretot comparada amb la que permet il·lustrar les raons que impulsaren a una determinada compra.

Tal com ha estat posat de manifest per diferents investigadors, a partir del moment que s'aconseguí trencar amb el prejudici historiogràfic que les inversions en deute públic constituïen una pràctica parasitària, s'ha demostrat que violaris i censals morts esdevingueren una forma més de diversificar ingressos i en cap cas renyida amb el creixement productiu¹⁰². En aquesta línia, molts gironins (igual que molts veïns de centres urbans del principat i la corona) amb un cert nivell econòmic que, a banda d'haver pogut rebre immobles i rendes emfitèutiques en herència, seguir invertint-hi al llarg de la seva vida, col·locar capitals en societats mercantils, en la gestió de mitjans de producció o en l'arrendament de la col·lecta de drets i rendes de diverses institucions, també destinaren sumes de moneda a adquirir violaris i censals emesos per la seva ciutat o, com ja hem apuntat, per les universitats d'altres indrets¹⁰³. Al capdavant, segons resen algunes fonts a propòsit d'aquestes inversions, ho havien fet «per sustentació de lur vida e de lur alberch»¹⁰⁴. Es repeteixen expressions similars per a perfils concrets de creditors, en què s'emfasitza la importància de les pensions cobrades dels censals de cara a la subsistència, com ara una dona que, segons s'al·legava, «se troba vídua e molt freyturosa de renda e d'altres béns d'aque's pusch sustentar»¹⁰⁵. Cal remarcar, però, que moltes d'aquestes consideracions sobre la importància vital de les pagues de violaris i censals acostumaren a aparèixer precisament quan els censalers veïeren amenaçats els seus interessos i emprengueren accions per defensar-los.

D'altra banda, comprar deute era una més de les possibilitats d'inversió existents i el seu atractiu sempre s'hauria de valorar des de la premissa que hi havia força d'altres opcions. Ras i curt, era en funció o tenint en compte l'estat en cada moment de la resta d'opcions que es traçaven estratègies en un sentit o un altre. Com s'ha apuntat algun cop, la mitjana dels interessos pagats en alguna onada d'emissions de violaris i censals a la dècada de 1360

¹⁰² Per una valoració crítica d'aquests prejudicis: A. FURIÓ DIEGO, «Deuda pública e intereses privados...», p. 38-40.

¹⁰³ Segons avançàvem, és necessari un treball específic sobre les inversions fetes per ciutadans gironins arreu de l'àrea d'influència econòmica i política de la ciutat de l'Onyar, en què s'hauria de distingir bé entre les rendes que adquiriren quan representants d'altres universitats hi acudiren per col·locar-hi deute de les inversions que s'anaren a fer, en persona o a través d'intermediaris, en municipis concrets amb desplaçaments *ad hoc*. En aquest sentit, convindria tenir en compte hipòtesis com les que es desprenen dels mercaders estrangers que compraren rendes de la ciutat de Bruges tot i no tenir-hi la residència fixa, amb propòsits tan diversos com el d'afavorir-hi descendència il·legítima o el més habitual d'assegurar-se un contacte directe i durador amb els medis comercials locals: Laurence DERYCKE, «The public annuity market in Bruges at the end of the 15th century», a M. BOONE *et alii* (eds.), *Urban Public Debts...*, p. 165-181, especialment p. 169-171.

¹⁰⁴ AMGi, I.1.2.1., llig. 5, reg. 2, f. 56v, 1344/11/08.

¹⁰⁵ AMGi, I.1.2.1., llig. 9, reg. 3, f. 26v, 1433/12/22.

pogué estar fins a cert punt vinculada a una davallada de les rendes immobiliàries, a la vegada que caldria veure les implicacions d'altres fenòmens com ara el sotrac de la banca privada a principis de la dècada de 1380 o l'evolució dels fluxos comercials, així com dels sectors predominants de la producció manufacturera, al llarg dels segles XIV i XV¹⁰⁶. Tanmateix, queda molta recerca per fer en aquesta direcció¹⁰⁷.

En qualsevol cas, l'augment de les fonts d'ingressos que comportaven les inversions en deute públic difícilment constituïa una finalitat en si mateixa, de manera que els violaris o censals comprats no es convertien en una peça immòbil del conjunt del patrimoni, sinó que es tendien a posar en circulació en escenaris diversos. Així, la versatilitat d'aquests productes financers, que, ben mirat, ja vèiem en el marge que proporcionava a la hisenda municipal davant de la necessitat de saldar deutes, resultava també beneficiosa pels que n'adquirien. A grans trets, igual que succeïa amb els préstecs entre particulars, a qualsevol titular de rendes comprades de les corporacions era permès de transportar-ne la integritat o una part a terceres persones. En cas que no es cregués convenient desprendre's de manera irreversible del global dels drets, eren també possibles cessions temporals de les pensions o pagues anuals mantenint, però, intacte la titularitat del capital.

Unes quantes d'aquestes operacions tingueren de ben segur un component lucratiu, igual que les compres de productes a interessos elevats lluïts a curt termini¹⁰⁸. Tanmateix, atès el ventall de possibilitats que oferien, constatem que un dels àmbits en què els creditors de la ciutat de Girona recorregueren amb més freqüència a aquests recursos financers és el vinculat a les transmissions d'herències i als pactes matrimonials o la satisfacció de dots. Òbviament, les inversions de la major part de censalers no es limitaren al mercat del deute públic, sinó que també compraren censals venuts per particulars. Tot i això, a falta de moltes més investigacions, tal volta els censals d'institucions duïen implícites unes garanties

¹⁰⁶ Sobre l'aspecte concret dels preus dels immobles: M. SÁNCHEZ MARTÍNEZ, «Las primeras emisiones de deuda pública...», p. 232.

¹⁰⁷ Pel que fa a la importància d'avançar cap a una caracterització dels patrons d'inversió dels diferents grups socials que participaren en el mercat del deute públic a fi de poder-lo interpretar millor: Marc BOONE, Karel DAVIDS, Paul JANSSENS, «Urban public debts from the 14th to the 18th century. A new approach», a M. BOONE *et alii* (eds.), *Urban Public Debts...*, p. 3-11, en especial 10-11. Per reflexions en una línia similar a propòsit de la Corona d'Aragó: A. FURIÓ DIEGO, «Deuda pública e intereses privados...», p. 35-79.

¹⁰⁸ Vegeu, en aquest sentit, la distinció que estableix A. Martí entre cessions lucratives i no lucratives: A. MARTÍ ARAU, «Governar el deute en temps de crisi...» p. 153-156. Malgrat tot, cal advertir que els rèdits reals de molts transportaments o cessions parcials de drets no és possible de calcular-los a partir de les actes notariales que els registren, ja que, en general, la majoria de documents tenen cura que concordi el capital original de la renda i el preu del traspàs. En definitiva, és possible que hi hagués més operacions lucratives de les que evidencien els registres notariales. Però tampoc es pot caure en l'extrem contrari de considerar-les totes des d'aquesta perspectiva. I és que potser la gran fluïdesa en la circulació de títols no constitueix sempre una evidència del grau d'especulació en el mercat secundari del deute: J. V. GARCÍA MARSILLA, *Vivir a crédito en la Valencia medieval...*, p. 277.

i unes oportunitats majors (ni que fos per la mitjana superior de les sumes manejades i la dimensió col·lectiva de les obligacions concretes pels membres d'una comunitat) que no pas els vinculats a deutors particulars, encara que, és clar, mai no deixà d'existir un veritable mercat secundari també pel crèdit privat¹⁰⁹.

Fos com fos, trobem diversos ciutadans que inclogueren els censals percebuts sobre la universitat de la ciutat de l'Onyar en les donacions *inter vivos* entre parents o en els seus llegats testamentaris¹¹⁰. En aquest sentit, de cara a la gestió d'herències, operacions concretes com ara el pagament de llegítimes o deixes testamentàries als seus beneficiaris foren de vegades resoltes mitjançant cessions sobre pagues semestrals dels censals sense necessitat de transportar-ne la propietat¹¹¹. Quant a l'ús dels censals en els acords matrimonials i la configuració de dots, val a dir que es palesen quatre o cinc procediments distints, encara que no tots tenien a veure només amb el deute emès per administracions locals¹¹². En essència, els pares d'una núvia o els responsables de proporcionar recursos a una contraent podien emetre rendes per obtenir líquid a fi de finançar l'import del dot o, alhora, vendre al propi espòs o receptor d'aquest dot una renda que en permetria fraccionar el pagament. En paral·lel, i aquí entrarien en escena les carteres de censals adquirits d'hisendes com la de la ciutat de Girona, hi havia l'opció de transportar una renda ja constituïda al nuvi, el qual passaria a ser-ne el titular, o, segons dèiem, de cedir-li tan sols el dret sobre un nombre concret de pagues futures de la renda.

Amb tot, la solució més original en aquest camp fou la de dotar amb quantitats monetàries sota la condició expressa que fossin “col·locades” en diferents entitats emissores de deute i així crear fonts d'ingressos regulars per a la nova parella. A semblança del que es disposava en altres situacions, les inversions s'havien de concentrar en llocs segurs («*in loco tucho et securo*»), d'acord amb una expressió recurrent a la documentació), és a dir, on s'oferissin les

¹⁰⁹ S'ha mostrat, sense anar més lluny, pel cas de València: J. V. GARCÍA MARSILLA, *Vivir a crédito en la Valencia medieval...*, p. 336-338.

¹¹⁰ Vegeu, per exemple, l'heretament de Berenguer II Hospital a favor del seu fill, Berenguer III, comentat a cap. 4.1.

¹¹¹ A tall de mostra, el draper Ramon Raset, a fi de satisfer una jove a qui l'esposa difunta del primer havia deixat un llegat de 100 s., li ordenà una cessió de la mateixa suma exacta que estava pendent de cobrar pels interessos d'un censal del municipi de Girona des de feia uns pocs mesos (amb tota probabilitat el de 200 s. de pensió i 4000 s. de capital que havia adquirit l'any 1403): AHG, Gi-01, vol. 362, s.f., 1414/02/15. Vegeu a cap. 5.1.2. L'ús que féu Jaume Anglès d'una renda per pagar al seu germà Ivó, frare predicador.

¹¹² Hem assajat una aproximació a aquest tema en el següent treball, les idees principals del qual ara ens limitarem a resumir breument: Albert REIXACH SALA, «Censals i dots: mercats financers i matrimonis en una ciutat catalana baixmedieval (Girona, 1340-1440)», Neus PUIG i Montse VIADER (eds.), *Família a la baixa edat mitjana (s. XIII-XV)*, Actes del III Seminari d'Estudis Medievals d'Hostalric (15-16 novembre 2012), Hostalric: Ajuntament d'Hostalric, 2013, p. 49-65. Hi remetem també per exemples que tenen a veure amb el deute de la ciutat de Girona, encara que molts dels que s'hi aporten afecten a d'altres comunitats de què ciutadans gironins també eren creditors.

garanties suficients per cobrar periòdicament i sense traves. I el resultat d'aquestes compres eren els censals denominats dotals, caracteritzats pel fet que en el decurs d'un matrimoni l'esposa conservava la propietat de la renda, mentre el marit, únicament com a usufructuari, en percebia els rèdits. Ultra això, les mateixes clàusules de les esposalles normalment disposaven l'obligació de reinvertir els capitals en cas que la institució deutora redimís l'instrument.

En efecte, la lògica que menava inversions com aquesta s'assembla molt a la que guiava les compres o transportaments de rendes destinats a la fundació d'obres pies. Tal com han mostrat abastament diversos estudis, una part significativa del deute públic de les corporacions municipals es canalitzà cap a la dotació de beneficis instituïts per censalers i d'altres accions similars com ara l'encàrrec de misses de difunts, aniversaris o el manteniment de làmpades¹¹³. Tot això explica, segons hem vist, la importància creixent dels creditors sota jurisdicció eclesiàstica, alguns dels quals adquiriren directament censals morts o perpetuats dels representants municipals quan les emeteren, però potser encara més sovint les obtingueren posteriorment fruit de donacions o assignacions¹¹⁴.

En aquest sentit, cal destacar els casos ja esmentats del mercader Jaume Beuda i del patrici Bernat II Estruç, dos dels protagonistes principals de la primera sèrie d'emissió de perpetuats de l'any 1403 que permeté finançar l'operació de reducció d'interessos i de

¹¹³ En aquest àmbit s'ha estudiat l'ús que feren dels censals la pagesia del Vallès a partir de la segona meitat del segle XIV de cara a dotar misses o aniversaris de difunts: Mercè AVENTÍN PUIG, «Mercat de rendes, mercat de salvació», a M. SÁNCHEZ MARTÍNEZ (ed.), *Estudios sobre renta...*, p. 133-151. Quant a la fundació de beneficis eclesiàstics o capelles, tot i la importància del fenomen, no es compta amb una gran quantitat d'estudis que hi aprofundeixin. Una bona excepció és, però: Cristina BORAU BORELL, *Els promotors de capelles i retalles a la Barcelona del s. XIV*, Barcelona: Fundació Noguera, 2003, p. 259-281. A falta d'una síntesi sobre el tema, vegeu també exemples estudiats d'obres pies el finançament de les quals es fonamentava en gran part en les pensions de rendes prestades per corporacions locals: Salvador CLARAMUNT, «Los ingresos del “Bací o Plat dels Pobres” de la parroquia de Santa Maria del Pi de Barcelona, de 1434 a 1456», a Manuel RIU I RIU (dir.), *La pobreza y la asistencia a los pobres en la Cataluña medieval*: Barcelona: CSIC, 1980, vol. I, p. 373-390; Ana MAGDALENA LORENTE, «El Plato de los Pobres Vergonzantes de la parroquia de Santa Maria del Mar, a IBID. (dir.), *La pobreza y la asistencia...*, vol. II, p. 153-171, en especial p. 164-167; Guillermo ARAMAYONA ALONSO, «El cuaderno de 1421 de “el Bací dels Pobres Vergonyants”, de la parroquia de Santa María del Mar, de Barcelona», p. 173-189, especialment 187-188. En la mateixa línia, ha estat posada en relleu la importància dels censals per a moltes institucions hospitalàries, segons ja hem apuntat abans. La majoria d'autors convenen a situar la seva imbricació amb el món del censal a les acaballes del segle XIV. Vegeu en especial sobre aquesta qüestió, amb les comparacions que s'hi efectuen: Manuel SÁNCHEZ MARTÍNEZ, «Las cuentas de un hospital medieval: la Santa Creu de Barcelona (1430-1431)», a T. HUGUET-TERMES *et alii* (eds.), *Ciudad y hospital...*, p. 177-210; J. MORELLÓ BAGET, «Finanzas hospitalarias y deuda pública...», a *Id.*, p. 211-261; Xavier RIVERA SENTÍS, «L'administració de l'hospital d'en Castellort l'any 1492, un segle després de la seva fundació», *Miscel·lània Cerverina*, 11 (1997), p. 95-122, p. 104.

¹¹⁴ Vegeu, per exemple, el que s'observa sobre aquestes donacions per part de laics a institucions eclesiàstiques a la vila de Castelló d'Empúries a principis del quatre-cents: A. MARTÍ ARAU, «Governar el deute en temps de crisi...» p. 154-159.

contenció general del deute aleshores en curs¹¹⁵. A semblança d'altres prohoms del període, les inversions en rendes del tram final de la seva vida s'encararen clarament a bastir les respectives obres de caritat, si bé en ambdues trajectòries s'adverteixen situacions una mica diferents: mentre que Beuda féu les principals adquisicions en vida, Estruç les ordenà en testament i se n'ocuparen els seus marmessors¹¹⁶. De tota manera, en la línia del que anàvem veient, el propòsit de la salvació de l'ànima no obligava necessàriament a comprar nous títols de deute, sinó que podien usar-se els que ja es posseïen. Per això, veiem força gironins que usaren simples cessions de pensions per dotar beneficis i altres obres pies¹¹⁷.

Heretaments, casaments o defuncions constituïen moments crucials de les vides d'un individu o una família. Això no obstant, molts usos dels títols de deute de les administracions públiques similars als esmentats s'aplicaren a situacions més quotidianes. Així, transportaments de violaris i censals o, encara més, cessions de les seves pagues anuals serviren en transaccions entre socis, com ara entre companys d'una societat arrendatària d'impostos o d'altres amb objectius eminentment comercials¹¹⁸. Alhora, molts clients d'obradors de drapers, de mercaders o d'altres professionals de qui contractaren els serveis

¹¹⁵ Quant a Beuda, ens consta que l'any 1403 adquirí un censal perpetu al 3% per l'elevat preu de 137.143 s. i l'any següent un altre al mateix interès per l'import de 21.257 s., mentre que en dates posteriors ja foren els propis administradors de les almoines que instituí els qui adquiriren rendes, com ara una l'any 1421, que era, en concret, un censal mort de 5.000 s. de capital al 3%. Una vegada mort, la seva vídua Clementina també comprà una renda de 8.000 s. de preu que acabà engruixint els ingressos de l'anomenat col·legi d'en Beuda: AMGi, I.3.3.2.4., antic llig. 27, f. 5r (acta original de 1418/01/24), 33r (acta original de 1403/05/01), 119v (acta original de 1421/05/06), 127v (1404/11/18). Pel que respecta a Bernat II Estruç, sabem que els seus marmessors, en el marc de la campanya de redreç de 1402-1403, adquiriren un quantios censal perpetu de 2.000 s. de pensió anual pel capital de 80.000 s. (al 2,5% d'interès), que procedia d'una porció important de la seva herència i es destinà a l'altar fundat a l'Almoïna del Pa esmentat abans, una operació reblada amb una nova adquisició en el procés de sanejament de 1417: un censal pel preu de 25.600 s. al mateix interès del 2,5% (cap. 3.2.5.3.). En paral·lel, la seva vídua Elvira també adquirí, l'any 1403, un perpetu pel preu de 38.000 s. de cara a la seva pròpia obra salvífica, que inclogué un benefici a l'altar de la Passió de Crist a l'església de Sant Feliu, si bé acabà nomenant hereva universal l'Almoïna del Pa, igual que el seu marit, juntament, però, amb els aniversaris de la seu: AMGi, I.1.1., n. 38, f. 42r-43r, 1403/07/02; AMGi, I.3.3.2.4., antic llig. 27, f. 67v (acta original de 1417/10/30), 126v (acta original de 1403/05/11), 161r (acta original de 1403/06/11).

¹¹⁶ Sense pretensions d'exhaustivitat, vegeu trajectòries similars a les esmentades en d'altres llocs del principat: Xavier RIVERA SENTÍS, «Ramon Serra el Vell: poder, condició i caritat d'un mercader cerverí a les acaballes del segle XIV», *Miscel·lània Cerverina*, 10 (1996), p. 37-70; Carles DÍAZ MARTÍ, *Bertran Nicolau, fundador de Sant Jeroni de la Murtra*, Badalona: Museu de Badalona, 2006; i, en concret, sobre l'extensió de les inversions fetes per aquest darrer mercader en el deute d'institucions d'arreu de la Corona d'Aragó: J. MORELLÓ BAGET, *Municipis sota la senyoria dels creditors...*, p. 210-214.

¹¹⁷ Sense anar més lluny, vegeu una operació ja citada abans en relació amb Sibil·la, vídua de Bernat II Sampsó, (cap. 5.2.1.). Semblantment, la vídua del llicenciat en lleis Guillem Vengut, per a la salvació de l'ànima, disposà la celebració de misses en l'altar d'una capella construïda per ordre seva a l'església del monestir de Sant Martí Sacosta i a la qual destinà les pensions anuals d'un censal que havia adquirit l'any 1419: AHG, Gi-01, vol. 411, s.f., 1432/02/15.

¹¹⁸ Quant al primer cas, tenim un bon exemple en les intercanvis que efectuaren entre ells els socis de la companyia que s'adjudicà la imposició del vi del propi municipi de Girona l'any 1392. El pelleter Bernat Cervià transportà a Joan Cebrià, aleshores domiciliat ja a Barcelona, un censal de 40 s. que havia adquirit de la universitat gironina a canvi de la quantitat de 571 s. I d'aquesta forma Cebrià reconeixia que se li havia pagat la part que Cervià tenia pendent en el preu de la imposició a què s'havien compromès juntament amb altres socis: AHG, Gi-05, vol. 436, f. 1r-v, 1393/01/11.

empraren aquestes cessions sobre rendes de què eren titulars com a mitjà de pagament. I, en efecte, devien ser nombrosos els contemporanis (bé persones físiques, bé jurídiques com ara convents o marmessories) que optaren per la fórmula: tant en protocols ordinaris abunden actes que certifiquen traspassos en aquest sentit com en els llibres del clavari encarregat del deute es troben força èpoques de rebuda de pensions de censals en què el perceptor al·legava haver cobrat la quantitat corresponent pel dret que li havia estat cedit temporalment per alguna de les raons apuntades¹¹⁹. Això darrer, d'altra banda, implicava que el nombre de mercaders o menestrals com a cobradors efectius de les pensions normalment superés el que només representaven en tant que propietaris de les rendes. Alhora, hi ha força elements que conviden a imaginar aquestes pràctiques com a part d'un sistema ben articulat. Per exemple, la majoria de documents notariais de cessió expliciten el compromís d'intimar o comunicar al clavari municipal la novetat, al mateix temps que aquest feia constar-ne la prova documental corresponent en els volums que donaven fe de la seva gestió.

També ens aporta indicis d'un sistema ben integrat el fet que, sobretot des de les primeres dècades del segle XV, força famílies titulars de censals del municipi que tenien necessitat de crèdit en un moment determinat els empresin com a hipoteca per a l'obtenció de nous préstecs. En altres paraules, venien una renda, en teoria, *ex novo* a un prestador qualsevol i el compromís d'abonar-li una pensió regularment es reforçava amb una obligació sobre un o més censals percebuts d'una institució¹²⁰. De fet, ultra les fórmules amb què es presentaven

¹¹⁹ En aquesta línia, veiem que el convers Pere Saumana (el fill del qual destacava entre els censalers de 1432), per liquidar allò que devia al seu conciudadà Pere Estanyol per raó de bosses de cuir que li havia comprat, li cedí drets contra la universitat de la ciutat de Girona que es concretaven en les dues pagues anuals de tres censals diferents que li haurien de ser entregades al llarg d'un exercici i mig: AHG, Gi-09, vol. 27, f. 29v-30r, 1397/08/07. Una altra bona mostra de l'acceptació de pensions de censals com a forma de pagament per part de mercaders ens la proporciona el comerciant Jaume Draper, que entre finals de la dècada de 1370 i la de 1380, malgrat que no ens consta que adquirís cap títol, cobrà força pensions del municipi de Girona que li havien estat transferides per clients seus amb la finalitat d'abonar-li l'import de teles. Així, l'any 1379 documentem que percebé fins a sis pagues de censalers diversos que prèviament li havien comprat draps: AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, f. 34r (1379/11/03)- 35r (1379/11/03). Entre d'altres cessions que rebé amb el propòsit explícit de pagar teles adquirides: AHG, Gi-05, vol. 313, f. 148r, 1381/03/28; AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1382/03/20; AHG, Gi-05, vol. 413, s.f., 1385/06/07; AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1384/04/07. Durant el mateix decenni de 1380 i el posterior, un dels implicats habitualment amb aquests mecanismes fou el sastre Andreu Figuera (vegeu cap. 4.2.), que d'aquesta forma cobrava una part dels seus treballs de costura, com es veu a: AHG, Gi-09, vol. 12, s.f., 1388/06/17. Respecte d'uns últims exemples, en aquest cas a propòsit de les cessions de drets sobre pensions per part de comunitats religioses, vegeu com els priors del convent de predicadors de la ciutat de l'Onyar en dos períodes distints pagaren, per un costat, al Pere Saumana suara esmentat els interessos que li devien per un préstec i, per l'altre, al mercader Francesc Teixidor el cost del forment que els havia proveït. En tots dos casos foren remunerats amb el dret a cobrar diverses pagues dels censals que la tresoreria municipal prestava al cenobi: AHG, Gi-09, vol. 26, f. 28v, 1396/03/16; AHG, Gi-01, vol. 362, s.f., 1415/01/24.

¹²⁰ Ben mirat, a mitjan segle XIV ja hi ha precedents clars d'aquest procediment en les cessions de pagues de pensions per part d'alguns creditors a financers jueus dels quals, encara que poques vegades es digui clarament, devien haver obtingut préstecs a curt termini, de manera que la cessió podia servir tant per activar,

aquestes operacions en la documentació notarial, tot fa pensar que, a la pràctica, el que tenia lloc eren cessions directes dels interessos dels títols de deute preexistents. Així, el nou creditor cobraria el que li corresponia cada any o semestre de la pròpia entitat deutora original i no pas del prestatari o persona que havia obtingut el préstec¹²¹. En aquestes circumstàncies, doncs, els censals, imaginem altre cop que especialment els emesos per corporacions públiques, a més d'ampliar les fonts d'ingressos i el valor dels patrimonis, milloraven la solvència i la capacitat d'operar en els mercats financers.

En futures investigacions, tanmateix, caldria veure bé l'evolució de les dinàmiques esbossades en relació amb els ritmes d'endeutament del municipi i altres institucions. Sense anar més lluny, mitjançant una recerca amb dades seriadades per diferents exercicis en què es poguessin creuar fonts distintes, s'hauria de comprovar si la vitalitat d'aquest joc d'intercanvis de drets sobre els títols de deute es veié afectada pels moments de dificultats i de desajustos financers que experimentaren moltes tresorereries públiques, assumpte en definitiva cabdal per determinar la solidesa del mercat secundari i del sistema financer en general. També seria important observar si destacaren més alguns canals que no pas altres en aquestes etapes de retards i incertesa en el pagament dels interessos i, per exemple, si aleshores prevalgueren les assignacions per a projectes de llarga durada com ara les obres pies en detriment d'altres usos d'aplicació més immediata.

Encara que es necessitarien igualment més indagacions, hi ha un darrer aspecte que cal posar en relleu a propòsit del que aportava la titularitat de violaris i censals emesos per una administració municipal, especialment la de la mateixa comunitat a què es pertanyia. En poques paraules, faria falta examinar si la possessió d'una renda vitalícia o perpètua representava una mena de quota de poder en el marc de les institucions locals. Com ja hem comentat, en força escenaris de les acaballes del tres-cents apareixen exemples de creditors que empraren els instruments de crèdit com a arma de pressió a l'hora de complir les seves obligacions fiscals. Davant de certs retards en el pagament de les pensions, alguns contribuents que formaven part del col·lectiu censaler es resistiren a satisfer el que se'ls havia taxat en una talla o exigiren compensacions. I això tant en aquest cas com davant

a tall de garantia, l'entrega al prestatari del *mutuum* pactat com per finançar els interessos deguts o el retorn de la suma prestada. Entre molts altres exemples possibles: AHG, Gi-07, vol. 53, s.f., 1376/06/14; AHG, Gi-07, vol. 58, s.f., 1384/11/19; AHG, Gi-09, vol. 11, s.f., 1387/06/25.

¹²¹ Estalviant al lector detalls concrets de cada operació i centrant-nos en famílies de censalers comentades abans com els Santceloni, els Seguriolés o els Anglès i en d'altres nissagues de renom com els Miquel, poden adduir-se els següents exemples en aquest sentit: AHG, Gi-01, vol. 421, s.f., 1439/10/30; AHG, Gi-02, vol. 196, f. 36v-37r, 1439/03/30; AHG, Gi-07, vol. 93, Sf, 1440/12/17; AHG, Gi-01, vol. 426, Sf, 1445/05/10. De fet, per algun d'aquests casos remetem a allò comentat en resseguir la trajectòria de les rendes que posseïren aquestes famílies: cap. 5.1.2.

l'eventualitat que haguessin arrendat impostos i seguissin devent una part de l'import al clavari. En ambdues situacions, doncs, certs creditors demostraven estar en condicions d'imposar les normes del joc dins del sistema fiscal i financer locals. En una línia similar, segons també hem posat en relleu a propòsit de la clavaria de les imposicions, la condició de censaler, en especial entre els que posseïen majors inversions en el deute municipal, pogué representar un impuls per participar en primera persona en l'administració financera local, sobretot en etapes d'estretors i conflictivitat, o, durant aquests moments, també implicà que s'interessessin per l'adjudicació d'impostos indirectes (vegeu 4.1. i 5.2.1.).

Ja en el pla estrictament polític, caldria comprovar si l'adquisició d'un censal, en especial en menestrals o professionals d'oficis menors, contribuï a l'augment de l'ascendent sobre conciutadans del mateix estrat i, per exemple, motivà l'inici d'una trajectòria com a membre del consell dels vuitanta i l'ocupació de determinats càrrecs, és a dir, l'assoliment d'unes posicions impensables abans de la compra d'una renda. Qui sap si tots aquests aspectes no deixaven de ser l'altra cara de la moneda de les reticències que, en general, hi hagué a una dependència excessiva del crèdit forà. Certament, però, la combinació de capacitat financera, preeminència social i poder polític és un aspecte difícil de ponderar en termes estadístics.

Amb tot, si segons hem mostrat, la franja més determinant del col·lectiu de censalers foren els que, una vegada adquirida una renda, aconseguiren preservar-la durant generacions, un altre moment crucial després de la mateixa compra eren les hipotètiques reduccions d'interessos o sèries de lluïcions que el consistori es veia obligat a encetar en fases de col·lapse financer. Mostraven una actitud especial en aquests casos els principals ciutadans gironins, és a dir, patricis, titulats universitaris i mercaders benestants? Essent la majoria presents en els òrgans en què es prenen les grans decisions sobre el rumb de la política fiscal i financera del municipi, o sigui el consell i la juraderia, s'hauria de suposar que estaven més ben informats que ningú i, alhora, que estaven en condicions d'aprofitar aquella posició privilegiada per afavorir el seu patrimoni particular? Tal com hem vist, de cara a examinar aquest plantejament, disposem de registres relativament il·lustratius de les dues grans campanyes de contenció del deute: la de 1378-1380 i la de 1398-1405¹²².

Quant a la primera, no hi ha dubte que els creditors pertanyents als estaments superiors es veieren implicats en les operacions de reducció d'interessos dutes a terme a través de la

¹²² Respecte de la primera: AMGi, I.3.3.2.4., RG 43114, c. 1380. Quant a la segona, atesa la seva complexitat, hi ha registres molt diversos que n'aporten distintes perspectives i queda pendent el repte d'aconseguir creuar-les totes. Aquí ens basarem en: AMGi, I.3.3.2.4., UI 19103; Ibid., UI 19104.

unificació de rendes, la conservació de la suma total de capitals i el pacte d'una única pensió minvada per sota de la mitjana dels títols reduïts a un sol contracte. En realitat, com hem dit, foren les rendes sotmeses a aquestes transformacions les preses com a referència per la radiografia de creditors en la “instantània” d'entorn a 1380 (TAULA 75). Podem afegir-hi que els violaris més lucratis que posseïa el patriciat (generalment al tipus d'interès habitual, però alguns, fins i tot al 20%) tampoc no quedaren indemnes de la sèrie paral·lela de cancel·lacions d'aquella campanya. De fet, dins del global de rendes rescatades, un 60,8% dels capitals havien pertanyut a ciutadans honrats, juristes, metges i mercaders, encara que, òbviament, segons la lògica ja explicada, el 32,4% es corresponia a censalers forans i a nobles que, per contra, només conservaren un 4,89% de la massa de títols refinançats i que continuaren vigents després de 1380 (TAULA 82)¹²³.

Pel que fa a la campanya que s'estengué entre 1398 i 1405, cal recordar, d'entrada, que fou força més complexa que no pas la d'entorn a 1380 (cap. 1.4.1.3.). De tota manera, si ens fixem en la relació de censalers que acceptaren una reducció fins al 5%, hi trobem a parts iguals membres del patriciat o mercaders que nobles o creditors sota for eclesiàstic. De fet, sumant les actes d'aquestes reduccions que hem aconseguit localitzar amb els contractes de cancel·lació que signaren la majoria dels propis creditors, detectem un 47,26% de titulars de censals que formaven part dels estaments superiors de la ciutat, mentre que l'altra meitat restant es repartia entre un 15,42% de menestrals i un 16,42% d'eclesiàstics, alhora que nobles i forans en una proporció bastant menor (TAULA 82).

Certament, es tracta d'unes xifres molt aproximades i que, és clar, no contempen els casos que pogueren existir de creditors que es resistiren a la rebaixa d'interessos i que no apareixen als registres buidats. D'altra banda, tan sols es confirmaria bé mitjançant una reconstrucció precisa de l'evolució dels censalers en cadascun dels exercicis compresos entre 1398 i 1405, període durant el qual tampoc hi hagué gaire regularitat en les pagues que calia lliurar cada semestre als creditors i, per tant, tampoc no es generà una sèrie exhaustiva de comptes que permeti veure amb precisió com evolucionà la massa de deute censal. Tanmateix, prenent com a referència el memorial del deute de 1432, hi hauria hagut vuit particulars concrets que no sotmeteren llur censal mort a una reducció i que, després de 1405, seguirien conservant rendes amb les mateixes condicions pactades pels volts de 1380. Tot i això, tan sols un parell mantenien un interès del 7,14% (en concret, un censal de Narcisa, la muller del jurista Bernat Malarç, i l'altre de Nicolaua, l'esposa del mercader Guillem Bernat Beuda), ja que la resta de rendes derivaven de situacions particulars en què

¹²³ AMGi, I.3.3.2.4., RG 43114, f. 113r-138r, c. 1380.

s'havien fragmentat les pensions. I, a més, totes aquests censals que escaparen de les reduccions dins del pla de redreç de 1398-1405 acabaren sent definitivament modificats al llarg de la segona dècada del quatre-cents¹²⁴.

Per una altra banda, més enllà de constatar que patricis, juristes, metges i mercaders constituïen, en conjunt, gairebé la meitat dels censalers implicats en reduccions i redempcions, resulta encara més significatiu trobar-hi casos concrets de prohoms destacats de la mà major¹²⁵. A tall d'exemple, hi havia alguns dels ciutadans honrats que accediren amb més freqüència a l'executiu entre finals del segle XIV i principis del XV o ocuparen càrrecs polítics diversos (des del de sots-veguer fins a altres vinculats al consell) com ara Pere I Terrades, la muller de Pere I Desvern, Pere I Miró, Francesc II de la Via. També hi trobem mercaders de la mà mitjana amb gran pes en el seu estrat, com ara el fill del mercader Berenguer II Hospital, o l'esposa del germà d'aquest segon, Guillem Hospital; i, semblantment, el mercader Bernat II Ferrer, aleshores domiciliat a Barcelona¹²⁶.

A més, els quatre síndics responsables de l'operació, els patricis Joan Sarriera, Francesc Segurioles, Francesc II Santceloni i el mercader Pere II Benet, no sembla que es neguessin a revisar les condicions dels seus propis censals o els de parents directes. A tall de mostra, el fill de Joan Sarriera, el cavaller Bernat IV Sarriera, acceptà una rebaixa del censal que posseïa al 5%, igual que el propi Pere II Benet. Així mateix, Benet veié com li era cancel·lada una antiga renda, cosa que també succeí, d'acord amb el que ja hem vist, a Blanca, esposa de Francesc Segurioles, i a la muller de Francesc II Santceloni, Francesca¹²⁷. Respecte d'aquest darrer, a més, disposem d'una referència indirecta del fet que s'avingué a cancel·lar un oneros censal-violari de 14.000 s. de preu, cosa que, segons explicitava, redundaria en «màxima utilitat» de la ciutat, si bé és cert que en el mateix pacte s'assegurava el dret d'adquirir una nova renda i, així doncs, es limitava a renegociar les condicions del títol de deute¹²⁸.

Vist això, davant de l'interrogant plantejat sobre si els ciutadans més opulents i que, allora, tenien un major control dels òrgans de govern traçaren estratègies manifestes per evitar reduccions d'interessos i preservar intactes les rendes més lucratives, les dades de què disposem no ens mostren que això succeís de manera generalitzada. Òbviament, el fet que acceptessin una minva del tipus d'interès o, fins i tot, una lluçió no significava que aquest

¹²⁴ AMGi, I.3.3.2.4., antic llig. 27, 1432, f. 91r, 133r.

¹²⁵ AMGi, I.3.3.2.4., UI 19103, s.f., c. 1401; Ibid., UI 19104, s.f., c. 1403.

¹²⁶ Vegeu GRÀFIC 23. Tret de Francesc II de la Via i Bernat II Ferrer, vegeu TAULA 64. Per aquest darrer: TAULA 68.

¹²⁷ Vegeu GRÀFICS 35, 38, 33 i 7.

¹²⁸ AMGi, I.1.1., n. 38, f. 38r-v, 1403/06/26.

col·lectiu deixés de participar en l'endeutament del seu propi municipi: en la majoria de casos tenien lloc simples “novacions” i, per tant, seguien drenant una proporció significativa dels recursos de la hisenda municipal, tal com posa en relleu, sense anar més lluny, el llevador de 1432 (TAULES 73, 74 I 75). Al capdavant, es tractava de l'actitud d'un patriciat respecte de la seva pròpia ciutat, on residien i de la qual, a la vegada, eren contribuents. En conseqüència, per acabar de copsar millor el seu comportament faria falta ampliar la perspectiva cap al conjunt de les inversions d'aquestes capes benestants en deute públic, és a dir, segons ja hem suggerit, el deute d'altres universitats de viles o parròquies de la diòcesi, i veure si en aquests casos mostraven la mateixa predisposició a negociar¹²⁹. Igualment caldria considerar la reacció de grans institucions eclesiàstiques, com ara el capítol catedralici, davant de certes polítiques sobre el deute municipal, a partir del moment (recordem que posterior a 1400 o a 1410) que basaren una porció dels seus ingressos en els censals de la capital gironina i d'altres poblacions. Podria examinar-se, per exemple, si, quedant com estaven al marge de l'arena política, assajaren cap maniobra per influir en les decisions sobre les estratègies fiscals i financeres de la corporació local. Suposem, però, que un fenomen així no deuria manifestar-se fins a la segona meitat del segle XV i, en conseqüència, fora de l'arc cronològic seleccionat.

Fos com fos, i a tall de balanç, les implicacions d'adquirir deute emès en forma de violaris i censals per les administracions municipals, especialment de la localitat on es residia, devien ser molt diverses. D'usar-los amb fins merament crematístics es passava a d'altres operacions en què l'aspecte econòmic quedava diluït entre aliances socials o qüestions d'ordre polític. I tot plegat, segons s'hauria d'investigar en un futur, d'acord amb la premissa que els usos predominants variaren segons les conjuntures i, des del punt de vista estricte dels implicats, també en funció de les distintes etapes del seu cycle vital. Tanmateix, més enllà del resultat final de cada operació, sembla prou clar que s'ordiren denses xarxes d'interessos entorn dels censals municipals i que aquestes xarxes es trobaven en la base del sistema explicant-ne bona part de la continuïtat.

¹²⁹ En aquest sentit, un dels exemples propers ben estudiats com el de la vila de Castelló d'Empúries, que, tal com hem vist, recorregué sovint als inversors de la ciutat de Girona, mostra que precisament entre els censalers que no acceptaren acords de rebaixa amb les autoritats d'aquella població en un procés de sanejament del deute dut a terme entre 1386 i 1393, hi havia personatges ben coneguts en la política municipal gironina, com ara, Jaume Beuda, Bonanat II Cerir i, en menor mesura, Pere I Santmartí: A. MARTÍ ARAU, «Endeutament censal i crisi financera...», p. 182-184.

5.1.5. Els prestadors amb instruments a curt termini en l'època del censal

Encara que, a partir de la dècada de 1350, les emissions de violaris i censals es convertiren en la fórmula principal de crèdit de la majoria d'hisendes municipals, en certes conjuntures els edils i clavaris gironins hagueren d'acudir al mercat d'instruments de crèdit a curt termini. Com ja hem explicat, però, si hi ha un element que caracteritza aquesta modalitat financera és l'escàs nivell de formalització respecte dels procediments emprats per a la contractació de rendes. D'aquí que moltes vegades es documenti el manlleu d'una certa quantitat de diners per part de l'administració local que, en realitat, podia tractar-se de diferents coses: d'un *mutuum* o préstec a un interès entre el 10 i el 20%, de barates de draps o empenyoraments d'argent, o bé d'una simple bestreta a càrrec d'un particular que havia de ser-li retornada.

Tal com la historiografia ha subratllat, els operadors jueus es convertiren en veritables especialistes en aquest segment dels mercats crediticis. En efecte, a les dècades de 1330 i 1340 els representants municipals de Girona empraren préstecs oferts per financers de l'aljama de la ciutat (i puntualment per alguns ciutadans) per tal d'accelerar la captació de numerari durant les primeres campanyes fiscals vinculades a Sardenya, un procés en què, com hem vist, tingué força pes el paper d'intermediació de titulars de taules de canvi privades¹³⁰. Tot i això, els camins de les incipients administracions municipals i els prestadors jueus es tendiren separaren pels volts de 1350, en la mesura que el deute consolidat que començaren a emetre les corporacions públiques atorgà un el protagonisme a actors cristians¹³¹. A partir d'aquí, doncs, i ja de ple dins de l'època que ens ocupa, caldria veure si els qui facilitaren *mutua* o avançaments de moneda als gestors de la hisenda gironina constituïen un cos estrany dins del cos de creditors o, en canvi, hi havia força coincidències amb els principals col·lectius que adquiriren violaris i censals.

Amb aquesta finalitat, hem elaborat una taula dels *mutua* i bestretes que ha estat possible identificar a través dels llibres de negocis dels jurats i del consell (TAULA 84). Cal dir, però, que no hi hem inclòs els beneficiaris de reconeixements de deute en què teníem la certesa que no havien ofert un préstec a la universitat, sinó que per la raó que fos (sobretot, confiscacions en execucions contra la ciutat o immobles afectats en les obres de les

¹³⁰ Vegeu cap. 1.2.. Per alguns altres exemples de *mutua* concertats per jueus i, en un segon pla, per cristians: C. GUILLERÉ, *Girona al segle XIV...*, vol. I, p. 248-251.

¹³¹ Entre d'altres: J. MORELLÓ BAGET, *Fiscalitat i deute públic...*, p. 755; J.V. GARCÍA MARSILLA, *Vivir a crédito en la Valencia medieval...*, p. 356-361.

muralles) havien de ser indemnitzats. Ultra això, en l'anàlisi dels perfils s'hauria de tenir en compte l'existència de diferents etapes: òbviament era incomparable l'estat dels mercats financers durant els anys d'intensa pressió fiscal de la Guerra contra Castella de la situació aparentment estabilitzada de les primeres dècades del segle XV¹³². En qualsevol cas, si, d'entrada, fem atenció als préstecs concertats en aquest primer gran cicle fiscal, constatem que la gran majoria dels que s'oferiren a prestar sumes per saldar interessos dels violaris o rendes aleshores emeses o de cara a satisfer les pagues de donatius aprovats a les Corts eren gironins propers als òrgans de poder¹³³. Així, mercaders com Pere I Ferrer, Ferrer de Segurioles i Bernat Llémena, els drapers de la mà major Francesc I Santmartí i Pere I Bordils o el jurista Guillem I Domenja foren jurats en algun moment d'aquells anys¹³⁴.

En aquest sentit, els únics que s'escaparien d'aquest perfil serien Pere Sanç i Pere Bosc, ambdós habitants de Sant Feliu de Guíxols, i els albadiners Pere Bosc i Berenguer Casadellà (comptant que, segons ja hem apuntat, Ferrer I Comelles i Francesc I Beuda, més que menestrals, ja eren veritables petits comerciants). Amb tot, segurament cal situar els seus emprèstits en el context de multiplicació de demandes fiscals del trienni 1364-1366, en què, igual que en altres viles, els magistrats gironins hagueren de recórrer a préstecs a curt termini que complementessin les rebudes generades per emissions de rendes¹³⁵.

En les dècades posteriors fins aproximadament 1410, observem que la hisenda de la ciutat de l'Onyar tan sols es nodrí de *mutua* en algunes de les conjuntures de més urgències financeres com ara el bienni 1374-1375, els darrer trienni de la mateixa dècada (és a dir, durant el gran procés de redreç de 1378-1380), els anys de la segona guerra emporitana (1384 i 1385), els de l'entrada de les tropes dels Armanyac (entre 1389 i 1390) i els del col·lapse financer de les darrerries del tres-cents. En paral·lel, molts manlleus i bestretes estigueren vinculats a esdeveniments extraordinaris com ara missatgeries a les Corts o visites d'autoritats, així com al finançament de distintes campanyes de provisió de forment.

¹³² Respecte a això, cal admetre que la datació oferta a la taula per cada emprèstít és tan sols aproximada, ja que, segons apuntàvem (cap. 2.3.1), pot haver-h un decalatge considerable (de força mesos o, fins i tot, de més d'un any) entre la concertació efectiva d'un préstec i el seu reconeixement o el certificat de retorn del capital manllevat.

¹³³ A les viles de Valls i Reus a la segona meitat del segle XIV també destacaren els prestadors locals i força d'ells vinculats al govern municipal: J. MORELLÓ BAGET, *Fiscalitat i deute públic...* p. 748-756.

¹³⁴ TAULA 64.

¹³⁵ Com ja hem dit, això també es detecta amb claredat a la vila de Sant Feliu de Guíxols, lloc en què justament residien dos dels esmentats, Arnau Sanç i Pere Bosc, i l'administració del qual també els manlevà diverses quantitats: P. ORTI GOST, «La deuda pública municipal...», p. 132-136. A propòsit dels casos dels albadiners, com ara Casadellà o Comelles, no s'hauria de descartar que haguessin estat víctimes d'expropiacions a causa de la fortificació del perímetre emmurallat, ja que el seu préstec es vinculà a la necessitat d'aquestes obres i a la provisió de vitualles, però a mitjana dècada de 1370 el primer el trobem entre la relació de compradors de censals que, segons hem demostrat, foren venuts per aquestes circumstàncies: AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg. 2, f. 39v-42r, 1374/08/26.

Tanmateix, en el decurs de tots aquests episodis s'entreveuen tres grups principals de prestadors: ciutadans opulents o amb participació directa en la gestió de la tresoreria local, d'altres amb intervencions molt més puntuals però relacionats amb les circumstàncies que motivaren els préstecs i, en darrer terme, membres de la comunitat jueva que continuaren oferint crèdit a les arques municipals en més d'una ocasió fins, com a mínim, l'any 1393¹³⁶.

A propòsit del primer grup, veiem que repetiren alguns dels prestadors ja esmentats per les dècades de 1350 i 1360, com ara Pere I Bordils i el seu germà Jaume o Pere II Ferrer, tots jurats i, en el cas del segon, clavari de la ciutat a més de síndic en el procés de sanejament dels volts de 1380, ocupacions que també exercí Pere I Tortosa¹³⁷. De fet, com mostra un exemple del canviador Ramon Medir l'any 1375, el fet d'assumir sindicats de gestió financera en nom del municipi constituïa una ocasió propícia per oferir préstecs. Aleshores havia estat nomenat per captar numerari de cara a les obres de les muralles i aprofitant l'avinentsa que gestionava una petita administració *ad hoc* proporcionà gairebé la meitat dels 17.490 s. necessaris per a una redempció de la convocatòria de l'usatge *Princeps Namque*: segurament la possibilitat de recuperar el capital amb els interessos corresponents a través del que ingressés en la caixa que li havia estat encomanada reduïa el risc de l'operació¹³⁸.

Més enllà de circumstàncies com aquesta, entre els prestadors de l'etapa compresa aproximadament entre 1370 i 1410 trobem tant membres de la mà major habituals a l'executiu (Pere I Sunyer, Pere Guillem I Sunyer, Pere II Desvern, Francesc I Segurioles, Narcís de la Via, Guillem Vengut o Ramon I Bóixols) com mercaders i menestrals que també exerciren, sobretot en comparació amb altres homòlegs del mateix estament, força càrrecs polítics i de gestió financera (Francesc Beuda, Bernat II Ferrer, Bonanat I Cerir, Joan II Marcó, Pere I Benet, Guillem Arnau, Arnau Figuera, Arnau I Ramada o Guillem Banyils)¹³⁹. Hi ha, fins i tot, algunes esposes de patricis com ara la muller de Bernat II Estruç o la de Pere I Reixac, que facilità peces d'argent empenyorades a jueus a fi d'obtenir una aportació en numerari.

Fos com fos, entre tots ells destaca amb 5 emprèstits diferents Francesc II Santceloni, síndic de diverses emissions de deute en el tombant del segle XIV al XV, així com clavari de les imposicions els anys 1397 i 1400 i, com veurem, arrendatari dels drets de barra durant molts exercicis en aquestes mateixes dates; en definitiva, a part de la seva influència

¹³⁶ En qualsevol cas, no sembla que es tracti de cap data-límit significativa, ja que en viles com Cervera els magistrats municipals seguien contractant eventualment manlleus de jueus fins a la dècada de 1480: P. VERDÉS PIJUAN, "Per ço que la vila no vage a perjudici"..., p. 510-516.

¹³⁷ TAULA 68.

¹³⁸ AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg. 2, f. 78r, 1375/02/26.

¹³⁹ TAULES 35 i 42.

política en tant que jurat i missatger, era un dels prohoms més influents en les finances locals, en especial durant l'autèntica crisi finisecular de la hisenda de la ciutat de Girona (TAULA 68).

Respecte del segon grup apuntat, hi ha uns quants exemples de prestadors en què la seva identitat no responia a simples moviments en el mercat del crèdit, sinó que si realitzaren bestretes en benefici de la universitat era per la seva proximitat personal a la causa de la despesa. Sense anar més lluny, l'any 1379 el notari Guillem de Dons anticipà una petita quantitat, que es cobrà posteriorment del clavari de la ciutat, per engalanar carrers a tocar del seu domicili, mentre que el col·lega professional Ramon Paredalta avançà 2.000 s. per a l'arranjament d'un camí que travessava una parròquia de les afores de la ciutat d'on era originari i tenia propietats¹⁴⁰. En una línia similar, un dels que feren més bestretes en l'àmbit de l'adquisició de gra fou justament Guillem Montalt, com hem vist, un dels mercaders més vinculats a l'abastament frumentari, a part de responsable del pes de la farina¹⁴¹. També devia participar dels fluxos cerealístics de Girona, que passaven majoritàriament pel port de Sant Feliu de Guíxols, el mercader Guillem Vives, veí d'aquesta vila durant llargues temporades¹⁴².

En circumstàncies molt més puntuals, és possible suposar que el ferrer Miquel Ferrer que avançà certa quantitat per una mula l'any 1401, simplement prestà l'animal a representants del municipi, com potser també havia fet el ferrer Narcís Bofill l'any 1396 amb motiu de l'arribada del rei Martí I. Tampoc resulta estrany que justament Ramon Bertran de Santdionís, ciutadà d'origens gironins escuder del cardenal de Luna, fos qui avançà sumes per pagar tràmits en una causa en què estava implicat l'arquebisbe de Tarragona, dignitat que Santdionís estigué servint en aquell mateix decenni de 1390¹⁴³.

A propòsit dels jueus que procuraren diversos *mutua* a la ciutat, en especial en els moments de necessitats financeres que abans comentàvem, deduïm que formaven part del col·lectiu d'operadors econòmics més actiu de l'aljama gironina al llarg de la segona meitat del segle XIV, període en què, tot i el que sovint s'ha afirmat, no està demostrat que declinés

¹⁴⁰ El tram de camí arreglat es trobava a l'actual terme de Sant Gregori i era concretament el que anava des de la creu de Ginestar fins al pla de Paredalta (topònim d'on probablement provenia el seu cognom) i permetia connectar Girona amb la vall del Llémena i, en darrera instància, amb el vescomtat de Bas i amb Santa Pau. Quant al patrimoni de Paredalta en aquest territori per on passava el camí: AHG, Gi-01, vol. 101, f. 9r-11r, 1371/11/24.

¹⁴¹ Vegeu cap. 4.4.3.2.

¹⁴² Quant a Guillem Vives i la seva vinculació amb Sant Feliu de Guíxols: AHG, Gi-02, vol. 44, f. 152r-v, 1385/03/24; AHG, Gi-05, vol. 416, f. 139v-140v, 1392/09/20.

¹⁴³ Quant a Ramon Bertran de Santdionís: cap. 3.1.3.

dràsticament la importància del crèdit jueu, com a mínim, en l'esfera privada¹⁴⁴. En realitat, pràcticament tots els noms registrats entre aquests prestadors, com ara Jucef Falcó i el seu germà Bellshom Falcó, Bondia Falcó, Mossé Falcó, Mossé des Portal, Mossé Abraham des Portal, Jucef Vidal, Isaac Roven, i Estruç Benet, apareixen ben documentats en els estudis dedicats a la comunitat jueva de la ciutat de Girona, ja que, en l'etapa aproximada entre 1350 i 1390, es trobaven entre els seus membres més distingits (a tall de mostra, Estruç Benet n'era el principal contribuent pels volts de 1394), que ocuparen càrrecs de secretaris, formaren part del consell i, així mateix, practicaren obertament la usura¹⁴⁵. Alguns d'ells, a més, es convertiren l'any 1391, com ara Jucef Falcó (que es batejà amb el nom de Pere de Banyoles) o Benet Bellshom qui, de fet, ja concertà un préstec l'any 1393 com a convers i anomenat Pere Benet de Reixac. Assenyalem, finalment, que també era un convers, encara que des de dates més reculades, el petit comerciant Pere Saumana¹⁴⁶. Altres, en canvi, com Jucef Asmines, seguien sent jueus l'any 1415¹⁴⁷.

Com suggeríem, a partir d'aproximadament 1410, quan ja s'havia aconseguit frenar l'espiral d'endeutament censal de les dècades precedents, el recurs al crèdit a curt termini tampoc desaparegué del tot. Tanmateix, encara que la majoria de manlleus per pagar ambaixades o certs tràmits judicials s'obtingueren puntualment de juristes com ara Narcís de la Via o Guillem Ricard o de mercaders com ara Lluís Tord (just en un any que era clavari de les imposicions), Pere III Domingo, Bernat Vilarnau o Miquel I i Joan I Cerdà, en general, sembla que desaparegué el prototipus de patrici o comerciant amb gran vinculació a l'administració municipal de l'etapa entre 1360 i 1400. La principal excepció en aquest aspecte seria l'especier Miquel II Vilar, com ja hem repetit molts cops, clavari gairebé

¹⁴⁴ J. V. GARCÍA MARSILLA, *Vivir a crédito en la Valencia medieval...*, p. 90-101.

¹⁴⁵ J. RIERA SANS, *Els jueus de Girona i la seva organització...*, p. 109, 111, 113, 115, 117, 124, 135, 138-140, 145, 146, 148, 150-151, 154-157, 172, 173.

¹⁴⁶ Ens hi hem referit en parlar del seu fill, Narcís Saumana, ja ben integrat entre els mercaders de la ciutat: cap. 5.1.2. Val la pena assenyalar que la conversió de Saumana no estigué exempta de certs conflictes. Anomenat Jacob Isaac quan era jueu, és possible que es correspongui amb el jueu de Peratallada que, poc abans de la conversió, mantingué disputes judicials amb un distingit membre de l'aljama d'aquella vila, Vidal Ravaia, cosa que comportà la intervenció de fra Pere Begueny, prior del convent de dominics de Girona i, al seu torn, lloctinent de l'inquisidor Nicolau Eimeric. De fet, s'ha arribat a interpretar que la conversió de Jacob Isaac es degué a la necessitat de recuperar els béns i, fins i tot, les filles, empenyorades com a conseqüència del conflicte esmentat: Josep M. MARQUÈS PLANAGUMÀ, «Jueus del Baix Empordà a les lletres episcopals (1326-1385)», *Estudis del Baix Empordà*, 11 (1992), p. 13-19, p. 18; Jaume DE PUIG OLIVER, «Documents relatius a la Inquisició del "Registrum litterarum" de l'Arxiu Diocesà de Girona (s. XIV)», *Arxiu de textos catalans antics*, 17 (1998), p. 381-462, en especial p. 385, 451- docs. 62 (1375/10/22), 63 (1375/11/17), 64 (1375/12/22). L'afer ha estat citat posteriorment per més autors com ara: Paola TARTAKOFF, *Between Christian and Jews: Conversion and Inquisition in the Crown of Aragon 1250-1391*, Philadelphia: University of Pennsylvania Press, 2012, p. 66, 68, 78. Per referències que permeten relacionar l'individu al·ludit amb el Pere Saumana que ens ocupa, finalment assentat a Girona i havent estat un temps a Torroella de Montgrí: AHG, Gi-07, vol. 16, s.f., 1377/01/14; AHG, Gi-07, vol. 19, f. 101v-102r, 1382/01/10.

¹⁴⁷ J. RIERA I SANS, *Els jueus de Girona i la seva organització...*, p. 168-167.

permanent entre 1415 i 1438 i un dels protagonistes indiscutibles de les finances públiques gironines¹⁴⁸. En paral·lel, si bé en l'etapa anterior ja n'havia aparegut algun (com el concedit pels preveres catedralicis Bonanat Verai i Arnau Gallard), es repetiren fins a quatre *mutua* obtinguts de Pere de Berguedà, paborde de l'Almoina del Pa de la seu (un d'ells a diners propis) que, juntament amb el concertat pel prevere Jaume Faja, es destinaren gairebé en exclusiva a l'adquisició de forment.

En suma, la revisió del perfil dels qui, al llarg de tot el període investigat, feren préstecs ocasionals al municipi revela que, en força casos, es tractava de les mateixes persones que també adquiriren títols de deute consolidat. Així, alguns dels que proporcionaren *mutua* als jurats o als clavaris eren gent vinculada al govern local i hi havien exercit diversos càrrecs. Altres que realitzaren bestretes, però, es convertiren en creditors de la universitat per circumstàncies molt més puntuals com ara la seva implicació personal en campanyes diverses en pro de la comunitat. Així doncs, salvant certes excepcions, el col·lectiu de prestadors amb instruments a curt termini no presentava cap diferència remarcable respecte del grup de censalers, ja que, de fet, a més de patricis, juristes, metges i mercaders, també hi detectem la penetració d'actors procedents del món eclesiàstic des de les acaballes del segle XIV. Per una altra banda, la relació d'emprèstits que hem reconstruït mostra la relativa continuïtat fins aproximadament 1393 del recurs als operadors jueus en moments de necessitats peremptòries.

Tal com hem vist, l'erari de la ciutat de Girona mantingué un ritme elevat d'endeutament des de la dècada de 1340 i fins a finals del segle XIV, així com en certs episodis posteriors al llarg de l'època que ens ocupa. En conseqüència, per fer front a demandes fiscals i altres despeses, manlevà capitals de diversa procedència i segons procediments distints. Entre aquests creditors del municipi destaquen, però, els que li oferiren crèdit a través d'instruments de crèdit de mitjà i llarg termini o, sigui, en una primera etapa, violaris o rendes mixtes i, més endavant, censals morts o, fins i tot, censals perpetuats.

Les panoràmiques traçades sobre aquest col·lectiu entre aproximadament 1340 i 1430 posen en relleu que distints perfils invertiren en el deute de la capital gironina. En realitat, des de les campanyes massives d'emissió de rendes de les dècades de 1350 i 1360, s'entreveuen vàries tendències en l'evolució de la tipologia de censalers. En la fase fins aproximadament 1370, en què els violaris i les rendes mixtes eren els contractes més

¹⁴⁸ Cap. 4.1.

emprats, predominaven els membres del patriciat i d'altres capes altes de la societat local, com ara els mercaders o els professionals del dret i de la medicina. Tot i això, ja des d'aquell moment apareix com una constant la presència de dones (casades o vídues) d'extracció heterogènia, cosa que obliga a tenir en compte que, dins de les categories socioprofessionals que es poden establir entre el conjunt de creditors, cadascuna d'elles integrava tant homes actius com dones i, en un segon pla, menors d'edat o persones jurídiques.

Sobretot durant els decennis de 1370 i 1390, les urgències financeres afavoriren bastantes vendes de rendes a grups alternatius als ciutadans més opulents: a menestrals de la ciutat o a petita i mitjana noblesa de l'entorn. En aquest sentit, també es concertaren transaccions amb persones residents fora de Girona. Amb tot, en les tres campanyes de sanejament que tingueren lloc a finals de les dècades de 1360, 1370 i 1380 s'acostumaren a lluir els títols que estaven en mans de col·lectius aliens a la ciutadania local. I, per consegüent, no consolidaren mai la seva presència en la hisenda gironina, de manera que, en conjunt, el percentatge de crèdit forà resultà sempre molt reduït.

Per contra, a partir d'aproximadament 1390 (i, així doncs, amb una mica de retard respecte de la majoria de viles i ciutats catalanes estudiades fins ara), aparegué un nou actor que acabaria esdevenint la gran alternativa al perfil "tradicional" de creditor vinculat al patriciat o als sectors mercantils: les persones i institucions sota jurisdicció eclesiàstica. Tot i això, la seva entrada no estigué estretament lligada a censals emesos a perpetuïtat i sense carta de gràcia. Alhora, clergues i, sobretot, causes pies o cenobis i institucions religioses constituïren els compradors majoritaris a les dècades de 1410 i 1420, però no pas abans. Per això, fins aleshores no podem arribar a parlar d'una veritable suplantació del paper que havien tingut originàriament ciutadans hornats o mercaders, per bé que és cert que, a l'interior d'aquests grups, a partir de les primeres emissions de perpetuïtats l'any 1403, començaren a guanyar pes figures jurídiques com les marmessories.

En conjunt, doncs, entre 1340 i 1430 hem constatat una doble procés: per una banda, una relativa diversificació del perfil de censalers, amb frens evidents provocats per les campanyes de redreç del deute; i, per l'altra, la consolidació d'una franja de censalers formada per patricis (insistim-hi, un grup que només es documenta a les principals poblacions de la Corona i no en altres de nivell mitjà), així com per rics comerciants de la pròpia ciutat que, a més, augmentaren les desigualtats dins del col·lectiu de creditors tendint a acaparar els censals amb capitals superiors.

A propòsit d'aquesta segona dinàmica, hem resseguit el cas de famílies que adquiriren rendes en un determinat moment de les dècades centrals del tres-cents i aconseguiren conservar-les durant més d'una generació. Així, hem vist exemples com els Santceloni, els Segurioles o els Sampsó, amb familiars que ja compraren violaris a les dècades de 1340 i 1350 i que, a la fi del lapse que estudiem, l'any 1432, sumades inversions ulteriors, seguien encapçalant la nòmina de censalers del municipi de Girona.

Tanmateix, l'evolució del col·lectiu de censalers estigué estretament lligada a les motivacions dels particulars que es decidiren a adquirir deute públic i als usos que en feren una vegada n'esdevingueren titulars. Quant al primer aspecte, a la llum de les diverses hipòtesis desenvolupades per la historiografia, hem advertit que el perfil d'inversor que cercava lucrar-se amb productes financers a un interès elevat com els violaris o les rendes mixtes venudes durant les dècades de 1350 i 1360 també sembla aparèixer a Girona. Així, documenten patricis, juristes i mercaders amb presència en els òrgans de govern (a la vegada que en les sessions de Corts i Parlaments on es prengueren les grans decisions en aquell sentit) que pogueren obtenir beneficis considerables amb les rendes comprades. Tot i això, hem suggerit la possibilitat de contemplar també factors d'índole política o social que, fins a cert punt, els empenyeren a prestar a la seva pròpia ciutat i adoptant una actitud una mica distinta respecte de la que tenien davant d'universitats d'altres llocs.

En paral·lel, hem detectat determinats casos, com ara prohoms o mercaders que planificaven la seva obra salvífica, que il·lustren la comunió d'estratègies entre autoritats municipals i inversors que preferien instruments de crèdit a un baix interès però que garantissin uns ingressos regulars. Finalment, encara que poguessin tractar-se de situacions poc representatives des d'un punt de vista estadístic, hem assenyalat exemples de compradors de violaris o censals que realment no realitzaren un préstec a la hisenda local, sinó que, arran d'un acord amb els gestors d'aquesta, convertiren l'operació en un mecanisme per recuperar bestretes realitzades o altres sumes amb què havien de ser compensats.

En definitiva, tal com hem insistit, interessa especialment indagar en el segment de creditors amb més continuïtat i, per tant, veure amb quins propòsits utilitzaren les rendes que havien comprat. Encara que, en general, caldria desenvolupar el quadre presentant amb molts més exemples, hem vist que, a grans trets, els censalers de la ciutat de l'Onyar empraren els violaris i censals de la corporació local per les funcions següents. En primer lloc, els utilitzaren de cara a ampliar i diversificar les seves fonts d'ingressos i cartera d'inversions en el marc, és clar, de bastantes altres opcions possibles. Alhora, doncs,

aquestes rendes contribuïren a enfortir els patrimonis dels prestadors i la seva solvència. Tot i això, una vegada adquirit el violari o el censal, la gran majoria no es limitaren a deixar immobilitzats els capitals que hi havien destinat, sinó que els feren circular a través d'heretaments i de pactes matrimonials, advertint-se un ventall ampli d'opcions de cara a la satisfacció de dots. Així mateix, segons força autors ja havien posat en relleu, la versalitat dels censals es demostrà idònia per al finançament d'obres pies i, en definitiva, per planificar el més enllà.

Al marge d'aquestes situacions crucials en la trajectòria d'un individu o d'una família, transportacions o cessions de certes pensions d'una renda foren emprades per operacions més quotidianes, com ara transaccions entre socis comercials. Igualment s'usaren com a mitjà de pagament de deutes lligats al crèdit al consum. En darrer terme, més enllà de finalitats estrictament econòmiques, cal considerar igualment l'ascendència política, almenys a nivell local, que devia reportar la titularitat d'un o diversos censals. En definitiva, estem davant d'un quadre d'usos molt diversos que, a més, amb tota probabilitat evolucionà en funció de cada conjuntura econòmica segons dinàmiques que s'haurien d'estudiar en un futur. També caldrà aprofundir en la relació dels creditors més poderosos amb les sèries de reducció d'interessos i de lluïcions endegades pel consistori durant les conjuntures de col·lapse financer. De tota manera, en una primera anàlisi, no s'ha detectat cap maniobra generalitzada dels ciutadans més influents en l'aparell polític per evitar que es minvés els tipus d'interès (i, per tant, la rendibilitat) dels instruments que posseïen o impedir que els fossin cancel·lats.

Per una altra banda, hem fet atenció als prestadors que, al llarg de tota l'època estudiada, seguiren oferint crèdit a la ciutat per mitjà de *mutua* o productes financers a curt termini, per més que el perfil més comú de creditor d'una tresoreria local ja fossin aleshores els censalers o titulars de rendes emeses en forma de deute públic consolidat. L'anàlisi duta a terme mostra, tanmateix, que la identitat d'aquests operadors amb préstecs a curt termini coincidí normalment amb els censalers. Amb això volem dir que, més enllà de veïns que es convertiren en creditors del municipi per circumstàncies alienes al mercat del crèdit, hi trobem una gran proporció de membres del patriciat, d'homes de lleis i de mercaders acabalats. A més, per contrast amb el que havíem observat, per exemple, a les dècades de 1330 o 1340, els financers jueus havien quedat desplaçats per cristians, si bé, almenys en el cas estudiat, els primers conservaren encara un cert rol fins, com a mínim, la dècada de 1390. Alhora, a partir del segle XV, en la mateixa línia que en el deute censal, veiem aparèixer-hi creditors sota jurisdicció eclesiàstica.

Fos com fos, si calgués sintetitzar en un parell d'idees la importància del col·lectiu de creditors (amb els titulars de censals al capdavant) en el marc de la societat local, hauríem de destacar que les necessitats financeres de la institució atragueren perfils prou diversos. Alhora, donades les motivacions lleugerament distintes que els empenyeren a invertir en el deute municipal i l'ús que feren dels instruments concertats, es teixí una densa i heterogènia xarxa d'interessos, en què destacaren els censalers més opulents i que, en qualsevol cas, afavorí la continuïtat del sistema. Un sistema que incloïa, és clar, un aparell fiscal en què els impostos indirectes representaven els ingressos principals.

5.2. L'empresa d'arrendar impositons

Certament, tal com ja hem explicat, les autoritats dels municipis catalans durant la baixa edat mitjana acostumaren a arrendar a particulars la percepció d'aquestes exaccions aplicades sobre el consum i la circulació de diversos productes. Tot plegat, doncs, obrí un camp de negoci important en paral·lel a les inversions en deute públic. Els arrendaments, a més, tenien lloc en el marc d'autèntiques subhastes en què els regidors acabaven adjudicant els drets al millor postor. Es tractava d'un mercat en principi obert i on, tant en el cas de Girona com el de la majoria de llocs, només tenien limitat l'accés les persones que en el mateix exercici ocupaven un càrrec electe, segons també hem precisat. D'altra banda, els qui assumien les concessions es comprometien a satisfer, en diversos terminis, l'import pactat als representants municipals, quantitats que sovint eren força elevades, de manera que no tendien a escometre l'empresa de forma individual, sinó en grup (cap.2. 3.2.).

Vist tot això, l'anàlisi dels protagonistes del desenvolupament d'una administració local consolidada entre mitjan segle XIV i mitjana centúria següent ha de reservar un espai destacat als arrendataris dels seus principals ingressos fiscals. És cert que no es tracta de la primera vegada que es planteja la necessitat de conèixer qui foren els adjudicataris dels impostos indirectes municipals i se n'han realitzat aproximacions per diferents localitats. Pel que fa al principat, disposem d'anàlisis puntuals dels impositors de la ciutat de Barcelona i de la vila de Cervera al tres-cents i de les observacions de J. Morelló centrades en les viles de Reus i Valls als segles XIV i XV. En aquesta darrera contribució, s'hi posen en relleu aspectes com ara el fet que els arrendataris actuaven individualment o en col·lectius de més o menys dimensions, se n'assenyala la seva procedència i l'espectre professional o social que representaven, alhora que es comenta la possibilitat de lligams

estrets entre determinades persones i una mateixa imposició durant lapses considerables de temps, així com de vincles entre els que exerciren càrrecs en el govern local i els que participaren en aquests arrendaments¹⁴⁹. L'autor, a més, confronta alguns resultats amb altres treballs pel regne de València que també inclourem al quadre comparatiu¹⁵⁰.

Així, donats els objectius de la present investigació, ens proposem resseguir els protagonistes dels arrendaments de les impositcions aplicades per la tresoreria de la ciutat de Girona al llarg del període investigat. I, per això, analitzats diferents aspectes del perfil dels arrendataris en funció de cada figura fiscal, centrarem tota l'atenció en aquest ampli col·lectiu i en la forma com evolucionà al compàs de les dinàmiques financeres i del desenvolupament general de la hisenda municipal. Es tracta, en definitiva, d'advertir els trets comuns que els caracteritzaren i de detectar els individus, famílies o grups de naturalesa diversa que sobresortiren en aquest àmbit dels afers de l'administració municipal.

Així doncs, el mètode principal per aconseguir aïllar i descriure el col·lectiu protagonista en l'adjudicació de fonts fiscals consistirà, en sintonia amb la resta del treball, en un exercici prosopogràfic, justament el que C. Guilleré suggeria que era necessari en el primer estudi que es dedicà a la fiscalitat indirecta de la ciutat de l'Onyar dels darrers segles medievals¹⁵¹. I l'anàlisi haurà de contribuir, doncs, a la identificació d'actors individuals o col·lectius. Però, alhora, ens ha d'encaminar a l'objectiu de fons de l'apartat: entendre millor quin interès o al·licients tingué pels gironins i altres habitants de viles i ciutats catalanes participar en l'arrendament de taxes percebudes per les administracions municipals i, així, veure si això condicionà la política fiscal i financera i el rumb general d'aquestes institucions entre mitjan segle XIV i mitjan segle XV.

¹⁴⁹ Pel que fa, respectivament, a Barcelona, Cervera, Valls i Reus: J. Broussolle, «Les impositions municipales de Barcelone...», p. 121-126; M. TURULL RUBINAT, *La configuració jurídica del municipi baix-medieval...*, p. 452-457; J. MORELLÓ BAGET, *Fiscalitat i deute públic...*, p. 556-564. Cal dir, tanmateix, que, a despit de la panoràmica de qüestions diverses que traça, Morelló renuncia explícitament a una prosopografia del conjunt d'individus que documenta.

¹⁵⁰ Ens referim, concretament, a una aproximació esdevinguda clàssica sobre la ciutat de València a les darreries del segle XIV i a d'altres com ara una tocant a la vila de Castelló de la Plana: R. NARBONA VIZCAÍNO, «Finanzas municipales y patriciado urbano...», p. 485-512; Pau VICIANO, «Entre la coerció i el mercat: els inversors en la gestió de la fiscalitat reial i municipal al País Valencià», a *Col·loqui Corona, municipis i fiscalitat...*, p. 603-622. En especial pel que fa a la capital del regne, també s'aporten dades de gran interès en contribucions més noves de J. V. García Marsilla ja emprades en altres parts d'aquesta investigació: J. V. GARCÍA MARSILLA, «Las empresas del fisco...», p. 851-861; J.V. GARCÍA MARSILLA, «La sisa de la carn...», p. 81-101. Quant al regne de Mallorca, vegeu, entre d'altres, un parell d'estudis dedicats a la universitat d'Eivissa entre els segles XV i XVI: Jordi MORELLÓ BAGET, «El mercat de les impositcions a Eivissa: els arrendaments», a P. CATEURA BENNÀSSER (ed.), *Comprar, vendre i pagar al rei...*, p. 197-213; Antoni FERRER ABÁRZUZA, «El mercat de les impositcions a Eivissa: els arrendataris», a *Id.*, p. 215-239.

¹⁵¹ C. GUILLERÉ, «Un exemple de fiscalité urbaine indirecte...», p. 423-445.

De cara a aquests propòsits, ha calgut esmerçar esforços en reconstruir la sèrie d'arrendaments anuals de les diverses exaccions al llarg del període que ens ocupa. En concret, d'acord amb la presentació ja feta de cada tipologia (cap. 1.4.2.2.), hem recollit totes les dades localitzades sobre els arrendataris de les 7 impositcions existents des dels anys de la Guerra contra Castella, és a dir, la del vi, de la farina, de la carn, del gra, del peix, de les mercaderies i dels honors, a les quals s'uniren, a mitjana dècada de 1380, la dels animals joves i de la sal, sense perdre de vista tampoc la cessió anual dels drets de pesos i mesures i de les barres (si bé les últimes de vegades per períodes més llargs). S'han fixat com a límits cronològics els exercicis de 1367 i 1443.

Pel que fa a l'inici, cal recordar que la informació disponible pel cicle que s'encetà entorn a 1353 és malauradament massa esparsa. I, malgrat la importància que amb tota probabilitat tingué aquest període fins al desenllaç de la Guerra dels Dos Peres de cara a la consolidació definitiva del model fiscal, la dispersió desaconsellava integrar a la mostra els casos que coneixem de forma aïllada (TAULA 10). Quant a la data final, certament es tracta d'una cesura més difícil de justificar, ja que el sistema de gestió de les impositcions no experimentà cap modificació a la fi de la dècada de 1430, a diferència dels mecanismes per a la provisió de càrrecs. De tota manera, per coherència amb l'arc cronològic general de la recerca, s'ha convingut fixar el límit a l'any 1443, la legislatura en què, per exemple, també acabàvem l'anàlisi d'oficis com el del clavari de les impositcions i d'altres que no es veieren directament alterats per les novetats introduïdes per la reina Maria de Castella i la cort del governador general de Catalunya en el tombant de 1436 a 1437.

La font bàsica per a la reconstrucció dels arrendaments han estat els registres notariais elaborats per l'escrivà del municipi que inclouen els contractes signats entre els jurats gironins i els particulars que aconseguien l'adjudicació del dret de percebre una determinada exacció. L'arxiu de l'administració municipal conserva un sèrie prou completa d'aquests volums, encara que no per tots i cadascun dels anys¹⁵². De manera que per alguns exercicis s'ha hagut d'extreure el nom dels arrendataris d'altres registres com ara la sèrie de llibres d'èpoques esteses pel clavari de les impositcions i, respecte de les barres i drets de pesos, pel clavari dels jurats. En general, s'han preferit els llibres notariais en lloc dels volums comptables preparats pels mateixos oficials de cara a la fiscalització de la seva tasca, per tal com aquells tendeixen a aportar més detalls del grup d'impositcioners que no pas aquests.

¹⁵² La majoria de registres dedicats als contractes d'arrendament d'impositcions es troben agrupats en una sèrie modernament anomenada Plecs de Condicions (AMGi, I.2.1.), per bé que en pocs trams es troben ordenats cronològicament. Tanmateix, els llibres corresponents a alguns lapses s'han d'anar a buscar en altres sèries.

Així mateix, el caràcter sovint incomplet de les relacions obliga a prendre precaucions a l'hora d'interpretar la composició real dels grups de socis inversors, un aspecte en què tornarem a insistir més endavant.

Val a dir, d'altra banda, que gràcies a la documentació que acabem de presentar és possible elaborar paral·lelament una sèrie dels preus pels quals es vengueren els diferents tipus d'impostos (TAULA 8). Amb tot, cal advertir, des de bon principi, que la variable numèrica quedarà relegada en un segon pla en aquesta part de la investigació i que s'usarà només per algunes indagacions puntuals¹⁵³. Òbviament, a l'hora de presentar i emprar les quantitats registrades, s'imposen les mateixes limitacions empíriques que es plantegen pel coneixement dels arrendataris de totes i cadascuna de les adjudicacions i que, en essència, comporten que alguns dels valors s'hagin de considerar tan sols parcials.

En definitiva, tot i que l'objectiu passava per restituir la identitat de tot els arrendataris de les 11 exaccions subhastades anualment pels jurats gironins a partir de 1367, han quedat uns quants buits a la sèrie (TAULES 12-22). En conjunt, no hi ha cap exercici en què es desconeixin per complet com es gestionaren els impostos indirectes. Amb tot, malgrat la confrontació de diversos registres, en anys puntuals se'ns escapa el nom dels qui es feren amb el dret de percebre'ls i, sobretot, resulta impossible precisar els imports sencers que s'abonaren, donat que, com a molt, es tenen dades d'una part de les entregues fetes pels arrendataris al clavari. En aquest sentit, la taula d'arrendaments presenta buits aïllats, a la vegada que d'altres concentrats en lapses especialment significatius com ara durant la dècada de 1370, quan les notícies són molt indirectes, o els trams entre 1407-1413, 1416-1420 i 1423-1436, moments en què manca la informació exacta per un parell o tres d'imposicions concretes de cada curs. Tanmateix, els buits no ens han de confondre en aquells anys o conjuntures en què excepcionalment s'alterà la tònica ordinària d'arrendaments anuals, o sigui que es modificà el període de col·lecta de determinades exaccions, o la seva percepció no es traspassà a particulars sinó que s'encarregà a agents directament escollits per les autoritats municipals.

A propòsit de les fonts, també és important recordar que, en general, resulten contradictòries a l'hora d'establir rols o rangs distints als individus que participaven en un mateix arrendament. Tal com hem dit, la documentació referent a aquestes adjudicacions acostuma a distingir entre un o diversos arrendataris principals i d'altres que no aportaven

¹⁵³ Recordem, en relació amb això, l'advertència de P. Orti en el sentit que la modificació de què foren gradualment objecte les taxes sobre els diversos productes complica l'ús dels preus com a indicador econòmic, sobretot en la forma que havien assajat autors com J. Broussolle: P. ORTI GOST, *Renda i fiscalitat* ..., p. 530.

cap quantitat en la inversió i que simplement avalaven la resta en vista a les obligacions concretes amb el fisc municipal. De tota manera, encara que els contractes notariais de les concessions dels diversos drets sovint distingien entre aquestes figures, apareixen molts cops documents posteriors, com ara les èpoques de rebuda per part del clavari a favor dels arrendataris o les anotacions del mateix tresorer tocants a lliuraments de fraccions del preu, que obvien la distinció. Així, tan sols anomenen uns pocs individus i es refereixen a la resta com els seus «companyons» o, fins i tot, atribueixen als mateixos personatges una condició distinta a l'assenyalada a l'acta original de l'arrendament¹⁵⁴.

Davant d'això, a part dels pocs casos en què tots les evidències coincideixin, serà més prudent considerar d'entrada els grups com a col·lectius d'associats o parçoners, segons el terme també habitual en les fonts, amb drets i obligacions equivalents, per més que, és clar, els capitals invertits per cadascun d'ells i la implicació personal molt probablement no ho fossin. Aquesta participació desigual, tanmateix, només es pot comprovar en contractes en què s'adjuntà a la venda efectuada pels jurats un document de repartiment general del capital total o de successives cessions internes de fraccions entre els arrendataris. Tal com també hem vist, la inclusió d'actes d'aquesta mena no començà generalitzar-se per la majoria d'exaccions fins a la dècada de 1420. Per això, d'altra banda, hem de renunciar a sèries estadístiques de participació en les adjudicacions dels impostos indirectes municipals que es basin en les aportacions individuals dins dels imports globals. En realitat, tan sols en certs exemples ben documentats s'aprofundirà en el repartiment intern.

5.2.1. Una anàlisi tipològica de les diferents exaccions

Tenint en compte les consideracions fetes i, d'acord amb el que plantejàvem, passem ara a comentar per cadascuna de les diverses imposicions les característiques més usuals de l'individu o les companyies que les arrendaven tant des del punt de vista simplement numèric com sociològic. Dedicarem epígrafs exclusius a les 7 més importants (la del vi, de la carn, la farina, el gra, el peix, les mercaderies i els honors i censals), però unificarem en

¹⁵⁴ La distinció, és clar, també es troba en altres casos estudiats com els de les viles de Valls i Reus o la ciutat de València i en tots ells es dubta de les implicacions pràctiques d'aquestes categories: J. MORELLÓ BAGET, *Fiscalitat i deute públic...*, p. 557; J. GARCÍA MARSILLA, «La sisa de la carn...», p. 95-97. Igualment en ciutats castellanes com Carmona s'entreveu una gran varietat de situacions a propòsit dels que figuren com a fiadors en els contractes, ja que podien ser tant companys en l'adjudicació com haver estat competidors en les subhastes que no havien aconseguit la puja: A. COLLANTES DE TERÁN SÁNCHEZ, «Arrendatarios de rentas públicas...», p. 334-335.

un de sol les dues implantades a partir de la dècada de 1380 (els animals menuts i la sal), així com els drets de barra i de pesos i mesures.

5.2.1.1. La imposició del vi

Comencem l'anàlisi tipològica per la imposició que sempre s'adjudicà per preus més elevats i de la qual, doncs, els edils gironins pretengueren obtenir majors ingressos: la que fiscalitzava el consum i la comercialització de vi (TAULA 8). D'acord amb els trets principals ja explicats, comprovem que any rere any, a finals de la legislatura, l'equip de jurats posava a subhasta la percepció d'aquest grup d'exaccions tocant als productes vinícoles durant períodes que acostumaren a ser d'un any i a encetar-se l'1 de gener. Així i tot, en algunes èpoques es traslladà la data d'inici al mes de setembre coincidint amb la verema i, en conseqüència, el començament i la fi se situaven en dos anys econòmics diferents¹⁵⁵. Cal recordar, d'altra banda, la temptativa de monopoli de comerç del vi i raïm que anul·là la fórmula habitual de la imposició del vi entre els anys 1407 i 1411. Ja a les acaballes de l'època estudiada, en diversos exercicis no es considerà viable arrendar aquest impost i els mateixos magistrats nomenaren un col·lector. Succeí, en concret, els anys 1430, 1431, 1433, 1435, 1436 (encara que fou adjudicada a arrendataris durant els primers sis mesos), 1440 i 1443¹⁵⁶. En aquest sentit, doncs, només ignorem per complet què succeí els anys 1403 i els biennis compresos entre el setembre de 1420 i el de 1421, així com entre el de 1424 i 1425.

Si ens fixem en les persones que figuren com a arrendataris de la imposició que ara ens ocupa, la primera constatació és que mai no l'assumí una única persona (TAULA 85). A grans trets, es tractava de grups d'una desena o més d'individus que en l'acta inicial de cessió es repartien els papers de principals i fiadors, però que, al mateix temps, quan la documentació ho il·lustra, es distribuïen, a manera de simples parçoners, els costos i els beneficis de l'adjudicació. Deixant de banda, és clar, els casos en què, a través de les èpoques del clavari o de les seves anotacions comptables, només tenim constància d'una petita part dels participants, els grups que arrendaven la imposició del vi sempre foren força nombrosos, en una mitjana situada en el 8,79% per cada exercici, si bé de l'11,6% si no hi comptem els anys mal documentats o els de comanda directa.

¹⁵⁵ Vegeu sobre això cap. 2.3.2. La imposició del vi sempre s'arrendà per separat, tret d'anys molt puntuals com ara 1383, en què es posà a subhasta juntament amb la de la farina: AMGí, I. 3.3.1.2., llig. 1, reg. 5, f. 61v, 1383.

¹⁵⁶ Disposem només d'una referència indirecta per l'any 1374 i semblaria que tampoc no s'arrendà, cosa que segurament s'hauria d'explicar per l'excepcionalitat d'aquell any i la conjuntura de guerra, fam i altres adversitats que es visqué a la ciutat i al principat en general (cap. 1.3.2.1.).

Tot i això, mentre que en els exercicis de finals de 1360 rondaven la desena, entre finals de la dècada de 1370 i inicis de la de 1380 es detecta una certa reducció, ja que en molts anys sembla que només hi participaren 5 o 6 persones. Després de l'intent fallit de consolidar la modalitat de monopoli de la «mercaderia del vi», és a dir, entrada la dècada de 1410, s'incrementà significativament el nombre mitjà d'efectius (amb oscil·lacions entre els 10 i els 44), tendència que es mantingué fins a la dècada de 1430, quan, segons hem assenyalat, s'encetà una sèrie força contínua d'anys en què les exaccions sobre el vi es llevaren per comanda directa. Val a dir, a més, que tot plegat es produí amb certa independència de l'evolució dels preus, ja que, per exemple, aquests tendiren a l'alça aproximadament al mateix moment que disminuïa el nombre mitjà de participants i, en contrapartida, també es trobaven entre els nivells més elevats de tot el període analitzat quan a partir d'aproximadament 1412 veiem créixer de nou el volum de les companyies d'arrendataris (TAULA 8, GRÀFIC 3). Fins a cert punt, i en especial per aquest darrer tram, podria tractar-se d'un miratge documental provocat per la conservació molt més freqüent d'actes en què es detallava la distribució interna de l'arrendament entre els implicats i que suposa, per tant, que tinguem una visió més completa de tota la nòmina de socis. Això no obstant, potser la raó estigui molt més vinculada a una altra faceta dels col·lectius d'imposicioners que també varià amb el temps: la seva composició professional i, sobretot, social.

Efectivament, es percep una gran diversitat entre el conjunt d'individus que en un moment o l'altre participaren en arrendaments de la imposició del vi. L'heterogeneïtat no es devia, és clar, a la procedència geogràfica: no cal dir que la pràctica totalitat eren habitants de la ciutat de Girona. Tan sols apareix en més d'un contracte el mercader Pere Sitjar, resident a la vila de Sant Feliu de Guíxols, si bé, com molts altres veïns d'aquesta població, perfectament integrat a l'estament mercantil de la capital gironina¹⁵⁷. Cal assenyalar, a més, la presència d'algunes persones domiciliades en parròquies de l'entorn immediat de Girona o la seva batllia, sobretot a partir d'aproximadament 1412, un aspecte que, tal com comentarem més endavant, segurament té a veure amb l'ampli desplegament d'efectius que requeria la imposició del vi per contrast amb altres exaccions¹⁵⁸.

¹⁵⁷ Sobre la seva residència i activitat mercantil: AHG, Gi-05, vol. 309, s.f., 1376/04/19; AHG, Gi-05, vol. 388, s.f., 1387/01/08. En concret, Sitjar participà en els arrendaments de 1386, 1389, 1390 i 1395. Val a dir, a més, que en el primer i el darrer cas ho féu amb el mercader gironí Guillem Perer i en el primer igualment amb el comerciant de Girona Guillem Prat, amb qui fou soci en una societat comercial paral·lela als afers fiscals: AHG, Gi-05, vol. 413, s.f., 1386/04/30.

¹⁵⁸ Trobem persones que habitaven en nuclis o veïnats de l'extensa parròquia periurbana de Sant Feliu de Girona com Palau o Vila-roja, així com en termes com ara el de Paret-rufí i Sarrià i, ja als límits orientals de la batllia, els llocs de Celrà, Sant Martí Vell o la Pera.

El ventall professional, en canvi, era prou extens (TAULA 85). Trobem arrendant els impostos del vi des de ciutadans acabalats i rics comerciants (en un 13,08 i 19,31% del total, respectivament) fins a una gran proporció (en concret, un 42,09%) de menestrals de la majoria de rams sense destacar-ne cap de concret més enllà de l'òbvia superioritat demogràfica dels del sector tèxtil i de la pell. I el més significatiu és que perfils molt diferents interactuaven en els mateixos contractes. Per posar només un parell d'exemples aleatoris, vegem els components de la companyia arrendatària de l'any 1372 i la del bienni 1418-1419. En el primer cas, documentem que en formaren part els patricis Pere I Sunyer, Ramon Rafart, Ramon Bóixols i Pere II Desvern, el comerciant Francesc Trilla, el notari Bonanat Nadal i diversos menestrals, exactament, Francesc I Estanyol, el seu germà Pere II, bosser, el paraire Joan Valldemia, el flassader Jaume Teixidor i l'albadiner Pere Serra. En el segon, ho feren els ciutadans honrats Pere III Desvern, Bernat III Sarriera i Guerau Estruç, els mercaders Ivó Frugell, Nicolau Anglès, Francesc Masaller i Pere II Domingo, el notari Nicolau Frugell (germà d'Ivó), el peller Joan Deuslondà, els teixidors Francesc Oliver i Bernat Oliver, així com els conversos Guillem Vidal, Ramon Mercader i Guillem Bernat Mestre.

De fet, si cerquem perfils professionals que *a priori* s'adeqüin a la col·lecta d'un impost que gravava el consum i el comerç de vi, és a dir, el d'operadors habituals d'aquest mercat com serien els hostalers o taverners, en registrem uns quants, però no predominen des de cap punt de vista. Apareixen tan sols, dins d'un 2,34% del global d'arrendataris de la imposició en concret, figures com les dels hostalers Bernat Andreu Cases, el seu fill Francesc I Cases i el nét Joan Cases, alhora que Francesc Guic, Bartomeu Geroní, Pere Ferrer al. Avellà, Martí Llobera o Pere Roca, la majoria dels quals també implicats en la resta de tributs municipals¹⁵⁹.

La diversitat de perfils, tanmateix, no ha d'amagar el fet que, gairebé sempre que disposem de documentació específica sobre el fraccionament del capital promès pel col·lectiu d'imposicioners, les evidents desigualtats socials tenen traducció en la manera de distribuir-se les participacions de cadascun d'ells. Es comença a detectar ja en grups en què la distància entre socis no era excessiva, com ara el col·lectiu de l'any 1386, integrat pels mercaders Berenguer i Pere Cerdà, pare i fill, els comerciants i probablement socis Guillem Perer, Pere Sitjar i Guillem Prat, el paraire Pere Cervià, el també paraire Bernat Batlle, el

¹⁵⁹ Recordem que, pel que fa als tres primers i a Guic i Ferrer, exerciren algun càrrec a nivell local com el de lloctinent del batlle o en el cas concret de Bernat Andreu Cases el de comanador de l'Hospital Nou (caps. 3.1.4 i 3.2.5.3.)

barber Guillem Bonet i el seu fill Joan i el sastre Bernat Geronès, els quals, en una suma que ascendia als 50.000 s., aportaren, respectivament, 19.000, 6.000, 7.000, 5.000, 10.000 i 3.000 s¹⁶⁰. I es veu clarament en altres que integren un espectre més ampli com el dels exercicis 1416-1417, en què constaren, d'entrada, com a arrendataris principals el patrici Pere III Escala i els puixants mercaders Arnau II Ferrer i Ponç Arnau, els quals, amb posterioritat, «recolliren» o reconegueren com a co-inversors a les següents persones: el prominent ciutadà Ramon I Sampsó amb 9.000 s. (si bé, al seu torn, en separà 1.000 que eren del mercader Pere Muntaner), el botiguer Pere Berenguer Joan Moles amb 4.000, el paraire Pere Perpinyà, conjuntament amb el mercader Berenguer Ramon, amb 4.000 més, el també paraire Joan I Jonquera amb 3.000 s., el barber Guillem Muntanya amb uns altres 3000, el blanquer Bernat Lavanera amb 3.000 més, Margarida, la vídua del també blanquer Pere Ramada amb 2.000, el mercader Francesc Masaller amb 2.000 més, el sabater Pere Fuià amb 1.000 s., igual que el ferrer Pere Cervià, mentre els teixidors Narcís Soler i Jaume Miró, així com el paraire Guillem Gruart amb 500 s. cadascun. Comptant, però, que l'import total pactat era de 62.000 s., els socis inicials es reservaren gairebé la meitat de la suma global, 28.500 s., cosa que, en el supòsit que se la partessin a parts iguals, implicava una quota individual de 9.500 s., és a dir, molt superior a tota la resta tret de la de Ramon I Sampsó¹⁶¹.

En efecte, revisant el perfil dels que successivament arrendaren la imposició del vi a la ciutat de l'Onyar, es constata una gran diversitat, però, al mateix temps, es percep un augment de personatges conspicus en els col·lectius d'adjudicatariis en determinades conjuntures, com les compreses entre aproximadament 1375 i 1380, 1400 i 1404 o 1412 i 1420. Llavors, per exemple, hi apareixen més d'un membre de grans famílies patrícies (com ara els Sunyer, Estruç, Sampsó o Santmartí) o ciutadans que es trobaven al capdamunt de l'escala de contribuents que ens ofereixen derrames de finals del tres-cents (com ara els germans cuireters Guillem Bernat i Francesc Beuda¹⁶²). Respecte de la conjuntura posterior a 1412, a més, potser cal relacionar la presència constant de prohoms com Ramon I Sampsó amb l'augment dels preus de l'exacció (GRÀFIC 3). Es tracta d'una dada que hem de tenir present en l'anàlisi d'altres impostos.

Si observem des d'un altre punt de vista les complexes companyies arrendatàries que es formaren sobretot a la primera meitat del segle XV, veiem que, ultra inversors de diferent

¹⁶⁰AMGi, I.2.1, llig. 7, s.f., 1385/12/26.

¹⁶¹ AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 1, f. 7r-17r, 1415/12/28.

¹⁶² En concret, les de 1390 i 1396: AMGi, Talles, RG 26638, 1390, f. 28v, 47r ; AMGi, Talles, RG 26643, 1396, f. 25v, 47r.

perfil, s'atorgaven funcions específiques a determinats parçoners (cap. 2.3.2.). Entre d'altres casos igualment il·lustratius, l'arrendament de la imposició del vi del bienni 1415-1416 fou assumit per una dotzena de persones¹⁶³. I els que constaven com arrendataris principals, els ciutadans honrats Pere I Terrades i Pere I Miró, atribuïren les següents tasques a alguns dels seus col·legues. Al mercader Francesc Ponç li corresponia prestar l'obligació preceptiva a la cort reial pel preu promès als magistrats municipals i, juntament amb el paraire Joan Brescó, era nomenat llevador del dret, de manera que hauria d'estar cada dia a la taula habilitada a l'àrea de mercat per al cobrament de l'impost. En paral·lel, un dels dos arrendataris inicials, Pere I Miró, s'autointitulava clavari o tresorer específic de la imposició i es reservava, doncs, la gestió d'allò recaptat, així com la funció de fer efectives les entregues degudes al clavari del municipi i, posteriorment, redistribuir els dividendes entre tots els inversors. De cara a la vigilància de l'entrada de càrregues de vi i raïm a la ciutat i a la prevenció de frauds, el bosser Narcís Vilar i el paraire Pere Palá (en aquest cas possiblement aliens al col·lectiu de co-arrendataris) eren designats guardes de l'exacció¹⁶⁴. La tasca d'aquests guardes o custodis de les entrades a la ciutat encara quedava més ben explicada en la imposició de l'any 1406, quan es nomenava el sabater Pere Sabater escrivà de l'esmentat impost i custodi de l'entrada del Pont Nou i del camí de Celrà amb la comesa d'escriure el nom de totes les persones que, amb o sense animals, entrarien a la ciutat i registrar i anotar les bótes que portessin, al mateix temps que el paraire Joan Brescó actuaria de llevador amb la seva esposa, a més de fer guàrdies i marcar amb senyals càrregues vinícoles allà on altres co-arrendataris els indiquessin¹⁶⁵. Ras i curt, per rendibilitzar l'arrendament de les fonts fiscals més lucratives, però alhora exigents en la percepció, les simples aportacions de capital no eren suficients, sinó que calia organitzar un aparell *ad hoc* per a la recaptació en què s'implicaven pràcticament tots els inversos.

5.2.1.2. La imposició de la carn

Adrecem ara un qüestionari similar a la imposició que gravava el consum i el mercadeig de carns de tota mena. D'entrada, cal posar en relleu especificitats de la sèrie d'arrendaments d'aquestes taxes (TAULA 13). Com ja hem assenyalat en apartats precedents, hi ha dos

¹⁶³ AMGi, I.2.1., llig. 3, reg. 2, s.f., 1415/09/08.

¹⁶⁴ Aquesta figura dels guardes, custodis (o en altres documents "barrers") emplaçats en els diversos portals del recinte de muralles es tornen a citar en algunes concessions posteriors. I una de les funcions bàsiques que se'ls encomanava era la de rebre penyores per part dels particulars que presumptament haurien de tributar per una certa mercaderia. A tall de mostra: AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 1, f. 55r-70v, 1417/07/02; AMGi, I.2.1., llig. 3, reg. 3, s.f., 1436/07/04.

¹⁶⁵ AMGi, I.2.1., llig 2, s.f., 1405/12/28.

moments en què es trencà el ritme de licitacions per cicles anuals: l'arrendament per un quinquenni sencer entre 1408 i 1413 i la subhasta conjunta de la imposició de la carn i de la de la farina l'any 1384. D'altra banda, igual que el del vi i altres productes, l'impost fou encomanat directament pels jurats a un llevador l'any 1374, una pràctica que es repetí entre 1434 i mitjan 1436, si bé coincidint que llavors es cobrà temporalment mitjançant un procediment de capitació. Així mateix, s'aplicaren afegits (en general d'un diner extra) a les tarifes aleshores vigents i es vengueren per separat per una part de 1386, 1390, 1396 i 1405¹⁶⁶. Així les coses, realment només ignorem què passà els anys 1375, 1419 i 1441.

A propòsit de les dimensions de les companyies arrendatàries, es veu que, en general, eren menys nombroses que les dedicades a la col·lecta de les taxes sobre el vi i la mitjana global és, doncs, força inferior: 4,55 %, o 5,5 si hi descomptem els exercicis mal documentats o els de gestió directa (TAULA 86). Les companyies normalment no superaven la mitja dotzena de socis, per bé que en alguns exercicis puntuals s'arribà o se superà la desena com ara els anys 1372 (10), 1381 (10), 1382 (10), 1388 (10), 1389 (17), 1402 (11), 1415 (10) i 1425 (14). Així i tot, no s'entreveu cap tendència clara en aquest sentit, més enllà d'un cert repunt just a principis i a finals del decenni de 1380, moment que, segons hem vist, es considerà necessari augmentar les tarifes sobre la lliura de carn i, en paral·lel, el preu pel qual se'n subhastava la percepció (TAULA 8). Per contra, la complexitat que adquiriren els grups d'inversors en la fiscalitat del vi a la dècada de 1410 no queda de manifest en la que ens ocupa ara.

Segueix com una mena de constant, en canvi, l'heterogeneïtat d'ocupacions (TAULA 86). Apareixen entre els arrendataris alguns mercaders (en aquest cas tots residents a la capital gironina i suposant junts un 19,14% del global), al costat de diversos artesans dedicats a la producció de teixits (paraires, teixidors) o a la manufactura del cuir (albadiners, blanquers, pellisser, etc.), per bé que, en conjunt, són bastant habituals les associacions en què només participen menestrals, els quals representen un ampli 46% del total d'arrendataris. Alhora, puntualment encapçalaren l'arrendament alguns patricis (en concret, amb una presència general del 13,71%). La cronologia d'aquestes aparicions coincideix *grosso modo* amb la detectada en l'àmbit del vi. Tanmateix, hi ha un parell d'excepcions clares: no destaquen patricis en el tombant de la dècada de 1370 a la de 1380 i, en contrapartida, sobresurt l'interès d'un ciutadà tan destacat com Ramon I Sampsó, sobre el qual tornarem a parlar,

¹⁶⁶ Hi ha indicis d'un anadiment també de l'any 1415, però no és possible assegurar que existí: AMGi, I.3.3.1.2., llig. 5, reg. 2, 1415.

que ultrapassà el límit que havíem situat a l'any 1420 pel vi i s'estengué uns quants exercicis més.

Quan ens referim a taxes sobre la carn, ràpidament pensem en els professionals d'aquest aliment, els carnisseres. I, en efecte, veiem que apareixen en diverses adjudicacions, però altra vegada es tracta de ben pocs casos i que representen un escàs 3,14 del conjunt d'imposicioners d'aquesta exacció¹⁶⁷. Amb tot, un exemple interessant ens l'ofereix l'arrendament de 1377 assumit pels carnisseres Bernat Reconta, Bartomeu Comelles i Bernat Trilla¹⁶⁸. Els dos primers hi tornaren per separat els anys 1387 i 1392, i 1391, respectivament. Ja a la fi de l'època estudiada, entre 1430 i 1440, hi actuà sovint Berenguer Domènec, a més de Pere Valls i Miquel Baürt en una ocasió cadascun. De fet, resulta interessant comprovar que alguns d'ells participaren en altres arrendaments diferents dels de la carn¹⁶⁹.

Quant a les desigualtats a l'interior dels grups que aconseguiren arrendar la imposició de la carn, val a dir que, de nou en comparació amb el vi, són menys acusades, cosa que segurament té a veure amb el volum més reduït de membres i, al mateix temps, la relativa abundància de col·lectius amb oficis i condicions força homogenis. Ben mirat, potser n'és una prova més el fet que en pocs casos la documentació ens brinda detalls de la distribució entre inversors del preu degut a les autoritats municipals. En alguns d'aquests moments, així mateix, es limiten a remarcar fraccions sense especificar xifres monetàries, com ara l'arrendament de l'any 1405, tancat per 26.000 s. i en què actuaren el mercader Lluís Tord (que es retingué un terç), Sibilla, la vídua del patrici Bernat II Sampsó (amb un terç), els paraires Pere Perpinyà i Joan Jonquera (amb una sisena part cadascun), a la vegada que la mare vídua i l'esposa d'aquest darrer (amb una sisena part entre totes dues)¹⁷⁰.

¹⁶⁷ En el cas de València al segle XV, s'ha vist que els carnisseres tendiren a participar sobretot en un segon nivell del procés d'adjudicació d'impostos, el de sots-arrendament de fraccions que, a la pràctica, es trobava molt més a prop del procés recaptatori: J. GARCÍA MARSILLA, «La sisa de la carn...», p. 91, 95, 97-99.

¹⁶⁸ Segurament Bernat Trilla i Bartomeu Comelles eren co-titulars d'una taula de carnisseria, des d'on proveïen de carn particulars i institucions com ara el convent franciscà de la mateixa ciutat: AHG, Gi-09, vol. 12, s.f., 1388/06/29; AHG, Gi-09, vol. 22, f. 42r, 1394/09/15. I, especialment Comelles, menaven diversos negocis relacionats amb bestiar de prou envergadura, cosa que els portà a estar en contacte amb mercaders de procedència llunyana: AHG, Gi-02, vol. 47, f. 78v-79r, 1385/06/14; AHG, Gi-02, vol. 90, f. 122v-123r, 1403/10/16.

¹⁶⁹ Així, Bernat Reconta formà part del col·lectiu adjudicatari del vi l'any 1368 i del gra de les places l'any 1387 (el mateix exercici que participà en el de la carn). El seu col·lega Bartomeu Comelles, en canvi, es trobava entre els arrendataris dels honors l'any 1383, mentre que Berenguer Domènec arrencà el seu períple en la fiscalitat indirecta gironina amb la imposició del peix de l'any 1423 i, per raons molt més lògiques, al llarg de les dècades de 1420, 1430 i 1440, combinà les participacions en la de la carn amb la dels anyells i la resta d'animals menuts, la qual arrendà els exercicis de 1424, 1429, 1430 (paral·lelament a la carn), 1431, una part de 1434, 1437 i 1443.

¹⁷⁰ AMGi, I.2.1., llig 2, s.f., 1405/05/24.

En el cas de l'any 1439 el repartiment és força més complex, tot i que l'import resulta lleugerament inferior: 22.000 s. Hi consten el patrici Pere Guillem II Sunyer (amb 6.000 s.), l'hostaler Joan Cases (amb igualment 6.000 s., si bé, al mateix temps, comptant-hi 500 s. del pelleter Pere Triter i una quantitat idèntica del cirurgià Pere Bernat Robert), el notari Nicolau Frugell (amb 3.000 s.), el draper Jaume Roca (amb 2.000), el també draper Miquel I Cerdà (amb 2.000 més), l'especier Guillem Coll (amb 2.000 més) i, finalment, el sabater Narcís Altimir (amb 1.000)¹⁷¹. Malgrat els pocs exemples registrats, quan el col·lectiu d'adjudicatariis fou nombrós, hi hagué, doncs, força correspondència entre la condició social del parçoner i el valor relatiu de la seva aportació¹⁷².

Així mateix, els dispositius que desenvolupaven els arrendataris de la imposició de la carn a fi de percebre els gravàmens corresponents semblen també força coherents amb la major simplicitat de l'estructura interna de les companyies respecte de les sorgides de l'adjudicació de les exaccions sobre el vi. De fet, en les ocasions en què s'hi fa al·lusió a les primeres dècades del quatre-cents, només advertim dues figures específiques dins del col·lectiu de parçoners: puntualment la de clavari i, de manera una mica més general, la de llevador dels drets percebuts amb l'obligació explícita de lliurar periòdicament (en algunes etapes fins i tot cada setmana) les fraccions degudes al tresorer de la ciutat¹⁷³. Val a dir, a més, que el col·lector esmentat podia no formar part del nucli estricte d'inversors, com mostra la dilatada trajectòria dels bossers Pere Barnés i Francesc Riera¹⁷⁴. El rol de veïns com aquests apunta a una relativa tendència a la professionalització dels agents fiscals del municipi, almenys en les dècades de 1420 i 1430, per bé que hauria de confirmar-se si la tendència a la comanda directa es consolidà a les dècades de 1440 i 1450.

¹⁷¹ AMGi, I.2.1., llig 3, reg. 3, s.f., 1438/12/27.

¹⁷² La participació desigual dels diversos arrendataris també ha estat posada en relleu, justament en relació amb la imposició de la carn, a la València de finals del quatre-cents: J. GARCÍA MARSILLA, «La sisa de la carn...», p. 97.

¹⁷³ A tall de mostra: AMGi, I.2.1., llig. 3, reg. 1, s.f., 1413/12/27; AMGi, I.2.1., llig. 9, reg. 2, s.f., 1424/12/27; AMGi, I.2.1., llig. 9, reg. 2, s.f., 1425/12/27; AMGi, I.3.3.1.2, llig. 9, reg. 1, f. 1v, c. 1433.

¹⁷⁴ Quant a Barnés, sabem que fou llevador de les successives companyies arrendatàries de la imposició de la carn dels anys 1393 (quan els impositors principals li encomanaren literalment les mesures de pes de la carn amb la condició de fer-ne un bon ús i denunciar qualsevol frau detectat a la carnisseria de la ciutat: AHG, Gi-05, vol. 401, f. 110v-111r, 1392/12/16) 1404, 1405 i 1407. I en cap no es fa explícit que tingués una part invertida en el capital. Sí que fou un dels parçoners en l'arrendament de la imposició del vi de l'any 1421. El bosser Riera, en canvi, fou col·lector en els arrendaments de 1425 (en paral·lel amb la imposició de la farina arrendada pel mateix grup), 1427, 1428 (en ambdós casos devia gaudir, alhora, d'una petita participació en el preu), 1431, 1432 i 1433, a banda que fou el designat pels jurats per ocupar-se de l'impost quan es percebé mitjançant cabeçatge entre mitjan 1434 i 1436. En paral·lel, actuà de llevador en la imposició del vi de 1430, quan no fou arrendada i, per una altra part, arrendà la imposició dels animals menuts l'any 1427.

5.2.1.3. La imposició de la farina

Fos com fos, cal que vegem ara què succeí amb una altra de les imposicions que ofería rendiments majors, la que fiscalitzava la farina o la mòlta del gra (TAULA 14). A Girona, de forma similar a d'altres poblacions, se subhastaven per separat les taxes que incidien en la moltura de cereal panificable de les que corresponien a les transaccions amb gra. Tot i això, hi ha una excepció que cal assenyalar, la de l'any 1373, quan presumiblement s'arrendaren alhora ambdós conjunts de gravàmens, i és possible que l'operació es repetís fins l'any 1376 o 1378, període que tanmateix, com en la resta d'impostos, coneixem molt vagament. L'any 1383, en canvi, la imposició de la farina se subhastà conjuntament amb la del vi i l'any següent amb la de la carn. Cal tenir presents, doncs, aquests canvis puntuals, així com un altra situació ja comentada i difícil d'aclarir com fou la de l'exercici de 1367, just l'endemà de la Guerra contra Castella i mentre seguia pendent la recaptació dels quantiosos donatius aprovats en les Corts de 1365 i 1366. Aleshores es produí una venda simultània de taxes sobre la mòlta per part dels magistrats municipals i a càrrec dels representants del General. Per una altra part, s'ha de fer notar la percepció per comanda o gestió directa dels anys 1407 i 1433, si bé en aquest darrer any per tan sols 3 mesos abans que s'aconseguís adjudicar a un bon preu, així com el canvi temporal de dates d'inici de la col·lecta pel lapse 1394-1396 i l'any 1402 (si bé potser en un intent fallit) quan es fixà el 24 de juny, diada de sant Joan. En suma, queden realment llacunes pels anys 1377, 1378, 1397, 1410, 1417, 1419 i 1441.

Des del punt de vista quantitatiu, constatem que els grups d'arrendataris eren conformats, en general, per 5 o 6 persones (TAULA 87). Exactament, la mitjana se situa en 5,62 i en 6,96 si exclouem del recompte els anys sense dades o els que es percebé l'impost per comanda directa. I és que puntualment se superà la desena o s'arribà fins als 16 (any 1394), 17 (1425) o 18 membres (1389). La diversitat de perfils s'acosta a la dels arrendaments de les imposicions del vi i de la carn, tot i que hi ha alguns matisos per considerar (TAULA 96). En primer terme, són menys freqüents els ciutadans conspicus que en les exaccions esmentades (aquí tan sols un 9,01 del global) i, alhora, la coincidència d'uns quants d'ells es produeix en moments una mica distints: igualment a la dècada de 1370, però amb menys claredat en el tombant del tres-cents al quatre-cents i en l'etapa entre aproximadament 1412 i 1420, a la vegada que, en contrapartida, abunden just a l'inici de la mostra, és a dir en els anys 1367 i 1368. Un altre aspecte força destacat és que no són rars els contractes que incorporen individus residents fora de la ciutat, encara que únicament sumen un 2,64 del total d'arrendataris. La majoria procedeixen de parròquies molt properes com les de

Fontajau, Taialà, Paret-ruffí, Sant Gregori o Celrà, totes situades a la riba del Ter i on hi havia ubicats molins que probablement es trobaven dins del radi d'afectació de la fiscalitat indirecta municipal. Tot i això, també n'hi ha de termes una mica més allunyats i pels quals la hipòtesi no funcionaria, com Aiguaviva, Medinyà, Llambilles o Cassà de la Selva.

Així doncs, força dels grups que participaren en l'arrendament dels impostos de la farina, a banda de no incloure cap personatge de relleu, es tancaven amb comerciants de nivell mitjà, menestrals i, com hem dit, uns pocs forasters. A propòsit de l'artesanat, que signifiquen un 46,81% del global, no predominava cap sector, com en la resta de taxes; tampoc els tradicionalment relacionats amb el processament del cereal com serien els moliners, els quals, amb una proporció general del 2,86%, queden reduïts a participacions en menys d'una desena de contractes diferents durant la primera meitat del quatre-cents i en què només repetí Vicenç Moner¹⁷⁵.

Ben mirat, més que els operaris dels molins, caldria veure si s'implicaven en la figura fiscal que ens ocupa els titulars de les infraestructures, com ara senyors de casals i molins del Monar reial. I, en efecte, advertim casos significatius com el del mercader Arnau II Ferrer, un dels principals propietaris i present en almenys quatre arrendaments de les primeres dècades del segle XV, així com, en menor mesura, els de Guillem Calvet, Pere Guillem I Sunyer o Joan Medir, hereus d'antics posseïdors de diversos molins, i del draper Bernat Ribot que n'adquirí algun l'any 1377¹⁷⁶. Però igualment hi ha absències destacades com les de la família Camps o la de Berenguer III Hospital, successius detentors de la batllia del complex¹⁷⁷.

Fos com fos, a tall de mostra de les moltes companyies que es limitaven a franges socials mitjanes o baixes, vegem, per exemple, el cas de 1389. S'adjudicà la imposició a un grup

¹⁷⁵ En concret, el moliner Vicenç Moner invertí en els arrendaments de l'any 1424, 1425, 1428, 1430, 1433 i 1435, comptant que els dos primers anys també formà part del grup adjudicatari dels impostos sobre la carn.

¹⁷⁶ En primer terme, val a dir que Arnau II Ferrer, ultra les possessions que degué heretar en diversos casals de molins, l'any 1402 segellà una societat amb Ivó Camps per a la gestió de diversos molins del Monar a la qual s'uniren posteriorment altres titulars de molins o drets sobre aquests que els en cediren l'administració en règim d'arrendament. D'aquest forma es convertí en una de les figures més influents en el funcionament del principal complex de molins de la capital gironina que, d'altra banda, és possible que experimentés força transformacions durant aquelles dates: AHG, Gi-06, vol. 93, s.f., 1402/03/10; AHG, Gi-06, vol. 129, s.f., 1411/05/14; AHG, Gi-08, vol. 9, s.f., 1424/11/13. Com a mínim des de la dècada de 1360, Guillem Calvet havia heretat, conjuntament amb el seu germà, diversos molins fariners i drapers al Monar i el veiem que participà en l'arrendament de la imposició de la farina de l'any 1402: AHG, Gi-05, vol. 332, s.f., 1363/05/23. Pel que fa a una referència indirecta a la possessió dels Sunyer, en concret a nom de Pere Guillem I Sunyer (que no formà part de cap companyia, però sí diversos cops el seu oncle Pere I): ACA, C, reg. 1898, f. 32v-33r, 1390/07/07, Girona. Joan Medir heretà el molí del seu pare, el canviador Ramon I Medir: AHG, Gi-02, vol. 37, f. 34r, 1382. Quant a l'adquisició de Ribot (present en les companyies de 1368, 1373 i 1385), encara que potser realment ho féu en profit de la seva esposa Francesca: AHG, Gi-09, vol. 3, s.f., 1377/03/11.

¹⁷⁷ Pel que fa als Camps i al traspàs de la batllia a Hospital, vegeu cap. 4.1.

integrat pel paraire Guillem Cantallops, el seu pare Francesc i la seva esposa Agnès, els quals s'associaren amb els mercaders Bartomeu Rupit, Pere Olivella i Pere Costa, a més del paraire Pere Trilla, dels pellers Bonanat Seguer i Bonanat Feliu, del ferrer Berenguer Rovira, del sabater Arnau Bas, del corder Bernat Puig, del picapedrer Guillem Barrera, així com Pere Otger de Llambilles, Bonanat Graït i Guillem Macip de Cassà de la Selva i Pere Cavaller de Sant Julià de Ramis¹⁷⁸. Una cosa similar succeí l'any 1428, quan els arrendataris foren el calciner Francesc II Llorenç, el traginer Jaume Llorenç, els moliners Vicenç Moner i Antoni Esteve, els ferrers Nicolau Prat al. Vedruna i Francesc Font, el mercader Francesc Illa i el paraire Pere Garriga, la majoria d'ells recolzats per la hipoteca de les respectives mullers¹⁷⁹.

En tots dos exemples apareixen, en suma, perfils modestos. Tanmateix, el primer col·lectiu no s'escapa de certa sospita quan s'hi identifiquen personatges *a priori* menors que curiosament arrendaren l'impost en altres exercicis i juntament amb personatges acabalats i influents des del punt de vista polític. Per exemple, tant els mercaders Bartomeu Rupit, Pere Olivella, Pere Costa com el paraire Pere III Trilla i el sabater Arnau Bas prengueren part en la concessió de 1381, en què foren acompanyats per l'important draper de la mà major Pere I Bordils. I en una altra aparició (de fet, just en l'exercici immediatament anterior, el de 1388) Bas coincidí amb algun notable mercader i notari i, sobretot, el patrici Joan Sarriera, el qual precisament l'any 1389 havia accedit a l'executiu del govern municipal i, per tant, tenia vedada la participació en arrendaments del municipi. En definitiva, segons desgranarem millor més endavant, no s'ha de descartar que aquests individus en aparença de baix rang fossin en ocasions els intermediaris de ciutadans més poderosos.

En un altre nivell, pel que respecta a les desigualtats dins dels col·lectius d'inversors, també se'n constaten, per bé que força menys que en la imposició del vi. I és que no s'entreveuen gaires grups de co-arrendataris amb grans diferències de nivell de riquesa. Probablement en seria una prova indirecta el fet que pocs cops es cregué necessari deixar per escrit davant de notari la distribució interna de participacions. Un d'aquests casos comptats és el del contracte de 1388 assumit pel patrici Joan Sarriera, el mercader Jaume Draper, el notari Bernat de Dons i el sabater Arnau Bas amb 4.000 s., 3.000, 3.600, 2.000, respectivament, al costat de 8.000 s. que es repartien, com a mínim, entre l'arrendatari que constava com a principal en el document de venda per part dels regidors, el paraire Narcís Portell, i d'altres

¹⁷⁸ AHG, Gi-09, vol. 15, s.f., 1389/01/05.

¹⁷⁹ AMGi, I.2.1., llig. 9, reg. 2, s.f., 1427/12/27.

personatges secundaris dins de la nòmina de fiadors com ara Bernat Lloberes de Celrà¹⁸⁰. Quant a l'adjudicació de l'any 1425, que sabem que se saldà per la suma total de 24.000 s., sí que es constata un fraccionament prou desigual. L'imposicioner principal, membre d'una família de mercaders que, tal com veurem, vertebrà autèntiques companyies arrendatàries, Nicolau Anglès, es retingué la meitat del capital, és a dir 12.000 s., mentre que en reconegué 4.200 al blanquer Pere Mor, 1.000 al comerciant de la mà major Nicolau II Bordils, 2.000 al paraire Francesc Guerau, 1.550 al bossier Francesc Riera, 1.500 al calciner Francesc II Llorenç, 1.000 al bossier Francesc Bertran i 750 al moliner ja citat Vicenç Moner.

Com ja hem explicat (cap. 2.3.2.), l'escenari principal de recaptació de la imposició de la farina era el Monar reial, on es concentraven la major part de molins de la ciutat. D'aquí que tinguessin força rellevància dos actors més o menys lligats a les companyies arrendatàries. Per una banda, el pesador de la farina, que al segle XV es consolidà com a oficial municipal i, per l'altra, el llevador nomenat pels parçoners en la imposició. A semblança d'altres gravàmens, de vegades assumí la tasca un dels socis, però entrat el quatre-cents hi ha indicis per pensar en certs especialistes que no necessàriament havien invertit en l'adjudicació, tal com il·lustra la trajectòria del petit comerciant Francesc Illa entre 1426 i 1429 i, posteriorment, l'any 1433. Tanmateix, per contrast amb la imposició del vi, no documentem mai tresorers específics designats pels arrendataris.

5.2.1.4. La imposició del gra

L'altre conjunt de gravàmens que fiscalitzaven els cereals se centrava, segons hem vist, en el seva comercialització en gra (TAULA 15). Atesa l'estreta relació amb la imposició de la farina, sembla lògic que en algun moment es decidís arrendar-les en una sola concessió, tal com ja hem comentat que passà a partir de 1373 i fins uns quants exercicis després. Per un altra banda, els impostos sobre el gra foren objecte, l'any 1385, d'un augment de tarifes igual que d'altres productes i l'anadiment es licità per un període comprès entre els mesos de maig i desembre. A propòsit del calendari de la percepció, també cal fer notar que els anys 1369 i 1370 se situà conjunturalment l'inici de la percepció al dia 1 d'abril, així com al 24 de juny l'any 1396. Més enllà de les tres circumstàncies assenyalades, ignorem com es concretà la col·lecta d'aquesta imposició els anys 1397, 1410, 1411, 1416, 1419, 1441 i 1443. El primer element que salta a la vista en observar la taula és el reduït nombre mitjà de membres dels grups d'arrendataris, que es troba vora les 2 o 3 persones (la mitjana és tan

¹⁸⁰ AHG, Gi-09, vol. 14, s.f., 1388/02/06.

sols del 3,07%) i que només en casos molt puntuals arribà a 7 i 8 (en concret, els anys 1395, 1407, 1422 i 1428) o a 9 (únicament l'any 1436) (TAULA 88). Quant a la condició social dels components d'aquests petits col·lectius, abunden els artesans (constitueixen un 58,04% del total) i, per tant, tots es troben força propers en la posició econòmica, sobretot si es compara amb el que hem descrit per les tres imposicions més rendibles. Al mateix temps, resulten comptades les participacions de ciutadans de cert relleu (signifiquen un irrisori 1,34% del total). De fet, es redueixen a la de Jaume Bordils en l'arrendament de 1418 i a l'aparició puntual de comerciants rics com el ja mencionat Nicolau Anglès l'any 1412, acompanyat per altres mercaders com Pere Brugueroles o Pere Tortosa amb qui tendí a emprendre unes quantes concessions.

Les dues circumstàncies que acabem d'esmentar molt probablement s'expliquen pel volum més aviat baix dels capitals manejats per la imposició del gra, sense dubte la que oferia rendiments inferiors entre les que fiscalitzaven queviures i que normalment se subhastà a canvi de quantitats fins i tot menors que les imposicions dels honors i de les mercaderies (TAULA 8). Així s'entén que les quotes de participació resultin més proporcionades que moltes altres exaccions més rendibles. A tall de mostra, l'arrendament de 1388 s'atorgà a dos socis que, a fi de fer front a l'import total de 4.000 s., es repartiren la inversió a parts iguals¹⁸¹. En el de 1428, però, el bosser Francesc Roca, soci inicial, acollí el calciner Francesc II Llorenç (400 s.), el peller Joan Deuslondà (600 s.), el teixidor Narcís Genís (800 s.), el bosser Pere Bertran (500 s.) i, així doncs, Roca es reservà 1.500 s. d'un total de 3.800 s. que els calia lliurar a les arques municipals¹⁸².

En contrapartida, per bé que el perfil d'imposicioner predominant acabà sent el de menestral sense cap adscripció professional concreta, la figura d'especialistes en el mercadeig de productes alimentaris a l'interior de la ciutat hi tingué cert pes (un 11,61%) a diferència del que hem observat, per exemple, amb el vi o la farina. En concret, veiem aparèixer-hi hostalers en 7 ocasions: una d'elles Francesc Guic, l'altra Pere Lapart i les cinc restants Francesc I Cases i el seu fill Joan Cases. Alhora, a la dècada de 1380 i a principis de la següent, sobresurt el cas d'Antoni Jalabert. En inicis denominat sabater o tender i, a la llarga, revededor, és a dir mercader especialitzat en les operacions de revenda de béns diversos, participà en tots els contractes entre 1380 i 1392, tret de 3 anys, i el seu fill Joan, que heretà l'ofici, hi tornà els anys 1406 i 1413¹⁸³. La continuïtat dels Jalabert en

¹⁸¹ AHG, Gi-09, vol. 14, s.f., 1388/03/11.

¹⁸² AMGi, I.2.1., llig 9, reg. 2, s.f., 1427/12/27.

¹⁸³ A falta d'estudis d'abast sobre tavernes i hostals per la Catalunya medieval més enllà d'apunts com els de C. Carrère (C. CARRÈRE, *Barcelona 1380-1462...*, vol. I, p. 105-111), vegeu-ne per altres latituds, com ara:

L'arrendament de les taxes sobre els cereals no és única, tanmateix, ja que es troben d'altres exemples dignes de menció com el de l'especier Narcís Ermenguer, que intervingué en totes les concessions documentades entre 1414 i 1420 o, en menor mesura, el dels bossers Pere, Antoni i Francesc Bertran, probablement pare i fill, entre 1425 i 1429¹⁸⁴. En síntesi, els arrendataris dels impostos del gra tendiren a formar part de grups relativament petits i amb majoria menestral, alhora que abunden casos de repetició bastant continuada en períodes concrets de temps.

5.2.1.5. La imposició del peix

La cinquena i última imposició que incidia directament en un producte alimentari era la tocant al peix (TAULA 16). Com la resta, s'arrendava cada any, per bé que, en especial a les dècades de 1370 i 1380, consta que no se n'iniciava la col·lecta fins a mitjan mes de maig, coincidint, en hipòtesi, amb la fi de la Quaresma. D'altra banda, segurament no s'aconseguí trobar cap bon oferent a la subhasta de 1373 de cara a l'exercici següent i fou collida per un agent de la administració la major part de l'any, igual que succeí a partir del maig de 1384 després d'expirar l'arrendament iniciat a la primavera de 1383. Així mateix, fou percebuda per comanda directa durant els anys 1388, 1404 i 1412, si bé en aquest darrer cas tenim documentat el fet que no es convingué acceptar cap oferta, però no es fa avinent el procediment finalment emprat. Al marge d'aquestes situacions puntuals, ignorem com s'actuà els anys 1371, 1375-77, 1403, 1409-1410, 1416, 1419 i 1441.

Peter STABEL, «From the market to the shop. Retail and urban space in late medieval Bruges», Bruno BLONDÉ *et alii* (eds.), *Buyers and sellers: Retail circuits and practices in medieval and early modern Europe*, Turnhout: Brepols, 2006, p. 79-108; Richard H. BRITNELL, «Markets, shops, inns, taverns and private houses in medieval English trade», a *Id.*, p. 109-123; o Kathryn L. REYERSON, «Reflections on the Infrastructure of Medieval Trade», a Jeremy ADELMAN i Stephen ARON (eds.), *Trading Cultures: The worlds of Western Merchants, Essays on Authority, Objectivity, and Evidence*, Turnhout: Brepols, 2001, p. 7-34. Pel que fa a les distintes etiquetes professionals dels individus citats: AMGi, I.2.1. llig 7, s.f., 1379/12/29; AMGi, I.2 .1. llig. 7, s.f., 1385/01/02 Val a dir, d'entrada, que els Jalabert no es limitaren als gravàmens del gra, sinó que participaren amb assiduitat similar en la imposició del peix i, més puntualment, en altres com la dels porcells i la de les mercaderies. No tenim indicis clars de la seva activitat professional, però sí de vinculacions familiars prou suggestives, com ara el parentiu directe amb els Beuda cuireters, família en ascens a finals del tres-cents ja comentada (una germana d'Antoni Jalabert segurament maridà amb Francesc I Beuda): AHG, Gi-10, vol. 46, s.f., 1404/04/08. Així mateix, un fill homònim d'Antoni i, per tant, germà de Joan, esdevingué clergue i durant el regnat de Martí I arribà a capellà de la cort d'aquest monarca: AHG, Gi-10, vol. 54, s.f., 1411/07/04. Se'ns escapa la influència pràctica d'aquests contactes, per bé que, en cas que resultessin rellevants en la participació en el negoci fiscal del municipal, la figura de Jalabert prendria una dimensió diferent de la de professional dels circuits del producte gravat en l'impost que arrendà amb certa regularitat.

¹⁸⁴ Com en el cas de Jalbert, tots plegats invertiren alguna vegada, com a mínim, en altres imposicions al marge del gra, com la de les mercaderies i els honors, tot i que, en general, de les menors, és a dir, la dels porcells i la de la sal. Cal indicar, d'altra banda, que tant Nicolau Ermenguer com Francesc Bertran assoliren el càrrec de lloctinent del batlle de la ciutat en aquests mateixos anys: Ermenguer entre 1424 i 1427 i Francesc entre 1428 i 1430 (TAULA 31).

Comptant que, en definitiva, el sistema d'arrendament fou, com en totes les altres exaccions, l'acostumat al llarg de l'època investigada, vegem les característiques comunes dels grups d'arrendataris de la imposició del peix (TAULA 89). En primer terme, advertim que el nombre mitjà de components es situava per damunt de les 3 persones (de manera més precisa, en el 3,9), és a dir una xifra lleugerament superior al cas dels perceptors de l'impost sobre la compra-venda de gra, que, ben mirat, sempre s'adjudicà per uns valors menors. De tota manera, aquest no seria el tret més rellevant. Tampoc ho fou la diversitat d'oficis representants en la nòmina d'arrendataris, sinó la presència reiterada de patricis i rics mercaders a un nivell fins i tot una mica superior a la imposició del vi, en concret, significant un 16,67% els primers i un 28% els segons. A més, coincidien en aquest sentit amb la imposició del vi d'etapes, tret de la proliferació que en el peix ja es detecta des de finals del decenni de 1360 (igual que en la farina, d'altra banda) i del fet que l'atenció del ja citat Ramon I Sampsó i dels seus companys en aquesta exacció allargà la tendència des d'aproximadament 1412 fins ben entrada la dècada de 1420. Aquesta atracció de prohoms adinerats haurem d'intentar explicar-la més endavant, si bé podria estar vinculada amb els bons rendiments que oferia als col·lectors la fiscalitat sobre un producte alimentari que es distribuïa per canals molt específics i, per tant, més fàcils de controlar.

A tot això cal sumar-hi la relativa freqüència d'especialistes en el producte gravat, és a dir els peixaters. Per contrast amb la fiscalitat de la carn o la farina, els casos en què es documenten professionals del sector superen la desena i es troben repartits al llarg de tot el lapse analitzat constituint un 5,33% del global d'arrendataris. Sense anar més lluny, els peixaters constituïren la meitat del grup adjudicatari de la imposició de l'any 1367 i gairebé del de 1368, sense repetir-se cap individu¹⁸⁵. En dècades posteriors, en canvi, assistim a la reiteració d'uniques poques persones, en especial de Ferrer d'Alls, Mateu Baulida i Guillem Escala al Puigverd.

Tots eren ciutadans de Girona, però els documentem viatges freqüents als ports de referència per a l'abastament de peix de la ciutat de l'Onyar, és a dir, Sant Feliu de Guíxols,

¹⁸⁵ Ens referim, en concret, als peixaters Jaume Andreu, Pere Madrens al Baraiot, Joan Domingo, Andreu Barrat, Francesc Torroella i Montserrat Estarac. Veiem, en aquest sentit, que Joan Domingo, poc després d'arrendar l'impost, pactà una societat amb Ferrer d'Alls, un altre peixater que apareix amb posterioritat en subhastes de la mateixa imposició i en altres, amb la finalitat específica de lucrar-se comercialitzant «pices frescos et salatos»: AHG, Gi-07, vol. 18, f. 61v-62r, 1379/08/07. Respecte d'un negoci molt similar del mateix Domingo o del seu fill homònim des de la taula de peixateria que tenien al mercat de la capital gironina: AHG, Gi-06, vol. 115, s.f., 1407/03/30. Això no obstant, la designació professional no impedeix que molts d'ells es dediquessin a més negocis a part de la compra-venda de peix. Per exemple, registrem Pere Madrens i Andreu Barrat implicats en els circuits de la llana i de la producció tèxtil local, fins al punt que el segon acabà sent denominat «piscaterius et parator»: AHG, Gi-01, vol. 190, f. 114r, 1371/10/24; AHG, Gi-07, vol. 42, f. 15v, 1371/04/12.

Torroella de Montgrí i Palamós, vila en què, a la pràctica, residia Baulida¹⁸⁶. Sens dubte, estem davant d'algunes de les persones que coneixien més bé el mercat del peix¹⁸⁷. Aquesta connexions amb altres localitats de la demarcació també deuen explicar l'existència de diversos forans, com ara algun habitant de la parròquia veïna de Salt o de la d'Aiguaviva i el carnisser Joan Miquel de Sant Feliu de Guíxols. Tot i això, tan sols representen un 1,67% del global. D'altra banda, l'ofici de l'individu que acabem d'esmentar no constitueix cap excepció especial, ja que, sobretot als decennis de 1420 i 1430, trobem altres carnisers que participaren en la percepció de la imposició del peix, entre els quals destaca Esteve Sabater, que constà a quatre contractes seguits entre 1428 i 1431¹⁸⁸. En realitat, els circuits d'un i altre aliment no devien quedar tan allunyats.

Tornant, però, a les característiques generals dels grups d'arrendataris, observem que la presència habitual d'inversors dels estaments superiors de la societat gironina donà peu a concessions en què les aportacions dels socis eren força desiguals, és a dir més en la línia de les del vi que no pas de les de la farina o el gra. Podem veure-ho en dos exemples de moments distints. L'any 1421 integraren el grup d'arrendataris el prohoms Ramon I Sampsó i altres mercaders amb qui actuava habitualment i pagaren la suma total de 5.200 s. En concret, acollí Lluís Tord amb una quota de 1.000 s., Pere Barnés, Joan I Jonquera i Pere Muntaner amb una de 500 cadascun i Santacília amb una 300, de manera que Sampsó es reservà una participació de 2.400 s.¹⁸⁹. Resultà una mica més equilibrat el repartiment de 1390, en què, de fet, no intervingué cap ciutadà de la talla del que acabem d'esmentar, sinó comerciants i altres intermediaris comercials de riquesa distinta, però que, en conjunt, es trobaven en uns nivells més propers. Així, de cara a un import total de 10.000 s., el draper Pere Cerdà i l'escrivà Pere II Costa aportaren 5.000 s. entre tots dos (suposem que 2.500 cadascun), xifra a què cal sumar la contribució de l'hostaler Francesc Guic de 2.000 s. i les del mercader Pere I Benet, el revenedor Antoni Jalabert i el peixater Ferrer d'Alls de 1.000

¹⁸⁶ La figura del peixater Ferrer d'Alls serà analitzada més avall des d'un altre punt de vista. Pel que fa a Baulida: AHG, Gi-11, vol. 40, s.f., 1415/07/23.

¹⁸⁷ Sembla que la presència de peixaters en l'arrendament d'exaccions sobre el producte bàsic dels seus afers ja arrencava de l'època prèvia a l'aparició d'una imposició municipal sobre el peix, en concret quan entre les lleudes reials cobrades a la ciutat de l'Onyar abans de la decisiva Guerra contra Castella n'hi havia amb el mateix objecte. A tall de mostra, un dels peixaters esmentats, Francesc Torroella, fou co-arrendatari amb un altre menestral gironí entre 1353 i 1355, època en què aquesta part de la lleuda pertanyia a la família Desvern: AHG, Gi-06, vol. 115, s.f., 1407/03/30.

¹⁸⁸ De fet, l'activitat de Sabater en aquells anys no es limità a la imposició del peix, sinó que també intervingué més d'un cop en la del gra, els porcells i les mercaderies (TAULES 15, 17 i 19). El darrer any que el documentem en aquests negocis, però, decidí arrendar un hostal al peu del camí barcelonès al seu pas per Riudellots de la Selva i possiblement els abandonà: AHG, Gi-07, vol. 90, s.f., 1434/04/09.

¹⁸⁹ AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 2, s.f., 1420/12/27.

s. cadascun¹⁹⁰. En definitiva, la col·lecta de la imposició del peix posa de manifest força particularitats dins de les exaccions tocants al consum alimentari.

5.2.1.6. La imposició de les mercaderies

Ja en l'àmbit de la circulació de mercaderies i respecte de la imposició que gravava amb una taxa *ad valorem* el comerç d'una gran varietat de primeres matèries i béns manufacturats, cal remarcar, en primer lloc, que no hi ha indicis que cap arrendament impliqués una col·lecta fora de les dates habituals ni tampoc que mai es preferís cedir la tasca de percebre-la a un llevador nomenat directament per les autoritats municipals (TAULA 17). Tot i això, val la pena recordar que, a semblança d'altres impositcions, durant la segona meitat de 1385 s'aplicà una taxa suplementària a l'habitual i que es licità per separat de l'exacció ordinària. D'altra banda, hi ha 4 exercicis en què se'ns escapa quin fou el procediment emprat o, fins i tot, si arribaren a tenir vigència aquests gravàmens sobre les mercaderies. Ens referim, en concret, als anys 1397, 1416, 1419 i 1441.

Pel que fa als successius arrendataris, conformaren associacions de mida variable, però que, en conjunt, s'acostaren sovint als cinc membres (la mitjana es trova, en concret, en el 5,42), o sigui que tendiren a ser més nombroses, fins i tot, que en algunes impositcions de productes alimentaris (TAULA 90). Des del punt de vista de la respectiva vessant social i professional, abunden els menestrals, en una primera etapa majoritàriament del ram de la pell, però, en el balanç global, equilibrats amb paraires i teixidors. En concret, representen un elevat 76,36% del global, si bé, a diferència d'altres exaccions, sense distingir cap sector estigués especialment vinculat als productes gravats. En qualsevol cas, estigueren acompanyats puntualment per mercaders (un 6,86% del global) i molt esporàdicament per ciutadans honrats (tan sols un 1,18%). D'altra banda, aquests anys específics coincideixen amb alguna de les conjuntures identificades a propòsit de la imposició del vi, com ara els anys a cavall dels decennis de 1370 i 1380 o el començament del quatre-cents, però amb cap més

Així mateix, fixant-nos en els individus que més sovint participaren dels arrendaments de la imposició de les mercaderies advertim que força sovint hi repetiren en sèries d'anys bastant seguides, coincidint de vegades amb altres membres dels col·lectius de què formaren part, per bé que no forçosament. Ho mostren, per exemple, els germans Pere II, Francesc II i Llorenç Estanyol que hi prengueren part (o almenys algun d'ells tres) els exercicis de 1367,

¹⁹⁰ AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1389/12/27.

1369 (en aquests dos moments possiblement el que era el seu pare, Pere I), 1370, 1372, 1374, 1377, 1378, 1383, 1385, 1387, 1388, 1394, 1395 i 1396. Durant aquesta llarga etapa s'associaren alguna vegada amb l'albadiner Pere Serra (exactament els anys 1383 i 1396) o el peller Bernat Rolf (els anys 1394 i 1395), però cap d'aquests dos individus co-arrendà només amb els Estanyol. Quant a la primera meitat del segle XV, tenim el cas paradigmàtic del peller Joan Deuslondà, un dels imposicioners de la taxa sobre les mercaderies dels anys 1417, 1423, 1424, 1425, 1426, 1427, 1428, 1429 i 1437, tot coincidint amb individus com ara el bosser Francesc Roca en la meitat d'aquests exercicis (1423, 1424, 1426 i 1428) o el teixidor Bernat Oliver tan sols en el de 1423, si bé tots dos, al seu torn, actuaren en altres concessions en què no es trobava Deuslondà, o sigui en la mateixa línia del que veïem en la sèrie anterior encapçalada pels Estanyol. Situacions així ens portaran a plantejar-nos diverses qüestions sobre la fluïdesa i la variabilitat de les relacions a l'hora d'assumir conjuntament la col·lecta d'impostos.

Caldria fer, alhora, un parell d'observacions més respecte de la identitat de certs arrendataris. En la imposició de les mercaderies trobem alguns dels pocs exemples de clergues que invertiren en l'arrendament d'imposicions¹⁹¹. D'una banda, Narcís Conill, capellà de Sant Martí Sacosta que subscrigué una part del capital de la concessió de l'any 1388. De l'altra, un beneficiat del cenobi de Sant Pere de Galligants, Mateu Salort, que l'any 1400 co-arrendà amb parents directes seus (la seva mare vídua, el seu germà, el peller Pere Salort, i la seva cunyada) i amb l'hostaler Pere Lapart la mateixa imposició¹⁹². Per una altra banda, com s'advertia molt puntualment en la imposició del vi, a partir de 1415 comença a aparèixer algun convers en els grups d'imposicioners fins al punt que en l'arrendament de 1438 en constitueixen la meitat¹⁹³. Amb tot, el cas de la ciutat de l'Onyar es troba lluny del

¹⁹¹ També en localitza J. Morelló en els arrendaments d'imposicions de la vila de Reus, cosa que el porta a destacar que no existia cap prohibició perquè eclesiàstics participessin en aquestes inversions: J. MORELLÓ BAGET, *Fiscalitat i deute públic...*, p. 557.

¹⁹² Val la pena remarcar que el mateix grup de parents també arrendà la imposició dels animals menuts de 1400 i la del gra de 1401.

¹⁹³ Ens referim, concretament als següents individus: el peller Mateu Roca, el mercer Dalmau Mercader, el seu pare Ramon Mercader, i el mercader Francesc Vidal. Els tres últims, acompanyats d'Honorat Sarriera, al marge de més socis cristians, també intervingueren en la imposició dels animals menuts en aquell mateix exercici. Amb tot, a banda dels assenyalats per la imposició del vi i aquests de les mercaderies, només documentem els casos aïllats del mercader perpinyanès Bernat Daviu dues vegades i del gironí Jaume Falcó una en la imposició del peix els anys 1437, 1438 i 1439, respectivament. Pot afegir-s'hi el sastre Pere Cerir l'any 1400 en la farina, si bé sembla que no obtingué avals suficients per garantir la seva quota de participació i els jurats bonificaren el pelleter Narcís Cervià perquè se'n fes càrrec amb l'altre arrendatari principal: AMGi, Esborrany dels Manuals d'Acords, fragments de manuals de 1401-02, s.f, 1402/03/03. Pere Cerir, que s'havia dit Bonanat David, es convertí en la primera gran onada de batejos posterior a 1391: J. RIERA SANS, «Els avalots del 1391...», p. 159. Sabem que actuà indistintament de sastre i peller i residia en una casa llogada al cèntric carrer de la Merceria, un indici potser de la seva progressiva integració a la societat cristiana que, alhora, degué rebre un bon impuls quan la seva esposa alletà un dels fills del notari Pere Pinós: AHG, Gi-10, vol. 36, f. 70r-v, 1392/11/12; AHG, Gi-09, vol. 27, f. 11r, 1397/07/04.

paper que, en el decurs del quatre-cents, s'ha considerat que adquiriren en altres ciutats de la corona com ara València¹⁹⁴.

En un altre ordre de coses, ja que, com hem vist, l'entrada de ciutadans prominents en els grups d'arrendataris fou molt esporàdica i, en conjunt, resultaren més habituals companyies amb cohesió des del punt de vista social, la distribució interna de capitals en les ocasions en què es fa avinent és generalment més equitativa que en els adjudicataris d'altres impostos com els del vi o del peix. A tall de mostra, en el contracte per llevar la imposició de 1389 uniren esforços l'escrivà Francesc Camós, el peller Bernat Rolf, el barber Guillem Bonet, el jubater Berenguer Figuera, el bosser Francesc Cerir, el peller Pere Salort, el guasper Guillem Comelles i l'hostaler Pere Lapart i, en tant que parçoners, acordaren obligar-se cadascun per la vuitena part del preu total¹⁹⁵. Com a contrapunt a això, però, tenim el cas de 1421 en què, en vista d'un import global de 8.000 s., foren socis el teixidor Bernat Oliver amb una participació de 600 s. i el seu germà Francesc amb una de 400, a la vegada que el revenedor Joan Jalabert amb una que ascendia als 2.000 s., el calciner Francesc II Llorenç i el blanquer Antoni Ramada amb una de 1.400 cadascun, el paraire Nicolau Dalmau amb una de 1.600 i, finalment, el teixidor Narcís Soler amb una de 600.

Al capdavant, tot i la cohesió interna, les companyies arrendatàries de la imposició de les mercaderies havien de fer front a la col·lecta d'impostos sobre productes molt diversos i, igual que totes les impositcions més rendibles, en molts anys hi ha la traça d'un dispositiu propi dels inversors que incloïa, com a mínim, la figura d'un llevador i, d'acord amb el que ja hem apuntat, l'habilitació d'una taula a l'àrea de mercat¹⁹⁶.

5.2.1.7. La imposició dels honors

Quant a la imposició que fiscalitzava les transaccions immobiliàries i financeres, no ens consta que s'alterés el període de percepció tradicionalment paral·lel al dels exercicis del clavari, tret d'una única excepció, la de l'any 1396, quan sembla que es vengué el dret per

¹⁹⁴ De fet, per la ciutat del Túria es parla d'una plena integració de l'elit de la comunitat conversa en el sistema fiscal i financer del municipi i, a banda de la seva participació en el deute públic o en els dispositius per a l'abastament de vitualles, es comenten diversos exemples del seu paper en les pugues que tenien lloc en les subhastes de les impositcions municipals, si bé només puntualment de la seva adjudicació final: Rafael NARBONA VIZCAÍNO, «La incorporació dels conversos a la gestió financera de la ciutat de València (1391-1427)», *Afers*, 73 (2012), p. 597-623, en especial p. 605-606. Quant a notícies esparses de conversos de la vila de Castelló d'Empúries que arrendaren impositcions del municipi a mitjan segle XV, negoci que, segons M. Pujol, ja havia atret l'interès d'alguns jueus a finals del tres-cents i a principis d'aquella mateixa centúria: M. PUJOL CANELLES, *La conversió dels jueus de Castelló d'Empúries...*, p. 175-176.

¹⁹⁵ AHG, Gi-09, vol. 15, s.f., 1388/12/26.

¹⁹⁶ Vegeu cap. 2.3.2. A tall de mostra: AMGi, I.2.1., llig 3 bis, reg. 2, s.f., 1420/12/27; AMGi, I.2.1., llig 9, reg. 2, s.f., 1426/12/27.

començar-se a fer efectiu a partir de finals del mes de juny (TAULA 18). Per contra, a diferència de l'exacció sobre les mercaderies, en almenys dos exercicis distints no s'arrendà: el de 1388 perquè l'impost fou col·lectat directament pel titular de la tresoreria esmentada, aleshores el mercader Jaume Beuda, mentre que en el de 1405 només documentem que no s'adjudicà durant la subhasta, per bé que se'ns escapa si el gravamen es percebé d'alguna altra forma. Al marge de tot això, no disposem de cap mena d'informació per uns quants anys: 1374, 1377, 1397, 1411, 1416, 1417, 1419 i 1441.

Una primera revisió de la nòmina dels que es feren amb la imposició dita indistintament dels honors o dels violaris i censals mostra que, en general, s'associaren només dues o tres persones, resultant molt excepcionals les agrupacions d'un nombre superior i situant-se la mitjana en 2,34 (TAULA 91). Així doncs, les companyies es movien en uns paràmetres més propers a les de la imposició del gra que no pas a les de les impositcions de rendiments majors. Al mateix temps, detectem una presència considerable d'oficis vinculats molt estretament amb l'objecte de l'impost: assoleixen un inusual 32,22% del global. I és que, ja des de la dècada de 1370, destaca l'elevat percentatge de notaris i escrivans, comptant que, en contrapartida, tenien una participació secundària en altres gravàmens.

En aquest sentit, veiem que en el decenni esmentat i el successiu repetí en tres ocasions el notari Bonanat Nadal, com hem vist, finalment esdevingut escrivà de l'infant i, al cap de poc, rei Joan I¹⁹⁷. I, així mateix, cal fer notar que entre 1410 i 1425 pràcticament només hi havia escrivans (i algun notari) entre els que tingueren part en la imposició que ens ocupa, un predomini que abans de 1430 es desdibuixà, però tan sols de manera temporal, ja que tornà a marcar-se clarament en el darrer tram analitzat. En el còmput global, val la pena subratllar els casos de Pere I Costa, escrivà de la cort reial a Girona, i Guillem Ravat i el seu fill Francesc amb 6 i 4 participacions, respectivament¹⁹⁸.

En suma, no costa gaire imaginar que els que escripturaven els contractes de les operacions fiscalitzades (les compra-venda d'immobles i de violaris i censals), bé a la cort dels oficials

¹⁹⁷ Vegeu sobre Nadal: cap. 3.2.2.4.

¹⁹⁸ Val a dir que els Costa constituïren una veritable dinastia d'escrivans, ja que al Pere I Costa que ens ocupa, el succeïren el fill i nét homònims que es dedicaren a la mateixa professió: AHG, Gi-01, vol. 333 bis, f. 16r-v, 1406/03/24; AHG, Gi-02, vol. 114, f. 196r-v, 1412/03/26; AHG, Gi-05, vol. 463, s.f., 1426/08/27. Guillem Ravat (en aquest cas probablement escrivà de la cort de l'oficial jurisdiccional del bisbe) també transmeté la professió al seu fill Francesc qui, a més, cal recordar que fou durant uns quants anys síndic i procurador dels jurats (igual que potser ho havia estat el seu pare: AMGi, I.1.1., n. 38, f. 29r-30r, 1403/02/23) i arribà a exercir el càrrec de batlle de la vila de Sant Feliu de Guíxols l'any 1414 i el de sots-veguer de Girona l'any 1428 poc abans de morir: AHG, Gi-06, vol. 101, s.f., 1404/01/14. D'altra banda, la imposició dels honors no fou l'única que arrendaren els Ravat, sinó que també participaren un cop en la de la farina, en la de la carn, en la dels porcells i fins a 6 ocasions en la del peix. Amb un total de 14 intervencions es trobaven entre la trentena de famílies més assídues en aquest negoci. Hi tenia alguna cosa a veure la seva labor de síndics del municipi? L'arrendament d'imposicions constituïa una via per cobrar-se els seus serveis?

reials, bé a la notaria pública de la ciutat, eren candidats òptims per fer-se amb l'exacció i recaptar-la amb més garanties que d'altres professionals. Val a dir, finalment, en relació amb la familiaritat amb el món del crèdit, que en la imposició dels honors és l'única on trobem alguna vegada un jueu entre els adjudicataris, en concret Jacob Abraham l'any 1372, pel que en coneixem, un autèntic especialista de la intermediació¹⁹⁹.

Per una altra banda, en certs moments s'incorporaren als grups d'arrendataris prohoms destacats (suposant un 9,44% del global). Això fou sobretot a la segona meitat de 1370 i un parell d'anys pels volts de 1400, cronologia que coincideix, en part, amb la d'altres imposicions. De tota manera, els pocs casos en què tenim indicis del repartiment intern de quotes entre els co-arrendataris deixen entreveure que hi havia cert equilibri a semblança d'altres imposicions poc lucratives com la del gra. Sabem, per exemple, que l'any 1396 s'acordà amb els jurats una aportació de 2.030 s. que es repartiren en tres parts iguals l'escrivà Bernat Coll, el paraire Joan Valldemia i l'hostaler Francesc Guic²⁰⁰.

5.2.1.8. Les noves imposicions (la dels animals menuts i la de la sal)

Tal com hem explicat, a mitjana dècada de 1380 s'uniren a les imposicions arrendades, com a mínim, des de la fi de la Guerra contra Castella dues noves exaccions sobre els animals menuts i la sal. Així, a partir de 1385 i 1386 se subhastaren regularment com la resta i d'acord amb el mateix calendari. Tot i això, val la pena tenir en compte d'altres circumstàncies (TAULES 19 I 20). Per una banda, documentem que la imposició dels porcells i anyells fou percebuda per gestió directa entre 1434 i 1436 coincidint amb el període de conversió de les exaccions sobre la carn en un impost per capitació. Semblantment, la imposició de la sal no fou venuda els anys 1412 i 1414, mentre que ens

¹⁹⁹ A propòsit d'aquest jueu, sabem, per exemple, que aquella no fou l'única experiència que tingué en l'arrendament d'impostos, ja que, com a mínim, el documentem com a comprador de la imposició de les carns jueves l'any 1386: AHG, Gi-05, vol. 422, s.f., 1386/02/07. Abraham, de fet, era corredor (és identificat així, sense anar més lluny per J. RIERA SANS: Id., «Els avalots del 1391...», p. 99, 104) i es dedicava a tasques de *brokerage* en els mercats financers, ja que, entre altres exemples com ara una emissió de rendes per part de la vila de Castelló d'Empúries l'any 1375, se'l gratificà pels contractes i *mutua* que havia procurat per a la cort de l'infant Joan l'any 1382, una institució amb qui ja havia tingut tractes amb anterioritat quan fou nomenat procurador del puixant financer jueu Vidal Caravida per exigir deutes que li tenia el dispenser Perpinyà Blan: AHG, Gi-05, vol. 307, s.f., 1375/06/24; AHG, Gi-09, vol. 11, s.f., 1387/06/18; AHG, Gi-03, vol. 11, f. 120r, 1368/10/13. Un temps després també era cessionari d'una renda mixta que el donzell Bernat de Santmiquel cobrava del municipi de Girona: AMGi, I.3.3.1.1., llig 6, f. 60r, 1379/12/19. A propòsit de la importància dels jueus en el món de la corredoria (i ja al segle XV igualment dels conversos): Maria Isabel FALCÓN PÉREZ, «Notas sobre los corredores de comercio de Zaragoza en el siglo XV» *Aragón en la Edad Media. Estudios de Economía y Sociedad*, 6 (1984), p. 175-207; Fabienne GUILLEN, «Les courtiers de commerce à Barcelone au XVe siècle», *Mélanges de la Casa de Velázquez*, 29/1 (1993), p. 127-154, en especial p. 131-133; Asunción BLASCO MARTÍNEZ, «Corredores de comercio judíos en Zaragoza (1300-1425)», *Anuario de Estudios Medievales*, 29 (1999), p. 141-173.

²⁰⁰ AMGi, I.2.1., n. 9, s.f., 1395/12/27.

consta que la llevà un agent nomenat directament pels jurats l'any 1423 per falta de bones ofertes en la subhasta, un problema que degué persistir i que segurament en comportà la suspensió a finals de 1425, de manera que no es tornà a intentar arrendar fins l'any 1428. Llavors la iniciativa tampoc no reeixí més enllà d'uns quants mesos i, al capdavant, no recuperà la continuïtat fins a partir de 1434. Per una altra banda, ignorem qualsevol detall de què succeí amb la imposició dels porcells els anys 1398, 1410, 1416, 1419 i 1441 i amb la de la sal els anys 1413, 1416, 1417, 1419 i 1441.

Com hem vist, estem davant de les dues imposicions que s'adjudicaren a un preu més baix, deixant de banda els drets de pesos i mesures. Amb tot, resulta interessant constatar com s'invertí la tendència d'una i l'altra pels volts de 1417, quan l'exacció de la sal tendí a subhastar-se per un import lleugerament superior a la dels porcells, a diferència del que havia succeït fins aleshores (TAULA 8). En paral·lel a això, la mitjana d'arrendataris en els successius contractes fou similar en ambdós casos: es trobava en l'1,6 en la sal i en el 2,58 els porcells. I, de fet, força sovint només es registra un únic imposicioner que se'n feia càrrec (TAULES 92 i 93).

A propòsit del perfil d'aquests adjudicatariis, és força variat, per bé que predominen els menestrals com en la majoria d'ingressos fiscals (en un 66,67% la sal i el 53,29% els porcells). A més, però, destaca una ocupació concreta en cadascuna de les imposicions que tractem ara. Pel que fa als animals menuts, veiem que hi ha un nombre considerable de carnissers al llarg de l'època analitzada, suposant un 12,5% del global). A més, la majoria repetiren almenys una vegada en una adjudicació com ara Pere Masdevall, Joan Begudà i, en especial, Berenguer Domènec i el seu fill Narcís entre 1424 i 1443²⁰¹. Quant a la sal, en canvi, veiem que s'hi vinculen diversos hostalers. Però constitueixen un 10,57%, és a dir, una mica menys que els carnissers en l'altra imposició menuda, alhora que tan sols es documenta un únic exemple de reiteració²⁰². Encara que, en efecte, la relació dels carnissers amb el producte fiscalitzat sigui més evident que no pas entre els hostalers i la sal, sembla que confirma la tendència detectada en aquest sentit per una altra imposició de la part baixa en l'escala de preus com la del gra. Així mateix, la comparació entre les dues imposicions de

²⁰¹ Ja hem comentat el periple de Berenguer Domènec, que inclogué la inversió en força d'altres arrendaments a part dels animals menuts. A propòsit d'una àrea de pastures a prop del Pont Major que Berenguer arrendà amb regularitat a la dècada de 1430 i, en canvi, la implicació del seu fill Narcís en altres activitats prou diferents com el processament de pastell: AHG, Gi-02, vol. 179, f. 138r-v, 1434/12/22; AHG, Gi-01, vol. 421, s.f., 1440/10/17. El Joan Domènec carnisser i collidor del cabeçatge l'any 1432 devia ser un parent dels dos esmentats, encara que no en tenim cap prova documental.

²⁰² Ens referim, en concret, als hostalers Antoni Miró, Ramon Casadavall, Pere Granell, Pere Ferrer al. Avellà, Pere Català i Jaume Llobet, que hi consten com parçoners els anys 1406 i 1414. Val a dir, alhora, que tret de Ferrer i Català, els altres no registrem que intervinguessin en l'arrendament de cap més imposició.

creació més recent mostra que en algun moment puntual de principis del segle XV despertaren l'interès del patriciat local, a la pràctica, en tres o quatre exercicis en la dels porcells i tan sols en un en la de la sal²⁰³.

Pels aspectes posats en relleu, no costa gaire deduir que en els exercicis concrets en què s'uniren més de dues persones per arrendar aquests drets, l'estructura interna dels capitals fou força equilibrada. Per exemple, la imposició dels porcells de l'any 1395 fou adjudicada per la suma de 660 s. i els arrendataris inicials, els germans Francesc I i Llorenç Estanyol es reservaren un terç del global cadascun (és a dir 220 s.), mentre cedien el restant (400 s.) al peller Bernat Rolf (secundat per la seva esposa) i al peixater Ferrer d'Alls²⁰⁴. Respecte de la sal, veiem que l'any 1425 arrendà d'entrada l'impost l'escrivà Amador Viader per l'import de 800 s. i aquest acollí l'albadiner Pere Vinyes i el corredor Pere Jaume, que assumiren una quota de 300 s. cadascun, mentre Viader s'obligava pels 200 s. restants²⁰⁵.

5.2.1.9. Altres impostos indirectes: barres i drets de pesos i mesures

Encara que no estiguessin assignades a la caixa consagrada al pagament del deute censal, hi havia dues altres exaccions que, des de finals de la dècada de 1350, els jurats de Girona acostumaren a arrendar regularment: els drets de pesos i mesures i les barres. En efecte, tal com ja hem explicat, el producte de vendre temporalment la col·lecta d'aquests impostos a particulars es destinava a la clàvia controlada directament per l'executiu. De tota manera, la possibilitat d'adjudicar-se-la formava part com les impositcions dels negocis fiscals generats pel municipi. Per això, tots dos drets mereixen algunes consideracions.

Pel que fa a les barres, segons ja hem explicat, la seva aplicació estava condicionada a una llicència reial que calia anar renovant cada cert període (TAULA 22). Així i tot, des d'aproximadament 1358 fins a la fi del període estudiat és probable que es llevessin gairebé cada any, si bé per mitjà d'adjudicacions que, a diferència de les impositcions, sovint superaven un any natural, en especial després de 1400, moment en què també es repetiren força licitacions a diners primers, és a dir que suposaven el pagament de l'import per part dels arrendataris abans que s'iniciés el període de la concessió. Així mateix, la col·lecta de les barres molt poques vegades s'encetà l'1 de gener, sinó que començà en moments molt

²⁰³ Quant als animals menuts, destaca la presència de Ramon I Sampsó l'any 1399 o la dels també patricis Pere I Castell, Pere II Sunyer i Pere II Santmartí els anys 1401, 1402 i 1403, respectivament. En relació amb la sal, sobresurt tan sols el propi Ramon I Sampsó l'any 1402.

²⁰⁴ AMGi, I.2.1., n. 9, s.f., 1394/12/27.

²⁰⁵ AMGi, I.2.1., llig. 9, reg. 2, s.f., 1424/12/27.

diferents de l'any: a la segona meitat de la dècada de 1380, per exemple, durant el mes de maig, a la de 1390 el mes de novembre, i de 1407 a 1439 a principis del mes d'agost. Com ja hem apuntat, aquesta particularitat segurament tenia a veure amb el fet que els ingressos generats per les barres, tot i que el seu destí teòricament fos la reparació de camins o les obres públiques locals i s'orientessin durant el darrer terç del segle XIV a les muralles, en molts moments foren assignats a creditors del municipi o a ciutadans que havien fet bestretes en missatgeries i situacions similars.

Amb tot, si ens centrem únicament en el perfil dels grups d'arrendataris, constatem, d'entrada, que el seu nombre varià força (TAULA 95). Més enllà de les limitacions que plantegen les fonts emprades i el fet que en determinats anys només comptem amb referències indirectes, veiem tant exercicis en què hi havia només dos arrendataris o un de sol com alguns d'altres en què podien arribar a formar col·lectius de sis o set persones. En general, doncs, la mitjana, per bé que afectada per la disconuïtat dels valors, se situa en 2,86. Igual que la majoria d'impostos, entre els adjudicataris predominaren els menestrals i els petits comerciants, representant els primers un 65,03% del global, si bé comptant que no es pot considerar cap sector més estretament lligat amb l'objecte de l'exacció de la resta.

De tota manera, també destaquen anys en què intervingueren en l'arrendament de la barra prohoms de la mà major o rics mercaders, els quals signifiquen, respectivament, un 9,82 i un 12, 88%. La cronologia d'aquestes aparicions, però, presenta força diferències respecte de l'advertida per la imposició del vi o la farina. Per exemple, aquests personatges de més relleu no s'introduïren en els arrendaments durant els darrers anys de la dècada de 1370 coincidint amb la suspensió de pagaments de pensions de censals, sinó més aviat en la primera meitat del decenni i en el crític bienni de 1374-1375. Alhora, al llarg de la dècada següent es registren a les acaballes, com ara l'any 1389 i, en especial, a les darrerries del trescents, quan entre 1398 i 1401 el patrici Francesc II Santceloni "monopolitzà" l'exacció en les mateixes dates que, tal com hem explicat, demostrava un interès especial per regir la clavaria de les impositcions²⁰⁶. El propi Francesc II Santceloni tornà a arrendar les barres l'any 1410 i es convertí en el darrer membre de la mà major que ho feia dins de l'època investigada, llevat del cas de Ramon I Sampsó entre 1424 i 1429.

Al capdavant, un dels aspectes més interessants d'observar de les barres és que en força etapes estigueren en mans de les principals companyies que identificarem en un proper epígraf. Sense anar més lluny, a les dècades de 1360, 1370 i 1390 moltes vegades foren

²⁰⁶ Vegeu cap. 4.1.

controlades per gent afina a Ramon I de Bóixols, a la vegada que a partir de 1407 hi tingueren molta presència els germans Anglès o altres individus amb qui tendiren a associar-se com els teixidors Francesc i Bernat Oliver o el sabater Per Vilar, al. Fullà. A tall d'hipòtesi, ateses les característiques del sistema de recaptació dels impostos indirectes a la ciutat, seria congruent pensar que l'interès pels drets de barra estava vinculat al seu valor estratègic, és a dir, al fet que el dispositiu per llevar-los permetia supervisar l'entrada de mercaderies de tota mena a la ciutat, un aspecte cabdal per moltes imposicions com les del vi, el gra o els animals menuts. I, així doncs, el fet d'adjudicar-se la barra potser contribuïa a millorar la rendibilitat en l'arrendament d'altres exaccions.

Un altra qüestió que cal recordar és que les barres constituïen un veritable node d'interessos creats. Des del moment que, com hem dit, força prestadors (no és clar els compradors de violaris i censals, els interessos dels quals havien de ser assumits per la clavaria de les imposicions) o gent diversa a qui el municipi havia de recompensar rebien la promesa de retorn amb una obligació especial sobre el producte de les barres, ells mateixos o gent propera es convertien en els candidats idonis per arrendar aquell impost i garantir el cobrament de les quantitats assignades. Entre d'altres moments, com hem vist,, això pogué succeir en el tombant del decenni de 1380 al de 1390 amb alguns dels ciutadans més implicats en el procés d'emmurallament dels burgs de Sant Feliu i de Sant Pere de Galligants com ara Arnau II Ramada²⁰⁷. També ens en brinda un bon exemple l'arrendament de la barra del bienni comprès entre 1426 i 1428. Fou adjudicada als hereus del patrici Joan Savall i, en entregar el preu pactat al clavari dels jurats, en deduïm un dels motius principals²⁰⁸. I és que se'ls consentia retenir-se 200 ll. de les 254 que devien atesa l'assignació que els jurats havien fet prèviament a Savall sobre aquella exacció a fi de remunerar-lo per la missatgeia que aquest havia fet com a síndic de la ciutat a les Corts de Barcelona de 1421. En definitiva, sembla clar que l'arrendament se'ls havia concedit justament perquè aconseguissin recuperar aquella suma, i més veient que la vídua del difunt Joan Savall traspasà ràpidament l'exacció a Ramon I Sampsó, que s'acabaria ocupant de la recaptació.

L'altre impost que tendí a revertir en la tresoreria administrada pel clavari dels jurats eren els drets de pesos i mesures, com hem mostrat, el resultat d'una adquisició a càrrec de la universitat d'una petita part de les exaccions que tradicionalment havien format part del patrimoni reial. De fet, en orígens aquest dret sobre els instruments públics per pesar i

²⁰⁷ Vegeu cap. 4.2.

²⁰⁸ AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 2, 1428/01/07.

mesurar estigué molt vinculat al mostassaf, però a partir de la dècada de 1370 passà a ser arrendat anualment pels jurats (TAULA 21). En efecte, gairebé sempre consta que l'adjudicació d'aquest dret fou pel període d'un any, excepte uns quants arrendaments per un bienni a la dècada de 1420. Alhora, però, al llarg de tot el període analitzat es tendí a iniciar-ne la col·lecta el dia 14 de febrer.

D'altra banda, cal dir que la sèrie restituïda presenta força més buits que la majoria d'imposicions. I en destaca un d'important per la dècada de 1430. La raó principal d'això és que, en cas de no haver-se preservat el contracte de compra-venda *ad tempus* del dret a particulars, els imports pagats i els seus arrendataris només poden identificar-se indirectament en els llibres d'èpoques o els trasllats dels comptes dels clavaris dels jurats, tanmateix, és clar, sempre que aquests s'hagin conservat per l'exercici corresponent.

Malgrat tot, les dades amb què compten posen en relleu que el dret de pesos i mesures acostumà a ser arrendat per una sola persona, circumstància previsible tenint en compte que els preus pagats foren els més baixos de tots els arrendaments que es duïen a terme (TAULA 8.10). Hi ha molt poques excepcions en què l'arrendatari no fos una única persona o, com a molt, comptés amb l'aval de la seva parella, de manera que la mitjana es trova en 1,11 (TAULA 94). Un d'aquests casos inusuals es trobaria en els exercicis de 1373 i 1375, quan s'adjudicaren l'exacció el draper Bernat Ribot i el paraire Joan Valldemia. Tot i això, hi ha força indicis que ho feren per tal de recuperar deutes que els tenia el govern municipal per armament que havien anat a adquirir per aquest a la ciutat de Barcelona²⁰⁹. Val a dir, a més, que aquests també són els dos únics anys on apareixen figures diferents de la de menestrals, que assolien un 84,71% dins del global d'arrendataris. Al capdavall, la gran majoria, llevat d'algun causídic o corredor, procedien del món de l'artesanat, destacant oficis com el de boter o bosser, especialment en el primer cas, professions molt lligades a la fabricació d'instruments de mesura i que, si els separem del percentatge esmentat, constituïen un 50,82% del total. En definitiva, en el còmput global sobresurten tres habitants de la ciutat, Bartomeu Boter amb quatre participacions entre 1368 i 1384, el corredor Joan Cros amb tres més entre 1418 i 1426 i, principalment, el bosser Bernat Eimeric amb 26 participacions entre 1387 i 1421. El control d'aquest individu sobre el dret suggereix gairebé un procés de professionalització en la tasca d'afinar els pesos i mesures i posar-los a la disposició dels usuaris del mercat, fins al punt que en determinats exercicis

²⁰⁹ AHG, Gi-07, vol. 53, s.f., 1375/12/15.

l'arrendatari original acabava traspasant l'adjudicació a un d'aquests tres personatges²¹⁰. Una tendència similar i de tanta continuïtat només s'observa pels llevadors (no necessàriament els arrendataris) de la imposició del vi a les dècades de 1420 i 1430.

En definitiva, les particularitats dels drets de barra i dels drets de pesos i mesures respecte de les impositcions consignades al deute censal també afecten en certa manera en el perfil dels col·lectius que se n'adjudicaren la percepció. Entre els arrendataris dels drets de barra, en grups de mida força variable, abundaren els que cercaven explotar-ne el seu valor estratègic més que no pas el rendiment, així com les persones vinculades a les assignacions de deutes realitzades sobre aquesta font fiscal. Per contra, els drets de pesos i mesures implicaven tasques d'un únic individu i en què es detecta bastanta continuïtat d'un petit col·lectiu que semblava haver-s'hi especialitzat.

5.2.1.10. Un balanç global dels arrendataris de les diverses exaccions

La revisió dels arrendataris dels diversos tipus d'impositcions ha posat en relleu uns quants trets comuns, però també força diferències. D'entrada, hi ha tendències generals com ara que, en la pràctica totalitat de casos, els arrendaments foren abordats per col·lectius i que, alhora, els seus membres pertanyien a franges socials i a mons professionals relativament dispersos. Tot i això, si es tenen en compte totes les exaccions i el conjunt del període investigat, el perfil majoritari seria el de menestrals i petits comerciants habitants a la ciutat de Girona. Els menestrals representen un 50,62% de mitjana (un 62,58% si hi sumem els especialitzats en el sector que afecta cada imposició) entre totes les exaccions arrendades, mentre que els mercaders (incloent-hi l'àmplia estratificació interna del sector) un 14,37% (TAULA 96). Podem confirmar la mateixa tònica en una relació de les famílies amb més participació en les adjudicacions d'impositcions entre 1367 i 1443 (TAULA 97). Dins del conjunt global implicat en aquest àmbit que voreja els 450 grups familiars, n'identifiquem 27 que invertiren en 15 o més contractes en el decurs de diverses generacions que s'estenen al llarg del període citat. I d'aquests la meitat eren famílies amb membres dedicats majoritàriament al sector de la pell (albadiners, blanquers, bossers, etc.) o del tèxtil (paraires, teixidors, pellers, etc.), així com a la redistribució de mercaderies a nivell local (hostalers i revenedors) o a oficis com el d'escrivà. Per consegüent, només hi ha un 18%

²¹⁰ Succeí, per exemple, l'any 1389, quan l'arrendament se l'adjudicà inicilament el verguer Guillem Cot, però el vengué de seguida a Bernat Eimeric, igual com féu el mercader Arnau Campllong l'any 1400 o el menestral Francesc Arrufat l'any 1407. Sobre l'activitat de Bernat Eimeric com a bossier i les vendes que realitzà de bosses de pell: AHG, Gi-05, vol. 460, s.f., 1386/07/02.

del total conformat per mercaders de certa envergadura (els Cerdà, Domingo, Anglès, Portell, Beuda) i tan sols quatre exemples de nissagues patrícies de la mà major (els Sampsó, els Bóixols, els Sunyer i els Desvern)²¹¹.

En síntesi, a diferència del que s'ha detectat en altres localitats com ara Barcelona o Cervera, no sembla que els comerciants, com a mínim els de les franges mitjana i alta de l'estament, i encara menys el patriciat copessin la compra dels impostos indirectes del municipi de Girona²¹². Tot i això, la cronologia sempre és important en apreciacions d'aquest tenor i, tal com hem vist en l'anàlisi de cada exacció, es produïen canvis en el perfil dels impositors en funció de les distintes conjuntures²¹³. Al marge d'aquesta evolució, però, hem constatat que el col·lectiu d'arrendataris presentava diferències depenent de cada tipus d'imposició²¹⁴. Dit ara ràpidament, resulta evident que no era el mateix invertir en la col·lecta d'exaccions com la del vi o la carn amb aportacions quantioses que sumades donaven peu a capitals molts respectables que assumir la percepció d'un impost menor en què es requerien menys esforços financers. I per això és lògic que uns actors i altres no fossin exactament iguals ni es combinessin de la mateixa manera. En definitiva, considerem bàsics en aquest sentit dos trets dels diferents conjunts de gravàmens: el seu valor o rendibilitat en ser percebuts i els costos inherents a la tasca de col·lectar-los. Per contra, s'entreveu menys rellevant la naturalesa exacta dels productes fiscalitzats.

²¹¹ És cert que si observem just per sota del llindar de 15 participacions que hem fixat per definir els arrendataris més habituals trobem algunes altres famílies destacades de la mà major com ara els Bordils i els Terrades (amb 14 cadascuna) o els Sarriera (13), però també de notaris i mercaders com els Tord (14) o de la mà menor com ara els petits comerciants Guic (13), els escrivans Ravat (14) i els blanquers Güell i Riba (14 i 12, respectivament) o els bossers Cerir (13). En definitiva, a mesura que baixem en el rànquing d'aparicions, la proporció, en essència, es manté.

²¹² En altres territoris europeus com els Països Baixos els estudis duts a terme posen en relleu una realitat una mica diferent. Per exemple, a la ciutat flamenca de Gant, entre 1400 i 1455 més d'una quarta part dels arrendataris formaven part dels grups políticament més actius, ja que havien estat escollits una vegada o més per exercir magistratures urbanes. D'aquí que s'identifiqui la fiscalitat com a «chasse gardée de l'élite traditionnelle»: Marc BOONE, «Stratégies fiscales et financières des élites urbaines et de l'État bourguignon naissant dans l'ancien comté de Flandre (XIVe-XVIe siècle)», *Actes des congrès de la Société des historiens médiévistes de l'enseignement supérieur public*, 28e congrés, Clermont-Ferrand, 1997, p. 235-253, en especial p. 241-242.

²¹³ A tall de mostra, a Cervera durant l'etapa compresa entre 1337 i 1395 el 60% de persones de qui es coneix la professió eren mercaders i abunden especialment en les impositors del safrà i del vi. Tot i això, es constata una minva de la seva importància a partir de 1379: M. TURULL RUBINAT, *La configuració jurídica del municipi baix-medieval...*, p. 452-455. En el cas de Barcelona, en una anàlisi que abraça el període entre aproximadament 1357 i 1460, es cospa que d'una preponderància molt marcada de comerciants entre aproximadament 1370 i 1375 es passà a una eclosió d'oficis pels volts de 1400 i a un declivi considerable dels mercaders a la vetlla de la Guerra Civil catalana: J. BROUSSOLLE, «Les impositions municipales de Barcelone...», p. 121-126.

²¹⁴ És en aquesta línia que J. Morelló intueix una separació clara entre els inversors de les impositors de major rendiment i els inversors de les de rendiment menor, destacant en el primer cas els mercaders o l'elit local, i en el segon, grups més amplis, inclosa la menestralia. En general, però, el protagonisme dels homes d'ofici s'anà diluint al llarg del quatre-cents: J. MORELLÓ BAGET, *Fiscalitat i deute públic...*, p. 563-564. Com desgranarem, en el cas de Girona no sembla tan clara la dicotomia.

Pel que fa al primer element, hem vist que el valor de cada impost a l'hora de ser subhastat estava directament relacionat amb el rendiment que n'esperava obtenir tant l'administració en cedir-ne temporalment la col·lecta com els particulars que hi estaven interessats. Per consegüent, aquests imports condicionaven el volum de les inversions i, en general doncs, les dimensions de les companyies arrendatàries. Així, es nota força concordança entre el rànquing d'exaccions d'acord amb el preu que de mitjana se'n pagà i el nombre també habitual d'imposicioners: l'impost del vi mobilità els grups més nombrosos, d'entorn a 10 persones, mentre que els de la farina i la carn implicaren entre cinc o sis persones, el de les mercaderies entorn a cinc, el del peix entre tres i quatre, els del gra i els honors entre dues i tres i, en darrer lloc, les imposicions dels porcells i de la sal, dues i de vegades només una sola. Tot això, però, deixant al marge el cas molt més variable de les barres (TAULES 11 i 96).

En paral·lel, per tal com l'arrendament d'imposicions més cares exigia la suma de més esforços, les desigualtats entre socis i les respectives inversions acostumaven a incrementar-se en els col·lectius més nombrosos i, en general, menys homogenis des d'un punt de vista socioeconòmic. De tota manera, aquesta distància que en ocasions s'obria entre arrendataris que es retenien una porció molt important del capital global i altres parçoners amb quotes de participació més limitades es tendia a accentuar no només pel valor de la concessió en si, sinó com a conseqüència del fet que patricis i prohoms destacats mostressin un interès especial per invertir-hi quan, en realitat, això no era en cap cas una pràctica habitual.

Al mateix temps, les condicions específiques de cada imposició a l'hora de recaptar el conjunt de gravàmens que englobava també incidien en les dimensions dels grups d'arrendataris i el seu perfil. Com hem vist, les exaccions que se centraven en diferents fases del consum i el comerç de productes alimentaris bàsics com el vi, la carn o la farina implicaven la participació d'un ventall ampli d'agents. I és que no tan sols era necessari reunir quantitats importants per aconseguir-ne l'adjudicació de la col·lecta, sinó que, donat el volum de les sumes de moneda manejades, feia falta articular una estructura mínima de gestió de la pecúnia recaptada i, en especial, mecanismes de control de les operacions objecte de fiscalització per assegurar la viabilitat de la inversió (cap. 2.3.2.). La necessitat de controlar tots els canals i àmbits de punició existents possiblement expliqui, com ja hem suggerit, la presència de forans, és a dir, d'habitants de parròquies de la rodalia de Girona, sobretot en impostos com el del vi o el de la farina

Finalment, la naturalesa de l'objecte fiscalitzat, és a dir dels productes concrets gravats per una imposició determinada no incidia de manera especial en la identitat dels arrendataris. Comptat i debat, tan sols hem detectat certa coincidència en imposicions de la franja menys rendible com ara la del gra, on abundaven els hostalers o revenedors, i, en menor mesura, en la del peix, amb uns quants peixaters. Constitueix una situació més específica la dels impostos sobre les operacions immobiliàries i productes financers amb una gran presència d'escrivans.

Sembla que hi ha dues raons fonamentals per explicar les darreres constatacions. En primer terme, tal com hem dit, en l'arrendament d'imposicions, sobretot les més rendibles, pesava molt l'aspecte financer i el fet que sovint es convertia, entre d'altres opcions que avaluarem més avall, en una possibilitat d'inversió prou lucrativa. En resum, parafrasejant el que conclou J. V. García Marsilla per la ciutat de València, les imposicions eren negocis d'altra volada i, en conseqüència, no necessàriament implicaven professionals del sector²¹⁵.

En relació amb això, com en tota la resta de negocis fiscals lligats a administracions públiques, l'activitat dels que hi participaren s'ha d'emmarcar en un context més ampli d'oportunitats de negoci i inversió. Al capdavall, els gironins que arrendaren imposicions eren, per damunt de tot, operadors econòmiques que diversificaven els seus afers, i, de la mateixa manera que molts combinaven el comerç de diferents productes o de vegades més d'una dedicació professional, no tendien a centrar-se en la fiscalitat d'un únic producte. Ho veiem amb força claredat en les famílies més actives en els arrendaments i la manera com distribuïren les participacions entre moltes de les distintes exaccions (TAULA 97). Aquest comportament, però, segur que s'emmirallava en la diversificació d'estratègies que duia a terme la gran majoria d'aquests actors en la seva activitat privada.

Poden acabar d'il·lustrar-nos-ho un parell d'exemples potser massa simples i aïllats, encara que simptomàtics del que intentem plantejar. Ferrer d'Alls, un dels peixaters que apareix amb més assiduitat en els arrendaments de la imposició del peix a les dècades de 1370 i 1380, no només comercià amb aquest producte, sinó que també tenia interessos manifestos en un aliment en teoria antagònic com la carn, ja que s'associà per explotar ramats de bestiar²¹⁶. Més enllà dels productes alimentaris, tal com ja hem comentat, les primeres

²¹⁵ J.V. GARCÍA MARSILLA, «*La sisa de la carn...*», p. 97. Com indica el mateix autor, la realitat podia diferir una mica en aquest sentit en poblacions de dimensions menors.

²¹⁶ Pel que fa a les societats per comerciar amb peix fresc en què participà: vegeu cap. 5.2.15. Quant al mercadeig amb caps de bestiar: AHG, Gi-07, vol. 18, f. 61v-62r, 1379/08/07; AHG, Gi-10, vol. 35, f. 20v-21r, 1390/02/10. Es tractava de ramats de bous i eugues, per la qual cosa, potser no se'n pretenia extreure carn, sinó emprar com a animals de tir. De tota manera, hi hauria força contrast entre els productes en què centrà unes societats i les altres.

matèries o els articles manufacturats amb què es comercia encara podien ser més diversos. Així, l'albadiner Pere Serra, un dels menestrals que destacà, juntament amb els seus parents Bernat i Ramon (que exercien el mateix ofici) en l'adjudicació de la imposició de les mercaderies, però també del vi, el peix o els animals menuts, es movia en diferents esferes: en principi es dedicava a la manufactura de pells i acceptà aprenents per formar joves en aquell ram, encara que, al mateix temps, sabem que vengué pastell a mercaders menorquins i també llana a alguns intermediaris, entre força d'altres materials²¹⁷. Les estratègies de diversificació en l'àmbit comercial o professional tenien, doncs, la seva rèplica en l'adjudicació d'impostos del govern local.

5.2.2. Les relacions travades en l'arrendament d'imposicions

Fos com fos, un element fonamental en la participació en els negocis fiscals del municipi a través de l'arrendament d'imposicions era el seu component col·lectiu. A diferència d'altres vies com la concertació de préstecs o la compra de censals, el fet d'arrendar una imposició, en especial les més rendibles i per tant més valorades, acostumava a implicar l'associació amb altres persones. En aquest sentit, hauríem d'analitzar la forma com s'organitzaren els participants en l'arrendament d'imposicions a la ciutat de Girona des de diversos punts de vista. En primer lloc, caldria reflexionar sobre el moment que s'articulaven els grups de co-arrendataris i si necessàriament hi havia relacions preexistents o no. En cas que sí, hauríem d'intentar distingir entre diferents tipus de lligams previs, el grau de formalització que havien assolit i la seva incidència en l'accés als negocis de la fiscalitat municipal. Així mateix, faria falta comprovar la continuïtat en el temps d'aquestes agrupacions des del primer moment que es fan visibles.

A l'hora de rastrejar vincles entre els participants en un mateix contracte d'arrendament resulta essencial recordar que els únics documents que ens informen de la co-participació són les actes de venda per part dels regidors del dret de cobrar cada imposició durant un any i, en els casos que s'arribaren a escripturar i ens han pervingut, els reconeixements entre els diferents socis de les parts que corresponien a cadascú del capital total, i, eventualment, els documents d'admissió de nous inversors. D'altra banda, també cal tenir present que, si

²¹⁷ AHG, Gi-05, vol. 416, f. 90r-v, 1392/08/06; AHG, Gi-05, vol. 414, s.f., 1386/05/25; AHG, Gi-09, vol. 22, f. 38r, 1394/09/05. D'acord amb la seva professió, Serra residia al carrer dels albadiners: AHG, Gi-06, vol. 124, s.f., 1412/01/05. D'altra banda, participà en l'arrendament de rendes de l'Almoïna del Pa de la seu en més d'una ocasió: AHG, Gi-02, vol. 89, f. 4r-5r, 1402/11/18.

no es precisa el contrari, quan ens referim a coparticipació no tenim en compte hipotètiques distincions entre arrendataris principals i fermancers²¹⁸.

En coherència amb això darrer i seguint les prevencions d'alguns autors que han analitzat les finances municipals d'altres territoris peninsulars, hauríem de pensar, d'entrada, en grups de financers o d'operadors econòmics i no forçosament en companyies plenament consolidades²¹⁹. El model d'associació per arrendar ingressos fiscals devia trobar-se en les companyies i societats constituïdes en l'àmbit mercantil²²⁰. I, així doncs, trobem alguns exemples de col·lectius de co-arrendataris que adquiriren força complexitat quant a les estructures de percepció de l'impost i de repartiment de dividendes entre els parçoners. Tot i això, molt probablement no foren els casos més freqüents ni els que constituïren la norma general, per la qual cosa hauríem de començar aquesta anàlisi pels exemples d'agrupacions més modestes i acabar amb les companyies de dimensions majors articulades entorn de les impositions del vi o de la carn.

Així, una de les estratègies més freqüents per embarcar-se en l'empresa d'arrendar impositions passava per l'aliança amb parents²²¹. Se'n poden documentar diversos exemples aïllats. A tall de mostra, l'escrivà Narcís Portell, per adjudicar-se la imposició de la farina de l'any 1388, es recolzà, entre d'altres companys, amb el seu cunyat, el mercader Jaume Draper (segon marit d'una seva germana), i l'oncle d'una seva esposa, el notari Bernat de Dons. Al seu torn, un germà del propi Narcís Portell, Narcís Huguet Portell, intervingué en una extensa companyia per a la percepció de la imposició del vi de l'any 1406 en què també es trobava el seu consogre, el mercader Bernat Teixidor (GRÀFIC 29). El propi Bernat Teixidor, a més, en la imposició de la carn de 1414 i en la de la farina de l'any següent, tingué entre altres socis un dels seus gendres, Francesc II de la Via (GRÀFIC 14). Sense aquestes vinculacions, d'altra banda, difícilment s'explicaria la participació esporàdica de

²¹⁸ Vegeu cap. 2.3.2.

²¹⁹ J. A. JARA FUENTE, «Élites y grupos financieros en las ciudades castellanas...», p. 119-122.

²²⁰ Vegeu sobre les companyies i societats mercantils en l'àmbit català i valencià: Núria COLL JULIÀ, «Compañías mercantiles barcelonesas del siglo XIV y su estrato familiar», *Estudios Históricos i Documentos dels Arxius de Protocols*, 9 (1981), p. 27-104; A. GARCÍA SANZ i J. M. MADURELL i MARIMON, *Societats mercantils a Barcelona...*, vol. II; E. CRUELLES GÓMEZ, *Los mercaderes de Valencia...*, p. 101-168. Concretament respecte de la hipòtesi que les companyies mercantils serviren de model per a les companyies financeres: Ágata ORTEGA CERA, «Estrategias, dinero y poder. Compañías financieras castellanas a finales de la Edad Media: una primera propuesta metodológica», a J. A. BONACHÍA i D. CARVAJAL (eds.), *Los negocios del hombre...*, p. 261-286.

²²¹ En efecte, la importància dels vincles familiars ha estat remarcada per alguns dels estudis dedicats a municipis del regne de València, com ara: R. NARBONA VIZCAÍNO, «Finanzas municipales y patriciado urbano...», p. 507-409; José Antonio HINOJOSA MONTALVO i J. A. BARRIO BARRIO, «Las sisas en la Gobernación de Orihuela durante la Baja Edad Media», *Anuario de Estudios Medievales*, 22 (1992), p. 535-579, en especial p. 546-549.

clergues en els grups d'inversors en imposicions, tal com hem vist amb els casos de Narcís Conill i Mateu Salort.

Busquem, però, exemples amb més continuïtat en el temps. En aquest sentit, el draper Pere Olivella establí contactes amb diferents parents en unes quantes de les set ocasions que invertí en la col·lecta d'impostos municipals. Primer, l'any 1372, formà part d'un dels col·lectius més amplis que assumí mai la percepció de la imposició de les mercaderies i hi coincidí amb el seu sogre, el pelleter Francesc Paratge. L'any 1405, en la concessió d'un anadiment d'1 d. sobre la lliura de carn uní esforços amb un seu nebot, el mercader Miquel Santacília i amb el seu gendre, el també mercader Joan II Rovira. Un any després, per contra, un dels co-arrendataris era l'apotecari Joan Ribot, el qui, al cap d'un parell de dècades, esdevindria gendre d'Olivella en el moment que Rovira morí i la seva esposa, filla de l'individu que ens ocupa, es casà en segones noces²²². En efecte, s'adverteixen tant lligams amb consanguinis com amb parents polítics. També il·lustra la segona possibilitat l'albadiner Joan Lapart i els seus germanastres, el barber Nicolau Casesnoves i el paraire Pere Casesnoves, fills d'un segon matrimoni de la mare del primer amb l'albadiner Ramon Casesnoves: actuaren tots tres en la col·lecta d'imposicions i també en la de rendes de la seu catedralícia i de l'abadia secular de Sant Feliu de Girona²²³.

Malgrat tot, el cas paradigmàtic el trobem justament en el grup familiar amb més aparicions en aquest àmbit al llarg del període estudiat, els germans Pere II, Francesc i Llorenç Estanyol, tots tres fills del bosser Pere I Estanyol. Al llarg de les 76 participacions que se'n registren entre 1367 i 1400, en més d'una dotzena d'ocasions invertiren en la mateixa operació Pere i Francesc; fins a set ocasions tots tres, és a dir els dos esmentats i Llorenç (destacant l'arrendament simultani de 1396 de la carn, el peix i les mercaderies, a més del vi pel període 1396/09-1397/09); mentre que Llorenç i Francesc I coincidiren tres cops

²²² A propòsit dels successius lligams de parentius: AHG, Gi-07, vol. 18, f. 1v-2r, 1379/05/08; AHG, Gi-10, vol. 44, f. 49v-50r, 1400/10/14; AHG, Gi-02, vol. 154, f. 55v-56v, 1427/09/19; AHG, Gi-10, vol. 76, s.f., 1429/09/03. Val a dir que Pere Olivella i Ponç Santacília, el seu cunyat i pare de Miquel Santacília que esmentem aquí ja contragueren a principis dels 1370 una societat de draperia: AHG, Gi-01, vol. 190, f. 17r-v, 1371/07/21. I és possible que Pere Olivella i el seu nebot Miquel haguessin continuat alguna mena de negoci plegats, ja que apareixen en més d'una ocasió assumint conjuntament procures d'altres conciudadans o adquirint censals: AHG, Gi-09, vol. 26, f. 36v-37v, 1396/04/07; AHG, Gi-09, vol. 25, f. 182v-184v, 1396/10/01.

²²³ AHG, Gi-10, vol. 44, f. 58v-59v, 1400/10/25; AHG, Gi-05, vol. 465, s.f., 1432/06/29; AHG, Gi-07, vol. 87, s.f., 1425/05/12; AHG, Gi-03, vol. 67, s.f., 1423/05/28. Pel que fa a les imposicions, coincidiren exactament en una extensa companyia per a l'arrendament de la imposició del vi del bienni 1425-1426 (TAULA 12).

(GRÀFIC 18). No cal dir que en molts casos hi havia més socis o els mateixos germans es recolzaven en més gent afina²²⁴.

Així mateix, una altra família amb una presència destacada en la fiscalitat indirecta de la hisenda gironina, els mercaders Cerdà, presenta molts exemples similars. D'entre la seixantena d'actuacions que acumularen al llarg de tres generacions entre aproximadament 1380 i 1430, Berenguer Cerdà i el seu fill Pere s'associaren vuit vegades. Així mateix, uns quants d'aquests cops i alguns més ho feren amb dos altres parents polítics: en especial amb Pere II Costa, un escrivà casat amb una filla de Berenguer i, per tant, cunyat de Pere, i, més puntualment, amb Narcís Julià, un draper germà de l'esposa del mateix Pere, o sigui que igualment cunyat d'aquest (GRÀFIC 12). No ens consta que Berenguer i Pere Cerdà tinguessin cap negoci conjunt amb Costa i Julià, a diferència de la societat que havien contret pare i fill per a un obrador de draperia i que els acabà conduint a fortes disputes²²⁵. Tot i això, almenys amb Julià (així com amb l'hostaler Francesc Guic, la relació amb el qual desconeixem però que apareix encara més sovint en les concessions d'imposicions vinculades als Cerdà), participaren també en l'arrendament dels drets que tenia la pabòrdia de maig de la seu de Girona a les afores de la ciutat, una prebenda que justament aleshores ocupava un clergue fill homònim de Berenguer²²⁶.

Seguint la traça de l'esmentat Francesc Guic podem constatar, d'altra banda, que en un mateix col·lectiu arrendatari de vegades coexistien diferents grups familiars. Així, en un arrendament en què l'hostaler que ens ocupa s'associà amb Berenguer i Pere Cerdà, en concret el de la imposició del vi de l'any 1390, Guic cedí una part de la seva quota a un oncle de la seva esposa, el peixater Francesc Madrens, al Baraiot, de la vila de Sant Feliu de Guíxols (GRÀFIC 22)²²⁷.

En el terreny del parentiu entre arrendataris mereix una menció especial la presència d'esposes dels imposicioners en el contracte d'adjudicació. En tot el conjunt d'exaccions és

²²⁴ A tall de mostra, Francesc I Estanyol, l'any 1369, havia contret una societat amb altres bossers per obrir una botiga a Barcelona que complementaria un altre establiment dedicat al comerç de cuiram a la ciutat de l'Onyar: AHG, Gi-10, vol. 18, s.f., 1369/08/08. I amb alguns d'aquests socis, com ara Bernat Albert, co-arrendà imposicions els anys 1372 i 1392. Tot i això, com veurem més endavant, una de les relacions més decisives dels Estanyol en la participació en les finances locals fou la mantinguda amb la família Bóixols: cap. 5.2.3.

²²⁵ Hagueren de nomenar àrbitres per resoldre-les i un d'ells fou justament Pere II Costa: AHG, Gi-09, vol. 24, f. 81v-82r, 1395/03/08. L'afer encara devia cuejar l'any 1401 quan Pere Cerdà seguia enfrontat amb el seu pare, però també amb el seu germà Joan i el seu germanastre Miquel: AMGi, I.3.3.1.1., llig. 13, reg. 2, s.f., 1401/03/19. Cal destacar, a més, que la societat que s'esmenta que tingueren Berenguer i Pere Cerdà s'identifica com a destinada a un obrador de draperia i, també explícitament, a la compra de rendes i d'imposicions.

²²⁶ AHG, Gi-11, vol. 16, f. 11v-12r, 1395/07/03.

²²⁷ AHG, Gi-09, vol. 17, s.f., 1390/05/24

força habitual que les mullers dels parçoners s'obliguessin amb el seu marit: suposen de mitjana un considerable 12,93 dins del conjunt d'exaccions licitades. Així mateix, això sembla més freqüent en inversors de perfil modest que emprengueren la col·lecta amb uns pocs socis que no pas en actors més preeminents, encara que, des d'un punt de vista global, tinguin un pes important en totes les imposicions (TAULA 96). De fet, tot i els dubtes que ja hem exposat per la figura dels fermancers i si es limitaven a avalar els arrendataris principals o, en canvi, tenien també una quota en el capital, en el cas de les esposes sembla clar que el seu paper consistia simplement a reforçar les garanties presentades pels respectius marits. S'ha plantejat igual per altres regnes hispànics, encara que en el context català caldria aprofundir en una qüestió de fons per interpretar-ho millor: les especificitats i implicacions del règim matrimonial en les operacions creditícies i financeres en general²²⁸.

Així les coses, respecte d'arrendatàries de gènere femení, tan sols tenim notícies de dones vídues que invertien amb capitals propis i, encara, normalment acompanyant fills menors o altres parents (TAULES 12-22)²²⁹. Alguns dels pocs exemples en què actuaren individualment són, doncs, el de Sibil·la, vídua de Bernat II Sampsó, en la imposició de la carn de 1405; el de Blanca, vídua del paraire Bernat Cebrià, en la imposició de la farina de l'any 1396; o el de la vídua de l'hostaler Jaume Llobet en la imposició de la sal l'any 1414²³⁰. Ja rodejades d'altres parents, tenim el cas de la mare del peller Pere Salort o el de Caterina, vídua del sastre Berenguer Llull, que participà en la mateixa companyia que el fill d'ambdós, el cirurgià Joan Llull l'any 1402. Més il·lustratiu resulta l'exemple de Francesca, vídua del mercader Francesc Trilla que en la mateixa transacció (la imposició de la farina de 1401) hagué de consentir l'obligació que contraïa el seu fill Pere, possiblement perquè feia poc que el pare acabava de morir i s'estava tramitant encara algun aspecte de l'herència²³¹.

²²⁸ Sense anar més lluny, la fermança per part de l'esposa es documenta en ciutats com Múrcia en cas que els arrendataris fossin cristians i s'ha considerat que d'aquesta forma quedaven hipotecats a la promesa tots els béns de la parella: D. MENJOT, *Fiscalidad y sociedad...*, p. 73. També s'ha detectat a la població andalusa de Carmona: Antonio COLLANTES DE TERÁN, «Arrendatarios de rentas públicas en Carmona...», p. 334. Per donar només un parell de referències sobre el complex tema del matrimoni a la Catalunya medieval: Jesús LALINDE ABADIA, «Los pactos matrimoniales catalanes», *Anuario de Historia de Derecho Español*, XXXII (1962), p. 133-266; L. DONAT PÉREZ, X. MARCÓ MASFERRER i P. ORTI GOST, «Els contractes matrimonials a la Catalunya medieval...», p. 19-46.

²²⁹ Es conclou el mateix per les viles de Valls i Reus: J. MORELLÓ BAGET, *Fiscalitat i deute públic...*, p. 557

²³⁰ Fos com fos, almenys en el cas de la vídua de Sampsó, descendent de la família Guerau (era germana del llicenciat en lleis Joan Guerau) i, alhora, hereva dels Rafart per part de mare, tenia indiscutiblement un patrimoni propi important: AHG, Gi-05, vol. 326, f. 51v-54r, 1384/06/30; Pel que fa al seu darrer testament, que en dona fe, a més, de la seva longevitat, mentre havia emergit en el panorama local la figura d'un dels seus fills, Ramon I Sampsó: C. Pergamins, vol. II, doc. 799 (1424/05/09)

²³¹ Val a dir que en el mateix contracte, Francesca, l'esposa de Pere I Castell, malgrat no ser vídua, autoritzava la signatura del seu fill que probablement encara era un infant de pocs anys: AHG, Gi-06, vol. 123, s.f., 1411/01/21.

Fos com fos, el que és clar és que la cerca de suports amb parents a l'hora de planificar l'empresa de licitar en la subhasta d'imposicions no era una pràctica restringida a menestrals o a petits comerciants de recursos escassos, ja que també es pot rastrejar en els anys que les grans famílies de la mà major hi intervingueren. Podem comprovar-ho en dues de les que més participaren en aquest negoci en l'època estudiada: els Sunyer i els Desvern. Pel que fa a la primera nissaga, per exemple, a les dècades de 1370 i 1380 Pere I Sunyer coincidí alguna vegada amb el seu oncle Pere III Bell-lloc i tant Pere I com el seu nebot Pere Guillem I Sunyer amb el pare o el germà de la vídua de Guillem III Sunyer, germà de Pere I i pare de Pere Guillem I, el banquer Ramon I Medir i el seu fill Joan, és a dir parents indirectes de Pere I, per bé que avi i oncle del jove orfe Pere Guillem I (GRÀFIC 40). Semblantment, Pere II Desvern, durant la sèrie d'adjudicacions en què prengué part entre 1370 i 1387, es trobà associat amb els seus cunyats, ambdós homes de lleis, Guillem II Santmartí i Pere Badia, germans de les successives esposes que tingué (a banda de Guillem Badia, sogre seu amb motiu d'aquestes segones noces). El primogènit de l'esmentat, Pere III Desvern, també interactuà amb un seu cunyat, Bernat IV Sarriera, entre d'altres parçoners de condició molt diversa. Un nebot de Pere III Desvern, en canvi, co-arrendà un parell d'imposicions entre 1423 i 1425 amb el seu padrastrer Francesc I Segurioles, encara que també en el marc d'una extensa companyia (GRÀFIC 15).

Certament, cal subratllar aquest últim aspecte, això és que en pràcticament tots els exemples que acabem d'al·ludir tant a propòsit de ciutadans honrats com de mercaders i menestrals, les relacions de parentesc entre alguns imposicioners emergeixen enmig d'altres membres del grup, en principi, desvinculats des d'aquesta òptica. Per consegüent, en especial en les imposicions que requerien inversions majors i eren assumides per companyies prou heterogènies, no és possible justificar, ni valdria la pena cercar lligams de parentiu entre tots els parçoners.

Fet i fet, l'associació amb parents no constitueix l'única fórmula detectada i els casos assenyalats potser tampoc representen cap percentatge significatiu dins del conjunt global de companyies arrendatàries. En certes situacions es mostra igualment usual la inversió conjunta entre col·legues de professió. Per exemple, el blanquer Ramon Figuera, que apareix en l'arrendament de quatre imposicions distintes entre 1384 i 1421, invertí en els mateixos contractes que dos parents com eren el blanquer Pere Figuera, fill seu, i el draper Joan Padrés, consogre seu, en una ocasió amb cadascú, mentre que en dues situacions prèvies s'interrelacionà amb col·legues d'ofici o del mateix ram de la pell com ara el bosser Francesc Cerir i els blanquers Francesc Mor, Arnau I Ramada, Ponç Arnau, Bernat Mir,

Pere Vilar i Bernat Casesnoves. I això comptant que, a més, que amb la majoria d'aquests darrers era veí del burg de Sant Pere de Galligants i es veié impel·lit a coordinar-s'hi pel finançament de les muralles del barri entorn a 1380²³².

És cert que en algunes adjudicacions s'acumularen practicants d'un mateix ofici, com ara l'exemple ja adduït de la imposició de la carn de l'any 1377 assumida tan sols per tres carnisers, o el de diverses adjudicacions de la imposició de les mercaderies a les dècades de 1370 i 1380. Quant a aquestes últimes, foren molt recurrents els bossers, els albadiners i els blanquers, però la nòmina de socis no es limità al sector del cuir. Per exemple, en un dels col·lectius arrendataris més nombrosos, el de 1372, hi havia els albadiners Pere Serra, Ferrer I de Comelles, Francesc Estanyol i Guillem Bosc, els pellissers Francesc Paratge i Miquel II Vilar, el blanquer Nicolau Vilossa, el bosser Bernat Albert i l'assaonador Guillem Pagès, a més de Guillem Parellades, possiblement també vinculat a la manufactura de la pell. De tota manera, coexistiren amb els pellers Pere Rupià i Pere Janer, el tintorer Pere Llombard, els ferrers Bonanat Arloví, Bernat de Suïbes i Ramon Bofill, el fuster Francesc Baldoví i els comerciants Pere Olivella i Bonanat Campllong, a més de l'escrivà Francesc Bas. És cert que alguns d'aquests que eren col·legues de professió mantenien certa relació al marge de l'ofici i de l'hipotètic parentiu²³³. Amb tot, les companyies arrendatàries que integraven membres d'un únic ofici constituïen, com hem vist, una excepció, de manera que els lligams professionals podien donar-se entre imposicioners, però normalment sempre al costat de vinculacions d'altra mena.

En aquest sentit, seria interessant enfocar la qüestió a la inversa i veure si les societats mercantils o les constituïdes per a la gestió de negocis o tallers manufacturers al llarg de l'època analitzada tenien una incidència important en l'arrendament d'imposicions. Dit d'una altra manera, cal examinar si persones que registrem com a socis per alguna

²³² Pel que fa al parentiu amb Pere Figuera i Joan Padrés, respectivament: AHG, Gi-06, vol. 136, s.f., 1414/11/17; AHG, Gi-01, vol. 369, f. 8r-v, 1416/07/03. Quant al veïnatge amb altres blanquers, com Ramada o Casesnoves, al burg de Sant Pere de Galligants: AHG, Gi-07, vol. 64, s.f., 1390/03/10; AHG, Gi-09, vol. 21, f. 184v, 1393/07/01. Val a dir, d'altra banda, que la relació de Ramon amb el seu fill Pere també es féu extensiva en el terreny professional i ambdós participaren activament en la redistribució de cuiram entre altres menestrals de la demarcació gironina: AHG, Gi-06, vol. 156, s.f., 1424/12/01.

²³³ Per exemple, el pellisser Francesc Paratge nomenà marmessor seu Miquel I Vilar en dos testaments que dictà sense que documentem que fossin parents: AHG, Gi-01, vol. 96, f. 85v-89r, 1371/07/30; AHG, Gi-05, vol. 436, f. 14r-v, 1393/03/13. D'altra banda, els albadiners Guillem Bosc i Pere Serra operaren conjuntament en algun transacció creditícia, cosa que possiblement responia a relacions comercials prèvies en l'àmbit del cuir: AHG, Gi-05, vol. 413, s.f., 1384/07/19. De fet, Guillem Bosc tornà a rodejar-se de col·legues de professió en l'arrendament de la imposició de les mercaderies de l'any 1382, amb una gran presència del ram de la pell també. I documentem que amb alguns d'aquests que co-arrendà l'impost, com ara els albadiners Jaume Comelles i Berenguer Casadellà, també uní esforços per importar càrregues de forment l'any 1383, possiblement en el context ja apuntat del paper creixent de les corporacions d'ofici en l'abastament frumentari a finals del tres-cents: AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1383/12/03. Recordem sobre això: cap. 2.2.4.3.e.

d'aquestes raons també tendien a participar de forma coordinada en la subhasta d'exaccions del municipi i, sobretot, si sempre que ho feren comptaren l'una amb l'altra o, en canvi, es recolzaren en gent afina aliena a aquestes estructures empresarials. Revisat el centenar de societats que hem localitzat a la documentació notarial entre aproximadament 1350 i 1450, veiem tan sols quatre exemples que s'ajusten més o menys a l'observació, és a dir, en els quals dos companys d'una societat mercantil coadjuvaven de manera significativa en l'àmbit de les imposicions. En primer terme, tenim la societat «super officio draperie et usu mercandi» contra l'any 1377 per la vídua de Ferrer de Segurioles, la del jurista Bernat Malarç, Narcís Gornall i el mercader Jaume Draper²³⁴. I veiem que Narcís Gornall invertí en quatre contractes entorn a aquella data i en una coincidí amb Bernat Malarç quan encara era viu, mentre que en l'altra amb Jaume Draper²³⁵. Per contra, no tenim constància que cap de les dues viudes s'impliqués amb la fiscalitat indirecta del municipi.

Podem veure una altra mostra del fenomen a propòsit dels Portell, una de les famílies de mercaders amb un paper més destacat en l'adjudicació d'imposicions, juntament amb els Anglès, també comerciants molt actius en aquest camp, i amb el botiguer Pere Berenguer Joan Moles, que, com hem vist, era cunyat d'aquests darrers (GRÀFIC 4). D'entrada, documentem que el draper Antoni Portell, l'any 1420, havia format una societat amb Joan I Anglès i amb l'esmentat Pere Berenguer Joan Moles²³⁶. Antoni Portell invertí en cinc exaccions entre 1406 i 1429, especialment en les que gravaven el consum i comerç de vi. I un parell de cops, enmig d'extenses companyies, coincidí amb Joan I i amb Joan II, fill d'aquest, i en un altre amb els seus germans Nicolau i Jaume. No ho féu mai, però, amb Pere Berenguer Joan Moles²³⁷.

La possibilitat de coparticipar en les imposicions amb un o més dels socis comercials encara que no amb tota la resta reapareix en el cas de la societat mercantil que formaren l'any 1418 el patrici Pere III Desvern, el llicenciat en lleis de la mà major Joan Savall i el teixidor de draps de llana Bernat Oliver²³⁸. Mentre que Joan Savall no ens consta que intervingués en cap arrendament (més enllà de la vinculació dels seus hereus amb els drets de barra de 1426-1428), Pere III Desvern ho féu tan sols en el de la imposició del vi entre 1418 i 1419 i hi coincidí en una companyia de molts parçoners amb el teixidor Bernat Oliver, el qual, de tota manera, en adjudicacions posteriors es trobà força cops amb un

²³⁴ AHG, Gi-04, vol. 48, f. 5v, 1380/06/19.

²³⁵ TAULES 12 i 16.

²³⁶ AHG, Gi-04, vol. 77, s.f., 1420/05/30.

²³⁷ TAULES 12, 17 i 14

²³⁸ AHG, Gi-01, vol. 376/377, s.f., 1418/11/15.

nebot de l'esmentat Pere III Desvern²³⁹. I és que, de fet, tal com hem dit, Bernat Oliver i el seu germà Francesc, practicant del mateix ofici, foren un dels menestrals més assidus en el negoci fiscal dels impostos indirectes del municipi al llarg de l'època estudiada²⁴⁰.

Hi ha d'altres exemples d'escassa coincidència entre membres d'una mateixa societat comercial. Vegem- ho amb la formalitzada l'any 1412 entre els mercaders Pere II Tortosa, Jaume Provençal de Sant Feliu de Guíxols, Bonanat Perpinyà, el mercader Ponç II Arnau, procedent del món de la pell, i el pelleter anomenat n'Illa (segurament un parent o el mateix Francesc Illa en altres llocs identificat simplement com a comerciant)²⁴¹. Pere II Tortosa participà en set arrendaments entre 1392 i 1412, especialment lligats a les impositions més lucratives, la del vi, la de la carn i la de la farina²⁴². I en totes aquestes operacions només coincidí una vegada amb un dels que serien els seus futurs socis, Pere Lavanera, el qual, de tota manera, intervingué per separat en set adjudicacions entre 1403 i 1420²⁴³. Ponç Arnau féu el mateix en un nombre similar d'ocasions i interessant-se per força exaccions diferents, però sense cooperar amb cap dels membres de la societat en què entrà a formar part l'any 1412²⁴⁴. Jaume Provençal i Bonanat Perpinyà, en canvi, no registrem que participessin mai en la col·lecta d'imposicions.

Vistos els pocs exemples localitzats de membres de societats mercantils que participessin amb algun company seu en la licitació d'impostos de la hisenda municipal i cap en què ho fessin tots en bloc, hauríem de valorar la possibilitat que existissin estratègies per repartir-se o alternar presències entre ells, a fi de mantenir el control sobre el negoci però diversificant els riscos. Hi ha algun cas que sembla suggerir-ho com el següent. L'any 1370 els blanquers Pau Bells, Francesc Bells i Berenguer Llémèna s'associaren a fi de mercadejar amb productes no explicitats tant per terra com per mar²⁴⁵. Posteriorment, veiem que Francesc Bells invertí en l'arrendament de quatre impositions al llarg dels anys següents, mentre que Berenguer Llémèna en dues, però cap en el mateix contracte. De fet, en algun exercici

²³⁹ TAULES 22 i 12.

²⁴⁰ TAULES 1297.

²⁴¹ AHG, Gi-01, vol. 354, s.f., 1412/11/17. Bona part dels mateixos socis, a excepció d'Illa i de Bonanat Perpinyà, que fou substituït pel seu oncle, el paraire Pere Perpinyà, tornaren a signar capítols per una nova companyia comercial tres anys després: AHG, Gi-10, vol. 62, Sf, 1415/06/10. Val a dir, però, que Bonanat, ja establert a València, juntament amb Andreu, fill de Pere Lavanera, es convertiren en factors de la societat a la ciutat del Túria: AHG, Gi-01, vol. 369, f. 28r-v, 1416/07/26.

²⁴² Per Pere II Tortosa: TAULA 68

²⁴³ TAULES 97, 14, 22 i 12.

²⁴⁴ TAULES 22, 13, 17 i 12.

²⁴⁵ AHG, Gi-10, vol. 19, s.f., 1370/10/06.

coincidir que actuaren en paral·lel, com ara l'any 1385, quan Bells participà de les exaccions de la farina i el peix, a la vegada que Llémèna en la de les mercaderies²⁴⁶.

Potser aquest darrer mecanisme es trobava més estès del que hem aconseguit rastrejar o, al capdavall, la documentació consultada només ens ha permès provar l'existència d'un petit percentatge de totes les societats i companyies que existiren a la Girona del període estudiat i, per tant, no estem en condicions de valorar-ne correctament l'impacte en el negoci de la fiscalitat indirecta. En qualsevol cas, a la llum de les dades reunides, no sembla que l'entramat d'associacions amb ànim de lucre vinculades al comerç o a la gestió d'establiments diversos tingués gaire repercussió en l'arrendament d'imposicions.

Amb tot, trobem eventualment la traça d'altres lligams entre co-arrendataris i que hauríem de relacionar amb aspectes com el de les fidelitats personals o, fins i tot, el clientelisme. Un primer exemple apareix en el draper Bernat Ribot i el paraire Joan Valldemia, el qual es formà en el món del tèxtil amb el primer i comprovem que participaren junts en l'arrendament del dret de pesos i mesures els anys 1373 i 1375, a banda d'intervenir en la col·lecta de les generalitats dels draps a l'àrea de Girona²⁴⁷. En altres casos, tanmateix, no constatem que formessin part de la mateixa companyia dos individus vinculats per relacions d'aquesta mena, sinó que només constava en el contracte un dels dos. Per exemple, comprovem que l'hostaler Francesc Cases i el seu fill Joan cohabitarem amb el puixant mercader Jaume Anglès durant uns anys i arrendaren bastantes exaccions des de principis del segle XIV, però mai en els mateixos contractes del qui els havia acollit, que, al seu torn, participà en altres de forma puntual²⁴⁸. En una línia similar, el causídic Dalmau Lavanera fou impositor en un parell d'ocasions a les dècades de 1360 i 1380, mentre paral·lelament actuava de representant legal de famílies patrícies com els Santceloni²⁴⁹.

Comptat i debatut, aquests darrers exemples ens remetent a la figura de l'home de palla o testafarro, és a dir, persones que feien constar el seu nom i signatura en determinades

²⁴⁶ TAULES 14, 16 i 17.

²⁴⁷ Val a dir, d'entrada, que l'arrendament dels drets de pesos i mesures, en especial l'any 1375, probablement estigueren molt relacionats amb el fet que Ribot i Valldemia havien realitzat bestretes per adquirir armament per a la ciutat: vegeu cap. 5.1.5. Pel contracte d'aprenentatge de Valldemia en l'art de la draperia: AHG, Gi-05, vol. 268, s.f., 1363/03/01. A propòsit dels drets del General, consta que Valldemia fou nomenat procurador per Bernat Ribot i altres co-arrendataris d'aquells impostos a fi de reclamar al regent de la Diputació una revisió dels imports deguts davant dels danys provocats per l'entrada de companyies durant l'any 1374: AHG, Gi-05, vol. 306, s.f., 1374/09/22.

²⁴⁸ Coneixem precisament aquesta estreta relació entre els Cases i Jaume Anglès com a conseqüència del conflicte que sorgí l'any 1414 entre ambdues parts i motivà un arbitratge: AHG, Gi-01, vol. 362, s.f., 1414/12/24

²⁴⁹ En concret, actuà de procurador de Berenguer Santceloni en el conflicte amb el seu germà Francesc II quan el primer fou citat a la cort pel rei Pere III per ser jutjat pel vicecanceller: ACA, C, reg. 1262, f. 142v, 1378/08/22. TAULES 14 I 21.

adjudicacions, per bé que el possessor real de la quantitat invertida i el beneficiari del lucre generat era un altre²⁵⁰. Com en molts àmbits d'activitat econòmica, els arrendaments d'imposicions constituïen un terreny abonat per aquesta mena de pràctiques, sobretot si tenim en compte les limitacions imposades als qui exercien càrrecs municipals per participar-hi. És altament probable que una part dels que apareixen de manera reiterada com a membres de companyies adjudicatàries no sempre actuessin per interès propi, sinó que de vegades ho fessin en profit de terceres persones. Per exemple, no hauríem de descartar que algun dels menestrals esmentats, com ara els teixidors Bernat i Francesc Oliver, tan recurrents en el sistema d'arrendaments a les dècades de 1420 i 1430, fossin de vegades la cara visible d'inversors molt més acabats, com ara els dos socis que Bernat tingué en la societat esmentada, Pere III Desvern i Joan Savall.

Això no obstant, les fonts plantegen un veritable repte en aquest sentit, ja que, per molt que alguns operadors de perfil menor aparentin ser els executors d'estratègies particulars d'altres persones o grups, la documentació no n'aporta proves. En definitiva, el clientelisme i els jocs de fidelitat degueren marcar força arrendaments d'imposicions, però tampoc podem interpretar la presència habitual de qualsevol menestral segons aquesta presumpció, puix que, en definitiva, hem vist que hi havia mecanismes a l'abast d'estrats socials intermitjos per fer front a les adjudicacions que suposaven desemborsar capitals més elevats i assumir més riscos. Sense anar més lluny, era possible l'associació entre un nombre considerable de persones i en què les aportacions individuals tendien a dependre de les capacitats de cada actor.

En consonància amb aquesta lògica, la trajectòria de certs impositors apunta que el que podríem qualificar de lligams dèbils foren molt habituals entre els parçoners. Amb això volem dir, que era freqüent que es produïssin contactes, motivats o no per una relació prèvia, entre diferents arrendataris i que es cooperés en les mateixes adjudicacions durant un temps concret, però que, un cop expirat aquest lapse, cadascun dels implicats reprengués ràpidament noves aliances pel seu compte. D'acord amb aquesta hipòtesi, documentem casos com el del pareire Francesc Guerau en relació amb els germans mercaders Anglès. Veiem que el primer començà a intervenir en arrendaments d'imposicions des de 1422 i repetí l'operació una setzena de vegades fins a 1430²⁵¹. En les primeres ocasions que ho féu (la imposició del vi de 1422, la de 1423-1424 i la de les carns i

²⁵⁰ Cal dir que els contemporanis tenien ben present aquesta figura, tal com es desprèn d'una de les denúncies incloses en el memorial elaborat per la mà menor de la ciutat de Lleida i enviat al rei l'any 1413: M. T. FERRER MALLOL, «Un memorial de greuges de la mà menor...», p. 299, 313.

²⁵¹ TAULES 12, 13 i 14.

la farina de 1425) coincidí en companyies nombroses amb Joan I Anglès i el seu fill Joan II, així com un altre dels germans, Nicolau, però no tornà a coadjuvar-hi en cap més contracte. I això malgrat que l'any 1424 tenim constància que Guerau nomenà a Joan II Anglès procurador per adquirir en nom seu als regnes d'Aragó i València llana i altres mercaderies, per la qual cosa els suposem lligams en la seva activitat professional²⁵².

Un altre cas connectat amb els Anglès és el del blanquer Pere Mor, que formà part de 6 companyies arrendatàries entre 1424 i 1429. Les quatre primeres vegades, lligades a les exaccions sobre les carns i la farina, fou company de Nicolau Anglès, mentre que en l'arrendament de la imposició del vi dels anys 1427-1428 i 1428-1429 estigué rodejat de gent molt propera als Anglès, com ara el botiguer Pere Berenguer Joan Moles o l'esmentat Francesc Guerau, però mai per un dels germans d'aquesta saga de mercaders²⁵³.

El vincle amb els Anglès fou molt ferm i, encara que tant Francesc Guerau com Pere Mor acabessin actuant tot sols, estigueren servint sempre els interessos dels primers, o, al contrari, la relació s'havia diluït i el paraire i el blanquer que ens ocupen emprengueren nous projectes personals? A favor de la primera opció hi hauria un aspecte que no cal menystenir com és el fet que durant els anys esmentats, és a dir entre 1427 i 1429, diversos membres dels Anglès ocuparen oficis municipals incompatibles amb el fet de tenir part en les impositcions com el de jurat (Jaume Anglès l'any 1427) o el de sobreposat de les obres (Joan II Anglès l'any 1428), deixant de banda el fet que Nicolau Anglès repetí com a elector en l'acte de l'1 de gener els anys 1427 i 1428, reproduint el que ja havia aconseguit Jaume els anys successius de 1425 i 1426²⁵⁴. Davant de tot això, seria versemblant que els Anglès es retiressin de les subhastes d'impositcions i hi deleguessin alguns dels seus col·laboradors. I és que, fos com fos, després que Nicolau Anglès s'adjudiqués la imposició del peix l'any 1427, no tornem a trobar cap membre de la família implicat formalment en grups d'arrendataris.

Això no obstant, en pro de la segona opció, o sigui que Francesc Guerau i Pere Mor iniciaren nous camins sols, s'ha de dir que tots dos, després de deixar de coincidir amb els Anglès, es trobaren al costat d'altres personatges prominents que tal vegada lideraven les respectives companyies, com ara Felip Santceloni, Nicolau III Desvern o Francesc IV Terrades en la col·lecta de la imposició del vi. I, així mateix, Guerau travà relacions amb

²⁵² AHG, Gi-08, vol. 9, s.f., 1424/04/22.

²⁵³ TAULES 13, 14 i 12.

²⁵⁴ TAULES 35, 36 i 37. A propòsit de la coincidència entre un dels membres de la família com a elector i la designació d'un altre per a una càrrec, a més d'autèntics autonomenaments per entrar a la terna de mostassafs com el de Joan I Anglès: cap. 3.2.3.

mercaders com ara Miquel I Cerdà o l'hostaler ja esmentat Joan Cases en les imposicions del peix i la farina²⁵⁵. En resum, cap dels dos menestrals que començaren actuant en l'òrbita dels Anglès quedaren estancats quan aquests abandonaren el negoci d'arrendar impostos locals. Si sempre seguiren com a satèl·lits seus, és una possibilitat que no s'hauria de descartar però que la documentació no ens permet corroborar.

Fent un balanç, els casos comentats posen en relleu l'existència de vincles diversos entre els que es decidiren a adquirir conjuntament el dret de col·lecta d'una determinada imposició. Uns vincles que podien anar des del parentesc de sang al polític fins a d'altres lligams més difícils de rastrejar com el clientelisme passant per la pertinença al mateix sector professional o a una mateixa societat mercantil. Tot i això, no hem vist que els gironins estudiats s'associessin sempre d'acord amb els mateixos criteris. Al contrari, hem constatat que les companyies que sorgien de l'arrendament de les imposicions de la ciutat de l'Onyar no eren clústers formats d'un únic tipus de lligam i que, paral·lelament, les relacions entre determinats grups de persones amb col·laboracions intenses durant certs moments acabaven evolucionant per vies distintes. En realitat, encara que seria interessant de comprovar ampliant el camp d'observació amb sèries d'arrendaments d'ingressos d'altres institucions com ara les eclesiàstiques, el fet d'embarcar-se en l'arrendament d'impostos municipals potser per si sol "creava" relacions²⁵⁶. D'aquesta manera, més enllà del plus que suposaven altres vincles previs o paral·lels en el temps entre els parçoners, emergeixen periòdicament algunes grans companyies que hauríem de considerar de geometria variable. I amb això volem dir que, en cas que les puguem arribar a identificar com a companyies, mai no tenien exactament ni dimensions idèntiques, ni comptaven amb els mateixos membres, sinó que s'adaptaven a les circumstàncies.

5.2.3. L'articulació d'algunes grans companyies

En efecte, si sospitem de l'existència de col·lectius cohesionats amb relativa continuïtat en l'arrendament de les imposicions de la ciutat de Girona, sempre serà en funció d'alguns personatges rellevants especialment recurrents i amb capacitat de mobilitzar d'altres conciutadans seus de rang menor, si bé amb un gran nombre de participacions en el còmput global. A més de la durada en el temps, l'activitat d'aquests grups acostuma a

²⁵⁵ TAULES 12, 16 I 14.

²⁵⁶ Es desprèn una idea similar de plantejaments recents sobre les companyies financeres a la Corona de Castella: A. ORTEGA CERA, «Estrategias, dinero y poder...», p. 261-286.

caracteritzar-se per la inversió en diverses exaccions, en especial les més lucratives com les del vi o la carn o una de les de percepció més eficaç com la del peix. Alhora, però, combinen en un exercici determinat l'arrendament simultani de més d'una exacció.

El primer grup que s'ajustaria a aquests paràmetres és el que s'articulà entorn de la figura de Ramon I de Bóixols, senyor del castell de Gironella del Pla de Girona²⁵⁷, però que, malgrat tot, sempre ostentà la condició de ciutadà²⁵⁸. Cal remuntar-se a les primeres imposicions que es recaptaren de forma ordinària a la ciutat de l'Onyar a la dècada de 1350 per entendre els vincles que hi establí aquest individu. Com hem vist, a l'alçada de 1358 representants del consell municipal aconseguiren l'aprovació d'un conjunt de capítols per part del rei Pere III. I, entre d'altres aspectes, recollien la necessitat que el monarca o els seus oficials proveïssin sobre els perjudicis provocats als ingressos fiscals de la universitat el fet que molts carnisers havien intentat vendre carn al terme de Gironella del Pla, situat a tocar de la capital gironina, però al marge de l'àmbit d'aplicació de les imposicions²⁵⁹. Aquella súplica, però, no conduí a l'extinció del conflicte, ja que l'any 1366 tornen a multiplicar-se les notícies de mercaders i altres venedors que actuaven en el mateix indret i que, a més, no

²⁵⁷ Amb orígens familiars a les rodalies de Besalú, Ramon I de Bóixols era fill de Guillem de Bóixols, que ja a la dècada de 1340 documentem com a senyor de Gironella del Pla: ACGAX, Notarials, Besalú, vol. 1076, f. 25r-v, 1348/07/06; AHG, Gi-05, vol. 92, f. 78v, 1356/04/18. Aquest petit castell o *domus* situat al pla de Girona probablement derivava d'un alou comtal lligat als castlans del castell de Gironella, és a dir, la fortalesa situada al vèrtex nord-est del recinte primitiu de muralles de la ciutat de l'Onyar. L'any 1378 s'hi comptabilitzaren 7 focs de ciutadans i un eclesiàstic i, en efecte, tenim referències indirectes de l'existència d'una cort, possiblement amb jurisdicció civil, i el titular del qual devia ser el propi Bóixols: E. REDONDO GARCÍA (ed.), *El fogatjament general de Catalunya de 1378...*, p. 281; AHG, Gi-05, vol. 112, f. 12r, 1360/01/08; AHG, Gi-05, vol. 112, f. 22v, 1360/01/15. A la segona meitat del segle XV se'n perd la traça i és possible que les dependències del que devia haver estat una casa forta amb alguns masos o altres habitatges annexos es convertís en una única gran explotació agrària. D'aquí que s'hagi relacionat amb l'edifici actual de l'escola Bell-lloc, abans dit Can Pau Birol i on, d'altra banda, es descobriren importants vestigis d'una vil·la romana: J. CANAL et alii, *Història urbana de Girona*, vol. 5, p. 266-269. En qualsevol cas, l'any 1439, el fill de Ramon I de Bóixols, Francesc Andreu de Bóixols encara posseïa el "castell" i, juntament amb una altra torre que adquirí, el cedia a llauró: AHG, Gi-02, vol. 196, f. 175v-176r, 1439/10/30.

²⁵⁸ En efecte, encara que, com veurem, ingressà al servei del rei Pere III i de l'infant Joan, Ramon I de Bóixols sempre conservà la categoria de ciutadà de Girona i membre de ple dret de la comunitat política d'aquesta ciutat. No fou fins la generació següent, a través del fill secundogènit del personatge que ens ocupa, Francesc Andreu de Bóixols, que s'encetà l'ennobliment, tal vegada vinculat a una expedició a Sardenya pels volts de 1410 en què Francesc Andreu participà: AHG, Gi-01, vol. 342, f. 26v-27r, 1410/01/27; AHG, Gi-06, vol. 129, s.f., 1411/05/19. A propòsit de l'activitat de Ramon I de Bóixols que, tal com es podria suposar, no tenia cap ofici concret, sabem que compartí la titularitat d'un obrador de draps amb Joan Medir, el fill del canviador Ramon I Medir, per bé que una de les seves principals fonts d'ingressos devien ser les rendes emfitèutiques, és a dir, les resultants del patrimoni fundiari a Gironella del Pla (amb la senyoria directa de cases i terres) i també d'orígens molt més llunyans com unes que percebia al lloc de Sòller a l'illa de Mallorca: AHG, Gi-05, vol. 10, s.f, 1385/06/06; AHG, Gi-05, vol. 335, s.f., 1363/11/25. D'altra banda, com veurem, féu alhora inversions importants en l'arrendament d'impostos tant del municipi com del General de Catalunya.

²⁵⁹ ACA, C, reg. 984, f. Fr-Kr, c. 1358/05.

es limitaven a vendre carn, sinó també vi, farina i altres productes sense aplicar-hi els gravàmens que corresponien a la tresoreria de Girona²⁶⁰.

Un dels primers impulsors o beneficiaris d'aquella activitat comercial que escapava de la fiscalitat indirecta del consistori gironí devia ser, sens dubte, el senyor del lloc, el Ramon I de Bóixols que ens ocupa, per bé que, al mateix temps, des de com a mínim 1364 ell mateix havia intervingut en un parell de contractes d'arrendament d'impostos municipals (TAULA 10). Fos o no l'instigador de tot allò, el més sorprenent és que per raons que se'ns escapen sortí victoriós del *tour de force* amb els jurats i, a finals de 1366, aconseguí que es resolgués per mitjà d'un arbitratge amb una sentència netament favorable²⁶¹. I és que els juristes Pere II Prat i Narcís I Santdionís, tot i admetre la realitat del fet que allí s'hi venien «carnes, et panem et vinum sine impositione» i allò suposava un frau fiscal, a més que els arrendataris d'aquestes exaccions exigien remissions en l'import promès i, a la llarga, els preus d'arrendament anaven davallant any rere any, fixaren una composició a favor de Bóixols. A partir d'aleshores la universitat, a fi de rescabalar-lo de les pèrdues que tindria una vegada impedides les transaccions en els seus dominis de Gironella, li pagaria cada any 1.300 s. Aquella entrega, a la pràctica, anava a càrrec dels compradors de les impositcions i en el moment que es duguessin a terme les subhastes corresponents havien de prometre-li amb garanties suficients el lliurament. Al mateix temps, 1.000 s. del total quedaven directament assignats sobre el producte de l'arrendament de la impositció de la farina²⁶². En definitiva,

²⁶⁰ Sobre vendes de vi i per les quals els arrendataris de la impositció del vi demanaren una reducció del preu promès, cosa que també acabà fent un dels impositcioners de la farina: AMGi, I.1.1., n. 6, f. 57r-v, 1366/09/24; AMGi, I.1.2.1., llig. 6, f. 180r-184v, 1366/11.

²⁶¹ Desconeixem si en el moment que esclatà el conflicte Bóixols era una persona amb gran ascendència a la ciutat. En realitat, la seva trajectòria en els òrgans polítics locals no havia començat encara, ja que no ens consta que ocupés cap càrrec significatiu fins que l'any 1368 fou jurat per la mà major. Amb tot, a partir de llavors repetí presència a l'executiu fins a tres legislatures més i actuà de síndic de Corts i de missatger en moltes ocasions: TAULA 64. D'altra banda, des de, com a mínim, 1373 sabem que era considerat domèstic del rei Pere III i l'any 1378 actuà de comissari del recompte de focs del braç reial a la demarcació de Girona, però no disposem d'indícis de la seva estreta relació amb l'entorn de l'infant Joan fins l'any 1381, quan el documentem com a auditor de la cort del futur monarca: ACA, C, reg. 1240, f. 31r-v, 1373/12/15; E. REDONDO GARCÍA (ed.), *El fogatjament general de Catalunya de 1378...*, p. 10; ACA, C, reg. 1702, f. 1r-v, 1381/07/26, Barcelona. Fou el seu fill homònim, Ramon II de Bóixols, i no pas ell, el designat dispeser de la infanta Violant l'any 1384, si bé aquest seu descendent morí jove el setembre de 1391, de manera que l'any 1411 tornava a ser Ramon I qui actuava de procurador general de Violant, com se sap, senyora de l'aljama de jueus de Girona: ACA, C, reg. 1820, f. 28v-29r, 1384/10/04, Perpinyà; ACA, RP, Mestre Racional, reg. 618, f. 73v (1386-01/1386-08); AHG, Gi-10, vol. 35, f. 63v-64v, 1391/09/07; AHG, Gi-10, vol. 10, s.f., 1411/07/29.

²⁶² Ll. Vermell, doc. 43 (1366/12/11). En realitat, la sentència també fixava que, com que Bóixols devia 695 s. a la tresoreria gironina per la impositció de la carn que havia arrendat l'any 1365, el consistori, en una primera etapa i a fi de recuperar la suma, es podria retenir 300 s. de l'import total de 1.300 s. que li devia, per la qual cosa el lliurament seria de 1.000 s.: AMGi, I.1.2.1, llig. 6, f. 221r-222v, c. 1370. A propòsit d'alguns dels primers reconeixements de rebuda que Bóixols signà a favor dels jurats: AMGi, I.1.1., n. 6 bis, f. 115r, 1367/11/03; AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, llib 1380, f. 2r, 1380/01/12; AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1383/03/19; AMGi, I.3.3.1.5., llig. 2, f. 73r, c. 1390. Sembla que la quantitat, pels volts de 1380, s'havia quedat fixada definitivament en 1.000 s. anuals.

Ramon I de Bóixols s'assegurava una quota fixa sobre el producte de les impositcions, cosa que el convertia en un dels ciutadans més interessats en el seu bon funcionament.

El mateix any 1367 ja s'adjudicà, juntament amb altres socis, la impositció de la farina i la impositció del vi, en aquella ocasió licitada conjuntament pel diputat local del General i els jurats de la ciutat (TAULA 10). I amb alguns dels qui s'associà aleshores, com ara el capeller Francesc Ricard, el guasper Guillem Comelles o el bosser Pere I Estanyol, intervingué en 16 contractes més, que inclogueren majoritàriament les impositcions de la farina i del vi, però també la de la carn, el peix i els violaris i censals. Així mateix, en determinats exercicis, arribà a participar simultàniament en l'adjudicació de dos o tres exaccions distintes com ara els anys 1370 (la del vi i la del peix) i l'any 1372 (que ho féu amb la del vi, la farina i la carn)²⁶³.

Tanmateix, cal fer notar que Ramon I de Bóixols, en principi, no necessità implicar-se personalment en els arrendaments per seguir-los controlant de prop. En realitat, hi havia gent del seu entorn molt més activa que ell encara. Al capdavant d'aquest col·lectiu d'afins es trobaven, sens dubte, Perer I Estanyol i els seus fills Pere II, Francesc i Llorenç Estanyol que, com ja hem vist, lideren el rànquing d'impositcioners amb 75 participacions. Un cas similar seria el dels albadiners Pere, Bernat i Ramon Serra, amb 34; el dels pellers Bernat i Tomàs Rolf àlies Besalú, amb 22; o el dels germans capellers Francesc i Bernat I Ricard amb 17 (TAULA 97).

Òbviament, costa molt determinar fins a quin punt tots els que acabem d'anomenar i altres més esporàdics (com ara el blanquer Nicolau Vilossa o el ferrer Berenguer Rovira, al marge de figures de relleu superior com el notari Bonanat Nadal o Pere III Bell-lloc) sempre estigueren al servei de Bóixols quan s'adjudicaven l'arrendament d'impositcions. De tots ells tenim força evidències que mostren la proximitat amb el senyor de Gironella del Pla, bé perquè tenien patrimoni en aquest llogarret i, per tant, li prestaven rendes com a senyor directe, bé perquè s'hi associaren en negocis diversos, actuaren de procuradors seus, el recolzaren en operacions creditícies o es trobaven sovint al seu costat quan aquest signava actes davant de notari²⁶⁴. En alguns casos sembla clar, com per exemple l'any 1369, quan es

²⁶³ TAULES 12, 14, 13, 16 i 18.

²⁶⁴ A tall de mostra, els Ricard tenien terres a l'àrea de Gironella del Pla com uns altres dels que actuaren sovint en arrendaments d'impositcions amb Bóixols, els barbers Francesc Coral i Bernat Rupia: AHG, Gi-10, vol. 36, f. 96r-98v, 1393/02/26. D'altra banda, Pere II i Francesc I Estanyol foren procuradors de Bóixols o l'esposa d'aquest en força ocasions: AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1383/11/29; AHG, Gi-07, vol. 23, s.f., 1387/06/04; AHG, Gi-10, vol. 33, s.f., 1388/10/04; AMGi, I.1.1., n. 25, f. 30v, 1392/03/11; AHG, Gi-10, vol. 9, s.f., 1408/11/28. Pere II Estanyol, igual que Bernat Rolf, també actuà de pagador de certs deutes o rendes venudes per Bóixols: AHG, Gi-09, vol. 17, s.f., 1389/10/16. El mateix Pere II Estanyol rebé en nom de Bóixols armament que se li envià l'any 1383 per defensar el terme de què era senyor de les invasions de

feren amb l'arrendament de la imposició de la farina els capellers Francesc i Bernat Ricard, el guasper Guillem Comelles, el sabater Arnau de Bas, el taverner Francesc Riera, al Magraner i el notari Bonanat Nadal i, per contra, en les 1.250 ll. que prometeren pagar als jurats el contracte signat feia explícit que se n'havien de descomptar 50 directament destinades a Ramon I de Bóixols²⁶⁵. Tot i això, a mesura que ens allunyem de la data de la sentència que fixava la percepció anual per part de Bóixols d'una suma assignada a les imposicions, resulta més complicat assegurar que totes les inversions fetes, per exemple, pels germans Estanyol estiguessin directament vinculades a ell. En aquest sentit, de les 76 en què participaren, tan sols en 7 coincidiren amb Bóixols, però, a més, no es limitaren a l'exacció que *a priori* interessava més al seu patró, la de la farina, sinó que també intervingueren amb molta freqüència en l'adjudicació de la de la carn i la de les mercaderies²⁶⁶.

En suma, hi ha certs elements que conviden a parlar d'una mena de *lobby* articulat al voltant de Ramon I de Bóixols. I els indicis augmenten si n'observem la seva plasmació en l'àmbit dels arrendaments de les generalitats dels draps a la demarcació de Girona²⁶⁷. De tota manera, no hem d'entendre mai aquest col·lectiu com un grup monolític, sinó més aviat com una xarxa extremadament flexible i que unia gironins de perfil prou divers. Fins a cert punt, la protecció de Bóixols pogué beneficiar en determinades etapes a petits comerciants

companyies estranyes: AMGi, I.1.1., n.12, f. 16v, 1383/07/08. Francesc I Estanyol, en canvi, féu de testaferró de Bóixols en l'adquisició d'una esclava sarda: AHG, Gi-09, vol. 11, s.f., 1387/05/14. Pel que fa a diverses actes, algunes d'elles signades al mateix pla de Gironella i no pas a l'oficina centralitzada de la notaria reial, en què algun dels germans exercí de testimoni: AHG, Gi-11, vol. 4, s.f., 1380/11/30; AHG, Gi-09, vol. 13, s.f., 1388/10/28. En sentit contrari, cal dir que Ramon I de Bóixols també col·laborà amb els germans Estanyol i els féu fermaça, com ara quan Francesc comprà una casa i signà un debitori per una part del preu: AHG, Gi-09, vol. 27, f. 6r-7r, 1397/06/11.

²⁶⁵ AMGi, I.3.3.1.1., llig. 2, s.f., 1368/12/27.

²⁶⁶ TAULA 97.

²⁶⁷ Encara que aquest és un camp que caldrà explorar més bé en un futur, podem avançar que Bóixols participà en l'arrendament de la bolla de ploma i el segell de cera dels draps del districte de Girona entre 1378 i 1382, entre 1390 i 1393 (amb força socis més, entre els quals hi havia Francesc I Estanyol, Nicolau Villosa o Bernat Rolf. al. Besalú), entre 1393 i 1397 (encara que en una cessió feta pel primer adjudicatari) i, finalment, en els triennis 1400-1403 i 1403-1406: AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1382/05/05; ACA, Generalitat, G-24, vol. 2, f. 103v-111r, 1390/10/20; Ibid., vol. 3, f. 177r-185v, 1393/12/20; ACA, Generalitat, G-54, vol. 1, f. 13r, 19r, s.d. En el període entre 1390 i 1393 formà part d'un ampli grup d'arrendataris de les mateixes generalitats dels draps (així com de les que gravaven la circulació de joies) al districte de la ciutat de Barcelona i de diversos llocs de la vegueria corresponent, demarcació en què també s'implicà entre 1393 i 1397, alhora que s'integrava en una gran companyia que s'adjudicà els drets d'entrades i eixides de tot el principat, juntament amb ciutadans de Barcelona i també altres gironins, entre els quals hauríem de destacar justament els tres germans Estanyol. També tingué aquests germans com a socis en l'arrendament del districte de Vilafranca del Penedès i la seva vegueria: ACA, Generalitat, G-24, G-24, vol. 2, f. 65v-72r (1390/10/15), 142r-147r (1390/11/12); Ibid., vol. 3, f. 8r-14v (1393/06/03), 71v-78v (1393/06/10), 158v-167v (1393/06/30). Per una altra banda, entre 1400 i 1403 Francesc I Estanyol fou l'arrendatari del dret de la bolla i el segell de cera de la demarcació de Figueres: ACA, Generalitat, G-54, vol. 1, f. 11r.

o menestrals, al mateix moment que ell incrementava el seu poder rodejant-se de gent de procedència heterogènia²⁶⁸.

Si aquest grup dominà molts trams de l'adjudicació d'imposicions fins aproximadament 1400, a partir de la segona dècada del segle XV, emergí un altre col·lectiu liderat pel patrici Ramon I Sampsó, amb una trajectòria política considerable i una gran activitat en negocis fiscals i financers²⁶⁹. A diferència de Bóixols, no coneixem cap aspecte que el vinculés directament amb les imposicions de la ciutat de l'Onyar. Tanmateix, l'any 1397 (després que el seu germà Francesc II Sampsó ja ho hagués fet en alguna ocasió prèvia) encetà una intensa participació en els arrendaments. Ben mirat, des d'aquest any fins a 1424 hi ha molts pocs exercicis en què no documentem que s'adjudiqués, com a mínim, un contracte (en concret, no ho féu tan sols els biennis 1410-1411 i 1414-1415), alhora que reprengué l'activitat de 1428 a 1433 amb una altra única interrupció en l'exercici de 1432. Així mateix, en molts moments arribà a acaparar fins a 3 imposicions, com, per exemple, els anys 1402 (vi, peix i sal), 1406 (vi, farina, peix i sal) i 1421 (carn, peix i vi)²⁷⁰. Val a dir, finalment, que s'interessà sobretot per les exaccions que gravaven la carn i el peix i, en menor mesura, el vi i la farina, al marge dels drets de barra²⁷¹.

Més enllà d'això, però, cal que fem atenció a alguns dels mercaders i menestrals que tendiren a acompanyar-lo en aquestes adjudicacions. Ens referim, concretament, als

²⁶⁸ Per exemple, costa no veure la intervenció de Bóixols rere la provisió reial que obtingué Pere II Estanyol l'any 1376 i amb la qual s'ordenava el sobreseïment dels processos iniciats per diversos creditors contra ell després dels deutes que havia acumulat amb motiu de censals, comandes i altres operacions i que es pretenien justificar amb les males collites i la carestia de l'any anterior: ACA, C, reg. 783, f. 141v-142r, 1376/04/27, Montsó. La sort dels Estanyol potser al final, però, també acabà massa lligada als Bóixols, ja que quan Ramon I deixà d'ocupar càrrecs al govern, el consell municipal acabà ordenant una execució contra els béns de la vídua de Pere II Estanyol per totes les restes que aquest devia al consistori d'imposicions que havia arrendat al llarg del decenni de 1390: AMGi, I.1.1., n. 39, f. 6r-7v, 1404/06/09; AMGi, I.1.1., n. 39, f. 47r-49r, 1405/12/29; AMGi, I.3.3.1.2., llig. 3, reg.6, f. 97v-108r.

²⁶⁹ Pel que fa a la seva trajectòria al municipi de Girona, s'inicià a principis del segle XV actuant d'ordenador d'una talla i d'auditor de comptes i continuà amb l'ocupació del càrrec de jurat de la mà major en quatre ocasions i la participació en nombroses missatgeries davant de la corona, a més de sindicats de Corts fins l'any 1435: TAULA 64. Respecte de l'activitat professional i els afers de Ramon I Sampsó, cal que dir que de jove, poc després de casar-se, era denominat mercader i col·locà mercaderies en comandes comercials: AHG, Gi-10, vol. 46, s.f., 1403/06/09. Tanmateix, a la llarga perdé la qualificació de mercader i el documentem especialment actiu, a més de gestionar els fruits de les seves propietats immobiliàries (entre les quals un molí al Monar reial), en el mercat del crèdit privat i públic, així com, d'acord amb el que desgranarem a continuació, en els negocis fiscals d'administracions locals i del General de Catalunya: AHG, Gi-06, vol. 123, s.f., 1411/03/19; AHG, Gi-10, vol. 64, s.f., 1417/05/14; AHG, Gi-01, vol. 391, s.f., 1423/11/13; AHG, Gi-08, vol. 9, s.f., 1424/11/13; AHG, Gi-04, vol. 95, s.f., 1427/10/25; AHG, Gi-02, vol. 169, f. 67r-v, 1431/03/16; AHG, Gi-02, vol. 175, f. 185v-186v, 1434/01/08; AHG, Gi-01, vol. 421, s.f., 1440/08/28; AHG, Gi-02, vol. 201, f. 44r-v, 1441/09/25; AHG, Gi-07, vol. 93, s.f., 1441/03/13. En aquest sentit, a banda d'adquirir (o rebre per transportació) censals de diversos municipis, també arrendà impostos sobre la renda, com ara un dotzè de la parròquia de la Pera: AHG, Gi-02, vol. 112 bis, f. 194v-195r, 1411/06/25. Malgrat això, sembla que no abandonà mai del tot les operacions mercantils: AHG, Gi-01, vol. 391, s.f., 1423/08/28; AHG, Gi-07, vol. 93, s.f., 1441/01/18.

²⁷⁰ TAULES 12, 14, 13, 16, 20, 19, 22.

²⁷¹ TAULA 97.

mercadars Nicolau Puig, Lluís Tord, Miquel Santacília i Pere Muntaner, així com als paraires Pere Perpinyà, Joan Jonquera i Joan Brescó. Alguns pràcticament només consten com a imposicioners en companyies on figurà Sampsó, com ara Muntaner, Tord o Perpinyà²⁷². Altres, per contra, sembla que s'hi vincularen estretament tan sols durant uns anys concrets com ara Santacília i Jonquera²⁷³. Al marge dels arrendaments, veiem certs vincles entre tots aquests individus i Sampsó, com ara les nombroses procures que Muntaner assumí per interès del primer en camps diversos i la interrelació o col·laboració en inversions en deute públic, per exemple, del General de Catalunya²⁷⁴.

Comtat i debatut, encara que potser existiren més lligams en l'àmbit privat dels que hem aconseguit documentar, les dades de què disposem subratllen que el nexa principal d'unió entre tots aquests comerciants i Sampsó es trobava en la fiscalitat i el deute públic. Així, fins i tot amb més claredat que en Ramon I de Bóixols, la xarxa articulada entorn a Ramon I Sampsó prenia cos més enllà dels impostos municipals, es manifestava en l'arrendament de drets del General. En efecte, el patrici que ara ens ocupa i uns quants dels esmentats acapararen l'adjudicació de les generalitats dels draps de la demarcació de Girona des d'aproximadament 1412 fins a 1434²⁷⁵, alhora que amb força freqüència també aconseguiren les d'altres districtes propers, com ara el comtat d'Empúries, Camprodon o Olot, àdhuc de zones més llunyanes del principat, com ara Manresa, Lleida o Tortosa²⁷⁶.

²⁷² Així, Pere Muntaner formà part de companyies arrendatàries en 4 ocasions entre 1416 i 1430 i sempre juntament amb Sampsó. Lluís Tord arrendà 11 imposicions entre 1402 i 1427 i tan sols en tres formava part d'un grup on no intervingué Sampsó. En menor mesura, el paraire Pere Perpinyà figurà en 11 contractes entre 1393 i 1437 i en menys de la meitat (5) no acompanyà Sampsó.

²⁷³ Sense anar més lluny, Miquel Santacília formà part de 8 companyies adjudicatàries entre 1402 i 1424, però tan sols les 4 últimes vegades, des de 1416 fins aquest últim any, ho féu juntament amb Sampsó. Quant a Jonquera, que participà en 15 arrendaments entre 1393 i 1423, coincidí amb Sampsó en 5 ocasions, si bé espaïades al llarg del període esmentat

²⁷⁴ Muntaner fou procurador de Sampsó en situacions com ara el cobrament de drets deguts arran de l'arrendament de generalitats o de pagues de censals de particulars, la intervenció en plets o, fins i tot, per comparèixer a les Corts per presentar greuges en relació amb la col·lecta d'impostos del General: AHG, Gi-01, vol. 400, s.f., 1426/09/30; AHG, Gi-02, vol. 152, f. 29r-v, 1426/07/13; AHG, Gi-01, vol. 398, s.f., 1425/11/19; AHG, Gi-04, vol. 64, s.f., 1413/11/10; AHG, Gi-04, vol. 106, s.f., 1430/02/24. Ben mirat, el mateix Muntaner, en el seu darrer testament, acabà fent una deïxa substancial a Sampsó, per bé que no tenim constància que existís cap vincle familiar entre ambdós: AHG, Gi-04, vol. 203, f. 55r-57v, 1432/12/21. En un altre pla, l'esposa de Nicolau Puig comprà un censal del General de Catalunya i la majoria de gestions les dugué a terme Ramon I Sampsó, mentre que Joan Jonquera rebé en cessió la paga d'un censal venut en primera instància a Sampsó: AHG, Gi-10, vol. 71, s.f., 1424/11/17; AHG, Gi-04, vol. 97, s.f., 1428/04/24.

²⁷⁵ En concret, documentem que Sampsó encapçalà la companyia arrendatària del bienni 1412-1413 (amb Miquel Santacília), dels triennis 1416-1419, 1419-1422 i 1422-1425 (amb el mateix Miquel Santacília, Joan Jonquera, Lluís Tord i Pere Perpinyà, entre força d'altres mercaders), així com dels successius de 1425-1428, 1428-1431 i 1431-1434 (en aquest darrer cas amb Pere Muntaner i Pere Perpinyà, entre d'altres). Successivament: ACA, Generalitat, G-24, vol. 4, f. 13r, 1412/05/18; *Ibid.*, vol. 6, f. 12r-v (1416/05/05), 65r-v (1419/05/13), 112v (1422/05/14); ACA, Generalitat, G-54, vol. 1, f. 191r-192v, 219r, 232r-233v; ACA, Generalitat, G-24, vol. 7, f. 15r-v, 1431/06/27.

²⁷⁶ Tan sols a tall de mostra: ACA, Generalitat, G-54, vol. 1, f. 11r, 19r, 22v; *Ibid.*, G-24, vol. 4, f. 27r-v, 1412/05/28; *Ibid.*, vol. 6, f. 20r-v (1416/05/11), 103r (1422/05/08).

Un altre tret distintiu d'aquest grup liderat per Sampsó és la seva visibilitat en els càrrecs polítics i de gestió del municipi. Així, en paral·lel a la carrera del propi Ramon I, cal destacar el fet que dos dels seus col·laboradors habituals, Lluís Tord i Miquel Santacília, exerciren de clavaris de les imposicions en diversos moments del primer quart del segle XV²⁷⁷. Òbviament, la informació obtinguda en el regiment de la principal tresoreria local devia ser de gran profit. De tota manera, no podem pressuposar que aquesta implicació directa amb la hisenda local de Tord i Santacília formés part d'una estratègia conjunta de la xarxa que els vinculava a Ramon I Sampsó i que actuessin de simples satèl·lits d'aquest. N'hi podria haver indicis, però no són pas concloents²⁷⁸. Tot i això, si ens fixem un moment en l'altre gran àmbit en què es mogueren tots aquests gironins, destaca el fet que el propi Sampsó fos un dels pocs gironins que accedí a la cúpula governamental de la Diputació del General a la primera meitat del quatre-cents i en fos investit oïdor de comptes entre 1431 i 1434²⁷⁹. En definitiva, encara que el sistema de funcionament de la xarxa que encapçalava Ramon I Sampsó no presentava grans diferències amb la que s'havia travat dècades abans al voltant de Ramon I de Bóixols, senyor de Gironella del Pla, semblaria que els primers arribaren més lluny.

En qualsevol cas, a falta d'estudiar millor el comportament d'aquests grups respecte de l'arrendament de generalitats i cenyint-nos ara al camp concret dels impostos municipals de Girona, podem concloure que la fiscalitat indirecta del govern local atragué diversos individus que s'associaren entre ells i que formaren companyies. Uns col·lectius que, ultra vincles previs o simultanis, es manifestaven justament arran de l'adjudicació d'aquests impostos i la relativa continuïtat en contractes posteriors. En casos com el de Bóixols tot plegat podia arrencar d'un interès particular en els rèdits generats per l'arrendament de les imposicions, però, com mostra la trajectòria del grup lligat a Ramon I Sampsó, no necessàriament havia d'haver-hi interessos cretats. Alhora, lluny d'uns grups tancats i monolítics, els seus membres, des de menestrals o petits comerciants fins a mercaders de

²⁷⁷ En concret, Santacília ho fou els anys 1398, 1409, 1410 i 1411, mentre que Tord els anys 1407, 1408, 1413 i 1414.

²⁷⁸ Per una banda, s'adverteix que Lluís Tord fou renovat com a clavari l'any 1408 coincidint amb el fet que Ramon I Sampsó formava part de l'executiu, cosa que es repetí l'any 1413. Per l'altra, però, Santacília fou tresorer en exercicis en què Sampsó no ocupà cap càrrec. A més, en cas de sospitar que els moments que un dels esmentats o altres socis habituals de Sampsó regien la clavaria de les imposicions eren propicis per lucrarse amb la col·lecta, es constata que en tres exercicis en què Tord o Santacília foren clavaris de les imposicions (els anys 1410, 1411 i 1414) no tenim constància que Sampsó participés en l'adjudicació de cap imposició.

²⁷⁹ I. SÁNCHEZ DE MOVELLÁN TORENT, *Les institucions fiscalitzadores de la Generalitat de Catalunya...*, p. 166. Ja havia estat oïdor de comptes del General Francesc II Santceloni entre 1413 i 1416. Semblantment, Narcís Miquel, cunyat de Ramon I Sampsó, fou diputat del General resident a Barcelona entre 1425 i 1427, igual que ho fou el patrici Felip Santceloni entre 1438 i 1440: *Id.*, p. 164-165; J. M. SANS I TRAVÉ (dir.), *Dietaris de la Generalitat...*, vol. 1, p. 8, 14, 46, 53, 68. A partir de la dècada de 1450 foren nomenats per càrrecs similars descendents dels Santceloni.

més nivell, participaven en els negocis fiscals i financers amb relativa flexibilitat, recolzant-se en moments clau i prenent camins per separat en d'altres ocasions. Aquesta variabilitat, de fet, potser constitueix un indicatiu que en l'empresa d'arrendar impositons no sempre es buscava el mateix.

5.2.4. Els beneficis i oportunitats d'arrendar impositons

Certament, l'anàlisi dels principals protagonistes en la fiscalitat indirecta municipal, com apuntàvem, ens havia de permetre entendre millor el seu funcionament. Tot i això, un dels principals propòsits és també que ens il·lumini sobre el sentit de participar en aquest negoci que s'obria dins del sistema hisendístic local, és a dir que ens ajudi a respondre a la pregunta de què hi cercaven els particulars que hi intervenien. A tall de plantejament inicial i en base a les propostes de diversos autors, hauríem d'examinar quatre o cinc possibles motius o al·licients del fet d'arrendar impositons. En primer terme, els guanys que podien generar els mateixos processos de subhasta, o sigui el cobrament d'eixaucs o gratificacions per haver fet dites o, fins i tot, els derivats de traspassos immediats del dret adquirit en primera instància. En segon lloc, hi hauria la fórmula més previsible del marge de benefici que s'obria entre el preu promès a les autoritats municipals o invertit en l'arrendament i la suma finalment obtinguda en la col·lecta efectiva de l'impost. D'altra banda, hem de considerar l'atractiu que tenia arrendar i percebre impositons de cara a aconseguir i controlar informació sobre determinats circuits comercials, cosa que, a més, podia acabar conduint a interferir-hi de manera decisiva o a gaudir de l'exclusiva en el proveïment d'un determinat producte. En darrer terme, com en altres negocis fiscals, cal contemplar que alguns dels implicats busquessin per damunt de tot protegir interessos creats com ara la recuperació de quantitats que el municipi els devia des de feia un cert temps.

Pel que fa al primer escenari, tal com ja hem explicat (cap. 2.3.2.), la documentació conservada en el cas de la ciutat de Girona dona molt poca informació sobre el funcionament de les subhastes d'impositons i altres ingressos municipals. Tot i això, és possible documentar la pràctica de pagar eixaucs a persones que havien realitzat «dites», o sigui que havien fet una puja en la subhasta tot contribuint a augmentar el valor de la licitació. Com ja hem comentat, força vegades coincidia que els gratificats eren els mateixos que s'adjudicaven l'impost i, per tal de cobrar la recompensa, se'ls permetia una fórmula beneficiosa tant per ells com per la institució arrendadora: retenir-se la suma de l'import

que es comprometien a pagar per l'arrendament, amb la qual cosa l'administració s'estalviava desemborsar res i, alhora, els arrendataris ampliaven una mica el marge entre el que hipotèticament obtindrien de la percepció de l'impost i el que haurien de lliurar a la clavaria.

Si fem un repàs a les dites que s'esmenten en els mateixos contractes de compra-venda *ad tempus* de les tres principals imposicions, la del vi, la de la farina i la de la carn, constatem, a grans trets el següent²⁸⁰. En primer terme, com avançàvem, és relativament freqüent que el qui era gratificat per una puja fos un dels adjudicataris, però no sempre fou així²⁸¹. I és que també emergeix un grup d'assidus a les subhastes que duïen a terme dites en contractes que no acabaven assumint. Alguns dels noms registrats corresponen precisament a ciutadans i mercaders que participaren de manera habitual en arrendaments com ara Ramon I Sampsó i Nicolau Anglès o amb una carrera rellevant en el govern municipal com Pere Brugueroles, a més d'altres que en algun moment també estigueren vinculats als col·lectius articulats entorn a la figura dels propis Sampsó o Anglès, com ara Ponç Arnau o el mercader Joan II Rovira²⁸². A la llum del que hem observat a propòsit de les imposicions amb rendiments majors i que mobilitzaven capitals superiors, semblaria que el fet de participar en les subhastes tot fent dites amb propòsits estrictament lucratiu constituïa una opció. Tot i això, des del moment que molts dels gratificats per les pugues eren els mateixos adjudicataris o persones amb gran implicació en les licitacions dels ingressos fiscals del municipi,

²⁸⁰ Cal advertir que podria aprofundir-se millor en aquesta qüestió a partir d'un buidatge exhaustiu de fonts que combinés, no només els contractes d'arrendament com hem fet aquí, sinó també els llibres de comptes dels clavis de les imposicions que igualment acostumen a detallar en l'apartat de despeses els eixaus pagats als que havien pujat en la subhasta. Com a conseqüència de les fonts conservades i utilitzades, en l'anàlisi que presentem s'il·luminen especialment les primeres dècades del quatre-cents, per bé que no ens permet concloure que en moments anteriors les gratificacions per dites no fossin importants també.

²⁸¹ Per exemple, en el cas de la imposició del vi, de 10 contractes en què es fa referència a una dita, en 8 casos els que foren recompensats per això eren els mateixos imposicioners, mentre que tan sols dues anaren a càrrec d'individus externs al grup que finalment s'adjudicà l'impost. Quant a les imposicions de la carn i de la farina, la realitat es mostra una mica diferent. Pel que fa a la primera, documenten dites en 6 operacions i tan sols en la meitat es pagaren al propi comprador o compradors. Quant a la segona, quatre dels eixaus foren percebuts pels compradors, tres per persones alienes a la companyia arrendatària i en un cas se la repartiren un que era imposicioner i un que no. En altres exaccions de menor envergadura com la del peix comptabilitzem 10 casos amb pugues que es gratificaren i tan sols en la meitat havien estat fetes pels finalment compradors, mentre que en la dels honors en igualment 10 casos tots es remunerà l'adjudicatari, però en tres d'ells, en paral·lel, a un tercer que no formava part dels arrendataris definitius.

²⁸² Pel que fa a la trajectòria de Pere Brugueroles com a mostassaf, sobreposat de les obres i jurat per la mà mitjana: TAULA 64. Ponç Arnau participà en 7 arrendaments entre 1387 i 1419 i en dos d'elles ho féu en la mateixa companyia que Ramon I Sampsó. Joan II Rovira, mercader (cal no confondre'l amb un nebot homònim generalment identificat amb l'etiqueta professional d'apotecari) participà en 10 arrendaments entre 1405 i 1426 i tan sols en un cas formà part de la mateixa companyia de Sampsó, si bé en unes quantes coarrendà exaccions amb persones molt vinculades a aquest patrici com ara Miquel I Santacília i Joan Brescó, o ho féu amb una altre personatge de relleu en els negocis fiscals d'aquells anys com era Nicolau Anglès: TAULES 12, 17, 16, 13, 14 i 19.

difícilment es tractava d'un escenari obert a qualsevol i en què hi havia vies per irrompre-hi i obtenir guanys sense necessitat de prosseguir en els processos de licitació.

Un altre àmbit relacionat amb les subhastes en què s'obria un cert negoci radicava en els traspessos de contractes que havien estat ja atorgats pels jurats. Cal dir, d'entrada, que no es conserven gaire notícies d'aquesta pràctica²⁸³. Almenys pel que es recollia en la documentació de l'escrivà del consell, generalment els que obtenien el dret a percebre una determinada imposició en la subhasta continuaven al capdavant de l'arrendament durant tot l'exercici, cosa que no treu que els teòrics arrendataris principals, els també teòrics fiadors i els pagadors registrats en la comptabilitat del clavari s'intercanviessin sovint els papers amb el pas dels mesos .

Ben mirat, només hem localitzat tres exemples aïllats que demostrarien la possibilitat d'obtenir petits beneficis en transaccions d'aquesta mena. El més significatiu data de 1401, quan Francesc II Santceloni, igual que havia fet en els tres anys anteriors per raons que suggerirem més endavant, aconseguí atorgar-se el dret de barra per un any a canvi de pagar 100 ll. Al cap de tres mesos de l'acord, però, cedí el dret a percebre l'impost per tots els mesos que restaven fins a completar l'annualitat al pare Joan Brescó i al pelleter Narcís Cervià. I aquest li pagaren 131 ll., és a dir que, almenys en aparença, Santceloni obtingué un guany net de 31 ll²⁸⁴.

En els altres casos localitzats no sembla que el mecanisme del sots-arrendament donés sempre per tant. L'any 1402 Pere II Sunyer, Joan Llull i el carnisser Pere Masdevall adquiriren la imposició dels porcells i aquest carnisser, al cap de pocs dies, decidí traspasar la tercera part que tenia en el contracte als altres dos impositcioners a canvi de la suma d'1 florí (que, de fet, representava un irrisori 1,9% del preu total de 591 s. que es comprometeren a lliurar al consistori)²⁸⁵. Semblantment, l'any 1394 el pelleter Francesc Andreu i el sabater Pere Fabregat vengueren la seva quota en la imposició de la sal que feia dos dies havien adquirit a un dels seus companys, el revenedor Antoni Jalabert, si bé en aquest traspàs ni es féu explícit el pagament d'una quantitat²⁸⁶.

Fi i al cap, com a mínim pel que fa a les impositcions municipals de Girona, els guanys crematístics els hauríem de cercar sobretot en el tradicional marge entre el preu pagat per l'adjudicació i el producte final de la col·lecta de l'exacció. Com a conseqüència de la

²⁸³ Semblen força freqüents els sots-arrendaments, en canvi, en ciutats com València, com a mínim a propòsit de grans impositcions com la de la carn: J. V. GARCÍA MARSILLA, «La sisa de la carn...», p. 97.

²⁸⁴ AMGi, I.2.1., llig 1, f. 79-85v, 1401/08/28, 1401/11/30.

²⁸⁵ AMGi, I.2.1., llig. 1, s.f., 1401/12/27 i 1401/12/31.

²⁸⁶ AMGi, I.2.1., n. 9, s.f., 1393/12/28 i 1393/12/30.

gairebé nul·la conservació dels documents que generaren les companyies d'arrendataris per a la seva organització interna, resulta gairebé impossible disposar d'un bona mostrari dels rèdits que els proporcionaven els arrendaments. En efecte, tal com es dedueix de l'existència de figures com la de llevadors dels drets o de clavaris específics en els grups d'imposicioners, segur que existiren llibres de comptes per donar fe de tots aquests procediments als diversos socis inversors, però, donat que allò no era de la incumbència de les autoritats municipals, no es dipositaren a l'arxiu del consistori²⁸⁷. Així, una de les escasses esclertes apareix en contractes notariais esparsos en protocols ordinaris; per exemple, un a propòsit de la imposició del vi del període 1417-1418.

Es tracta de l'acta amb què Guerau Estruç, arrendatari principal de la imposició, reconeixia els comptes que li havia presentat el draper Ivó Frugell, que havia estat constituït clavari dels emoluments de l'exacció que ens ocupa. Hi certificava, en primer terme, que Frugell havia lliurat al tresorer municipal els 3.101 ll. promesos en la subhasta. S'hi afegia, explícitament, però, que la col·lecta havia donat peu a un lucre de 310 ll. 2 s. 4 d., és a dir un benefici de gairebé el 10% exacte, i es detallaven les sumes pagades a partir d'això als que havien intervingut a la col·lecta (47 ll. 10 s.) per llevar els impostos i supervisar possibles fraus i entregades a cadascun dels co-arrendataris en funció de la seva participació. Si les comparem amb la repartiment que recollí l'escrivà del municipi en el moment de l'adjudicació, constatem el següent. Joan Serra hi havia invertit 500 ll. i aconseguí 33 ll. 6 s. 8 d. de lucre; Joan II Anglès 100 i en cobrà 6 ll. 13 s. 4 d, igual que el seu oncle Jaume Anglès, Francesc Oliver i Bernat Oliver, que reberen la mateixa suma per la mateixa inversió; mentre que Nicolau Frugell 13 ll. 6 s. 8 d per 200 ll. Alhora, Guerau Estruç, el principal inversor, cobrava 114 ll. 15 s. 8 d. que, al seu torn, probablement hauria de repartir entre d'altres persones incloses al contracte d'adjudicació²⁸⁸. En suma, la inversió global havia generat aproximadament un 10% de benefici. Es tracta d'una xifra lleugerament inferior al que s'ha calculat per companyies mercantils coetànies, encara que la comparació entre ambdues empreses no pugui ser automàtica²⁸⁹. A més, cal tenir en

²⁸⁷ Algunes referències indirectes a l'existència d'aquests llibres de comptes i a l'ús d'èpoques i albarans d'ús intern entre els co-participants en una adjudicació: AMGi, I.3.3.1.1, llig. 12, s.f., 1398/01/26; AHG, Gi-10, vol. 7, s.f., 1403/02/12.

²⁸⁸ Pel que fa al repartiment inicial: AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 1, f. 55r-70v, 1417/07/02. A propòsit de l'acte d'entrega dels beneficis: AHG, Gi-01, vol. 376/377, s.f., 1418/11/13. Val a dir que en el repartiment inicial hi consten noms que no acaben apareixent entre els beneficiaris del lucre, a saber: Bartomeu Agustí que tenia una quota de 300 ll., Joan Deuslondà una de 50 ll., Pere Guillem Vila una altra de 50, Francesc Nesplà una de 25 ll. i Pere Masaller una de la mateixa quantitat.

²⁸⁹ En efecte, a falta de dades a propòsit de companyies mercantils gironines del mateix període, podem comparar aquest valor amb els nivells de guanys anuals calculats per algunes grans companyies catalanes del quatre-cents com ara la Torralba-Manariel·lo amb una mitjana anual del 16,48% durant un període de sis

compte que del lucre esmentat s'hi havien de deduir les despeses en concepte d'honoraris, de manera que els dividendes finalment repartits entre els inversors representaven guanys entre el 6,5 i el 7%. Amb tot, eren una part dels mateixos co-arrendataris els que havien estat gratificats per les tasques de custòdia o administració de les exaccions, de manera que, després del treball ofert, indirectament obtenien uns rèdits una mica superiors a aquests percentatges²⁹⁰. En efecte, seria de gran interès localitzar altres documents similars, tot i que l'ampli sondeig de registres notariais dut a terme no convida a l'esperança²⁹¹.

Cal no perdre de vista, en qualsevol cas, que el repartiment intern de beneficis entre els membres d'una companyia arrendatària podia resultar força complex. No tots s'implicaven necessàriament en les mateixes condicions: com hem vist, existien desigualtats en les quotes assumides i també la possibilitat de fermances globals o amb limitació de responsabilitat. En aquest sentit, hi ha certs indicis d'algunes adjudicacions que acabaren amb un conflicte entre els implicats. A tall de mostra, l'arrendament de la imposició del vi de l'any 1384 en què participaren, entre d'altres, el barber Pere Gordiola, l'albadiner Bernat Serra, el seu germà Francesc Serra, el pintor Guillem Borrassà i el mercader Guillem Ferrer, i que no s'havia resolt un any després de la col·lecta. Aleshores, els quatre primers (havent mort Gordiola se n'ocupà la seva vídua i hereva) hagueren de resoldre per via d'arbitratge el que reclamaven a Guillem Ferrer²⁹². Probablement no fou l'única vegada que sorgiren tensions entre socis, però, insistim-hi, els governants municipals no hi intervenien si l'import global que preveien que s'ingressaria a la tresoreria estava garantit i, per tant, no en quedà traça en la documentació municipal.

Les fonts notariais del consistori també són parques per il·lustrar si els imposicioners tenien una gran capacitat de control d'informació privilegiada sobre els circuits a què

anys, o les filials que la companyia Datini tenia a la Corona d'Aragó amb una mitjana que assolía el 20,33%. En el segon cas, però, es registren grans oscil·lacions: M. DEL TREPPO, *Els mercaders catalans...*, p. 505-508. Quant a d'altres societats mercantils de la mateixa època, C. Carrère reuneix les dades següents: una societat creada l'any 1394 reuní 200 ll. de capital i durant 2 anys i mig de vigència generà guanys del 10 %; una altra amb un capital inicial de 4.000 ll activa l'any 1422 i durant 6 anys més proporcionà beneficis del 17%; una de 1423 oferí guanys del 15,5% durant 9 anys; i, finalment, el capital col·locat en una societat creada l'any 1447, que durà a penes un any, raportà un rèdit del 14%: C. CARRÈRE, *Barcelona, 1380-1462...*, vol. I, p. 172-173.

²⁹⁰ En concret, Joan Serra cobrà 10 ll per tasques de custòdia, igual que Joan Deuslondà, Francesc Oliver i Bernat Oliver. Ivó Frugell, al seu torn, percebia 27 ll. 10 s. per la funció de clavari i el seu germà, el notari Nicolau Frugell, 7 ll. possiblement per la redacció d'un trasllat dels comptes.

²⁹¹ Un altre document on es desglossen els ingressos i despeses administrats i llevats per membres d'una companyia arrendatària correspon a les imposicions del vi i la carn que l'any 1366 arrendaren conjuntament els jurats i el diputat local del General d'aleshores, Lluís Estruç. S'hi precisen les despeses en concepte d'honoraris a portalers, supervisors de les imposicions i aspectes materials per al seu cobrament, alhora que les entregues fetes a l'esmentat representant del General i al canviador Ramon Medir, clavari de la ciutat, entre d'altres. Això no obstant, no es detalla el lucre obtingut i la seva distribució entre els compradors: AHG, Gi-05, vol. 340, s.f., 1367/10/13.

²⁹² AHG, Gi-05, vol. 413, s.f., 1386/03/12.

afectava l'exacció arrendada²⁹³. En efecte, seria versemblant que determinats agents obtinguessin dades de gran interès i, fins i tot, les empressin en benefici propi o dels projectes empresarials de què formaven part. Entre d'altres escenaris per imaginar, el fet de ser el perceptor d'un determinat gravamen podia aportar facilitats a l'hora de negociar amb proveïdors o altres operadors dels distints mercats en el sentit que, per exemple, el que cobrava l'impost podia adquirir certs productes a un preu més baix perquè s'estalviava l'afegit fiscal que es retenia ell mateix.

Tot això, com ha estat assenyalat per algun autor, estava relacionat amb un fenomen detectat en altres indrets: la comanda implícita als arrendataris de les impositcions d'assegurar el proveïment del producte l'impost del qual percebien²⁹⁴. Podrien aparèixer pistes en aquest sentit en la coincidència que els professionals d'un cert sector fossin els adjudicataris més habituals de les impositcions que hi incidien. Això no obstant, tal com hem mostrat, tan sols es detecta una tendència destacable en aquesta línia en el pes dels hostalers i revenedors en la impositció del gra i en cap cas en les exaccions més lucratives, on els presumptes especialistes en els productes que cadascuna gravava constituïen percentatges modestos²⁹⁵.

Un altre àmbit per aprofundir en els possibles lligams entre la recaptació fiscal i l'abastament consisteix en els anys que no es presentaren ofertes suficients per l'arrendament d'una impositció i se n'encomanà la col·lecta a un agent designat pel propi executiu. Un recurs –recordem-ho- que no s'hauria de confondre amb experiències efímeres de mecanismes monopolístics anteriors a les acaballes del segle XV com la de la mercaderia del vi tan sols en funcionament entre 1407 i 1411. Podrien analitzar-se a fons alguns dels escassos llibres de comptes que es conserven d'anys que s'optà per la comanda directa entre 1420 i 1440²⁹⁶. Així, tot identificant els principals actors en el mercat dels respectius productes, veure si coincidien amb els impositcioners més freqüents durant la mateixa època. Tot plegat, però, en sintonia amb el que comentàvem a propòsit de l'abastament frumentari, hauria d'acompanyar-se d'estudis del funcionament del mercat de productes bàsics com el vi, la carn i, en segon terme, el peix.

²⁹³ Vegeu, per exemple, sobre aquesta idea, J. BROUSSOLLE, «Les impositions municipales de Barcelone...», p. 117-120.

²⁹⁴ J. V. GARCÍA MARSILLA, «La sisa de la carn...», p. 97-99.

²⁹⁵ En concret, del 2,34% en el vi, del 3,14% en la carn i del 2,86% en la farina: TAULA 96.

²⁹⁶ Es conserven, per exemple, els llibres de comptes presentants pel col·lector designat per recaptar la impositció de la carn l'any 1436 i altres que s'ocuparen de la impositció del vi entre 1428 i 1435 (si bé en els dos primers exercicis –els de 1428 i 1429- els comptes pertanyen, en realitat, al llevador escollit pel col·lectiu d'arrendataris): AMGi, I.3.3.1.5., reg. 1; AMGi, I.2.3., llig. 5.

Malgrat les llacunes comentades, segurament s'esperava, d'ordinari, un paper actiu de les persones que es decidien a arrendar la percepció d'imposicions²⁹⁷. En alguns casos, invertir en impostos com el de la farina comportava vetllar pel bon funcionament del complex on s'obtenia, és a dir, el Monar reial. Per això, documentem que alguns imposicioners de la farina realitzaren bestretes en obres de reparació d'una de les rescloses²⁹⁸. En una línia similar, els gestors de la hisenda municipal promogueren en ocasions aquest rol financer dels arrendataris, com sembla que succeí l'any 1402 amb el mercader Bernat Torrent, que arrendà la imposició de la farina i bestragué una petita quantitat per agilitzar una compra de forment per part dels jurats²⁹⁹. També estigué directament vinculat amb la importació de gra, Pere Sifré, un dels arrendataris de la imposició del peix de l'any 1374 que tan sols estigué vigent durant un semestre i, atès que «do temps era terribla», li fou remesa una part del preu pactat. Més enllà d'això, aquest individu, peller d'ofici, en paral·lel a l'arrendament i, en principi, a instàncies del govern municipal, s'havia obligat com a fermança en una comanda que els jurats feren al mercader Bernat Quart perquè adquirís càrregues frumentàries per a la universitat, per bé que l'operació fracassà per motius que ignorem i els hereus de Sifré, a l'alçada de 1380, tenien pendent un deute de 770 s. a favor de la ciutat³⁰⁰.

En altres circumstàncies, s'entreu que la iniciativa sorgia de la banda dels imposicioners. S'observa que alguns dels que pujaren per aconseguir l'adjudicació d'un impost tenien la intenció prèvia d'exercir aquest paper de financers com a perceptors de l'impost. Com ja hem vist, des del moment que s'obtenia el contracte de llevar l'exacció que fos, s'estava facultat per exigir sumes. En principi, però, no s'hi estava per redistribuir-les, ja que aquesta

²⁹⁷ Sobre pactes amb els arrendataris de les imposicions per avançar sumes de mensualitats, sobretot a les acaballes d'un exercici anual, o de comprometre's a pagar personalment a creditors, vegeu el cas de la vila de Sant Feliu de Guíxols: P. ORTI GOST, «La deuda pública municipal...», p. 108-109. Recordem, d'altra banda, que, a la dècada de 1370, a la pròpia ciutat de Girona s'assajaren mecanismes d'assignació directa dels interessos del deute a cadascuna de les imposicions i, per tant, cada imposicioner estava obligat a lliurar les pagues a un grup concret de censalers: cap. 2.2.1.

²⁹⁸ En concret, l'any 1400, Berenguer II Hospital, batlle del Monar, procedí a pagar a dos dels arrendataris, el pelleter Narcís Cervià i el paraire Lluís Sola, 114 s. per sumes que aquests havien anticipat. A fi de satisfer la quantitat promesa els cedí els drets sobre els censos que els tinents d'un parell de molins li devien en tant que batlle: AHG, Gi-06, vol. 90, f. 165v-166r, 1400/08/18.

²⁹⁹ Torrent pagà 2 florins a un mercader barceloní a fi d'obtenir la càrrega frumentària adquirida pels edils en nom de la ciutat i el clavari dels jurats el recompensà per allò al cap d'uns mesos. Tot i això, aquella no era l'única operació que féu Torrent com a imposicioner, ja que en el mateix procés de la subhasta havia fet una important puja per augmentar el valor de l'arrendament i, segons la fórmula ja comentada, se li consentí retenir-se la gratificació de l'import que estava obligat a lliurar a les arques municipals. Finalment, tal com veurem de seguida, a l'hora de satisfer aquesta quantitat també es beneficià de l'opció de compensar-la amb pagues d'un censal que li pertocaven: AMGi, I.3.3.1.1., llig. 13, reg. 2, s.f., 1402/04/22; AMGi, I.1.2.1., llig. 8, reg de 1401-1402, f. 21r, 1402/01/01; AMGi, I.1.1., n. 36, f. 63v, 1402/07/11.

³⁰⁰ AHG, Gi-03, vol. 30, f. 132v, 1380/05/30. Per altres referències sobre la implicació de Sifré amb les comandes de draps enviades a Sicília per aconseguir gra durant el mateix any 1374: AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, quadern 2, f. 32r-33v, 1374/07/13. Quant a la participació, en una cronologia similar, en la gestió de la vessant financera de les obres d'emmurallament: cap. 4.4.3.3.

tasca corresponia al clavari de les imposicions. Tanmateix, en èpoques de certa tensió en el funcionament de la hisenda local, com ara a finals del decenni de 1370 o del de 1390, alguns arrendataris pretengueren actuar a manera d'uns veritables tesorers. Un bon exemple n'és el cuireter Guillem Bernat Beuda, que l'any 1376, juntament amb altres veïns, s'adjudicà la imposició del vi. Encara que semblaria que en el pacte contret amb els jurats se li consentia retenir-se del que recol·lectés els interessos de violaris i censals que la universitat li devia, des de la cort de l'infant se li recriminà que s'hagués excedit en aquella funció i, no només s'hagués cobrat pagues de rendes seves, sinó que també n'hagués lliurat a d'altres creditors que prèviament li havien fet una cessió formal de drets, per la qual cosa se li ordenava entregar tot el que rebés al clavari³⁰¹.

En efecte, no fou la primera ni última vegada que un imposicioner aprofità la seva posició per recuperar deutes que li tenia el municipi. Sense anar més lluny, aquell mateix 1376, sembla que ho féu Ramon Prat, fill del jurista Pere II Prat, que remeté a les autoritats el pagament de la pensió d'una renda mixta mentre pogués retenir-se una part del preu acordat per la imposició de la farina que havia arrendat amb altres socis l'any 1375³⁰².

D'altres arrendataris ja s'asseguraven l'opció en el mateix moment de garantir l'entrega de l'import fixat en la subhasta tot hipotecant rendes que percebien del municipi. Ho feren així l'escrivà Joan Casesnoves l'any 1392 amb la imposició del gra³⁰³. Igualment el calciner Francesc II Llorenç l'any 1406 amb la imposició de la farina, amb l'especificitat que en el jurament que féu com a comprador prometia entregues regulars al clavari deduint-hi les despeses lligades el censal que havia obligat³⁰⁴. El mercader Ponç Arnau i el patrici Ramon I Sampsó també hipotecaren rendes l'any 1417 en relació amb la imposició de la carn: el primer obligà un censal propi, mentre que Sampsó ho féu amb un de què era titular la seva mare vídua, la qual l'havia rebut en cessió d'un altre ciutadà³⁰⁵.

Com deixa entreveure el darrer cas, era possible, doncs, que el cobrament d'interessos del deute mitjançant l'adjudicació d'imposicions es fes a través de terceres persones. En aquest

³⁰¹ ACA, C, reg. 1793, f. 104v, 1376/10/16, Barcelona. Val a dir que aquella no era la primera ocasió al llarg del mateix any que les pràctiques financeres de Beuda havien estat jutjades desfavorablement per l'entorn de la cort del duc. En un episodi ja esmentat, els germans Beuda foren investigats per una barata de draps la qualitat dels quals no es corresponia amb els capitals subscrits: ACA, C, reg. 1792, f. 136r-v, 1376/04/05 (cap. 1.5.2.1.). És possible, al capdavant, que aquella implicació, aparentment desitjada i buscada, de Beuda (i també del seu germà Francesc Beuda) amb les finances municipals tingués a veure amb una casa que els havia estat indemnitzada en el marc de les obres de les muralles. I per això ja havia adquirit un censal en l'emissió duta a terme per Ramon Medir entre 1374 i 1375: AMGí, I.3.3.1.1., llig. 4, reg. 2, f. 39v-42r, 1374/08/26.

³⁰² AMGí, I.3.3.1.1., llig 4, reg 2, s.f., 1376/01/11.

³⁰³ AMGí, I.2.1., n. 8, s.f., 1391/12/27.

³⁰⁴ AMGí, I.2.1., llig. 2, s.f., 1405/12/27, 1406/01/08.

³⁰⁵ AMGí, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 1, f. 32r-36v, 1416/12/28.

sentit, l'any 1394 documentem que la vídua del mercader Arnau Bisbal vengué a Bernat Agustí els drets sobre la pensió de tres censals, quan Agustí era justament un dels arrendataris de la imposició del vi³⁰⁶. Aquestes pràctiques, sobretot la darrera, enllacen directament amb les estratègies que s'articularen en el mercat secundari del deute en èpoques de dificultats financeres. Ens referim a les cessions temporals de pagues que permetien als creditors a qui s'havien suspès pagaments (per exemple, a clergues o a forans durant els anys 1396 i 1397) cobrar el que els pertocava (cap. 1.4.1.3.). Potser existiren mercaders que invertiren en aquestes circumstàncies i que eren capaços d'assumir retards en el pagament amb l'objectiu d'aconseguir cert marge de benefici en la transacció.

En suma, no en tots els exemples que acabem de citar resulta igual de clar, però en general s'endevina que alguns cops els que participaren en la licitació d'imposicions ho feren amb la intenció de fixar vies per garantir la percepció de les pensions de censals³⁰⁷. Això es podia fer extensiu a d'altres deutes com ara els derivats de bestretes, serveis prestats o indemnitzacions per immobles afectats en les muralles. Podem veure'n un exemple per cada cas.

En primer lloc, l'any 1369 el capeller Francesc Ricard anticipà certa quantitat per armar clients per anar a l'exèrcit reial contra el castell de Montsoriu i, per referències posteriors, queda patent que en aquella mateixa anualitat Ricard havia estat arrendatari de la imposició de la farina i que, a fi de recuperar una part de la bestreta, se li consentia retenir-se part del producte que corresponia al clavari de la ciutat³⁰⁸. Semblantment, l'any 1371 els notaris Bonanat Nadal i Pere Pinós arrendaren la imposició dels censals i violaris i a l'hora d'estendre'ls àpoca dels lliuraments a les autoritats es precisava que una gran part de la quantitat se l'havia quedada Nadal per les despeses d'un viatge que havia fet davant del rei³⁰⁹. A propòsit dels enderrocaments d'albergs que, com ja hem vist, foren una de les causes d'emissions de censals als anys centrals de la dècada de 1370, veiem el cas de Nicolau Vilossa que, com a imposicioner de la imposició de la carn de 1383, finalment, tan

³⁰⁶ AHG, Gi-09, vol. 22, f. 7r, 1394/07/11.

³⁰⁷ Estratègies similars també s'han còpsat en altres territoris com ara a la Corona de Castella on, a partir de mitjan segle XV, molts prestadors de la monarquia tingueren les *alcabalas*, els principals impostos indirectes en el punt de mira, ja que gestionant-les s'asseguraven el pagament dels interessos que els devia la monarquia: Denis MENJOT, «Système fiscal étatique et systèmes fiscaux municipaux en Castille (XIIIe s.- fin du XVe s.)», a D. MENJOT i M. SÁNCHEZ (eds.), *Fiscalidad de Estado y fiscalidad municipal...*, p. 21-51, p. 42.

³⁰⁸ AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, f. 60v, 1371/03/24.

³⁰⁹ AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, f. 69r-v, 1371/08/13. No tenim constància per altres fonts de la missatgeria que s'esmenta davant del rei. Un cas similar que podríem afegir-hi és el fet que els verguers dels jurats Antoni Noguer i Berenguer Pla arrendessin la imposició de la sal l'any 1436: AMGi, I.2.1., llig 3, reg. 3, sf, 1436/01/08. Tot i això, desconeixem què els empenyé exactament a fer-ho, ja que, en teoria, d'ordinari tenien cobert el salari a partir del producte conjunt de les exaccions que ingressava a la clavaria de les imposicions.

sols entregà una petita fracció del total de 1.150 ll. del preu, ja que, mitjançant una autorització reial, havia estat eximit de la resta de resultes de l'adoberia que li havia estat expropiada i demolida per l'alçament del mur del burg de Sant Feliu³¹⁰.

Per tal de concloure la mostra, també val la pena que recordem que un dels ingressos fiscals on els futurs arrendataris tenien interessos creats amb més freqüència, més que no pas les imposicions, eren els drets de barra. Era habitual que s'hi assignessin deutes de la universitat i, per via més o menys directa, els creditors intentessin controlar-ne de prop la percepció (cap. 2.3.2.). D'aquí que, fins i tot, els tresorers que en gestionaven el producte de l'arrendament fossin de vegades part interessada en l'afer, com ara alguns dels clavaris dels jurats dels volts de 1390³¹¹. Un altre cas il·lustratiu al respecte és el de Francesc II Santceloni que, segons ja hem apuntat, s'adjudicà el dret de barra entre 1398 i 1401 (si bé en aquest darrer any la sots-arrendà) i altre cop l'any 1410. Aquesta persistència en el tombant del tres-cents al quatre-cents segur que no era aliena a l'interès enorme que mostrà l'any 1400 per assumir la gestió de la clavaria de les imposicions sense percebre cap salari per la seva labor³¹². Com hem suggerit, probablement encapçalava un col·lectiu amb més gent preocupada pel bon funcionament de les finances municipals i, així doncs, adjudicar-se el dret de barra suposava controlar un punt estratègic considerable per a la punció fiscal.

En definitiva, licitar i aconseguir l'adjudicació d'imposicions es presentava com una bona via per exercir cert control sobre el sistema hisendístic municipal. Pràctiques com les que hem vist vinculades a creditors o prestadors del municipi explicarien, doncs, que en etapes d'inestabilitat en la tresoreria local s'incrementés el nombre de ciutadans prominents que arrendaven imposicions, segons una cronologia, en línies generals, comuna en tots els tipus d'imposicions, tal com ja hem explicat. Així, veiem que grans famílies patrícies com els Sunyer, els Estruç o els Santmartí s'interessaren, per exemple, per la imposició del vi a finals de la dècada de 1370 o a inicis del segle XV, igual que succeí en força anys de la dècada de 1380 amb la imposició de la carn o, fins i tot, els exercicis immediatament posteriors a l'intens cicle fiscal de la Guerra contra Castella amb les exaccions de la farina i el peix³¹³.

³¹⁰ AMGi, I.3.3.1.2., llig. 1, reg. 5, f. 62r, 1383. Tot i que només es parla de deutes que se li tenien en relació amb «l'obra del mur», segurament també era aquest el motiu pel qual els magistrats permeteren a Berenguer Alou retenir-se una part del preu de la imposició de les mercaderies de l'any 1368: AMGi, I.3.3.1.1., llig. 2, s.f., 1367/12/28, 1372/11/04.

³¹¹ Vegeu cap. 4.1.

³¹² Ja s'ha explicat en altres llocs com ara: cap. 4.1. Aquí també hi citem el seu paper com a «canviador» en el procés de lluita de jurisdiccions de la demarcació de Girona.

³¹³ TAULES 12, 14, 13 i 16.

En síntesi, l'empresa d'arrendar impositons constituïa, en efecte, una oportunitat de negoci (des de les mateixes subhastes fins a la redistribució final del lucre generat per la col·lecta). De tota manera, alhora, d'acord amb el que hem anat desgranant, existiren altres aspectes que conduïren a determinats sectors de la ciutat a adjudicar-se el dret a percebre impositons i altres exaccions del fisc municipal, com ara la capacitat per disposar d'informació de primera mà sobre els fluxos de determinats productes, d'incidir en aquests circuits i, sobretot, la necessitat de vetllar per interessos creats.

Segons explica J. Riera, a finals de l'any 1389 el rei es feia ressò de la notícia que alguns menestrals de la ciutat de Girona amenaçaven de no deixar subhastar les impositons segons la forma acostumada, cosa que, sumada a més aldarulls acumulats en els darrers mesos i atribuïts tots a la mà menor, es considerava un veritable perill per la pau pública³¹⁴. Òbviament, cal situar-nos en el context de les tensions prèvies als atacs al call jueu de l'estiu de 1391 i en què, tal com hem explicat, les disputes sobre les estratègies fiscals del municipi estaven a l'ordre del dia fins a derivar en un veritable conflicte polític (cap 1.5.2.2.). Tot i el marc excepcional i més enllà de les conseqüències evidents per a la viabilitat econòmica del municipi que hauria tingut un gran retard en l'adjudicació del que constituïen els ingressos principals de la tresoreria, l'amenaça potser era més real del que aparenta. I és que, segons mostren les estadístiques comentades, no es pot pas dir que fos menor el protagonisme dels menestrals en l'arrendament d'impositons a la ciutat de l'Onyar.

En efecte, l'anàlisi dels arrendataris dels impostos directes percebuts pel govern municipal entre 1367 i 1443 posa en relleu, en primer terme, que es tractava d'un negoci que normalment implicava la cooperació entre distints individus organitzats en companyies amb un nombre variable de membres. Alhora, però, evidencia que la franja social que es mostrà més activa foren els artesans i els petits comerciants adscrits a la mà menor, en una mitjana que superava el 60% en totes les exaccions. També hi intervingueren rics mercaders i ciutadans honrats, encara que en una proporció menor en termes globals. Per això mateix, dins d'un total d'aproximadament 450 famílies que documentem participant en aquest negoci fiscal al llarg de l'època estudiada, la meitat de les 75 amb un nombre superior de participacions comptaven amb membres vinculats a la manufactura de la pell i el tèxtil o al comerç al detall, de manera que menys d'un 20% eren, en realitat, grups familiars distingits en el món de la mercaderia o nissagues preeminentes de la mà major.

³¹⁴ J. RIERA SANS, «Els avalots del 1391...», p. 107.

Tot plegat, però, es tracta de tendències generals amb variacions concretes en funció de cadascuna de les imposicions que gravaven el consum i comerç de productes alimentaris, la circulació de mercaderies o d'altres transaccions. Quant als factors derivats de les característiques de cada impost que incidiren en el perfil dels impositors i les formes de cooperació més habituals, hem destacat l'import mitjà pel qual s'arrendaven (amb la consegüent rendibilitat pels inversors) i els costos indestriables de la seva col·lecta (incloent-hi el desplegament necessari per garantir l'èxit de l'empresa). Així, hem constatat que les imposicions licitades per un valor més elevat (com ara les del vi, la farina i la carn) acostumaren a mobilitzar grups d'arrendataris de majors dimensions que, al mateix temps, tendien a presentar més desigualtats internes. Un aspecte a què també contribuï, és clar, la "incurió" eventual de patricis i grans fortunes. En contrapartida, el fet que, tret del cas de la imposició dels honors o censals, no predominin els menestrals o comerciants vinculats de manera més estreta amb l'objecte concret de cada exacció posa en relleu que el bé fiscalitzat no constituïa un element determinant. Al capdavall, tot indica que, en conjunt, l'arrendament d'imposicions consistia en una operació de naturalesa financera (en algunes ocasions de notable envergadura), que, a més, quedava perfectament integrada dins de la lògica de la diversificació d'inversions compartida per la major part de potencials arrendataris.

Per una altra banda, ha quedat palesa la importància del component col·lectiu del negoci d'arrendar imposicions. D'aquí que s'hagin cercat distints lligams entre els que cooperaven en una mateixa adjudicació. A partir de les fonts disponibles, hem detectat exemples de diferents tipus de vincle. En primer lloc, hem constatat aliances entre familiars directes i parents polítics. I aquí mereix una menció apart el fet que moltes esposes recolzaren els respectius marits fent fermança en els contractes. Hem vist, també, que els acords amb parents eren un recurs emprat per impositors de qualsevol estrat social. Alhora, no constituïen l'única forma de vinculació, sinó que hi ha exemples de col·laboració entre col·legues professionals o membres d'un mateix ram. Per contra, no s'adverteix cap translació massiva ni recurrent de societats sorgides en l'àmbit mercantil cap al camp de l'arrendament d'impostos, si bé s'endevinen certes estratègies perquè alguns dels seus membres intervinguessin de manera simultània en distintes adjudicacions. Finalment, ultra relacions informals com ara les de patronatge i deixant de banda la qüestió sempre complexa dels presumptes homes de palla, hem convingut a ressaltar el que podríem anomenar lligams dèbils. Dit d'una altra manera, s'imposa la imatge d'una gran variabilitat i fluïdesa en les aliances establertes entre arrendataris d'impostos. En aquest sentit, tal com

hem suggerit, no seria descabellat considerar que la pròpia empresa fiscal donava peu a fórmules inèdites de cooperació, a agrupacions *ad hoc* i que, per tant, no necessàriament havien de partir de precedents concrets.

Malgrat tot, certs personatges rellevants amb bastanta continuïtat en la seqüència d'arrendaments estudiada suggereixen l'existència d'algunes grans companyies amb certa especialització en aquest sector. El primer gran exemple és la que s'articulà al voltant del ciutadà gironí Ramon I de Bóixols, senyor del llogarret de Gironella del Pla. Potser com a conseqüència dels interessos que tingué en els tributs indirectes de la ciutat de l'Onyar arran d'un plet per raons justament fiscals amb els regidors, del qual, com hem vist, sortí victoriós, liderà un actiu grup d'inversors en imposicions. En concret, es rodejà de bossers, blanquers i altres menestrals, amb els quals mantenia contactes diversos; i tots junts esdevingueren una mena de *lobby* en les subhastes d'ingressos fiscals del municipi fins pràcticament l'any 1400.

A la primera meitat del segle XV, en canvi, destaca la figura de Ramon I Sampsó, un opulent patrici que, a través d'una xarxa de mercaders i paraires, assolí un gran protagonisme en el negoci que ara ens ocupa. Així mateix, potser encara amb més èxit que no pas Bóixols, Sampsó i els seus socis i col·laboradors controlaren també durant una llarga etapa les generalitats dels draps de la demarcació de Girona i, en moments concrets, les corresponents a d'altres districtes. Fos com fos, cap dels dos exemples citats posen en relleu l'existència d'unes companyies absolutament compactes, sinó més aviat fruit d'adaptacions i variacions constants.

En efecte, l'adaptabilitat segurament constitueix un concepte clau, cosa que, d'altra banda, posa de manifest un ventall ampli de motivacions rere l'empresa d'arrendar impostos municipals. A través de les poques esletxes que ens ofereix la documentació, hem proposat quatre o cinc al·licients vinculats a aquest negoci fiscal. En primer terme, hem examinat els hipotètics guanys derivats dels propis processos de subhasta amb elements com ara els eixaucs o els sots-arrendaments automàtics després de l'adjudicació. No hem localitzat exemples que il·lustrin gaire bé cap de les dues formes de guany, de manera que, a tall d'hipòtesi, els rèdits econòmics més importants radicaven en el tradicional marge de benefici entre el peu promès a la institució arrendadora i el producte real de la recaptació de l'impost. En aquest sentit, hem aconseguit trobar tan sols un cas que apunta a rendiments de fins al 10% per a cadascun dels co-inversors o «companyons», encara que el percentatge es reduïa al 6,5 o el 7% una vegada deduïdes despeses ineludibles en la tasca de recaptació. Encara resulten més escasses les notícies referents a la capacitat de control de la informació

que adquirien els imposicioners i que podien rendibilitzar en benefici propi o altres atractius lligats a l'exclusiva de proveïment de productes vinculats a l'impost en qüestió.

Per contra, a semblança d'altres negocis vinculats a la hisenda municipal o, fins i tot, de les ocupacions dedicades a la gestió d'aquest, tot indica que l'arrendament d'imposicions atorgava un rol financer prou interessant per certs sectors. I, de forma semblant, es presentava com una via per recuperar deutes del municipi com ara bestretes realitzades o salaris pendents. Per això, doncs, la licitació en imposicions, i de manera especial les barres, podia representar una forma per resguardar interessos creats. Una qüestió que, al seu torn, convindria relacionar amb les conjuntures amb més presència d'arrendataris de perfil superior a l'habitual i que, de fet, semblen connectades amb estretors a la tresoreria municipal quan la incertesa dels creditors devia augmentar davant del temor de no cobrar puntualment les pagues que en rebien de forma periòdica. Amb tot, qualsevol d'aquestes darreres possibilitats quedarien sempre enquadrades en el que representava, sens dubte, un dels principals negocis fiscals lligats a les administracions locals.

5.3. El negoci de proveir el municipi

La hisenda municipal gironina, tant en la seva fase de gestió com quan ja es trobava plenament consolidada al darrer terç del segle XIV, no només requeria crèdit o es veia obligada a rendibilitzar les seves fonts d'ingressos mitjançant arrendaments a particulars, sinó que també requerí els serveis de diversos professionals. En conseqüència, els municipis, entre d'altres institucions, generaren una demanda considerable en sectors com el dels serveis financers o en els mercats de vitualles o de primeres matèries i materials. I ambdós implicaren diversos membres de l'estament mercantil. En efecte, caldria distingir clarament (o gairebé considerar-los de manera separada) entre els canviadors que proveïren serveis financers als magistrats municipals (o als gestors de la hisenda local) dels comerciants que subministraren béns diversos a la comunitat. Amb tot, en ambdós àmbits intentarem examinar la importància d'aquesta demanda tenint en compte, però, el context de l'activitat privada dels diversos operadors i la seva proximitat a les instàncies del poder local.

5.3.1. Les taules de canvi privades al servei d'una incipient administració municipal (1330-1380)

Com ja hem desgranat, les taules de canvi privades que s'obriren a la ciutat de Girona, des de les dècades de 1320 i 1330, tingueren entre els seus principals clients l'aleshores incipient administració municipal (cap. 2.3.3.). En conseqüència, els canviadors o banquers titulars d'aquests establiments es convertiren en prestadors de valuosos serveis financers a una institució que encara no comptava amb un sistema administratiu propi i en què bona part de la seva activitat es reduïa a les gestions dutes a terme pels jurats secundats per diversos prohoms. Hem destacat, així mateix, que aquests financers actuaren a títol privat fins que arran de la “revolució” que visqueren les hisendes locals amb la incessant pressió fiscal de les dècades de 1350 i 1360 acabaren esdevenint els primers administradors d'una tresoreria les bases fiscals de la qual s'havien assentat per perpetuar-se. I, finalment, s'integraren dins de l'aparell desplegat entorn del govern municipal.

Per entendre, però, la culminació del procés, cal fer referència al *background* d'aquests canviadors i a la seva perfecta integració a la societat local³¹⁵. Així, constatem que en l'etapa compresa entre aproximadament 1330 i 1380 la documentació notarial conserva la traça d'una desena d'individus que, residents a la ciutat de l'Onyar, s'especialitzaren en negocis bancaris i hi regentaren una taula de canvi en algun moment de la seva vida (TAULA 98). Sobre el seu perfil hem de destacar-ne tres aspectes. En primer terme, no estem davant de grans nissagues de banquers. Es tracta més aviat de persones que es formaren en la professió dels seus pares (la majoria menestrals o petits comerciants) i que en molts casos acabaren obrint un establiment bancari una vegada superada una certa etapa de la seva carrera³¹⁶. A més, sabem que un d'ells, Ponç Malarç, adquirí experiència precisament com a factor d'una companyia mercantil en territoris dellà la mar³¹⁷. Malgrat això, hi ha algun cas

³¹⁵ En aquesta panoràmica sobre la banca fins l'any 1380 ens basem, en essència, en les dades ja anticipades a: A. REIXACH SALA, «Finanzas municipales y banca privada...», p. 180-185.

³¹⁶ Per exemple, Francesc Savarrés era fill d'un pelleter i continuà encapçalant una societat dedicada al comerç de pells durant bastants anys. De fet, no l'abandonà del tot quan, pels volts de 1341, apareix per primera vegada designat canviador i titular d'una taula: AHG, Gi-05, vol. 51, f. 95r, 1317/11/07; AHG, Gi-05, vol. 7, f. 109r, 1328/08/07; AHG, Gi-06, vol. 7, s.f., 1335/01/02; AHG, Gi-05, vol. 42, f. 53v-54v, 1342/08/14; AHG, Gi-06, vol. 72, s.f., 1359/09/04; AHG, Gi-05, vol. 22, f. 54r, 1341/06/04.

³¹⁷ Concretament en la de Pere Mitjavila, Arnau Espaser i Bernat de Puigmoradell, activa pels volts de 1330 i 1340: Josep M. MADURELL MARIMON, «Contabilidad de una compañía mercantil trescentista barcelonesa (1334-1342)», *Anuario de Historia del Derecho Español*, 35 (1965), p. 421-546, especialment p. 427, 430, 502.

en què un descendent heretà l'ofici de canviador durant una temporada, però, en línies generals, no hi ha constància d'una gran continuïtat³¹⁸.

Per altra banda, els establiments bancaris que s'obriren a Girona en les dècades centrals del Tres-cents estigueren en mans d'un únic titular, pel cap alt, de dos, com el que regentaren conjuntament F. Savarrés i el seu gendre G. Jordà³¹⁹. De tota manera, el caràcter personal d'aquestes banques no exclouïa l'existència de diversos fiadors o avaladors dels establiments, a més de comptar amb una xarxa àmplia de clients, en definitiva, dipositants i, ahora, creditors potencials. En efecte, segons diverses constitucions de Corts, un banquer no podia obrir un negoci sense la presentació de garanties per part de diversos individus que es comprometessin a respondre pel titular de la banca³²⁰.

Encara que només coneixem bé la identitat dels avaladors de dos dels banquers documentats, són suficients per mostrar-nos un perfil clar de ciutadans amb fortunes fonamentades en el patrimoni immobiliari, l'activitat comercial o l'exercici de la professió i el crèdit, que tenien rellevància al govern municipal i contactes directes amb la cort del rei. Els de la taula de Bonanat Hospital foren els patricis Guillem II Sunyer i Arnau Rafart, el draper de la mà major Pere I Bordils, el ciutadà honrat Berenguer Santceloni, el metge reial Bernat I Sarriera i el propi canviador Francesc Savarrés³²¹. En la segona presentació de garanties de la banca de l'any 1359, Ramon Medir comptà amb el recolzament del mateix Guillem II Sunyer, el fill homònim d'aquest, Guillem III Sunyer, Jaspert de Campllong, ciutadà gironí integrat a la casa reial, el jurista Guillem I Domenja, els drapers Guillem Queixàs i Berenguer Queixàs, els petits comerciants Joan Prat i Arnau Pelegrí i l'escrivà Bartomeu Avellaneda, aleshores regent de l'escrivania de la cort reial a Girona³²².

³¹⁸ Sabem que dels tres fills del canviador Feliu Gener, dos foren mercaders i el que nombrà hereu universal al seu testament continuà en el món de la banca assentat a Barcelona: AHG, Gi-05, vol. 58, f. 66r-v, 1349/06/08; AHG, Gi-05, vol. 77, f. 169v-170r, 1353/08/03. Així mateix, després que la pesta de 1348 acabés amb la vida de Bernat Hospital (morí juntament amb la resta de jurats de la ciutat aquell any), el seu fill i hereu Bonanat ja era denominat canviador el juny de 1349: AHG, Gi-05, vol. 58, f. 85v, 1349/06/16.

³¹⁹ Fins a 1350 Francesc estava sol al capdavant d'una taula de canvi. De tota manera, aquell any una de les filles contragué matrimoni amb Guillem Jordà i aquest passà a ser soci del primer en l'empresa: AHG, Gi-05, vol. 56, f. 119r-123v, 1350/10/10. Comptaren, a més, amb diversos agents, en especial un natural de la vila de Torroella de Montgrí: AHG, Gi-05, vol. 60, f. 41v-42r, 1350/12/31.

³²⁰ Vegeu, en general, Manuel RIU I RIU, *La banca i la societat a la corona d'Aragó, a finals de l'Edat Mitjana i començaments de la Moderna*, *Acta Historica et Archaeologica Mediaevalia*, 11-12 (1990-1991), p. 187-224. Es pot resseguir també la duplicació del valor de l'aval que fixà la constitució XX de les Corts de Cervera de 1359 (REAL ACADEMIA DE LA HISTORIA, *Cortes de los antiguos reinos de Aragón y de Valencia y principado de Cataluña*, vol. II, Madrid, 1896-1922, p. 51-52) i, fruit d'aquesta circumstància, el procés a què se sotmeté la banca de Ramon Medir, oberta 5 anys abans, per tornar a presentar fiadors davant de la cort reial: AHG, Gi-05, vol. 251, s.f., 1360/02/04.

³²¹ AHG, Gi-05, vol. 100, s.f., 1358/11/12.

³²² AHG, Gi-05, vol. 251, s.f., 1360/02/04.

Al marge de l'aval de personatges de cert relleu, l'activitat de tots aquests canviadors s'inseria dins d'un sistema major de relacions comercials i financeres³²³. Alhora, a banda que, com ja hem apuntat, la major part dels individus estudiats no exerciren l'ofici de banquer durant tota la seva carrera professional, combinaren la gestió d'una taula amb inversions en molt circuits comercials. En cert casos consistien en modestes transaccions de gra o vitualles, o bé teles, a les rodalies de la ciutat de Girona³²⁴. Eren de més envergadura, en canvi, les operacions dutes a terme pels canviadors Savarrés i Jordà (actius en circuits comercials fins a València o la Provença), per Bonanat Hospital (soci capitalista d'una botiga de draps a Saragossa) o per Ponç Malarç (que participà en una societat que actuava al sud d'Itàlia i, d'altra banda, invertí en un viatge comercial a Flandes, igual que els primers)³²⁵.

Tenint en compte el quadre de serveis oferts per totes aquestes taules de canvi (en essència, constitucions de dipòsits, reintegraments i transferències a dèbit o a crèdit), constatem que foren freqüentades per diversos clients i per diferents propòsits. Així, tenim constància que comerciants locals les emparen pels seus negocis, per exemple, efectuant pagaments a altres de forans mitjançant transferències bancàries i beneficiant-se dels préstecs tramitats pel canviador³²⁶. També hi obriren comptes moltes institucions com ara convents i que se sumaven, segons hem mostrat, al propi govern municipal³²⁷. Hi acudiren igualment marmessors o famílies implicades en complexos pactes matrimonials i quantiosos dots³²⁸.

³²³ Al contrari del que succeeix a Catalunya, aquestes dinàmiques han estat analitzades amb més detall al regne de València: Juan V. GARCÍA MARSILLA, «Crédito y banca en el Mediterraneo medieval: la quiebra del cambista valenciano Francesc de Pals (1316-1319)», *Anuario de Estudios Medievales*, 25 (1995), p. 127-150; David IGUAL LUIS, «Los agentes de la banca internacional: cambistas y mercaderes en Valencia», *Revista d'Història Medieval*, 11 (2000), p. 105-138.

³²⁴ Quan encara no constava com a titular d'un establiment, F. Gener vengué draps a un habitant d'una parròquia rural (AHG, Gi-07, vol. 7, f. 116v, 1327/09/11); ja denominat canviador, també vengué gra (AHG, Gi-07, vol. 7, s.f., 1347/05/15). Pere Santacoloma, en paral·lel a les operacions bancàries, distribuï alguna vegada teixits de cotó i seda a religiosos i a nobles del bisbat: AHG, Gi-05, vol. 16, s.f., f. 127r, 1336/01/05 i AHG, Gi-05, vol. 20, f. 117r, 1339/05/26.

³²⁵ Respectivament: AHG, Gi-05, vol. 59, f. 21r-v, 1350/04/13; AHG, Gi-05, vol. 62, f. 7v-8r, 1351/07/25; AHG, Gi-05, vol. 66, f. 78r-v, 1352/01/10; AHG, Gi-05, vol. 75, f. 174r, 1353/04/22; AHG, Gi-05, vol. 85, f. 201v, 1355/05/30; AHG, Gi-05, vol. 61, f. 72v-73r, 1351/05/10. Sobre la integració de tots aquests circuits i xarxes a escala local, regional i internacional: David IGUAL LUIS, «Gran comerç i petit comerç a la Corona d'Aragó. L'exemple de València a la Baixa Edat Mitjana», *Imago Temporis. Medium Aevum*, 3 (2009), p. 490-505.

³²⁶ És el cas dels germans mercaders Arnau i Nicolau Campllong que recorregueren a la banca de Francesc Savarrés per pagar un deute a un comerciant de draps de la vila occitana de Llimós. Es comprometeren a satisfer al banquer la quantitat deguda en el termini de 2 mesos, mentre li concedien la facultat de rebre moneda a usura tant de jueus com d'altres persones a fi de finançar la transferència: AHG, Gi-05, vol. 43, f. 70v, 1345/01/05.

³²⁷ Sense sortir de la mateixa família Campllong, també coneixem el cas d'un dels seus membres, Guillem, frare franciscà guardià del convent de Girona, que cedia al seu germà Arnau els drets sobre el dipòsit que la congregació havia fet a la taula de Savarrés per costejar les obres de reforma de l'església del cenobi: AHG, Gi-05, vol. 258, s.f., 1361/06/27.

³²⁸ Vegeu, respectivament: AHG, Gi-05, vol. 58, f. 7r-v, 1349/05/23, AHG, Gi-05, vol. 275, s.f., 1365/08/23; AHG, Gi-05, vol. 69, f. 75v, 1352/12/20; AHG, Gi-05, vol. 288, s.f., 1368/03/01, AHG, Gi-05, vol. 284, s.f.,

Per altra banda, com ja hem dit, les taules de canvi constituïen un recurs habitual a l'hora d'efectuar els pagaments de rendes vitalícies i perpètuas (violaris i censals)³²⁹. En definitiva, per les distintes banques privades gironines de les dècades centrals del tres-cents, veiem desfilar-hi ciutadans acabalats, mercaders, nobles, clergues, jueus i, així mateix, persones provinents de parròquies rurals de la rodalia.

A la llum de l'esbós que acabem de presentar, ningú no discutiria l'arrelament de les taules de canvi en els fluxos comercials i financers, així com en les pràctiques socials del període estudiat. A aquesta dada només cal afegir-n'hi una altra no menys significativa, la perfecta integració dels canviadors a la comunitat política de la ciutat. A més de llaços estrets amb les famílies dominants del govern municipal, la major part dels banquers identificats ocuparen càrrecs polítics com el de jurat en algun moment de la seva vida (TAULA 99)³³⁰. Això darrer fou, *a priori*, pel simple fet de ser membres de la comunitat amb dret a formar part de les estructures de govern, encara que, com anirem veient, tal vegada s'haurien d'introduir matisos a aquesta afirmació.

Per tot el que acabem d'exposar, sembla lògic que els banquers possessin els seus establiments al servei de les hisendes municipals encara en procés de consolidació. D'acord amb el que hem desgranat en un capítol anterior, des dels primers passos, a les dècades de 1330 i 1340, d'una incipient administració financera local (encara regida directament pels jurats) registrem el recurs a taules privades de canvi de la ciutat. En relació amb la pròpia evolució d'aquestes estructures fiscals i financeres del municipi, hem vist que, en primer instància, les taules s'empraren per captar préstecs a curt termini i per rebre el dipòsit

1367/06/22, AHG, Gi-05, vol. 290, s.f., 1369/02/01. En qualsevol cas, no pot obviar-se la circumstància que l'ús de contractes notariais era especialment freqüent en transaccions en què hi havia molts interessos en joc i hi actuaven diferents agents en nom d'actors principals a qui havien de retre comptes, com ara en la gestió de llegats, tuteles, etc. En conseqüència, podent-se utilitzar tan sols els protocols com a font per a l'estudi de la clientela d'una taula de canvi és probable que quedin infrarepresentats individus amb contactes directes i constants amb banquers com ara certs homes de negocis que registraven les seves operacions únicament en els respectius llibres particulars. Queda patent aquesta possibilitat en els comptes d'un mercader barceloní editats fa poc temps: V. HURTADO CUEVAS (ed.), *Llibre de deutes, trameses i rebudes*.

³²⁹ De fet, a la segona meitat del segle XIV es fossilitza en els contractes de compra-venda d'aquestes rendes escripturades a la notaria de Girona i en altres de la demarcació la fórmula segons la qual el venedor o deutor podria realitzar, en absència del creditor, les pagues trimestrals a l'establiment d'un canviador: «in absentia vestra, depositos (els pagaments) in aliqua tabla campsorie assecurata Gerunde». Amb tot, és impossible de dilucidar si les entregues ordenades es produïen en moneda comptant i, per tant, el creditor podia anar puntualment a retirar la suma de la banca; o, al contrari (i segons semblaria més lògic), el pagament es limitava a una anotació de deure i haver en els respectius comptes que no requeria liquidesa immediata.

³³⁰ A propòsit dels vincles familiars de Ponç Malarç: cap. 4.1. El cas paradigmàtic d'un cert ascens social el representa justament el canviador que acabà assolint més protagonisme, Ramon I Medir, que casà la seva filla Francesca, dotada amb una suma molt per sobre de la mitjana (30.000 s.), amb un descendent dels Sunyer, Guillem II Sunyer, una de les famílies amb més presència política a la Girona del segle XIV: C. GUILLERÉ, *Girona al segle XIV...*, vol. II, p. 22, 427; J. FERNÁNDEZ TRABAL, *Una família catalana medieval...*, p. 88; A. REIXACH SALA, «Banqueros al servicio del poder...», p. 60-62.

d'impostos directes, mecanisme progressivament substituït per les imposicions, que els regidors arrendaven tot generant uns capitals que també s'ingressaven a aquests establiments (cap. 2.3.3.).

En suma, cal fer dues puntualitzacions a propòsit de l'etapa que s'estén aproximadament entre 1330 i 1360. Per un costat, comprovem que el govern de la ciutat tenia comptes oberts en dues o tres de els taules que coexistien a Girona³³¹. Per l'altre, s'observa que els vincles que podien establir-se amb els jurats o gestors de l'erari municipal eren de naturalesa eminentment privada³³², de manera que estaven deslligats del fet que qualsevol dels canviadors pogués ocupar el càrrec de jurat, de taxador de talles o d'auditor de comptes (TAULA 99). Òbviament, en aquestes últimes situacions la línia que separaria una condició de l'altra seria molt fina.

Atès que les hisendes municipals, i la de Girona no en fou una excepció, experimentaren grans canvis com a conseqüència de l'emissió de deute en forma de violaris i censals, les taules de canvi privades continuaren servint com a plataforma per gestionar aquest deute i la font fiscal principal per fer front als interessos, les imposicions. De fet, a partir de mitjana dècada de 1350, coincidint amb una època de gran augment de la pressió fiscal, s'encetà justament l'etapa culminant dels canviadors en l'administració de l'erari de la ciutat de l'Onyar. En efecte, fins ara era possible de sostenir que l'exercici de càrrecs per part dels professionals de la banca obeïa a raons alienes als seus negocis.

Això no obstant, alguna cosa estava canviant quan entre 1355 i 1366, amb l'única excepció de 1359, s'alternaren els banquers Ponç Malarç i Ramon Medir al capdavant de l'administració del producte de les imposicions i el pagament dels interessos del deute. Definitivament, els establiments d'aquests canviadors s'havien convertit, a efectes pràctics, en el dipòsit per excel·lència de l'arca comuna, més enllà de l'existència d'alguna caixa paral·lela que, segons hem descrit, acabà donant peu a la clavaria dels jurats. De fet, les funcions dutes a terme per Malarç i Medir representen la primera concreció de l'ofici de clavari de les imposicions, per bé que, com hem vist, el càrrec, en rigor, no quedà totalment definit fins a mitjana dècada de 1380³³³.

³³¹ Sense anar més lluny, l'any 1341 es combinaven operacions als establiments de Feliu Gener, Bernat Hospital i Francesc Savarrés: AMGi, I.1.2.1., llig. 4, f. 83v-84v, 1341/09/26.

³³² Pel cas de la ciutat de València es presenta una realitat una mica distinta, ja que allí s'hi documenten aportacions de la universitat en l'asseguració de les taules de canvi, a més del cobrament d'un salari anual amb càrrec a les arques locals per part d'aquests banquers: J. V. GARCÍA MARSILLA, *Vivir a crédito en la Valencia medieval...*, p. 233-237.

³³³ Sobre la cristallització d'aquest càrrec cabdal de l'administració financera, vegeu cap. 2.2.1.

En certa manera, doncs, desapareixia la línia subtil que havia separat el fet que els banquers exercissin càrrecs i funcions de l'organigrama municipal del de gestionar a títol personal pecúnia de la universitat des de les seves taules. La quantitat i el pes de les obligacions financeres que havien assumit en nom de la comunitat probablement els autoritzava a situar-se en el punt de control principal dels ingressos del municipi. Així ho feren tant per la seva tranquil·litat personal en ser els principals implicats en els deutes contrets com, sobretot, per la del conjunt de creditors que apuntalaven els establiments bancaris, a la vegada que bona part de la despesa comuna de la ciutat.

Segons avançàvem, una vegada Ramon I Medir es convertí en l'únic banquer actiu a la ciutat pels volts de 1363, sobresortí en les campanyes fiscals de la segona meitat de la Guerra contra Castella, en tant que agent de la taula del canviador barceloní Berenguer Bertran i, alhora, comissari de la tresoreria reial i de la Diputació del General amb àmplies facultats recaptatòries i creditícies en l'àrea del bisbat de Girona. En aquest sentit, Medir féu d'intermediari, entre d'altres comunitats, de la seva pròpia ciutat davant de les instàncies esmentades³³⁴.

Un cop superada aquella autèntica allau de donatius dels anys centrals del decenni de 1360, pogué continuar oferint certs serveis puntuals al municipi, al marge, és clar, de formar part dels òrgans de govern i d'actuar de síndic³³⁵. Entre aquestes tasques puntuals des de la taula, documentem la tramitació de préstecs pels volts de 1368. Ho tornà a fer l'any 1373 i aleshores possiblement estaven vinculats a compensacions amb el capítol catedralici a propòsit de l'obra de les muralles. També tenien a veure amb aquest afer els *mutua* que havia aconseguit obtenir de diversos jueus l'any 1375, quan, d'altra banda, proporcionà ell mateix un préstec per a la redempció d'una convocatòria de l'usatge *Princeps Namque*³³⁶. L'any 1377 féu una dita, en canvi, a un creditor del municipi que, impacient pels retards acumulats en la paga de les pensions de censals, havia iniciat execucions contra la universitat³³⁷.

Malgrat tot, en el cas de 1375 és impossible fixar una barrera entre les tasques de Medir com a síndic escollit pel consell per a la finançament de les obres a les muralles de les gestions que realitzà des de la seva taula. Tot i això, en cas d'existir certa confusió entre una funció i l'altra, s'emmarcava en un context diferent del d'inicis de la dècada de 1360: en el

³³⁴ Comentem les operacions més importants en què estigué implicat a: A. REIXACH SALA, «Banqueros al servicio del poder...», p. 51-79.

³³⁵ Per la seva trajectòria de càrrecs: TAULA 68.

³³⁶ Respectivament: AMGi, I.3.3.1.1., llig 3, s.f., 1369/02/06; AMGi, I.3.3.1.1., llig 4, reg. 2, f. 7r-v, 1373/04/17; AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg. 2, f. 76r-v (1375/01/10-11), 78r (1375/02/26).

³³⁷ AMGi, I.1.2.1, llig. 6, reg. 2, f. 4r-v, 1377/01/09.

decenni posterior s'havia diversificat el perfil dels gestors de la hisenda local i ja no eren només canviadors els que actuaven de clavaris, sinó també d'altres membres de l'estament mercantil, en la mesura que l'arca comuna havia esdevingut una administració plenament autònoma i no un conjunt de dipòsits en banques privades. Així, existien opcions diferents de la de Medir, per més que, atesa la taula que regentava, seguia sent un candidat idoni per a determinades operacions i permetia una bona simbiosi entre els seus negocis i els de la hisenda pública.

Fos com fos, en els moments que li convingué marcar una separació clara entre les obligacions com a professional i les de membre de la comunitat no renuncià a fer-ho. Sense anar més lluny, l'any 1380, en la concertació d'un préstec per part del consistori a fi de costejar una visita de la infanta Violant, Ramon Medir demanà signar l'obligació amb l'aclariment explícit que hi procedia «*tanquam unus ex singularibus dicte universitate et nomine proprio dum taxat, et non tanquam campsor in predictis obligatur*»³³⁸.

Més enllà d'aquesta circumstància puntual, a l'altura de 1380 l'establiment bancari de Medir no passava pel seu millor moment. La cort de Pere el Cerimoniós i, encara més, la del seu primogènit, l'infant Joan, havien acumulat un gran deute en els darrers temps amb banquers de les principals places financeres de Catalunya, entre les quals es trobava Girona i, en conseqüència, la taula de l'individu que ens ocupa. A més, les perspectives eren, en conjunt, molt dolentes, malgrat les temptatives diverses de compensació assajades, a partir de 1376, per la corona a favor de Medir, com ara la cessió d'un fogatjament aplicat a les parròquies de la vegueria i la batllia de cara a l'emmurallament, la cessió de més drets sobre la carnisseria de nova construcció, o, segons el que ja hem proposat, la designació del seu fill Joan, relativament jove i inexpert, com a batlle reial de la ciutat des del juny de 1380 fins l'any 1382³³⁹.

El final de la història és més o menys conegut: Ramon Medir es trobà implicat en el tancament en fals de diverses taules de canvi, a semblança d'altres canviadors d'encara més envergadura com els barcelonins Pere Descaus i Andreu d'Olivella o el perpinyanès Bartomeu Garí³⁴⁰. I el desenllaç definitiu per l'assumpte que aquí ens ocupa, o sigui l'evolució de les taules de canvi privades especialment relacionades amb el municipi de

³³⁸ AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, f. 43r-45v, llib. 1380, 1380/05/12.

³³⁹ Successivament: ACA, C, reg. 1765, f. 70 (1377/10/22), 120r-v (1378/06/08). Quant al nomenament de Joan Medir com a batlle: cap. 3.1.2. Tot aquest enquistament del dèficit generat per la corona i la sèrie d'intents de compensació mereixeria un estudi monogràfic a partir d'informació extreta de registres de la Cancelleria reial, que, en tot cas, s'aparta dels objectius de la present recerca.

³⁴⁰ Vegeu el que en comentem més avall.

Girona, el trobem certificat per escrit i davant de notari l'any 1383³⁴¹. Un síndic de la vila de Figueres que havia anat a Girona a pagar la pensió d'un censal feia constar el següent: després de la mort de l'esmentat Ramon Medir poc temps abans, ja no quedava cap taula de canvi oberta a la ciutat³⁴². En efecte, Medir va ser l'últim banquer gironí que documentem fins a la tardana dècada de 1440, és a dir, fins ben bé 60 anys més tard³⁴³. L'únic matís que podria introduir-se és el paper que assumí Francesc II Santceloni com a dipositari o titular d'una taula de la moneda creada expressament per a la campanya de recuperació d'alienacions reials dels anys 1401 i 1402³⁴⁴.

Què va passar durant tot aquest llarg parèntesi i com hauria d'interpretar-se? Una primera hipòtesi seria que la ciutat entrés en declivi i s'esfondressin la majoria d'indicadors de l'activitat econòmica i financera, fenomen que explicaria la desaparició d'establiments bancaris. Amb tot, cal descartar-la ràpidament, puix que abunden les notícies sobre el dinamisme d'intercanvis comercials, de la manufactura o del mercat del crèdit que ara no podem aturar-nos a detallar³⁴⁵. Alhora, hauríem d'evitar relacionar de forma automàtica l'estat de les finances municipals i les tendències econòmiques generals de la ciutat.

L'altra idea que es podria explorar seria si, comptant que les estructures hisendístiques d'un municipi definitivament consolidat i amb elevades cotes d'autonomia havien canviat molt, per la qual cosa aleshores ja no requerien els serveis que els havien prestat fins llavors els canviadors i les taules de canvi. El panorama, en efecte, no era exactament el mateix l'any 1390 que el 1360, per exemple. Esquematzant-ho ara molt, la pressió fiscal disminuï a

³⁴¹ AHG, Gi-05, vol. 318, s.f., 1383/07/30.

³⁴² Ens consta que Ramon Medir redactà el seu darrer testament davant del notari Bartomeu Tord a 1380/07/13 (encara que no ha possible de localitzar-lo). Malgrat això, la seva mort no degué produir-se fins a l'estiu de 1382, quan amb data de 1382/08/30 el notari Berenguer Capella inicià la redacció de l'inventari *post mortem* del difunt en profit de Joan Medir, el seu hereu universal i beneficiari de l'inventari. Entre d'altres notícies sobre aquesta última condició i la datació de l'inventari: AHG, Gi-09, vol. 6, s.f., 1382/11/19.

³⁴³ Un altre testimoni que evidencia la inexistència d'un establiment bancari privat a la ciutat en tota aquesta llarga etapa es troba, per exemple, en el preàmbul d'una provisió del rei Martí que volia afavorir la circulació de moneda. A més de referir-se als deutes contrets per la ciutat per a la construcció de murs i valls, la defensa en les entrades de companyies i el llast dels bandos intestins, afirmava que no era possible trobar florins ni diners barcelonins menuts en aquell moment «quod nulla tabula cambi» hi havia a Girona: ACA, C, reg. 2183, f. 97r-v, 1408/07/04, Barcelona.

³⁴⁴ Recordem sobre això cap. 4.1. Encara que aquí no hi insistirem més, a pesar del seu caràcter efímer, aquesta experiència demostra una vegada més la importància del fenomen fiscal per a l'activació de negocis bancaris a la Catalunya baixmedieval.

³⁴⁵ Òbviament, tota aquesta qüestió requeriria una àmplia reflexió sobre la crisi baixmedieval al principat de Catalunya i a la Corona d'Aragó, un tema en què està clar que falta encara molta recerca per poder afirmar res, per més models que se n'hagin traçat. Sense pretensions d'exhaustivitat, podem esmentar diversos treballs que proposen estats de la qüestió sobre l'assumpte i posen l'èmfasi en la necessitat de reexaminar el fenomen: José Enrique RUIZ-DOMÈNEC, «La crisis económica de la Corona de Aragón, ¿realidad o ficción historiográfica?», *Cuadernos de Historia anexas a la revista Hispania*, 8 (1977), p. 71-117; Gaspar FELIU MONTFORT, «La crisis catalana de la Baja Edad Media: estado de la cuestión», *Hispania*, LXIV/2, n. 127 (2004), p. 435-466; David IGUAL LUIS, «¿Crisis? ¿Qué crisis? El comercio internacional en los reinos hispánicos de la Baja Edad Media», *Edad Media, Revista de Historia*, 8 (2007), p. 203-223.

partir de la dècada de 1380 i ja no es repetiren els grans donatius de les guerres mediterrànies i de la Guerra contra Castella. Amb tot, continuarent reparareixent periòdicament les causes de despesa i gairebé totes les expenses que féu falta afrontar a partir d'aleshores s'abordaren amb noves emissions de censals i en què intervingueren, com hem vist, oficials del municipi i nombrosos agents delegats pel consell i l'executiu (TAULA 2 i GRÀFIC 1).

En qualsevol cas, per molt que la dinàmica hagués canviat a les darreres dècades del tres-cents i a la primera meitat del quatre-cents, el model de funcionament de la hisenda municipal basat, com dèiem abans, en l'eix deute consolidat-impostos indirectes era el que es gestà a les acaballes de la Guerra dels Dos Peres, o sigui a mitjana dècada de 1360. I, de fet, tingué continuïtat a causa de l'endeutament contret per la comunitat en conjuntures posteriors. Així, veiem que la figura del clavari anomenat de les impositons que encarnaren per primera vegada els canviadors Ponç Malarç i Ramon Medir en el tombant dels 1350 als 1360 i l'administració que s'articulà al seu voltant seguiren vius i sense haver experimentat mutacions transcendents al llarg de l'època estudiada. En resum, les funcions que podien haver exercit aquest banquers, o sigui sobretot la gestió dels preus d'arrendament d'impositons per pagar els interessos del deute censal, a més de la concertació de préstecs amb caràcter d'urgència, continuaren existint i, per contra, les exerciren uns oficials integrats dins de l'organigrama municipal o, vist d'una altra manera, avalats pel conjunt de la comunitat política.

Així doncs, si no seguien havent-hi banquers al servei del municipi a les acaballes del segle XIV no era pas per falta de demanda dels seus serveis. Vist això, potser només queda la hipòtesi que els creditors de la ciutat imposessin un model de gestió de les finances municipals desvinculat de les taules de canvi privades. D'entrada, hem de recordar que a Girona quan ens referim als principals censalers dels municipis, o més ben dit, als que gaudiren durant més temps d'aquesta condició parlem sobretot d'habitants de la ciutat i molts d'ells amb protagonisme en el govern municipal³⁴⁶. D'aquí que el criteri majoritari dels creditors es devia traduir molt sovint en les estratègies finalment adoptades per la hisenda local. Per això, l'opció per seguir confiant en el sistema sorgit de la revolució fiscal i financera de la dècada de 1360 era fruit d'un consens generalitzat entre els principals implicats en la vida municipal. Quina raó podia haver-hi, doncs, per prescindir dels canviadors o per què cap gironí no es decidís a obrir una taula de canvi durant tantes dècades?

³⁴⁶ Recordem les dades presentades a cap. 5.1.1.

Tal vegada la fallida de 1381 de diversos canviadors catalans amb els Descaus i d'Olivella al capdavant ens en doni alguna clau³⁴⁷. Evidentment, el terme fallida no és gaire apropiat pel fenomen que es produí (i menys adequades són encara algunes de les conseqüències que s'han inferit d'aquest episodi), però la seva traducció en el cas local de Girona, o sigui el tancament de la taula de Ramon Medir, potser tingué més ressò del que suposàriem en un principi. Com suggeríem i a falta de recerques més completes, el principal motiu pel qual la taula deixà de ser operativa pocs mesos abans que Medir morís a l'estiu de 1382 era l'enorme deute contret per la monarquia. En realitat, l'assumpte ja començava a preocupar l'any 1376, per exemple, a la esposes d'alguns ciutadans que havien avalat l'establiment des de la seva inauguració³⁴⁸. I és que no ho hem de perdre de vista que els perjudicats del fet que l'establiment acabés entrant en concurs de creditors eren, després del seu titular, totes les famílies que hi tenien els principals dipòsits, que havien sostingut el negoci des de la seva fundació i que difícilment recuperarien el 100% dels capitals invertits i molt menys els interessos promesos.

En pocs mots, no seria descabdellat que l'assumpte de la taula de Medir causés una mena de trauma entre algunes capes de la població gironina, un recel que durà una o dues generacions i que tindria certs paral·lelismes amb la crisi de confiança en els canviadors privats que s'ha apuntat pel cas de Barcelona a les darreries del tres-cents³⁴⁹. Un dels aspectes que ho il·lustra més clarament a la ciutat de l'Onyar és la llarga pervivència de la clausura en fals de la taula de Ramon Medir entre les preocupacions que periòdicament les autoritats locals transmetien als emissaris enviats davant dels successius monarques i de les assemblees estamentals. El tema ja apareixia, per exemple, en un memorial de síndics que

³⁴⁷ Més enllà de la referència clàssica esgrimida pels continuadors de l'obra de Vicens Vives (Ramon GUBERN DOMÈNECH, «La crisis financiera de 1381 en la Corona de Aragón», *Xº Congreso Internacional de Ciencias Históricas*, Roma, 1955, vol. II, p. 236-238), l'episodi ha estat força treballat per autors com G. Feliu en diverses ocasions. Entre algunes altres: Gaspart FELIU I MONTFORT, «La disputa por los libros contables en la quiebra de la taula de canvi de Pere Des Caus y Andreu d'Olivella (1381)», *Revista Española de Financiación y Contabilidad*, vol. XXXIII, n. 120 (gener-març de 2004), 95-124; IBID., «Mercaders-banquers barcelonins: l'endeutament de la monarquia i la fallida de la taula de canvi de Pere des Caus i Andreu d'Olivella el 1381», a M. SÁNCHEZ MARTÍNEZ (ed.), *El món del crèdit...*, p. 197-210. Malgrat tot, es conserven encara moltes fonts inèdites o que no han estat consultades de forma exhaustiva (recordem l'existència d'una part important dels mateixos llibres de l'establiment) que permetrien aprofundir en molts més aspectes, com ara, els creditors afectats pel procés, al marge dels titulars de la taula, els oficials reials o els representants del General.

³⁴⁸ En concret, les vídues dels mercaders Francesc Pabia i Guillem I Castell, així com l'esposa del jurista Guillem I Domenja, feren una petició a la cort de l'infant Joan recordant que els seus marits havien participat en l'assegurament de la taula de Ramon Medir i hi havien prestat les obligacions acostumades. Tanmateix, aleshores aquella taula de canvi, «pro dolore» tenia «torquatos suos pedes et minus stabiles», i molts dels fiadors de l'establiment s'havien començat a veure perjudicats d'aquella inestabilitat, per la qual cosa, atès que la fermança ja havia durat més de vint anys, sol·licitaven que es revisés si calia que continués vigent: ACA, C, reg. 1792, f. 150v-151r, 1376/04/06.

³⁴⁹ Entre d'altres autors que s'hi refereixen, encara que massa sovint reproduint simplement el primer: Ramon GUBERN DOMÈNECH, «La crisis financiera de 1381...», p. 236-238; C. CARRÈRE, *Barcelona 1380-1462...*, vol. II, p. 164-167; Manuel RIU I RIU, «La banca i la societat...», p. 187-224, en especial p. 210-211.

es presentaren davant de Joan I l'any 1393³⁵⁰. Aleshores segurament no s'atreviren a imputar el deute al monarca encara regnant, sinó que només es referien al seu pare i predecessor. L'any 1411, en contrapartida, els nuncis desplaçats al Parlament general celebrat durant l'interregne ja parlaven obertament de deutes amb Medir del rei Joan, quan era infant, dels problemes que això havia ocasionat a tots els creditors de la taula³⁵¹. I el tema se seguí presentant a les Corts de Barcelona de 1421-23 i a les que tingueren novament lloc a la ciutat comtal deu anys més tard³⁵².

Qui sap si aquesta crisi general de confiança constituí un dels motius de pes pels quals ningú va tornar-se a atrevir a obrir una taula de canvi homologada. I això independentment del fet que segueixin documentant-se operacions equivalents a les bancàries a nivell particular entre mercaders i societats comercials. Ben mirat, si com hem suggerit i caldrà reprendre en futurs treballs, les taules de canvi establertes en una ciutat com Girona al terç central del segle XIV es veieren en gran mesura impulsades per l'activitat financera generada per les demandes fiscals de la corona o vinculades a donatius aprovats en Corts i Parlaments, semblaria que la seva fi estigué marcada justament per la morositat creixent de la monarquia, la principal instància que n'havia afavorit la creació.

Tot i això, sempre és més raonable pensar en una combinació de factors que inclouria, en primer terme, l'experiència negativa que acabem d'esmentar i, en un segon pla, la consolidació d'un model fiscal i financer pels municipis que s'allunyava dels comptes oberts a taules de canvi privades. Costa més, per contra, situar entre les causes la minva de la pressió fiscal, és a dir, la pèrdua d'un dels incentius més importants per a hipotètics emprenedors disposats a embrancar-se en negocis bancaris, ja que, per exemple, com hem vist, entre 1384 i 1385 es multiplicaren les demandes i, igualment, en conjuntures com les

³⁵⁰ Es pregava, en concret, que, com que Joan Medir, fill i hereu de Ramon Medir, canviador difunt de Girona «sia tengut a molts e diverses ciutadans de la dita ciutat e a altres persones en grans quantitats diverses, per rahó de dites qu'el dit Ramon Madir, quòndam, axí com a cambiador, féu per lo senyor Rey, en tant que lo dit Joan Madir e los creditors seus se'n són molt empobris e venguts a meyns, que suppliquen al senyor Rey (...) sastisfer al dit Johan Madir en çó que li és tengut, en tal forma e manera que'l dit Joan puisse sastisfer açí mateix als creadors als quals per la dita rahó és obligat»: AMGi, I.1.2.1., llig. 7, reg. de 1393, f. 14r-16r, 1393/07/04.

³⁵¹ Es demanava que Joan Medir fos «remudit d'açò que'l senyor Rey en Johan, de bona memòria, li devia per dites que ell o en Ramon Madir, para seu, havia fetes per lo dit senyor Rey.- E après que'l dit Johan Madir sia forçat de pagar ço que deu a ses creaders, ciutadans d'aquesta ciutat»: AMGi, I.1.1, n. 41, f. 100r-101r, 1411/10/?

³⁵² En la primera assemblea Joan Medir, encara viu, recordava l'elevat emprèstit facilitat des de la taula del seu pare en una entrada de la reina Violant (que degué ser la que tingué lloc l'any 1380) i, en general, tots els crèdits que des de la seva cort exigiren i pel qual feren diverses obligacions i empenyoraments de joies. Malgrat això, ell com a fill no n'havia rebut res. D'aquí que aleshores nomenava procuradors perquè, una vegada més, plantegessin la qüestió als proveïdors de greuges de les Corts: AHG, Gi-09, vol. 42, s.f., 1422/09/18. Quant a les Corts que s'havien de celebrar a Barcelona l'any 1431, només comprovem que, amb una anotació molt breu, s'inclougué l'afer en el memorial entregat al missatger: AMGi, I.1.1., n. 50, f. 87v, 94r-95v, 1431.

de 1389-1390 o 1396, sense que això contribuís a reactivar el sector, al marge de l'experiència aïllada de Francesc II Santceloni en relació amb la campanya de rescat de jurisdiccions dels volts de 1400.

Tot plegat, però, caldria analitzar-ho molt més a fons, per exemple, amb exercicis de comparació amb altres casos del principat i de la corona diferents de Girona. Respecte de la ciutat de Barcelona, els estudis disponibles fins ara deixarien entreveure que després de Descaus i d'Olivella, malgrat seguir registrant-se canviadors, fins i tot decennis després d'haver-se inaugurat la taula de canvi municipal, ja no aparegueren nous banquers de tanta volada com els de les dècades de 1350, 1360 i 1370, segurament una època daurada de les taules de canvi privades que ja havia expirat³⁵³.

En qualsevol cas, continuant amb l'exemple de la ciutat de l'Onyar, el darrer episodi en l'evolució de la banca privada en el lapse comprès entre mitjan segle XIV i mitjan segle XV l'escrigueren les dues taules de canvi privades que s'obriren successivament el novembre de 1443 i el gener de 1445. La primera per part de Joan Esteve, un mercader fill d'un notari que feia poc que s'havia instal·lat a la ciutat³⁵⁴. I la segona per part d'un altre comerciant, Joan IV Rovira, descendent d'una família que, tot i no haver destacat mai gaire en l'esfera pública, estava força arrelada en el teixit comercial de la ciutat de l'Onyar³⁵⁵. Cal fer notar, d'altra banda, que el marc legal no havia variat gens en tota l'etapa que no existiren banquers, ja que el procés d'homologació a què se sotmeteren tots dos negocis es regien per una constitució de l'assegurament de taules que procedia encara de les Corts de Cervera de 1359.

El més interessant de l'aparició d'aquests nous establiments bancaris entre 1443 i 1445 és, malgrat tot, la coincidència amb l'obtenció per part de la ciutat d'un privilegi per a la creació d'una taula de canvi municipal a semblança de la inaugurada a la ciutat de Barcelona

³⁵³ Per notícies sobre aquests canviadors, en principi de poca envergadura, des de la dècada de 1380 fins a la de 1450: M. RIU I RIU, «La banca i la societat a la corona d'Aragó...», p. 210-218.

³⁵⁴ Joan Esteve era fill de Ponç Esteve, que havia estat notari de la vila de Guissona al bisbat d'Urgell: AMGi, I.1.1., n. 51, f. 12r, 1433/09/16; AHG, Gi-02, vol. 207, f. 115v-119v, 1443/10/01. La seva existència va ser assenyalada per primer cop per J. Fernández Trabal arran del fet que, entre d'altres ciutadans, participaren en l'assegurament el jurista Bernat I Bell-lloc i el seu germà Pere: J. FERNÁNDEZ TRABAL, *Una família catalana medieval*, p. 386.

³⁵⁵ A propòsit de Joan IV Rovira: AHG, Gi-01, vol. 426, s.f., 1445/ 01/23 (GRÀFIC 31). El pare de Joan IV Rovira fou mercader i actuà d'agent d'altres comerciants de més envergadura com els Vives (assentats entre Girona, Sant Feliu de Guíxols i Barcelona) i d'altres, si bé més endavant s'implicà en el comerç del cuir i de productes tintoris, fins i tot fora del principat. L'oncle, en canvi, era un apotecari: AHG, Gi-06, vol. 93, f. 26v-27r, 1401/02/25; AHG, Gi-10, vol. 46, s.f., 1404/02/19; AHG, Gi-06, vol. 101, s.f., 1404/01/08; AHG, Gi-01, vol. 340, f. 46r, 1408/10/29; AHG, Gi-01, vol. 354, s.f., 1412/08/08; AHG, Gi-01, vol. 267, f. 1, 1403/08/27. Joan II Rovira també fou en alguna ocasió cònsol del consolat de mar de la ciutat: AHG, Gi-02, vol. 114, f. 298r-v, 1412/04/27.

l'any 1401 i amb alguns intents de rèplica en altres ciutats com València o Perpinyà³⁵⁶. Aclarim des de bon principi, però, que, per bé que aquella maniobra del gener de 1443 sembla apuntar el camí a què semblaven predestinats els sistemes fiscals municipals, estem tan sols davant d'un privilegi per a una fundació que no tingué realment lloc llavors, sinó que calgué esperar més d'un segle, en concret fins l'any 1568³⁵⁷. A més, si observem la negociació prèvia, que s'allargà entre la primavera de 1441 i les acaballes de l'any següent, per aconseguir que la reina Maria expedís aquella concessió, constatem que les autoritats gironines no perseguïen grans objectius de cara a la millora de les finances locals, sinó que simplement volien rendibilitzar el donatiu que des de la cort reial se'ls sol·licitava i que acabà ascendint als 11.000 s., tal com hem ja hem descrit (cap. 1.3.3.4.)

En suma, doncs, és possible que a l'alçada de 1440 hi hagués un clima social i polític renovat i més favorable per a l'obertura de nous establiments bancaris privats. El fet que s'aconseguís el privilegi d'una taula de canvi municipal hi tindria a veure només en part. Això no obstant, és segur que s'havien produït transformacions després de tants anys. Tan sols podríem afirmar que estem camí d'una nova etapa si seguíssim estudiant més enllà de 1445 tant el funcionament de la clavaria municipal com el sector bancari que emergí de nou a la ciutat de l'Onyar. En una passada superficial sobre la documentació s'entreveu, per exemple, que la taula mencionada de Joan IV Rovira recuperà el paper exercit abans de 1380 pels canviadors d'aleshores: serví de plataforma per al pagament d'interessos de censals de la ciutat, sense entorpir, però, la continuïtat de la clavaria de les imposicions i els seus mecanismes propis³⁵⁸.

Fos com fos, a manera de consideracions finals, retornem al principi de la història que hem anat resseguint. Davant del parèntesi en l'evolució de la banca privada a la ciutat de Girona que s'obrí entre 1380 i 1440, pren encara més relleu l'eclosió de canviadors entre 1330 i 1380 i el seu protagonisme en el procés d'articulació de les hisendes dependents dels governs municipals. El dipòsit de quantitats monetàries i, sobretot, les facilitats que oferien

³⁵⁶ Sobre la creació de la taula de canvi municipal de Barcelona vegeu, en especial: P. ORTI GOST, «Les finances municipals de la Barcelona...», p. 269-281. A propòsit de les creades a Perpinyà, Tarragona i València al llarg del primer quart del segle XV: FRANCISCO MAYORDOMO GARCÍA-CHICOTE, *La Taula de Canvis: Aportación a la historia de la contabilidad valenciana (siglos XIII-XVII)*, València: Publicacions de la Universitat de València, 2002, p. 49-67. Malgrat tot, en els casos de Perpinyà i Tarragona caldrien autèntics estudis de cas per determinar si els privilegis fundacionals donaren peu a experiències duradores o hi hagué una gran solució de continuïtat amb les institucions existents al segle XVI.

³⁵⁷ Sobre la creació definitiva d'una taula de canvi municipal a Girona i el seu funcionament: Lluís MARQUÈS CARBÓ, *Una històrica institució municipal de caràcter econòmic: La tabla de cambio y comunes depósitos de la ciudad de Gerona*, Madrid: Instituto de Estudios de Administración Local, 1952; Josep M. PASSOLA PALMADA, *Els orígens de la Banca Pública: les taules de canvi municipals*, Sabadell: AUSA, 1991, p. 69-75.

³⁵⁸ Es troben força exemples que podrien ser objecte d'estudi en un futur al llibre de negocis dels jurats de 1446: AMGi, I.1.1., n. 59.

aquells establiments per a la ràpida circulació del diner i el flux del crèdit els convertien en un lloc idoni per a la captació de capitals i la seva posterior consignació sobre fonts fiscals. Mitjançant les dites dels banquers, prestadors de perfil variat pogueren posar-se al servei d'un erari local cada vegada sota més pressió.

Alhora, s'observa que aquella autèntica revolució fiscal i financera procurà anys de certa bonança per a alguns comerciants àvids de lucre. I, de fet, més que uns financers que es posaren al servei d'unes institucions públiques, tot apunta que fou la pròpia demanda de serveis d'aquestes institucions la que contribuí decisivament a l'obertura de molts negocis bancaris. Per tot això, els costos que tingué la seva estreta imbricació i que es començaren a fer sentir a la segona meitat de la dècada de 1370 per acabar esclatant a inicis del decenni següent possiblement constitueixen la prova *a contrario* de la dependència de molts operadors bancaris respecte de les necessitats financeres de les administracions, entre les quals, des de les dècades de 1330 i 1340, destacaven les incipients tresorereries municipals.

5.3.2. Els subministradors de vitualles i materials: operacions episòdiques a favor de la universitat

Vist això, hauríem de preguntar-se si, en el camp del subministrament de béns, hi hagué operadors que mostressin una dependència tan acusada de la demanada de les institucions locals i que això els conduís a una interrelació significativa amb aquestes. Tal com ja hem avançat, només advertim dos perfils mínimament consolidats de proveïdors de béns a la universitat: els comerciants que vengueren gra adquirit pel govern municipal de cara a l'avituallament de la ciutat i els calciners que proporcionaren un material bàsic com la calç per a la principal obra civil durant l'època investigada, l'obra dels murs. En aquest sentit, doncs, descartem analitzar altres figures molt més ocasionals com els mercers que vengueren peces de tela per a celebracions o els pintors que decoraren objectes en cerimònies cíviques com la festa de Corpus.

Quant a l'aprovisionament de gra panificable, cal recordar la importància del port de Sant Feliu de Guíxols respecte del principal canal per a la importació de cereal, és a dir, la via marítima, un aspecte que, sense anar més lluny, ja quedà regulat en els pactes bilaterals entre aquesta vila i la capital gironina l'any 1354³⁵⁹. D'altra banda, hem assenyalat la

³⁵⁹ Recordem sobre això cap 0.1.3.

conveniència de distingir entre els comerciants que vengueren càrregues de forment a un representant municipal i els que foren bonificats per les pròpies autoritats gironines a fi que garantissin certes adquisicions i, en general, s'ocupessin de la revenda a la menuda. Atès que, com es pot deduir, en el marc d'aquesta segona opció és més probable que existissin vincles entre els operadors en qüestió i el govern de la ciutat, començarem l'anàlisi fixant-nos en els mercaders que proporcionaren cereal per raó de les «ajudes» que havien concertat amb els jurats.

En aquest sentit, tot observant els 10 acords documentats pel període 1360-1391 entre els regidors gironins i mercaders encarregats d'importar gra i redistribuir-lo, detectem el següent (TAULA 100). Molts dels beneficiaris d'aquests pactes per a l'abastament foren mercaders de la mateixa ciutat de l'Onyar adscrits a la franja política de la mà mitjana. Tot i això, també hi ha tres casos de comerciants de procedència forana: Guillem Vilella, habitant de la ciutat sarda de Sàsser, encara que possiblement amb orígens gironins³⁶⁰; i els mercaders de Sant Feliu de Guíxols, Pere Sitjar i Antoni d'Aro que, per raons ja exposades, no podem considerar en absolut desvinculats de Girona³⁶¹.

Per una altra banda, els mercaders registrats són actius comerciants que combinaren força més negocis que no pas únicament el comerç de cereal. Ho il·lustra bé el cas de Joan Cebrià, que era fill i hereu d'un jurista de Girona, formà part de distintes societats comercials dedicades a la revenda de teles i acabà emigrant a Barcelona³⁶². Mostren el mateix exemples ja comentats com el de Ramon II Provençal o Francesc Trilla, el de Joan Padrés i, encara més, el de Guillem II Guic, un hostaler que compaginà el comerç de mercaderies diverses com ara llana o esclaus amb el de gra, producte que degué oferir a més universitats a part de la capital gironina³⁶³. El cas de Guic, a més, posa en relleu una altra

³⁶⁰ No podem corroborar els orígens de Vilella, però en tot cas sí suposar que era natural de Catalunya i potser, fins i tot, identificar-lo amb un Guillem Vilella documentat 5 anys més tard com a habitant de Barcelona i amb negocis pendents a la ciutat de Girona: AHG, Gi-01, vol. 78, f. 29r-v, 1366/05/13.

³⁶¹ Sense anar més lluny, tot i la seva residència a Sant Feliu, recordem els vincles de Pere Sitjar amb socis comercials gironins i, alhora, la participació en l'arrendament d'imposicions de la ciutat de l'Onyar: cap. 5. 2.1.

³⁶² Quant a l'ascendència de Joan Cebrià, als seus negocis, durant la dècada de 1380, en el comerç de draps, però també d'altres mercaderies com ara cuir (associant-se sovint amb el seu germà Pere) i, finalment, el seu trasllat a Barcelona pels volts de 1393: AHG, Gi-01, vol. 224, f. 144v-145r, 1384/03/01; AHG, Gi-01, vol. 228, f. 53r-54r, 1386/03/24; AHG, Gi-05, vol. 413, s.f., 1386/02/17; AHG, Gi-05, vol. 436, f. 28r, 1393/05/08.

³⁶³ A propòsit de l'activitat de Ramon II Provençal i Francesc Trilla: cap. 4.1. Joan Padrés, com a continuador de la professió del seu pare, és esmentat en una primera etapa com a draper de draps de lli, però sembla que, a partir de la segona meitat de la dècada de 1380, adoptà el terme mercader que s'ajustava millor a l'heterogeneïtat del s seus negocis: AHG, Gi-07, vol. 19, f. 73v, 1381/10/30; AHG, Gi-02, vol. 47, f. 57r, 1385/05/20; AHG, Gi-05, vol. 388, s.f., 1386/05/16; AHG, Gi-01, vol. 140, f. 209v-210r, 1392/05/18. Per exemples de venda de llana i esclaus per part de Guic: AHG, Gi-05, vol. 295, s.f., 1370/04/09; AHG, Gi-05, vol. 303, s.f., 1373/07/06. A propòsit de transaccions amb altres corporacions, es documenta un Guillem Guic que, l'any 1375, segellà un acord amb un síndic de la vila de Castelló d'Empúries per la venda d'una

característica que comparteix amb Bernat Vives, mercader amb qui estigué associat durant força anys, les connexions amb un enclavament estratègic com era la vila de Sant Feliu de Guíxols³⁶⁴.

Alhora, l'exemple de Guic, amb un germà com Arnau I Guic assentat a Barcelona que també apareix com a beneficiari d'un ajuda, evidencia que les xarxes mercantils a què acudiren els representants gironins per aconseguir provisions de forment partien de Sant Feliu, però sovint enllaçaven, en segona instància, amb la ciutat comtal³⁶⁵. Així mateix, alguns segurament es desplaçaren una mica més lluny per adquirir càrregues frumentàries, com ara Francesc Trilla, documentat al regne d'Aragó, on, de fet, passà diverses temporades amb motiu dels negocis que hi tenia³⁶⁶. En definitiva, en general formarien part de la categoria, establerta per M. Del Treppo a propòsit dels proveïdors de blat de Barcelona, de mercaders locals amb un radi d'acció limitat a les costes catalanes i a terres interiors de la corona³⁶⁷.

Més enllà d'això, però, hauríem d'examinar si els comerciants esmentats mantenien algun vincle especial amb el govern municipal de Girona que els situés com a candidats idonis per assumir contractes d'abastament frumentari. Des d'aquesta òptica, al marge dels tres mercaders forans ja esmentats, tots presenten certes relacions amb els òrgans de poder local. Alguns hi accediren amb freqüència. Només cal recordar les trajectòries de Ramon II Provençal i Francesc Trilla com a clavaris de les impositcions i aquest segon, a més, amb una important presència política essent nomenat jurat per la mà mitjana fins a sis ocasions entre 1358 i 1388³⁶⁸. També fou important el periple de Guillem II Guic com a jurat i

important quantitat de forment, que probablement es correspon amb l'individu que ens ocupa: A. MARTÍ ARAU, «Castelló d'Empúries davant la carestia...», p. 286-287.

³⁶⁴ Concretament, documentem que Guic i Vives foren socis al llarg de tota la dècada de 1370 i potser abans: AHG, Gi-05, vol. 266, Girona, 1363/08/06; AHG, Gi-07, vol. 15, s.f., 1376/04/27. En un cas integraren una societat amb altres comerciants gironins que tenia com a àrea principal de mercat el vescomtat de Cabrera i la vila de Blanes: AHG, Gi-05, vol. 307, s.f., 1375/05/17. De fet, Guic i Vives eren parents indirectes en la mesura que el primer es casà en segones noces amb una neboda del segon: GRÀFIC 22. La connexió amb Sant Feliu a propòsit de l'abastament frumentari també s'ha detectat en els síndics que el consell nomena per aquesta funció: cap. 4.4.3.2. En aquest sentit, aprofundint en algunes anotacions comptables i creuant distinta documentació, caldria estudiar bé el paper que tingueren els mercaders de la vila de Sant Feliu a l'hora d'emmagatzemar el gra que es descarregava de naus atracades al port, així com dels traginers que el transportaven fins a la capital gironina i que sovint eren habitants de llocs que es trobaven a mig camí, com ara Llagostera o Cassà.

³⁶⁵ A propòsit de la figura d'Arnau I Guic, germà de Guillem II, amb qui mantenia contactes comercials constants: GRÀFIC 22; AHG, Gi-05, vol. 307, s.f., 1375/08/29. De forma similar, Joan Padrés tenia vincles estables amb mercaders barcelonins: AHG, Gi-01, vol. 210, f. 5r, 1378/03/29; AHG, Gi-05, vol. 460, s.f., 1386/05/15; AHG, Gi-06, vol. 101, s.f., 1403/11/05; AHG, Gi-02, vol. 111, f. 118v, 1410/07/12.

³⁶⁶ Sobre la presència de Trilla a Saragossa i el fet que, des d'allí, també vengué gra a corporacions de menestrals de la ciutat de l'Onyar: cap. 4.1.

³⁶⁷ M. DEL TREPPO, *Els mercaders catalans...*, p. 313-314.

³⁶⁸ Per Provençal: TAULA 68. Respecte de Trilla: TAULA 64.

mostassaf³⁶⁹. En cap d'aquests casos, tanmateix, les transaccions per a l'abastament no constitueixen un impuls rellevant per les respectives carreres, ja que les abordaren després d'haver exercit ja molts oficis. Per una altra banda, davant de perfils aparentment menors com els de Bernat Fullà o Jaume Grifa, que no documentem que ocupessin cap càrrec en l'organigrama municipal, intuïm que eren agents d'altres gironins amb més relleu com foren ara el canviador Ramon I Medir, els també banquers Francesc Savarrés i Guillem Jordà o els germans mercaders Guillem i Berenguer II Hospital³⁷⁰.

Encara que, com hem dit, ignorem molts aspectes sobre el mercat del gra a l'àrea de Girona i que la mostra de mercaders bonificats pels governants gironins per aportar cereal a la ciutat sigui reduïda, una primera observació és que els seleccionats estaven ben introduïts en els circuits d'aquest producte, alhora que ben posicionats respecte de l'administració local. De tota manera, intervingueren en episodis relativament espaiats al llarg d'una trentena d'anys i, a més, com hem vist, el gra constituïa tan sols un producte més de l'ampli ventall amb què mercadejaven. Per això, difícilment hi havia un col·lectiu especialitzat en la importació de gra per a una ciutat com la que ens ocupa i, en qualsevol cas, els més actius en aquest àmbit eren els mercaders de la mà mitjana i no pas grans prohoms de la mà major³⁷¹. A més, alguns dels individus documentats, com ara Puig i Padrés, també pogueren posar-se al servei d'altres institucions de Girona distintes del municipi com l'Almoina del Pa³⁷². I, alhora, sabem de certs gironins que comerciaren amb blat, però que, per contra, no ens consta que en subministressin a la seva universitat³⁷³.

³⁶⁹ TAULA 64. Per una altra banda, Bernat Vives també fou jurat en una ocasió l'any 1391 (moment que s'ocupà simultàniament de la clàvia dels jurats), síndic per a una emissió de deute l'any 1393 (i possiblement auditor de comptes), a més de cònsol de l'Hospital Nou entre 1394 i 1395: TAULES 35, 43, 46, 44 i 39.

³⁷⁰ En concret, l'any 1358, és a dir, poc temps abans del contracte de proveïment signat amb els jurats, Bernat Fullà s'afermà amb Medir per servir-lo com a «discipulo» durant un bienni: AHG, Gi-01, vol. 24, f. 104v-105r, 1358/02/20. Quant a Grifa, que havia estat factor de la banca Savarrés-Jordà, però, una vegada retirat Savarrés, seguí associat amb Jordà per al comerç de teles, almenys fins pels volts de 1360: AHG, Gi-05, vol. 60, f. 57v-58r, 1351/01/08; AHG, Gi-05, vol. 98, f. 58r, 1357/06/01. Respecte dels Hospital, sabem que Grifa, per encàrrec d'aquests dos destacats mercaders, operà en comandes de draps destinades a Sardenya, d'on justament pogué importar gra en alguna ocasió: AHG, Gi-05, vol. 333, s.f., 1362/10/05.

³⁷¹ Pel cas de la ciutat de Barcelona durant el segle XV M. Del Treppo sosté, per contrast amb autors precedents, que l'abastament de gra fou sobretot un afer de mercaders i no pas del patriciat urbà, de manera que els implicats en les successives operacions no depenien necessàriament dels grups polítics que es disputaven el poder a la ciutat comtal i que, al capdavant, coincidien en la majoria de punts respecte de la política de proveïment: M. DEL TREPPO, *Els mercaders catalans...*, p. 278-289.

³⁷² AHG, Gi-10, vol. 36, f. 10v-11r, 1392/02/17. A propòsit de la identitat del soci de Joan Padrés, és interessant constatar que s'havia format com a mercader precisament actuant de factor d'un altre comerciant comentat, Francesc Trilla: AMGi, I.1.1., n. 16 bis, f. 36v, 1387/04/02.

³⁷³ Ens referim al cas del mercader Francesc I Beuda, documentat comprant quantitats considerables de cereal a Tortosa entre 1385 i 1386, però sense que sàpiguem que en vengués al consistori de Girona: A. CURTO HOMEDES, *La intervenció municipal en l'abastament...*, p. 182, 185. En contrapartida, el fill del citat, Bernat I Beuda, quan ja s'havia fet ciutadà de Barcelona i probablement instal·lat a la ciutat comtal, l'any 1424, vengué gra al seu municipi d'origen: AMGi, I.1.1., n. 47, f. 38v-39r, 1424/10/14.

El fet que no existia cap sector altament dependent de la demanda de cereal panificable que generava la universitat gironina i que gestionava el seu propi govern també ho demostra la diversitat de procedències dels comerciants que se'n convertiren en proveïdors al llarg de l'època estudiada³⁷⁴. En efecte, els mateixos jurats o els síndics nomenats per adquirir gra gairebé mai no contactaren amb mercaders gironins. Com hem vist, ho eren, en general, els que reberen expressament una ajuda i mobilitzaren els seus contactes en l'àmbit mercantil, però els que simplement vengueren a les autoritats locals càrregues de què ja disposaven procedien d'altres punts del principat o de més enllà. No cal dir que una part d'aquests venedors, en realitat, havien estat objecte de descarregaments forçats pels representants del municipi, sovint amb la complicitat dels oficials reials, i, per tant, no havien protagonitzat transaccions en termes simplement econòmics.

Fos com fos, les dades reunides dels que vengueren gra a la universitat de Girona durant algun moment entre 1345 i 1445 esbossa el que seria una geografia de l'origen del gra forà consumit a la ciutat de l'Onyar³⁷⁵. Com avançàvem, no coneixem gairebé cap venedor que residís a Girona, sinó, com a molt, habitants de la vila de Sant Feliu de Guíxols i, puntualment, de Banyoles³⁷⁶. Destaquen, però, els mercaders barcelonins, que òbviament redistribuïen arreu del principat càrregues de distints centres productors com ara Sardonya i Sicília³⁷⁷. Alguns més eren naturals de Tortosa (com és sabut, porta de sortida al

³⁷⁴ És cert, però, que casos ben estudiats com el de la ciutat de València posa en relleu l'evolució que pogueren experimentar les estructures d'abastament d'altres localitats i territoris de la corona. Per exemple, d'una escassa professionalització en el comerç del cereal al primer quart del segle XIV s'assistí a una aparició progressiva de mercaders etiquetats com a formenters que, a partir d'inicis del segle XV, tendiren a acaparar el proveïment de la ciutat del Túria: J.V. GARCÍA MARSILLA, *La jerarquía de la mesa...*, p. 39-65. A més, segons certs autors, hi havia una gran coincidència entre els importadors més assidus i els principals representants de l'administració municipal: E. CRUSELLES, J. M. CRUSELLES i R. NARBONA, «El sistema de abastecimiento frumentario de la Ciudad de Valencia...», p. 319-324.

³⁷⁵ En aquest sentit, disposo com a referència comparativa tot el que s'ha investigat per Barcelona. Vegeu, entre d'altres: C. CARRÈRE, *Barcelona, 1380-1462...*, vol. I, p. 339-366.

³⁷⁶ Una de les poques excepcions seria la càrrega comprada a Joan Padrés (possiblement associat amb el mercader saragossà Joan Ferris) que ja hem documentat com a beneficiari d'una «ajuda»: AMGi, I.2.2.2, llig 1, reg. 1, f. 8r, 1404/08/18. Per exemple de les poblacions esmentades, tenim el mercader Antoni Vives de Sant Feliu o Pere Batlle de Banyoles. També cal afegir-hi el cas de Berenguer Carreres, originari de Besalú que, després d'uns anys assentat a Girona, emigrà a Barcelona: AMGi, I.2.2.2, llig 1, reg. 1, f. 2r-v (1404/04/28), 3v (1404/05/17), 3v-4r, 1404/05/17.

³⁷⁷ A tall de mostra, documentem operadors com ara: Francesc Gombau, Guillem Almogàver, Francesc Puig, Bernat Oliver, Bernat Godai, Pere Massana, Pere Perpinyà, Berenguer Massanet, Pere Terrassa, Mateu Forment, Pere Juliol, Bernat Martí (el primer que, l'any 1419, s'identifica amb l'etiqueta de formenter), Pere Camós (segons s'explicita, oriünd de Sant Feliu de Guíxols), el cèlebre Joan Torralba (si bé actuant per mitjà de diversos procuradors), Pere Torrent, Francesc Pujada o Joan Llobera. Per ordre de menció: AMGi, I.1.2.1., llig. 2, s.f., 1366/03/10; AMGi, I.1.2.1., llig. 2, s.f., 1366/03/10; AMGi, I.3.3.1.1., llig. 3, s.f., 1369/07/07; AMGi, I.3.3.1.1., llig. 3, s.f., 1369/11/16; AMGi, Urbanisme i obres, reg. 11670, f. 13v, 1387/12/24; AMGi, I.1.1., n. 22, f. 26v-27r, 1390/12/23; AMGi, I.1.1., n. 36, f. 58v, 1402/03/24; AMGi, I.1.1., n. 39, f. 15r, 1404/12/11; AMGi, I.1.1., n. 39, f. 36v-37r, 1405/05/19; AMGi, I.1.1., n. 39, f. 39r, 1405/05/23; AMGi, I.1.1., n. 45, f. 54r-v, 1419/11/15; AMGi, I.1.1., n. 46, f. 108r, 1422/12/31; AMGi, I.1.1., n. 48, f. 10v-11v, 1426/02/01; AMGi, I.1.1., n. 50, f. 34v, 1430/07/14; AMGi, I.1.1., n. 51, f. 24v, 1432/05/31. Encara que caldria una anàlisi més atenta de tot el col·lectiu citat, cal dir que hi ha més d'una coincidència amb venedors

Mediterrani del gra del regne d'Aragó) o de la vila de Perpinyà³⁷⁸. Altres, en canvi, duïen les vitualles des del seu lloc d'origen, per exemple de Mallorca o de Sardenya (encara que alguns dels subjectes concrets localitzats podien tenir arrels a l'àrea de Girona)³⁷⁹. També hi trobem algun mercader aragonès³⁸⁰. I, així mateix, uns quants del sud de França, en concret, de ciutats com ara Besiers, Agde, Marsella o Aigüesmortes³⁸¹.

Per una altra banda, els vincles que establiren aquests proveïdors de gra amb la hisenda de la ciutat de Girona foren mínims. Només en un parell de casos ja assenyalats, els mercaders barcelonins Pere Perpinyà i Pere Torrent és possible que es convertissin en censalers del consistori des del moment que es decidí recórrer a l'emissió de rendes per saldar el deute contret arran de la compra de forment (caps. 5.1.1. i 5.1.3.). I, d'aquesta forma, integraren la porció sempre força reduïda de creditors forans.

Passant, finalment, als subministradors de materials per a la construcció de les muralles, destaca, com ja hem dit, una família de calciners, els Llorenç, amb un pare i fill homònims (Francesc i Francesc II) i amb activitat registrada al llarg de tota la meitat del segle XIV i el primer quart del XV³⁸². De fet, els documentem aportant aquesta matèria imprescindible per a la cimentació de murs des dels inicis del procés d'emmurallament del darrer terç del segle XIV. En concret, a finals de 1362, ja se li pagaven quantitats de calç que havien estat comprades per un obrer designat pels jurats³⁸³. Dos anys després es precisava que havia

amb qui el consell de Barcelona contractà gra en dates similars i que han estat documentats per autors com ara: C. CARRÈRE, *Barcelona, 1380-1462...*, vol. I, p. 340-343.

³⁷⁸ Pel que fa a alguns mercaders que eren ciutadans de Tortosa: AMGi, I.1.1., n. 36, f. 40r-v, 1401/08/22; AMGi, I.1.1., n. 45, f. 52r, 1419/10/31; AMGi, I.1.1., n. 47, f. 28r-v, 1424/08/11. Quant a d'altres de la vila de Perpinyà: AMGi, Urbanisme i obres, reg.11675, f. 14v-17r, 1408. En un cas concret registrem un mercader de la vila de Gratallops, al Priorat: AMGi, I.1.1., n. 41, f. 26r-v, 1411/03/18.

³⁷⁹ Per exemple, Bernat Lena, oriünd de la vila de Besalú assentat a Sàsser (Sardenya) o Ferrer de Campllong, potser també originari de l'àrea de Giroa i que, en qualsevol cas, havia nomenat com a procurador per aquesta àrea el draper gironí Bernat Ribot: AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, f. 2r-4r, 1363/01/23; AMGi, I.1.1., n. 5, f. 106r, 1362/05/09. Potser també tenia lligams amb Girona un Pere Net ciutadà de Mallorca que féu una venda l'any 1425: AMGi, I.1.1., n. 47, f. 85v, 1425/05/01. Respecte de Sardenya també cal destacar una compra acordada pels jurats amb Berenguer Carrós, comte de Quirra: AMGi, I.1.1., n. 47, f. 34r-35v, 1424.

³⁸⁰ AMGi, I.1.1., n. 20, f. 64r, 1390/05/06.

³⁸¹ AMGi, I.1.1., n. 5, f. 42v, 1361/06/11; AMGi, I.1.1., n. 36, f. 44v, 1401/09/27; AMGi, I.1.1., n. 41, f. 28r, 1411/04/03; AMGi, I.1.1., n. 41, f. 40r-42v, 1411/07/16. Un dels proveïdors documentats, tanmateix, era un gironí assentat a Agde, Joan Cot: AMGi, I.1.1., n. 43, f. 61r-v, 1414/09/29. Per una altra banda, probablement a través d'algun d'aquests ports mediterranis i el curs del Roine, uns dels comerciants que vengueren gra a la ciutat l'any 1375 procedien del ducat de Borgonya: AMGi, I.3.3.1.1., llig 4, quadern 2, s.f., 1375/11/14.

³⁸² També tenim notícies d'un altre calciner coetani Bernat Julià, possiblement emparentat amb els Julià mercaders, un membre dels quals accedí a la clavaria de les imposicions en sis ocasions a la primera dècada del segle XV (TAULA 68). Tanmateix, només documentem una transacció amb el municipi pels volts de 1391: AMGi, I.1.1., n. 24, f. 29v, 1391/08/22. Sí que, en canvi, el veiem venent calç als síndics de la vila de Sant Feliu de Guíxols per a l'obra dels murs d'aquella població els anys 1375, 1384 i 1396: AHG, Gi-05, vol. 307, s.f., 1375/08/07; AHG, Gi-05, vol. 413, s.f., 1384/08/18; AHG, Gi-09, vol. 26, f. 79v, 1396/08/31.

³⁸³ AMGi, I.1.1., n. 5, f. 159v, 1362/10/25. I seguien algunes quantitats pendents mesos després: AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, f. 18v, 1363/05/30.

proporcionat fins a 2.636 quarteres d'aquest mineral i que li eren gratificades a 8 d. la quartera³⁸⁴. L'any 1380 repetí una transacció similar amb la particularitat que llavors el valor del preu que se li devia fou assignat a les barres de la ciutat³⁸⁵. De fet, just l'any següent veiem que ell mateix, juntament amb l'esposa i un altre veí, s'adjudicà aquella exacció, sense fer-se explícita, però, l'assignació prèvia³⁸⁶. No fou, tanmateix, la primera ocasió que l'activitat com a proveïdors portà a la família de calciners que ens ocupa a apropar-se a la col·lecta dels ingressos fiscals del municipi. Tot apunta que cada cop cobraven menys puntualment els encàrrecs realitzats, cosa que confirma la causa que, l'any 1392, Francesc I Llorenç tenia oberta a la cort reial per impagaments del consistori i que l'any 1394 seguia pendent³⁸⁷.

Tal com hem explicat, l'afer es resolgué amb una sentència judicial favorable i la compra, a la tardor de 1398, d'un censal emès per la ciutat que li permeté anar recuperant progressivament tota la suma pendent de cobrar (caps. 5.1.1. i 5.1.3.)³⁸⁸. En teoria, amb la venda d'aquell censal se saldaren tots els comptes pendents, circumstància que coincidí, d'altra banda, amb la fi de l'etapa principal d'obres al recinte de muralles (cap. 1. 3.4.1.)³⁸⁹. Fos com fos, el continuador de la nissaga de calciners, Francesc II Llorenç, una vegada mort el seu progenitor, al marge de la seva professió, participà en un mínim de 8 arrendaments d'imposicions, que incloïen distintes tipologies (si bé, en especial, les del vi i la farina) i, gairebé sempre, formant part de companyies força extenses liderades per personatges que ja hem destacat com el patrici Ramon I Sampsó o els germans Anglès³⁹⁰.

Des d'un altre punt de vista, no ens consta que ni Francesc I Llorenç ni el seu fill completessin cap trajectòria rellevant en els òrgans polítics del municipi: no registrem que ostentessin cap magistratura com la de jurat o mostassaf. En realitat, tan sols ocuparen una

³⁸⁴ AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, f. 68v, 1364/01/10.

³⁸⁵ AMGi, I.1.1., n.10, f. 36r, 1380/08/14.

³⁸⁶ TAULA 22.

³⁸⁷ AHG, Gi-07, vol. 67, s.f., 1392/12/14. De fet, l'any 1394 el consell autoritzà els jurats per arribar a un compromís econòmic amb Llorenç, encara que no se'n detallava el motiu: AMGi, I.1.1., n. 29, f. 46v-48v, 1394/03/23.

³⁸⁸ Podem afegir-hi, però, que abans d'aquella operació, paral·lelament, el fill de Francesc I Llorenç, Francesc II també era el destinatari d'un debitori per un teòric préstec de 3.300 s (300 florins) que aquest havia concertat al municipi per l'entrada del rei Martí I l'any 1397, si bé, en paral·lel, prometia cancel·lar el debitori sempre que se li fessin efectives totes les pagues pendents per motius no assenyalats: AMGi, I.1.1., n. 33, f. 28r-32r, 1397/04/04.

³⁸⁹ De tota manera, encara l'any 1402 cobrava certes quantitats per calç aportada en l'encerclament definitiu del Mercadal pels volts de 1400 i que costejaren habitants de les rodalies de Girona: AHG, Gi-06, vol. 93, s.f., 1402/03/12.

³⁹⁰ Hem de situar la mort de Francesc I entre els anys 1418 i 1419: AHG, Gi-05, vol. 451, s.f., 1418/09/07; AHG, Gi-03, vol. 55, s.f., 1419/03/30. A propòsit dels indicis de la seva activitat en tant que calciner, com ara contractes de compra massiva de llenya de boscos propers a la capital gironina: AHG, Gi-10, vol. 51, s.f., 1407/10/08; AHG, Gi-02, vol. 152, f. 39r, 1426/07/31. Quant als arrendaments d'imposicions: TAULES 12, 14, 17 i 20.

plaça de conseller per la mà menor en diverses legislatures entre aproximadament 1390 i 1410³⁹¹.

En definitiva, els dos grans àmbits en què hem convingut a examinar el paper de proveïdors de béns, el de l'abastament frumentari i el del proveïment de materials de construcció, posen en relleu escasses connexions entre els implicats i l'administració municipal. Si bé és cert que uns quants dels mercaders gironins que reberen «ajudes» amb la finalitat d'importar gra per a l'abastament de la ciutat gaudien de relleu polític o de bons contactes, no podem considerar que aquestes operacions fossin especialment rellevants en el seu diversificat quadre d'afers. En paral·lel, les compres de blat concertades directament amb comerciants de gra implicaren mercaders forans, molts d'ells barcelonins o originaris dels centres productors de cereal de què s'abastava habitualment el principat. Així mateix, el proveïment de materials per a les muralles anà a càrrec d'habitants de la ciutat i els deutes que arrossegava la tresoreria municipal els conduïren a participar en negocis fiscals que aquesta generava com ara la compra de censals o l'arrendament d'imposicions. Amb tot, res fa pensar que una gran demanda per part del govern local dels béns que aportaven els atorgués un veritable protagonisme en la gestió de les finances comunitàries o, fins i tot, en el pla polític, com, per contra, hem vist clarament en els banquers que es posaren al servei de la hisenda de la ciutat entre aproximadament 1330 i 1380.

5.4. La fiscalitat i les finances municipals: la reserva d'una minoria?

Tal com hem anat veient, la importància adquirida per les administracions municipals des de mitjan segle XIV activà distints mercats econòmics. En primer terme, les necessitats de crèdit d'una tresoreria com la de la ciutat de Girona convertí en una pràctica habitual la concertació de préstecs, en especial per mitjà d'instruments a mitjà i llarg termini, o sigui, violaris i censals. Alhora, les autoritats municipals tendiren a rendibilitzar les fonts fiscals de què disposava la corporació a través de l'arrendament a particulars, per la qual cosa la licitació anual d'imposicions locals es convertí en una faceta destacada dels negocis fiscals existents al principat i a la corona. En darrere terme, en una pla una mica diferent, la provisió de serveis bancaris als gestors de la hisenda local i, per una altra banda, el

³⁹¹ Quant a la presència al consell: TAULA 34. Per contra, és possible que un descendent del Bernat Julià a què ens referíem abans i amb el mateix nom accedís a l'executiu l'any 1439, però ja no es dedicava a la producció de calç com els seus avantpassats (i molts d'ells homònims): TAULA 35.

subministrament de vitualles i materials constituïren una línia paral·lela d'activitat entorn al municipi.

En general, després d'analitzar tots els col·lectius implicats en aquests negocis a la ciutat de Girona entre aproximadament 1345 i 1445, la gran qüestió que caldria respondre seria quina proporció de la societat local participà en aquests negocis i, així doncs, esdevingueren, en certa mesura, beneficiaris del sistema econòmic articulat entorn de les arques comunitàries.

De resultes del recurs constant a les emissions de deute per part dels representants gironins entre 1340 i 1400 (i a un ritme inferior en dècades posteriors), inversors diversos adquiriren, en una primer etapa, rendes a interessos superiors al 10% (violaris i productes mixtos) i, posteriorment, d'altres en què disminuï progressivament la taxa del 7,14%, al 5% i, una vegada consolidades noves fórmules sense pacte de recompra, per sota d'aquest llindar. I això tenint en compte que els prestadors de *mutua* o altres productes a curt termini seguiren existint fins ben entrat el segle XV, però sempre en operacions molt més aïllades i que implicaven capitals menors, de manera que cal considerar-los actors secundaris dins del món dels creditors de la ciutat.

Així, cenyint-nos ara als censalers, cal dir, d'entrada, que les dades extretes dels diversos exercicis analitzats i de la documentació generada en els processos de redreç financer més determinants al llarg del període estudiat indiquen força diversitat en els perfils. Hi trobem membres de les capes benestants de la ciutadania gironina, grups intermedis, menestrals i, així mateix, individus no residents a la capital, petita i mitjana aristocràcia de la rodalia i algun clergue. Malgrat això, aquesta distribució “socioprofessional” no era ni molt menys equilibrada, sinó que destacaren certs grups en determinades etapes i, en definitiva, tot el conjunt experimentà una evolució constant des de 1340 fins a 1430.

La “instantània” que ens ofereix el llibre de clavaria de l'any 1371, un moment en què ja havien culminat els processos massius d'emissió lligats a les guerres mediterrànies i a la Guerra dels Dos Peres, posa de manifest el predomini de patricis, titulats acadèmics i mercaders, que cobraven entorn a un 80% de les pensions. De tota manera, també és important tenir en compte que, a l'interior d'aquests grups, no hi apareixen tan sols homes actius, sinó que entre un 10 i un 20% de tots tres col·lectius estava constituït per dones i vídues.

Com dèiem, aquest panorama canvià amb les urgències que s'encadenaren entre 1374 i 1390, de manera que la radiografia social del deute de l'any 1394 ofereix uns resultats

sensiblement diferents: el pes dels grups més opulents en el repartiment d'interessos havia davallat del 80% al 58%, alhora que s'havia incrementat una mica el d'altres col·lectius tradicionalment secundaris com el dels menestrals, els nobles i els forasters. Amb tot, el fet que haguessin guanyat força protagonisme en emissions de les dècades de 1370 i 1380 quedà contrarrestat amb les lluïcions dutes a terme a finals d'aquest segon decenni.

Alhora, en la "instantània" de 1394 comencen a despuntar les institucions eclesiàstiques, que, a semblança d'altres viles i ciutats (malgrat no coincidir de manera exacta la cronologia), esdevindrien un actor bàsic en l'evolució de l'endeutament de Girona a partir de 1400 i, sobretot, entre 1410 i 1420. I a això cal sumar-hi un augment percentual de figures jurídiques com ara marmessories o tutories també a l'interior de les franges més dinàmiques des del punt de vista econòmic (TAULES 74 i 77).

En definitiva, els que obtingueren rèdits en la inversió en deute públic d'un municipi com el de la ciutat de l'Onyar foren en una proporció important ciutadans amb presència política en els òrgans de govern local i uns quants, alhora, presents en les sessions de Corts i Parlaments de les dècades de 1350 i 1360, on es posaren les bases de la construcció sociopolítica que esdevingué el sistema censal en les comunitats del principat i d'altres territoris de la corona. Amb el pas dels decennis, tanmateix, l'espectre social de creditors tendí a eixamplar-se, si bé a la vegada que es consolidava un segment de famílies patrícies i de rics mercaders que acapararen moltes de les rendes de capitals superiors augmentant així les desigualtats respecte de la resta.

Des d'una perspectiva de llarga durada, els principals beneficiaris de les emissions de deute per part d'una corporació municipal com la que ens ocupa foren, doncs, les famílies que aconseguiren retenir la titularitat de censals i cobrar pensions durant més temps, cosa que assoliren després de superar diverses renegociacions dels tipus d'interès. Aquestes famílies es corresponien, és clar, amb els estrats superiors, tal com exemplifiquen casos descrits com el de les nissagues patrícies Santceloni, Sampsó o Segurioles (per bé que d'incorporació més recent que les anteriors a la cúspide de la societat gironina), acompanyades d'altres de comerciants puixants a la primera meitat del segle XV com els Anglès. La seva continuïtat, d'altra banda, no constituïa tan sols un reflex de la respectiva capacitat financera o solvència, sinó també dels usos diversos que donaren als instruments adquirits i dels quals resultà una densa malla de relacions creditícies amb la hisenda local com a centre de gravetat.

Amb tot, centrant-nos en períodes més curts, els percentatges assenyalats de mercaders i menestrals i, en menor mesura, de nobles o habitants de la rodalia, a més de dones d'extracció diversa, que oferiren crèdit a les arques gironines obliguen a matisar qualsevol afirmació en el sentit que l'endeutament de la universitat fou l'assumpte d'una minoria. I, definitivament, sembla impossible sostenir-ho veient el reequilibri experimentat en la distribució de capitals a l'altura de 1432, quan el clergat i les institucions eclesiàstiques passaren d'un percentatge insignificant a ocupar un 21,53 % del global, al mateix temps que les tres franges preeminentes havien perdut un nombre equivalent de punts respecte de 1380 (TAULA 75).

Si revisem ara el que hem observat en l'àmbit de l'arrendament d'impostos indirectes, encara apareixen més dubtes sobre l'existència d'uns negocis lligats a l'erari públic tan sols a l'abast de les grans fortunes de la ciutat. A grans trets, caldria valorar si, com s'ha constatat en algunes viles de la Corona, el sector social que invertia en els mecanismes recaptatoris de la fiscalitat indirecta coincidia amb el que controlava la pròpia gestió de l'impost³⁹².

Els resultats obtinguts després d'analitzar els arrendataris de les diverses imposicions que gravaven el consum i comerç de productes alimentaris, la circulació de mercaderies o d'altres transaccions a la ciutat de Girona entre 1367 i 1443 posen en relleu el següent. Els actors preponderants en les adjudicacions del dret de col·lecta d'aquestes exaccions pertanyien a la mà menor i es repartien entre menestrals de distintes branques i petits comerciants. De fet, la seva participació resulta superior al 50% en la majoria d'imposicions, tret de les tres més lucratives (les del vi, la carn i la farina), en què, de tota manera, sobrepassa el 40% (TAULA 96).

Una altra imatge de la mateixa realitat ens l'ofereix el rànquing de famílies més assídues en l'arrendament dels principals ingressos fiscals del municipi. La meitat d'aquests grups familiars amb una o dues generacions actives practicaven un ofici manual o es dedicaven al mercadeig a petita escala, i tan sols un 20% estava conformat per famílies destacades de la mà major (com els Sunyer, els Sampsó i els Desvern) i d'altres de l'estament mitjà amb comerciants contrastats (com els Anglès o els Beuda) (TAULA 97). I no cal dir, segons tornarem a mostrar, que una simple confrontació amb el llistat de persones amb més presència a l'executiu municipal posa de manifest unes quantes absències destacades³⁹³.

³⁹² Recordem per una síntesi d'aquesta idea a partir de treballs d'altres autors: P. BENITO MONTCLÚS, «Los beneficiarios del impuesto...», p. 648.

³⁹³ Vegeu cap. 6.2.

En qualsevol cas, ja hem explicat que les fonts disponibles no ens permeten quantificar amb precisió els capitals aportats per cadascun dels socis. Per consegüent, les xifres apuntades no reflecteixen la possibilitat que un imposicioner opulent invertís en menys contractes, però, dins del còmput global, acabés destinant-hi sumes superiors (i, en principi doncs, obtenint majors beneficis) que no pas d'altres inversors de perfil menor més recurrents, però, responsables d'operacions quantitativament inferiors. En efecte, alguns dels exemples de grans companyies articulades a propòsit de l'arrendament de les imposicions del vi o de la farina mostren les desigualtats que pogueren existir entre els coarrendataris. De tota manera, d'acord amb el que hem exposat, era precisament gràcies a la cooperació amb familiars, col·legues professionals o d'altres veïns amb qui s'establien lligams únicament en l'àmbit dels impostos municipals (i sempre amb gran adaptabilitat) que ciutadans amb rendes no excessivament elevades i un perfil social o professional intermedi participaren en aquesta mena de negocis.

La continuïtat que tingueren el que hauríem de qualificar d'autèntics *lobbies* com els liderats per Ramon I de Bóixols (senyor de Gironella del Pla) i el patrici Ramon I Sampsó posa sobre la taula un altre element per debatre la qüestió plantejada i que apuntaria cap a l'existència de cercles restringits d'imposicioners. Cal recordar, però, que, més enllà dels caps visibles d'aquestes companyies que també intervingueren en la licitació de les exaccions percebudes per la Diputació del General a la demarcació de Girona, la resta d'integrants que abraçaren eren de condició força diversa. Pel que fa al grup de Bóixols, mobilitzà habitualment menestrals com els Estanyol o els Serra (lligats a la manufactura de la pell). Quant al de Sampsó, en canvi, mercaders de rang divers com Lluís Tord i Pere Muntaner o el paraire Pere Perpinyà. A més, almenys els casos en què Bóixols i Sampsó figuraren explícitament en el contracte com a compradors, 21 i 43, respectivament, signifiquen, a la pràctica, tan sols un 3,9 i un 7,98% del total teòric d'adjudicacions d'imposicions que es dugueren a terme entre 1367 i 1343 (i, encara, sense incloure-hi ni les menys lucratives implantades a la dècada de 1380 ni els drets de pesos i de barra). No es pot dir, doncs, que absorbissin de manera completa el negoci generat per les imposicions a la ciutat de l'Onyar.

A aquest quadre prou heterogeni cal afegir-hi el ventall d'atractius que tingué per als potencials inversors l'arrendament d'impostos municipals. Tenint en compte les limitacions de la documentació, tot indica que l'objectiu més habitual passava per lucrar-se a través del marge de benefici que sorgia de l'import pactat amb les autoritats locals durant la subhasta i el producte real de la recaptació. De tota manera, també s'adverteixen d'altres possibilitats.

Com hem vist, una d'elles era la de beneficiar-se del rol financer indestriable dels imposicioners o, fins i tot, de salvaguardar d'aquesta forma interessos creats entorn al deute censal o d'altres capítols de la despesa de la tresoreria municipal. Lligat a això, tal com hem indicat, resulta molt suggerent la coincidència cronològica entre les etapes amb més prohoms de la mà major o mercaders rics invertint en imposicions com la del vi o el peix i els cicles de majors dificultats en la seqüència d'endeutament de la ciutat de Girona i on hi hagué retards en les entregues degudes als censalers o, fins i tot, suspensions de pagaments.

En definitiva, igual que succeïa amb les adquisicions de violaris i censals, la participació en la fiscalitat indirecta municipal a través de l'arrendament d'exaccions comptà amb cares força diverses. I és que el negoci de recaptar impostos sobre el consum i comerç de vi, farina, carn i bastants d'altres productes abraçà des de patricis adinerats fins a famílies de menestrals en què s'associaven matrimonis, parents i simples veïns passant per la sempre estratificada gamma de membres de l'estament mercantil

Quan, en contrapartida, ens fixem en l'àmbit de la provisió de serveis financers, lògicament, la nòmina de protagonistes queda enormement reduïda. Tal com hem explicat, aquesta línia de negoci que generà l'administració financera municipal i que, almenys en el cas de la ciutat de l'Onyar, es concentrà gairebé només al seu període de gestació (és a dir, les dècades centrals del tres-cents) quedà en mans de professionals de les finances. Foren banquers, és a dir titulars de taules de canvi homologades, que oferiren als governants municipals els seus establiments per ajudar-los en la captació de crèdits, perquè hi realitzessin dipòsits i, finalment, disposessin de facilitats per liquidar els deutes contrets amb els prestadors. Alhora, aquests financers tingueren força protagonisme en les primeres tasques de gestió de l'erari municipal que s'executaren fora de l'equip de jurats. A més, el caràcter estrictament privat de la seva implicació en les arques públiques s'anà diluint fins al punt que dos dels principals exponents de la banca local, Ponç Malarç i Ramon Medir, regiren les temptatives inicials d'una clavaria consagrada, en exclusiva, al pagament del deute censal pels volts de 1360 i que acabaria consolidant-se un parell de decennis més tard.

En darrer terme, tampoc no es presenta gaire inclusiu el camp de la provisió de vitualles o de materials de construcció. Per una banda, els beneficiaris d'«ajudes» per a la importació i revenda de gra en temps de carestia constituïren un petit grup de mercaders locals ben connectats amb els circuits formenters del principat, per bé que la gran majoria de comerciants que, a la pràctica i en circumstàncies diverses, acabaren venent gra directament a les autoritats gironines procedien de diferents punts de la geografia de la Corona i d'alguns dels principals centres de producció i d'exportació cerealística d'arreu de la

Mediterrània occidental. Per l'altra, els que proporcionaren una matèria bàsica com la calç per a la principal obra en què intervingué el consistori al llarg del període estudiat, o sigui les muralles, pertanyien a una de les dues úniques famílies de Girona dedicades a processar aquest material.

Més enllà d'això, el camp de negoci que impulsà la demanda de productes com els esmentats resulta incomparable al costat de les necessitats de crèdit de la hisenda municipal o de l'empresa d'arrendar impositons. Per consegüent, el protagonisme dels subministradors de béns en el desenvolupament del municipi durant els segles XIV i XV queda molt lluny de la importància indiscutible que hi tingueren els compradors de censals i els arrendataris d'impostos indirectes i que implicà un espectre considerable de la societat local o, en qualsevol cas, bastant més que una minoria de famílies poderoses.

6. A LA RECERCA D'UNES ELITS LOCALS BASADES EN LA
 INSTITUCIÓ MUNICIPAL: RESULTATS PEL CAS DE GIRONA
 (1345-1445)

El principal propòsit d'aquesta recerca era el d'examinar els efectes socials de les dinàmiques fiscals i financeres que, al principat de Catalunya i a la Corona d'Aragó de les dècades centrals del segle XIV, contribuïren a la consolidació dels municipis com a institucions amb un pes polític i una vitalitat econòmica considerables. En aquest sentit, plantejàvem diverses qüestions per investigar en el laboratori que constitueix la ciutat de Girona entre aproximadament 1345 i 1445.

En primer lloc, preteníem observar si es derivaren transformacions socials de l'augment de la pressió fiscal, l'assentament del deute a llarg termini en les administracions municipals i la consegüent perpetuació d'un aparell fiscal, amb els efectes que tot això darrer tingué tant per a la solidificació dels òrgans polítics i unes estructures de gestió financera a escala municipal com per a l'aparició de veritables camps de negoci entorn de la seva hisenda. Alhora, ens proposàvem distingir fins a quin punt en aquest escenari renovat aparegueren nous grups socials específics. A més, volíem veure si es produïren desplaçaments significatius dins de la franja superior de la societat local o s'obriren canals per a la mobilitat ascendent.

Tal com hem assenyalat, el context historiogràfic de què parteixen la majoria dels plantejaments emprats havia estat dominat per tesis que posaven l'èmfasi en el caràcter perjudicial del deute i de les finances públiques per a l'evolució de la societat baixmedieval o que tendien a vincular les novetats econòmiques i polítiques que sorgiren entorn del municipi amb una minoria dirigent, tanmateix, amb pocs estudis que aconseguien caracteritzar-la. En aquest sentit, no s'havia dubtat a fer referència a una oligarquia que tenia les seves bases fonamentals de poder en el municipi. Però tot això s'havia fet sense que en molts casos s'haguessin descrit les estructures d'aquesta institució, s'haguessin justificat amb treball empíric mínimament consistent la participació dels membres d'aquesta presumpta oligarquia en l'administració local. Alhora, tampoc no s'havien estipulat els criteris per a la definició d'un grup social que, en definitiva, acabava sent més pressuposat que no pas demostrat³⁹⁴.

³⁹⁴ Cap 0.1.1.

A la cerca de respostes de les preguntes formulades, hem dedicat la primera part del treball a la reconstrucció de la plataforma de referència dels col·lectius que volíem estudiar, és a dir, el municipi i el sistema fiscal i financer que en depenia. Alhora, hem analitzat les vies per interrelacionar-se amb aquest complex, bé a través de l'exercici de càrrecs polítics o de gestió, bé per mitjà de la concertació de crèdit, l'arrendament d'ingressos fiscals, la prestació de serveis financers i la provisió de béns. La segona part, en canvi, s'ha centrat específicament en l'estudi dels protagonistes de tots aquest àmbits i dels canvis que es produïren en el seu perfil. Finalment, s'han plantejat diverses hipòtesis a propòsit de les raons subjacents al rol canviant que tingueren. El fet de segmentar l'observació dels col·lectius que destacaren en les estructures de poder polític, en la gerència de la tresoreria i en els negocis fiscals i financers de la ciutat de Girona ha conduït a conclusions parcials respecte dels objectius generals de la investigació .

Ara cal, doncs, que creuem les dades obtingudes de cada apartat i que tracem panoràmiques transversals que posin en relleu aspectes comuns i divergències entre els que ocuparen més repetidament oficis en els òrgans polítics, exerciren càrrecs en l'administració financera o participaren a títol particular en les finances municipals. En altres paraules, hem de veure si, prenent com a referència l'exemple de la ciutat de l'Onyar, existiren unes elits polítiques de contorns clarament marcats i, alhora, si aquesta mateixa minoria acaparà tant la gestió com l'explotació dels recursos fiscals i financers de l'erari local.

6.1. Unes elits polítiques perfectament definides?

A propòsit de l'existència d'uns grups que “monopolitzaren” els ressorts de poder polític en l'àmbit de la ciutat de Girona, val la pena recordar que, segons hem mostrat, aquest poder es concretava en un mosaic o contínuum que integrava des dels oficials jurisdiccionals de la monarquia amb les respectives corts fins a les estructures de govern pròpies de la comunitat, passant també per altres delegats de l'administració reial o de la incipient Diputació del General. El govern municipal, al seu torn, pivotava sobre dos grans eixos: d'una banda, el consell de 80 membres (és a dir, l'òrgan màxim de representació) i, de l'altra, la juraderia o executiu, comptant, alhora, que del consell depenien diverses magistratures que incidien en facetes concretes del ventall d'atribucions acumulat per la universitat.

Des d'aquesta perspectiva, doncs, conformarien unes autèntiques elits polítiques aquells individus o grups que assoliren uns graus notables de recurrència i continuïtat en el temps en la major part de posicions d'aquest complex entramat. L'anàlisi prosopogràfica duta a terme de cadascun d'aquests àmbits ens ha mostrat, en general, una participació força segmentada en els diversos òrgans, en funció, és clar, d'uns requisits, uns mecanismes de designació i uns filtres d'accés força distints en cada cas. En línies generals, difereixen donant peu a tres grans grups d'oficis o posicions: els càrrecs d'estricta provisió règia (o sigui, els de veguer, batlle i sots-veguer); els designats, en darrera instància, també pel rei, però amb la intervenció puntual d'altres autoritats (el sots-batlle, el lloctinent del batlle general i el mostassaf); i els vinculats directament a la comunitat política, o sigui, escollits a l'interior d'aquesta i en què es tenien en compte les franges en què es trobava dividida (el consell dit general, l'equip de jurats i la comissió d'auditors de comptes, així com els sobreposats de les obres, si bé amb alguna particularitat en aquesta darrera magistratura). I això deixant de banda la figura del diputat del local del General, que, és clar, depenia dels representants de la institució sorgida dels braços o estaments reunits en Corts (cap. 2.1.1.).

Així les coses, es tractaria de detectar certes persones o famílies que demostrin la capacitat d'ocupar la totalitat o una majoria clara d'aquests càrrecs. Quant als delegats de la monarquia, la reconstrucció duta a terme pel període 1345-1445 ens mostra que la presència de ciutadans gironins i, per tant, de protagonistes potencials de l'organigrama municipal resulta força desigual. Així, ja que tan sols un membre de la comunitat ciutadana, Francesc II Adroer, arribà a ser investit veguer en una sola ocasió, no pot considerar-se l'exercici de l'ofici jurisdiccional preminent a la demarcació com un tret característic d'aquestes hipotètiques elits. La situació és distinta, en canvi, pel que fa al batlle i al lloctinent del veguer. En aquest sentit, veiem que un 61,54% dels batlles (en especial durant la segona meitat del segle XIV) foren ciutadans de Girona, igual que un 75% dels sots-vegues (TAULA 50).

En aquest sentit, hem vist destacar uns quants representants del patriciat local que, alhora, es distingiren per l'assiduitat al consell general i/o l'exercici en tres legislatures o més de la principal magistratura municipal, la de jurat. Ens referim als casos de Ramon I Sitjar, Guillem II Sunyer, Ramon I de Bóixols, Bernat II Estruç, Pere II Bordils i Pere III Escala. També hi trobem dos membres de la mà mitjana, Guillem Hospital i Joan Medir (TAULA 64). Per contrast, hem advertit que alguns dels que foren nomenats batlle tan sols accediren a la cúpula del govern municipal en una ocasió o, fins i tot, no arribaren a fer-ho. Al capdavall, la proporció que signifiquen els exemples de coincidència esmentats dins del

col·lectiu de ciutadans gironins que foren batlles és del 29,17% i tan sols del 17,95% dins del conjunt global, és a dir, incloent-hi tot els perfils dels ocupants de l'ofici en què trobem també aristòcrates forans o d'altres domiciliats arreu de la diòcesi de Girona. Dit d'una altra manera, no es detecta una correlació automàtica entre recurrència als òrgans de poder propis de la comunitat i l'ostentació d'oficis de les delegacions territorials del rei. (cap. 3.1.2.).

A propòsit dels sots-veguers, els resultats obtinguts també incideixen en la idea que no era un fenomen absolutament generalitzat la presència simultània en els ressorts de poder directament vinculats a l'administració reial i els específics de l'administració local. Del total de 20 ciutadans gironins que documentem que foren lloctinents del veguer, 7 (és a dir, el 35% dins d'aquest col·lectiu ciutadà i el 21,87% del conjunt total) també foren uns habituals al consell de 80 membres o exerciren el càrrec de jurat tres anys o més.

Es tracta, concretament, de Lluís Estruç, Narcís de la Via, Pere I Sunyer, Bernat I Reixac, Francesc II de la Via i Pere II Bordils (cap. 3.1.3.). Alhora, tots 7 pertanyien a la mà major, cosa que indicaria, tal com s'entreveia també en els batlles (encara que amb menys claredat vistos els exemples de dos mercaders) que el patriciat era la franja amb més possibilitats per aconseguir aquesta simultaneïtat, una circumstància, d'altra banda, força previsible³⁹⁵. A més, coincideix que una mateixa persona, Pere II Bordils, ultra ser relativament freqüent en la direcció del municipi, fou en moments distints batlle i sots-veguer. I, al seu costat, dins el col·lectiu que compaginà càrrecs jurisdiccionals amb municipals detectem dos germans, Bernat II i Lluís Estruç; un pare i un fill, Guillem II i Pere I Sunyer; i dos cosins germans, Narcís de la Via i Francesc II de la Via.

Finalment, pel que fa als sots-batlles identificats, ja hem dit que la pràctica totalitat eren gironins, si bé amb la diferència important que estaven adscrits a la mà menor. Malgrat la condició de menestrals o petits comerciants, també era factible que fossin els representants més habituals d'aquesta franja en el consell o l'executiu. Això no obstant, cap exemple no ho corrobora i, en contrapartida, la majoria de designacions apunten a circumstàncies alienes a les estructures polítiques formals (cap. 3.1.4.).

També val la pena recordar que la gran majoria de lloctinents del batlle general al bisbat foren membres del sector comercial gironí (si bé força d'ells amb vinculacions amb la

³⁹⁵ Cal destacar, de tota manera, el cas de 3 dels 10 sots-veguers que pertanyien a la mà mitjana. Dos d'ells, els mercaders Ramon II Provençal i Bernat II Ferrer, no assoliren l'esglaió dels tres càrrecs com a jurat, però foren clavaris de les impositions (el primer arribant a cinc exercicis, de fet): TAULA 68. Bernat Torrent, al seu torn, si no cometem errors en la identificació, es trobaria també en el grup de més recurrents al consell general amb 19 presències: TAULA 53.

monarquia per diferents motius), mentre que entre els diputats locals del General aquest perfil també destacà en una primera etapa a finals del segle XIV, però fou suplantat per experts en lleis i, al mateix temps, alternà amb personatges paradigmàtics del patriciat local. Donat que no es tractava de càrrecs de renovació periòdica, sinó designats a llarg termini, alhora que en desconeixem moltes de les funcions que duïen a la pràctica, no les inclourem en el conjunt de reflexions que segueixen, encara que ajuden a reforçar algun punt concret de l'argumentari.

En definitiva, comparant de manera general els ciutadans que ocuparen oficis jurisdiccionals de la corona en algun moment i exerciren càrrecs municipals amb certa freqüència entre aproximadament 1345 i 1445, advertim que l'ofici preeminent, el de veguer, no estigué al seu abast, mentre que el de sots-batlle estava destinat a perfils menors. Descartades aquestes dues posicions, constatem que aquest col·lectiu ciutadà representava, en xifres rodones, una mica menys del 20% dels qui foren batlles i/o sots-vegues. Tot plegat ens porta a posar en quarantena la idea d'un acaparament clar de les delegacions territorials de la monarquia per part dels grups més actius en els quadres polítics de l'administració municipal. I, així doncs, si haguéssim de parlar d'una elit política, seria per referir-nos tan sols a aquest cercle de 12 prohoms que en una ocasió en la seva vida foren batlles o lloctinents del veguer (només un d'ells, com hem vist, aconseguí ser elegit per tots dos càrrecs) i, al mateix temps, ingressaren al consell i se'ls nomenà jurats un nombre considerable de vegades.

Tanmateix, hi ha una circumstància bàsica per assenyalar i que probablement explica aquesta relativa dissociació entre una esfera i l'altra: tal com hem il·lustrat amb força trajectòries personals, en la designació dels oficials reials els factors de major pes eren el currículum de serveis a la corona o la proximitat a l'entorn regi a través de diversos canals. Per contra, l'experiència acumulada en el context estricte de la política municipal no sembla que comptés gaire. Alhora, entre els sots-vegues i els sots-batlles, és a dir, els oficials de rang menor dins de les corts jurisdiccionals, apareix més d'un exemple del que identifiquem com a veritables agents de famílies poderoses de l'entorn de Girona. Això ens alerta precisament del paper que degueren tenir en l'escaquer polític territorial i, fins i tot, local nissagues com els Margarit, els Santmartí o els Campllong (a grans trets, totes sorgides de les capes benestants gironines però incorporades, al llarg d'una o dues generacions, a la petita aristocràcia a través del servei a la monarquia i de l'assentament en senyories rurals), les quals es trobaven al costat d'exponents de noblesa més arrelada en l'estament militar com ara els Xatmar.

En suma, a través de l'anàlisi del personal de les corts del veguer i del batlle (i, com hem dit, a falta d'aprofundir en el perfil dels homes de lleis que hi actuaven d'assessors) queda dibuixat un quadre de joc polític que transcendia la institució municipal. Així les coses, difícilment aconseguiríem aïllar una elit política compacta i homogènia que s'estenia per tot el mosaic de poders existents a la ciutat de Girona i a la seva demarcació partint i emprant de base primordial els òrgans propis de regiment de la comunitat ciutadana.

En qualsevol cas, cenyint-nos a l'organigrama municipal, cal recordar que només entorn a un 6% del conjunt d'habitants de Girona amb capacitat real de participar en la política local tenien cabuda en una legislatura determinada en l'organisme màxim de representació i que conduïa a l'exercici de càrrecs, el consell dit general o de 80 membres (cap. 3.2.1.). És important tenir-ho present a l'hora de valorar el caràcter restringit de l'ocupació de càrrecs municipals. Per això, advertim que, segons ja hem fet en capítols anteriors, centrarem les interpretacions en aquest segment d'un 6% de caps de casa i no pas tenint en compte tot el global de residents dins de les muralles de la ciutat. Tampoc hem de perdre de vista els indicis del fet que no sempre hi hagué un interès desfermat per exercir càrrecs entre la majoria de la població amb potencial per fer-ho, de manera que la premissa de la concurrència per a l'ocupació d'oficis no és vàlida en totes i cadascuna de les situacions.

Malgrat les consideracions fetes i a pesar de les limitacions plantejades per les fonts, hem identificat un 7,6% dins d'un global de 855 persones distintes que documentem formant part del consell general en algun moment entre 1345 i 1443 que hi ingressaren en 15 legislatures o més (cap. 3.2.2.2.). El més interessant, però, és comprovar que, a la pràctica, un 40% del grup de consellers més freqüents es tractava de membres de l'estament superior, però que gairebé un terç estava conformat per mercaders de la mà mitjana i que la quarta part restant per menestrals. Per consegüent, entre els més assidus no hi havia només ciutadans opulents de la mà major. En rigor, això també succeïa en certa manera amb els individus que aconseguiren presències simultànies en les corts d'oficials jurisdiccionals del rei i en l'executiu municipal, per bé que en el cas del consell el relatiu equilibri entre estaments sigui encara molt més acusat.

Òbviament, d'acord amb el que hem plantejat, la recurrència al consell de 80 membres es basava en factors distintes en cada mà. I, així, mentre que per les famílies de la mà major o de la mà mitjana hi havia un marge ampli perquè els respectius membres principal (concretament, els que encapçalaven una cèl·lula familiar amb independència de lligams més extensos) fossin integrants del consell durant llargues sèries d'anys amb a penes interrupcions, les possibilitats resultaven més reduïdes per practicants d'oficis manuals. Un

fet obvi que, d'entrada, responia a la desproporció entre el seu volum demogràfic i les places de què disposaven. Alhora, també s'entreveuen circumstàncies desiguals entre els dos estaments superiors respecte de l'inferior quant a l'accés a aquests organismes a una edat primerenca, cosa que afavoria, sens dubte, "carreres" més llargues i denses en els que pertanyien a les dues mans principals (caps. 3.2.2.2. i 3.2.2.3 i 3.2.2.4)

Amb tot, des del punt de vista tan sols de la recurrència i de la continuïtat al consell, ¿hi ha res que ens permeti considerar millors exponents d'una elit política en l'àmbit municipal Narcís de la Via o Francesc Segurioles, els patricis que registrem més legislatures com a consellers, que no pas el mercader Arnau II Ferrer, de l'estament mitjà, o, fins i tot, el mercer Francesc I Respart i l'especier Miquel II Vilar, adscrits a la mà menor, i, igualment, entre els 10 més assidus al llarg de tot el període estudiat? (TAULA 53)

Un altre àmbit en què és possible detectar la influència d'un grup relativament reduït d'actors és el de les comissions electores creades en l'acte de renovació de càrrecs del dia de ninou (cap. 3.2.3.). Hem d'insistir que, igual que el consell, comptaven amb una representació proporcional de cadascuna de les tres mans. Tanmateix, altre cop tenint en compte els límits de les dades reunides al respecte (i que no incorporen el període anterior a 1390), així com havent advertit certes pràctiques de nepotisme o autèntiques portes rotatòries la proporció relativa de les quals ens és impossible calcular, es registren alguns personatges especialment assidus durant la primera meitat del segle XV. Ens referim als patricis Pere I Terrades i Pere I Miró, als tres germans Anglès, tots mercaders (Nicolau, Jaume i Joan I), i al ja esmentat Miquel II Vilar. En definitiva, tal com succeïa en els consellers més recurrents, l'elit que emergiria del control dels mecanismes d'accés a les magistratures municipals, com a mínim a la primera meitat del quatre-cents, estaria representada per ciutadans honrats, però igualment per mercaders i, així mateix, un especier.

Amb tot, d'acord amb els plantejaments historiogràfics tradicionals, l'essència del domini polític a nivell local residia en l'ocupació de càrrecs, començant pel de regidor o jurat i, en el cas de Girona, continuant pel de sobreposat de les obres, el de mostassaf o els vinculats a la direcció de l'Hospital Nou. D'acord amb el que hem proposat, probablement els engranatges del poder local en una ciutat com la que ens ocupa eren massa complexos com per tenir-ne garantit el control absolut des de l'executiu. I és que els presents a la cúpula del govern municipi gaudien d'un marge discrecional força ampli, però, alhora, havien de superar distints filtres i aconseguir un mínim d'adhesions i de col·laboracions per fer realitat projectes de certa envergadura. Malauradament, la investigació duta a terme no ha

permès precisar gaire millor els equilibris existents entre el consell, la juraderia i la resta de magistratures, de manera que, seguint els postulats heretats d'altres autors, podem continuar buscant unes elits polítiques en el col·lectiu de ciutadans que ocuparen magistratures municipals amb una freqüència superior a la mitjana dels seus homòlegs (cap. 2.1.2.3.).

En aquest línia, hem constatat que, entre 1345 i 1436, 330 persones exerciren almenys en una ocasió el càrrec de jurat, si bé tan sols 70 (un 21,2%) ho feren un nombre significatiu d'ocasions en funció d'un llindar que hem situat en les tres legislatures (cap. 3.2.4.2.). I, de nou, fent atenció a aquest percentatge, observem una distribució força equilibrada de membres entre les tres mans (fins i tot una mica més que respecte dels assidus al consell): un 35,2% pertanyien a la mà major, un 39,4% a la mitjana i un 25,35% a la menor. Paral·lelament, si basem l'observació en grups de consanguinis (és a dir, en persones que compartien cognoms, amb les limitacions heurístiques que això té i que ja hem plantejat), documentem 193 famílies diferents un membre de les quals fou jurat, com a mínim, un cop. D'aquestes en destaquen set (un 3,62% del conjunt) que ho feren 10 vegades o més, encara que la seva acumulació de càrrecs en un conjunt virtual d'oportunitats disponibles a penes superava el percentatge que suposaven les que hi accediren una única vegada.

Dins del segment més recurrent, trobem una majoria de nissagues de la mà major (els Terrades, els Sunyer, els Escala, els Estruç i els de la Via), però igualment dues adscrites a la mà mitjana (els Medir i els Hospital). A més, però, és necessari assenyalar un parell de característiques essencials en relació amb aquest presumpte predomini de què gaudien i que presentaven variants distintes segons cada cas. Per un costat, no totes les famílies a què fem al·lusió creuaren sencer el període estudiat i, per tant, el seu domini al capdavant dels òrgans de govern de la comunitat presenta una cronologia variable. Per l'altre, en algunes el pes acumulat es devia únicament a una o dues trajectòries individuals excepcionals. D'aquí que, en general, estiguem únicament davant d'un pare i d'un fill especialment recurrents sense que es perpetués la tendència en el nét. En realitat, tan sols en els de la Via, els Estruç i els Escala el poder passà per les mans de tres generacions, o per més de tres representants (i encara amb alguns especialment destacats que eleven tot sols els registres de la resta de la saga).

La primera conclusió que s'extreu d'aquestes dades és que la presència a la cúpula del govern municipal fou igual de segmentada que l'ingrés al consell de 80 membres. En altres paraules, no es tractava en cap cas d'un afer exclusiu dels prohoms de la mà major. Cert que a una afirmació així es podria objectar que, en termes pràctiques, el fet que un membre

de la mà menor o un menestral s'inclogués a l'executiu no tenia gaire conseqüències i que sempre s'acabava imposant la postura dels representants dels estaments superiors. Una circumstància que es podria deduir, sense anar més lluny, de la tendència habitual dels membres de la mà major d'obrir les sessions del consell o el costum, fins a la inauguració de la casa del consell després de 1414, que el regidor de més edat de l'estament superior acollís al seu domicili particular les trobades de l'executiu (cap. 2.1.2.2.)

Això no treu, però, que la juraderia, almenys segons la seva constitució legal, era un òrgan col·legit i que aquests artesans o practicants d'un ofici manual, pel sol fet de ser abillats amb la gramalla de jurat, gaudien d'unes prerrogatives i d'una capacitat d'estar informats i de prendre decisions superior a la de conciudadans seus de les mans major o mitjana que no ocupaven cap magistratura en aquella legislatura i que es limitaven a assistir a les convocatòries del consell dit general.

Des del punt de vista dels grups familiars, s'infereix una panorama una mica distint. De fet, s'esbossa un cercle més restringit de gironins que aconseguiren una presència significativa i sostinguda en el temps a l'òrgan preeminent de l'aparell polític municipal. Així, doncs, per contrast amb els casos individuals, a través dels De la Via, Estruç, Sunyer o Escala apareixeria amb força nitidesa una veritable elit per la Girona entre aproximadament 1345 i 1445³⁹⁶.

Semblantment, resulta simptomàtica la capacitat d'alguna d'aquestes famílies per aconseguir que gendres o d'altres parents polítics (molt sovint de l'estament mitjà) s'alternessin de manera reiterada en el col·legi de la més alta magistratura. Sobresurt, en aquest sentit, l'exemple dels Sunyer, que, entre 1348 i 1351, preservaren cada any, de manera més o menys directa, una posició com a jurat a través de dos gendres, els mercaders Francesc Pabia i Jaume I Marcó; un dels seus propis membres, Guillem II Sunyer; i, finalment, un altre parent més llunyà, Guillem I Bell-lloc³⁹⁷. Aquesta possible estratègia, en part gràcies a l'il·lustratiu exemple dels mateixos Sunyer, ja fou assenyalada per C. Guilleré, autor que posà en relleu la importància de les aliances horitzontals entre membres dels estaments

³⁹⁶ En línies generals, és a la conclusió a què han arribat autors com ara C. Guilleré: ID., «Les élites urbaines catalanes...», p. 269-285. Més endavant, apuntarem, però, que la possible existència d'aquesta dinàmica no hauria de portar-nos a negar la dada que, al llarg del període estudiat, es produí una renovació força constant de l'estoc de famílies que ocupaven les posicions preeminentes del govern municipal.

³⁹⁷ TAULA 35; GRÀFIC 40. En realitat, a l'altura de 1351 Guillem I Bell-lloc probablement encara no era sogre de Guillem II Sunyer, però un oncle d'aquest Guillem I, Jaume, ja havia maridat amb Berenguera, filla de Guillem I Sunyer: J. FERNÁNDEZ TRABAL, *Una família catalana medieval...*, p. 20. Com hem vist, a més, Guillem II Sunyer l'any 1354 coincidí amb el seu cunyat Francesc Pabia, mercader que repetí per tercera vegada com a jurat l'any 1359, qui sap si ampliant la influència dels Sunyer al llarg de tota la dècada: cap. 3.3 i TAULA 64.

superior i mitjà³⁹⁸. A falta de més estudis en aquesta direcció, resulten temptadors models historiogràfics que presenten veritables clans movent-se de manera compacta en qualsevol escenari de la política local. Malgrat tot, descartem aplicar-los a la present recerca³⁹⁹.

Preferim recordar un altre exemple de certa constància en l'executiu no representat per un "llinatge" patrici, sinó per dos germans mercaders. Ens referim a Berenguer II i Guillem Hospital, que se succeïren a l'executiu en més d'una legislatura seguida; en concret, entre 1358 i 1359, entre 1363 i 1364 (quan encara formaven part de la mà menor) i entre 1372 i 1373 (quan ja s'havien incorporat a l'estament mitjà com força d'altres col·legues professionals de cert nivell) o, finalment, entre 1383 o 1384, quan Guillem rellevà en la principal magistratura a Berenguer III, fill de Berenguer II i, per tant, nebot seu⁴⁰⁰.

En definitiva, tot combinant la doble perspectiva d'exercicis a títol individual i la reiteració per part de grups familiars podem preguntar-nos el següent. ¿Influí més en la dinàmica política del municipi algun dels membres de les nissagues patrícies amb major continuïtat a què hem fet al·lusió que foren jurats tan sols una o dues vegades a la seva vida (com ara Bernat I Escala o Francesc III Terrades) que no pas el canviador Ramon I Medir i els germans mercaders Berenguer II i Guillem Hospital que ho foren cinc cops o més, o, fins i tot, d'altres menestrals (pensem, per exemple, en els paraires Guillem Arnau, Francesc Esteve, el pellisser Miquel I Vilar o l'especier Cristòfol Castanya) que, tot i no comptar amb parents que repetissin el seu exemple, ostentaren el càrrec també de tres a cinc anys diferents?

³⁹⁸ Segons ja hem apuntat: cap. 3.2.4.2. Això no obstant, també és interessant constatar que en estudis d'altres poblacions de dimensions mitjanes com Castelló de la Plana al segle XV es detecta que els prohoms de la vila (clarament en els estrats superiors i, de forma més matisada, en un segon esglaió) «evitaven emparentar amb famílies adventícies, de les forasteres o de les locals – normalment d'inferior nivell econòmic – que estaven al marge de la vida política», una tendència, doncs, contrària al que observa Guilleré per nissagues patrícies de la Girona de les dècades centrals del tres-cents: P.VICIANO, *Regir la cosa pública...*, p. 154-159.

³⁹⁹ Un dels plantejaments clàssics, en aquesta línia, seria el de J. Heers basat en el cas de la ciutat de Gènova al segle XV: Jacques HEERS, *El clan familiar en la Edad Media*, Barcelona: Labor D.L., 1978. Justament, però, l'autora que més ha contribuït a la definició i descripció d'uns presumptes partits polítics a la Barcelona del quatre-cents expressà en el seu moment reticències a la importació de models explicatius com el traçat per Heers: Carme BATLLE GALLART, «Retorn a la Busca i la Biga, els dos partits de la Barcelona medieval», *Acta historica et archaeologica mediaevalia*, 3 (1982), p. 229-234. Pel que fa a una interpretació més propera a l'esquema de «partits» amb una extensa xarxa de lleials, vegeu la que es proposa per la València dels segles XIV i XV: Rafael NARBONA VIZCAÍNO, «Marrades. Un partit patrici», a Rafael NARBONA VIZCAÍNO (ed.), *L'univers dels prohoms. Perfils socials a la València baix-medieval*, València: Edicions 3 i 4, p. 17-55. Al capdavall, el gran interrogant que caldria abordar en futures recerques, tal com ja hem assenyalat en altres parts d'aquesta tesi, passaria per estudiar bé els lligams que s'observen entre membres d'un mateix bando en el moment que esclataren parcialitats (sempre, és clar, que es localitzin documents sobre les maniobres de pacificació que constitueixin una de les poques fonts per penetrar-hi). I, a continuació, veure si tots els noms que hi apareixen reprodueixen el mateix esquema d'aliances en el marc de les institucions formals de poder, o sigui el consell, l'executiu i la resta de magistratures.

⁴⁰⁰ TAULA 35 i GRÀFIC 23.

Alhora, l'exercici del poder en l'àmbit del municipi es materialitzava a través d'altres magistratures a banda de la de jurat. Tot i això, tal com també avançàvem, la constel·lació de càrrecs entorn del consell que constituïen els sobreposats de les obres, el mostassaf o l'equip de cònsols de l'Hospital Nou tenien un valor pràctic poc definit en termes de poder polític (cap. 3.2.5.). Les dades obtingudes de l'anàlisi dels ocupants del càrrec de sobreposats de les obres (amb uns resultats menys complets en la reconstrucció que no pas a propòsit dels regidors) ha mostrat que, entre els que acumularen designacions, abunden famílies de la mà major també habituals a l'executiu com els Terrades, els Estruç o els Sunyer. Però, en relació amb la «mostafassia», al marge dels mateixos Terrades o Sunyer, també trobem altres famílies menys recurrents al col·legi de jurats com els Reixac, els Moles o els Vinyoles, cosa que evidencia canals d'accés o de promoció política que no connectaven en un circuit tancat el consell, l'executiu municipal i la resta de magistratures, sinó que també estaven oberts a la influència de l'entorn i l'administració règies que, al seu torn, disposaven de canals propis.

D'altra banda, els casos analitzats han posat en relleu que el fet d'ostentar oficis com el de sobreposat, mostassaf o cònsol de l'hospital responia, en casos concrets, a la voluntat de satisfer certs interessos particulars lligats a les atribucions de cada magistratura i, de manera potser més general, a la dinàmica d'honors i prestigi que marcava molts itineraris en les institucions locals. I això darrer tenint en compte que, tanmateix, en el cas de la capital gironina no es detecta l'existència d'una idea preconcebuda de *cursus honorum* que s'imposés sense excepció a tota la ciutadania (caps. 3.2.5.1., 3.2.5.2. i 3.3.).

Al capdavant, unes elits polítiques a la ciutat de Girona potser eren, en realitat, més visibles des de fora que no pas a l'interior mateix dels òrgans de govern. En aquest sentit, tal com hem comprovat, la gran majoria de sindicats de representació institucional del municipi anaren a càrrec de membres del patriciat o d'experts en lleis, sobretot amb motiu de Corts i Parlaments (cap. 3.2.6.). A més, entre els emissaris més assidus abundaven els individus amb un currículum nodrit de càrrecs, a saber: els ciutadans honrats Guillem II Sunyer, els germans Lluís i Bernat II Estruç, Ramon I de Bóixols, Francesc I Santceloni i el seu fill homònim, Narcís de la Via, Pere I Terrades, Ramon I Sampsó o Narcís Miquel.

Al mateix temps, des del punt de vista dels grups familiars, destaquen nissagues ja esmentades i entre els quals es trobaven uns quants dels prohoms que acabem d'esmentar: els De la Via, els Santdionís, els Estruç o els Terrades. Amb tot, la majoria dels noms citats i els d'altres juristes relativament habituals en legacions, com ara Pere II Prat, Guillem II Domenja o Pere I Cantó, no es caracteritzaven tant per haver estat jurats en tres legislatures

o més com per haver format part dels serveis jurídics de la cort reial. Al costat d'aquests exemples, també hem trobat situacions en què directament es nomenaren curials o funcionaris de l'administració reial naturals de la ciutat de Girona a qui es demanava que actuessin d'intermediaris a favor de la seva localitat d'origen.

Així les coses, els cercles que la comunitat política gironina considerà dignes representants davant d'altres instàncies presentaven com a característiques una cert bagatge en la gestió pública, formació jurídica i capital social. És cert que els finalment designats podien ser els primers interessats a ser nomenats i haver mogut tots els contactes necessaris per aconseguir-ho en detriment d'altres candidats que potser reunien més qualitats, i encara deixant de banda els costos econòmics que comportava qualsevol missatgeria i que no tothom estava en condicions d'assumir. De tota manera, si, més enllà dels factors que influïren en l'elecció, ens limitem a fixar-nos en la nòmina dels que acabaren desplaçant-se a les distintes assemblees estamentals o davant de la cort del rei, compten amb els trets bàsics (a saber: experiència, recurrència en els principals ressorts de poder i ascendència sobre la resta de conciutadans) que s'acostumen a atribuir a l'elit política⁴⁰¹. Una elit política, en aquest cas, conformada per membres del patriciat i individus amb formació en dret, quedant-ne exclosos, doncs, rics mercaders que, en canvi, destacaven en altres facetes de la política local com la continuïtat al consell de 80 membres o l'assiduïtat al col·legi de jurats.

El fet, però, que les cares visibles de la ciutat en Corts i Parlaments o en delegacions enviades davant del sobirà constituïssin el prototipus més clar d'una elit política posa en relleu dos aspectes que cal valorar bé i tenir presents a l'hora de definir aquesta elit en base a l'ocupació de càrrecs dins del contínuum d'institucions locals: per un costat, el sentit mateix de llur presència en els òrgans de poder i, per l'altre, la incidència que tingueren molt sovint els contactes amb l'exterior de l'entramat estrictament local.

Quant al primer aspecte, ens referim a la possibilitat que la política municipal fos, en essència, un aparador de tot un conjunt de dinàmiques socials i no únicament l'oportunitat d'uns pocs d'apropiar-se d'uns instruments o plataformes per imposar, controlar i perpetuar la seva dominació sobre la resta de la comunitat⁴⁰². Amb això volem dir que el fet que algú fos nomenat jurat (per continuar cenyint-nos a la magistratura més emblemàtica) no era potser tant la culminació exitosa d'una estratègia deliberada d'una família o d'un

⁴⁰¹ Recordem, entre d'altres plantejaments de referència: J. DUMOLYN, «Later Medieval and Early Modern urban elites...», p. 3-18; E. CROUZET-PAVAN, «Les élites urbaines...», p. 9-28.

⁴⁰² En aquest punt, doncs, diferim sensiblement d'altres propostes precedents ja comentades com ara: J. FERNÁNDEZ TRABAL, «De "prohoms" a ciudadanos honrados...», p. 331-372.

col·lectiu reduït per accedir a la cúpula del govern com la materialització d'un triomf en termes socials impulsat per la fortuna en l'activitat professional, en els negocis en general, o (encara que normalment ambdós fenòmens estiguessin interrelacionats) l'encert en les aliances matrimonials i la resta de relacions travades.

Considerem que il·lustra aquesta hipòtesi un àmbit crucial del sistema polític municipal com era l'estratificació en tres mans, que, des de la base del consell dit general impregnava la resta d'òrgans i magistratures, i en què, segons ja hem apuntat, degueren pesar més intangibles com la consideració social o el prestigi que no pas criteris econòmics o fiscals perfectament definits (cap. 2.1.2.1.d.). Una bona manera per entendre com funcionava la divisió en tres estrats segurament es troba en l'observació dels casos de mobilitat (en aquest cas sempre ascendent) que s'hi detecten al llarg del període que ens ocupa⁴⁰³.

Alguns dels exemples d'ascens de mà més significatius que documentem es produïren entre les mans menors i mitjana i es concentraren en les dècades de 1360 i 1370. Fins a cert punt, el canvi podria deure's tan sols a la redefinició dels criteris d'adscripció a la mà menor que tendí a reservar-se a practicants d'oficis a partir de l'any 1367, per contrast amb èpoques precedents en què les dues places de l'executiu d'aquesta franja es trobaven sempre controlades per comerciants⁴⁰⁴. Tot i això, en casos com el dels germans Guillem Bernat Beuda i Francesc Beuda s'entreveu força clarament un èxit en el món dels negocis que els portà a ascendir socialment⁴⁰⁵. I igualment en Guillem II Guic, en Pere II Ferrer, Bernat I Geroní o el més ben conegut encara del canviador Ramon I Medir⁴⁰⁶.

⁴⁰³ Recordem una de les poques referències sobre el fenomen de la mobilitat respecte dels àmbits urbans a la Corona d'Aragó: P. IRADIEL MURUGARREN, «Ego... considerans me devenisse ad maximam penuriam et inopiam»..., p. 275-305.

⁴⁰⁴ Vegeu 2.1.2.1. d. i 3.2.4.3.

⁴⁰⁵ Segons ja hem apuntat, a la dècada de 1350 se'ls identificava com a sabaters o cuireters, però a la dècada de 1370 ja els documentem esmentats com a mercaders i comerciants amb molts altres productes com ara llana i, és clar, invertint en deute públic de distintes universitats del bisbat: AHG, Gi-05, vol. 88, f. 119r-120r, 1355/11/20; AHG, Gi-05, vol. 94, f. 9v-10r, 1357/04/17; AHG, Gi-01, vol. 197, f. 27r-v, 1374/03/09; AHG, Gi-01, vol. 121, f. 92r-v, 1379/11/11; AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1384/02/05. Amb tot, la millor prova del seu ascens segurament són els prestigiosos enllaços que aconseguiren concertar per la respectiva descendència. Per exemple, Guillem Bernat Beuda amb el patrici Joan Albert, l'escrivà reial Berenguer Carrera, els donzells Francesc Cassà i Dalmau de Raset o una filla del distingit jurista Ramon de la Via, mentre que Francesc amb Ramon I Sampsó o una filla del draper de la mà major Bonanat Bordils: GRÀFIC 6. L'ascens es concretà pràcticament en una única generació i, així, el primogènit de Francesc Beuda, Bernat I Beuda, ja actuava, sense la qualificació de mercader, com un ciutadà opulent implicat en distints negocis (comerç de gra, una societat de tint, deute públic, les generalitats del drap, etc.), ultra ser identificat per alguna font com a tallador de la casa del rei Martí: AHG, Gi-06, vol. 101, s.f., 1403/11/08; AHG, Gi-10, vol. 46, s.f., 1404/02/08; AHG, Gi-10, vol. 53, s.f., 1410/01/20; AHG, Gi-06, vol. 115, s.f., 1407/04/06; ACA, C, reg. 2183, f. 106r, 1408/08/18.

⁴⁰⁶ Quant al primer, hostaler que s'acabà etiquetat mercader, ja ens hi hem referit en altres passatges, sobretot a: 5.3.2. Pel que fa a Pere II Ferrer, a banda de la seva activitat com a síndic per emissions de deute de distintes institucions i els interessos en els molins del Monar reial (vegeu cap. 4.1.), podem destacar les operacions que realitzà en el comerç de draps de llana i el seu matrimoni amb una filla del llicenciat en lleis

Tanmateix, no detectem ascensos de mà només durant les dècades de 1360 i 1370, sinó també a principis del segle XV. Un d'ells és el que experimentà Narcís Portell, que es formà com a escrivà per acabar esdevenint un destacable mercader i, en paral·lel, passà de representar la mà menor com a jurat a la legislatura de 1406 per esdevenir membre de la mitjana essent auditor i jurat en diversos moments⁴⁰⁷. En altres ocasions, l'avenç es fa palès entre un pare i un fill, com ara en el mercader Pere II Benet, adscrit a la mitjana, el fill del qual, tanmateix, ascendí a la mà major, amb tota probabilitat com a conseqüència del matrimoni concertat⁴⁰⁸. Mostra un esquema similar, si bé limitat a les mans menor i mitjana, el periple del capeller Bernat I Ricard i el seu fill homònim, mercader, i representant de l'estament mitjà per contrast amb el seu progenitor⁴⁰⁹. I igualment el dels germans Pere II Estanyol i Francesc, mentre que el primer, normalment etiquetat mercader i inclòs a la mà menor, acabà accedint a la mà mitjana, el segon es mantingué a la menor⁴¹⁰.

L'exercici del dret era, òbviament, una altra via propícia per l'ascens social, tal com il·lustren casos com els de Guillem I i Guillem II Domenja o el de Francesc I i Francesc II Serra, parelles que compartien la circumstància que el primer era jurista o simplement llicenciat en lleis i el seu successor doctor, amb un consegüent ascens de la mà mitjana a la

Antoni Begudà pels volts de 1388: AHG, Gi-02, vol. 47, f. 108r-v, 1385/07/25; AHG, Gi-09, vol. 14, s.f., 1388/03/04. El mercader Bernat I Geroní de qui ja hem parlat detectem que ascendí de la mà menor a la mitjana entre 1381 i 1390.

TAULA 35. Respecte de la trajectòria de Ramon I Medir, vegeu el que se sintetiza a: A. REIXACH SALA, «Banqueros al servicio del poder...», p. 60-62.

⁴⁰⁷ TAULES 35 i 44. Quant al pas d'escrivà a mercader: AHG, Gi-01, vol. 261, f. 90r, 1401/02/22; AHG, Gi-10, vol. 51, s.f., 1407/08/22. Una part d'aquesta progressió es degué segurament al seu segon matrimoni. Després d'haver estat casat amb una filla del paraire gironí Pere Ferrer, maridà amb una filla del notari Guillem de Dons pels volts de 1405 i justament en l'acta més propera que n'hem localitzat se l'identifica per primer cop com a mercader: AHG, Gi-11, vol. 27, s.f., 1405/02/27; GRÀFIC 29.

⁴⁰⁸ L'any 1409 es casà, en concret, amb una filla del doctor en lleis i donzell Pere I Santmartí: GRÀFIC 7. I, en aquest sentit, a diferència del seu pare i del seu avi, registrem Pere III Benet com a auditor de comptes i jurat per la mà major: TAULES 35 i 44.

⁴⁰⁹ En aquest cas, tanmateix, com hem assenyalat, no hauríem de descartar la influència del metge reial Antoni Ricard, nebot de Bernat I Ricard i, per tant, cosí de Bernat II: cap. 4.2.

⁴¹⁰ El pas de Pere II Estanyol d'una mà a l'altra segurament es produí pels volts de 1400: AMGi, I.1.1., n. 35, f. 2r-6r, 1400/01/01.

major⁴¹¹. De tota manera, el col·lectiu d'experts en lleis, com ja hem dit, mereixeria un estudi monogràfic⁴¹².

D'acord amb el que acabem de mostrar, unes elits polítiques com les que podríem aïllar a partir de l'estudi de distintes vessants del govern de la ciutat de Girona serien gairebé sempre el resultat d'un procés iniciat des de baix; començat, per exemple, als obradors menestrals, als establiments comercials, als albergs particulars o a la notaria quan es posaven les bases de negocis que tindrien futur o es concertaven aliances de tota mena⁴¹³. En aquesta línia, es pot plantejar, a tall d'exemple, que, si en una determinada època el negoci de més èxit fou el comerç de teles, molt probablement els més influents en els òrgans de poder serien drapers o prohoms que invertien en societats dedicades a aquest producte, i, en contrapartida, en conjuntures amb més dinamisme en l'àmbit de la manufactura de la pell, resultaria comprensible que adquirissin major protagonisme els vinculats d'una manera o l'altra a aquest sector. Tot això ho hem entrellucat en els canvis del perfil predominant en dos representants de la mà menor a la juraderia, però ens caldria disposar d'estudis que resseguissin l'evolució de les activitats econòmiques esmentades per corroborar-ho⁴¹⁴.

En qualsevol cas, en consonància amb el que plantegem, existiren dinàmiques diverses per arribar a resultar un habitual en l'equip de jurats, alhora que, en general, tot plegat es concretava en una panorama que mantingué oberts força canals per a la mobilitat, en especial en les mans menor i mitjana, lluny d'una estagnació dels grups dominants⁴¹⁵. I

⁴¹¹ A propòsit de la distinta adscripció estamental: TAULES 35. Pel que fa a les distintes etiquetes dels Domenja: AHG, Gi-05, vol. 99, f. 28v-29r, 1358/01/11; AHG, Gi-09, vol. 14, Sf, 1388/02/28. Respecte dels Serra: AHG, Gi-05, vol. 416, f. 213r-221v, 1392/12/11; AHG, Gi-01, vol. 391, s.f., 1423/06/01. Podem remetre, així mateix, al cas emblemàtic d'un nouvingut a la capital gironina com ara Antoni Agullana: cap. 3.2.6. Seguí uns passos similars, però incloent també les aliances familiars, el cas del jurista Bernat I Bell-lloc, representant d'aquesta nissaga de mercaders enriquits el pare del qual, Guillem II Bell-lloc, ja havia accedit a l'estament superior. Amb la seva trajectòria Bernat consolidà la posició de la política en l'arena política: J. FERNÁNDEZ TRABAL, *Una família catalana medieval...*, p. 308-315, 333-342.

⁴¹² Una via similar a la del dret per a la promoció social era l'exercici d'oficis mèdics, tal com mostren casos de metges residents a Girona que, una vegada instal·lats a la ciutat, formaren part gairebé automàticament de la mà major, com ara, Guillem Colteller o Patllari Serradell: vegeu cap. 3.2.4.2.

⁴¹³ S'infereix una idea similar de les conclusions a què han arribat alguns estudis com els dedicats als grups governants de les ciutats angleses. N'és una bona mostra la consideració següent: «perhaps the existence of long-term dynasties in late-medieval towns has more to tell us about the nature of their economies than about their politics»: J. KERMODE, «Obvious Observations on the Formation of Oligarchies...», p. 96.

⁴¹⁴ En resum, hem vist que els practicants d'oficis lligats al tèxtil no s'imposaren amb claredat fins a la dècada de 1390, mentre que en els dos decennis precedents havien predominat els tocants al sector de la pell i, en canvi, els apotecaris mantingueren una presència sostinguda al llarg de tota l'època estudiada, si bé amb un repunt acusat a partir de 1420. Per tot això, vegeu: 3.2.4.2.

⁴¹⁵ Cal dir que C. Guilleré, en una anàlisi dels jurats de la mà major (i únicament d'aquesta franja) entre 1323 i 1472, també adverteix el cas de famílies com els Beuda (al marge dels Desvern, els Segurióles i alguna altra) que ascendiren de mà en el curs d'una o dues generacions, però considera, a diferència del que proposem, que tot es devia simplement a l'estratègia d'un presumpte cercle dominant més aviat tancat per atraure noves

justament la cúpula del govern municipal constituïa el millor aparador per fer visible tot això més enllà de les implicacions pràctiques de formar-ne part.

Quant a l'altre element que esmentàvem, el de les xarxes de contactes que transcendien la carcassa estricta del municipi, només cal recordar les circumstàncies que hem detectat i que conduïren a la designació de la majoria de persones que ocuparen el càrrec de batlle o sotsveguer i, fins i tot, d'altres teòricament dependents del consell local com ara el de mostassaf. En general, hem vist que el fet d'haver servit a la corona o de mantenir lligams directes amb personal de la cort o de l'administració reial representava un gran avantatge de cara a assolir determinats oficis.

Tanmateix, tan o més rellevant que això resulta que molts cops aquestes relacions amb l'entorn regi no fossin protagonitzades únicament per patricis o membres de la mà major, sinó que, a banda de metges o juristes que havien estat en nòmina de la casa reial, també per mercaders, especiers o manescals. D'aquesta manera, hem constatat que la capil·laritat del poder regi penetrava més avall de les franges preeminents de la societat gironina, travessant l'estament mitjà i arribant fins a la menestralia.

Hi ha igualment força indicis per pensar que ciutadans habituals a l'executiu empraren més sovint els organismes locals de cara a la seva projecció exterior que no pas únicament per garantir el control sobre l'entorn social més immediat. Un exemple d'això és, sense anar més lluny, l'ús que feren alguns prohoms de la potestat dels jurats per expedir correspondència amb el segell del consistori i en què aprofitaven per despatxar assumptes d'incumbència personal, com ara recomanar, davant del sobirà o d'altres instàncies, parents per obtenir prebendes eclesiàstiques o ingressar en determinades institucions⁴¹⁶.

En definitiva, l'estudi dut a terme dels protagonistes de les distintes estructures de poder a la ciutat de Girona posa de manifest que difícilment existiren unes elits polítiques que puguem adjectivar com a locals simplement en el sentit que acaparaven els òrgans de

famílies a fi d'evitar el seu esfondrament per factors biològics: C. GUILLERÉ, «Les élites urbaines catalanes...», p. 273-274. En contrapartida, a propòsit d'un bon exemple de mobilitat a la mateixa àrea de Girona durant la segona meitat del segle XIV: Pere ORTI GOST, «Pagesos de Caldes de Malavella, mercaders de Sant Feliu de Guíxols i consellers reials: l'espectacular ascens de la família Pujada durant el segle XIV», a J. MUTGÉ VIVES *et alii* (eds.), *La Corona catalanoaragonesa, l'Islam...*, p. 547-557.

⁴¹⁶ Vegeu, d'entrada, uns pocs exemples referits a: A. REIXACH SALA, «“Con se degen los càrrechs supportar...”», p. 310-312. A propòsit d'altres casos igualment il·lustratius d'aquesta pràctica: AMGi, I.1.2.1., llig 6, f. 10v, 1381/08/22; AMGi, I.1.2.1., llig 8, reg. 4, f. 15r, 1412/04/?; AMGi, I.1.2.1., llig 8, reg. 5, f. 36v, 1414/08/18; AMGi, I.1.2.1., llig 8, reg. 3, s.f., 1411/04/17. També és cert, però, que algunes cartes de recomanació signades pels jurats foren lliurades a persones que no eren parentes directes dels regidors ni pertanyien a l'estrat social superior, sinó també a certs menestrals o, fins i tot, a jueus residents a la ciutat de l'Onyar que, a tall d'exemple, havien fet «molts plaers» a la universitat de la capital gironina: AMGi, I.1.2.1., llig 9, reg. 3, f. 16v-17r, 1433/08/11; AMGi, I.1.2.1., llig 8, reg. 5, f. 87v, 1415/10/09.

govern de la comunitat política i d'aquí tot el contínuum de poders que incloïa els oficis i les corts jurisdiccionals de la corona al territori. A més, segons han mostrat bastants exemples, la possibilitat d'arribar a estendre's pel conjunt d'aquest mosaic molt sovint depenia de contactes externs al municipi. En definitiva, l'elit política gironina durant el període 1345-1445 estaria conformada per famílies amb membres que es guanyaren un lloc a còpia d'assiduitat al consell dit general i d'una veritable carrera de magistratures, però també per d'altres que gaudien del favor de la monarquia i que, sense tanta continuïtat, comptaven amb possibilitats equivalents d'acumular càrrecs, en especial el de batlle, sotsveguer, sobreposat de les obres o mostassaf. Fou, doncs, aquest col·lectiu heterogeni que liderà el procés de consolidació del municipi en tant que entitat autònoma al llarg de l'època estudiada⁴¹⁷.

6.2. Una minoria dirigent controlà la gestió i l'explotació dels recursos econòmics del municipi?

En un altre ordre de coses, hem de plantejar-nos si el grup de contorns poc definits que, malgrat tot, arribà a constituir una elit política acaparà, igualment, els càrrecs de gestió de la hisenda municipal des que cristal·litzà a la dècada de 1350 i es consolidà durant les subsegüents. Prenent en la seva accepció més àmplia el col·lectiu amb rellevància en els òrgans polítics que hem identificat, és a dir, incloent-hi també mercaders assidus al consell i a l'executiu, s'adverteixen certes coincidències en aquest sentit. Però, ben mirat, únicament en cas de considerar també el segment de comerciants, que inclou bons exemples com el del canviador Ramon I Medir, Guillem i el seu germà Berenguer II Hospital, ambdós mercaders, Joan I Marcó, Pere II Tortosa, Pere II Ferrer, Francesc Trilla, Bonanat I Cerir o l'escrivà Jaume I Gironella, tots ells clavaris de les imposicions (el tresorer més influent) en algun moment i uns quants d'ells mantenint-s'hi durant períodes de dos o tres anys⁴¹⁸. En realitat, tan sols un prohoms de la mà major amb bagatge polític administrà en un parell d'ocasions la clavaria consagrada al deute censal, Francesc II Santceloni, si bé, com hem argumentat, la seva actuació cal situar-la en una conjuntura molt concreta (cap. 4.1.).

Segons els mateixos criteris, també hem de destacar el cas del botiguer Pere Berenguer Joan Moles, que, a més de recurrent a l'executiu, actuà de clavari dels jurats en diverses etapes

⁴¹⁷ D'acord amb els plantejaments de P. Orti: ID., «El Consell de Cent...», p. 24, 44-45.

⁴¹⁸ TAULA 68.

(una, fins i tot, sense formar part del col·legi de regidors) i, encara més, el sastre Andreu Figuera, l'únic que féu d'administrador d'aquesta tresoreria de la juraderia cadascun dels quatre cops que fou nomenat per representar-hi la mà menor (cap. 4.2.). El darrer individu esmentat, a més, juntament amb altres de les mans mitjana i menor, constitueix un bon exemple del fet que, a falta d'aprofundir en aquesta línia de recerca, no només els ciutadans més opulents discutien sobre estratègies fiscals i financeres i comptaven amb una mena de programa del que més convenia pel futur de la comunitat⁴¹⁹.

Passant a observar, en funció de les dades aplegades, el col·lectiu que de forma més freqüent ingressà a la comissió d'auditors de comptes, segons ja hem dit, una funció bàsica de cara a garantir la continuïtat dels procediments de gestió de l'erari local (i, de retruc, doncs, de determinades pràctiques), observem el següent. Si bé predominen els membres dels estaments superiors (respecte de l'inferior) que repetiren com a «rebedors» en dues legislatures o més (exactament, 13 de la mà major, 10 de la mitjana i 5 de la menor), la proporció de tots aquests que també accediren a l'executiu amb freqüència (per sobre de les tres legislatures) no conserva la desigualtat a favor de les dues franges principals, sinó que força patricis i, sobretot, bastants mercaders actuaren més d'un cop d'auditors i, per contra, no repetiren de manera significativa com a jurats⁴²⁰. I això, comptant, a més, que dins del total de 171 oficials per a la fiscalització de comptes que hem aconseguit identificar, els casos d'assiduitat a la principal magistratura representen tan sols un escàs 7,6%.

Respecte dels designats per a la taxació de derrames, sempre que això no fou una atribució específica de l'executiu, el panorama resulta una mica distint. Tal com hem observat, la gran majoria d'ordenadors de les mans major i mitjana que repetiren més d'un cop en aquesta tasca en el marc de comissions paritàries des del punt de vista estamental destacaren per la seva presència al col·legi de jurats per sobre de la mitjana. Així hem de fer al·lusió a personatges ja assenyalats com ara els ciutadans honrats Francesc I Santceloni (i el seu fill Francesc II), Francesc Santdionís, Lluís Estruç, a la vegada que als mercaders Francesc

⁴¹⁹ Com hem vist, Andreu Figuera, juntament amb Arnau II Ramada, foren una de les veus més sentides en les discussions sobre matèria fiscal que es documenten al consell entre aproximadament 1386 i 1391: cap. 4.2. Un altre bon exemple és el que ofereix l'escrivà-mercader Narcís Portell, que, l'any 1417, elevà als jurats un plec de propostes per sanejar la hisenda local, comentat a: A. REIXACH SALA, «“Con se degen los càrrechs supportar...”», p. 310-311. En general, recordem a propòsit dels debats entorn a polítiques fiscals: P. VERDÉS PIJUAN, «“Car les talles són difícils de fer...”», p. 129-153.

⁴²⁰ En concret, pel que fa a la mà major: foren sovint jurats i, alhora auditors els patricis Pere I Bordils, el seu fill Pere II, Pere I Terrades, Pere I Escala, Francesc I Santceloni i Ramon I Sampsó, és a dir, 6 de 13 (un 46,15%); quant a la mitjana, això succeí amb Joan Medir i els mercaders Bonanat I Cerir, Jaume Anglès i Pere III Domingo, o sigui, 4 de 10 (un 25%); finalment, respecte de la menor, destaquen des d'aquesta òptica els especiers Guillem Pellisser, Cristòfol Castanya i el mercer Francesc I Respart, és a dir, 3 de 5 (un 60%): TAULA 56; vegeu cap. 4.3.

Trilla, Pere II Ferrer, Bonanat I Cerir i Guillem Bernat Beuda. En resum, el repartiment de l'impost directe acostumà a estar sota control de ciutadans ben introduïts a les xarxes de poder de la ciutat, una circumstància que no cal repetir que era distinta en la fase de recaptació, en què els agents implicats responien a perfils inferiors: es tractava, sobretot, de petits comerciants de la mà menor (caps. 4.4.1 i 4.4.2.).

En l'apartat de síndics d'operacions econòmiques, hem distingit tres grans àmbits: el de l'obtenció de crèdit a través de l'emissió de violaris i censals, el de la gestió financera de les obres de les muralles i el de l'organització de campanyes d'abastament de vitualles. Quant als síndics per a les emissions de deute públic, destaquen, en aproximadament el 75% de sindicats creats després de 1365 (quan els jurats tendiren a delegar aquesta tasca), el col·lectiu de mercaders avesats als mercats financers i molts d'ells (un 64%) amb una trajectòria política considerable. Així, hi veiem aparèixer noms que anem citant repetidament com el de Bonanat I Cerir, Pere II Ferrer, Guillem Hospital o Ramon I Medir. Alternaren amb aquests perfils certs prohoms de la mà major (amb exemples com Francesc I i Francesc II Santceloni, Francesc I Segurioles, Bernat II Estruç o Joan Sarriera), si bé amb una tendència clara a augmentar a la dècada de 1390 i en les dues primeres del segle XV (vegeu cap. 4.4.3.1).

En el camp de les administracions creades *ex professo* per regir els fons destinats a les obres d'emmurallament durant el període d'auge del procés, és a dir, entre 1360 i 1390, sobresurt un nucli de mercaders que encapçalen novament personatges coneguts, com ara Bonanat I Cerir, Guillem Hospital i un soci d'aquest darrer, Bernat I Geroní, comerciants que, a més, trobem en les àmplies mobilitzacions per cobrir les necessitats de la comunitat durant les males anyades del decenni de 1370. A les acaballes de 1390 també es detecta en l'obra de les muralles un cert augment de gestors procedents de les files del patriciat, encara que llur funció fou força diferent de la dels mercaders esmentats. Finalment, quant als sindicats per a l'adquisició de cereal, només sobresurten trajectòries de personatges menors com ara el petit comerciant Guillem Montalt (vegeu caps. 4.4.3.2. i 4.4.3.3.).

Una simple revisió com la que acabem de fer dels habitants de la ciutat de l'Onyar que despuntaren en la gestió de la hisenda local per mitjà de l'administració de les distintes clavaries, la inclusió en les comissions auditores i l'acceptació de sindicats per operacions econòmiques a favor de la universitat demostra que l'administració financera no fou ni molt menys la reserva d'una minoria dirigent. Òbviament, es poden introduir matisos a aquesta afirmació en el sentit que alguns dels tesorers documentats, tal com hem explicat, possiblement tenien entre les principals virtuts una bona agenda de contactes o, fins i tot, la

capacitat (o missió) de servir els interessos de grans creditors. Semblantment, certs censalers que havien invertit més capitals en el deute del municipi gironí arribaren a situar-se al capdavant de la determinant clau de les imposicions en conjuntures crucials en l'evolució econòmica de la institució com la del tombant del segle XIV al XV. I, així mateix, no hem de perdre de vista les temptatives de la cort reial per vigilar de prop les finances de la ciutat de l'Onyar, especialment manifestes per part de la cort del primogènit de Pere el Cerimoniós i duc de Girona entre aproximadament 1370 i 1387. Ateses aquestes circumstàncies que acabem d'assenyalar i segons ja hem argumentat, resulta complicat referir-nos als successius tresorers i gestors amb què comptà la corporació que estudiem com uns autèntics especialistes financers que simplement posaren al servei de la universitat la seva experiència personal en els mercats crediticis i que foren seleccionats amb criteris tècnics sense incidir-hi elements d'ordre polític.

Malgrat això, deixant de banda els moviments de cara a salvaguardar interessos creats, si algun sector cercà els al·licients que oferien els càrrecs lligats a la tresoreria com ara la compaginació de l'esfera privada amb la pública o el control de la informació, fou precisament el col·lectiu de mercaders que hem anat citant. D'aquí que, sempre des de la perspectiva de la participació en l'administració local, no puguem resistir-nos a incloure el canviador Ramon I Medir o els mercaders Francesc Trilla, Bonanat I Cerir, Pere II Ferrer i Guillem Hospital dins d'unes elits locals fonamentades en el municipi i que integraven, doncs, altres figures distintes a patricis que foren de manera freqüent jurats per la mà major. Ben mirat, en el còmput global, en el cas d'haver de destacar un protagonista en l'administració de les finances gironines, seria, sens dubte, Miquel II Vilar, l'omnipresent clavari durant 24 anys entre 1415 i 1438, malgrat estar lluny del perfil tradicional de ciutadà prominent.

En qualsevol cas, vegem ara quin era la relació dels col·lectius que destacaven per la seva presència en l'escena política i, alhora, trajectòria en la gestió de l'erari local amb l'àmbit dels negocis fiscals i financers que generà aquest ens. Com hem mostrat, un camp fonamental era el de la concertació de crèdit a través de l'adquisició de violaris i censals emesos pels representants municipals. I, en aquest sentit, doncs, caldria veure, bàsicament, com es comportaren els grups més assidus als òrgans de govern respecte de les inversions en deute públic municipal.

Per tal de respondre a aquest interrogant, hem recuperat les estadístiques elaborades en funció de tres de les quatre instantànies analitzades a propòsit del procés d'endeutament, en concret, les corresponents als anys 1371, 1394 i 1432 (TAULA 74). I així hem fet atenció als

tres sectors amb més possibilitats d'haver acumulat càrrecs polítics (o sigui, els patricis, els juristes-metges i els mercaders) i a l'únic segment que podia participar-hi (el d'homes actius) per tal de calcular la proporció que hi representaven els personatges que exerciren un major nombre de càrrecs basant-nos en el criteri habitual de l'ostentació de la magistratura de jurat en tres legislatures o més (TAULA 101). Els resultats obtinguts han estat els següents.

D'entrada, s'entreveu un panorama lleugerament distint entre els dos exercicis anuals del segle XIV i el de la primera meitat del següent. En primer lloc, cal destacar el contrast entre el nombre absolut de rendes que sumen els creditors de les tres franges analitzades i que, com hem vist, també té traducció en el tant per cent que signifiquen dins del col·lectiu global d'inversions. Es tracta d'un detall bàsic per començar l'anàlisi, ja que, per exemple, no és el mateix comparar un grup de patricis que l'any 1371 eren titulars de 69 rendes suposant el 37,6 del global de títols que no pas uns experts en lleis o medicina que l'any 1432, amb 3 censals, significaven un 5,84% del col·lectiu censaler.

Malgrat tot, s'adverteix, a grans trets, que els homes que havien estat de manera reiterada jurats no superen la meitat de cap dels grups investigats. Dit d'una altra manera, que en cap any no hi hagué més patricis, mercaders o titulats universitaris que posseïssin títols de deute i que, alhora, fossin els exponents d'una veritable elit política que no pas d'altres que mostraven una vinculació menys intensa amb l'organigrama municipal. Dins d'aquesta pauta global, però, s'adverteixen dues tendències lleugerament diferents entre els ciutadans honrats i els comerciants: mentre que els individus amb rellevància política del primer grup tendiren a augmentar percentualment dins d'un col·lectiu que, en paral·lel, disminuïa de manera relativa dins de l'espectre d'inversors, els mercaders comptaven amb més homòlegs habituals a la juraderia en les seves files a la dècada de 1370 que no pas a les de 1390 o de 1430, i això amb independència de l'evolució específica del grup dins del col·lectiu de censalers que també fou decreixent. En el cas dels juristes i metges trobaríem indicis de totes dues tendències, ja que minvà llur pes polític entre 1371 i 1394 com en els mercaders, alhora que, a semblança dels patricis, aparenta que augmentà entre aquest últim any i 1432, per bé que amb la circumstància important que aleshores ja estem tan sols davant de dues úniques persones, una xifra que no admet valoracions des del punt de vista estadístic.

L'evolució experimentada pels membres del patriciat segurament connecta amb la dinàmica ja descrita de consolidació d'un segment concret de creditors al llarg del període estudiat (vegeu cap. 5.1.2.). Per contra, la pèrdua de protagonisme polític, acusada sobretot l'any 1394, dels sectors de l'estament mercantil que es vincularen amb el deute públic de la seva pròpia ciutat posa en relleu un element molt interessant d'examinar des de l'òptica dels

efectes socials de la revolució fiscal i financera experimentada per les comunitats del principat durant les dècades centrals del tres-cents. Més enllà del que acabem d'indicar, si ens fixem en alguns dels noms propis que hi ha rere dels percentatges comentats, apareixen altres qüestions.

En relació amb el primer any, convé assenyalar que, malgrat que els mercaders amb relleu polític en funció del criteri adoptat tan sols constitueixin un 47,83%, a la pràctica, els que no arribaren a ser jurats en tres ocasions tampoc no són personatges aliens a l'administració local. A tall de mostra, hi trobem casos ja posats en relleu per la seva implicació en la gestió de la hisenda, com ara Bartomeu Benet que, entre d'altres funcions secundàries, participà com a síndic en el gran procés de reducció d'interessos de 1377-1388 (TAULA 47), Bernat II Ferrer, possiblement tresorer i, en qualsevol cas, jurat, sots-veguer i diputat local del General, o el no menys rellevant Francesc Jalbert, que arribà a ser clavari de les imposicions i jurat (TAULA 68)⁴²¹.

Per una altra banda, l'any 1394, a part que ja s'havia reduït gairebé un 50% la proporció de mercaders que posseïen deute i havien accedit amb freqüència a l'executiu, entre els que no superen el llindar de recurrència fixat, tan sols un 38% presenten uns mínims d'interrelació havent estat algun cop jurats o gestors de la hisenda. Dins d'aquests últims reapareixen alguns dels que acabem d'esmentar en relació amb l'any 1371 (Bernat II Ferrer, Bartomeu Benet i un fill d'aquest segon, Pere II Benet, que formà part del sindicat dedicat al procés de sanejament del deute de 1400-1403). Al mateix temps, hi ha Guillem II Julià, que fou tresorer en 6 exercicis a inicis del segle XV, a més de jurat, així com el comerciant Bernat I Geroní (especialment destacat com a gestor de les muralles i com a lloctinent del batlle general de Catalunya), el mercader Bernat Vives (regidor l'any 1391 –ahora que clavari dels jurats- i síndic d'una emissió de deute de l'any 1393) i el paraire-mercader Joan Valldemia (que arribà a sobreposat de les obres i a sots-batlle)⁴²².

Finalment, l'any 1432, a tenor dels càlculs realitzats, es manté, en línies generals, la tendència manifestada en la dècada de 1390 i que evidenciava un contrast clar respecte de 1371, quan pràcticament tots els mercaders documentats ocuparen càrrecs i/o actuaren de síndics per la universitat. Si, a més, fem atenció als 10 casos que no encaixen dins dels paràmetres estipulats de rellevància política, tornen a aparèixer força exemples de mercaders que, encara que no assoliren el càrrec de regidor amb assiduitat, s'implicaren

⁴²¹ I això sense fer esment a d'altres de perfil menor com ara Bernat Quart, implicat en la mobilització per importar gra del bienni 1374-1376 (cap. 1.3.5.1.) o el de Jaume Grifa, agent dels banqueres Savarrés-Jordà i beneficiari, com a mínim, d'una ajuda per proveir de forment la ciutat l'any 1363 (cap. 5.3.2.).

⁴²² TAULES 35, 47 i 68. Quant a Geroní: cap. 3.2.5.2. Pel que fa a Valldemia: cap. 3.2.5.1.

d'una forma o l'altra en les institucions locals. I és que, a banda de Pere III Benet (el nét del ja esmentat Bartomeu Benet), hi trobem casos ben coneguts com el de Joan I Anglès (edil en dues legislatures), Antoni Roca (jurat dos cops –tots dos regint la clavaria dels jurats- i sobreposat de les obres un altre) o Narcís I Saumana (auditor de comptes en una ocasió, com a mínim). En realitat, tan sols apareix un comerciant relativament distanciat del govern municipal, Jaume Provençal, un puixant mercader assentant a Sant Feliu de Guíxols que adquirí, però, la ciutadania gironina i enllaçà amb famílies distingides de la capital que ens ocupa⁴²³. En definitiva, el principal canvi quant als mercaders i a la seva activitat política degué produir-se entre 1370 i 1390 i no pas en dècades posteriors.

En conjunt, els casos que hem resseguit en relació amb el col·lectiu mercantil obliga a matisar la idea que tan sols la meitat dels censalers de les franges preeminents dels censalers de la ciutat de Girona comptava amb una important bagatge polític. Hem vist que, a la pràctica, molts dels que no formaren part de la juraderia tres cops es distingiren, igualment, per haver-ho aconseguit un parell de vegades o per haver actuat d'auditors o d'administradors de l'erari local. Tot i això, si es pren com a referència un criteri estricte per definir el col·lectiu de detentors del poder municipal, no es pot dir que aquests també acapararen i (sempre tenint en compte la gran varietat d'usos que es donaren als títols) es beneficiaren en exclusiva del deute de la corporació. Tanmateix, en observar la relació dels grups més habituals als òrgans de govern amb les inversions en censals, no hem de perdre de vista, tal com ja hem assenyalat, que disposaven d'altres universitats d'arreu de la demarcació en què comprar deute, cosa que convertia els censals del seu municipi de residència en una peça més dins d'una cartera de negocis, en essència, diversificats i davant dels quals adoptaven actituds una mica distintes⁴²⁴.

També cal situar en un marc d'oportunitats diverses de negoci la participació en l'arrendament d'imposicions municipals⁴²⁵. Malgrat tot, l'anàlisi duta a terme dels grups que arrendaren les exaccions que els jurats de la ciutat de Girona posaren a subhasta cada any

⁴²³ Quant a l'adquisició de la ciutadania: AMGi, I.1.1., n. 51, f. 94v, 1433/01/31. Pel que fa al casament d'una seva filla amb el notari gironí Miquel Pere i l'altra amb el patrici Bernat III Miquel: AHG, Gi-02, vol. 114, f. 57v-59v, 1411/12/02; AHG, Gi-07, vol. 90, s.f., 1434/03/02.

⁴²⁴ Com ja hem indicat, la compra de rendes emeses per altres corporacions és un punt en què caldria aprofundir per entendre millor la relació de ciutadans preeminents amb la gestió i la política del deute de la capital gironina, és a dir, de la universitat que integraven.

⁴²⁵ Aquesta és una altra de les línies que caldria seguir en futures recerques, és a dir, veure, fins a quin punt, grups que no destacaren en l'arrendament d'exaccions municipals pogueren participar activament en la licitació de les rendes i figures tributàries que seguiren vinculades al patrimoni reial (lleudes, passatges i mesuratges), en la d'impostos de la Diputació del General de Catalunya (especialment les generalitats dels draps percebudes al districte de Girona), o, així mateix, d'altres simultaniejaren els arrendaments d'imposicions amb els d'ingressos de grans institucions eclesiàstiques o de senyors laics.

entre 1368 i 1443 ha mostrat que els actors preponderants en aquest camp foren els menestrals, i que, per consegüent, dins del rànquing de grups familiars més assidus en aquesta activitat fiscal tan sols un 20% estava constituït per nissagues destacades de la mà major o del sector mercantil⁴²⁶. Segons ja hem dit, és cert que algunes companyies arrendatàries presentaven força desigualtats entre prohoms que invertien grans quantitats i d'altres veïns que aportaven menys capitals. Tanmateix, la tònica general és que la relació dels grups més distingits en l'adjudicació del dret de recaptar impostos indirectes del govern municipal només s'accentuà, a grans trets, en alguns moments de dificultats financeres a la tresoreria, com ara a les dècades de 1370 i 1390 (vegeu cap. 5.2.1.10).

Repetint la comparació duta a terme amb els censalers, acarem la relació de ciutadans que assoliren en més ocasions el càrrec de jurats amb els llistats d'arrendataris d'imposicions i observem el següent (TAULA 102). Dels 70 que accediren a l'executiu en tres legislatures o més, tan sols 14 (o sigui un 20%) també s'adjudicaren impostos del municipi en cinc ocasions o més. De la resta, 34 (48,57%) ho feren d'una a quatre vegades i 22 (un 31,43% del total) no els registrem en cap contracte.

Entre els 14 que compaginaren de manera clara ambdues facetes trobem 6 prohoms de la mà major: Joan Sarriera, Pere I Sunyer, Pere I Desvern, Ramon I Bóixols i Ramon I Sampsó. Tot això comptant que, menys el primer, la resta pertanyien a famílies que també destacaren en el negoci de la fiscalitat indirecta, a la vegada que, com hem vist, els dos últims eren els líders d'autèntiques companyies amb gran presència durant el període que estudiem⁴²⁷. Pel que fa a la mà mitjana, entre els 7 casos detectats, hi apareixen dos germans mercaders que també ressaltaren des del punt de vista familiar (Guillem Bernat i Francesc Beuda), però d'altres tan sols ho feren a títol individual, a saber: Pere Bruguerols, Pere II Tortosa, Pere II Bell-lloc, Bernat Ribot i Nicolau Puig.

Respecte d'aquest col·lectiu de mercaders, també resulta interessant comentar el cas de Jaume Anglès, que fou jurat per la mà mitjana en tres ocasions i, tot i pertànyer a una família molt recurrent en les adjudicacions d'exaccions durant la primera meitat del segle XV (s'hi vincularen un mínim de 23 cops), personalment només consta com a arrendatari en quatre contractes. Aquesta circumstància, de fet, contrasta amb la dels altres dos germans, Nicolau i Joan I, amb menys presència en els òrgans de govern (el primer fou jurat i sobreposat una vegada, si bé nunci més d'un cop, mentre que el segon regidor en dues legislatures), però, en canvi, s'implicaren en un nombre molt major de grups

⁴²⁶ Queda especialment palès a TAULA 97.

⁴²⁷ Vegeu: cap. 5.2.3.

arrendataris⁴²⁸. Finalment, quant a la mà menor, tan sols destaquen dos menestrals que fossin habitualment jurats per aquesta franja i alhora imposicioners assidus, els paraires Francesc Esteve i Pere Perpinyà (aquest últim molt sovint en l'òrbita del grup liderat per Ramon I Sampsó), per bé que no s'ha de perdre de vista que, d'entrada, ja representaven una proporció una mica inferior entre els més recurrents a l'executiu respecte dels altres dos estaments⁴²⁹.

Tot fent balanç, la coincidència entre els grups més habituals als principals ressorts de poder del municipi i els més actius en el camp de l'arrendament d'imposicions presenta unes xifres que, igual que en el cas de la compra de violaris i censals del municipi, no ens permet sostenir una autèntica osmosi entre els protagonistes d'una esfera i l'altra. Així mateix, en una línia similar al que observàvem a propòsit dels gestors de la tresoreria local, l'anàlisi dels que participaren més activament en els negocis fiscals i financers vinculats als recursos de la universitat obliga a estendre la categoria d'elits locals fonamentades en el municipi a un conjunt prou heterogeni de ciutadans.

Respectant sempre l'estratificació social i la jerarquia que marcava l'accés a l'aparell polític del consistori, es fa necessari incloure dins d'aquests grups, és clar, patricis que, a més de formar part de la juraderia un nombre significatiu de legislatures, invertiren personalment i conservaren durant un cert temps títols de deute del municipi, alhora que participaren un mínim d'ocasions en l'arrendament d'imposicions durant determinades conjuntures. Però aquests prohoms han d'estar al costat de mercaders igualment amb relleu en els principals ressorts de poder i en els assumptes fiscals i financers de l'ens local, amb l'afegit que molts d'ells destacaren en la gestió de la hisenda com a tresorers o síndics. Així, mostraven clares connexions político-financeres, d'altra banda, molt més escasses en les files de la mà major. En darrer terme, tot i les cauteles necessàries, tampoc quedarien excessivament lluny dels esmentats alguns personatges molt concrets de la mà menor que centraren bona part de la seva activitat en la gestió i l'explotació dels ingressos del municipi.⁴³⁰

En suma, tant la investigació sobre aquest últim àmbit com la cenyida als òrgans polítics de l'administració local ofereix traces d'unes elits locals eminentment plurals i que

⁴²⁸ Sobre la relació dels Anglès amb les imposicions vegeu: cap. 5.2.2.

⁴²⁹ Tot i certs dubtes en la identificació, potser hi hauríem d'afegir un altre exemple en aquesta franja. Es tracta del petit comerciant Pere II Estanyol, membre del grup familiar més actiu en l'àmbit de les imposicions, que possiblement fou jurat fins a tres ocasions (exactament, les legislatures de 1373, 1381 i 1389): TAULES 97 i 35.

⁴³⁰ Tot plegat sense perdre de vista que de vegades es travaren relacions familiars entre membres de distintes franges polítiques, en especial entre els de la mà major i la mitjana, cosa que implicava una relació prou fluida entre les capes esmentades ultra la seva adscripció estamental.

representaven perfils prou variats. Sempre des de l'òptica de la participació en distints àmbits del municipi, inclouria tant prohoms de la mà major (bé patricis, bé juristes distingits) com actius mercaders i, en un darrer extrem, alguns menestrals especialment implicats en les finances municipals.

Tota una altra qüestió seria observar els grups més distingits de la societat gironina des d'una perspectiva distinta de les institucions locals. Canviaria força, per exemple, posant el focus en la implicació de gironins amb la cort reial (tal com insinuen alguns exemples emblemàtics ja assenyalats com els Sarriera, els Margarit o els Campllong) i, ja ben entrat el segle XV, amb la cada cop més influent Diputació del General (segons adverteix el periple de nissagues com els Santdionís, els Santceloni o els Sampsó)⁴³¹. També seria força diferent determinar la preeminència social a partir de la incorporació a l'estament militar i la consegüent possibilitat de participar a Corts i Parlaments, ja no com a síndics de la ciutat de Girona, sinó a títol individual com qualsevol altre senyor del principat⁴³². Les conclusions derivades d'exercicis d'aquest tenor diferirien de les que ara oferim i ens portarien, per tant, a identificar unes elits locals de contorns distints i que probablement experimentaren canvis significatius al llarg del segle XV.

6.3. L'impacte de la revolució fiscal i financera de mitjan segle XIV en l'esfera política i social d'una ciutat

Fos com fos, l'altra gran pregunta que ens formulàvem en iniciar la investigació era examinar les conseqüències que tingué en la societat de ciutats i viles la revolució experimentada per les estructures econòmiques de l'administració local durant les dècades centrals del segle XIV. En els capítols centrals de la tesi hem tendit a analitzar els protagonistes dels distints àmbits del sistema municipal (l'aparell polític, l'hisendístic i els negocis varis tocants a aquest segon) des d'un punt de vista més aviat estructural i no sempre fent prevaldre la dimensió cronològica.

⁴³¹ En relació amb aquestes línies de recerca que caldria explorar, en gran mesura, partint dels estudis de S. Sobrequés, s'hauria d'intentar explicar per què el municipi no constituí un aglutinador social en l'esclat de la Guerra Civil l'any 1462 i, en canvi, les elits gironines es trobaren mobilitzades en bàndols diferents en funció de la relació que mantenien amb la corona o amb la diputació del General, entre d'altres instàncies: S. SOBREQUÉS VIDAL i J. SOBREQUÉS CALLICÓ, *La guerra civil catalana...*, vol. I, en especial p. 145-223.

⁴³² Respecte a això, només cal observar en els arbres genealògics respectius com els membres de moltes famílies patrícies (generalment com a conseqüència de serveis prestats a la monarquia) adquiriren el rang de donzell o cavaller i iniciaren branques ennoblides a partir d'aproximadament 1380. Per exemple: els Avellaneda (GRÀFIC 5), els Malarç (GRÀFIC 24), els Margarit (GRÀFIC 26), els Miquel (GRÀFIC 27), els Santdionís (GRÀFIC 34), els Sarriera (GRÀFIC 35), els Segurioles (GRÀFIC 38) o els Sunyer (GRÀFIC 40).

Ara prendrem els grups heterogenis que hem qualificat d'elits locals des de la perspectiva de l'entramat municipal i els confrontarem amb les línies principals de la dinàmica fiscal i financera, com hem mostrat, el motor principal de tot el sistema. L'objectiu passa, doncs, per copsar la incidència que tingué, durant el període comprès entre aproximadament 1350 i 1380, l'assentament del deute en les finances de les comunitats, la perpetuació d'un aparell fiscal sota control del govern local i el consegüent enfortiment de les bases polítiques i jurídiques d'aquest gràcies a una gran ampliació de competències en matèria tributària⁴³³. Per això, cal intentar veure quina proporció dels individus i famílies que hem detectat que destacaren en l'exercici del càrrec de jurat, en funcions de gestió financera, en la compra de deute públic o en l'arrendament d'impostos, donada la cronologia de llurs trajectòries i d'altres elements, estigueren més vinculats a aquesta "revolució" a què fan referència diversos autors⁴³⁴.

A la llum dels resultats obtinguts, el col·lectiu que més s'adequaria a aquesta hipòtesi seria el cercle de comerciants encapçalat pel canviador Ramon I Medir i amb altres representants especialment implicats en l'erari local durant el període 1360-1380, com ara, els mercaders Francesc Trilla, Ramon II Provençal, Bonanat I Cerir, Guillem Hospital, Pere II Ferrer, Bartomeu Benet o Bernat II Ferrer. Foren clavaris, actuaren de síndics en operacions de deute, de gestors de les caixes de les muralles i en l'adquisició de gra per a la comunitat (comptant que moltes administracions creades en aquests dos últims camps visqueren el seu apogeu just al darrer terç del segle XIV), a la vegada que adquiriren deute del municipi i, si bé participaren relativament poc en l'arrendament d'imposicions, també ocuparen càrrecs de govern amb freqüència i en algun cas concret, fins i tot, el de batlle o sotsveguer. Tal com hem plantejat, una altra característica interessant que presenten alguns d'aquests actors de les dècades centrals del segle XIV, com ara Ramon I Medir o Francesc Trilla, és el parentiu amb famílies destacades de la mà major com els Sunyer o els De la Via.

La implicació d'aquests mercaders en la dinàmica institucional del municipi pogué contribuir, en certa mesura, a la progressió de cadascun d'ells en l'àmbit professional o personal, per bé que, deixant de banda la trajectòria meteòrica de Ramon I Medir com a financer al servei de diverses institucions a més del municipi, res no ens permet afirmar que comerciants com els citats iniciaren una trajectòria ascendent com a conseqüència, en exclusiva, de la seva participació al sistema fiscal i financer lligat a l'administració local⁴³⁵.

⁴³³ Vegeu, en aquest sentit: cap. 1.6.

⁴³⁴ Recordem, en especial: M. SÁNCHEZ MARTÍNEZ, «Introducción», a ID (ed.), *La deuda pública...* p. 7- 20.

⁴³⁵ Un exemple que s'ajustaria bastant bé a aquesta possibilitat seria el del mercader Jaume Beuda, nouvingut a la capital gironina, que, segons ja hem dit, acumulà una gran riquesa actuant, alhora, com a clavari de les

En realitat, almenys davant del cas que estudiem, es pot arribar a considerar l'activitat financera al servei de la hisenda pública com un ascensor social igual d'actiu que l'exercici de professions com el dret (o la medicina) i/o la proximitat a l'entorn regi? En realitat, no comptem amb un nombre d'exemples equivalent al dels dos últims àmbits⁴³⁶.

Amb tot, resulta prou interessant constatar com els grups de mercaders s'integraren amb naturalitat a aquest panorama canviat (respecte de decennis anteriors a 1350) de nous instruments crediticis i fórmules d'inversió vinculades a les institucions mentre seguien participant en societats mercantils, en l'explotació d'obradors de teles i realitzant comandes per a l'exportació per terra i mar⁴³⁷. Al mateix temps, com ja hem subratllat, el seu pes en termes estrictament polítics no fou inferior al de molts ciutadans de la mà major, encara que, en part per la pròpia naturalesa dels negocis en què estaven implicats i la necessitat de certa mobilitat geogràfica, no arribaren a consolidar llinatges equiparables a algunes famílies del patriciat amb uns interessos patrimonials més arrelats a Girona i al seu entorn immediat. Per exemple, trobem lligats al municipi de Girona tres generacions dels Benet o dels Trilla, però, en canvi, en casos com el de Bernat II Ferrer, el propi draper emigrà a la ciutat de Barcelona, igual que feren d'altres mercaders, en especial, a partir de la dècada de 1390⁴³⁸. I, en el mateix sentit, es comprova que entre els cònsols de mar (és a dir, els representants del sector mercantil agrupats en una estructura pròpia) del període 1420-1440, pràcticament no hi ha cap descendent directe del grup amb grans connexions

imposicions de la ciutat, sense acabar-se de guanyar, però, tota la confiança dels seus veïns: vegeu cap. 4.1 i cap. 6.2. Per contra, casos de mobilitat social registrats a partir de l'ascens de mà en el consell com els que hem dit que experimentaren els germans cuireters Beuda o els mercaders Guillem Hospital, Pere II Ferrer i Bernat I Geroní, obliguen a pensar en una conjunció de factors (èxit empresarial, aliances familiars, etc.) i no limitar l'explicació únicament a les finances locals: vegeu cap. 6.2.

⁴³⁶ Contràriament, en el cas del regne de València, s'ha pogut relacionar estretament la intregació de diversos canviadors i els seus successors a les elits socials i polítiques amb la seva activa participació com a financers en els sistemes fiscals municipals i regnícoles desenvolupats a partir de 1330: V. BAYDAL SALA, «Cambistas, fiscalidad y élites...», p. 70-77.

⁴³⁷ Coincidim perfectament, doncs, amb la necessitat d'acabar definitivament amb el paradigma del pas de mercader a rendista durant la segona meitat del segle XIV i de substituir-lo per noves propostes com, sense anar més lluny, la de F. Sabaté: Flocel SABATÉ CURULL, «The Defection of the Medieval Catalonia Bourgeoisie: a Mutation of Values or a Bibliographic Myth?», a Maria ASENJO-GONZÁLEZ (ed.), *Urban Elites and Aristocratic Behaviour in the Spanish Kingdoms at the end of the Middle Ages*, Turnhout: Brepols, 2013, p. 111-132.

⁴³⁸ Quant a Bernat II Ferrer: cap. 4.1. Entre diversos exemples d'emigració de mercaders gironins a Barcelona (de vegades amb la vila de Sant Feliu de Guíxols com a pont), podem mencionar el cas d'Arnau I Guic (comentat a cap. 5.3.2.), el del fill del jurista Pere I Cantó, el del mercader Nicolau Cantó, i d'altres força menys actius en la vida municipal (o, fins i tot, pel quals no documentem gairebé cap vincle), com ara Jaume Draper, Joan Cebrià (respectivament: AHG, Gi-01, vol. 344, f. 5v, 1411/02/09; cap. 5.3.2.). I sense oblidar algunes branques de famílies de la mà major dedicades al comerç. Sobretot, ens referim als De la Via, als Bordils o als Terrades (alguns membres de la qual es traslladaren a viure a Barcelona per tornar a viure a Girona): GRÀFICS 14, 8 i 41. Alguns d'aquests últims exemples ja foren assenyalats per J. FERNÁNDEZ TRABAL, *Una família catalana medieval...*, p. 281-282, 293. Tot i això, el funcionament de la "comunitat" d'emigrants a la ciutat comtal constitueix una línia de recerca que podria encetar-se en un futur.

político-financeres que destacàvem a les dècades de 1360 i 1370⁴³⁹. En qualsevol cas, el fet que el procés de consolidació de les estructures econòmiques del govern de viles i ciutats atragués sectors d'aquesta mena ja és per si sol un indicatiu que no es tractà mai d'un fenomen cenyit a una minoria dirigent.

Apunta el mateix l'activa participació de la menestralia en l'àmbit de les impositcions i, per bé que en una proporció menor, la compra de deute públic per part de membres d'aquest col·lectiu. Respecte d'això darrer, es detecta que, per exemple, quan augmentà el seu percentatge dins del col·lectiu de censalers a partir de finals de la dècada de 1360 i al llarg de les dècades de 1370 i 1380, també es consolidà definitivament la possibilitat que les distintes corporacions d'ofici es trobessin representades a l'equip de jurats⁴⁴⁰. Les urgències financeres de les arques locals i la necessitat d'atraure capitals fins i tot de prestadors poc habituals conduïren a aquesta dinàmica? O, en rigor, el creixent paper polític era tan sols el fruit d'un envigoriment del sector manufacturer a Girona?

Finalment, no deixa de ser una altra de la mateixa moneda el fet que, justament en èpoques de dificultats hisendístiques (en essència, a les darreries del decenni de 1370 i a les del de 1390), augmentin les mostres d'implicació del patriciat amb la tresoreria local, bé arrendant algunes de les impositcions més lucratives i que els havien de permetre assegurar la viabilitat de les inversions efectuades en l'endeutament col·lectiu, bé exercint funcions financeres: en casos molt excepcionals, arribant a ocupar el càrrec de clavari de les impositcions i, de manera més general, encapçalant sindicats per a l'emissió de deute o participant en les estructures de finançament de les obres de les muralles. A més, esdevé força reveladora una simple comparació entre els síndics que encapçalaren el procés de redreç de 1378-1380 i els de l'iniciat pels volts de 1400: mentre que en el primer estem davant de dos mercaders, Guillem Hospital i Bartomeu Benet (als quals s'afegeix un altre actiu comerciant, Pere II Ferrer), en l'altre hi ha els patricis Joan Sarriera, Francesc Segurioles i Francesc II Santceloni, acompanyats d'un únic comerciant, precisament el fill del Benet esmentat, Pere II Benet⁴⁴¹.

⁴³⁹ TAULA 49. Així, per exemple, només hi trobem Arnau II Ferrer, un fill del mercader Pere II Ferrer, o un fill de Bernat Llémena, Joan Jordi de Llémena (que havia emigrat a Barcelona a la dècada de 1410 per retornar a Girona pels volts de 1437: AHG, Gi-11, vol. 37, s.f., 1411/11/16; AHG, Gi-01, vol. 416, s.f., 1438/01/03). La resta (com ara representants dels Anglès, els Raset o els Domingo) eren membres de famílies que no començaren a destacar fins a la dècada de 1390.

⁴⁴⁰ Quant al protagonisme creixent dels menestrals en els òrgans de govern des de finals de la dècada de 1360, vegeu: cap. 2.1.2.1.d.; 3.2.4.2. Un altre detall menys important, però no pas absolutament secundari, és que justament a la dècada de 1370 es concentren els pocs casos de membres de la mà menor que ostentaren la magistratura de sobreposats de les obres: cap. 3.2.5.1.

⁴⁴¹ TAULA 47.

Així mateix, aquesta entrada de patricis en les finances locals potser explicaria el retrocés percentual de perfils amb relleu polític entre el col·lectiu de censalers del sector mercantil que es percep en la comparació entre 1371 i 1390, si bé sense canvis significatius a partir d'aquesta data⁴⁴². En definitiva, tot plegat posa en relleu que la “revolució” fiscal i financera viscuda per les universitats de viles i ciutats del principat afectà, de manera més o menys directa, un espectre força ampli de la societat d'aquests nuclis; en principi, no fins al punt de capgirar la dinàmica de col·lectius sencers, sí, però, per apropar-los i induir-los, d'acord amb fases i circumstàncies distintes, a participar activament en les institucions locals.

En un altre ordre de coses, també resulta interessant observar que, aproximadament després de 1400, o sigui, quan el nivell de la despesa assumida per la tresoreria de la ciutat que ens ocupa declinà considerablement, és possible que, en línies generals, canviés la fisonomia dels grups protagonistes al capdavant del municipi. Segons hem vist, algunes de les famílies patrícies que aconseguiren acumular més càrrecs de jurat, com ara els Terrades, Sunyer, Escala, Estruç o De la Via, conservaren certa presència (si bé amb relatives discontinuïtats) fins a la fi del lapse analitzat.

Tot i això, entorn a 1412, emergí un nou nucli de prohoms que tendiren a aparèixer en més àmbits del govern municipal ultra la juraderia. Ens referim a perfils com el dels Miquel, els descendents que continuaren instal·lats a Girona de Bernat I Miquel, el secretari reial esdevingut senyor de Palau-sator a la dècada de 1380⁴⁴³. Al costat dels Miquel, amb els germans Narcís i Gabriel Miquel al capdavant, veiem aparèixer un nouvingut a la ciutat, Pere I Miró, molt vinculat als primers⁴⁴⁴. La seva influència es fa sentir, per exemple, en la participació al sindicat de reducció d'interessos de 1416 o en les ternes per a la designació de l'ofici de mostassaf entre aproximadament aquest any i 1430⁴⁴⁵.

Per una altra banda, era justament cunyat de Narcís Miquel, Ramon I Sampsó, el patrici tan implicat en l'arrendament d'imposicions i en el deute censal que, alhora, ocupà càrrecs de relleu al llarg de tota la meitat del segle XIV⁴⁴⁶. Sampsó i els membres de la seva

⁴⁴² Vegeu cap. 6.2.

⁴⁴³ La figura de Bernat I Miquel i les dades que n'hem acumulat permetria dedicar-li un estudi monogràfic. Aquí ens limitarem a anotar alguns documents que il·lustren fites de la seva trajectòria com a escrivà reial (1360-1364), secretari del Cerimoniós (1365-1387) i, finalment, senyor de Palau-sator (c. 1379): ACA, C, reg. 1072, f. 14v, 1360/05/19; ACA, C., reg. 1205, f. 15r, 1365/01/01; M. T. FERRER I MALLOL, «El patrimoni reial i la recuperació dels senyorius...», p. 483. Quant als seus descendents: GRÀFIC 27 i TAULA 64.

⁴⁴⁴ Molt probablement Pere I Miró era justament fill d'un habitant del castell de Palau-sator i servidor dels Miquel, de manera que continuà actuant de procurador dels descendents de Bernat I instal·lats a Girona: AHG, Gi-06, vol. 93, f. 123v, 1401/10/10; AHG, Gi-11, vol. 23, s.f., 1402/01/30. En aquest grup caldria afegir-hi també Miquel Pere, com hem vist, fill d'un batlle d'aquesta localitat del feu dels Miquel: cap. 4.4.3.1.

⁴⁴⁵ TAULES 47 i 38.

⁴⁴⁶ Vegeu, en especial: cap. 5.2.3; i GRÀFIC 32.

«companyia» s'alternaren (o coexistiren) sovint en el camp de la fiscalitat indirecta municipal amb una altra nissaga que s'afermà en la societat local a partir de 1400, els germans Anglès, tots tres mercaders i que destacaven, al costat de Pere I Miró o Pere I Terrades, en les comissions electores del dia 1 de gener entre 1410 i 1435⁴⁴⁷. En un altre pla, després de succeir-se distints mercaders bastant actius en el terreny dels negocis fiscals (però no en el de l'exercici de càrrecs públics: eren jurats, com a molt, un o dos cops) com ara Guillem II Julià, Miquel Santacília o Lluís Tord, la principal tresoreria de la ciutat, la clavaria de les imposicions, tingué, segons ja hem repetit, un nom propi fins a la dècada de 1430: l'especier Miquel II Vilar⁴⁴⁸.

Al marge de les personalitats que acabem de destacar, en l'anàlisi de la cronologia dels ciutadans amb una carrera més intensa com a jurats durant el lapse 1345-1445, advertíem que un 65,7% daten d'abans de 1400, mentre que el 34,3% restant després d'aquest any, sempre deixant de banda certs casos a cavall del canvi de segle⁴⁴⁹. Això podria tractar-se d'un indicatiu que el poder municipal quedà repartit en un nombre menor de persones durant el segle XV⁴⁵⁰. Encara que les dades apunten que fou així, no significà, tanmateix, que aquest grup més reduït estigués constituït únicament per patricis: entre els més assidus a l'executiu durant la primera meitat del quatre-cents s'inclogueren també diversos mercaders com ara Pere Bruguerols, Jaume Anglès, Pere Berenguer Joan Moles o Bernat Teixidor, així com els paraires Francesc Esteve i Pere Perpinyà, o els especiers Cristòfol Castanya i Guillem Muntanya⁴⁵¹.

En realitat, possiblement no havien canviat tant les dinàmiques dins de la cúpula del govern municipal (insistim-hi, un reflex de la realitat socioeconòmica local) com possiblement les de la hisenda adjacent. En primer lloc, les possibilitats d'exercir funcions financeres en nom de la comunitat havien minvat com a conseqüència de la davallada de les exigències fiscals, del nombre de processos d'emissió de deute públic i, per tant, de sindicats, a la vegada que, a la pràctica, havien desaparegut les talles fins a la segona meitat del segle i s'havia

⁴⁴⁷ Quant a l'àmbit de les imposicions vegeu: cap. 5.2.2. Pel que fa a la presència en les comissions per a l'elecció de càrrecs: cap. 3.2.3.

⁴⁴⁸ TAULA 68.

⁴⁴⁹ Vegeu: cap. 3.2.4.2.

⁴⁵⁰ La hipòtesi interpretativa de Poligarquització és molt comuna en els estudis sobre governs municipals d'aquesta centúria. A tall de mostra: C. BATLLE GALLART, «La oligarquía de Barcelona a fines del siglo XV...», p. 322-335. Això no obstant, no considerem que justament l'indici assenyalat sigui revelador de la mateixa tendència. Sense anar més lluny, les «carreres» més nodrides d'accessos a l'executiu es concentren a la segona part del lapse estudiat, però, al mateix temps, el rànquing de gironins que foren designat jurats (en concret, 5 cops o més) l'encapçalen prohoms i mercaders de la segona meitat del segle XIV i, sense cap de posterior, només tres individus (el de Pere I Terrades, Joan Sarriera i el paraire Guillem Arnau) que començaren a destacar a la dècada de 1390 i pervisqueren fins al decenni de 1420 o de 1430: TAULA 64.

⁴⁵¹ TAULA 64.

desmantellat completament l'estructura administrativa lligada a l'obra de les muralles. A més, una posició bàsica dins del sistema com era el càrrec de clavari, segons ja hem dit, s'encomanà durant llargs períodes a una única persona, l'especier Miquel II Vilar.

Per això, doncs, resulta lògic que cap dels esmentats, a banda de ser regidor en diverses ocasions, no destaqués gaire per la seva faceta de gestor de la hisenda local. Òbviament, cal introduir certs matisos a aquesta idea⁴⁵². Però, en suma, després de 1400 i de resultes del nou context que acabem d'esbossar, no es repetiren figures equivalents a les dels anys de la cristallització de les estructures hisendístiques del municipi (1350-1380), com ara, Ramon I Medir, Francesc Trilla o els germans Berenguer II i Guillem Hospital. Tot apunta, per tant, que estem davant d'una prova més de l'impacte, com a mínim conjuntural, que tingué el fenomen.

El panorama de l'arrendament d'impostos de la corporació també ens obliga a plantejar-nos la importància de la dinàmica fiscal i econòmica de la hisenda respecte del comportament de la societat en relació amb el municipi. Tot observant els individus que combinaren una presència important a l'executiu amb la participació en l'adjudicació d'imposicions, detectem que no tots pertanyien a l'etapa de consolidació de la tresoreria, sinó que, per exemple, tres dels mercaders rellevants des d'aquest punt de vista (Pere Brugueroles, Pere II Tortosa i Nicolau Puig) iniciaren el seu periple després de 1400, alhora que els únics dos menestrals destacats (els paraires Francesc Esteve i Pere Perpinyà) eren també d'aquesta etapa posterior. No hem d'oblidar tampoc la continuïtat en el negoci dels impostos indirectes de grups familiars com els Anglès o els Portell⁴⁵³.

A tall d'hipòtesi, després de l'activa participació de bastants mercaders en les ocupacions financeres que es multiplicaren al darrer quart del segle XIV, quan la pressió fiscal i les necessitats comunitàries tendiren a remetre i l'endeutament de la universitat a contenir-se, les noves generacions d'operadors econòmics passaren a centrar-se en l'àmbit de l'explotació dels recursos fiscals del municipi en lloc de la seva administració. Una possibilitat que, en qualsevol cas, redunda en la idea bàsica dels resultats obtinguts en aquesta recerca: la relativa diversitat de perfils (en un context en què existiren canals per a la mobilitat social) dels protagonistes de la consolidació del municipi com a entitat política i, sobretot, econòmica durant el període 1345-1445.

⁴⁵² Cal tenir en compte que, per exemple, Pere Berenguer Joan Moles fou clavari dels jurats i regent d'aquesta clavaria durant uns quants anys, que Jaume Anglès fou gestor específic del vectigal destinat a amortitzar el cens de la llotja nova de la ciutat (és a dir, de la casa del consell) o, fins i tot, Francesc Esteve, en una de les darreres administracions efímeres tocants a les obres del mur, l'any 1412, actuà de perceptor dels fons que s'hi assignaren: TAULA 64.

⁴⁵³ TAULA 97.

Per això, a la dècada de 1430 no només hi havia fills de mercaders enriquits durant el darrer terç del segle XIV com Bernat I Beuda que vivien en un món bastant diferent del dels seus avis, sinó també joves de famílies patrícies els besavis dels quals havien estat dels primers a comprar violaris del municipi i, alhora, mercaders novells amb avantpassats menestrals que havien arrendat imposicions i havien maldat perquè els del seu ram tinguessin veu i vot al consell.

7. CONCLUSIÓ GENERAL

El principal objectiu d'aquesta tesi era el d'examinar, a partir de l'exemple de la ciutat de Girona entre 1345 i 1445, l'existència d'unes elits locals vinculades a les estructures polítiques i econòmiques de l'administració municipal. Així, hem dedicat la primera meitat de la recerca a resseguir l'evolució d'aquesta administració al llarg del període seleccionat i a descriure l'organigrama d'òrgans, oficis i ocupacions diverses a què donà peu.

Tot posant l'èmfasi en el que fou el seu principal motor de canvi, la successió de demandes fiscals i de necessitats comunitàries, així com el recurs a l'endeutament per mitjà de violaris i censals, hem detectat el següent. A gran trets, els cicles fiscals de les anomenades guerres mediterrànies i de l'enfrontament del rei Pere III amb el seu homòleg castellà, entre aproximadament 1353 i 1366, constituïren un veritable *turning point*, no només en la dinàmica tributària, sinó també en la vertebració institucional del municipi. En efecte, l'augment de la despesa, realment important fins aproximadament 1400, estigué molt lligat a la guerra en un sentit sentit ampli, o sigui, des del finançament d'expedicions del rei a l'exterior fins a la mobilització per a la defensa del principat davant de l'entrada de companyies mercenàries. A aquest fenomen, però, s'hi sumaren exigències per part de la corona amb poca consistència jurídica i que es negociaren al marge de les assemblees estamentals. Un altre gran factor, tanmateix, radicà en les obres per al reforç i l'ampliació del sistema de muralles, un projecte a mig camí dels plans de defensa de la monarquia i d'unes necessitats comunitàries en què també hem de destacar l'abastament frumentari i certs projectes edilicis a càrrec del municipi.

Si bé des de 1343 els representants gironins, igual que els d'altres comunitats del principat, amb la finalitat de finançar les aportacions degudes en el marc de la Guerra de l'Estret i de l'ocupació del regne de Mallorca, recorreren a la venda de violaris en forma de deute públic, fou a partir de 1353 que ho feren de forma sistemàtica. I aquest fet suposà la «municipalització» definitiva d'un aparell d'impostos indirectes que havia de permetre sostenir els interessos del deute contret. Així, sobre l'eix deute-imposicions girava tot el sistema articulat entorn al govern municipal. Per una banda, l'endeutament, que havia esdevingut estructural a la dècada de 1360, resultà insostenible en algunes conjuntures de les segona meitat del tres-cents, de manera que calgué endegar processos de redreç financer (en concret, els anys 1368, 1378-1380, 1386-1390, 1400-1403) i fins a les dècades de 1420 i 1430 no s'assolí una certa contenció. Per l'altra, durant els darrers anys de la guerra contra Castella, es consolidà un model a propòsit dels impostos aplicats sobre el consum i la

circulació de diversos productes que s'havia gestat a mitjana dècada de 1350 en el marc de successius Parlaments i que experimentà canvis puntuals, a saber: la incorporació de dues noves figures fiscals els anys 1385 i 1386, l'arrendament separat de sobretaxes coincidint amb els moments de més pressió fiscal i la temptativa d'un monopoli sobre el comerç de vi (1407-11). En conjunt, doncs, a la segona meitat del segle XIV cristal·litzà i es consolidà una autèntica hisenda sota control del govern local, un procés, d'altra banda, no exempt de certs conflictes.

En qualsevol cas, l'existència d'aquesta tresoreria permet referir-nos a un municipi plenament autònom l'organigrama del qual hem descrit procurant que prevalgués l'òptica dels qui s'hi implicaren i no pas el de la institució *per se*. Per això, a banda de les distintes atribucions i aspectes regulats pel costum o per ordinacions reials o locals, també ens hem fixat en els procediments de designació i en els requisits i mecanismes d'accés a cadascuna de les ocupacions, a la vegada que hem plantejat les possibilitats que oferien als implicats.

D'entrada, s'ha fet atenció a l'exercici de càrrec dins del contínuum d'institucions de govern existent a Girona, que incloïa els oficials jurisdiccionals delegats per la monarquia amb les respectives corts, altres representants territorials de l'administració règia i de la Diputació del General i, és clar, les mateixes estructures pròpies de la comunitat. Pel que fa al govern municipal, hem advertit que es basava en dos grans òrgans, el consell denominat general, que constituïa, amb una vuitantena de membres, l'òrgan principal de representació, i la juraderia o executiu. Hem descrit les competències d'ambdós, la relació que mantingueren i les reformes introduïdes en la planta de govern al llarg del període estudiat, si bé les coordenades principals quedaren, en essència, inalterades en el lapse comprès entre dues provisions datades justament de 1345 i 1445. Tampoc no hem perdut de vista altres càrrecs vinculats al consell i amb atribucions sobre aspectes concrets, és a dir, els sobreposats de les obres, el mostassaf i l'equip directiu de l'Hospital Nou.

En un segon àmbit, s'han analitzat els càrrecs consagrats a la gestió de la hisenda local; en primer lloc, el clavari de les imposicions, el clavari dels jurats (o regidor que regia una caixa associada a l'executiu), els auditors dedicats a la fiscalització de tots els actors lligats al municipi. Finalment, ens hem centrat en les ocupacions temporals (en essència, tocants al repartiment de talles) i als síndics. Encara que aquests últims es destinaren a funcions diverses, hem distingit clarament entre els que assumiren tasques de representació institucional (missatgers, síndics de Corts i Parlaments, etc.) i les de caràcter econòmic, destacant els dedicats a l'emissió de deute, a la gestió dels fons assignats a les obres d'emmurallament i a les campanyes d'abastament cerealístic. En un altre pla, hem situat la

participació en tot el sistema hisendístic a través dels negocis que generava: la concertació de crèdit (sobretot a través de l'adquisició de violaris i censals emesos en forma de deute públic), l'arrendament d'imposicions, l'oferta de serveis financers (des de taules de canvi privades) i l'aprovisionament de vitualles o materials de construcció.

Comentada l'evolució i les característiques principals de la institució, hem dedicat la segona part de la recerca a una prosopografia dels diversos individus i grups vinculats a les tres grans facetes apuntades, amb l'objectiu de detectar unes elits locals fonamentades en el municipi. Pel que fa al primer àmbit, hem reconstruït les llistes d'ocupants de distintes posicions dins del "contínuum" d'institucions de govern locals i n'hem analitzat les característiques principals. A propòsit dels oficials jurisdiccionals delegats per la monarquia hem observat, a grans trets, que, mentre que una gran proporció dels veguers eren petits o mitjans aristòcrates (procedents de fora de la demarcació a la segona meitat del segle XIV i residents a aquesta durant la dècada inicial del cinc-cents), molts dels batlles, sots-veguers i batlles foren patricis i mercaders de Girona mateix, una tendència encara més marcada en els lloctinents del batlle general de Catalunya i el diputat local del General. Tanmateix, tots destacaven per les relacions mantingudes amb la monarquia i no necessàriament per una trajectòria rellevant en les estructures de govern de la comunitat.

En relació a aquests òrgans, hem analitzat el perfil dels que formaren part de manera més assídua del consell general i de les comissions electores del dia 1 de gener, comptant que en ambdós llocs s'imposava un repartiment de places entre les tres mans en què es dividia el cos polític local. En consonància amb això, hem observat que no només prohoms de la mà major adquiriren una gran continuïtat a l'òrgan principal de representació de la ciutat, per bé que les circumstàncies que incidien en la incorporació reiterada al consell eren diferents en els dos estaments superiors respecte de l'inferior. En les comissions també hem advertit un cert protagonisme de totes tres mans, ja que determinats moviments per afavorir designacions de gent propera no eren exclusius de cap col·lectiu.

Amb els procediments electorals del dia de ninou es constituïa el nou executiu i es nomenaven les altres magistratures vinculades al consell. Ens hem fixat, sobretot, en els que exerciren com a jurats i hem vist que, al llarg del període estudiat, ho feren uns 330 gironins diferents, si bé tan sols un 21% d'aquests ho aconseguiren tres legislatures o més. Dins dels que sobresurten per això no hi ha cap perfil de ciutadà que s'imposi de manera clara, per bé que el panorama canvia sensiblement si la presència a la juraderia la mesurem des del punt de vista dels grups familiars. Amb tot, les nissagues de patricis i mercaders més

vinculades a la cúpula del govern tampoc no mantingueren un ritme sostingut de recurrència al llarg de l'època investigada.

Quant als càrrecs de sobreposat de les obres, mostassaf i de cònsol de l'Hospital Nou, malgrat disposar de dades menys completes, no s'han detectat tantes repeticions. Alhora, els exemples més ben documentats ens han il·luminat de la possibilitat que en casos concrets l'ocupació d'aquests oficis respongués a l'interès de certs particulars en les atribucions que tenien, a la vegada que sovint es mostren com un mitjà per adquirir prestigi en la política local. Especialment entre els mostassafs també resulten habituals els gironins vinculats a la monarquia, cosa que adverteix de l'existència de circuits interconnectats entre l'administració reial i les institucions locals. En darrer lloc, pel que fa als síndics de representació, una altra ocupació amb gran càrrega política, val a dir que predominaren ciutadans amb cert recorregut en el govern local, coneixements jurídics i bons contactes.

Passant a les funcions de gestió de la hisenda local, hem constatat que entre els tresorers, taxadors, recaptadors d'impostos i síndics per tasques com l'emissió de deute públic o d'altres vinculades a l'emmurallament o a la provisió de gra hi hagué sempre habitants de la ciutat amb certa vinculació amb els òrgans de poder, circumstància especialment manifesta en el cas de les comissions auditores i altres dedicades al repartiment de derrames, conformades des del consell segons la proporció entre mans.

Deixant a part, doncs, aquests darrers àmbits, el perfil social majoritari de la resta era el de mercaders de la mà mitjana o petits comerciants i menestrals de la menor, amb variacions d'acord amb la importància de cada càrrec. Tots comptaven amb experiència suficient adquirida en el terreny professional, encara que, en especial en les posicions més decisives com la de clavari de les imposicions, era realment important estar ben integrat en xarxes econòmiques i, fins i tot, polítiques (i que, durant certes fases, enllaçaven amb l'entorn reial). Així mateix, cert prestigi o bagatge eren especialment requerits en els taxadors de talles o en els síndics per a l'emissió de deute.

Això no obstant, en diverses conjuntures la designació dels qui administraren la hisenda local no es limità a una selecció basada en criteris tècnics i amb què se cercaven els millors especialistes, sinó que pesaren més d'altres factors o l'interès manifest de determinats individus o grups. Entre els al·licients que oferia la gestió de la tresoreria del municipi, detectem el d'adquirir un rol financer que podia donar peu a certs marges de benefici o, com a mínim, a la possibilitat de compatibilitzar afers privats amb una tasca al servei de la comunitat. A això caldria sumar la capacitat de controlar informació privilegiada i, alhora, la

de satisfer interessos creats, una qüestió que queda clarament de manifest quan en moments de dificultats els principals creditors de la universitat gironina s'apropriaren a ocupacions com la de clavari o síndic amb l'aparent intenció de garantir els capitals invertits en l'endeutament censal o el cobrament de grans bestretes realitzades.

Per una altra banda, l'anàlisi dels que participaren en els distints negocis que generà el sistema fiscal i financer municipal (el crèdit, l'arrendament d'impostos, els serveis financers i la provisió de varis productes) ha mostrat una realitat prou diversa. El col·lectiu de censalers del municipi (el segment principal de creditors atès el caràcter molt més minoritari i aïllat en el temps dels prestadors a curt termini) inclogué distintes franges de la societat local i puntualment aristòcrates o residents de fora de la ciutat. Amb tot, al llarg de la seqüència d'endeutament analitzada entre 1340 i 1430, s'adverteixen unes quantes dinàmiques dins dels titulars de deute.

En primera instància, predominaren patricis, jurista i mercaders locals (molts d'ells amb connexions amb l'entramant polític), però a partir de la dècada de 1370 es tendí a diversificar el panorama amb la venda de força censals a menestrals o petits nobles de l'entorn. Aquesta ampliació de l'espectre de creditors, tanmateix, es materialitzà veritablement amb l'entrada dels compradors sota jurisdicció eclesiàstica (clerguers, obres caritatives i cenobis o institucions), que esdevingueren un actor essencial en el deute censal de la ciutat de Girona, igual que el d'altres indrets; si bé en el cas que ens ocupa això no succeí fins a la dècada de 1410. En paral·lel, es consolidà una franja de creditors conformada pels que conservaren la titularitat dels censals durant més temps i destacant-se de la resta per la suma de capitals acumulats, un procés indestruable de les motivacions inicials a l'hora d'invertir en processos d'emissió del consistori i dels usos que posteriorment donaren a les rendes adquirides.

L'àmbit de l'arrendament d'imposicions posa en relleu una realitat encara més heterogènia. En tot el conjunt d'exaccions arrendades s'imposa una gran proporció d'arrendataris pertanyents a la menestralia i vinculades a diferents sectors que, al seu torn, no es corresponien necessàriament amb el producte que gravava cada impost. La importància dels artesans resulta una mica menys acusada en els impostos més lucratius, però, en general, patricis i mercaders es troben lluny de constituir el perfil majoritari d'imposicioners, cosa que també mostra la relació de grups familiars que més participaren en l'adjudicació d'imposicions.

Així mateix, l'empresa d'arrendar imposicions activava un ventall ampli de relacions entre habitants de la ciutat, que acostumaven a agrupar-se en companyies d'un nombre variable de membres (i units entre ells per lligams diversos). Tot plegat a la cerca d'uns beneficis i oportunitats que passaven, és clar, pel marge de benefici que proporciona l'arrendament del dret a col·lectar tributs i, al mateix temps, pel control d'informació econòmica i la possibilitat de vetllar per certs interessos creats. Això últim es trobaria al darrera de l'augment percentual de ciutadans opulents com a arrendataris en determinades conjuntures. Dins de tota l'amalgama de relacions travades per arrendar imposicions disputaren algunes companyies especialment duraderes, en especial les encapçalades per Ramon I Bóixols i Ramon I Sampsó, tot i que els seus membres podien actuar per separat, ja que, com la resta de col·lectius vinculats al negoci d'arrendar imposicions, es caracteritzaven, en essència, per la capacitat d'adaptació.

En darrer lloc, la provisió de serveis financers quedà circumscrita al gran paper que tingueren els banquers o titulars de taules de canvi privades durant la fase de cristal·lització de la tresoreria local en les dècades centrals del segle XIV. Durant aquesta etapa, diversos financers, en què acabaren destacant Ponç Malarç i Ramon I Medir, anaren més enllà d'oferir els seus establiments per a les necessitats del municipi: es convertiren ells mateixos en protagonistes de les primeres experiències de creació d'una tresoreria consagrada en exclusiva al deute censal. Amb tot, com a conseqüència d'una sèrie de factors que encara no coneixem prou bé, a la dècada de 1380, aquestes taules de canvi quedaren extingides a Girona i fins a les acaballes de l'època tractada, en concret els anys 1443 i 1445, no tornaren a inaugurar-se dos establiments similars.

El camp de negoci que oferia l'abastament frumentari també era bastant reduït. De fet, només registrem alguns mercaders locals que obtingueren puntualment «ajudes» per a la importació, ja que el gruix de les càrregues de gra adquirides pels representants municipals pertanyien a comerciants de procedència diversa, sobretot operadors barcelonins, però també estrangers. Alhora, la provisió de materials de construcció anà a càrrec de les dues úniques famílies que hem documentat que es dedicaven al processament de calç a la ciutat, les quals tingueren cert paper en les obres d'emmurallament, però sense esdevenir protagonistes destacats de les finances locals de resultes de la seva activitat.

Observats el conjunt d'àmbits en què la població s'implicava amb el govern municipal, la tresoreria i tot el sistema econòmic adjunt, hem valorat la hipòtesi de partida de l'existència d'unes elits locals que assentaven les seves bases en aquest entramat. Una primera conclusió ha estat que, si bé certs individus i famílies destacaren per l'assiduitat al consell general i,

sobretot, l'ocupació reiterada de la principal magistratura, la de jurat, així com d'altres càrrecs (en casos molt concrets el de batlle o sots-veguer o, si no, la resta dependents del consell), l'elit política que aïllàriem a partir de la investigació duta a terme seria bastant plural. Dit d'una altra manera, no inclouria només prohoms de l'estament superior, sinó també força mercaders i algun menestral amb un protagonisme innegable en les institucions locals. A més, aquesta diversitat s'accentua en confrontar els que acumularan més legislatures a l'executiu amb els que destacaren com a censalers o arrendataris d'imposicions: existeixen certes coincidències entre els tres àmbits, però, des del punt de vista percentual, no apareix cap grup que ho acapari tot simultàniament. D'aquí que una altra conclusió seria que, almenys pel cas de la Girona entre 1345 i 1445, no hi ha indicis d'una autèntica osmosi entre jurats, creditors i inversors en la col·lecta d'impostos.

Al mateix temps, atesa la importància de la dinàmica fiscal i financera detectada des del primer capítol, hem cercat l'impacte que tingué en termes socials la pressió fiscal, l'assentament del deute i la cristallització d'un sistema hisendístic de caràcter municipal. D'aquesta manera, ha sobresortit un grup de mercaders amb considerables connexions político-financeres durant el període aproximat entre 1360 i 1380, coincidint justament amb la fase àlgida dels fenòmens esmentats. A més, però, altres tendències de llarga durada en la relació entre la comunitat ciutadana i l'administració local (com ara la diversificació d'actors de l'erari local davant de les necessitats creixents de l'arca comuna a partir de 1360 i l'acostament de les principals fortunes a les finances en moments d'estretors) deixen entreveure la incidència en la societat gironina dels canvis experimentats en les estructures econòmiques de la institució municipal.

ANNEXOS

1. APÈNDIX DE DOCUMENTS

NORMES DE TRANSCRIPCIÓ

- S'han emprat els criteris actuals quant a la puntuació i a l'accentuació.
- S'ha regularitzat l'ús de les majúscules i les minúscules.
- S'han respectat les consonants dobles tant al mig com a l'inici de paraula
- S'ha regularitzat la separació de paraules emprant l'apòstrof i el guionet segons els criteris actuals. Tot i això, hem fet ús de l'apòstrof per a la separació dels proclítics, mentre que del punt volat per la dels enclítics i per la combinació de “me, te, se” amb “en”.
- En els fragments en llatí s'ha regularitzat l'ús de la *n* i la *v*, a la vegada que la de la *i* i la *j*.
- Les unitats monetàries s'han catalanitzat en els documents o fragments en romanç: sous per *solidos*, lliures per *libras*.
- Els passatges de lectura impossible com a conseqüència de l'estat de conservació dels documents apareixen en claudàtors amb punts suspensius: [...]
- Els buits que apareixen en els originals s'han indicat amb tres punts suspensius entre dos parèntesis: (...)

DOCUMENT 1

1366, gener, 19. Girona

Pactes subscrits entre els jurats de la ciutat de Girona i el canviador Ramon I Medir per a la gestió del producte de l'arrendament de les imposicions i el pagament del deute censal de la universitat de la ciutat de Girona

AMGi, I.1.1., n. 6, f. 48v

Los jurats meten en poder d'en Ramon Medir totes imposicions qui són degudes abans de ninou proppassat e de ninou a un any propvinent.

Item prometen que en aquels no li tocaran en negun cars, ne'l empetxeran, que no les puxa quant se vuyla demanar e ave,r ne que non alongua negun qui dei res per imposicions, e que li deran favor e ajud en aver e a saber aqueles quant mester serà.

Item en Medi, promet els jurats que [...] ben e diligent mentre exhegirà, cuylerà e resebrà tot so que sia degut e serà entrò lo jorn de ninou propvinent de les dites imposissions.

Item que lo dit Ramon [...] pagarà al temps degut pagar tots interesos de violaris o censals morts qui fossen deguts del jorn de ninou abans e après entrò lo jorn de ninou propvinent que sian fetz en lo jorn de vuy.

Item prometrà que, en cas que los jurats o singulars de Gerona a alcun d'els fossen amonestatz de pagar los dits interesos o tenir hostatges per aquels o alcun d'els, o era feta execussion, que els que el pagarà los dits interesos ans que lo dia dels dits hostatga ho hostatges sien passats ne execussion se comens de fer certificat lo dit Ramon Madir. E, si no feya que fet sia, a el comtat tot intereer e dapnatga que per los dits hostatges, amonestaments o execussions safarien los dits jurats e singulars o alcun d'els. Emperò, si per fet dels jurats o per alter cas inopinat, lo dit Medir no podia aver les imposicions que no fos tengut de pagar sinó so que pogués aver.

Item que, passat lo dit temps, retta comta e restituira als jurats que lavors seran ben e layalment tot so qui li sobrarà pagats los interesos.

Item que per les dites cosas lo dit Ramon Madir rebrà per son trebay XXV lliures.

DOCUMENT 2

1377, març, 20. Girona

Capítols signats entre els jurats i Pere I Tortosa, draper, que havia estat nomenat clavari per l'exercici de 1377

AMGi, I.1.2.1, llig. 6, reg. 2, f. 36r

Los honrats jurats de la ciutat de Gerona fan e constitueixen clavari a tenir (...) dels dits jurats en la forma deval scrite:

Primerament lo dit clavari per los dits jurats constituït ha tenir los (...) de resebudes e de dates de la ciutat per los dits jurats. E scriurà (...) comptes per los dits jurats. E a la fin del ragiment dels dits jurats retrà compte per los dits jurats de tot ço que serà administrat ne regit, ne paguat per affers de la ciutat, segons que's pertany. E que sobre açò se haurà bé e leyalment, e, si en alcuna cosa lo compte ere impugnat, [...] per falle o colpa del dit clavari, qu'el dit clavari si ha a pagar, e açò sie en perill e dampnatge del dit clavari.

Item que'l dit clavari sie tangut e haie a demanar e per son poder fer levar tots deutes que sien deguts a la ciutat, axí per preus d'imposicions, com de taves passades, com de restes de comptes com per altra rahó o manera. E los levadors de les taylles, els compradors de les impositions e tots altres qui sien obligats a la ciutat fer forçar e destrènyer e contra els fer execucions per les quantitats degudes. E qu'el dit clavari no puxe res reebre de les dites coses, mas que les dites quantitats e altres quantitats degudes a la ciutat façe depositar en nom dels dits jurats en la taule d'en Ramon Madir, cambiador de Gerona, liuradores per lo dit cambiador a aquelles persones e là un los honrats en G. Sunyer e'n Ramon Madir voldran en nom dels dits jurats, però que d'aço que pagaran ans qu'es pach ne sie certifficat lo dit clavari per tal que ho puxa metra en compte e haver-ne àpochas.

Item qu'el dit clavari no puxe res pagar a algú a qui la ciutat dege sens voluntat dels G. Sunyer e R. Madir, n'el dit R. Madir nos puxa res retenir ne pagar res a negun sens voluntat del dit G. Sunyer. Item que'l dit clavari tengua compte sobre les dites coses, bé e diligentment, e faça tota diligència que porà e messions aytant com puxe de la dita ciutat.

Item que lo dit clavari haie per trabayll d'aquestes coses e d'aquí al primer jorn de janer prop vinent vintiquatre lliures. E lo dit clavari per les dites coses a servir e tenir oblich si e sos béns, e d'aço façe sacrament e don fermances covinents a conaxença dels dits jurats.

Die veneris XX marcii LXXVII, G. Sunyer, Ramon de Boxols, Ramon Madir, Bartomeu Tord, una cum Franciscus Jalbert et Nicolaus Vilossa, inde absentibus, eligerunt et constituerunt in clavarium civitatis, sub forma horum capitulorum, Petrum Torthosa, draperium.

DOCUMENT 3

1377, novembre, 9. Girona

Ordinacions de l'infant Joan, duc de Girona, a propòsit del procés de reducció d'interessos dels títols de deute d'aquesta ciutat i, en general, sobre el funcionament de l'administració financera sota control del govern municipal.

ACA, C, reg. 1723, f. 38v-42r

Ara oiats tot hom generalment. Que'l senyor duch, per restauració de la cosa pública de la ciutat de Gerona e dels habitants en aquella, ha fetes e ordonades novellament les provisions e ordonacions següents:

Primerament, que tots los violaris que la universitat de la ciutat de Gerona fa a qualsevol persones poblades dins la dita ciutat, o qui en aquella habitassen a X dies del mes de juny proppassat, que per lo senyor Duch foren fets e ordonats sobre les coses devall scrites certs capítols e ordonacions, sien reduïts de present a censal mort en la forma següent. Ço és aquells qui són stats comprats a IIes vides e la una és morta, a censal de II diners per liura; e aquells qui són stats comprats a II vides e són vives, a Ia vida a rahó de IIII s per liura sien tornats a censal a rahó de XIII M sous per M s anuals.

E per tal que la dita reducció sie servada a la unglà, e per alcun no sie fet el contrari en alcuna manera, vol, ordona e mana lo senyor duch que los jurats de la dita ciutat, clavaris, o altres qualssevol persones de qualque condicions o stament sien presents e sdevenidores no gosen ne puxen pagar a alcuna persona d'aquelles a qui los dits violaris en la forma dessús dita són reduïts a censal interesses o paga alguna a rahó de violari, sinó a rahó dels dits censals, segons que demunt és ordonat. E si per alcú o alscons dels dessús dits o altres qualsevol serà lo contrari fet o lexat fer, per qualque manera que aquell d'aquells qui açò haurà fet o farà o fer permetre sie caygut en pena de M fflorins d'aur als cofres del dit senyor duch applicadors, sens gracia e mercè, e aytantes vegades com lo contrari seria fet, la qual pena l'altra no puxa remetra sinó la persona del senyor duch solament. E oltra açò, que en per tots temps sien privats de tot offici public, axí del dit senyor com de la dita ciutat. E per tal que per alcun o alguns dels dessusdits no puxa ésser dit en esdevenidor que la dita paga o pagas aguessen pagades per força o per destret del dit senyor duch o de sos oficials per qualsevol provisions empetrades o empetradores del senyor rey o del dit senyor duch ne encara per destret de qualssevol cort ecclesiàstica, vol, ordona e mana lo senyor duch que official alcun del dit senyor rey o seu no puxa destrènyer ne forçar alcun obligat en los dits violaris ne la dita ciutat ne singulars d'aquella ne los béns d'aquella sots la dita pena, car lo dit senyor Duch, ara per lavors e lavors per ara, abdica e toll a tots los dits oficials lo poder de fer aço e aquells qui les dites pagues dels dits violaris demanarien no les gosen demanar per si ne per altra en qui ne de fora sots la dita pena. E noresmenys, vol, ordona e mana lo dit senyor duch que, si per alscons dels rehebents los violaris desusdits del die X de juny proppassat ansà o per avant en esdevenidor de les pagues dels dits violaris o dels preus d'aquells sera estat dat loch o's darà a qualsevol persona per qualsevol títol o

rahó que no sien de la ciutat de Gerona o habitant d'aquella e que no sien clergues que aquell aytal qui lo dit loch haurà dat o darà en esdevenidor sie cahut en pena de M florins d'aur per aytantes vegades com açò haura fet o farà e que lo dit loch sie haut per nulla e fraytur de tota força e valor. E alcun official sots la dita pena no gos ne puxa fer execució alcuna per vigor d'aquell, ne avocat ne procurador aquell no gos avocar ne procurar, ne escrivà a rebre en juy ne fora juy, sots la dita pena e als cofres del dit senyor sens tota gracia e mercè applicadora.

Item ordona, vol e mana lo dit senyor duch, per restauració de la cosa pública de la dita ciutat que d'aquí avant jamés, per null temps fenit lo poder donat a vendre censals a'n G. Spital e a'n Barthomeu Benet per la universitat de la dita ciutat, jurats, consellers o per altres havents poder d'aquells en qualque manera, no sien venuts ne's puxen vendre per qualsevol rahó o manera censals ne violaris ne a alcú no puxa ésser dat poder per la universitat demontdita ne procuració ne sindicat no puxa ésser pres net fet, ne escrivà o notari alcu no'l gos pendra. E, si lo contrari era fet o assejat per los jurats presents o sdevenidors o altres regents la dita universitat, ne encara per lo consell general de la dita ciutat, que tots aquells qui açò aguessen asseiat de fer e cascun d'ells fossen cahuts en pena de M florins d'aur. E lo notari o scrivà, oltra la dita pena, fos privat del offici en per tostemps, e que aquells aytals censals o violaris axí venuts fossen confiscats als cofres del dit senyor duch e perduts a aquells qui'ls haurien comprats. E per tal que notari alcu no gos pendre aytal sindicat, procuració o venda, o si per inadvertència o ignorància lo prenía, lo dit senyor duch, ara per lavors e lavors per ara, leva e toll tot poder e auctoritat que aquell aytal notari o scrivà hagués de pendra los dits contractes e que aquells aytals contractes sien haüts per nulles e freturen de tota eficàcia e valor.

Item ordona, vol e mana lo dit senyor duch que jamés alcun official del senyor rey, ne del dit senyor duch ne regent administrant offici alcu del General de Cathalunya, ne alcun jurat, clavari, scrivà o notari dels jurats, procurador, verguer, ne altre official de la dita ciutat, per si, ne per altre, no compren ne gossen comprar o fer comprar o part haver per via directa o indirecta les imposicions de la dita ciutat, ne fer fermances als compradors d'aquelles, sots pena de M florins d'aur als cofres del dit senyor applicadors aytantes vegades con lo contrari serà fet.

Item que'ls comprador o compradors de les dites imposicions no's puxen envers si retenir alguna paga o pagues o quantitat de moneda a ell o a ells degude per qualsevol rahó dels preus de las dites imposicions, posat que per los jurats o per lo consell fos atorgat que o poguessen fer, ans dels dits preus integralment haien sens tota deducció, retenció o compensació respondre e liurar al clavari de la dita ciutat per los termens e pagues que'ls seran assignats e no a altra persona, sots pena de M florins d'aur. E lo dit clavari aquells solament haia a convertir en pagues dels censals e violaris que la dita ciutat fa e no en altres actes o coses, sots la dita pena aixi e en la forma que per lo dit senyor duch e son consell és ja stat ordonat ab certs capítols fets en poder d'en Bonanat Nadal, scrivà del dit senyor duch, la tenor del capítol és aytal:

Item vol e ordona e mana lo dit senyor duch que, de qui avant, les pagues e penssions anuals dels censals e violaris que faran per la dita ciutat sien pagades en aquesta manera, ço

és que les pagues que's deuran pagar en lo mes de janer sien integralment e complida paguades abans que alcuna del mes de ffabrer ladons pus propvinent e axí sie continuat de tots los altres meses e pagues per tot l'any. E, si lo clavari o jurats o altre per nom d'aquells, per favor o en altra manera, farà lo contrari, aquell qui le darà sie caygut en pena de semblant quantitat que haurà liurada e aytantes vegades com farà açò la qual pena sie als cofres del senyor duch guanyada, sens tota gràcia e mercè, la qual pena alcun no puxa remetra si no la persona del senyor duch . E que d'açò fassa sagrament e homenatge lo clavari tots anys abans que ús del offici de la clavaria en poder del batle de la ciutat.

Del romanent, emperò, dels preus de les dites imposicions paguades les pagues e pensions annuals que la dita ciutat fa segons que dit és, e encara los salaris ordinaris donadors e acostumats de donar per la dita ciutat a jurats, advocats, scrivà, procurador, clavari e verguer, lo dit clavari tots anys e tota vegada que li sobrarà quantitat bastant a reembre alcun censal haia a reembre aytants censals com li bastarà la quantitat que li sobrarà dels preus de les dites imposicions e que haia abans a trer dels censals que són o seran stats venuts a rahó de XIII M sous per M sous. E d'açó haia a fer sagrament e homenatge lo dit clavari. E ultra aço sia tangut en pena de M florins d'aur.

Item vol e ordona e mana lo dit senyor duch que alcú qui compra imposició alcuna de la dita ciutat o haia part o sie fermança en pagar los preus d'aquellas aquell any no puxa ésser jurat, advocat, procurador, scrivà o tenir offici alcu de la dita ciutat sots pena de M florins d'aur aquest. E noresmenys que feta la elecció del juradesch o dels altres officis de la dita ciutat façen sagrament en poder del batle de la dita ciutat que ells no han ne hauran part en les dites imposicions ne faran fermança als compradors d'aquella.

Item que totes despeses e massions que's faran o fer se convendran en sdevenidor per la dita ciutat per qualsevol rahó o manera tam bé en misatgeries com per altres coses extraordinàrias que's convenen e's convendran fer o dar per la dita ciutat, per qualsevol rahó o manera se haien haver per vie de taylla o taylles, de les quals taylla o taylles los batle, savis e jurats ne altres tenents officis del senyor rey o del senyor duch qui sien habitador e habitants de la ciutat ne tenents officis de la dita ciutat no puixen ésser franchs.

Item que alcun salari extraordinari, do o gràcia o leixa, remisió d'alcuna quantitat o altra cosa no puxa ésser tatxat, donat, consentit o atorgat o feta per alcuna raho per los dits jurats presents e sdevenidors o per altre havent poder del consell general de la dita ciutat, si no per tot lo dit consell o per la maior partida d'aquell ajustat en la forma que és acostumat d'avistar, faent e representant universitat d'aquella, sots pena de M florins d'or a cascun e per cascuna vegada. Declarat, emperò, en tot cars que salari alcu no puxa ésser tatxat o dat a alcuna persona de la dita ciutat per trabaylls que faça per affers que li sien comanats per los jurats o consell de la ciutat stant e faent aquells dins la dita ciutat, ne per açò li puxa ésser feta remisió o lexa de diners que degua a la ciutat per qualsevol taylles o altres coses en què sie tangut a la ciutat. E que lo clavari de la ciutat, sots la dita pena, haia a metre en reebuda cascuna taylla que's convendrà a fer d'aquí avant e que de la quantitat que muntara no's puxa fer defalcació o disminució alcuna, sidonchs no de persones pobres evidents. E açò per tal que algú no's puixa retenir res de les dites taylles, exceptats de les dites coses los salaris dels jurats, clavari, scrivà, advocat, procurador o verguer de la ciutat.

Item ordona, vol e mana lo dit senyor duch que alcun levador de taylles o alcú qui deia res en talle sdevenidora no's puxa retenir vers si mateix ne pagar alcun de res en què la ciutat li sie tangut, ans aquell qui deurà a la taylla pach lo levador d'aquella e lo levador d'aquella taylle haia respondre de tota la dita taylla integralment al clavari de la dita ciutat qui d'aquella faça entrada e exida e pach les coses per què les dites talles seran fetas, ordonades sots la dita pena.

Item que tots anys lo die de la elecció dels jurats, quant lo consell serà avistat, lo notari o scrivà dels dits jurats e consell en presència de tots, haia los dits capítols e ordinacions legir e tots aquells qui aquí presents seran haien a jurar de tenir, servir i complir totes e sengles coses en los dits capítols e ordinacions contengudes. E açò sots pena de M florins d'or al dit notari o scrivà e de perdre l'offici e que quescú qui recusàs de fer lo dit sagrament sie caüt en la dita pena.

Item ordona, vol e mana lo dit senyor duch que per cessar messions a la dita ciutat, alcun jurat o altra persona no puixe reebre diners d'imposicions, de taylles, de juridiccions ne d'altres coses qui pertanguen a la dita ciutat, sinó lo clavari d'aquella, qui d'aquellas coses e diners fassa ço que serà necessari, segons que demunt és ordonat e tenga comptes e dades e reebudes cascun any.

Item ordona, vol e mana lo dit senyor duch que los jurats de la dita ciutat, ensemps ab lur advocat, scrivà o notari, clavari e verguer sien, stiguen ensemps avistats en la casa on se deuen cascun any per los affers de la ciutat avistar. E açò per spatxar o fer los affers de la dita ciutat II jorns cascuna setmana. E d'aquest avistament lo dit scrivà o notari faça menció en un libre que tenga e faça per aquesta rahó.

Item ordona, vol e mana lo dit senyor duch que tots anys lo clavari de la dita ciutat reta compte de les reebudes e dades que en l'any passat haurà fetas e lo romanent que li sobrarà haia a convertir en luyció o rehemssió dels dits censals o no en altres coses, lo qual compte haia a retra en poder dels reebedors dels comptes de la ciutat. En lo qual, emperò, retiment de compte haien presents ésser e entrevenguen los honrats en Pere Cantó e en Pere Moles, savis en dret de la dita ciutat.

Per que lo dit senyor Duch, ab veu d'aquesta present crida, notifica les dites coses a tot hom generalment, per tal que d'aquí avant per alcun ignorància no puixa ésser allegada.

DOCUMENT 4

1445, desembre, 29. Girona

Ordinacions expedides pels jurats de la ciutat de Girona sobre les formes d'elecció i els protocols d'actuació del clavari de les imposicions

AMGi, I.1.1., n. 57, f. 111r-113r, 1445/12/29

Rúbrica: «Ordinatio facta per honorabiles juratos super eleccione clavarii impositionum»

Die mercurii vicesima nona mensis decembris anno a Nativitate Domini Millesimo Quadringentesimo Quadragesimo Sexto, honorabiles Raymundus Sampsonis, junior, Bernardus de Lauro, Michael Vilar, Jacobus Puiol et Phelipus Bosch, jurati anno presenti civitatis Gerunde, una cum honorabile Nicholao Rocha, eorum collegua ab inde absente propter indisposicionem persone sue. Quia ex officio clavarie impositionum dicte civitatis in et cum privilegio regio super eleccionibus juratorum et aliorum officiorum noviter per dictam civitatem obtento non fuerat permissum qualiter eligerent clavarium dictarum impositionum, pro tanto dicti honorabili jurati, pro utilitate rei publice, virtute privilegiorum regionum dicte civitate Gerunde concessorum, fecerunt ordinationes sequentes:

Los honrats jurats de la ciutat de Gerona, considerants e attenents que de l'offici de la clavaria de les imposicions de la dita ciutat no és stat proveït ne ordonat per certs sguarts en lo privilegi novellament obtingut de elegir jurats e altres oficis en quina forma e manera lo dit clavari se dege elegir, e, per ço com en lo dit ofici és molt necessari e expedient en profit de la dita ciutat e de la cosa pública d'aquella que·y sia elegida persona segura, suficient, pertinent e disposta, los dits honrats jurats, per utilitat e profit de la cosa pública demontdita, e per maior cautela e seguretat d'aquella sobre la elecció faedora del dit clavari, fan e ordenen les ordinacions següents.

Primerament, que cascun any dequiavant lo jorn de ninou los jurats qui ladons seran elegesquen clavari de les imposicions de la dita ciutat per hun any après següent en la forma e manera deiús expressada, ço és que los sis jurats per elegir clavari procehiran en aquesta forma, és assaber que, apartats los dits jurats ab lo notari sol, sens intervenció d'altra persona per elegir lo dit clavari se acordaran de tres prohòmens o més pus no sian més de sis, e que, en cars de discòrdia de la dita terna, cascun jurat qui fer so volrà ne pugue nomenar un, e dels tres prohòmens o del dit maior nombre seran fetes nòmines per lo notari e liurades en scrits, una a cascun dels dits jurats, e cascun jurat secretament pendrà aquell nom de la dita nòmina que·s volrà e, sagons sa consciència, serà suficient per ésser aquell any clavari e aquell nom metrà en una capça qui starà en loch comú als dits jurats e cascun dels altres jurats per semblant en la dita capça metrà un dels dits noms que·s volrà. E après los dits noms presents los dits jurats seran trets de la dita capça per lo notari e regoneguts aquells serà vist quals dels dits noms haurà més vots, e lo qui més vots haurà serà clavari per un any. E, en cas que en la dita capça fos trobada paritat de vots a·quells noms de què seria la dita paritat, sian meses en redolins en un bací ab aygua, cobert d'una tovallola. E après per I fedrí menor de VII anys sia tret del dit bací un dels dits rodolins, e

aquell nom del qual se trobarà en aquell rodolí sia clavari per lo dit hun any. E lo notari haia scriure aquell per elet en clavari e faça carta de la dita elecció no feta menció de vots de capça ne de paritat, sinó que tals jurats hauran elet concordament tal per clavari per un any.

Item és declarat que los dits jurats en lo dit ofici de clavari no puxen elegir algun d'ells mateixs, ne puxen elegir algú qui sia stat clavari de dos anys après que haurà lexat lo dit offici, ço és que haia vagat dos anys sens lo dit offici, ne puxen elegir algun qui sia deutor o fermança a la dita ciutat per alguna imposició o resta de alguna clavaria, ne puxen elegir algú qui lo dit dia de ninou no haurà fet o prestat lo jurament de star la maior part de l'any dins la dita ciutat si serà elegit en jurat, mostassaf o clavari, ne puxen elegir algun qui no haia haüda muller, ne algun qui sia menor de trenta anys, ne algú qui no sia fill de la dita ciutat o per X anys haia tinguda casa en Gerona.

Item los dits honrats jurats abans que proceesquen en fer la dita elecció de clavari en poder del notari prestaran sagrament per nostre senyor Déu, e los sants quatre Evangelis de lurs mans còrporament tocats, que segons deu e lur bona consciència se hauran bé, leyalment, en elegir clavari de les dites impositcions e que en lo dit offici elegiran e nomeneran persona pertinent, suficient e disposta per al dit offici, a més bé, profit e honor de la dita ciutat, tota amor, favor, temor, detracció, perentor, prechs de malvolença apart posant; e que no elegiran algun en lo dit offici qui sia comprès en les excepcions damunt contingudes.

Item que lo clavari de les impositcions qui serà novament elegit, ans que'l dit offici hage prometre e jurar ab sagrament e homenatge e's posarà pena de cent lliures que bé e leyalment e ab tota diligència se haurà en ben regir e exercir lo dit offici e que totes les quantitats qui procehiran e a ses mans pervindran dels emoluments de les dites impositcions metrà e convertirà en pagar les pensions dels dits censals que la universitat de la dita ciutat fa o farà, e en pagar los salaris acostumats de pagar a jurats, advocats, sobreposats, procuradors, scrivà, verguers, pesador de la farina e messions qui's fan per raó del pes de la farina. E lo salari de la dita clavaria de les dites impositcions e messions de una rayme de paper e del translat dels comptes que lo clavari dóna als oïdors de comptes e altres messions qui's fassen per vendes de censals que la dita universitat haurà fetes e per exequcions dels propdits censals, e encara per messions d'exequcions de les impositcions de la dita ciutat, les quals messions lo clavari sia tengut recobrar de la primera paga que resebrà d'aquells contra qui seran fetes les dites messions. E, si lo dit clavari no resebrà alguna cosa dels dessús dits, que, en tal cars, lo dit clavari puxe metre en son compte les dites messions que per rahó de les dites exequcions hauria fetes, e pagades les dites pensions tot ço que reebut haurà e sobreserà dels dits emoluments de les dites impositcions metrà e convertirà en resamença o resamençes de algun censal o censals que la dita ciutat fa o farà. E's entès, emperò, que lo dit clavari en tota manera, dintre lo dit any hage e sia tengut convertir en resamença o resamençes d'algun censal o censals tanta quantitat de moneda per quanta en aquell any serà stada venuda la impositció del peix de la dita ciutat, segons per los honrats jurats e consell és stat ja ordonat. E, si lo contrari farà, sia privat per lo dit any de son salari e que en tal cas los oydós de comptes no li admeten dada alguna de son salari, segons en la dita ordinació per los dits honrats jurats e consell és contingut. E prometrà encara lo dit clavari que de les dites quantitats e emoluments lo dit clavari no's planirà per metre'ls en alguns altres usos o negocis en alguna manera, e que de les dites quantitats e emoluments

de las dites imposicions retrà bon e leyal compte e donarà translat dels comptes de les dades e reebudes en poder dels honrats oïdors de comptes de la dita ciutat dins dos mesos finit lo temps de son regiment. E que en la fin dels dits seus comptes e'n translat d'aquells haia continuar totes les restes de les imposicions qui seran degudes fins aquella jornada. E en la fin del temps de son regiment e liquidat lo dit comptes, retrà e restituirà al clavari qui ladons serà tot ço que retrà e restituir deurà dintre spay de vuyt dies comptadors del dia que li serà fermada la fin. E açò prometrà e jurarà servir, complir e attendre com dit és lo dit clavari, e'n farà homenatge e n'obligarà tots sons béns presents e sdevenidors e se imposarà la dita pena. E, per maior seguretat de les dites coses, lo dit clavari hage assegurar e dar bones e suficients fermanses a conegude dels jurats qui novament lo dit dia de ninou seran elegits o de la maior part de aquells, les quals fermanses hagen ésser en nombre de deu o més e no menys en nombre, de les quals fermanses hage ésser una la muller del dit clavari si n'haurà e, si no n'haurà, en loch d'aquella hage ésser la mara del dit clavari, si n'haurà, qui sia vídua.

Item que lo dit clavari d'aquiavant haia de salari per sos treballs de regir lo dit offici vint e sinch lliures, e no més avant.

Item és entès e declarat que, en cas que lo dit clavari morís ans que no hagués complit lo temps del dit offici que, en tal cas, los dits jurats ne elegesquen altre en loch d'aquell, lo qual regesquen lo dit offici fins lo dia de ninou ladons primer vinent, la qual elecció hagen afer en la forma demont expressada e servades les excepcions demont contingudes.

Item lo dit clavari, abans que ús del dit seu offici, jurarà per nostre senyor Déu e per los sants IIII Evangelis de ses mans corporalment tocats, e se imposarà pena de privació o d'amissió de son salari, que dins lo dit any per lo qual, com dit és, jurarà son offici donarà obra per acabament en exigir e haver íntegrament dels obligats de les imposicions venudes en lo penúltim any precedent tot ço e quant als preus per los quals les dites imposicions venudes seran lo dit any restarà degut, ensemps ab les despeses per exequció de les dites imposicions per ell o lo clavari precessor seu fetes e que tots les cartes de vendes de imposicions del dit any cancel·lar farà realment per íntegra solució dels preus de les dites imposicions, e no per altre raó o per color alguna, o almenys lo dit clavari hage o a fer exequció contra los dits obligats donant-lus clam e reraclam e procehir en fer penyorar e encara en capsíó de persones, si vist li serà. E les dites exequcions sia tengut continuar fins a la dita íntegra satisfacció inclusivament si ja per los honorables jurats o la maior part d'ells no era sobresegut o manat sobreseura o ab los dits per obligats en altra manera, del qual sobresehiment o concòrdia era acordat dege aparer ab carta, inhibint ab aquesta matexa ordinació als oïdors de comptes, qui per temps seran de la dita ciutat, que dats alguna en tot o en part del salari del dit clavari en sos comptes no admetran si ja no'ls conste lo dit clavari ha servat lo present capítol.

Ffacte fuerunt ordinationes predictae per dictos honorabiles juratos personaliter existentes intus aula domus nove lotgie consilii generalis dicte civitatis, presentibus Johanne Thome, scriptore substituto in notaria Gerunde in his vice mei Anthoni de Colle, notario subscripti, et presentibus Anthonio Noguerrii, Berengario Plan, virgariis honorabilium juratorum predictorum per testes ad hec vocatis specialiter et assumptes.

Postmodum, vero die jovis XXX mensis decembris, anno predicto, predicte ordinationes fuerunt intimate honorabile Nicholao Rocha, eorum collegua in sui domo egretudine detento, [...] per Johannem Thome, scriptorem predictum, qui honorabile Nicholaus Rocha laudavit et approbavit omnia predicta presentibus hiis predictis.

2. APÈNDIX DE TAULES

TAULA 1: Volums consultats de la notaria de Girona¹

Guillem Llobet
AHG, Gi-01 , vols. 9 (not. 1354-1357), 10 (man. 1355), 13 (vio 1356-135 57), 15 (1357), 17 (not. 1357), 18 (not. 1357), 20 (not. 1357), 22 (man. 1357-1358), 23 (not. 1357-58), 24 (man. 1358), 26 (not. 1358), 27 (not. 1358), 28 (not. 1358), 29 (not. 1358-1359), 30 (not. 1359), 31 (not. 1359), 32 (vio. 1359), 33 (not. 1359), 34 (vio 1359), 35 (vio 1359-1360), 36 (not. 1359), 37 (test. 1360), 38 (1360), 39 (1360), 40 (1360), 41 (1360), 42 (1360), 43 (1361), 44 (vio. 1360), 46 (not. 1361), 47 (test. 1361), 48 (1361), 49 (1361), 50 (vio. 1361), 51 (1361), 52 (anterior a 1350), 53 (1361), 54 (1361), 55 (vio. 1361-62), 58 (1362), 60 (not. 1362), 61 (not. 1363), 62 (man. 1363), 63 (1363), 64 (1363), 65 (not. 1363), 66 (1363), 67 (1363), 68 (1363), 69 (not. 1364), 70 (not. 1364), 75 (1365), 77 (not. 1365-66), 78 (1366), 79 (vio. 1366), 80 (1366), 81 (test. 1366-67), 83 (man. 1367), 84 (vio. 1367), 85 (vio. 1368-68), 88 (nup. 1368-1370), 89 (1369), 90 (1369), 92 (vio. 1369-1370), 95 (vio. 1370-71), 96 (test. 1370-72), 98 (1371), 101 (not. 1371-72), 102 (1372), 103 (vio. 1372), 104 (not. 1372), 106 (vio. 1373), 107 (vio. 1373-1374), 108 (vio. 1374-75), 109 (not. 1374-75), 110 (test. 1374-75), 113 (not. 1376), 116 (1377), 117 (test. 1377-78), 118 (not. 1377-78), 119 (vio. 1378-79), 121 (not. 1379-80), 123 (1380), 124 (vio. 1380), 125 (1381), 126 (1381), 127 (vio. 1382), 128 (1382), 129 (iud. 1382-88), 130 (not. 1383-84), 133 (vio. 1385-87), 136 (not. 1387-88), 137 (1388), 140 (not. 1391-92), 143 (tes. 1393-96), 146 (test. i nup. 1394), 150 (test. i nup. 1395-99), 152 (vio 1396-99).
Pere Despont
AHG, Gi-01 , vols. 167 (not. 1364), 174 (not. 1366), 176 (not. 1367), 178 (1368), 190 (not. 1371), 195 (not. 1373), 197 (not. 1374), 208 (vio. 1377-78), 210 (man. 1378), 218 (1381-2), 220 (1382), 222 (vio. 1382-83), 224 (not. 1383-84), 226 (not. 1384), 228 (not. 1386), 229 (not. 1386-87), 230 (1387), 231 (not. 1387), 235 (1388-90), 238 (not. 1390), 241 (not. 1391), 245 (not. 1393), 260 (not. 1400), 261 (not. 1400-01), 263 (not. 1402), 267 (man. 1403), 268 i 268 bis (test. 1361-1402; 1377-1391).
Pere Mut
AHG, Gi-01 , vols. 273 (capbreu St Pere Galligants), 276 (not. 1366), 278 (not. 1367), 280 (not. 1368).
Miquel Pere

¹ Abreviatures utilitzades en aquesta taula: not.= *liber notularum*; man.= manual; vio.=llibre de rendes (violaris i/o censals morts); test.=llibre de testaments; nup.= llibre de contractes de nocces; iud= *liber iudeorum*

AHG, Gi-01, vols. 333 bis (man. 1406), 333 (not. 1406), 334 (not 1406-07), 340 (man. 1408), 341 (not. 1409), 341 bis (not. 1409, Francesc Vidal), 342 (man. 1409-10), 344 (man. 1411), 348 (man. 1411), 349 (not. 1411), 351 (llib vio 1411-14), 352 (not. 1412), 353 (not. 1413), 354 (man. 12-13), 355-356 (not. 1413), 357 (not. 1413), 359 (not. 1414), 360 (not. 1414), 361 (not. 1414), 362 (man. 1414-15), 364 (not. 1415-16), 365 (man. 1416), 366 (1415, div capbreus), 367 (1415-40- llib de negocis de St. Martí Sacosta), 368 (1415-1440 – endeutament uni Cassà), 369 (not. 1416), 370 (vio. 1416-17), 371 (not. 1416-17), 372 (not. 1417), 373 (not. 1417, de Bernat Ferran), 374 (not. 1418), 375 (not. 1418), 376/377 (not. 1418-19), 378 (1418-31: llib. creditors aljama de Gi), 379 (not. 1419), 380 (1419-44, llib. de negocis d'un beneficiat de la seu), 385 (man. 1421-22), 386 (not. 1421), 386 bis (not. 1421, de Jaume Feliu Calvó), 387 (not. 1421), 389 (not. 1422), 390 (not. 1422-23), 391 (man. 1422-23), 392-3 (not. 1423), 394-95 (not. 1423), 396 (not. 1424), 397 (not. 1324 i altres), 398 (not. 1425), 399 (not. 1425-26), 400 (not. 1426), 401 (man. 1427-29, frag manual acords del consell de 1427), 402 (man. 1427/08-1429), 403 (not. 1428), 404 (not. 1428-1429), 405 (vio. 1429-32), 406 (negocis del capítol seu Gi, 1429-37), 407 (llib. per tota vegueria de Pere Sitjar, subst de Miquel Pere), 408 (capbreu de Dalmau de Raset, 1430), 409 (not. 1430-31), 410 (vio. 1431), 411 (not. 1432), 412 (not. 1432-33), 413 (vio. 1434-36), 414-415 (molts quaderns, c. 1435), 416 (man. 1436-39), 417 (not. 1437-38), 418 (llib negocis del capítol, 1429-44, 1437-44), 419 (not. 1439), 420 (not. 1439-40), 421 (man. 1439-1441), 422 (man. 1442), 423 (not. 1442-43), 424/425 (not. 1444), 426 (man. 1444-45).

Berenguer Capella

AHG, Gi-02, vols. 11 (not. 1371), 12 (not. 1371-72), 16 (not. 1373), 18 (not. 1374), 28 (vio. 1378), 30 (not. 1379-80), 32 (man. 1380), 33 (not. 1381), 34 (1380/11-1381/02), 36 (vio. 1381-82), 37 (invent), 39 (1383), 40 (vio. 1383), 41 (not. 1383-84), 44 (not. 1384-85), 47 (man. març 1385-86), 49 (man. des 1386-març 1387), 50 (not. 1388), 52 (man. agost 1388-agost 1389), 59 (vio. 1391-92), 60 (man. set 1391-set 1392), 65 (not. oct 1394-95), 71 (not. oct 1397-98), 76 (not. set 1398-gen 1399), 79 (not. des 1399-1400), 81 (vio. 1400-01), 84, 89 (not. nov 1402-1403), 90 (not. juliol 1403-des 1403), 93 (gen-maig 1404), 95 (not. set-finals 1404), 99 (vio. 1405-06), 100 (not. 1406), 103 (not. gen-abril 1408), 9 (test. 1370-71).

Guillem Descoll

AHG, Gi-02, vols. 109 (not. oct 1409-gen 1410), 111 (man. gen-des 1410), 112 bis (man. des 1410-11), 114 (man. 1411-12), 119 (man. maig-des 1413), 123 (man. des 1413-14), 125 (man. set 1414-15), 126 (man. juliol-set 1414), 128 (man. nov 1415-gen 1416), 129 (man. juny-nov 1415), 132 (man. 1417 + not. 1420), 133 (man. maig-juliol 1418), 134 (man. gen-abril 1418), 139 (man. agost-set 1420), 140 (man. 1419-1420), 141 (man. des 1420-abril 21), 143 (man. 1421), 144 (man. gen-juliol 1422), 145 (man. 1423), 148 (man. gen-maig 1424), 149 (man. 1424), 150 (man. març-juny 1425), 152 (man. 1426-27).

Jaume Feliu Calvó

AHG, Gi-02, vols. 154 (man. 1427), 162 (not. 1429), 166 (man. 1430-31), 169 (man. 1431), 170 (man. 1432), 172 (man. set 1432-33), 173 (not. 1432-58), 175 (man. 1433-34), 179 (man. 1434-35), 188 (man. 1436-37), 191 (man. 1437-38), 194 (not. 1438-39), 196 (man. feb 1439-gen 1440), 200 (man. set 1440-juny 1441), 201 (man. juny 1441-maig 1442), 202 (man. maig-des 1442), 205 (not. gen 1443-maig 1443), 206 (not. juny-nov 1443), 204 (man. maig 1449), 207 (man. 1443-44), 251 a (test. 1427-38), 251 b (test. 1450-57), 251 c (test. 1434-38).

Simó de Bossegais
AHG, Gi-03 , vols. 1 (not. 1349), 2 (not. 1352), 3, 4 (not. 1353), 5 (not. 1355), 6 (not. 1357), 8 (1365, iud.), 10 (not. 1367), 11 (not. 1368), 12 (not. 1369), 15 (not. 1370), 16 (not. 1371), 30 (not. 1380), 31 (not. 1381), 32 (not. 1382), 33 (not. 1382), 34 (not. 1383), 35 (not. 1383-84).
Bernat Soler
AHG, Gi-03, vols. 45 (man. 1412), 46 (man. 1412-13), 48 (man. 1415-17), 51 (llib. creditors aljama 1418), 52 (llib. creditors aljama 1418), 55 (man. 1419), 60 (man. 1421), 62 (not. 1422), 67 (not. 1423), 72 (test. 1414-21), 73 (test. 1420-27).
Ramon Gil
AHG, Gi-04 , vols. 41c (man. 1354), 42 (not. 1358), 43 (not. 1360 + vio.), 44 a (not. 1361), 44 b (not. 1366), 45 (not. 1374), 46 (not. 1374).
Francesc de Cantallops
AHG, Gi-04 , vols. 47 (1376), 48 (1380), 49 (1380), 50 (1384)
AHG, Gi-05 , vol. 404 (1373-74), 405 (1374-75), 406 (1376), 408 (1378/09-1379/04), 409 (1381...), 410 (1382), 411 (man. 1383), 412 (1384), 413 (man. 1384), 414 (not. 1386), 415 (com a escrivà de Vilobí, 1391-...), 416 (man. 1391-92), 417 (vio. 1373), 419 (man. 1393).
Berenguer Ferrer sa Sala
AHG, Gi-04 , vol. 77 (not. abril 1420-...), 82 (not. juliol-des 1422), 91 (man. 1426), 83 b (man. 1426), 94 (not. des 1426-maig 1427), 95 (man. abril-des 1427), 97 (man. des 1427-agost 1428), 99 (man. agost-des 1428), 100 (man. agost 1428-juny 1429), 101 (man. nov 1429-març 1430), 103 (man. març-agost 1430), 104 (man. nov 1430-1431), 106 (not. gen-març 1430), 107 (not. set-des 1430), 111 (man. abril-juliol 1431), 132 (man. 1434-35), 139 (man. abril 1437), 140 (man. oct 1436-abril 1437), 162 (man. 1441-42), 164 (man. des 1442-43), 169 (man. maig 1443), 170 (not. 1444), 171 (not. reial, 1443-52), 61 (test. 1419-...), 203 (test. 1422-47), 204 (test. 1425-60), 205 (man. test. de 1439-45), 201 (test. 1434-39).
Bartomeu Vives
AHG, Gi-05 , vols. 54 (1347), 52 (1346), 54 bis (1346), 55 (1346), 53 (1347), 56 (test.. 1348-51), 57 (1349...), 58 (1349...), 59 (1350), 60 (1351), 61 (1351), 64 (man. 1350), 65 (man. 1351), 67 (1351-53), 118 (1351), 63 (1351), 62 (1351), 68 (vio. 1354...), 66 (1351-52), 71 (1352), 69 (1352), 70 (1352), 72 (vio. 1357), 75 (1353/01/-04), 73 (1353/04-1353/08), 74 (1353/05-08), 76,77 (vio. 1354), 78 (1354), 79 (1354/05-07), 80 (1354/12..), 81 (1354/12-1355...), 82 (1355/02-...), 83 (1355), 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91 (en realitat de Pere Pont), 92, 93, 94 (llib vio. 1356-7), 95, 96 (1357), 97 (1357), 98 (1357), 99 (1357), 100 (man.1358-59), 101, 102 (1358/05-08), 103 (1358/01), 105 (1358/02..), 106 (1358/09-1359/01), 107 (1359/04-08), 126 (1359/08-1360/03), 108 (vio. 1359), 109 (vio. 1359), 110 (1360/10..), 116 (man. 1360-61), 111 (1359/12-1360/01), 112 (1360), 113 (1360), 114 (1360), 117 (1361), 119 (1361/03-05), 120 (1361), 121 (1361/07...), 123 i 123 bis (test. 1348), 124 (vio. 1352), 125 (vio. 1355), 130 (1357).

Ramon Paredalta
AHG, Gi-05 , vols. 139 (not. set 1351-feb 52), 143 (not. 1353), 146 (vio 1354), 155 (not. març-nov 1356), 245 (arbitratges 1357-62), 175 bis (llib. inventaris 1361-62), 179 bis (not. set 1362-agost 1363), 194 (test. 1368-78), 173 bis (not. 1361-62), 184 (not. set 1365-oct 1366), 186 (not. 1366-67), 203 (man. 1370), 221 (juliol 1375-març 76), 223 (not. oct 1377-set 1378), 239 (test. 1371-75), 240 (test. 1356-71).
Bartomeu Tord
AHG, Gi-05 , vols. 248 (not. 1359), 249 (not. 1359-60), 251 (not. 1360), 250 (not. 1350), 252 (not. 1360), 258 (not. 1361), 254 (not. 1361), 256 (not. 1361), 258 (not. 1361-1362), 255 (not. 1361), 260 (not. 1361-62), 259 (not. 1362), 261 (not. 1362), 262 (not. 1362-63), 328 bis (not. 1362), 271 (not. 1363), 268 (not. 1363), 267 (not. 1363), 266 (not. 1363), 263 (not. 1363), 269 (not. 1364), 270 (not. 1364), 273 (not. 1364), 271 (not. 1364), 274 (not. 1365), 262 (not. 1365), 275 (not. 1365), 278 (not. 1365-66), 280 (not. 1366), 281 (not. 1366), 280 bis (not. 1366), 282 (not. 1366-67), 283 (not. 1367), 284 (not. 1367), 286 (not. 1367-68), 288 (not. 1368), 287 (not. 1368), 290 (not. 1368-69), 291 (not. 1369), 293 (not. 1369), 295 (not. 1369-70), 296 (not. 1370), 297 (1370-1371), 327 (1371), 298 (1371-1372), 301 (not. 1372), 302 (not. 1372), 300 (not. 1372-73), 303 (not. 1373), 304 (not. 1373), 305 (not. 1373-74), 306 (not. 1374), 309 (not. 1376), 310 (not. 1376), 311 (not. 1377-78), 314 (not. 1380), 257 (vio. 1361-62), 253 (vio. 1360), 265 (vio. 1363), 272 (vio. 1364-65), 276 (vio. 1365-66), 325 (vio. 1366), 279 (vio. 1366), 324 (vio. 1367), 285 (vio. 1367), 292 (vio. 1369), 294 (vio. 1368-69), 323 (vio. 1369-70), 308 (vio. 1375-76), 277 (man. 1365), 289 (man. 1367-68), 313 (man. 1379-1383), 321 (tes. 1362-69), 320 (test. 1368-71), 299 (test. 1372-81).
Bernat de Cantallops
AHG, Gi-05 , vols. 329 (not. 1359), 333 (not. 1362-63), 330 (vio. 1363), 331 (not. 1363), 332 (not. 1363), 334 (not. 1364-65), 335 (not. 1363), 336 (not. 1365), 337 (not. 1366), 338 (not. 1366), 339 (not. 1367), 340 (not. 1367), 341 (not. 1367).
Joan de Fontcoberta
AHG, Gi-05 , vols. 371 (1377), 375 (man. 1380-81), 376 (1381...), 407 (not. agost-set 1378), 382 (not. 1384-85), 388 (B de Dons, not. 1386-87), 389 (not. 1391), 391 (not. 1388-90), 401 (man. 1392-93).
Bernat de Dons
AHG, Gi-05 , vols. 421 (not. 1383-84), 422 (not. 1385 + man. 1388 + man.1384-87), 432 (not. 1390), 433 (not. 1390-91), 434 (man. 1391 + man. 1397 + altres.), 435 (not. 1391-1392), 436 (man. 1393), 437 (man. 1393 + altres), 438 (not. 1393-94), 439 (man. 1393-94), 440 (vio. 1394-95), 441 (man. agost-des 1394), 442 (man. 1394-95), 444 (not. 1394)), 443 (not. 1395-96), 445 (man. set 1395-96), 446 (vio. 1395).
Nicolau Frugell
AHG, Gi-05 , vols. 451 (man. 1418), 453 (man. 1419), 456 (man. 1420), 460 (man. 1422), 463 (man. 1425-28), 465 (man. 1431), 467 (not. 1436-37), 468 (man. 1444), 469 (test. 1441).
Jaume Comte

<p>AHG, Gi-06, vols. 5 (1332), 4 (1334), 7 (1333/11-1334/01), 8 (1334), 9 bis (de P. Massanet), 9 (1334), 10 (1335), 12 (1335), 20 (1339), 22 (1340), 24 (1340), 25 (1341), 29 (1341-42), 30 (1342), 31 (1342-43), 32 (1348), 35 (1343-44), 34 (1343-45), 36 (1345), 39 (1345-46), 40 (1345), 1 (1347), 47 (1361?), 48 (1350), 50 (1343), 51 (1351), 52 (1351), 53 (1351), 54 (1352), 55 (test. 1352), 56 (1342), 57 (vio. 1353), 58 (1353), 59 (1353), 60, 61, 62 (1355), 63 (1355), 64 (1355), 65 (1351-52), 66 (1356/03-07), 67 (1356/11...), 68 (iud. 1357), 69 (1358), 70 (1358/10-1359/05), 71 (1358/10-1359/01), 72 (1359/02...), 27 (vio. 1341-42), 33 (vio. 1343-45), 42 (vio.1346-47).</p>
<p>Francesc Vidal</p>
<p>AHG, Gi-06, vols. 80 (1392-93), 86 (1397-98), 90 (not. 1400), 93 (man. 1401-02), 98 (vio. 1402-03), 99 (not. 1403 gen-set), 100 (not. juny-set 1403), 101 (not. 1403-04), 105 (not. 1404-1405), 106 (vio. 1405), 107 (man. 1405), 108 (man. 1405), 115 (man. gen 1406-feb 1407), 118 (not. 1408), 121 (man. feb 1409-maig 1410), 123 (not. oct 1410-abril 1411), 124 (not. abril 1411-oct 1411), 125 (man. nov 1411-feb 1412).</p>
<p>Pere Cervià</p>
<p>AHG, Gi-06, vols. 129 (man. ab-oct 1411), 130 (man. gen-ma 1421), 131 (man. juny-set 1412), 133 (man. 1413), 136 (man. 1414), 134 (llib cens 1412-14), 135 (man. maig-des 1414), 139 (man. 1415-16), 145 (man. nov 1417-18), 147 (man. 1418-19), 156 (man. 1424-gen 1425), 160 (man. 1425-26), 165 (man. 1429-30), 169 (man. 1432-1433), 177 (man. des 1443-1444), 178 (test.a 1416-21).</p>
<p>Guillem Banyils</p>
<p>AHG, Gi-07, vols. 1-10 (mal atribuïts), 11 (1371), 12 (1372-73), 13 (1373), 14 (1375), 15 (1375-76), 16 (1376-77), 17 (1376-78), 18 (1379), 19 (1381-82), 23 (1387), 24 (vio. 1387-88).</p>
<p>Bernat Pintor</p>
<p>AHG, Gi-07, vols. 29 (1364), 31 (not. 1366), 33 (not. 1366), 40 (not. 1370), 42 (1371), 45 (1373), 46 (vio. 1373), 47 (not. 1374), 48 (not. 1374), 49 (vio. 1374-79), 50 (1375), 52 (1375), 53 (not. 1375), 55 (not. 1377), 56 (1377-79), 57 (not.), 58 (not. 1380), 59, 60 (not. 1384), 61 (vio 1375), 63 (1390), 64 (not. 1390), 65 (vio. 1395), 66 (not. 1390), 67 (not. 1392), 68 (vio. 1392-97), 73 (1399-1400), 74 (1400, molt jueu), 75 (not. 1401-02), 76 (1402-1403), 77 (1402-1406), 78 (1407-08), 79 (1409), 28 (vio. 1363-64).</p>
<p>Antoni Ferran</p>
<p>AHG, Gi-07, vol. 80 (man. 1413-14).</p>
<p>Bernat Ferran</p>
<p>AHG, Gi-07, vols. 81 (not. 1415), 82 (man. 1416-18), 83 (man./not. 1418), 85 (llib vio de 1421-24 + man. de 1424), 87 (man. 1425), 88 (man. 1426-29), 89 (man. 1431-33), 90 (man. 1433-36), 91 (man. 1436-38), 92 (man. 1438-40), 93 (man. 1440-42 + altres afegits), 94 (man. 1442-43).</p>
<p>Joan Escuder</p>
<p>AHG, Gi-08, vols. 5 (man. 1417-34, tot domini reial), 6 (man. 1421-22), 7 (not. 1421-23), 9 (man. 1424-26), 12 (man. 1426-28), 20 (llib. herència de Bernat II Beuda), 21 (vio. 1426-31).</p>

Francesc Negrell
AHG, Gi-08 , vols. 25 (man. 1430-32), 29 (man. 1432-33), 34 (man. 1434-35), 47 (test. 1431-43).
Pere Pinós
AHG, Gi-09 , vols. 1 (man. 1366-67), 2 (man. 1373-75), 3 (not. i test., 1375-77), 4 (escrivà de Caldes 1375-76), 5 (escrivà de Caldes 1377), 6 (man. 1382), 7 (1383/01-03), 8 (llib. vio. 1383), 9 (vio. 1383-87 + not. 1386), 10 (man. 1387), 11 (man.1386-87), 12 (man. 1388), 13 (man. 1388), 14 (man. 1388), 15 (man. 1388-89), 16 (man. 1389), 17 (man. 1389-90), 18 (not. 1390-91), 19 (llib. de creditors dels Cabrera 1391-1405, + frag not. 1400), 20 (1392-..., capbreu de St Pere de Galligants), 21 (not. 1392-93), 22 (not. 1394), 23 (not. 1394), 24 (not. 1396), 25 (not. 1396), 26 (not. 1396), 27 (not. 1397), 28 (1398), 29 (not. 1400-01), 30 (not. 1401, petit fragment), 31 (not. 1401), 32 (not. 1401 + petit man. de G. de Dons?), 33 (not./man. 1402-03), 34 (not. 1405 + man. de B. Rigau, com a escrivà de P. Pinós), 35 (vio. 1406-08), 36 (vio. de Francesc Vidal), 37 (llib. aljama de Gi, 1408-9), 38 (man. 1409; i frag de 1368), 39 (man. 1410), 40 (llib. aljama de Gi 1412-13), 41 (man. 1414).
Pere Sitjar
AHG, Gi-09 , vols. 42 (not. 1422), 43 (not. 1423), 44 (not. 1425), 45 (not. 1431), 46 (not. 1435), 56 (test. 1420-29), 57 (test. 1429-41), 53 (test. 1454-57).
Bonanat Nadal
AHG, Gi-10 , vols. 1 (man. 1363/05-1365/08), 4 (1371), 5 (1 llib. d'èpoques del clavari de Gi de 1374-75), 6 (not. 1401-2), 7 (man. 1402), 8 (not. 1407, F Vidal), 9 (man. 1408-09), 10 (man. 1409-11).
Guillem de Dons
AHG, Gi-10 , vols. 11 (1364/01-10), 12 (1365), 15 (1368/08-1369/01), 17 (not. 1369), 18 (not. 1369-70), 19 (not. de 1370), 21 (vio.1371-72), 22 (1372/07-1373/02), 23 (1374), 25 (1375-77), 24 (vio. 1375), 26 (vio. 1378-80), 27 (1380-81), 28 (1383), 29 (1382-83), 30 (1383-84), 32 (1387-88), 33 (man. 1388-89), 34 (not. 1388-89), 35 (not. 1389-91), 36 (not. 1391-93), 37 (not. 1393-94), 38 (not. 1396-97), 39 (not. 1397-98), 41 (not. 1398-99), 40 (man. 1398-99), 42 (man. 1399-1400 de Pere Mut), 43 (not. 1400), 44 (not. 1400-01), 45 (not. 1401-02), 46 (not. 1403-04), 47 (vio. 1403-04).
Roger de Dons
AHG, Gi-10 , vols. 49 (1406-07), 50 (test. 1407-15), 51 (man. nov 1406-juny 1408), 52 (man. 1408), 53 (man. 1409-10), 54 (man. set 1410-set 1412), 55 (not. maig 1410-maig 1412), 56 (man. 1407 + varis vegueria) 57 (div escrivans de R de Dons, 1411-18), 59 (not. maig 1412-feb 1414), 60 (man. 1412 + varis), 61 (man. jul 1413-abril 1414), 62 (not. feb 1414-1416), 63 (man. gen 1416-feb 1417), 64 (not. feb 1416-feb 1418).
Berenguer Vidal
AHG, Gi-10 , vols. 65 (man. 1420), 66 (vio. 1420-23), 67 (man. 1421), 69 (man. 1422-23), 70 (man. 1423-24), 71 (man. 1424-gen 1425), 74 (man. 1425-26), 75 (man. 1428), 76 (man. 1429-30), 77 (man. 1429-30), 79 (man. set 1430-32), 81 (man. 1432-33), 83 (man. 1433-34), 84 (man. 1434), 85

(man. 1434-35), 87 (not. 1436-37), 89 (man. 1439-40), 92 (man. 1443)
Miquel Ombert
AHG, Gi-10 , vols. 93 (man. d'A. Rotllat, escrivà de B. Vidal), 95 (man. 1437-38, 1r d'Ombert), 94 (man. 1438-39), 96 (man. 1438-40).
Narcís Simó
AHG, Gi-11 , vols. 4 (1380-81), 8 (1388-89), 9 (1389), 11 (man. 1391-92), 14 (vio. 1394-96), 16 (man. 1395-96), 18 (not. 1398), 20 (man. 1399-1400), 22 (not. 1402), 23 (not. 1401-02), 24 (man. 1403), 25 (man. 1391 + man. 1404-05 + man. 1406), 26 (man. 1404-05), 27 (man. 1405), 29 (man. 1407), 30 (inventari de P. B. Canelles, prevere).
Francesc Royl
AHG, Gi-11 , vol. 32 (capbreu de comana hospitalera d'Avinyonet de Puigventós, 1389).
Jordi Safont (1408-1421)
AHG, Gi-11 , vols. 33 (not. 1408), 34 (not. 1409-10), 35 (man. 1410-11), 36 (man. 1411), 37 (man. 1411-12), 38 (man. 1413 + man. 1405 i altres anys), 39 (not. 1415 + altres), 40 (man. abril-agost 1415), 42 (man. 1419), 44 (not. 1420 i altres anys), 45 (frag 1414 + man. 1420-21), 43 (test. 1414-21).
Antoni Coll
AHG, Gi-11 , vols. 46 (man. 1426), 47 (man. 1434), 48 (not de 1376 de B. Nadal?).

TAULA 2: Despeses assumides per la ciutat de Girona: demandes fiscals i necessitats comunitàries (1340-1445)

2.1: Donatius, ajudes i contribucions a la corona (1340-1445)

Data	Motiu	Quantitat que paga la ciutat de Girona²
1340-41	Donatiu del braç reial per Guerra de l'Estret	60.000 s.
1342-43	Donatiu del braç reial per reincorporació del Regne de Mallorca + ajudes particulars per a l'armament de galeres	75.000 s. + ?
1344	Donatiu del braç reial per reincorporació del Regne de Mallorca	105.000 s.
1351	Ajuda particular de les comunitats del ducat de Girona per a Sardenya	248.000 ³ .
1353-1355	Donatius del braç reial a les Corts de Vilafranca, Barcelona i Lleida per a Sardenya	342.620 s. ⁴
1354	Ajuda particular de la ciutat de Girona per a Sardenya	25.000 s
1354	Lluïció de jurisdiccions de parròquies alienades al noble Francesc de Cervià	46.000 s.
1356	Ajuda particular de la ciutat de Girona per a Sardenya	24.000 s.
1356	Ajuda particular, juntament amb Sant Feliu de Guíxols i la batllia, per a Guerra contra Castella	38.000 s ⁵
1357	Donatiu de Parlament reial de Lleida per a Castella	78.538 s.
1358	Donatiu del braç reial per a Castella	157.076 s. 10 d. (104.717,89 s. en 1358 i 52.358.94 s. en 1359)
1358	Ajuda particular vinculada a confirmació de privilegis i noves gràcies	10.000 s. ⁶
1359	Donatiu Corts de Cervera per a Castella ⁷	117.937 s. 6 d.

² Indiquem les fraccions pagades en distints anys en el cas d'aportacions que no foren lliurades dins d'un únic exercici.

³ Ignorem com es compartí l'ajuda entre l'ampli conjunt de poblacions que formaven part del ducat.

⁴ Recordem que segons l'"igualament" de 1355 li'n corresponien 314.700. No disposem de xifres completes per cadascun dels subsidis. Només del Parlament de Barcelona de 1354 ens consta que Girona contribuí amb 128.934 s.: AMGi, I.1.1., n. 2, f. 26r-v, 1354/03/05.

⁵ Dins del total que sumaven ambdues ajudes de 1356, la vila de Sant Feliu de Guíxols aportà 9.079,46 s. Agraïxo a Pere Orti Gost aquesta dada inèdita i d'altres similars sobre la mateixa població, que ha extret de: Arxiu Municipal de Sant Feliu de Guíxols, Llibres de Comptes.

⁶ 2.154 s. 7 d. del total foren pagats per Sant Feliu.

		(70.762. 5 en 1360 i 47.175 en 1361; la resta anul·lades)
1362	Ajuda particular amb Sant Feliu de Guíxols i préstec per a la recuperació de patrimoni regi alienat per a Castella	36.270 s. ⁸ + 46.200 s. (5.830 s. de SFG)
1363	Ajuda particular per a Castella	4.800 s.
1363	Donatiu Corts de Montsó per a Castella ⁹	155.998, 29 s. (45.288 en 1363, 60.384 en 1364 i 50.326, 29 en 1365)
1364	Ajuda particular per a Castella	7.700 s.
1364	Donatiu Corts de Barcelona per a Castella	30.192 s.
1364	Donatiu Corts de Barcelona per a Castella	40.473,15 (13.492,05 s. en 1364 i 26.981,1 s. en 1365)
1365-1366	Donatiu Corts de Tortosa-Barcelona per a Castella ¹⁰	33.259 s. 6 d. (4.873 s. 6 d. en 1365, 16.986 en 1366 i 11.400 en 1367); 101.531 s. 3 d. (Imposicions: 12.468 s. 9 d. en 1365, 57.000 s en 1366 i 32.062 s. 6 d. en 1367); 14.310 s. (gabella de la sal pagat a 1366)
1366	Proferta de Parlament reial a Barcelona per a Sardenya	19.950 s. (tot pagat en 1367)
1368	Contribució i remissió de penes per setge de castells dels Cabrera	1.100 s. + 385 s. 4 d.
1368	Commutació de l'usatge <i>Princeps Namque</i> i contribució per a Sardenya	*9.975 (pagat en 1369)

⁷ Comptem els 1887 focs corresponents a la ciutat de Girona i els focs forans, és a dir sense incloure els 224 que corresponien a la vila de Sant Feliu de Guíxols: P. ORTI GOST, «Una primera aproximació als fogatges...», p. 755.

⁸ Desconeixem la part d'aquesta suma total que corresponia a la vila de Sant Feliu de Guíxols

⁹ Cf. nota 6 sobre el nombre de focs de Cervera.

¹⁰ En aquest cas, a propòsit dels donatius aprovats els anys 1365 i 1366 no podem descomptar amb precisió el que corresponia tan sols a Girona dins del global de 1590 que s'atribuïen a la ciutat juntament amb la vila de Sant Feliu de Guíxols. Tot i això, P. Orti comptabilitza el pagament de 4.453, 1 s. per part d'aquesta vila al llarg de 1366, de manera que, com a mínim, cal que restem aquesta suma del que tributà Girona en aquell any: P. ORTI GOST, «La deuda pública municipal...», p. 135.

1369	Anul·lació de gabella de la sal de donatiu de Tortosa-Barcelona de 1365	4.760 s.
1371	Donatiu graciós per investidura de l'infant Joan	15.000 s.
1373	Obsequi a infanta Mata d'Armanyac	10.000 s.
1374	Commutació d'usatge <i>Princeps Namque</i> per entrada de l'infant de Mallorca	17.460 s. ¹¹
1376	Signatura en debitori a favor dels canviadors Descaus i d'Olivella per deutes de l'infant Joan (vinculat a <i>infra</i> ?)	22.000 s.
1377	Donatiu graciós a la cort de l'infant Joan	1.100 s.
1379	Donatiu graciós a la cort de l'infant Joan	11.000 s.
1380	Donatiu graciós per arribada d'infanta Violant	5.500 s.
1380	Compensació a General de Catalunya per restes d'Imposicions implantades l'any 1366	6.660 s.
1380	Redempció d'hosts fallides per atac al castell de Querol	11.000 s.
1383	Arribada del rei d'Armènia	1.100 s.
1383	Aportació al rei per a expedició a Sardenya	1.100 s.
1385	Commutació d'usatge <i>Princeps Namque</i> per entrada de companyies durant segona guerra emporitana	40.800 s. ¹²
1385	Subsidi de Parlament reial a Girona per segona guerra emporitana	44.000 s. ¹³) + 33.000 s.
1385	Prestacions per ofensiva final contra el comtat d'Empúries	2.649 s. + 11.000 s. + 5.500 s. + 6.640 s. ¹⁴
1385	Donatius graciosos a l'infant Joan, a l'infant Martí i a la reina Sibila	13.200 s.
1386	Donatiu graciós a l'infant Joan	11.000 s.
1386	Cancel·lació de drets del <i>vectigal</i> de la llotja de mar de Girona	11.000 s.
1386	Aportació a cort reial per reforma del consell municipal	-
1389-1390	Donatiu aprovats a Corts de Montsó per entrada armanyaguesa	30.600 s. ¹⁵

¹¹ 2.200 s. del total foren aportats per la vila de Sant Feliu de Guíxols.

¹² 6.600 s. correspongueren a la vila de Sant Feliu.

¹³ 3.696 s. del total foren aportats per Sant Feliu.

¹⁴ Ignorem les parts corresponents a la vila de Sant Feliu en aquesta contribució.

¹⁵ 2.106 s. correspongueren a Sant Feliu.

1390	Expedició de privilegis / demanda de coronació de Joan I?	7.150 s.
1393	Remissions de penes (afers de 1391) i concessions de privilegis (vinculat a expedició a Sardenya)	170.500 ¹⁶
1394	Maridatge de Joana de Foix	5.500 s.
1396	Donatiu aprovat en Parlament amb reina Maria per entrada de comte de Foix i aportació per trasllat del rei Martí des de Sicília	200.000 s. (<i>a priori</i> a compte del General de Catalunya) + 44.000 s
1397	Commutació de convocatòria de servei d'host contra el vescomtat de Castellbó	22.594 s. ¹⁷
1399	Confirmació de privilegis/demanda de coronació de Martí I	13.200 s. + 3.850 s.
1405	Maridatge de Martí I de Sicília/ Concessió de privilegis	25.300 s. ¹⁸
1415	Demanda de coronació de Ferran I / Creació del principat de Girona i remissió de maridatges	8.800 s. + 22.000 s. ¹⁹
1419	Maridatge de Maria d'Aragó	4.000 s.
1424	Demanda de coronació d'Alfons IV	11.000 s. +200 s.
1427	Maridatge d'Elionor de Portugal	16.000 s.
1429-1430	Commutació d'usatge <i>Princeps Namque</i> i composició per <i>hosts fallides</i> per entrada de tropes castellanques a Aragó i València	8.800 s + 160.000 s ²⁰
1436	Aportació a Joan de Corbera, governador general de Catalunya, per reforma al consell municipal	1.485 s.
1443	Concessió de privilegis	11.000 s.

¹⁶ 8.250 s. foren aportats per Sant Feliu de Guíxols.

¹⁷ 2.530 s. foren pagats per Sant Feliu de Guíxols.

¹⁸ Possiblement 822 s. 3 d. del total anaren a càrrec de la vila de Sant Feliu.

¹⁹ 550 s. de la primera suma i 390 s. 6 d. de la segona foren assumits per Sant Feliu.

²⁰ Possiblement només es pagaren 1.200 s.

2.2: Despeses per necessitats comunitàries (1360-1345)

Data	Motiu	Quantitat invertida o desemborsada²¹
1361-1362	Inversions en obres de les muralles	-
1368-1369	Inversions en obres de les muralles	-
1372-1373	Inversions en obres de les muralles	20.026 s. 9 d.
1373-1376	Inversions en obres de les muralles	325.961 s. 10 d.
1374-1375	Inversions en obres de les muralles	18.047 s. 10 d.
1374-1375	Indemnitzacions a particulars afectats per obres de les muralles	218.871 s. 1 d.
1374-1375	Adquisició de forment per a la ciutat	66.000 s. + 45.000 s.
1384-1386	Inversions en obres de les muralles	77.000 s. + 22.000 s. (33000 per cada any)
1385	Indemnització a particular afectat per les obres de les muralles	10.612 s. 10 d.
1389	Inversions en obres de les muralles	*33.000 s.
1390	Inversions en obres de les muralles	*14.000 s.
1390	Inversions en obres de les muralles	88.000 s.
1391	Inversions en obres de les muralles	22.000 s.
1396	Inversions en obres de les muralles	*33.000 s.
1403	Habilitació de «seny de les hores»	*47.300 s.
1411	Inversions en reparacions de Torre Gironella i alguns altres punts	40.000 s.
1414	Adquisició de casa per a llotja de la ciutat/casa del consell	12.000 s.
1426	Inversions per a obres a la llera del Ter	45.900 s.

²¹ Assenyalam amb * quan es tracta de quantitats molt aproximades.

1428-29	Inversions per a obres a la llera del Ter	25.900 s.
1438-1439	Inversions en reparacions en alguns punts de les muralles	20.800 s.

TAULA 3: Emissions de rendes entre 1343 i 1347

Data emissió ²²	Comprador	Tipus de renda	Pensió (s.)	Capital (s.) ²³	Interès	Ref. arxivístiques	Data Lluïció i ref
1343/04/18	Sibil·la, mu de Pere I Ramada, mercader dif de Gi	Violari	100	700	14'29	AHG, Gi-06, vol. 33, s. f., 1343/04/18	
1343/04/18	Guillem Jordà, c Gi	Violari	200	1400	14'29	AHG, Gi-06, vol. 33, s. f., 1343/04/18	1343/11/20 : AMGi, I.1.2.1., llig. 5, reg. 1, f. 45v
1343/04/18	Guillem I Castell, mercader, c Gi	Violari	100	700	14'29	AHG, Gi-06, vol. 33, Sf, 1343/04/18	Nota de cancel·lació al propi contracte: 1345/27/04
1343/04/18	Ramon I Provençal, c Gi	Violari	100	700	14'29	AHG, Gi-06, vol. 33, s. f., 1343/04/18	1343/11/19: AMGi, I.1.2.1., llig. 5, reg. 1, f. 45v
c. 1343/04 o 05	Guillem Sacosta, mercader, c Gi	Violari	300	<2.100>	<14,29>	AMGi, I.1.2.1., llig. 5, reg. 1, f. 44v-45r, 1343/10/24	Continua a 1348
c. 1343/04 o 05	Francesc Pabia, mercader, c Gi	Violari	300	2100	14'29	AMGi, I.1.2.1., llig. 5, reg. 1, f. 44v-45r, 1343/10/24	1344/11/05: AMGi, I.1.2.1., llig. 5, reg. 1, f. 77v,
c. 1343/04 o 05	Pere I Ferrer, mercader, c Gi [fan la llució ell mateix, Arnau I Ferrer, germà seu i també mercader, i Pere Fullà, ferrer de Gi]	Violari	300	2100	14'29	AMGi, I.1.2.1., llig. 5, reg. 1, f. 44v-45r, 1343/10/24	1345/10/14 : AMGi, I.1.2.1., llig. 5, reg. 1, s.f.
c. 1343/04 o 05	Francesc I Adroer, jurista, c	Violari	500	1.500	14'29	AMGi, I.1.2.1.,	

²² Guilleré féu una primera relació d'algunes rendes a C. GUILLERÉ, *Girona al segle XIV* ..., vol. I, quadre 16, p. 253.

²³ Assenyalam amb <> quan deduïm la xifra del capital amb el supòsit que l'interès era del 14,29%.

	draps de lli ²⁵								l·lig. 5, reg. 1, f. 79r, 1344/11/30	AMGi, I.1.2.1., l·lig. 5, reg. 1, f. 114r
1344/05/11	Bernat I Sampsó, draper c Gi	Violari	300	2.100	14'29				AMGi, I.1.2.1., l·lig. 5, reg. 1, f. 78v, 1344/12/04	1346/10/07 : AMGi, I.1.2.1., l·lig. 5, reg. 1, f. 123r-v
c. 1344/05	Bernat I Sampsó i Simó Jalbert, drapers de Gi	Violari	400	<2.800>	<14,29>				AMGi, I.1.2.1., l·lig. 5, reg. 1, f. 78v, 1344/12/04	
1344/05/18	Guillem Crespià, mercader, c Gi	Violari	200	1.400	14'29				AMGi, I.1.2.1., l·lig. 5, reg. 1, f. 78v, 1344/12/04	1346/10/22: AMGi, I.1.2.1., l·lig. 5, reg. 1, f. 124r-v
c. 1344/05	Guillem Fort, mercader c Gi	Violari	500	<3.500>	<14,29>				AMGi, I.1.2.1., l·lig. 5, reg. 1, f. 78v, 1344/12/04	
c. 1344/05	Margarida, mu de Guillem Busquets, c Gi dif	Violari	400	<2.800>	<14,29>				AMGi, I.1.2.1., l·lig. 5, reg. 1, f. 85v, 1345/03/08	
c. 1344/05	Guillem de Constantins de Gi	Violari	100	<700>	<14,29>				AMGi, I.1.2.1., l·lig. 5, reg. 1, f. 85v, 1345/03/08	
1344/05/14	Domingo Gornall, mercader, c Gi	violari	200	1.400	14'29					1346/10/05 : AMGi, I.1.2.1., l·lig. 5, reg. 1, f. 123r
1345/12/22	Dominga, mu de Jaume Sarriera, cirurgià dif, c Gi	Violari	150	1050	14'29					1346/09/20: AMGi, I.1.2.1., l·lig. 5, reg. 1, f. 117r-v

²⁵ A finals de 1345 en té cessió d'una paga Guillem Jordà canviador: AMGi, I.1.2.1., l·lig. 5, reg. 1, f. 100r.

1345/12/30	Guillem I Castell, mercader, c Gi	Violari	100	700	14'29	1346/09/16: AMGi, I.1.2.1., llog. 5, reg. 1, f. 117r
c. 1347/07	Margarida, mu d'Arnau de Vivers, menor de dies jurista de Gi, tutora de Margarida i Caterina, pub, filles seves i del seu marit dif	Violari	1.000	7.000	14'29	AMGi, I.1.2.1., llog. 5, f. 148r-149r, 1347/07/09
c. 1347/07	Francesca, filla del dit Arnau de Vivers	Violari	500	3.500	14'29	AMGi, I.1.2.1., llog. 5, f. 148r-149r, 1347/07/09
c. 1347/07	Jaume Calvet	Violari	300	2.100	14'29	1352/04/28 : AMGi, I.1.2.1., llog. 5, f. 225r
c. 1347/07	Guillem II Santmartí, júnior, fill de Guillem I Santmartí, c Gi dif	Violari	200	1.400	14'29	AMGi, I.1.2.1., llog. 5, f. 148r-149r, 1347/07/09
1347/07/27	Ramon Prat, jurista, fill de Ramon Prat, jurista de Besalú i a Pere I Prat, c Gi, jurista, pagant en nom del primer	Violari	200	1.400	14'29	1347/08/30: AMGi, I.1.2.1., llog. 5, f. 152r-v

TAULA 4: Emissions de rendes entre 1353 i 1356

4.1: Emissions de 1353

Data emissió	Comprador	Típus de renda	Pensió (s.)	Capital (sb)	Interés (%)	Ref. emissió	Data Lluïció i ref
1353/04/17	Guillem II Santmartí	Censal-Violari	250 s. c. i 714 s. 3 d 1 ob de v.	10.000	9,64	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f 209r-216v, 1353/04/17	-
1353/04/25	Francesc I Adroer	Censal-Violari	200 s. de c. i 572 s. 4 d. de v.	8.000	9,65	AMGi, I.1.2.1., llig 5, reg 4 F 66r, 1353/05/03	Reduït juntament amb altres rendes ²⁶ : 1377/10/24: AMGi, I.3.3.2.4., RG 43114, f. 25v.
1353/04/27	Joan Prat, apotecari c Gi	Censal-Violari	250 s. de c. i 714 s. 3 d. 1 ob de v.	10.000	9,64	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 217r-226r, 1353/04/27	
1353/05/12	Guillem I Domenja, c Gi	Censal-Violari	190 s. de c. i 500 s. de v.	7.000	9,64	AMGi, I.1.2.1., llig 5, reg 4 F 66r, 1353/05/03 = AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 226v-234v/1353/05/12	Reduït juntament amb una altra renda ²⁷ a 1377/10/21: AMGi, I.3.3.2.4., RG 43114, f. 19r
1353/05/12	Elvira, mu d'Arnau Perpinyà, mercader dif	Censal-Violari	250 s. de c. i 716 s. de v.	10.000	9,66	AMGi, I.1.2.1., llig 5, reg 4 F 66r, 1353/05/03 = AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f.	Canc a 1377/09/13 per man de Bernat Estruç que en té cessió

²⁶ En aquesta font de 1377 la renda mixta consta ja com un censal mort: possiblement s'havia fet la conversió en el primer procés de novació del deute de 1368.

²⁷ En aquesta font de 1377 la renda mixta consta ja com un censal mort: possiblement s'havia fet la conversió en el primer procés de novació del deute de 1368

1353/05/12	Francesc I Santceloni, c Gi	Censal-Violari	87 s. 6 de c. i 250 s. 6 d. de v.	3.500 ²⁸	9,66	245r- 253v/1353/05/12 AMGi, I.1.2.1., llig 5, reg 4 F 66r, 1353/05/0303 = AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 327r- 335r/1353/05/12	Reduït juntament amb una altra renda ²⁹ a 1377/10/16: AMGi, I.3.3.2.4., RG 43114, f. 3v-4v.
1353/05/?	Francesc Jalbert, c Gi	Censal-Violari	105 s. de c. i 300 s. 8 d. de v.	4.200	9,66	AMGi, I.1.2.1., llig 5, reg 4 F 66r, 1353/05/03	

4.2: Emissions de 1354

Data emissió	Comprador	Tipus de renda	Pensió (s.)	Capital (s.)	Interès	Ref. emissió	Data Lluïció i ref
1354/03/05	Guillem II Sunyer, c Gi	Violari	3.000	21.000	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f 60r-67v, 1354/03/05	Canc. s.d.
1354/03/05	Bernat de Vic, c Gi	Violari	200	1.400	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f 68r-77v, 1354/03/05	Canc. s.d.
1354/03/05	Pere de Vic, c Gi	Violari	300	2.100	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f 78r-86v, 1354/03/05	Canc. s.d.
1354/03/05	Bonanat Sifré, c Gi, fill de Guillem Sifré d'Aro	Violari	150	1.050	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 87r-96v,	Canc. s.d.

²⁸ Explícitament, se li paga amb el capital amb què el creditor havia d'adquirir la renda el que se li devia per una armada del rei que ha de correspondre's amb el motiu del Parlament de Vilafranca aprovat feia pocs mesos.

²⁹ En aquesta font de 1377 la renda mixta consta ja com un censal mort: possiblement s'havia fet la conversió en el primer procés de renegociació del deute de 1368

1354/03/05	Arnau Rafart, c Gi	Violari	500	3.500	14,29	1354/03/05 AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 96r-112v, 1354/03/05	Canc. s.d.
1354/03/05	Francesca, mu de Guillem I Santmartí, c Gi, dif	Violari	360	2.520	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 104r-112v, 1354/03/05	Canc. s.d.
1354/03/05	Francesca, mu de Berenguer Plana, c Gi dif	Violari	150	1.050	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 113r-121v, 1354/03/05	Canc. s.d.
1354/03/05	Pere I Escala, c Gi	Violari	100	700	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 122r-128v, 1354/03/05	Canc. s.d.
1354/03/05	Gualda, mu d'Arnau I Ferrer, mercader dif c Gi	Violari	400	2.800	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 129r-136r, 1354/03/05	Canc. s.d.
1354/03/05	Bonada, mu de Ramon I Sitjar, c Gi	Violari	150	1.050	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 137r-146v, 1354/03/05	Canc. s.d.
1354/03/05	Brunissenda, mu de Jaume Mitjavila, c Gi dif	Violari	400	2.800	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 147r-154v, 1354/03/05	Canc. s.d.
1354/03/05	Sibil·la, mu de Bonanat Costa, mercader, c Gi dif	Violari	300	2.100	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 155r-162v, 1354/03/05	Canc. s.d.
1354/03/05	Berenguer Lull, sastre c Gi	Violari	150	1.050	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 163r-171v, 1354/03/05	Canc. s.d.
1354/03/05	Guillem de Balbs, cavaller	Violari	300	2.100	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 172r-181v, 1354/03/05	Canc. s.d.
1354/03/05	Ferrer Seguríoles, mercader, c Gi	Violari	500	3.500	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 182r-189v,	Canc. s.d.

1354/03/05	Caterina, mu de Berenguer Oller, c Gi dif	Violari	400	2.800	14,29	1354/03/05 AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 190r-200v, 1354/03/05	Canc. s.d.
1354/03/05	Francesc I Santceloni, c Gi	Violari	200	1.400	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 201r-207v, 1354/03/05	Canc. s.d.
1354/03/05	Bernat d'Albuça, c Gi	Violari	300	2.100	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 235r-244v, 1354/03/05	Canc. s.d.
1354/03/05	Bernat II Sampsó, fill i hereu de Bernat I Sampsó, c Gi dif (són curadors del comp. Ponç Malarç i Joan Albert, c Gi)	Violari	1.000	7.000	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 255r-261v, 1354/03/05	Canc. s.d.
1354/03/05	Jaume Pabia, c Gi	Violari	400	2.800	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 262r-268v, 1354/03/05	Canc. s.d.
1354/03/05	Ferrer de Llagostera, cavaller	Violari	500	3.500	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 269r-276v, 1354/03/05	Canc. s.d.
1354/03/05	Francesc Prat, apotecari, c Gi	Violari	500	3.500	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 277r-284v, 1354/03/05	Canc. s.d.
1354/03/05	Francesca, filla de Jaume Bayer, c Gi dif	Violari	100	700	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 285r-294v, 1354/03/05	Canc. s.d.
1354/03/05	Ramon Ribot, c Gi	Violari	100	700	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 295r-302v, 1354/03/05	Canc. s.d.
1354/03/05	Bernat II Estruç, c Gi	Violari	1150	8.050	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 303r-310v, 1354/03/05	Canc. s.d.

1354/03/05	Lluís Estruc, c Gi	Violari	200	1.400	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 311r-318v, 1354/03/05	Canc. s.d.
1354/03/05	Francesc Pàbia, c Gi	Violari	200	1.400	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 319r-326v, 1354/03/05	Canc. s.d.
1354/03/05	Francesc I Santmartí, c Gi	Violari	3.000	21.000 s	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, s.f., 1354/03/05	Canc. s.d.
1354/03/05	Guillem Guic, c Gi	Violari	200	1.400	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, s.f., 1354/03/05	Canc. s.d.
1354/03/05	Caterina, filla de Francesc Pujol, c Gi	Violari	400	2.800	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, f. 74r-81v, 1354/03/05	Canc. s.d.
1354/09/19	Guillem II Sunyer, c Gi	Violari	200	1.400	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 395r-398v, 1354/09/19	Canc. s.d.
1354/09/19	Francesca, mu de Guillem Santmartí, c Gi dif	Violari	100	700	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 399r-402v, 1354/09/19	Canc. s.d.
1354/09/19	Margarida, filla del dif. Guillem Castell, c Gi	Violari	100	700	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 403r-406v, 1354/09/19	Canc. s.d.
1354/09/19	Elvira, mu d'Arnau Perpinyà, c Gi dif.	Violari	200	1.400	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 407r-410v, 1354/09/19	Canc. s.d.
1354/09/19	Guillem I Domenja, jurista, c Gi	Violari	300	2.100	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 411r-414v, 1354/09/19	Canc. s.d.
1354/09/19	Bernat Serra, c Gi	Violari	100	700	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 415r-418v, 1354/09/19	Canc. s.d.
1354/09/19	Bernat Albuçà, c Gi	Violari	300	2.100	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 419r-422v,	Canc. s.d.

1354/09/19	Francesc I Santceloni, c Gi	Violari	200	1.400	14,29	1354/09/19 AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f 420r-425v, 1354/09/19	Canc. s.d.
1354/09/19	Esmenjards, mu de Bartomeu Cruquella, c Gi dif	Violari	150	1040	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f 425r-430v, 1354/09/19	Canc. s.d.
1354/11/04	Bonanat de Tornavells, c Gi	Violari	500	3.500	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f 431r-434v, 1354/11/04	Canc. s.d.

4.3: Emissions de 1355

Data emissió	Comprador	Tipus de renda	Pensió (s.) ³⁰	Capital (s.)	Interès	Ref. emissió	Data Lluïció i ref
1355/04/25	Francesc Puig, c Gi	Censal-Violari	150 s. de c. i 428 s. de v.	6.000 s	9,63	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, f. 300r-307v, 1355/04/25	1377/10/27 per voluntat del dit F. Puig
1355/04/25	Bernat Banyoles, c Gi	Censal-Violari	100 s. de c. i 300 s. de v.	4.100 s	9,76	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, f. 308r-316v, 1355/04/25	1377/10/23 per voluntat de Caterina, mu de Francesc Adrover, filla del dit B. Banyoles, dif
1355/04/25	Jaume Hospital, escrivà, c Gi	Censal-Violari	100 s. de c. i 300 s. de v.	4.100 s	9,76	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, f. 317r-325r, 1355/04/25	
1355/04/27	Ferrer Oliba de Girona	Censal-Violari	25 s. de c. i 100 s. de v.	1.200	10,42	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, f. 325v-333v, 1355/04/27	1377/11/09 per Francesc Oliba, fill ihereu del dit

³⁰ Indiquem quina part és censal (c) i quina violari (v) en les rendes mixtes.

									Ferrer Oliba, tot i que part de la renda cedida a mon St Martí Sacosta
1355/05/06	Lluís Estruç, c Gi	Violari	200	1.400	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, f. 337r-341v, 1355/05/06			
1355/05/06	Margarida Rossinyol, mu de Pere Rossinyol, dif, de Vilamacolum comorant a Gi	Violari	175	1225	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, s.f., 1355/05/06			
1355/07/28	Brunissenda, mu de Bonanat Tornavells,	Violari	300	2.100	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, f. 343r-346r, 1355/07/28			
1355/07/28	Ramon I Medir, c Gi	Violari	300	2.100	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, f. 357r-s.f., 1355/07/28			
1355/07/28	Francesc Jalbert, fill de Simó Jalbert, c Gi, dif.	Violari	200	1.400	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, s.f., 1355/07/28			
1355/07/28	Francesc I Santceloni, c Gi	Violari	300	2.100	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, s.f., 1355/07/28			
1355/07/28	Ramon I Medir, canviador, c Gi	Violari	500	3.500	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 9r-12v, 1355/07/28			
1355/09/22	Jaspert de Campllong, c Gi (compra en nom seu Jaume Marcó, c Gi)	Violari	500	3.500	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 14r-19r, 1355/09/22			
1355/09/22	Guillem de	Violari	500	3.500	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG			

	Queixàs, draper c Gi					43103, f. 20r-25r, 1355/09/22			
1355/ 1355/12/11	Francesc Prat, apotecari de Gi	Violari	500	3.500	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 56r- 59v,1355/09/22			
1355/12/11	Jaspert de Campllong, c Gi	Censal- Violari	250 s. de c. i 750 s. de v.	10.250 s	9,76	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 47r- 55v,1355/12/11		1378/03/08 per voluntat de Jaspert de Campllong	
1355/12/18	Deuslondà Miró, ballester, c Gi	Censal- Violari	25 s. 6 d. de c. i 75 s. de v.	1.025	9,8	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 27r-35v, 1355/12/18			
1355/12/18	Bernat I Sarriera, mestre en medicina, c Gi	Censal- Violari	250 s de c. i 750 s. de v.	10.250	9,76	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 37r-45v, 1355/12/18		1378/03/08 per voluntat de Jaspert de Campllong	
1355/12/28	Berenguer Olivella, mercer, cGi	Censal- Violari	210 s. de c. i 600 s. de v.	8.400	9,64	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 326r-334r, 1355/12/28			
1355/12/28	Berenguera, muller de Guillem Ramon de Serres, taverner, c Gi	Censal- Violari	52 s. 6 d. de c. (82 ll. 10 s. de preu aquesta part) i 150 s. de v.	2.100	9,64	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 336r-344v, 1355/12/28			

4.4: Emissions de 1356

Data emissió ³¹	Comprador	Típus de renda	Pensió (s.)	Capital (s.)	Interès	Ref. emissió	Data Lluïció i ref
1356/?	Gueraula, mu d'Arnau I Ferrer, c Gi dif	Censal-Violari	105 s. de c. i i300 s. de v.	2050 s. de c. i 2050 s. de v.; total: 4.100	9,87	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 347r-353v, 1356/?	1377/11/03 per voluntat de Per Escala, tenint cessió de Narcisa, mu seva i filla i ereva de la dita Gueraula Ferrer, dif.
1356/04/08	Francesc Santdionís	Censal-Violari	501 s	5.200	9,63	A partir de lluiçió: AMGi, I.3.3.2.4., RG 43114, f. 10v-11r, c. 1380	1377/10/30
1356/04/09	Francesc Prat	Censal-Violari	142 s	2.840	5 ³²	A partir de lluiçió: AMGi, I.3.3.2.4., RG 43114, f. 38r-v, c. 1380	1377/11/16
1356/04/09	Brunissenda, mu de Jaume Mitjavila, mercader dif, cGi	Censal-Violari	75 s. de c. i 222 s. 10 d. 1 ob. de v.	1.560 s. de c. i 1555 s. de v.; total: 3115	9,56	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 409r-415r, 1356/04/10	
1356/04/09	Bernat II Sampsó, fill i hereu de Bernat I Sampsó, draper dif c Gi (en són curadors Ponç	Censal-Violari	175 s. de c i 500 s. de v.	7000	9,64	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 32r-39v, 1356/04/09	1377/10/18, per voluntat de Bernat Malars, jurista, curador de Bernat Sampsó, malalt

³¹ Sabem pels comptes del sindicat de redreç del deute de 1377-1380 (AMGi, I.3.3.2.4., RG 43114, c. 1380), que a la primavera de 1359 es vengueren algunes altres rendes mixtes que no podem incloure en aquest quadre per conèixer-ne l'existència de manera massa aproximada. Per exemple, se'n vengué una al jurista Guillem I Domenja (també creditor de 1354), encara que en el moment de lluir-se a finals de la dècada de 1370 ja havien mort les vides i, per tant, s'havia cancel·lat automàticament la part de la renda a violari.

³² Només podem documentar la part de la pensió venuda a censal per tal com la part de violari s'havia extingit.

	Malarç canviador i Joan Albert, mercader)								mental
1356/04/09	Ferrer de Segurióles, mercader, c Gi	Censal-Violari	181 s. de c i 519 s. de v.	7260	9,64	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 39v-46r, 1356/04/09	1377/10/31 per man de Nicolaua, mu del dit Ferrer de Segurióles, dif, tutora de Ferrer, pub, fill i hereu de Pere Segurióles, dif, hereu del dit Ferrer.		
1356/04/10	Brunissenda, mu de Bonanat de Tornavells, dif	Censal-Violari	237 s. 6 d.	4.750	5 ³³	A partir de lluitió: AMGi, I.3.3.2.4, RG 43114, f. 54v, c. 1380	1378/04/09		
1356/04/10	Francesc Trilla, mercader, c Gi	Censal-Violari	80 s de c i 230 s de v	1.600 s de c i 1.600 s de v.	9,68	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 354r-361v, 1356/04/10	-		
1356/04/10	Francesca, mu de Berenguer Plana, c Gi	Censal-Violari	52 s 6 d de c i 150 s de v	Total 2.100 s	9,64	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 368r-373v, 1356/04/10	Canc. s.d.		
1356/04/11	Bernat Serra, c Gi	Censal-Violari	38 s 6 de c i 110 s de v	1540 s total: 770 s de c i la resta de vio	9,64	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 47v-52v, 1356/04/11	Canc. s.d.		
1356/04/11	Elvira, mu d'Arnau Perpinyà, c Gi dif	Censal-Violari	130 s de c i 317 s 5 d de v	Total de 5.400 s	8,28	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 54r-52v-59v, 1356/04/11	Canc. s.d.		
1356/04/11	Arnau I Ramada,	Censal-Violari	90 s de c i 260	Total de 3.620	9,67	AMGi, I.3.3.2.4,	Canc. s.d.		

³³ La part de violari segurament s'havia extingit en el moment de la lluitió.

	curador de Guillem i Elvira, fills de Ferrer Sa Sala, c Gi dif		s de v	s		RG 43102, s.f., 1356/04/11	
1356/04/11	Jaspert de Campllong, c Gi	Censal-Violari	375 s. de c i 1.125 s. de v.	15.375	9,76	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 180r-187v, 1356/04/11	1378/03/08 per vol de Jaspert de Campllong
1356/04/11	Francesc I Santceloni, c Gi	Censal-Violari	130 s de censal i 371 s 1 d de violari	5.200	9,63	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 188r-195v, 1356/04/11	1377/10/15 per vol de Francesc Santceloni
1356/04/11	Ramon I Medir, canviador, cGi	Censal-Violari	377 s. de censal i 1123 s. de violari	15.375	9,77	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, s.f., 1356/04/08	1378/06/22

TAULA 5: Comparació entre emissions de rendes de l'any 1356 i les de 1354

Data emissió	Comprador	Tipus de renda	Pensió (s.)	Capital (s.)	Renda adquirida a 1354 o 1355
1356/?	Gueraula, mu d'Arnau I Ferrer, c Gi dif	Censal-Violari	105 s. de c. i 300 s. de v.	2050 s de c i 2050 s de v.	Violari de 400 s. an. i 2.800 s. de capital
1356/04/08	Francesc Santdionís	Censal-Violari	501 s	5.200	
1356/04/09	Francesc Prat	Censal-Violari	142 s.	2.840	Violari de 500 s. i 3.500 s. de capital
1356/04/09	Brunissenda, mu de Jaume Mitjavila, mercader dif, c Gi	Censal-Violari	75 s. de c. i 222 s. 10 d. 1 ob. de v.	1.560 s de c i – de v.	Violari de 400 s. an. i 2.800 s. de capital
1356/04/09	Bernat II Sampsó, fill i hereu de Bernat I Sampsó, draper dif c Gi (en són curadors Ponç Malarç canviador i Joan Albert, mercader)	Censal-Violari	175 s. de c. i 500 s. de v.	7000	Violari de 1.000 s. an. i 7000 s de capital
1356/04/09	Ferrer de Segurioles, mercader, c Gi	Censal-Violari	181 s. de c. i 519 s. de v.	7260	Violari de 500 s. an. i 3.500 s de capital
1356/04/10	Brunissenda, mu de Bonanat Tornavells	Censal-Violari	237 s. 6 d.	4.750	Violari de 500 s. i 3.500 s. de capital (venut al marit encara viu aleshores)
1356/04/10	Francesc Trilla, mercader, c Gi	Censal-Violari	80 s. de c. i 230 s. de v.	1.600 s. de c. i 1.600 s. de v.	-
1356/04/10	Francesca, mu de Berenguer Plana, c Gi	Censal-Violari	52 s. 6 d. de c. i 150 s. de v.	2.100	Violari de 150 s. an. i 1050 s. de capital

1356/04/11	Bernat Serra, c Gi	Censal-Violari	38 s. 6 d. de c. i 110 s. de v.	1540 s total: 770 s. de c. la resta de v.	Violari de 100 s. an. i 700 s. de capital
1356/04/11	Elvira, mu d'Arnau Perpinyà, c Gi dif	Censal-Violari	130 s. de c. i 317 s. 5 d. de v.	5.400	Violari de 200 s. an. i 1.400 s. de capital
1356/04/11	Arnau Ramada, curador de Guillem i Elvira, fills de Ferrer Sa Sala, c Gi dif	Censal-Violari	90 s. de c. i 260 s. de v.	3.620	-
1356/04/11	Jaspert de Campllong, c Gi	Censal-Violari	375 s. de c. i 1.125 s. de v.	15.375	Violari de 500 s. an. i 3.500 s. de capital; censal-violari de 250 s. an. de censal i 750 s. de violari a 10.250 s de capital
1356/04/11	Francesc I Santcloni, c Gi	Censal-Violari	130 s. de c. i 371 s. 1 d. de v.	5.200	Violari de 200 s. an. i de 1.400 s. de capital; violari de 200 s. an. i de 1.400 s. de capital; violari de 300 s. an. i 2.100 s. de capital
1356/04/11	Ramon I Medir, canviador, cGi	Censal-Violari	377 s. de c. i 1123 s. de v.	15.375	Violari de 300 s. an i 2.100 s. de capital

TAULA 6: Emissions de rendes entre 1359 i 1366

6.1: Emissions de 1359

Data emissió	Comprador	Típus de renda	Pensió (s.)	Capital (s.)	Interés (%)	Ref. emissió	Data Lluïció i ref
1359/01/05	Caterina, mu de Berenguer Oller, c Gi dif	Censal-Violari	75 s. de c. i 204 s. de v	3.000	9,3	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 266r-272r, 1359/01/05	1377/10/19
1359/01/05	Francesc I Santceloni, c Gi	Censal-Violari	75 s. de c. i 214 s. 4 d. de v	3.000	9,64	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 173r-180r, 1359/01/05	1377/10/16
1359/01/05	Margarida, mu de Bernat Cervera, c Gi dif [mare de Francesca, mu de Guillem Pere de Reixac]	Censal-Violari	49 s. de c i 150 s. de v	2.040	9,75	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 317r-324r, 1359/01/05	
1359/01/05	Caterina, mu de Francesc II Terrades, c Gi	Censal-Violari	75 s. de c ³⁴	1.500 (només part de censal)	-	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43114, f. 12v-13r	
1359/01/05	Francesc Trilla	Censal-Violari	200	2.040	9,8	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43114, f 70v, c. 1380	1377/10/19
1359/05/31	Bernat II Estruç, c Gi	Violari	1.000	7.000	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 307r-315v, 1359/05/31	1368
1359/06/04	Pere Camós, c Gi	Violari	150	1050	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f.196r-	

³⁴ Desconexem la part de violari en haver-se extingit l'any 1377.

1359/06/04	Bernat Puig, corder de Gi	Violari	200	1.400	14,29	205v, 1359/06/04 AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 236r-244v, 1359/06/04	1368
1359/06/04	Pere Serra, ferrer	Violari	200	1.400	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43114, f. 117r	
1359/06/04	Pere sa Vila de Besalú, fill de Bernat de Vila d'Argelaguer	Violari	400	2.800	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 245r-255r, 1359/06/04	1368/05/30
1359/06/04	Guillem Costa, draper, c Gi	Violari	600	4.200	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 290r-306r, 1359/06/04	1368
1359/06?	Brunissenda, mu de Pere Vilella, vanover, c Gi dif	Violari	100	700	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 306r, 1359/06?	
1359/06/19	Guillem Hospital, c Gi	Violari	200	1.400	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43104, f 258r- 265r, 1359/06/19	c. 1368
1359/06/19	Francesc I Sampsó, c Gi	Violari	300	2.100	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43114, f 9r	
1359/06/19	Guillem L'apart, c Gi	Violari	300	2.100		AMGi, I.3.3.2.4, RG 43114, f 41v- 42r	
1359/08/27	Francesc I Santceloni, c Gi	Censal-Violari	200 s. de c. i 571 s. 5 d. de v.	8.000 s.	9,64	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 60v- 67v, 1359/08/27	1377/10/16

6.2: Emissions de 1360

Data emissió ³⁵	Comprador	Típus de renda	Pensió (s.)	Capital (s.)	Interés (%)	Ref. emissió	Data Lluició i ref
1360/01/07	Arnau Savall, c Gi, fill de Jaume Savall, dif, de Galliners	Violari	600	4.200	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43105, s.f., 1360/01/07	c. 1368
1360/01/07	Pere I Escala, c Gi	Violari	500	3.500	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43105, f. 17r- 26r, 1360/01/07	
1360/01/07	Bernat Vic, c Gi	Violari	500	3.500	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43105, f. 37r- 45v, 1360/01/07	c. 1368
1360/01/07	Bernat Vic, c Gi	Violari (es venen 2 vio idèntics a 2 compradors)	500	3.500	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43105, f. 41r- 54v, 1360/01/07	c. 1368
1360/01/07	Bernat Quart, mercader, c Gi	Violari	150	1.050	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43105, f. 55r- 64r, 1360/01/07	c. 1368
1360/01/07	Gueraula, mu d'Arnau I Ferrer, mercader dif, c Gi	Violari	150	1.050	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43105, f. 65r- 74r, 1360/01/07	1371/05/19?
1360/01/07	Guillem Forn, paraire, c Gi	Violari	200	1.400	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43105, f. 75r- 84r, 1360/01/07	c. 1368
1360/01/07	Guillem II Sunyer, c Gi	Violari	100	700	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43105, f. 85r- 93v, 1360/01/07	1378/07/22
1360/01/07	Ferrer de Segurióles,	Violari	100	700	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43105, f. 95r-	-

³⁵ Bona part de les rendes emeses al llarg de 1360 són recollides per C. Guilleré a IBD., *Girona al segle XIV...*, vol. II, p. 254.

		mercader, c Gi							103r, 1360/01/07	
1360/01/07	Pere Venrell, de la parr. de Vilablareix	Violari	50	350	14,29				AMGi, I.3.3.2.4, RG 43105, f. 105r-113v, 1360/01/07	-
1360/04/17	Ramon de Palol de Revardit, cavaller	Censal-Violari	1.000	10.250	9,76				AMGi, I.3.3.2.4, RG 43114, f. 46v	
1360/07/30	Pere I Ferrer, mercader de Gi	Violari	300	4.200	14,29				AMGi, I.3.3.2.4, RG 43105, f. 118r-127v, 1360/07/30	Canc c. 1368
1360/07/30	Ramon I Medir, canviador c Gi	Violari	250	1.750	14,29				AMGi, I.3.3.2.4, RG 43105, f. 128r-136r, 1360/07/30	Canc c. 1368
1360/07/30	Ramon I Medir, canviador c Gi	Violari (2 vio idèntics al mateix comprador)	250	1.750	14,29				AMGi, I.3.3.2.4, RG 43105, f. 138r-146r, 1360/07/30	Canc1377/10/24
1360/07/30	Francesca, mu de Lluís Estruç, c Gi	Violari	200	1.400	14,29				AMGi, I.3.3.2.4, RG 43105, f. 158r-181v, 1360/07/30	c. 1377
1360/07/30	Guillema, mu de Pere Palol, apotecari c Gi dif	Violari	100	700	14,29				AMGi, I.3.3.2.4, RG 43105, f. 182r-191v, 1360/07/30	c. 1368
1360/07/30	Margarida, mu de Guillem II Sunyer, c Gi	Violari	100	700	14,29				AMGi, I.3.3.2.4, RG 43105, f. 192r-201v, 1360/07/30	1378
1360/08/03	Arnau Mas, mercader, c Gi	Violari	150	1.500	14,29				AMGi, I.3.3.2.4, RG 43105, f.	-

									202r-210v, 1360/08/03	
1360/08/03	Guillem Bernat Beuda, cuirater, c Gi	Violari	300	2100	14,29				AMGi, I.3.3.2.4, RG 43105, f. 211r-219v, 1360/08/03	-

6.3: Emissions de 1361

Data emissió	Comprador	Tipus de renda	Pensió (s.)	Capital (s.)	Interés (%)	Ref. emissió	Data Lluició i ref
1361/02/23	Guillem Cerir, c Gi	Violari	400	2.800	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43105, f. 225r-232r, 1361/02/23	C. 1368
1361/02/23	Lluís Estruç, c Gi	Violari	200	1.400	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43105, f. 234r-241v, 1361/02/23	c. 1368
1361/02/23	Arnau Pelegrí, c Gi	Violari	500	3.500	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43105, f. 242r-249r, 1361/02/23	
1361/02/23	Ramon I Medir, c Gi	Violari	250	1.750	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43105, f. 252r-259v, 1361/02/23	c. 1368
1361/02/23	Ramon I Medir, c Gi	Violari (2 vio idèntics al mateix comprador)	250	1.750	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43105, f. 260r-267v, 1361/02/23	c. 1368
1361/02/23	Pere I i Francesc I	Violari	400	2.800	14,29	AMGi, I.3.3.2.4,	c. 1368

	Desvern, fills pub de Nicolau Desvern (a través del seu tutor Berenguer Hospital)							RG 43105, f. 268r-275v, 1361/02/23	
1361/04/13	Margarida, mu de Pere Vidal, c Gi dif	Violari	150	1050	14,29		AMGi, I.3.3.2.4, RG 43114, f. 9v-10r		
1361/04/15	Francesc Trilla, c Gi	Censal-Violari	310	3.210	9,66		AMGi, I.3.3.2.4, RG 43114, f. 9v-10r		
Nou sindicat i sèrie									
1361/11/26	Francesc I Santmartí, c Gi	Violari	300	2.100	14,29		AMGi, I.3.3.2.4, RG 43105, f. 280r-287v, 1361/11/26		c. 1368
1361/11/15	Pere Olivella, fill de Berenguer Olivella, albadiner dif c Gi (actua a través de Margarida, mare del primer, coma tutora)	Censal	500	10.000	5 %				1403/06/09, redrepció parcial

6.4: Emissions de 1362

Data emissió	Comprador	Típus de renda	Pensió (s.)	Capital (s.)	Interés (%)	Ref. emissió	Data Lluició i ref
1362/11/08	Pere Camós, de la casa del duc	Violari	100	700	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43114, f. 22v	
1362/11/09	Esmengarda, mu de Bartomeu Cruquella, c Gi dif	Violari	100	700	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 80r-99v, 1362/11/09	1368
1362/11/09	Guillem Calvet, c Gi	Violari	1080	378	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 90r-99v, 1362/11/09	1368
1362/11/09	Francesc I Santmartí, c Gi	Violari	100	700	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 100r-109v, 1362/11/09	
1362/11/09	Constança, mu de Guillem Lapart, mercader dif de Gi	Violari	914	6.400	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 110r-119v, 1362/11/09	1368
1362/11/09	Caterina, mu de Berenguer Oller, c Gi dif	Censal-Violari	771 s 6 d.	8.000	9,64	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 120r-129v, 1362/11/09	
1362/11/09	Bonanada, mu de Ramon I Sitjar, c Gi dif	Violari	100	700	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43106, f. 48r-67v, 1362/11/09	c. 1368
1362/11/09	Pere Venrell, de la parr de Vilablareix	Violari	150	1.050	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43106, f. 108r-117v, 1362/11/09	1368/05/20
1362/11/09	Elvira, mu d'Arnau Perpinyà, c Gi dif	Violari	200	1.400	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43106, f. 219r-228v, 1362/11/09	c. 1368

1362/11/09	Arnau Barrat, c Gi	Violari	575	4.025	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43106, f. 229r-238r, 1362/11/09	c. 1368
1362/11/09	Guillem Bernat Beuda, cuirater, c Gi	Violari	200	1.400	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43107, f. 120r-129v, 1362/11/09	
1362/11/29	Ramon I Medir	Violari	300	2.100	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43114, f. 53r- v	

6.5: Emissions de 1363

Data emissió	Comprador	Tipus de renda	Pensió (s.)	Capital (s.)	Interés (%)	Ref. emissió	Data Lluïció i ref
1363	Margarida, mu de Pere Vidal, mercader dif c Gi	Violari	150	1.050	14,29		
1363/01/04	Francesc I Santmartí	Censal-Violari	1.107 s. 2 d.	11.000	10,06	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43114, f. 20r	
1363	Francesc I Sampsó, c Gi	Violari	600	4.200	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43104, f. 33r- 43v, 1363	
1363/11/25	Elvira, mu de Bonanat Hospital, canviador dif de Gi	Violari	300	2.100	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43114, f. 70r- 71v.	
1363/11/25	Francesca, mu de Bernat Ribot, c Gi dif	Violari	100	700	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43104, f. 68r- 76v, 1363/11/25	c. 1368
1363/11/25	Jaume Pabia, menor de dies, c Gi	Violari	500	3.500	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43104, f. 77r-	1370/01/16

1363/11/25	Guillem Hospital, mercader, c Gi	Violari	300	2.100	14,29	85r, 1363/11/25 AMGi, I.3.3.2.4, RG 43104, f. 87r- 96v, 1363/11/25	c. 1368
1363/11/26	Francesca i Narcisa, filles de Guillem Lapart, c Gi dif	Violari	750	5.250	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43114, f. 41v- 42r	
1363	Agneta, mu de Guillem de Palol, cavaller dif, senyor de Palol de Revardit	Violari	400	2.800	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43104, f. 97r- 106r, 1363/11/25	1370/01/16
1363/11	Esmengarda, mu de Bartomeu Cruquella, c Gidif	Violari	100	700	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43106, f. 282r-292r, 1363/11	1370/04/22 per Terrades, Sifré, etc.

6.6: Emissions de 1364

Data emissió	Comprador	Tipus de renda	Pensió (s.)	Capital (s.)	Interés (%)	Ref. emissió	Data Lluició i ref
1364/03/11	Sibil·la, mu de Pere Tortosa, c Gi dif	Violari	100	700	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43114, f. 131v	
1364/04/22	Bernat Quart, mercader, c Gi	Violari	150	1.050	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43104, f. 44r- 52v, 1364/04/22	
1364/04/22	Joan Lapart, c Gi	Violari	150	1.050	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43114, f. 41v- 42r	
1364/04/22	Pere Puig, espaser, oriünd de Serinyà, ara habitant	Violari	100	700	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43106, f. 338r-347,	

	a Girona										1364/04/22	
1364/05/10	Bernat Llémena, pub, fill de Bonanat Llémena, c Gi dif a través de Margarida, mare del primer	Violari	150	1.050	14,29						AMGi, I.3.3.2.4, RG 43106, f.250r-260v, 1364/05/10	
1364/05/11	Fill de Jofre Santmartí, c Gi	Violari	1.000	7.000	14,29						AMGi, I.3.3.2.4, RG 43114, f. 46r	
1364/05/11	Mu. de Bernat Albuçà, c Gi	Violari	100	700	14,29						AMGi, I.3.3.2.4, RG 43114, f. 61v	
1364/08/21	Pere II Ferrer, mercader, c Gi	Violari	300	2.100	14,29						AMGi, I.3.3.2.4, RG 43104, f.208r-217v, 1364/08/21	
1364/08/21	Guillem Fortià, paraire de Gi	Violari	200	1.400	14,29						AMGi, I.3.3.2.4, RG 43114, f. 15r	
1364/08/21	Pere Serra, Ferrer de Gi	Violari	100	700	14,29						AMGi, I.3.3.2.4, RG 43104, f.26r-36v, 1364/08/21	
1364/08/21	Guillem de Bas, escrivà de Gi	Violari	200	1.400	14,29						AMGi, I.3.3.2.4, RG 43104, f. 38r-47v, 1364/08/21	
1364/08/21	Guillem Hospital, mercader, c Gi	Violari	600	4.200	14,29						AMGi, I.3.3.2.4, RG 43104, f. 155r-164v, 1364/08/21	1377/10/29
1364/08/21	Francesc Beuda, cuirater de Gi	Violari	400	2.800	14,29						AMGi, I.3.3.2.4, RG 43104, f. 165r-173v, 1364/08/21	1378/02/15
1364/08/21	Francesca, mu de Pere Serra, ferrer de Gi	Violari	100	700	14,29						AMGi, I.3.3.2.4, RG 43104, f. 174r-183v,	extinció per mort?

		comprador)					1364/09/13	
1364/10/09	Pere Sifré, peller	Violari	300	2.100	14,29		AMGi, I.3.3.2.4, RG 43114, f. 63r- v	
1364/11/15	Lluís Estruç, c Gi	Violari	100	700	14,29		AMGi, I.3.3.2.4, RG 43114, f. 18v	

6.7: Emissions de 1365

Data emissió	Comprador	Tipus de renda	Pensió (s.)	Capital (s.)	Interés (%)	Ref. emissió	Data Lluició i ref
1365/03/14	Jaspert de Campllong	Violari	300	2.100	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43114, f. 49r- 50r	
1365/03/29	Bernat Malarç, jurista, c Gi	Violari	2.000	14.000	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43104, f.188r- 197r, 1365/03/29	1377/10/19
1365/03/29	Pere II Ferrer, mercader	Violari	500	3.500	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43104, f. 198r-207, 1365/03/29	1377/10/23
1365/03/29	Guillem Hospital, mercader, c Gi	Violari	500	3.500	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43104, f. 281r-289v, 1365/03/29	
1365/04/24	Guillem Bayer, c Gi	Violari	100	700	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43104, f. 218r-227v, 1365/04/24	1377/10/19
1365/04/24	Bernat I Sarriera	Violari	500	3.500	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43114, f. 7v- 8r	

1365/04/24	Bernat Malarç, jurista, c Gi	Violari	500	3.500	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43104, f. 228r-237r, 1365/04/24	1377/10/19
1365/04/24	Guillem Vinyoles, c Gi	Violari	400	2.800	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43114, f. 14r	
1365/04/24	Arnau Savall, c Gi	Violari	400	2.800	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43104, f. 238r-247v, 1365/04/24	1377/09/13
1365/04/24	Jaume II Pàbia, c Gi	Violari	300	2.100	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43104, f. 248r-257v, 1365/04/24	ç
1365/04/24	Margarida, mu de Bonanat Llémena, c Gi dif	Violari	400	2.800	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43114, f. 44r	
1365/05/11	Francesc I Santmartí, c Gi	Violari	300	2.100	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43114, f. 46r	

6.8: Emissions de 1366

Data emissió ³⁶	Comprador	Típus de renda	Pensió (sb)	Capital (sb)	Interés (%)	Ref. emissió	Data Lluïció i ref
1366/04/18	Bernat Vic, c Gi	Violari	600	4.200	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 375r-383v, 1366/04/18	1377/09/13
1366/04/28	Guillem Colteller, mestre en medicina, c Gi	Violari	400	2.800	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 150r-159v, 1366/04/28	1379/08/20
1366/04/28	Margarida, mu. de Bonanat Llémena, c Gi, dif.	Violari	100	700	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 206r-214v, 1366/04/28	1379/10/12
1366/04/28	Constança, mu de Francesc Llémena, c Gi dif.	Violari	150	1.050	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 126r-135v, 1366/04/28	1377?
Nou sindicat i sèrie							
1366/04/30	Pere Venrell, de Vilablareix	Violari	250	1.050	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 385r-394v, 1366/04/30	
1366/05/02	Pere Sanç, de la vila de Sant Feliu de Guixols	Violari	150	1.050	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 170r-179r, 1366/05/02	1368/04/25
1366/05/02	Bernat Prat de Besalú	Violari	714 s. 4 d.	5.000	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 216r-225v,	1366/11/02

³⁶ Tenim notícies indirectes de força més vendes durant aquests mesos, però no ha estat possible identificar-les amb exactitud.

1365/12/15	Caterina, mu de Simó Estrader, c Gi	Violari	100	700	14,29	AMGi, I.1.2.1, llig. 6, f. 133v-134v, 1365/12/15
1365/12/15	Bernat de Cantallops, notari	Violari	250	1.750	14,29	AMGi, I.1.2.1, llig. 6, f. 133v-134v, 1365/12/15
1365/12/15	Bernat de Cantallops, notari	Violari (un altre igual pel mateix comprador)	250	1.750	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, f. 198r-201r, 1365/
1365/12/15	Joan Torrent, escrivà de Gi	Violari	440	3.080	14,29	AMGi, I.1.2.1, llig. 6, f. 133v-134v, 1365/12/15
1365/12/15	Francesc Beuda, cuirater, c Gi	Violari	500	3.500	14,29	AMGi, I.1.2.1, llig. 6, f. 133v-134v, 1365/12/15
1365/12/15	Pere Peralta, c Gi	Violari	300	2.100	14,29	AMGi, I.1.2.1, llig. 6, f. 133v-134v, 1365/12/15
1365/12/15	Saurina de Gatüesses	Violari	220	1.540	14,29	AMGi, I.1.2.1, llig. 6, f. 133v-134v, 1365/12/15
1365/12/15	Pere II Ferrer, mercader c Gi	Violari	300	2.100	14,29	AMGi, I.1.2.1, llig. 6, f. 133v-134v, 1365/12/15
1365/12/15	Blanca, mu de Guillem Bayer, c Gi	Violari	100	700	14,29	AMGi, I.1.2.1, llig. 6, f. 133v-134v, 1365/12/15
1365/12/15	Guillem Vinyoles	Violari	200	1.400	14,29	AMGi, I.1.2.1, llig. 6, f. 133v-134v, 1365/12/15
1365/12/15	Guillem Vinyoles	Violari	200	1.400	14,29	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, f.

								198r-201r, 1365/ AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, f. 198r-201r, 1365/ AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, f. 198r-201r, 1366
1365/12/15	Guillem de Dons, notari de Gi	Violari	300	2.100	14,29			198r-201r, 1365/ AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, f. 198r-201r, 1366
1366/03/06	Francesc Prat, c Gi	Violari	200	1.400	14,29			AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, f. 198r-201r, 1366
1366/03/06	Bartomeu Tord, notari de Gi	Violari	240	1.680	14,29			AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, f. 198r-201r, 1366
1366/03/06	Bernat de Cantallops, notari de Gi	Violari	320	1.840	14,29			AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, f. 198r-201r, 1366
1366/03/06	Vídua de Cruquella, c Gi dif	Violari	141	980	14,29			AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, f. 198r-201r, 1366
1366/03/06	Vídua de Sitjar, c Gi dif	Violari	150	1.840	14,29			AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, f. 198r-201r, 1366
1366/03/06	Guillem Bernat, oriünd de Foixà	Violari	100	700	14,29			AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, f. 198r-201r, 1366
1366/03/06	Ermessenda, abadessa de Sant Daniel de Girona	Censal-Violari	171	1.600	10,68			AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, f. 198r-201r, 1366
1366/03/06	Bernat Julià, mercader de Gi	Violari	300	2.100	14,29			AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, f. 198r-201r, 1366
1366/03/06	Guillem Fortià, paraire de Gi	Violari	100	700	14,29			AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, f. 198r-201r, 1366
1366/03/06	Guillem Fortià, paraire de Gi	Violari	100	700	14,29			AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, f. 198r-201r, 1366

									198r-201r, 1366
1366/03/06	Berenguer Espigoler, jurista de Gi	Violari	150	1.050	14,29				AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, f. 198r-201r, 1366
1366/03/06	Arnau Savall, c Gi	Violari	300	2.100	14,29				AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, f. 198r-201r, 1366
1366/03/06	Pere Bosc, c Gi	Violari	300	2.100	14,29				AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, f. 198r-201r, 1366
1366/03/06	Francesc I Adroer, jurista de Gi	Violari	300	2.100	14,29				AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, f. 198r-201r, 1366
1366/03/06	Francesc Gornall, maj dies, c Gi	Violari	500	3.500	14,29				AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, f. 198r-201r, 1366
1366/03/06	Francesc Marrà, c Gi	Violari	120	840	14,29				AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, f. 198r-201r, 1366
1366/03/06	Joan Trilla, c Gi	Violari	100	700	14,29				AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, f. 198r-201r, 1366
1366/03/06	Ramon I Medir, canviador, c Gi	Violari	200	1.400	14,29				AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, f. 198r-201r, 1366
1366/09/15	Francesc I de la Via, c Gi i la seva mare Brunissenda	Violari	2.000	14.000	14,29				AMGi, I.1.2.1., llig. 6, reg. 1, f. 204r-v, 1366/10/21
1366/09/15	Francesc I de la Via, c Gi, i la seva mare Brunissenda	Violari	871 6 d.	6.100	14,29				AMGi, I.1.2.1., llig. 6, reg. 1, f. 204r-v, 1366/10/21

1366/09/15	Francesc I de la Via, c Gi, i la seva mare Brunissenda	Violari	1.500	10.500	14,29	AMGi, I.1.2.1., llig. 6, reg. 1, f. 204r-v, 1366/10/21
------------	--	---------	-------	--------	-------	--

TAULA 7: Conjunt de processos d'emissió de rendes entre 1343 i 1443

Data	Emissió: tipus de renda preponderant i finalitat	Total capitals emesos en s.b. (* quan xifra molt aproximada)
1343	Violaris; donatiu per reincorporació del regne de Mallorca	*21.900
1344	Violaris; donatiu per reincorporació del regne de Mallorca	* 24.290
1347	Violaris; ajuda per illa de Sardenya	*20.900
1351	Censals morts; redimir rendes emeses anteriorment	*30.000
1353	Rendes mixtes; ajuda de Parlament reial per guerres mediterrànies	52.700
1354	Violaris; ajuda Parlament reial per guerres mediterrànies	109.270
1354	Violaris; ajuda Parlament reial per guerres mediterrànies	*15.040
1355	Rendes mixtes i violaris; ajuda Parlament reial per guerres mediterrànies	*15.400 + 56.350
1356	Rendes mixtes; redimir rendes emeses anteriorment	*86.075
1356	Rendes mixtes; ajuda per Guerra contra Castella	*5.000 + 10.650 s.
1357	Rendes mixtes; donatiu de Corts per Guerra contra Castella	*44.950
1358	Rendes mixtes; ajuda particular per Guerra contra Castella	3.520 6 d.
1359	Rendes mixtes; satisfer deute censal acumulat	*11.580
1359	Violaris; ajuda per Guerra contra Castella	*26.250 + 8.000 (renda mixta)
1360	Violaris; ajuda per Guerra contra Castella i per recuperar jurisdiccions	*30.200 + 14.100
1361	Violaris; donatiu de Corts per Guerra contra Castella	*18.260
1361	Violaris; obres de les muralles	*12.100
1362	Violaris; ajuda particular per Guerra contra Castella	*27.553
1363	Violaris; donatius de Corts per Guerra contra Castella	*33.400
1364	Violaris; donatius de Corts per Guerra contra Castella	*48.070
1365	Violaris; donatius de Corts per Guerra contra Castella	*43.400
1366	Violaris; donatius de Corts per Guerra contra Castella	-
1366	Violaris; emissió en nom del General de Catalunya per Guerra contra Castella	48.833 s. 4 d.
1366	Violaris; emissió en nom del General per donatiu Guerra de Sardenya	-
1368	Rendes mixtes; procés de reducció d'interessos	-
1368	Rendes mixtes; obres de les muralles	-
1369	Violaris; adquisició de forment	-
1373-1374	Violaris; obres de les muralles	9.238

1374-1375	Violaris: obres de les muralles	218.871
1377-1380	Procés de sanejament amb reduccions d'interessos; redempcions de violaris i emissions de censals morts	805.033 s. 1 d. -330.274 + 272.860
1385/01-02	Rendes mixtes; ajuda per segona guerra emporitana	40.800
1385/04	Violaris i rendes mixtes; donatiu graciós a membres de la família reial	*14.000
1385/05	Censals morts; redempció de <i>Princeps Namque</i>	
1385/09	Censals morts; indemnització particular afectat per obra muralles	10.612 9 d.
1385/11	Censal mort; contribució per segona guerra emporitana	*6.640
1385/12	Censals morts; obres de les muralles	*9.660
1386	Censal mort; defensa de la ciutat	*2.800
1386/11	Censals morts; redempció drets del vectigal	*11.000
1386/12	Censals morts; obres de les muralles	*22.000
1386-1392	Procés de reducció d'interessos: emissió de censals morts	814.986
1389/05	Censals morts; obres de les muralles	*33.000
1389/10	Censals morts; despeses missatgeria i altres	*3.300 + 15.700
1389/11	Censals morts; subsidi per entrada armanyaguesa	*27.409
1390/02	Censals morts; subsidi per entrada armanyaguesa	*10.201
1390/03	Censals morts; obres de les muralles	*16.220
1390/05-06	Censals morts; obres de les muralles	88.000
1391	Censals morts; obres de les muralles	*21.000
1393	Censals morts; donatiu viatge a Sardenya	*88.000 + 34.258
1396	Censals morts; obres de les muralles	*36.300 + 33.000
1397	Censals morts; contribució per ocupació de vescomtat de Castellbó	22.594 s.
1398	Censals morts; compensar singulars víctimes d'execucions	-
1400-1403	Procés de sanejament: emissió de censals morts i censals perpetuaus per redimir rendes més oneroses	1.476.748
1405	Censals morts; demanda de maridatge	*25.300
1408-1409	Censals morts; amenaça de companyies	-
1417-1419	Procés de reducció d'interessos: emissió de censals morts i perpetuaus	733.490
1420	Censals morts; demanda de maridatge	6.600
1426-1427	Censals morts; obres de la llera del Ter (altres pel mateix motiu per un màxim d'endeutament de 66.000 s.)	45.900
1427	Censals morts; demanda de maridatge	16.000
1443	Censals morts; obtenció de privilegis	*11.000

TAULA 8: Ingressos generats per l'arrendament d'impostos indirectes (1367-1443)

8.1: Període 1367-1369

Típus	1367	1368	1369
Vi	27.520	38.040	30.020
Farina	27.520 ³⁷	23.400	25.000
Carn		24.900	23.500
Peix	10.480	9.500	9.050
Gra	2.500	3.400	2.600 ³⁸
Mercaderies	15.000	17.600	16.020
Honors	3.200	3.600	4.160
Porcells			
Sal			
Total	*86.220	120.440	110.350

³⁷ Venuda conjuntament amb la Imposició del vi conjuntament entre diputat del General i representants municipals durant 9 mesos

³⁸ Comença col·lecta a 1369/04/01 fins un any després.

8.2: Període 1370-1379

Típus	1370	1371	1372	1373	1374	1375	1376	1377	1378	1379
Vi	40.000		36.700	38.020						27.800
Farina	26.380		24.400	28.000						26.400
Carn	27.000		24.000	24.020						20.220
Peix	10.060		8.800							10.400
Gra	2.440 ³⁹		1.540 ⁴⁰							3.020
Mercaderies	12.000		8.000						9.010	
Honors	3.880		3.540						2.950	2.800
Porcells										
Sal										
Total	121.760		106.980							*90.640 ⁴¹

³⁹ Comença col·lecta a 1370/04/01 fins un any després.

⁴⁰ Comença col·lecta a 1372/04/01 fins un any després.

⁴¹ Indiquem amb * quan la suma total no és completa per la manca de dades tocants a alguna exacció.

8.3: Període 1380-1389

Típus	1380	1381	1382	1383	1384	1385	1386	1387	1388	1389
Vi	40.000	35.300	34.620	33.150 ⁴²	47.520	47.790	50.000	40.000	32.120	46.200
Farina	27.140	24.000	24.520	33.150	22.300 ⁴³	21.200	21.600	21.060	20.600	
Carn	22.620	22.200	22.320	23.000	22.300	22.900	32.400	30.960	32.240	32.000
Peix	10.500	9.200	10.000	*7160	10.700	9.000	9.260	10.820		10.500
Gra	2.000	1.800	1.800	2.100	2.140	2.160 ⁴⁴	3.520	3.420	4.000	4.200
Mercaderies	8.220	8.680	9.000	7.000	5.400	4.860	9.700	8.240	7.240	7.360
Honors	2.740	3.440	3.700	3.800	3.260	2.200	3.040	3.120		2.120
Porcells							1.020	1.110	900	640
Sal						1.100	800	450	610	620
Total	113.220	104.620	105.960	109.360	113.620	111.210	131.340	119.180	*97.710	*103.640

⁴² Es ven conjuntament amb la imposició de la farina, d'aquí que s'hagi dividit el preu total en dues meitats equivalents

⁴³ Probablement es ven conjuntament amb la Imposició de la carn, d'aquí que s'hagi dividit el preu total en dues meitats equivalents

⁴⁴ Cal tenir en compte «anadiment» que s'arrendà pel preu de 1.500 s.

8.4: Període 1390-1399

Típus	1390	1391	1392	1393	1394	1395	1396	1397	1398	1399
Vi	43.000	50.500	46.100	34.060	55.100 ⁴⁵	34.000	53.100 ⁴⁶		37.040	36.120
Farina	23.100	20.420	23.660	22.200	32.700 ⁴⁷	18.100 ⁴⁸	10.580		18.000 ⁴⁹	20.220
Carn	28.980 ⁵⁰	35.000	33.000	31.000	30.560	20.800	20.260 ⁵¹		25.800	26.200
Peix	10.000	10.800	10.000	8.340	8.620	10.080	10.020		11.440	10.000
Gra	2.320	4.180	3.960	3.000	7.800	8.440	3.480 ⁵²		3.000	3.230
Mercaderies	4.810	7.820	6.060	7.040	7.920	7.220	7.780		7.620	7.440
Honors	2.000	1.920	1.400	2.600	1.620	1.660	2.030		2.100	2.010
Porcells	655	625	640	720	620	660	825		690	600
Sal	310	660	600	460	500	650	700			600
Total	115.175	131.925	125.420	109.420	145.440	101.610	108.775		*105.690	106.420

⁴⁵ En realitat, s'arrendà per un període de més d'un any entre 1394/01/01 fins 1395/08/31.

⁴⁶ S'arrendà per període comprès entre 1396/09/08 i 1397/12/31.

⁴⁷ En realitat, s'arrendà per un any i mig entre 1394/01/01 i 1395/06/24.

⁴⁸ A partir d'aquest moment, l'inici de la col·lecta de la imposició té lloc cada 06/24.

⁴⁹ Tornà a arrendar-se pel període comprès entre 01/01 i 12/31.

⁵⁰ S'arrendà alhora un «anadiment» pel preu de 4.000 s.

⁵¹ Cal tenir en compte que, alhora, s'arrendà un «anadiment» pel preu de 3.420 s.

⁵² S'arrendà pel període comprès entre 1396/06/22 i 1397/06/22.

8.5: Període 1400-1409

Típus	1400	1401	1402	1403	1404	1405	1406	1407	1408	1409
Vi	34.020	36.640	46.400		36.500	35.600	36.000 ⁵³	«mercaderia»	Id.	Id.
Farina	20.000	20.060	24.000	21.420	14.500	15.000 ⁵⁴	22.000		12.000	
Carn	26.820	29.000	29.120	27.500	27.200	26.000 ⁵⁵	30.400	28.000	20.000 ⁵⁶	20.000
Peix	10.080	9.840	8.700			7.000	7.420		7.500	
Gra	3.280	3.400	3.000	3.460	2.450	3.200	3.320	3.100	2.940	3.400
Mercaderies	7.420	8.100	7.820	7.360	7.000	6.400	6.400	6.480	4.000	4.000
Honors	2.005	3.360	2.260	2.240			1.600	1.600	1.400	2.400
Porcells	650	775	860	1.100	1.065	1.005	1.000	1.050	1.000	900
Sal	585	670	590	1.260	900	1.066	1.100	1.000		
Total	104.860	111.845	122.750		*89.615	*95.271	109.240			

⁵³ L'arrendament fou, en realitat, pel període de 2 anys, tot i que a finals de 1407 entrà en vigor el monopoli denominat «mercaderia» del vi.

⁵⁴ Cal tenir en compte que s'arrendà un «anadiment» pel preu de 7.000 s.

⁵⁵ Cal tenir en compte que s'arrendà un «anadiment» pel preu de 4.000 s.

⁵⁶ S'arrendà la impositió per un quinquenni a canvi d'un import anual de 20.000 s., és a dir, fins a 1412/12/31

8.6: Període 1410-1419

Típus	1410	1411	1412	1413	1414	1415	1416	1417	1418	1419
Vi	Id.	75.000 ⁵⁷	83.000 ⁵⁸	82.000	80.000	60.500	62.000	62.020	60.000	62.400
Farina		10.643	21.000	10.000	10.200	10.320	10.200		10.000	
Carn	20.000	20.000	20.000	21.000	21.600	21.000	25.500	25.000	25.020	
Peix		6.000		5.300	6.000	8.500		7.200	7.400	
Gra			2.940	3.060	3.000	3.000		3.600	3.400	
Mercaderies	4.000	3.210	3.300	3.400	4.200	4.400		8.000	8.000	
Honors	1.200		1.220	1.200	1.300	1.400			1.400	
Porcells	900	900			700	700			800	
Sal		820	900	1.020	1.300	1.400		1.100	1.100	
Total		*116.573	*132.360	126.980	128.300	111.220		106.920	117.120	

⁵⁷ S'arrendà durant un any entre 1411/09/05 i 1412/09/14.

⁵⁸ A partir d'aquest moment, l'inici de la col·lecta se situa al dia 09/05.

8.7: Període 1420-1429

Típus	1420	1421	1422	1423	1424	1425	1426	1427	1428	1429
Vi		50.500	50.000	52.300		64.000	60.000	60.000	57.000	⁵⁹
Farina	21.800	10.400	20.000	20.200	20.600	24.000	21.400	21.600	14.000	13.000
Carn	26.000	22.000	22.990	22.000	24.000	25.140	25.160	26.000	26.000	22.500
Peix	6.000	5.200	6.000	6.000	6.000	6.000	6.400	7.000	8.000	7.000
Gra	3.500	3.300	3.500	3.500	3.600	3.200	3.300		3.800	3.200
Mercaderies	8.200	8.000	8.000	8.000	8.600	9.100	9.100	10.200	9.200	8.000
Honors		1.000	1.400	1.300	1.000	1.100	1.100	1.100	900	
Porcells		1.000	900		800	800				600
Sal		1.300	1.300	1.400	1.400	1.400	1.000	1.600	1.600	1.100
Total		102.700	114.090	*114.700		134.740	*127.460	*127.500	*120.500	

⁵⁹ L'arrendament de l'exercici anterior acabà el dia 1429/09/15 i a partir de 1430/01/01 es gestionà a través de col·lecta directa.

8.8: Període 1430-1439

Típus	1430	1431	1432	1433	1434	1435	1436	1437	1438	1439
Vi	collida	collida	50.000 ⁶⁰	?	50.000			48.500	46.040	66.040
Farina	14.000	13.600	14.000			14.000	13.400	13.800	14.200	15.400
Carn	22.000	22.000	21.200	20.300				22.000	22.000	30.000
Peix	7.400	7.500	7.500	7.000	7.000	7.200	7.200	7.000	7.200	6.700
Gra	3.400	3.600	3.800	3.700	3.200	3.500	3.800	3.600	3.800	3.400
Mercaderies	8.000	9.000	9.000	9.200	9.000	9.000	9.400	9.800	9.500	9.320
Honors	900	760	800	900	800	800	1.100	1.100	1.100	1.000
Porcells					820	1.000	790	800	900	900
Sal	1.300	1.200	1.600	1.100	1.100 ⁶¹	1.145,6	1.068.25	1.500	1.500	1.500
Total			*107.900					108.100	106.240	134.260

⁶⁰ S'arrendà per un any i mig des de 1432/01/01 fins 1433/09/04

⁶¹ Tan sols s'arrendà durant un breu període, ja que posteriorment es llevà per comanda directa, de manera que l'import percebut acabà essent distint del pactat inicialment.

8.9: Període 1440-1443

Tipus	1440	1441	1442	1443
Vi	45.573			
Farina	14.800		15.160	15.520
Carn	22.000		1.100	22.400
Peix	6.300		6.400	6.600
Gra	3.700		3.400	
Mercaderies	9.600		9.800	9.805
Honors	1.000		450	600
Porcells	900		800	900
Sal	1.400		1.400	1.400
Total	105.273			

8.10 Ingressos per l'arrendament del dret de pesos i mesures (1373-1437)

Any	Preu d'arrendament
1373	360
1375	360
1380	320
1381	380
1382	270
1385	300
1386	260
1387	240
1388	275
1389	360
1390	330
1391	300
1392	300
1393	240
1394	300
1395	280
1396	260
1400	340
1401	330
1402	560
1403	460
1405	320

Any	Preu d'arrendament
1406	260
1407	260
1408	200
1409	205
1410	200
1411	200
1412	200
1413	200
1414	200
1415	180
1417	220
1418	370
1421	280
1422	400
1424	150
1425	101
1426	140
1427	200
1429	200
1437	440

TAULA 9: Processos d'execució judicial instats per diversos creditors contra la universitat de la ciutat de Girona (1371-1416)

Data aproximada	Demandant	Motius	Afectats	Ref arxivística
1371	Francesc Torrent, c Barcelona, porter del duc	Investidura de cavaller de l'infant Joan; s'acaba concedint ajuda graciosa	S'estigué 15 dies a la c. de Gi; no consten víctimes	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, f. 70r, 1371/08/31
1374	Galceran de Vilarig, capità de la ciutat a instàncies del rei..capità actua per mitjà del porter reial Guillem Costa	Pressions per obres de les muralles segurament	Primeres refs. (f. 2r) de 1374/07/19	Llibre fragmentari: AMGi, Urbanisme i obres, reg. 11671.
1377/04/20-1377/05/25	Rei, amb assignació a Guillem Noguera, cavaller, a través de l'agutzil del duc Simó de Salzset	Maridatge de la infanta del rei Pere III, comtessa d'Empúries ⁶² , es demanen 40.000 s		AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, llib. 1380, f. 17v, 1380/03/21, f. 82v, 1380/07/27
1378/03/02	Obreria de l'església de Palafolls, amb Pere Folquer, clergue de la seu com a proc.	Censal?		AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, f. 41r, 1379/11/19
1378/04/07	Diputació del General	Restes dels preus de les imposicions de la farina de l'any 1366	Porters: Joan de la Guerra, Jaume Lledó	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, f. 19r, 1379/09/15, f. 20r, 1379/09/16, f. 24r, 1379/09/28
c. 1377	Bertran de Farners	Censal de la uni. de Gi		AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, f. 28r, 1379/10/13; AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, llib 1380, f. 103r-v, 1380/10/30
1377/06/12	Beatriu, mu de Francesc Terrades, i Caterina, de Francesc Terrades, jurista, fill dif dels primers	Censal de la uni. de Gi	A través de l'agutzil del duc Simó Salzset	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, f. 28r, 1379/10/13, AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, llib. 1380, f. 56r, 1380/06/06
c. 1377	Saurina, mu del dif Jaume Mitjavila, c Gi			AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, llib. 1380, f. 16r-v, 1380/03/15
1378/05/16	Ramon de Cartellà, donzell	Interessos i pagues de		AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, f. 49v,

⁶² Es casà amb el comte Joan I d'Empúries a 1373/06/19.

		censal sobre la uni		1379/10/13
c. 1379	Plet amb Pere Dusai, al Plaça	Implica préstec forços anticipat i col·lectat pel jurat Guillem Ramon Joan, apotecari		AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, f. 49v, 1379/12/09; AMGi, I.1.1., n. 9, f. 21r-22r, 1379/01/01
c. 1378	Guillem Corona de Banyoles	Pagues cessades de violari de la uni c. Gi		AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, llib. 1380, f. 68v, 1380/07/10
c. 1377	Guillem Albert, al. Galià, de Bordils	Pagues d'un violari de la uni c. Gi.	A través de l'audiència del duc	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, f. 71v, 1380/01/03, AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, llib. 1380, f. 103r-v, 1380/10/30
Ante 1380	Berenguer Carrera, escrivà reial	Interessos de censal de la uni c Gi	Execució que s'aplica a la ciutat de Barcelona, i mitjançant albarà testimonial d'escrivà reial	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, f. 72r-v, 1380/01/04
Ante 1380	Bonanada, mu de Nicolau Pujada, dif, de la vila de SFG	Paga de violari de la uni. c Gi	A través de l'audiència del duc	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, f. 71v, 1380/01/03
Ante 1380	Guillem Costa, barber de Gi, amb cessió de Caterina, mu de Ramon Riera, paraire dif, i hereu de Joan Mascord, escrivà dif de Gi	Paga de un violari de la uni c Gi		AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, f. 71v, 1380/01/03; AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, llib. 1380, f. 65r, 1380/06/28
Ante 1380	Narcís Simó, notari	Quantitats que la ciutat li devia per la taula de cert procés		AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, llib. 1380, f. 8v, 1380/02/04.
Ante 1380	Bernat de Camps, canonge de la seu de Gi		A través de Guillem Gordiola, agutzil del duc	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, llib. 1380, f. 58r, 1380/06/09
Ante 1380	Sibil·la, mu de Pere Tortosa, draper dif de Gi	Pagues cessades	A través de Ramon Monet, saig del batlle de Girona	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, llib. 1380, f. 81r, 1380/07/24
Ante 1380	Abadessa del mon de Sant Daniel de Girona	Pagues cessades		AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, llib. 1380, f. 93r, 1380/09/03
Ante 1380	Pere Bisanya de Besalú	Pagues cessades de violari		AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, llib. 1380, f. 109r, 1380/11/12

Ante 1380	Prior del convent de St Antoni de Perpinyà	Pagues cessades de violaris		AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, llib. 1380, 109r, 1380/11/12
Ante 1383	Pere Serra, albadiner (se'n demana sobresseïment a 1394/12/30 ⁶³)	Alberg que li fou enderrocat	Sabem que l'any 1382 els jurats foren objecte d'execucions i penyors per motiu no expl. ⁶⁴	AMGi, I.1.1., n. 12, f. 31v, 1383/12/15
c. 1383	Caterina i Joan Calvet, vídua i fill, respectivament de Guillem Calvet; acaba instigant procés Guillem Busquets, c Gi., que té cessió de Caterina, la vídua (s'hi casa?)	Per enderrocament d'alberg contigu al mur vell de la ciutat	S'acaba ordenant llevar una talla per això: AMGi, I.1.1., n. 17, f 9v-10v, 1388/02/25	AMGi, I.1.1., n. 16, f. 26v, 1386/10/20; AMGi, I.1.1., n. 16 bis, f. 28v, 1383/02/14, f. 46r, 1387/06/27; ACA, C, reg. 1262, f. 102r-v, 1378/06/23; AMGi, I.1.1., n. 18, f. 80r-v, 1389/05/24, f. 81r, 1389/06/05.
c. 1384	rei	Execució per host fallida en convocatòria a les parts de Querol	A través del comissari reial Bernat de Pratnarbonès	AMGi, I.1.1., n. 13, f. 24v, 1384/10/07; AMGi, I.1.1., n. 15, f. 9r-10r, 1385/10/11
1384	Pere Tàrrega, protonotari del duc, c Barcelona	Per paga de censal de la uni c Gi des de 1384	Envià proc a Girona i hi estigué 19 dies, i protestà molts cops als jurats i els donà clams	AMGi, I.3.3.1.5., llig 2, f. 68r-72v
1384	Bernat Senesterra, cavaller	Per paga de pensions	Havia fet aplicar marques pel veguer de Barcelona a homes de la c de Gi	AMGi, I.3.3.1.5., llig 2, f. 52r-v
c. 1387	Bernat Margarit, cavaller, per raó del Monar de la ciutat de Girona		Fou penyorat per això el propi clavari de les impo de la c, Jaume Beuda	Llic als jurats per prestar per fer front a l'execució ja feta: AMGi, I.1.1., n. 16 bis, f. 41v-42r, 1387/05/10; més

⁶³ AMGi, I.1.1., n. 31, f. 24r-25r, 1394/11/29.

⁶⁴ AMGi, I.1.1., n. 26, f. 27v-28r, 1392/12/23.

				a id, f. 56v-57r, 1387/08/24; AMGi, I.3.3.1.5., l·lig 3, f. 41r-v.
c. 1389	Coronació del rei; penyores a Barcelona			AMGi, I.1.2.1., l·lig. 7, reg. de 1389, f. 7v, 1389/06/18; AMGi, I.1.1., n. 21, f. 30v-31v, 1390/06/08
c. 1391	Bernat Agustí, mitjançant procurador			AMGi, I.1.1., n. 24, f. 40v-41r, 1391/11/15; AMGi, I.1.1., n. 25, f. 49v, 1392/06/03
c. 1393	Rei, demandes del maridatge de la infanta Violant	Suposa emissió específica per recompensar damnificats	A través de Guillem Huguet de la tresoreria reial	AMGi, I.1.1., n. 26, f. 47r, 1393/03/24
c.1395	Rei, demanda per maridatge de la infanta Joana de Foix, filla del rei	Un dels múltiples motius d'emissió de 1398 en què és síndic Francesc II Santceloni, c Gi.	Arrenca amb demanda de Manuel de Rajadell ja a 1394; segueix comissari Jaume Pastor amb qui es fa composició; finalment penyores fetes a la c de Barcelona	Es dona poder als jurats i 12 prohoms adjunts encarar i assegurar a persones empenyorades: AMGi, I.1.1., n. 33, f. 7v-10v, 1397/02/21
1399	Rei, per coronació	Es presenta als jurats lletra del rei de 1399/06/20		AMGi, I.1.1., n. 34, f. 60v, 1399/07/03
1400	Bernat Ferrer, aleshores ja c Barcelona	Se li havien assignat les imposicions de la carn i del vi de l'any 1399		AMGi, I.1.1., n. 35, f. 20v-21r, 1400/01/15; segueixen conflictcs a AMGi, I.1.1., n. 37, s.f., 1402/04/19
1400	Governador general de Catalunya pels qui no eixiren a crit de viafors			AMGi, I.3.3.1.1., l·lig 13 b, Man ordinacions dels jurats, s.f., 1400/10/16
1401	Bernat Vilar, de la vila de Banyoles	Per pag cessades de censal de la uni.		AMGi, I.3.3.1.1., l·lig 13 b, Man ordinacions dels jurats, s.f., 1401/04/12
1401	Joan Cebrià, c	Per pag		AMGi, I.1.1., n.

	Barcelona	cessades de censal de la uni.		36, f. 15v-17r, 1401/05/25
c. 1403	Francesc des Torrent, c de Vic	Per pag cessades de censal de la uni.	Penyores fetes a la c de Vic	AMGi, I.1.1., n. 38, f. 50r-v, 1403/09/03
1405	Rei, per maridatge de la infanta Isabel, filla seva, amb Jaume d'Aragó, fill del comte d'Urgell			AMGi, I.1.1., n. 39, f. 6r-7r, 1405/08/24
c. 1405	Ramon Xatmar, cavaller	Motiu no explicitat		AMGi, I.1.1., n. 39, f 20r-v, 1405/02/04
c.1405	Rei, per matrimoni del rei Martí I de Sicília, a través de Joan Santfeliu, comissari reial			AMGi, I.1.1., n. 39, f. 33r-34v, 1405/02/23; AMGi, I.1.1., n. 42, f 85v, 1412/12/30
1416	Antoni Rigau, escrivà del rei mitjançant un procurador	Motiu desconegut		AMGi, I.1.2.1., llig. 8, reg. de 1416-18, f. 32, 1417/01/13

TAULA 10: Arrendataris d'imposicions percebudes entre 1356 i 1366

Any	Tipus Imposició	Durada, terminis pagament	Comprador/s	Preu	Referència arxivística i a possible cancel·lació (cancel.)
1358	Impo. de la carn	1 any?	Arnau Janover, al. Cornella peller, Francesc Beuda, Bernat Beuda, Antoni de Puiggali, Andreu Guerau i Ramon Mallo, c Gi	-	AHG, Gi-01, vol. 33, f. 31v-32r, 1359/03/19
1360	Impo. de la carn	1 any?	Guillem d'Esperapans i _ de Masdevall, carnisers de Gi	-	AHG, Gi-05, vol. 251, 1360/02/01
1360	Impo. del vi	1 any?	Bartomeu Corretger, hostaler de Gi	-	AHG, Gi-05, vol. 114, f. 124r, 1360/07/18 ⁶⁵
1360	Impo. dels honors	1 any?	Ramon Sunyer i Francesc Gornall, c Gi	-	AHG, Gi-05, vol. 252, s.f., 1360/08/14
1361	Impo. del gra	1 any?	Pere Verdera, Castelló de Verdera de Juià, Francesc Oller, Ramon Pere Savall i Pere Pinyana, c Gi	-	AMGi, I.1.1, n. 5, f. 51r, 1361/07/23; AHG, Gi-05, vol. 254, s.f., 1361/04/12
1361	Dret de pesos i mesures	2 anys	Bonanat Riera, boter, c Gi	-	AMGi, I.1.1, n. 5, f. 73r, 1361/12/04
1362	Impo. del vi	1 any?	Pere Segur sabater de Gi, Arnau Camps, Pere Begudà i Bartomeu Hospital, c Gi	-	AMGi, I.1.1, n. 5, f. 106v, 1362/05/1
1362	Impo. dels honors	1 any?	Vidal Mariner, verguer dels jurats	-	AHG, Gi-05, vol. 173 bis, f. 145v, 1362/02/28.
1364	Impo. de la carn i del vi	1 any	Ramon de Boixols i Guillem Comelles (aquest traspasa els seus drets a Bonanat Domènec ⁶⁶)	-	AHG, Gi-10, vol. 1, s.f. 1364/08/03
1364	Impo. dels honors	1 any?	Francesc Ricard, c Gi	-	AMGi, I.3.3.1.1, llig. 1, f. 150v, 1364/10/05
1364	Impo. del peix	1 any?	Francesc Llarder, major, c Gi, Pere	-	AMGi, I.1.2.1, llig. 6, f. 165r,

⁶⁵ El que devia ser només un entre altres compradors pagà salari a Pere Pax, sabater local, per custodiar els drets de la dita imposició al camí públic que passava a tocar del monestir de Sant Daniel de Girona.

⁶⁶ Dos anys més tard consta només Domènec com a comprador: AMGi, I.1.2.1, llig. 6, f. 162r, 1366/06/09

				Estanyol i altres		1366/06/09
1365	Impo. de la farina	1 any?	En Cornellà	-	AMGi, I.1.2.1., llig. 6, f. 165r, 1366/06/09	
1365	Impo. de la carn	1 any?	Ramon Bóixols, c Gi, Francesc Estanyol, c Gi	-	ADG, D-162, f. 132r, 1365/02/13; AMGi, I.1.2.1., lig. 6, f. 162v, 1366/06/09; AHG, Gi-10, vol. 1, s.f., 1365/05/05	
1365	Impo. de les mercaderies	1 any?	Francesc Ricard, al. Capeller	-	AMGi, I.1.2.1., llig. 6, f. 162v, 1366/06/09	
1365	Impo. de la farina	1 any?	Guillem Comelles, Arnau Cornellà	-	AMGi, I.1.2.1., llig. 6, f. 162v, 1366/06/09; AMGi, I.1.2.1., lig. 6, reg. 1, f. 221r-222v, 1368	
1366	Impo. del vi i de la carn (venudes conjuntament per jurats i Lluís Estruç, c Gi dip del General)		Bernat Ferrer, draper, Guillem Guic, Ramon Bóixols, Andreu Guerau i Nicolau Vilossa, c Gi	-	AMGi, I.1.1., n. 6, f. 57r-v, 1366/09/24	
1366	Impo. de la farina (venuda conjuntament pels jurats i per Lluís Estruç, diputat del General)	1 any	Arnau Cornellà, c Gi	2.175 ll.	AMGi, I.1.2.1., llig. 6, f. 221r- 222v, 1367/12/?	
1366	Impo. de les mercaderies		Francesc Estanyol, c Gi	-	AMGi, I.1.1., n. 6, f.s. 18v-19r, 1366	
1366	Impo. del gra		Arnau Janover, al Cornellà, peller de Gi, Francesc Larder, maj edat, carnisser, c Gi Abruila, mu de Francesc Larder	-		
1366	Impo. dels honors		Arnau Janover, al. Cornellà, Vidal Mariner	-	AHG, Gi-05, vol. 280, s.f, 1366/02/16, 1366/03/23	

1366	Impo. dels cabrits (venda per Lluís Estruç, c Gi dip del General)		Germans Estanyol, bossers de Gi	-	AMGi, I.1.1., n. 6, f. 87r, 1366/12/17
1366	Dret de pesos i mesures	1 any	Arnau de Campllong	-	AMGi, I.1.2.1., llig. 6, f. 162r, 1366/06/09
1367	Impo. de la farina (venda per part dels jurats i Lluís Estruç, diputat local del General)	9 mesos des 01/01	Guillem Comelles, c Gi Francesc Ricard, capaller, Berenguer sa Rovira, ferrer, Ramon de Boixols (té assignats 50 ll del preu), Jaume s'Aulina, albadiner, Ramon Riera, paraire, Arnau de Forabosc	1376 ll	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 2, s.f., 1367/01/06; cancel. pels jurats de 1370
1367	Impo. del vi (venda per part dels jurats i Lluís Estruç, diputat local del General)	9 mesos des de 01/01	Francesc Ricard, capaller, c Gi Arnau de Bas, Berenguer sa Rovira, Antoni Carrera, Bartomeu Hospital, paraire, Francesc Riera, al Malgrana, Bernat Ricard, capaller, Arnau Savall, sabater, Bonanat Nadal, notari, Pere Estanyol, Guillem Comelles, guasper, Ramon de Boixols, c Gi	1376 ll	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 2, s.f., 1367/01/06, cancel. a 1369/12/13
1367	Impo. de la farina	1 any des de 01/01	Castelló de Verdera, Dalmau Lavanera, Pere de Camós Narcís Santdionís, doctor en ll; Francesc de Santdionís, jurista; Ramon Rafart, Bonanat Domingo, Ramon Tortosa de Queixàs, Pere Tord, blanquet, Berenguer de Prat, ferrer, c Gi	25.500 s (se li'n dedueixen 100 s)	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 2, s.f., 1367/01/24; cancel. a 1386/10/17 per manament de Bonanat Cerir, per Bernat Serra, jurista i per Pere de Berga, auditor de la cort i comissari del duc
1367	Impo. de la carn (venda per part dels jurats, sense el diputat del General)	1 any des de 01/01	Arnau Barrat, c Gi Bernat Malarç, jurista, Francesc de Gornall, Francesc de la Via, c Gi	25.000 s (se li'n dedueixen 100 s)	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 2, s.f., 1367/01/25, cancel. per manament del consell i d'Arnau Barrat que pactaren una composició
1367	Impo. del gra	1 any	Arnau Janoer, c Gi, més ofrent Francesc Vidal, parcho, Bernat Rolfi,	125 ll	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 2, s.f., 1366/12/27

1367	Impo. de les mercaderies	1 any	senior, Nicolau Vilossa, c Gi Francesc Estanyol i Pere Estanyol, més ofrents Pere de Vilanant, Jaume d'Aulina, albadiner, c Gi	750 ll	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 2, s.f., 1366/12/27 cancel a 1368/12/20 per jurats d'aquest any
1367	Impo. dels violaris	1 any	Arnau Barrat, c Gi Francesc de la Via i Francesc de Terrades, c Gi	160 ll	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 2, s.f., 1366/12/27, cancel. s.d.
1367	Impo. del peix	1 any des de 1367/05/01	Francesc de Bas, escrivà, Jaume Andreu, Pere de Madrenes, peixaters, Pere de Montcanut, Arnau Albert i Joan Domingo, peixater,	524 ll	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 2, s.f., 1367/01/25, no cancel.

TAULA 11: Pes proporcional de cada imposició dins del conjunt d'ingressos que generaren (1368-1440)

11.1: Període 1368-1387

Tipus	1368	1369	1370	1372	1380	1381	1382	1384	1385	1386	1387
Vi	31,58	31,58	32,85	34,31	35,33	33,74	32,67	41,82	42,97	38,07	33,56
Farina	19,43	22,66	21,67	22,81	23,97	22,94	23,14	19,63	19,06	16,45	17,67
Carn	20,67	21,3	22,17	22,43	19,98	21,22	21,06	19,63	20,59	24,67	25,98
Peix	7,89	8,2	8,26	8,23	9,27	8,79	9,44	9,42	8,09	7,05	9,08
Gra	2,82	2,36	2	1,44	1,77	1,72	1,70	1,88	1,94	2,68	2,87
Mercaderies	14,61	14,52	9,86	7,48	7,26	8,30	8,49	4,75	4,37	7,39	6,91
Honors	2,99	3,77	3,19	3,31	2,42	3,29	3,49	2,87	1,98	2,31	2,62
Porcells										0,78	0,93
Sal										0,61	0,38

11.2: Període 1390-1415

Tipus	1390	1391	1392	1393	1395	1399	1400	1401	1402	1414	1415
Ví	37,33	38,28	36,76	31,13	33,46	33,94	32,44	32,76	37,8	62,35	54,4
Farina	20,06	15,48	18,86	20,29	17,81	19	19,07	17,94	19,55	7,95	9,28
Carn	25,16	26,53	26,31	28,33	20,47	24,26	25,58	25,93	23,72	16,84	18,88
Peix	8,68	8,19	7,97	7,62	9,92	9,4	9,61	8,8	7,09	4,68	7,64
Gra	2,01	3,17	3,16	2,74	8,31	3,04	3,13	3,04	2,44	2,34	2,7
Mercaderies	4,18	5,93	4,83	6,43	7,11	6,99	7,08	7,24	6,37	3,27	3,96
Honors	1,74	1,46	1,12	2,38	1,63	1,89	1,91	3	1,84	1,01	1,26
Porcells	0,57	0,47	0,51	0,66	0,65	0,56	0,62	0,69	0,7	0,55	0,63
Sal	0,27	0,5	0,48	0,42	0,64	0,56	0,56	0,6	0,48	1,01	1,26

11.3: Període 1421-1440

Tipus	1421	1422	1437	1438	1439	1440
Ví	49,17	43,83	44,87	43,34	49,19	43,29
Farina	10,13	17,53	12,77	13,37	11,47	14,06
Carn	21,42	20,15	20,35	20,71	22,34	20,9
Peix	5,06	5,26	6,48	6,78	4,99	5,98
Gra	3,21	3,07	3,33	3,58	2,53	3,51
Mercaderies	7,79	7,01	9,07	8,94	6,94	9,12
Honors	0,97	1,23	1,02	1,04	0,74	0,95
Porcells	0,97	0,79	0,74	0,85	0,67	0,85
Sal	1,27	1,14	1,39	1,41	1,12	1,33

TAULA 12: Arrendataris de la imposició del vi (1367-1443)

Any o exercici	Tipus d'imposició ⁶⁷	Període de recaptació ⁶⁸	Arrendataris principals	Fiadors	Font
1367	Vi	9 mesos des de 01/01	Francesc Ricard, capeller, c Gi	Arnau Bas, Berenguer Rovira, Antoni Carrera, Bartomeu Hospital, paraire, Francesc Riera, al Malgrana, Bernat Ricard, capeller, Arnau Savall, sabater, Bonanat Nadal, notari, Pere Estanyol, Guillem Comelles, guasper, Ramon I Boixols, c Gi	AMGi, I.3.3.1.1. [apoc], llig. 2, s.f., 1367/01/06 (venda per part dels jurats i Lluís Estruç, diputat local del General), cancel per Francesc sa Trilla, clavari a 1369/12/13)
1367-1368	Vi	15 mesos des de 1367/10	Francesc Estanyol, Pere Estanyol, Arnau Janoer, al. Cornellà, peller, Jaume Aulina, albadiner, Berenguer Rovira, ferrer, i Bernat Reconta, carnisser de Gi	Arnau Forabosc, Nicolau Villosa, blanquer, Bernat Rolf, peller	AMGi, I.3.3.1.1. , llig. 2, s.f., 1367/09/29, no cancel
1369	Vi	-	Pere Estanyol, Francesc Estanyol, germans, i Arnau Janoer, al Cornellà, c Gi	Bernat Rolf, peller, Joan Rovira, flassader, Francesc Rovira, el seu germà, draper, Joan Teixidor, flassader, Pere Janer, peller, Tomàs Rolf, peller, i Berenguer Esteve, paraire	AMGi, I.3.3.1.1. , llig. 2, s.f., 1368/12/27, no cancel
1370	Vi	-	Francesc Estanyol, i Pere Estanyol, germans, c Gi	Francesc II Adrover, Pere de Bell-lloc, c Gi, Ramon Boixols	AMGi, I.3.3.1.1. [apoc], llig. 2, s.f., sd

⁶⁷ Assenyalam amb * els exercicis en què la imposició no és arrendada, sinó que es cull per mitjà d'un agent nomenat directament pels jurats.

⁶⁸ Només precisem els casos en què la col·lecta no s'estenia un any sencer i entre l'1 de gener i el 31 de desembre.

					i Castelló Verdera, c Gi		AMGi, I.3.3.1.2., llig. 1, reg. 2, f 4v, 1371
1371	Vi	-	Arnau Janover al Cornella	Arnau Forabosc	Ramon Bóixols, Pere Desvern, Francesc Trilla, Joan Valldemia, paraire, Jaume Teixidor, flassader, Pere Serra, albadiner		AMGI, I.2.1., llig. 7, s.f., 1371/12/27
1372	Vi	-	Francesc Estanyol, Pere Estanyol, Pere Sunyer, Ramon Rafart i Bonanat Nadal, notari	Francesc Puig, mercader, Pere Rupia, peller, Francesc Coral, barber	Nicolau de Puig, Nicolau Vilaret, Domènec de Dons, c Gi		AMGI, I.2.1., llig. 7, s.f., 1372/12/27
1373	Vi	-	Pere Montcanut, receptor i llevador de la imposició del Vi de part del clavari	Francesc Massana, Pere I Sunyer; Narcís, fill de Ramon I Medir [és clavari aquell any] i Guillem Calvet			AHG, Gi-10, vol. 5, s.f., 1374/09/09-10/30
1374	Vi*	-	Guillem Bernat Beuda, Francesc Beuda	Guillem Massana, germà de Francesc			AHG, Gi-10, vol. 5, s.f., 1375/04/19
1375	Vi	-	Pere Badia, Guillem Badia, Jaume Bordils, Pere Vern, Bernat Malars, Narcís Gornall, Bartomeu Benet, Ramon Albó, Joan Medir, Bonanat Cerir, Guillem Calvet				AMGi, I.3.3.1.2., llig. 1, reg. 1, reg. 1., f. 14r-20v, 1376
1376	Vi	-	Pere de Bell-lloc, Narcís Gornall (llevador de la imposició)	Ramon Medir, canviador, Pere Guillem I Sunyer, fill de Guillem II Sunyer c Gi, difunt)			AMGi, I.1.2.1., llig. 6, reg 2, f 42r, sd.
1377	Vi	-					AMGI, I.3.3.1.1., llig. 6, f 27r-v, 1378/10/11
1378	Vi	-					AMGI, I.2.1., llig. 7, s.f., 1378/12/31; cancel 1380/01/25, per manament de Gornall clavari, havent
1379	Vi	-					

						rebut tot el preu.
1380	Vi	-	Bonanat Nadal, escrivà del duc	Arnau Ramada (menor), mercader, Pere Montcanut, Jaume Beuda, drapers, Miquel Vilar, pelleter	AMGi, I.2.1. llig. 7, s.f., 1379/12/26; cancel per Gornall a 1381/05/02	
1381	Vi	-	Bernat Ribot, Francesc de Cantallops, notari, c Gi	Bernat Ferrer, draper, Pere III Bell-lloc, Pere Domingo i Francesc Oliba, escrivà	AMGi, I.2.1. llig. 7, s.f., 1380/12/30; cancel a 1382/02/08 per Bonanat Cerir, clavari de les imposicions per rebuda del preu	
1382	Vi	-	Bonanat Nadal, escrivà del duc, Francesc de Cantallops, notari, c Gi	Pere Serra, albadiner, Francesc Paratge, Bernat Vives i Bartomeu Tord, notari	AMGi, I.2.1. llig. 7, s.f., 1381/12/28, cancel a 1383/05/23 per Bonanat Cerir, clavari de les imposicions	
1383 (juntament amb la farina)	Vi	-	Pere Olivella i Pere Sacosta	Pere Desvern, Joan Guerau , doctor en lleis, Bernat Malarç, saVi en decrets, Pere Ginesta, paraire, Bernat Serra, albadiner, Francesc Serra, albadiner, Pere Figuera, escrivà, Jaume Borrassà, pintor, Guillem Morei, Jaume Torre	AMGi, I. 3.3.1.2., llig. 1, reg. 5, f. 61v, 1383	
1384	Vi	1 any	Pere Gordiola, al. d'Amer, barber, Guillem Ferrer, c Gi (llevador de la imposició)	Pere Desvern, Joan Guerau , doctor en lleis, Bernat Malarç, saVi en decrets, Pere Ginesta, paraire, Bernat Serra, albadiner, Francesc Serra, albadiner, Pere Figuera, escrivà, Jaume Borrassà, pintor, Guillem Morei, Jaume Torre	AMGi, I.3.3.1.5, llig. 2, f 3v-4r	
1385	Vi	-	Joan Marcó i Francesc Camós, procurador de cort, Joan Vinyoles, Jaume de Torre, c Gi	Guillem Ramon Joan, especier, Pere Prat, ferrer, i Pere Camós, causicid, Francesca , mu de Francesc Camós, Ramon Boixols,	AMGi, I.2.1. llig. 7, s.f., 1384/12/30 (cancel a 1386/01/02); AMGi, I.3.3.1.5, llig. 2, f 10v-11r; AHG, Gi-07, vol. 58, S.f.,	

1386	Vi	-	Pere Cerdà, draper, Bernat Batlle, paraire, Berenguer Cerdà	Francesc Coral	1385/03/21 AMGi, I.2.1, llig. 7, s.f., 1385/12/26; canç a 1387/01/12; AMGi, I.3.3.1.5, llig. 2, f 12v
1387	Vi	-	Pere de Verdèra, mercader	Francesc de Soler, Narcís Vives, escrivà, i Pere Llobet es comprometen a pagar la meitat la meitat del preu; fiadors de Verdèra = Joan Estruç i Bernat Bells, c Gi; més tard mestre Joan Xauló, físic, reconeix tenir una 1/4 part de la imposició (fiadors d'aquest: la seva mu Caterina, Guillem Vengut –llíc en lleis-, Berenguer Sarriera i Pere Vern, c Gi; Dalmau de Santdionís fa fermaça per 3500 s que estaven descoberts; Bernat Bells en 3000 s	AMGi, I.2.1, llig. 7, s.f., 1386/12/27; AMGi, I.1.1., n. 16 bis, F 28v, 1383/02/23:
1388	Vi	-	Francesc Banyils, ferrer de Gi	Berenguer Coll, draper, Guillem Cantallops, paraire, Andreu Cases, hostaler, Narcís Banyils, ferrer, i Nicolaua, la seva mu, i Caterina, mu de Francesc Banyils	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1388/01/01; AMGi, I.1.1., n. 17, f. 21r, 1388/04/21:
1389	Vi	-	Pere Sacosta i Bernat Batlle, c Gi	Francesc Riera, paraire, Pere Cerdà, Narcís Julià, draper, c Gi; tb la mu del propi Pere Sacosta; Caterina, mu de Francesc Guic, i Margarida, mu de Bernat Batlle; Bernat	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1388/12/27, canç a 1390/01/14 per man de J. Beuda

1390	Vi		Berenguer Cerdà, Pere Cerdà, drapers, Bernat Batlle, Francesc Guic, hostaler, Guillem Bonet, barber, Pere Sacosta, escrivà	Banarc i Guillem Bonet; i Pere Sitjar, mercader de Sant Feliu de Guixols	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1389?; canç a 1391/02/16 per man de J. Beuda havent rebut els preus dels comp.
1391	Vi	-	Narcís Cervià, pelleter, Francesc de Camós, Pere Salort i Joan Riera, oller	Caterina, mu de Narcís Cervià, Francesca, mu de Pere Salort, pelleter, Suava, mu de Francesc de camós, Narcisa, mu de Joan Riera oller, c Gi; en nota: Guillem Ferrer, apotecari de Gi, Pere Camós, causidic, i Bernat Cervià, pelleter	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1390/12/27; no s'observa cancel·lació
1392	Vi	-	Joan Cebrià, Pere Saumana, Narcís Portell, Bernat Batlle (llevador)	Narcís Cervià, pelleter, Bernat de Reixac; Narcís Huguet Portell, paraire	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1391/12/27, canç a 1393/04/24 per man de Bonanat Cerir, clavari de les impo; ha rebut el preu en div pag de Joan Cebrià
1393	Vi	-	Narcís Simó, notari, Joan Anglès, mercer, Bernat Batlle, c Gi	Pere Tortosa, Joan Comelles, mercader, Joan Ribot, apotecari; Narcisa, mu de Narcís Simó, el dit not, i Margarida, mu de Joan Anglès	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1392/12/27, canç a 1395/08/07 per man de Joan Marcó, clavari impo de 1393
1394	Vi	1 any des d'01/01 i a partir de 1395/01 fins 1395/09/08	Eimeric de la Via, llic en lleis, Bernat Batlle (llevador)	Francesc Sampsó, mestre en medicina, Pere Serra, albadiner, Pere Estanyol, Bernat Marc, Llorenç Estanyol, Francesc Estanyol, Jaume sa Torre, Bernat Agustí, Francesc de Camós,	AMGi, I.2.1., n. 9, s.f., 1393/12/28; canç a 1402/07/11 per G. Julià, clav de les restes de la impo

1395	Vi	1 any des de 09/08	Pere Saumana, c Gi	escrivà, i Bernat Serra, albadiner de Gi Pere Tortosa, mercader, Pere Cerdà, draper, Pere Sitjar de Sant Feliu de Guixols, Francesc Riera, paraire, Guillem Perer, mercader	AMGi, 1.2.1., n. 9 , s.f., 1395/09/05; no canç
1396	Vi	des de 1396/09/08 fins 1397/01/01 i des de l'aleshores fins un any després	Jaume Torre, c Gi	Bernat Agustí, Blanca, mu d'aquest, Auda, mu de Jaume Torre, Francesc Estanyol i Caterina, mu seva, Llorenç Estanyol i Agnès, mu seva, Bernat Serra i Margarida, mu seva, Pere Estanyol i Narcisa, mu seva, Pere Estanyol i Narcisa, mu seva, Bernat Serra i Margarida, mu seva, Pere Estanyol i Narcisa, mu seva, i Ramon Boixols, c Gi	AMGi, 1.2.1., n. 9 , s.f., 1396/09/08, no canç
1397	Vi	-	Mestre Joan Xauló	-	AMGi, I.3.3.1.2., llig. 3, reg 2, f 1r, 1399
1398	Vi	-	Bernat Serra, Joan Valldemia i Nicolau Llogaia (llevador)	-	AMGi, I.3.3.1.2., llig. 3, reg 2, s.f., 1397/12/27
1399	Vi	-	Pere Cerdà, Pere Tortosa, Berenguer ses Carreres, mercaders, Guillem Banyils i Berenguer Ramon	-	AMGi, I.3.3.1.2., llig. 3, reg 3, s.f., 1398/12
1400	Vi	-	Bernat Beuda, c Gi	-	AMGi, I.2.1., llig. 1, s.f., sd; canç a 1402/09/11 per man de Francesc Santceloni, clay de les impo de 1400 atès que els comp havien pagat; la canç havia estat incluída pels jurats de 1403 no obstant les assignacions que s'havien fet

1401	Vi	1 any des de 01/01 i des de 1401/12/31 fins 1402/09/08	Narcís Cervià, Pere Bac, Bonanat Cerir, c Gi i Pere Tortosa (col·lector)	-	sobre el preu de l'arrendament AMGi, I.2.1., llig. 1, f 102v-109v, 1400/12/27; tinguda la impo de voluntat de G. Julià, clav, i de Pere de Bac, de part de Bonant Cerir, que pacta el preu amb Julià
1402	Vi	-	Ramon Sampsó, Pere de Santmartí, fill de Jofre Santmartí, Lluís Tord, Nicolau Puig, Pere II Castell, Narcís Portell, Francesc Cases, hostaler, c Gi; Guillem Bernat Beuda	-	AMGi, I.2.1., llig. 1, s.f., 1401/12/27; canç a 1403, de vol de Guillem Julià, clav de les impo, i de Guillem Bernat Beuda, que havia comprat dels arrendataris la impo, per paga de tot de part de Beuda
1403	-	-	-	-	-
1404	Vi	-	Bernat Beuda, c Gi, Pere Barnés (llevador)	Francesca, mu de Bernat Beuda, Francesc Cases, hostaler de Gi	AMGi, I.2.1., llig. 1, s.f., 1404/01/13; canç a 1405/03/07 per man de G. Julià, clav de les impo, per pag de tot
1405	Vi	-	Bernat Julià, mercader, Francesc Llorenç, calciner, Francesc Font, Francesc Eimeric, Antoni Sans, porter, i Bartomeua, mu d'aquest.	Margarida, mu de Bernat Julià	AMGi, I.2.1., llig. 2, s.f., 1405/01/01; canç a 1406/01/30, canç per vol de G. Julià, clav impo per haver rebut tot el preu
1406	Vi	2 anys des de 01/01, pag setmanals ⁶⁹	Joan Brescó, paraire (collidor), Joan Rovira, mercader de Gi, Pere Sabater, sabater de Gi (escrivà de la dita imposició i custodi de la portella o	Margarida, mu de Joan; Narcís Huguet de Portell, Bernat Teixidor, Antoni de Portell, Joan Padrés, mercaders de Gi, Francesc Banyes, originari de	AMGi, I.2.1., llig. 2, s.f., 1405/12/28

⁶⁹ El rei hagué de preveure indemnitzacions per tot aquest col·lectiu d'arrendataris a partir del moment que entrà en vigor la «mercaderia del vi» a mitjan exercici de 1407 (cap. 1.4.2.3.).

			entrada del pont nou i el camí de Celrà)	St Martí Vell, c Gi, Pere Coll, paraire, Joan Terrats de Vilaroja de la parr. de St Feliu de Gi ⁷⁰ , Pere Fuià al Vilar, sabater, i Pere Vidal, ferrer, Narcís Gil de Sant Feliu de Guixols	
1407-1411	«mercaderia» del vi			Terrats,	
1411-12	Vi	1 any des de 1411/09/15 fins 1412/09/14, ag setmanals	Bernat Beuda, c Gi, Joan Rovira, Pere Ballester, mercaders, Joan Lull, cirurgià, Pere Andreu, cirurgià, Caterina, mu de Pere Andreu i Pere Vilar al. Fuià, sabater i la seva mu i Pere Boscà, flassader, i Agnès, mu d'aquest, Armau Flota i Armau Flota, fill d'aquest, Joan Bardaxí, paraire de draps, Francesc Rovira, apotecari, Berenguer Rovira, blanquer		AMGi, I.2.1., llig. 3, reg. 1, s.f., 1411/09/10; canç a 1412/09/21, per Jaume Gironella, clav de les impo de la c per la pag del dit preu.
1412-1413	Vi	1 any des de 1412/09/15, pag setmanals	Nicolau Puig, Pere Santmartí, Francesc II Santceloni, Jaume Avellaneda, Joan JJonquera, paraire de draps, Joan Brescó, c Gi, i Joan Terrats de Vilaroja de la parr de St Feliu de Gi, Nicolau Estrader, fuster,	Caterina, mu de Joan Terrats, Margarida, mu de Pere Santmartí, Francesca, mu de Jaume Avellaneda, Margarida, mu de Nicolau Puig, Joan Vila, escrivà per Nicolau Estrader, Francesca, mu de	AMGi, I.2.1., llig. 3, reg. 1, s.f., 1412/09/11; canç a 1413/08/14 de vol de Lluís Tord, clav de els impo per pag de tot

⁷⁰ Quan és acollit té com a fiadors Pere Serra i Francesc Busquets, ferrer, ambdós de la parròquia de Sant Martí Vell.

1413-1414	Vi	1 any des de 1413/09/15, pag setmanals	<p>Constança, mu de Pere de Reixac, dif, Pere Fuià, sabater, Guillem Santmartí, doct. en lleis, Nicolau Dalmau, paraire, Joan I Padrés, mercader</p> <p>Nicolau Anglès, mercader (receptor), Pere Lavanera, blanquer (clavari de la impo.), Francesc Borrassà, pintor, Miquel Isern, paraire, Antoni Bonet, blanquer, Francesc Cases, hostaler, Asbert Borrassà, barber, Pere Cervià, ferrer, Nicolau de Brugueroles (receptor), Jaume Miró, teixidor, Pere Fuyà sabater, Pere Güell, blanquer, Bartomeu Soler, blanquer, Joan Rovira, apotecari, Antoni Boix, peixater, Antoni Begur, paraire</p> <p>Nicolau de Bordils, Joan Rovira (clavari de la impo primer mig any), Arnau Ferrer (clavari segon mig any) mercaders, c Gi, Ferrer Rovira, especier, Ferrer de Ravat, escrivà, Joan I Jonquera, paraire de draps i Jaume Comelles, albadiner, c Gi (receptors),</p>	<p>Francesc II Santceloni, Blanca, mu de Guillem Santmartí, Antònia, mu de Joan I Padrés, Margarida, mu de Joan Brescó, Caterina, mu de Joan I Jonquera</p> <p>Bartomeu Agustí, paraire de draps de Gi, Margarida, mu de Francesc Borrassà, Narcisa, mu de Nicolau Anglès, Caterina, mu de Nicolau de Brugueroles, Narcisa, mu de Pere Fuyà, Constança, u de Pere Güell, Narcia, mu de Pere Isern, Llorença, mu d'Antoni Bonet, Nicolau, mu de Bartomeu Soler, Nicolaua, mu de Pere Cervià, Narcís Mas de Taiàlà, Sança, mu de Miquel Font, saig hab de Gi, Bernat Serra i Jaspert Oliba de Paret-rufí, Gabriel Lladó de la parr de la Pera</p> <p>Pere Lavanera, Francesca, mu de Nicolau de Bordils, jurant des de la parr d'Adri, Jaspert Oliba de la parr de Paret-Rufí, Narcisa, mu d'Arnau Ferrer, Berenguer Rovira, blanquer i la seva mu Narcisa, Francesca, mu de Pere Lavanera, Pere Vilar, al Fuià, sabater, Pere Cervià, ferrer, Miquel Font, saig, Narcís Estrader, fuster</p>	<p>AMGi, I.2.1., llig. 3, reg. 1, s.f., 141309/10; canç 1414/09/13 per vol de Lluís Tord, clav de les impo de la c de Gi per satis de tot el preu</p> <p>AMGi, I.2.1., llig. 3, reg. 2, s.f., 1414/09/09, no canç</p>
1414-15	Vi	1 any des de 1414/09/15			

1415-16	Vi	1 any des de 1415/09/15	Pere I Terrades, Pere I Miró (clavari de la dita impo), c Gi	Pere Lavanera, Nicolau Dalmau, Joan Brescó, Francesc Ponç, mercader, Pere Escot, albadiner, Antoni Bofill, Pere Lledó teixidor, Bartomeu Geroní hostaler, Pere Fuià, sabater, Jaume Miró teixidor, c Gi; Elionor, u de Pere Miró i Narcisa, mu de Pere I Terrades,	AMGi, I.2.1., llig. 3, reg. 2, s.f., 1415/09/08; canç a 1417/05/15 per vol de Miquel Vilar, clav de les impo de la c
1416-17	Vi	1 any des de 1416/09/15	Arnau I Ferrer (clav de la impo) i Ponç Arnau, mercaders, Pere Escala, Ramon I Sampsó, c Gi Francesc Ponç, mercader (receptor)	Francesc Maseller, mercader, Pere Vilar al Fuià sabater, Bernat Lavanera blanquer, Guillem Montanya barber, Pere Cervià, ferrer Pere Perpinyà, Joan Jonquera, paraires de draps de Gi, Margarida, mu de Guillem Ramada, mercader dif, Pere Berenguer Joan Moles, c Gi, Jaume Miró, teixidor, Berenguer Ramon, mercader, Narcís Soler, teixidor, Guillem Gruart, paraire, Pere Montaner, mercader	AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 1, f 7r-17r, 1415/12/28; canç a 1418/01/31 per vol de M. Vilar per pag de tot
1417-18	Vi	1 any des de 1417/09/15 fins 1418/09/15	Guerau Estruç, c Gi, Pere Domingo, mercader (clavari de la impo), Ivó Frugell, draper (receptor)	Joan Serra, fill de Francesc Serra, llic en lleis, c Gi dif, Bartomeu Agustí, paraire de draps de llana, Nicolau Frugell escrivà, Francesc Oliver, Bernat Oliver, teixidors de draps de llana, Francesc Masaller, Jaume Anglès, Marí Lloberes, hostaler, Francesc	AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 1, f 55r-70v, 1417/07/02; canç a 1424/01/12 per vol de M Vilar per haver rebut tot el preu

1418-19	Vi	1 any des de 1418/09/15		Pere II Desvern , Guerau Estruç	Serra, doct en lleis, Bernat Pasqual, mercader, Francesc Nesplà, al Fermi, draper, Joan II Anglès, mercader de Gi, Joan Deuslondà, peller, Pere Guillem Vila, Pere Masaller, mercader Bernat Sarricra, c Gi, Isabel, mu de Pere II Vern, Ivo Frugell, draper, Nicolau Frugell, notari, Nicolau Anglès, Ramon Mercader, convers, Guillem Vidal convers, Francesc Masaller, mercader, Pere Domingo mercader, Guillem Bernat de Mestre convers, Francesc Oliver, Bernat Oliver teixidor, Joan Deuslondà peller	AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 1, f 119r-130r, 418/08/28
1419/09/15- 1420/09/15	Vi			Ponç Arnau		AMGi, I.3.3.1.2., llig. 6, reg 2, f 108r-111r, 1421
1420/09/15- 1421/09/15	Vi					-
1421-22	Vi	1 any des de 1421/09/15, pag setmanals		Pere Figuera, blanquer, c Gi	Ramon Figuera, blanquer de Gi, pare del dit Pere, Elena, mu del dit R. Figuera, Elvira, mu de Narcís Huguet Portell, mercader dif, c Gi, Joan Huguet Portell, fill d'aquests dos, Ramon Batlle, mercader, Ramon I Sampsó, Pere Montaner, mercader, c Gi, Francesc Llorenç, calciner de Gi, Francesca, mu d'aquest	AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 2, s.f., 1421/09/08, canç a 1424/06/17 per vol de Vilar per pag de tot

1422-23	Vi	1 any des de 1422/09/15, pag setmanals	Bernat Oliver, teixidor de draps de llana c Gi. Francesc Guerau, paraire (receptor), Joan II Anglès (clav de la impo)	calciner, Pere Sot, albadiner Francesc Segurióles, c Gi, Joan II Anglès, mercader, Nicolau Desvern, fill de Francesc Desvern, dif, Nicolau Bordils, c Gi, Francesc Guerau paraire, Caterina, mu de Bernat Oliver, Nicolau Casesnoves i la seva mu, Guillem Sunyer, sabater i la seva mu, Antoni Portell, draper, Nicolau Frugell, notari, Francesc Oliver, teixidor de draps de llana i la seva mu Margarida, Joan Deuslondà peller i la seva mu Blanca, Pere Vinyes albadiner, Narcís Altimir, sabater	AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 2, s.f., 1422/09/08; no canç
1423-24	Vi	1 any des de 1423/09/15	Pere Ferrer, al Avella, hostaler, c Gi. Francesc Guerau, paraire de draps de llana (receptor), Joan II Anglès, mercader de Gi (clav de la dita impo).	Francesc Segurióles, c Gi, i la seva mu Francesca, Nicolau II Desvern, Joan Anglès, mercader de Gi, Nicolau Bordils, c i la seva mu Francesca, Francesc Guixar paraire de llana i la seva mu Antònia, Guillem Montanya, barber, Antoni Portell draper de Gi, Nicolau Frugell, Nicolau Casanoves, Bernat Oliver teixidor de draps de llana, Francesc Cases, escrivà de Gi	AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 2, s.f., 1423/09/12, no canç
1424-25	Vi				-
1425-26	Vi	Des de 1425/09/15	Nicolau Casesnoves, barber,	Mullers de tots els parçoners	AMGi, I.2.1., llig. 9, reg. 2,

		fins un any després	<p>Guillem Pere Miralpeix, mercader, Pere II Costa, escrivà, i Narcís Casesnoves, barber, c Gi, Guerau Estruç, c Gi, Pere Brugueroles, Francesc Guerau, paraire (collidor), Ramon Batlle, mercader (clavari de la dita impo), Pere Brugueroles, mercader, Joan Banyils, escrivà, c Gi, Bartomeu Comelles, albadiner, Montserrat Guinau, rajoler, Joan Lapart, albadiner, Joan Deuslondà, peller, Pere Casesnoves, paraire, Bartomeu Ferrer, flassader, Pere Sises, teixidor, Joan Pont, al. Canoves, fuster, Joan Sala, paraire, Bernat Ferran, notari, Joan Castelló, peller, Guillem Sunyer, sabater, Jaume Miralpeix, paraire.</p>		s.f., 1425/09/08; no canç
1426-27	Vi	1 any des de 1426/09/15	<p>Francesc II de la Via, c Gi, Francesc Guerau, paraire de draps de llana (col·lector), Joan Rovira, apotecari de Gi (clavari de la dita impo)</p>	<p>Guerau Estruç, c Gi, Guillem Bernat de Mestre, convers de Gi, Nicolau Cantó, c Gi, Bartomeu Ferrer, flassader, Pere Casesnoves paraire, Joan Pont, fuster c Gi, Ramon Cantó c Gi, Arnau Flota c Gi, Pere Roca, hostaler de Gi, Nicolau Bordils c, Francesc Guerau paraire de Gi, Antoni Bruguera, sabater, Caterina,</p>	<p>AMGi, I.2.1., llig. 9, reg. 2, s.f., 1426/09/08; no canç</p>

				<p>mu de Francesc de la Via, Francesca, mu de Nicolau Bordils, Antònia, mu de Francesc Guerau, Caterina mu del dit Guerau Estruç</p>	
1427-28	Vi	1 any des de 09/15	<p>Felip Santceloni, c Gi, Francesc Guerau, paraire de draps de llana (llevador), Joan Rovira, apotecari (clavari de la dita impo).</p>	<p>Nicolau III Desvern, Lluís Desvern, c Gi, Pere Berenguier Joan Moles, c Gi, Francesc Palol, convers juoner de Gi, Joan Banyils escivà de la cort reial, Guillem Bernat de Mestre convers de Gi, Francesc Masaller, mercader de Gi, Francesc Guerau, paraire de draps de Gi, Guillem Ribot apotecari, Nicolau Vilossa, Pere Mor blanquer de Gi, Bernat Fortià sastre de Gi, Pere Arenys sastre de Gi, Pere II Ramada mercader c Gi, Pere Arenys, Pere Poc de la parr. de la Pera, Guillem Coll apotecari de Gi, Joan Lapart albadiner de Gi, Joana, mu del dit Felip Santceloni, Antònia mu de Francesc Guerau, Bernat Guillem Estruç, c Gi, Joan Durban de la parr de Sarrià, c Gi, Caterina, mu de Bernat Fortià, Caterina mu del dit Nicolau Vern, Bernat Oliver teixidor de draps de llana i Caterina, mu d'aquest, i</p>	<p>AMGi, I.2.1., llig. 9, reg. 2, s.f., 1427/09/07; canç a 1426/08/30 per vol de M Vilar, clav de les impo per pag de tot</p>

1428-29	Vi	1 any des de 1428/09/15	Pere Berenguer Joan Moles, Nicolau Desvern, Bernat Guillem Estruç, Felip Santceloni i Francesc Terrades, fill d'Arnau Terrades, dif., Francesc Guerau, paraire (llevador), Joan Rovira, apotecari (clav de la dita impo)	Caterina, mu del dit Pere Mor Joan Durban, c Gi hab de Sarià, Guillem Bernat Mestre convers de Gi, Francesc Guerau, Llorenç Guerau, paraires de Gi, Bernat Oliver teixidor de draps de llana i Caterina, mu de Bernat Guillem Estruç, c Gi, Pere Mor, blanquer de Gi, Joana, mu de Felip Santceloni, Margarida, mu d'Arnau Terrades mercader dif c Barcelona, Caterina, mu de Pere Mor, Bernat Fortià sastre c Gi, i Caterina, mu d'aquest	AMGi, I.2.1., llig. 9, reg. 2, s.f., 1427/09/08; canç a 1432/03/15 per vol de M Vilar perp pag de tot
1430	Vi*	1 any des de 01/01	Collidor: Francesc riera		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 8, reg. 1, f 2r
1431	Vi*	De 1431/01/01 fins 1431/09/14	Francesc Riera, collidor de la impo		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 8, reg. 2, f 2r
1432	Vi	1 any de 1432/01/01 fins a 1432/09/14 i des d'aquesta data fins 1432/12/31	Miquel Cerdà, comprador		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 8, reg. 3, f 1r-v
1433	Vi*	1 any des de 1432/09/15 fins 1433/09/15	Miquel Cerdà, collidor de la impo		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 9, reg. 1, f 1r
1434	Vi	1 any de 1433/09/15 a 1434/09/15	Joan Rovira, collidor de la impo; Francesc Terrades, Francí Terrades i Pere Moles, compradors		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 9, reg. 2, f 1r-v
1435	Vi*	1 any des de 01/01	Joan Rovira, collidor		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 9, reg. 3, f 2r

1436	Vi*	6 mesos collida + 6 mesos venda (des de 1436/07/01 fins 1436/12/31)	Compradors per 6 mesos: Pere Vinyoles, Bernat II Reixac i Francesc Terrades	Isabel Rafel, mu de Francesc Terrades, Narcisa, mu de Bernat Reixac, Antoni Portell, draper, Anna, mu de Pere Vinyols, Tomassa, mu d'Antoni Portell, Martí Lloberes, hostaler	AMGi, I.3.3.1.2, llig. 9, reg. 4, f 2r
1437	Vi	1 any des de 01/01	Joan Cases, hostaler, Montserrat Guinau, rajoler, Antoni Arrufat, paraire de draps de llana, Bernat Pujol, tintorer, Joan Deuslondà, peller, Francesc Riera, bossier, Narcís II Saumana, Pere Perpinyà, mercader, Miquel Cerdà, draper, Bernat Falgàs, teixidor de draps de lli, Joan Vilar, paraire de draps de llana, Bernat Reixac, c Gi,	Eulàlia, mu de Joan Cases, hostaler, Blanca, mu de Joan Deuslondà, peller, Nicolau, mu de Bernat Pujol, tintorer, Margarida, mu de Joan Vilar, paraire, Andreu, mu de Narcís II Saumana, Antònia, mu d'Antoni Arrufat, Narcisa, mu de Bernat Falgàs, i Blanca, mu de Miquel Cerdà,	AMGi, I.3.3.1.2, llig. 10, reg. 1, f 1r
1438	Vi	?	Bernat Lavanera, blanquer, c Gi	Pere I Miró, Joan Terrades, Francesc Terrades, menor dies, Nicolau Andreu de Soler, hostaler, Joan Rovira, apotecari, Joan Deuslondà, peller, Joan Ribot, apotecari	AMGi, I.2.1, llig. 3 bis, reg. 3, s.f., 1438/01/06; AMGi, I.2.1., llig. 3, reg. 3, s.f., 1438/01/05
1439	Vi	1 any des de 01/01	Joan Ribot, comprador; i Antoni Portell tb paga		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 10, reg. 3, f 1r
1440	Vi*	1 any des de 01/01	Joan Ribot, especiar, que ho ha collit per la ciutat		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 10, reg. 4, f 2r
1441					-
1442	Vi	1 any des de 01/01	Joan Ribot		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 11, reg. 1, f 2r
1443	Vi	1 any des de 01/01 fins	Joan Ribot, llevador per la		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 11, reg.

	1443/05/28	ciutat		1, f 60r
--	------------	--------	--	----------

TAULA 13: Arrendataris de la imposició de la carn (1367-1443)

Any o exercici	Típus d'imposició	Període de recaptació ⁷¹	Arrendataris principals	Fiadors	Font
1367	Carn		Arnau Barrat, c Gi	Bernat Malars, jurista, Francesc de Gornall, Francesc de la Via, c Gi	AMGi, I.3.3.1.1. [apoc], llig. 2, s.f., 1367/01/25, cancel per man del consell i d'Arnau Barrat que pactaren una composició, sd
1368	Carn		Arnau Cornellà, Janoer, peller de Gi	Bernat Guic, Pere Janer, Tomàs Rolf, peller, Montserrat Estarac, peixater	AMGi, I.3.3.1.1. [apoc], llig. 2, s.f., 1367/12/28, no cancel
1369	Carn		Francesc Estanyol, Arnau Cornellà, Pere Estanyol	Pere Janer, peller, Berenguer Esteve, taverner i paraire, i Tomàs Rolf, peller, c Gi	AMGi, I.3.3.1.1. [apoc], llig. 2, s.f., 1368/12/27, no cancel
1370	Carn		Francesc Camós, Francesc Ricard, Guillem Carbonell, Guillem Comelles, Francesc Riera, Berenguer Basset	Bernat Ricard, capeller, Nicolau Vilossa, blanquer, Pere Collell, guasper	AMGi, I.3.3.1.1. [apoc], llig. 2, s.f., s.d.
1371	Carn		Francesc Oliba		AMGi, I.3.3.1.2., llig. 1, reg. 2, f 4v, 1371
1372	Carn		Francesc Estanyol, Pere Estanyol, Pere I Sunyer, Ramon Rafart i Bonanat Nadal, notari	Ramon I Bóixols, Jaume Aulina, albadiner, Bernat Rolf, al. Besalú, pelleter, Francesc I Adroer, Francesc Trilla, c de Gi	AMGI, I.2.1., llig. 7, s.f., 1371/12/27
1373	Carn		Francesc Estanyol	Pere III Bell-lloc, Pere Estanyol	AMGI, I.2.1., llig. 7, s.f., 1372/12/27
1374	Carn*		Francesc Feixes, receptor de la impositió de la carn de part del clavari		AHG, Gi-10, vol. 5, s.f., 1374/09/09-10/30
1375					
1376	Carn		Pere Olivella, Pere sa Costa i Bartomeu Rupit		AMGi, I.3.3.1.2., llig. 1, reg. 1, reg. 1, s.f., 1376
1377	Carn		Bernat Reconta, Bartomeu Comelles,	Francesc Pagès	AMGi, I.1.2.1., lli 6, reg 2, f 6r,

⁷¹ Només precisem els casos en què la col·lecta no s'estenia un any sencer i entre l'1 de gener i el 31 de desembre.

1378	Carn		Bernat Trilla, carnisersers Francesc Paratge			1377/01/28; AHG, Gi-05, vol. 311, f 10r, 1377/03/26. AMGi, I.3.3.1.1, llig. 6, f 30r, 1378/01/29 AMGI, I.2.1, llig. 7, s.f., 1378/01/01, cancel 1379/12/23, per manament de Gornall Clavari; albarà lligat al foli on es diu Pere Camós, Francesc Estanyo, Bernat Batlle, ciutadans i Pere Arnau, mercader de Girona, de l'1 d'abril fins a desembre 456 ll...
1379	Carn		Francesc Oliba i Caterina, la seva mu		Nicolau Sitges, mercader c Gi, Simó Oliba de Paret-Ruff	
1380	Carn		Francesc Ricard, la seva muller Margarida i el seu fill Antoni; Francesc Llobet (menor, draper de draps de lli) [fins aquí 2/3 del preu], Francesc Oliba, escrivà, i Margarida muller d'aquest (1/3 del preu)			AMGi, I.2.1. llig. 7, s.f., 1379/12/26; cancel per Gornall a 1381/06/19
1381	Carn		Francesc Camós, escrivà, i la seva muller Francesca, Bernat Batlle, paraire, i la seva mu Margarida, Pere Mataró, escrivà, i la seva mu Margarida, Pere Camós i la seva mu Sibila, Pere Costa, escrivà, i la seva mu Dolça			AMGi, I.2 .1. llig. 7, s.f., 1380/12/30; cancel a 1382/02/01 per Bonanat Cerir, clavari de les imposicions per rebuda del preu
1382	Carn		Pere Camós, causidic, i la seva mu Sibila, Francesc Camós i la seva mu Francesca, Pere Costa, escrivà, Bernat Batlle i la seva mu Margarida, Francesc Ricard, Bernat Martí, colteller i la seva mu Francesca)			AMGi, I.2 .1. llig. 7, s.f., 1381/12/28, cancel sense nota
1383	Carn		Nicolau Vilossa			AMGi, I. 3.3.1.2., llig. 1, reg. 5, f. 62r, 1383

1384	Carn (conjuntament amb la farina)		Francesc Pellicer, especier, Jaume Comelles, albadiner, Pere Tord, blanquer	Joan Padrés, Ferrer de Comelles, Bernat Fullà, Vicens Marcabruí, mercaders de Gi, Francesc Joan, Francesc Estanyol	AMGi, I.3.3.1.5, llig. 2, f 2 r-3r, sd
1385	Carn		Pere Arnau, mercader, Bernat Batlle, paraire, Pere Camós, causic,ic, Francesc Estanyol, c Gi	No n'hi ha	AMGi, I.2.1. llig. 7, s.f., 1384/12/30; AMGi, I.3.3.1.5, llig. 2, f 10r
1386	Anadiment d'1 d/ll. de carn	1386/04-12	Pere Arnau, mercader, Bernat Batlle, paraire, Pere Camós, causic,ic, Francesc Estanyol, c Gi	-	AMGi, I.2.1. llig. 7, s.f., 1385/04/16; AMGi, I.3.3.1.5, llig. 2, f 10r-v
1386	Carn		Joan Cebrià, Bernat Bells, Joan Estruç, c Gi, i Guillem Arnau, paraire		AMGi, I.2.1, llig. 7, s.f., 1385/12/27, canc a 1387/01/07; AMGi, I.3.3.1.5, llig. 2, f 12r
1387	Carn		Guillem Domenja	Berenguer Cerdà i Pere Cerdà, el seu fill, drapers, Bernat Reconta, carnisser, Guillem Bonet (barber), Bernat Banyoles, c	AMGi, I.2.1, llig. 7, s.f., 1386/12/27; canc 1389/01/13, per J. Beuda, clavari
1388	Carn		Pere Saumana	Guillem Ramada i la seva mu Margarida, Narcís Pujol, paraire i la seva mu Florença; Narcís Simó, notari, i la seva mu Elisenda, Bernat de Dons, Pere Tortosa, Pere Domingo, Joan Fornells, draper	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1387/12/27; canc a 1389/03/15 per man de J. Beuda
1389	Carn		Pere Cerdà, Pere Costa	Berenguer Cerdà, Narcís Julià, drapers de Gi, Pere Indra i Francesc Tomàs; Francesc Guic, Pere Sitjar, mercader de S.F.G, Guillem Bonet i	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1388/12/26, canc a 1390/03/12 per man de J. Beuda, clavari impo

1390	Carn			Jaume Comelles, Francesc Estanyol, Pere Torrò [mateixos que la farina sembla]	Bernat Marc, barbers i Bernat Batlle, Margarida, mu de Pere Cerdà, Caterina, mu de Francesc Guic, i Margarida, mu de Bernat Batlle, Dolça, mu de Pere Costa, Lúcia, mu de Francesc Riera, Sança, mu de Narcís Julià	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1389/12/28; canç a 1391/01/13 per man de J. Beuda havent rebut el preu
1390	Anadiment d'1 d./ll. de carn	Tot 1390		Pere Salort, peller de Gi, Pere Lapart, flequer	Bernat Batlle, Caterina, mu de Pere Lapart, Francesca, mu de Pere Salort	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1390/08/01; canç a 1392/05/22 per man de J. Beuda, clavari del dit 1390
1391	Carn			Francesc Estanyol, Jaume Comelles, c, albadiners	Blanca, mu de Francesc Estanyol, i Blanca, mu de Jaume Comelles; Jaume Asinar, bossar, i Ferrer sa Fàbrega, menor d, albadiners; Bartomeu de Comelles, carnisser, Pere Estanyol, c Gi	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1390/12/27; canç a 1393/04/30 per man de Bonanat Cerit, clavari
1392	Carn			Francesc Estanyol (a 1392/01/16, recull com a soci Pere Tortosa en 650 s del preu, però el mes de febrer es cancel·la aquest recolliment)	Bernat Reconta, carnisser, Jaume de Comelles, albadiner de Gi, Blanca, mu de Francesc Estanyol	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1391/12/27; no canç
1393	Carn			Francesc Estanyol, bossar, i Guillem Calvet, fill de Ramon Calvet, dif ⁷²	Blanca, mu de Francesc Estanyol, Blanca, mu de Guillem Calvet, Pere Estanyol; Berneguer Hospital, c Gi	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1392/12/28, canç a 1394/05/27 per man de Joan Marcó, clav impo de 1393
1394	Carn			Guillem Calvet, c Gi	Blanca, mu de Guillem Calvet, Bernat Torrent, fill de Joan de Torrent, escrivà dif de Gi	AMGi, I.2.1., n. 9, s.f., 1393/12/27; canç a 1395/01/13 per man de Pere Net, clav de les impo de la c Gi per satis del preu

⁷² AHG, Gi-05, vol. 401, f. 110v-111r, 1392/12/16: Guillem Calvet, menor de dies, i Francesc Estanyol, c Gi, compradors de la impo de la carn de la c de Gi de l'any present, encomanen a Pere Barnés, bossar, c Gi, el pes de la carn i que pesi legament carns i ho faci sense fraus, i hauria de denunciar tots els fraus comesos a la carnisseria.

1395	Carn		Antoni Begudà, llicenciat en lleis, c Gi	Bernat Ferrer, corredor	AMGi, I.2.1., n. 9, s.f., 1395/01/01; canc a 1396/02/12 per man de Pere Net, clav de les impo
1396	Carn	1 any des de 1396/06/24	Francesc Estanyol, Pere Estanyol, Llorenç Estanyol, Bernat Agustí, Bernat Serra i Pere Serra, c Gi	Mu de Bernat Agustí, Berenguer Figuera i Pere Bonet, bossar	AMGi, I.2.1., n. 9, s.f., 1395/12/31
1396	Anadiment d'1 d./ll. de carn	Des de 1396/08/21 fins 1396/12/31.	Francesc Estanyol, Pere Estanyol, Llorenç Estanyol, Bernat Serra i Bernat Agustí		AMGi, I.2.1., n. 9, s.f., 1396/08/20
1397	Carn		Francesc Estanyol i Pere Estanyol		AMGi, I.3.3.1.2., llig. 3, reg 2, f 3r, 1399
1398	Carn		Pere Estanyol		AMGi, I.3.3.1.2., llig. 3, reg 2, s.f., 1397/12/27
1399	Carn		Bonanat Cerir, Ramon I Sampsó, Narcís Portell, Pere Santmartí		AMGi, I.3.3.1.2., llig. 3, reg 3, s.f., 1398/12
1400	Carn		Nicolau Dalmau, paraire	Francesca, mu de Nicolau Dalmau, Bartomeu Jover, paraire, Pere Estanyol i Narcisa, mu de Pere Estanyol	AMGi, I.2.1., llig. 1, f 22r-28r, 1399/12/27; canç a 1406/01/13, de vol de Francesc Santecloni, clav impo de 1400, per pagament de tot el preu.
1401	Carn		Pere Trilla i Pere II Castell	Pere Berenguer II Estruç, Pere I Sunyer,	AMGi, I.2.1., llig. 1, f 86v-93v, 1400/12/27; no canç
1402	Carn		Pericó Sunyer i Joan Lluall, c Gi	Ramon Boixols, Pere de Bordils, Guillem Sunyer, fill de Pere Guillem Sunyer, dif, Nicolau de Bordils, Caterina, mu de Berenguer Lluall, dif, Francesc Andreu Boixols, fill de Ramon Boixols, Pere II Castell i Pere Trilla, i Estela, mu de Pericó Sunyer.	AMGi, I.2.1., llig. 1, s.f., 1401/12/27; no canç
1403	Carn		Pere Cerdà, draper, Pere Perpinyà, paraire, Ramon I Sampsó i Lluís Tord	No en consten	AMGi, I.2.1., llig. 1, s.f., 1402/12/27; canç a 1404/01/02, per man de Guillem Julià, clav de les impo de la c, per pag de tot

1404	Carn		Ramon I Sampsó, Lluís Tord, Pere Perpinyà, Pere Cerdà i Joan Jonquera, Pere Barnés (col·lector)	Ponç Arnau, mercader, Caterina, mu de Joan Jonquera, Eulàlia, mu de Pere Perpinyà	AMGi, I.2.1., llig. 1, s.f., 1404/01/06; 1405/01/20 per man de Guillem Julià, clav de les impo per pag de tot
1405	Carn		Lluís Tord, Sibilla, mu de Bernat Sampsó dif, Pere Barnés (llevador), bossier de Gi	Pere Perpinyà, paraire, Joan Jonquera, paraire de Gi	AMGi, I.2.1., llig. 2, s.f., 1404/12/28; canç a 1407/10/11 per vol de G Julià pre atribució dels jurats d'aquell any atès que Tord pagà les 13 ll 8 s 7 d que li faltaven pagar del preu
1405	Anadiment d'1 d./lliura de carn	Des de 1405/05/25 fins 1405/12/31	Joan Rovira, Pere Olivella i Miquel Santacília	Pere Palol, mercer	AMGi, I.2.1., llig. 2, s.f., 1405/05/24; canç a 1407/10/11, per man de G. Julià, havent rebut tota paga de Pere Barnés, llev de l'anadiment
1406	Carn		Jaspert Malarç, Joan Ribot, apotecari, Pere Olivella i Antoni Adroer	No en consten	AMGi, I.2.1., llig. 2, s.f., 1406/01/03, no canç
1407	Carn		Ramon I Sampsó, c Gi, Pere Barnés (col·lector)		AMGi, I.2.1., llig. 2, s.f., 1406/12/28; canç a 1408/12/14 per vol de Lluís Tord, clav impo de la c per pag de tot
1408-1413	Carn	5 anys des de 01/01	Guillem Bernat Beuda (mor mentre dura l'arrendament)		AMGi, I.2.1., llig. 2, s.f., 1407/12/15; canç a 1415/09/18 per man de Miquel Vilar, clav de les impo de la c, atès que fou pag tot el preu
1413	Carn		Narcís de la Via, Pere I Terrades, c Gi, Francesc II de la Via, Pere Bruguerols (llevador), Joan Padrés, draper, Ramon Figuera, blanquer de Gi		AMGi, I.2.1., llig. 3, reg. 1, s.f., 1413/12/27; canç 14/01/12 per man de Ll Tord, clav de les impo de l'any anterior per pag de tot
1414	Carn		Pere Bruguerols i Antoni Adroer, c Gi, i Pere I Terrades		AMGi, I.2.1., llig. 3, reg 2, s.f., 1413/12/27; canç a 1414/01/01 en

					la celebració de consell general de voluntat dels jurats acabats de nomenar atès que digueren segons es conté en inst per certes causes i la dita impo es tornà a vendre a Pere Terrades, Pere Brugueroles i Francesc de la Via pel mateix preu.
1415	Carn		Joan Rovira, mercader	Francesc de Ravat, escrivà de Gi i Constança, mu seva, Nicolau de Bordils i Francesca, mu seva, Francesc Masaller (llevador), Pere Pellisser, Joan Jonquera, Francesc Rovira, apotecari i Narcisa, mu d'aquest	AMGi, I.2.1., llig. 3, reg 2, s.f., 1414/12/27; canç a 1417/03/12 per vol de Miquel Vilar, per pag de tot
1416	Carn		Ramon I Sampsó, c Gi, Ponç Arnau, Miquel Santacília, Pere Montaner, mercaders		AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 1, 1415/12/28; canç a 1416/12/29 per vol de M Vilar, clav impo per pag de tot. Se signa època de tot incloent-ne d'anteriors aquell mateix dia.
1417	Carn		Ramon I Sampsó, Ponç Arnau		AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 1, f 32r-36v, 1416/12/28; canç a 1418/17/31 per vol de Miquel Vilar per pag de tot. El signa època de pag de tot
1418	Carn		Ramon I Sampsó, c Gi		AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 1, f 77r-81r; canç a 1417/12/17 per vol de M Vilar per pag de tot i signa època.
1419					
1420	Carn		Ferrer de Comelles, mercader		AMGi, I.3.3.1.2., llig. 6, reg 2, f 108r-111r, 1421
1421	Carn		Ramon I Sampsó, c Gi	Lluís Tord, Pere Barnés, Joan Jonquera, Pere Mataró, Miquel Santacília	AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 2, s.f., 1420/12/27; 1421/12/31 canç per vol de M Vilar per pag de tot el preu

1422	Carn		Ramon I Sampsó, c Gi			AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 2, s.f., 1421/12/27; canç a 1422/12/30 per vol de Vilar per pag de tot
1423	Carn		Ramon I Sampsó, c Gi			AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 2, s.f., 1422/12/27; canç a 1424/01/09 per vol de Vilar, clav de la impo per pag de tot
1424	Carn		Pere Mor, blanquer		Nicolau Anglès, mercader, c Gi, Narcisa, mu d'aquest, Pere Madrens, mercader i Caterina mu del dit Pere Mor, Vicenç Moner, moner de Gi i la seva mu Francina	AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 2, s.f., 1423/12/27; canç a 1427/09/10 per vol de M Vilar, clav de les impo de la c
1425	Carn		Nicolau Anglès, mercader, c Gi, Francesc Riera, bossier (llevador) d		Narcisa, mu del dit Nicolau Anglès, Nicolau Bordils, i Francesca, mu seva, Francesc Guerau, paraire i Antònia, mu seva, Pere Mor, blanquer, i Caterina, mu seva, _Soler, mercader, Francesc Riera, bossier, i Angelina, mu seva, Francesc Llorenç, calciner, i Francesca, mu seva, Vicenç Moner, moliner, i Francesca, mu seva, _Bertran, bossier	AMGi, I.2.1., llig. 9, reg. 2, s.f., 1424/12/27; canç a 1426/01/08, per vol de M. Vilar, clav de les impo; canç a 1427/09/10 per vol de M. Vilar, clav
1426	Carn		Francesc Bertran, bossier, Miquel Cerdà, draper		Clara, mu de Francesc Bertran, Nicolau Anglès i Narcisa, mu seva, Nicolau Soler, mercader, c Gi, Narcisa, mu seva, Blanca, mu de Miquel Cerdà	AMGi, I.2.1., llig. 9, reg. 2, s.f., 1425/12/27; canç a 1427/08/22 per vol de M. Vilar
1427	Carn		Pere Vinyes, albadiner de Gi. Francesc Riera, bossier de Gi (llevador)		Francesca, mu del dit Pere Vinyes, Francesc Guerau paraire, Joan Deuslondà peller, i Antònia mu del dit Francesc Guerau.	AMGi, I.2.1., llig. 9, reg. 2, s.f., 1426/12/27; canç a 1429/03/15 per vol de Miquel Vilar, clav de les impo
1428	Carn		Francesc Guerau, paraire de draps de llana; Francesc Riera, bossier de Gi		Nicolau Bordils, Joan de Galliners, donzell, Antònia, mu de Francesc	AMGi, I.2.1., llig. 9, reg. 2, s.f., 1427/12/27; canç a 1441/11/02 per

				(llevador)	Guerau, Francesca, mu del dit Nicolau Bordils, i Marquesa, mu de Joan de Galliners	vol de Guillem Coll, clav de les impositions de la c per resta del preu.
1429	Carn			Ramon I Sampsó,		AMGi, I.2.1., llig. 9, reg. 2, s.f., 1428/12/27; canç a 14329/12/31 per vol de M Vilar (di signa àpoca pel preu de 1.125 ll.
1430	Carn			Berenguer Domènech, carnisser, Ramon I Sampsó, Pere Montaner, Pere Valls, carnisser, Pere Marquès (llevador)		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 8, reg. 1, f 2v; AHG, Gi-02, vol. 162t, f. 12v, 1430/01/02; AHG, Gi-02, vol. 166, f. 111r-v, 1430/12/28
1431	Carn			Ramon I Sampsó, Pere Marquès (llevador)		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 8, reg. 2, f 2v
1432	Carn			Pere Sot, albadiner, Francesc Riera (llevador)		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 8, reg. 3, f 1v
1433	Carn			Ramon I Sampsó, Francesc Riera (llevador)		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 9, reg. 1, f 1v
1434	Carn*(cabessa tge)	7 dies es collí i després s'aplicà cabessatge per la dita impositiva de carns i enfou collidor Francesc Riera i recollí 1.407 ll i a part 12 ll 2 s		Pere Jaume, peller, comprador (collí la impositiva durant 7 dies)		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 9, reg. 2, f 2v
1435	Carn*(cabessa tge)	1 any des de 01/01		Francesc Riera (llevador)		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 9, reg. 3, f 2v
1436	Carn*(cabessa tge)	6 mesos collida + 6 mesos venuda (des de 1436/07/01)		Francesc Riera (llevador) + comprador Francesc Roca		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 9, reg. 4, f 2v
1437	Carn			Nicolau Dalmau, paraire	Miquel Baurt, carnisser, Francesc	AMGi, I.3.3.1.2, llig. llig. 10, reg. 1, f

					Roca, bossar, Bernat Fuià, Pere Jaume peller i Nicolaua, mu de Nicolau Dalmau	1r
1438	Carn		Francesc Roca, bossar		Miquel Cerdà, draper, Narcís Güell blanquer i Pere Vinyes, albadiner i Bernat Fuià, sabater, Pere Güell blanquer	AMGi, I.2.1, llig. 3 bis, reg 3, 1437/12/28
1439	Carn		Pere Guillem Sunyer, c Gi		Nicolau Frugell, notari, Narcís Altimir, sabater, Guillem Coll, apotecari, Joan Cases, hostaler, Pere Triter, pelleter, Bernat Robert, cirurgia, Jaume Roca, draper, Miquel Cerdà, draper	AMGi, I.3.3.1.2, llig. 10, reg. 3, f. 1r; AMGi, I.2.1., llig. 3, reg. 3, s.f., 1438/12/27
1440	Carn		Berenguer Domènec, carnisser			AMGi, I.3.3.1.2, llig. 10, reg 4, f. 2r
1441	Carn	-	-			-
1442	Carn		Berenguer Domènec, carnisser			AMGi, I.3.3.1.2, llig. 11, reg 1, f 2r
1443	Carn	1 any des de 01/01 fins 1443/05/28	Bartomeu Tord			AMGi, I.3.3.1.2, llig. 11, reg 1, f 60r

TAULA 14: Arrendataris de la impositió de la farina (1367-1443)

Any o exercici	Tipus d'imposició	Període de recaptació ⁷³	Arrendataris principals	Fiadors	Font
1367	Farina (Venda conjunta entre diputació del General i jurats)	9 mesos des 01/01	Guillem Comelles, c Gi	Francesc Ricard, capeller, Berenguer sa Rovira, ferrer, Ramon I Bóixols (té assignades 50 ll. del preu), Jaume Aulina, albadiner, Ramon Riera, paraire, Arnau Forabosc	AMGi, I.3.3.1.1. [apoc], llig. 2, s.f., 1367/01/06 (venda per part dels jurats i Lluís Estruç, diputat local del General), cancel per jurats de 1370
1367?	Farina (venda per part de la ciutat)		Castelló de Verdera, Dalmau Lavanera, Pere Camós	Narcís I Santdionís, doctor en lleis, Francesc Santdionís, jurista; Ramon Rafart, Bonanat Domingo, Ramon Tortosa de Queixàs, Pere Tord, blanquer, Berenguer Prat, ferrer, c Gi	AMGi, I.3.3.1.1. [apoc], llig. 2, s.f., 1367?/01/24; cancel a 1386/10/17 per man de B. Cerit, jurat, i Francesc de Solà?, sindic de la uni, i per Bernat Serra, jurista, i per Pere de Berga, auditor de la cort i comissari del duc
1368	Farina		Francesc de Terrades, Jofre Santmartí, Bernat Malarg, jurista, Francesc I Santceloni i Bernat Ribot, c Gi		AMGi, I.3.3.1.1. [apoc], llig. 2, s.f., 1368/01/01, (venda la fan jurats de 1367), no cancel
1369	Farina		Francesc Ricard, Guillem Comelles, Arnau Bas, sabater, i Francesc Riera, al. Malgrana, taverner	Bonanat Nadal, notari, Bernat Ricard, capeller	AMGi, I.3.3.1.1. [apoc], llig. 2, s.f., 1368/12/27, no cancel
1370	Farina		Francesc Ricard, capeller, Guillem Carbonell, Guillem Comelles, Francesc Riera, Francesc de Camós, c Gi, Francesc Basset	Bernat Ricard, capeller, Nicolau Villosa, blanquer, i Pere Collell, guasper	AMGi, I.3.3.1.1. [apoc], llig. 2, s.f., 1369/12/30, no cancel

⁷³ Només precisem els casos en què la col·lecta no s'estenia un any sencer i entre l'1 de gener i el 31 de desembre.

1371	Farina	Castelló Verdera, Francesc Andreu			AMGi, I.3.3.1.2., llig. 1, reg. 2, f 1v, 1371
1372	Farina	Francesc Estanyol, Pere Estanyol, Pere I Sunyer, Ramon Rafart i Bonanat Nadal, notari		Ramon I Bóixols, Francesc Torre, Pere III Bell-lloc, Francesc Larder, carnisser	AMGI, I.2.1., llig. 7, s.f., 1371/12/27
1373	Farina i del gra	Bernat Ribot, Francesc Estanyol, c Gi		Pere III Bell-lloc, Pere Estanyol, c Gi	AMGI, I.2.1., llig. 7, s.f., 1372/12/27
1374	Farina (+ gra?)	Berenguer Figuera, jubater, Francesc Estanyol		Francesc Joan, jubater, Jaume Aulina, Joan Valldemia, Pere Estanyol	AMGi, I.3.3.1.5., llig. 1, f 11r-v
1375	Farina (+ gra?)	Ramon Prat, Narcís Albert, c Gi, Pere Sifré		Constança, mu de Narcís Albert	AHG, Gi-10, vol. 5, s.f., 1375/09/13; AMGi, I.3.3.1.5., llig. 1, f 6r
1376	Farina (+ gra?)	Ramon I Bóixols, Pere I Sunyer, Pere Bell-lloc, Pere I Desvern			AMGi, I.3.3.1.5., llig. 1, f 10v
1377	Farina	-	-	-	-
1378	Farina	-	-	-	-
1379	Farina	Nicolau I Villosa blanquer		Ramon I Bóixols i Joan Medir	AMGI, I.2.1., llig. 7, s.f., 1378/12/28; cancel 1381/07/18, per manament de Narcís de Gornall, clavari, havent rebut tot el preu per mà de Ramon I Bóixols
1380	Farina	Francesc Ricard, la seva muller Margarida i el seu fill Antoni; Francesc Llobet (menor), draper de draps de lli), Francesc Oliba, escrivà, i Margarida muller d'aquest			AMGi, I.2.1. llig. 7, s.f., 1379/12/26; canc per Gornall a 1381/06/19 havent rebut tot el preu
1381	Farina	Bartomeu Rupit, mercader, i Arnau Bas, c Gi		Pere I Bordils, Guillem Dolcet, Pere Costa, Pere Trilla (paraire), Pere Olivella, tots c Gi	AMGi, I.2.1. llig. 7, s.f., 1380/12/30; cancel a 1382/01/18 per Bonanat Cerrir, clavari de les

						imposicions per rebuda del preu
1382	Farina		Pere Cerir i la seva muller, Bernat Rolf al. Besalú i la seva muller, Jaume Aulina i la seva muller Francesca, Guillem de Comelles i les seva muller			AMGi, I.2.1. llig. 7, s.f., 1381/12/27, cancel·l a 1383/01/24, per manament de Bonanat Cerir, clavari de les imposicions
1383	Farina (juntament amb el vi)		Pere Olivella i Pere Sacosta			AMGi, I. 3.3.1.2., llig. 1, reg. 5, f. 61v, 1383
1384	Farina (juntament amb la de la carn)		Francesc Pellicer, especier, Jaume Comelles, albadiner, Pere Tord, blanquer	Joan Padrés, Ferrer I Comelles, Bernat Fullà, Vicens Marcabru, mercaders de Gi, Francesc Joan, Francesc Estanyol		AMGi, I.3.3.1.5, llig. 2, f. 2r-3r, sd;
1385	Farina		Pere Tortosa, Pere Domingo, drapers, Bernat Bells, mercader, Bernat Ribot, draper, i Francesc Bells, blanquer	Francesc Bells, mercader, i Pere II Ferrer, c Gi		AMGi, I.2.1. llig. 7, s.f., 1385/01/02 (cancel a 1386/01/12 per Jaume Beuda clav imp); AMGi, I.3.3.1.5, llig. 2, f 10r
1386	Farina		Francesc Estanyol, Pere Tord	Simó II Estrader, apotecari, Bonanat Nadal, escrivà reial, Antoni Begudà, llicenciat en lleis, Narcís Banyils, Bartomeu Vilat, ferrer, i Pere Dalmau de Flaçà		AMGi, I.2.1, llig. 7, s.f., 1385/12/27; AMGi, I.3.3.1.5, llig. 2, f 12r
1387	Farina		Arnau Riba, blanquer, i Francesc Ros, taverner	Bernat Llac, draper, Arnau I Ramada, blanquer, Pere Saumana i Pere Tortosa de Queixàs		AMGi, I.2.1, llig. 7, s.f., 1386/12/27. Canc a 1388/02/10 per pagament preu AMGi, I.1.1., n. 16 bis, F 18r, 1387/01/14: Francesc Russi, hostaler, que té una quarta part de la Farina de Gi, recull a Bernat sa Fàbrega de Gi

1388	Farina		Narcís de Portell, paraire de Gi	Jaume Draper, draper, Bernat de Dons, notari, Joan Sarriera i Arnau Bas , habitant de Gi, Bernat de Lloberes de Celrà, c Gi	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1388/01/01; cancel a 1390/02/15 per man de J. Beuda, clavari	en aquesta part de la qual en tindrà la meitat
1389	Farina		Guillem de Cantallops, paraire, Bartomeu Rupit, Pere Olivella, Pere Costa, draper, Bonanat Seguer, peller, Berenguer Rovira, Arnau Bas, Pere Trilla, paraire, Bonanat Feliu, peller, Bernat Puig, corder	Francesc de Cantallops, pare i Agnès, mu del dit comprador; Pere Otger de Llambilles; Bonanat Grahit i Guillem Macip de Cassà de la Selva, Pere Cavaller de St Julià de Ramis, Guillem Barrera, picapedrer, Bernat Puig (menor), corder	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1388/12/26, canc a 1390/01/29, per man de J. Beuda	
1390	Farina		Jaume Comelles, Francesc Estanyol	Blanca, mu del dit Francesc Estanyol, i Blanca, mu de Jaume Comelles	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1389/12/27; canc a 1391/01/13 per man de J Beuda, clavari impo	
1391	Farina		Francesc Banyils, ferrer, Guillem Comelles, guasper i Esteve Fortià, paraire	Narcís Banyils, la mu de Francesc Banyils, Antònia, la mu d'Esteve Fortià, Timor, la mu de Guillem Comelles	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1390/12/27; canc a 1392/04/01 per man de Bonanat Cerir, clavari	
1392	Farina		Berenguer Ramon, c Gi	Francesc Estanyol, Blanca, mu del dit Francesc Estanyol, Ramon I Bóixols, Bernat Rolf al. Besalú, Guillem Ramon Joan, apotecari, Joan Vendrell	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1391/12/27, no canc	
1393	Farina		Pere Cerdà, draper, i Francesc Estanyol, bosser	Francesc Guic, c Gi, Blanca, mu de Francesc Estanyol, Berenguer Cerdà, draper	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1392/12/27, canc a 1395/03/02 per man de Joan Marcó clavari de les impo de 1393	

1394	Farina	1 any des d'01/01 i des des de 1395/01/01 fins 1395/06/24	Bernat Malarç, Bernat Marc, Pere I Bordils, Joan Sarriera, Francesc Seguríoles, Bartomeu Vives, Francesc Artau, Pere I Castell, c Gi, Francesc Sampso	Per B. Marc la seva mu; per B. Malarç la seva mu; Pere Francesc Artau la seva mu; per Seguríoles la seva mu Blanca, er Bartomeu Vives la seva mu, per Sarriera la seva mu Francesca; per Sampso la seva mu Caterina, per Bordils la seva mu Francesca	AMGi, 1.2.1., n. 9 , s.f., 1393/12/27; no canc.
1395	Farina	1 any des de 06/24	Francesc Estanyol, c Gi	Bernat Agustí, Pere Estanyol, Llorenç Estanyol, Pere Serra, albadiner, i Bernat Serra, c Gi	AMGi, 1.2.1., n. 9 , s.f., 1395/09/12; no canc
1396	Farina	1 any des de 06/24	Francesc Estanyol c Gi	Francesca, mu del dit Francesc Estanyol; Bonanat Nadal, notari, Blanca, vídua de Bernat Cebrià, paraire dif; Joan Salort, escrivà de Gi, Ferrer Alls, peixater, Bonanat Riba, flassader, tots c Gi	AMGi, 1.2.1., n. 9 , s.f., 1396/06/24, canc a 1397/01/05 per man de Pere Net, clav de les impo de la c de 1396
1397	Farina	-	-	-	-
1398	Farina		Francesc Estanyol		AMGi, I.3.3.1.2., llig. 3, reg 2, s.f., 1397/12/27
1399	Farina		Francesc Estanyol		AMGi, I.3.3.1.2., llig. 3, reg 3, s.f., 1398/12
1400	Farina		Lluís Solà, paraire de draps de Gi, Pere Cerit, convers, Narcís Cervià, pelleter de Gi	Bernat Cervià (pare del dit Narcís), Francesc Morgat, sastrer, i Francesc Borrassà, pintor de Gi	AMGi, I.2.1., llig. 1, s.f., 1399/12/27; no cancel
1401	Farina	1 any des de 01/01 i des de 1402/01/01 fins	Pere I Trilla, Pere II Castell, c Gi	Pere Berenguer II Estruç, , c Gi, Nicolau Puig, Ramon I Bóixols, Pere II Bordils, Pere I Sunyer; Francesca, mu de Francesc de Trilla, c Gi dif, i mare de Pere	AMGi, I.2.1., llig. 1, f 110v-117r, 1400/12/27; no canc

1402	Farina	1402/06/24	Pere Coll, paraire, Joan Carbonell, Guillem Sunyer, sastre, Guillem Guilana, moliner, Guillem Calvet, c, Francesc Torrent, un teixidor de draps de lli i un altre moliner	de Trilla consent l'obligació; i Francesca, mu de Pere de Castelló tb	AMGi, I.2.1, llig. 1, s.f., 1401/12/28; no canç
1403	Farina		Pere Tortosa, Francesc Oliba, Bernat Bells, blanquer	Constança, mu de Bernat Torrent; Francesca, mu de Guillem Sunyer, sastre, Francesca, mu de Joan Carbonell, Pere Bosc de Paret-ruf, Caterina, mu de Pere Coll Caterina, mu de Francesc Oliba, Bernat Hospital d'Aiguaviva, Pere Hospital de T'ialà, Guillem Pol de Sant Gregori (fiadors d'Oliba), Pere Lavanera i Bernat Oliva, blanquer (fiadors de Pere Tortosa)	AMGi, I.2.1, llig. 1, s.f., 1402/12/27; no canç
1404	Farina		Narcís Bisanya, c Gi	Margarida, mu de Narcís Bisanya, Joan Noguier, forner, Joan Andreu al. Florentí, paraire de Gi, Joan Brescó, paraire, Narcís Cervià, pellisser, Narcís Estrader,, mercader, Narcís Groart, paraire de Gi, Guillem Andreu, paraire de Gi	AMGi, I.2.1, llig. 1, s.f., 1403/12/27; canç sense nota
1405	Farina		Guillem Sunyer, moliner, Francesc Güell, blanquer, Francesc Martí, blanquer, Narcís Bisanya.	Margarida, mu del dit Narcís Bisanya, Francesca, mu del dit Guillem Sunyer, Narcisa, mu de Francesc Martí, blanquer, i Margarida, mu de Francesc Güell, i Narcís Gallart, paraire de Gi, Narcís Dalmau Vecià, menor dies, de Medinyà i Narcís Banyils, ferrer de Gi.	AMGi, I.2.1, llig. 2, s.f., 1404/12/26; canç a 1406/02/30, per man de Guillem Julià, clav de les impo de la c per tota paga.
1405	Anadiment a la	Des de	Francesc Güell, Francesc Martí,		AMGi, I.2.1, llig. 2, s.f.,

	imposició de la farina	1405/02/01 fins 1405/12/31	blanquers, Narcís Bisanya, hab de Gi, Pere Fuster, Guillem Sunyer, moliners, Arnau Ferrer, c Gi (els j prometen a Arnau Ferrer per fer dita en la subhasta de la impo 10 florins i que rebria en compte en el preu pel clav de les impo)		1405/01/28; canç a 1406702/25, per man de G. Julià per pag de tot
1406	Farina	2 anys des de 01/01	Francesc Llorenç, calciner de Gi, i Arnau Sanç, picapedrer, Arnau Riba, blanquer	Francesc Martí, blanquer de Gi, Joan Roca, senyor útl del mas Roca de Fontajau; Margarida, mu d'Arnau Riba, Francesca, mu de Francesc Llorenç, Bartomeua, mu d'Arnau Sanç	AMGi, I.2.1., llig. 2, s.f., 1405/12/27; no canç
1407	Farina*		Francesc Martí, blanquer de Gi (llevador)		AMGi, I.3.3.1.1., llig. 17, reg 1, f 168v-169r, 1409/01/02
1408	Farina		Francesc Cases, Nicolau Dalmau, paraire, Pere Dalmau, Bernat Andreu de Cases (llevador) Narcís Vila, bosser (llevador)	Brunissenda, mu de Francesc Cases, Caterina, mu de Pere Dalmau i Francesc, mu de Nicolau Dalmau, Francesca, mu de Narcís Vila	AMGi, I.2.1., llig. 2, s.f., 1407/12/28; canç a 1409/03/14 per man de Lluís Tord, clav de les impo
1409	Farina		Pere de Mas, teixidor (llevador), Nicolau Sagalars, teixidor, Nicolau Eixolí, picapedrer, Joan Fontanet, paraire de draps (diputat llevador) i Joan Eixolí, ballester de Gi	Guillema, mu de Pere de Mas, Antoni, mu de Joan Eixolí, Marquesa, mu de Nicolau Eixolí, Francesca, mu de Joan Fontanet, Francesca, mu de Nicolau Sagalars	AMGi, I.2.1., llig. 2, s.f., 1408/12/27; canç a 1410/03/15 per man de Miquel Santaclia, clav de les impo, amb el consent dels compradors
1410	Farina	-			-
1411	Farina		Narcís Bisanya, c Gi	Francesc Güell, blanquer de Gi, Pere Ballester, mercader, c Gi, Arnau Juglar, carnisser de Gi, Joan Noguera, forner, c Gi, Narcís Gallard, paraire de draps	AMGi, I.2.1., llig. 3, reg. 1, s.f., 1410/12/27; canç a 1412/07/20, per man de Pere Tortosa, clav de les impo de 1411 per pag de tot

1412	Farina		Joan Domingo, draper de Gi; Pere Tortosa i Pere Domingo, mercaders,	Guillem de Bell-lloc; Nicolau Anglès, mercader de Gi; Joan Vil·la i Pere Brugueroles; Nicolau Brugueroles, c Gi; Pere Tortosa, mercader, c Gi	AMGi, I.2.1., llig. 3, reg. 1, s.f., 1411/12/28; no canç
1412-1415/12/31	Anadiment a impo de la farina per als 40.000 s	4 anys des de 1412/01/01	Ramon Sampsó, Miquel Vilar, Ramon Raset, Jaume Arloví, Miquel Pere, Caterina, mu de Joan de Finestres [donzell dif], Joan Anglès i Berenguer Vidal, c Gi. És nomenat depositari Miquel Vilar.		AMGi, I.2.1., llig. 3, reg. 1, s.f., 1412/02/14; canç a 1417/02/22 de vol de F. Santceloni, P. Desvern, Pere Benet, Nicolau Anglès, G. Arnau i Jaume Ferrer, jurats de l'any 1417 i tb de vol dels compradors per haver satis.f et tot el pre a Francesc Esteve, clav i rebedor dels 40.000 s designat pel consell a 1412/03/26
1413	Farina		Narcís Bisanya, c Gi; no essent comprador Guillem Montalt (pesador de la farina) fa homenatge pel seu càrrec amb la fermança de Bernat Geroní, maj dies	Miquel Cerdà, draper de Gi, Pere Banyils, tintorer, Bernat Oliver, teixidor, Bartomeu Agustí, paraire de draps, Margarida, mu de Narcís Bisanya	AMGi, I.2.1., llig. 3, reg. 1, s.f., 1412/12/27; canç 1414/01/04 per vol de Lluís Tord, clav de les impo per pag de tot
1414	Farina		Narcís Bisanya, c Gi	Ramon Raset, c Gi, Nicolau Soler, mercader de Gi, Bartomeu Agustí, paraire; Guillem Montalt, no intervenint, sent pesador del gra i farina fa promesa pel seu càrrec	AMGi, I.2.1., llig. 3, reg 2, s.f., 1413/12/27; canç a 1415/01/08 per vol de Ll Tord, clav de les impo
1415	Farina		Narcís Bisanya, c Gi, Francesc II de la Via i Pere Brugueroles	Francesc Borrassà, pintor de Gi, Bernat Teixidor, mercader, i	AMGi, I.2.1., llig. 3, reg 2, s.f., 1414/12/27; canç a

1416	Farina			Francesc Masaller		Jaume Eimeric, mercer	1416/01/15 per vol de Miquel Vilar, clav de les impo per pag de tot, amb consent de Pere de Brugeroles i Bartomeu Agustí, marme del dif Narcís Bisanya AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 1, f 20r-25v, 1416/12/27; canç a 1418/05/06 per man de Miquel Vilar, clav de les impo de la c per pag de tot
1417	Farina	-	-				
1418	Farina			Nicolau Riba, teixidor de draps de llana de Gi; Francesc Masaler (llevador)		Pere Vilar al Fuyà sabater, Arnau Ferrer, mercader, c Gi, Nicolau Riba teixidor de Gi, Miquel Isern paraire de Gi, Pere Català hostaler de Gi	AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 1, f 71r-76v, 1417/12/27; no canç
1419	Farina	-	-				
1420	Farina	1 any des de 01/01		Pere Català, hostaler; Bernat Torrent, una meitat cadascun Bernat Torrent, c Gi; Torrent, l'únic comprador assigna col·lectors Bartomeu Soler, blanquet, Nicolau Riba, teixidor de draps de llana, c Gi; a 1421/11/03 Miquel Vilar, al seu torn, nomena llevador de la impo Francesc Pellisser, mercader de Gi, per què culli la impo durant nov i des de 1421 per salari acostumat.		Francesc Masaller, mercader, Arnau Ferrer, mercader, Pere Escala, c Gi, Pere Vilar, al Fuyà sabater, Guillem Ravat, escrivà de Gi, Pere Català hostaler.	AMGi, I.3.1.2., llig. 6, reg 2, f 108r-111r, 1421
1421	Farina	1 any des de 01/01, pag setmanals				Jaspert Oliba i Beatriu, mu d'aquest Oliba de la parr de Paret-rufí, Constança, mu de Pere Padrer assaonador, i Margarida, mu de Bartomeu Soler, blanquet, Nicolau Riba, teixidor de draps de llana i Joan Deulondà	AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 2, s.f., 1420/12/27; no canç
1422	Farina	1 any des de		Nicolau Riba, teixidor draps de llana		Francesc Serra, doct en lleis,	AMGi, I.2.1., llig. 3 bis,

		01/01, pag setmanals (cada dilluns)	Bartomeu Soler, blanquer i la seva mu, Joan Estrader, corder i la seva mu, Joan Deulonda peller i la seva mu, Jaspert Oliba, d de la parr de Paret-rufí	reg. 2, s.f., 1421/12/27; canç a 1427/01/02 per vol de M Vilar
1423	Farina	Joan Cases, hostaler de Gi		AMGi, I.2.1, llig. 3 bis, reg. 2, s.f., 1422/12/27; canç a 1423/01/02 per vol dels jurats de 1423 i de Joan Cases que no pot assumir les seguretats per pagar el dit preu
1424	Farina	Pere Madrens, mercader, c Gi	Nicolau Anglès, mercader i la seva mu Narcisa, Pere Mor blanquer i la seva mu Caterina, Vicenç Moner, moner, i la seva mu Francina	AMGi, I.2.1, llig. 3 bis, reg. 2, s.f., 1423/12/27; canç a 1427/09/10 per vol de M vilar
1425	Farina (comparteix compradors amb la de la carn)	Nicolau Anglès, mercader, c Gi.	Narcisa, mu del dit Nicolau Anglès, Nicolau Bordils i Francesca, mu seva, Francesc Guerau, paraire i Antònia, mu seva, Pere Mor, blanquer, i Caterina, mu seva, Nicolau Soler, mercader, Francesc Ricra, bossier i la seva mu., Francesc Llorenç, calciner, i la seva mu, Vicenç Moner, moliner, i la seva mu, ? Bertran, bossier	AMGi, I.2.1, llig. 9, reg. 2, s.f., 1424/12/27; canç a 1427/09/10 per vol de M. Vilar, clav
1426	Farina	Miquel Cerdà, draper, c Gi; Francesc Illa (llevador)	Blanca, mu del dit Miquel Cerdà, Nicolau Anglès, mercader, i la seva mu Narcisa, Nicolau Soler i la seva mu Narcisa, i Francesc Bertran, bossier i la seva mu Clara	AMGi, I.2.1, llig. 9, reg. 2, s.f., 1425/12/27; no canç

1427	Farina	Lluís Tord, c Gi. Nomena col·lector Francesc Illa que prengui tots els emoluments de la impo i faci pagues a Miquel Vilar. Nomena llevador de les quarteres dels casolans del monar de Gi i de Salt i de Sta Eugènia Joan Dalagó, c Gi, i que les entregui a Miquel Vilar, clav de les impo de la c de Gi. Repartiment	Pere Escala, c Gi, Antoni Estrader, moner de Gi, Arnau Ferrer mercader c Gi, Narcisa, mu d'aquest, Clara, mu del dit Lluís Tord, Francina, mu de Pere Escala, Antoni Estrader, Joan Deuslondà pellet, Nicolau Prat, ferrer	AMGi, I.2.1, llig. 9, reg. 2, s.f, 1426/12/27; no canç
1428	Farina	Francesc Llorenç, calciner, c Gi. Llorenç nomena col·lector de la impo Francesc Illa que les entregui al clav de les impo de la c de Gi. Nomena col·lector dels emoluments dels casolans dels monars Jaume Sabater, paraire de draps de llana de Gi	Jaume Llorenç traginer, Francesc Illa , mercader, Vicenç Moner moliner, Nicolau Prat al Vedruna ferrer, Francesc Font, menor de dies ferrer, Antoni Esteve moliner, Joana, mu de Francesc Llorenç, Francesca, mu de Jaume Llorenç, Antònia, mu d'Antoni Esteve, Francesca, mu de Vicenç Moner, Caterina, mu de Nicolau Prat, Antònia mu de Francesc Font i Pere Figuera, mercader de Gi	AMGi, I.2.1, llig. 9, reg. 2, s.f, 1427/12/27; no canç
1429	Farina	Bernat Vilarnau, mercader, c Gi; a 1428/12/29 finalment el principal és Antoni Portell, a 1429/01/05 Portell nomena col·lector de la impo. Francesc Illa, mercader		AMGi, I.2.1, llig. 9, reg. 2, s.f, 1428/12/28; canç a 1428/12/29 pels jurats de 1429, que suplicats per Bernat Vilarnau manaren cancel·lar la venda, atès que Antoni Portell, draper de Gi, acceptà comprar la impo pel mateix preu i assegurar-la idòniament; canç definitiu a 1430/07/26 per vol de M

						Vilar
1430	Farina		Joan Cases, hostalet, c Gi	Fèlix Miralpeix, escrivà de Gi, Bernat Pujol tintorer c Gi, Eulàlia, mu de Joan Cases, Miquel Cerdà draper, Nicolau Soler mercader, Francesc Guerau paraire de draps de llana de Gi, Bernat Oliver teixidor de draps de llana, Joan Deuslondà peller, Nicolau Prat manescal de Gi, Vicenç Moner moliner c Gi	AMGi, I.2.1., llig. 9, reg. 2, s.f., 1426/12/30; no canç	
1431	Farina		Joan Cases, comprador i collidor		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 8, reg. 2, f 2v	
1432	Farina		Francesc Bertran, comprador i collidor de la impo		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 8, reg. 3, f 2r	
1433	Farina*	De 1433/01/01 fins 1433/03/15 (aquest dia es ven)	Francesc Illa, collidor de la impo (aportà 90 ll 17 s); Vicenç Moner, comprador des de 1433/03/15; Antoni Busquets, clavari de la imposició de la farina des d'aquesta data (515 ll) per preu a raó de 15.000 s l'any	AMGi, I.3.3.1.2, llig. 9, reg. 1, f 2r		
1434	Farina		Antoni Busquets, compraor, juntament amb Pere Lavanera		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 9, reg. 2, f 1v	
1435	Farina		Vicenç Moner, comprador amb altres		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 9, reg. 3, f 2v	
1436	Farina		Bernat Lavanera, Pere Lavanera blanquer, Montserrat Guinau tauler,	Caterina, mu de Bernat Lavanera	AMGi, I.3.3.1.2, llig. 9, reg. 4, f 2v; AMGi, I.2.1., llig. 3, reg. 3, s.f., 1436/01/03	
1437	Farina		Bernat Lavanera, blanquer	Caterina, mu de Bernat Lavanera, Bernat Nuell, sabater, Joan Deuslondà peller i Narcís	AMGi, I.3.3.1.2, llig. 10, reg. 1, f 1r; AMGi, I.2.1., llig. 3, reg. 3, s.f.,	

					Genís, teixidor de draps de llana, Francesc Miró peller, Jaume Falcó, convers, peller	1437/01/03
1438	Farina		Bernat Lavanera, blanquer, c Gi		Joan Terrades, Francesc Terrades, menor de dies, Joan Rovira apotecari, c Gi i Caterina, mu del dit Lavanera, Honorat Riera, convers, c Gi	AMGi, I.2.1, llig. 3 bis, reg 3, s.f., 1437/12/27; AMGi, I.2.1, llig. 3, reg. 3, s.f., 1437/12/27
1439	Farina		Pere Guillem Sunyer, c Gi, com; tb per mà de Jaume Roca, draper de Gi			AMGi, I.3.3.1.2, llig. 10, reg 3, f 1v
1440	Farina		Martí Lloberes i Bernat Dalmau, hostalers de Gi, comp i collidors			AMGi, I.3.3.1.2, llig. 10, reg 4, f 2v
1441	Farina	-	-			-
1442	Farina		Bernat Oliver, teixidor; Pere Aulina, llevador de la dita impo			AMGi, I.3.3.1.2, llig. 11, reg 1, f 2r
1443	Farina	1 any des de 01/01 fins 1443/05/28	Pere Lavanera			AMGi, I.3.3.1.2, llig. 11, reg 1, f 60r

TAULA 15: Arrendataris de la imposició del gra (1367-1443)

Any o exercici	Típus d'imposició	Període de recaptació ⁷⁴	Arrendataris principals	Fiadors	Font
1367	Gra	1	Arnau Janoer, c Gi	Francesc Vidal, Bernat Rolf (senior), Nicolau Villosa, c Gi	AMGi, I.3.3.1.1. [apoc], llig 2, sf, 1366/12/27 (fan venda jurats 1366)
1368	Gra		Jaume Bordils, c Gi		AMGi, I.3.3.1.1. [apoc], llig 2, sf, 1367/12/28, cancel pels jurats de 1372, sd
1369	Gra	1 any des 1369/04/01	Francesc Estanyol		AMGi, I.3.3.1.1. [apoc], llig 2, sf, 1369/04/03
1370	Gra	1 any des 1369/04/01	Francesc Estanyol		AMGi, I.3.3.1.1. [apoc], llig 2, sf, 1370/03/23, cancel per man dels jurats, sd
1371	Gra		Berenguer Serra, albadiner		AMGi, I.3.3.1.2., llig. 1, reg. 2, f 1r, 1371
1372	Gra	1372/04/01-1372/12/01	Francesc Coral	Nicolau Vilaret i Pere Rupia (peller), c Gi	AMGI, I.2.1., llig 7, sf, 1372/03/31
1373-78					-
1379	Gra		Pere Cerir, bossar, i Sibil·la, la seva muller; Francesc Ricard, capeller, de Girona	Sibil·la, muller de Pere Cerir, comprador	AMGI, I.2.1., llig 7, sf, 1378/12/29, cancel Gornall clavar a 1380/04/19
1380	Gra		Antoni Jalabert, sabater, Bonanada, muller del primer, Joan Roure, tender, i Arnau	No se'n citen	AMGI, I.2.1. llig 7, sf, 1379/12/29; cancel 1380/11/26 per Gornall

⁷⁴ Només precisem els casos en què la col·lecta no s'estenia un any sencer i entre l'1 de gener i el 31 de desembre.

				Manló, baixador, c Gi						
1381	Gra			Antoni Jalabert, Bonanada, mu del primer, de Joan Roure, al. Daroca, Pere Domingo				Pere Cerir, bossar; Arnau Manló	AMGi, I.2.1. llig 7, sf, 1380/12/30; cancel a 1381/12/10 per Bonanat Cerir, clavari de les imposicions per rebuda del preu	
1382	Gra			Antoni Jalabert, sabater, Bernat Rolf al de Besulun i Arnau Manló, Joan Roure					AMGi, I.2.1. llig 7, sf, 1381/12/28, cancel·lat a 1382/12/19 per Bonanat Cerir, clavari de les imp	
1383	Gra			Pere Domingo draper, Antoni Jalabert					AMGi, I. 3.3.1.2., llig. 1, reg. 5, f. 61v, 1383	
1384	Gra			Antoni Jalabert, Francesc Estanyol					AMGi, I.3.3.1.5, llig 2, f 6v	
1385	Gra			Antoni Jalabert, Pere Teixidor, flassader, Francesc Cerir					AMGi, I.2.1. llig 7, sf, 1385/01/01 (cancel a 1386/01/05); AMGi, I.3.3.1.5, llig 2, f 11v	
1385	Anadiment del gra (es dobla la tarifa)		1385/05/01-1385/12/31	Antoni Jalabert, Pere Teixidor, flassader, Francesc Cerir			-		AMGi, I.2.1. llig 7, sf, 1385/05/01 AMGi, I.3.3.1.5, llig 2, f 11v	
1386	Gra			Antoni Jalabert, Francesc Cerir, Pere Teixidor, Pere Domingo					AMGi, I.2.1, llig 7, sf, 1385/12/27, canc a 1387/07/05; AMGi, I.3.3.1.5, llig 2, f 13r	
1387	Gra			Guillem Comelles, guasper				Bernat Reconta, carnisser, Berenguer Coll, draper, i Guillem Arnau, mercader	AMGi, I.2.1, llig 7, sf, 1386/12/27	
1388	Gra			Francesc Estanyol i Antoni Jalabert				Blanca i Caterina, les respectives mu	AMGi, I.2.1., n. 8, sf, 1388/01/07; cancel per man de J. Beuda a	

						1389/01/15
1389	Gra		Antoni Jalabert	Antoni Jalabert	Caterina, mu del dit Antoni, Pere Domingo? i Pere Capdarques	AMGi, I.2.1., n. 8, sf, 1388/12/26; canç a 1390/01/31 per man de J. Beuda, clavari impo a causa de pag de 175 ll, i no les restants 35 ll degudes per Jalabert, ja que els jurats de 1389 rellevaren la impo i en feren lliure el dit Jalabert durant els mesos de nov i desembre segons instru de 1390/01/01
1390	Gra		Antoni Jalabert	Antoni Jalabert		AMGi, I.2.1., n. 8, sf, 1390/01/06; canç a 1390/12/31 per man de J. Beuda, clavari impo
1391	Gra		Pere Sacosta, Pere Cerdà, Francesc Coral i Francesc Guic			AMGi, I.2.1., n. 8, sf, 1390/12/27; canç a 1392/02/07 per man de Bonanat Cerir, clavari impo
1392	Gra		Joan Casesnoves, escrivà de Gi, Antoni Jalabert	Joan Casesnoves, escrivà de Gi, Antoni Jalabert	Bernat Coll, Ramon Casesnoves, albadiner	AMGi, I.2.1., n. 8, sf, 1391/12/27, no canç
1393	Gra		Bernat Coll, escrivà, i Francesc Guic, hostaler	Bernat Coll, escrivà, i Francesc Guic, hostaler		AMGi, I.2.1., n. 8, sf, 1392/12/28, canç a 1394/01/27 per man de Joan Marcó, clav impo
1394	Gra		Guillem Calvet, c Gi	Guillem Calvet, c Gi	Blanca, mu del princ; Bernat de Torrent, fill de Joan de Torrent, escrivà dif de Gi	AMGi, I.2.1., n. 9, sf, 1393/12/27; canç a 1395/09/25 per man de Pere Net, clav de les impo

1395	Gra		Bernat Agustí, Francesc Estanyol, Pere Estanyol i Llorenç Estanyol, c Gi	Blanca, mu de Bernat Agustí, Agnès, mu de Llorenç Estanyol, i Narcisa, mu de Pere Estanyol	AMGi, 1.2.1., n. 9 , sf, 1394/12/27, no canc
1396	Gra	1 any des de 1396/06/24	Francesc Coral, barber, Bernat Bost, escrivà i Francesc Esteve, c Gi	No en consten	AMGi, 1.2.1., n. 9 , sf, 1395/12/27; canc a 1396/12/23 per man de Pere Net, c Gi, clav de la c.
1397	Gra	-	-	-	-
1398	Gra		Francesc Coral amb altres		AMGi, I.3.3.1.2., llig 3, reg 2, sf, 1397/12/27
1399	Gra		Francesc Coral i Guillem Esteve, barbers, Bernat Salvatella, ballester		AMGi, I.3.3.1.2., llig 3, reg 3, sf, 1398/12
1400	Gra		Francesc Estanyol, c Gi	Pere Bassa, picapedrer, Caterina, mu de Francesc Estanyol, c Gi	AMGi, I.2.1., llig 1, f 36r-44r, 1399/12/27, no canc
1401	Gra		Pere Salort, peller de gi	Margarida, mu de Guillem Salort, dif, mare de Pere, Caterina, mu del dit Pere Salort, i Mateu Salort, clergue de St Pere de Galligants de Gi i Pere Lapart, hostaler de Gi	AMGi, I.2.1., llig 1, f 118v-127r, 1400/12/28; no canc
1402	Gra		Bernat Torrent, Joan Carbonell, flassader, Joan Torrent, sabater	No en consten	AMGi, I.2.1., llig 1, sf, 1401/12/27; canc a 1406/05/22 per vol de G. Julià, clav de les impo per pag de tot el preu
1403	Gra		Bernat Torrent, júnior	Mu de Bernat de Torrent i Antoni (il·legible, algun	AMGi, I.2.1., llig 1, sf, 1402/12/27; no canc

1404	Gra	Francesc Esteve, draper, Francesc Cases, hostaler i Francesc Coral, barber de Gi	altre parent)	AMGi, I.3.3.1.2 [llib comptes clav], llig 4, reg 1, f 2 [venda s'havia fet a 1413/12/30
1405	Gra	Miquel Vilar, apotecari de Gi; a 1405/02/04, Vilar acull Francesc Cases, hostaler, en una tercera part de la impo	Francesc Coral, barber (és acollit per Vilar en parçoner en la tercera part), Bernat Salvatella, ballester; els ju prometen donar a Pere Dalmau, bossar, 3 florins i a	AMGi, I.2.1., llig 2, sf, 1404/12/28; canç a 1406/01/11, per man de G. Julià, clav impo
1406	Gra	Francesc Arrufat, ferrer, Joan Jalabert, revenedor de Gi	Caterina, mu d'Antoni Jalabert, dif, mare del dit Joan i Narcisa, mu de F. Arrufat	AMGi, I.2.1., llig 2, sf, 1405/12/27; canç a 1407/02/09, per vol de G. Julià, clav de les impo per pag de tot
1407	Gra	Francesc Arrufat, Francesc Esteve, Francesc de Cases, hostaler (se li prometen 4 florins per una dita i a Arrufat 3 florins per una dita), Pere Perpinyà, Pere Dalmau i Nicolau Dalmau; arrufat remet a la resta la part que tenia a la impo; Tomàs Rolf (llevador)		AMGi, I.2.1., llig 2, sf, 1406/12/27; canç a 1408/06/08 per vol de Ll Tord per paga de tot
1408	Gra	Francesc Coral, barber	Bernat Salvatella, ballester de Gi	AMGi, I.2.1., llig 2, sf, 1407/12/28; canç a 1409/01/05 per vol de Lluís Tord, clav de les impo de la c de l'any anterior
1409	Gra	Francesc Cases, hostaler de Gi (se li prometen 12 florins per 3 dites		AMGi, I.2.1., llig 2, sf, 1408/12/27; canç a

				que féu, Francesc Coral, barber i Bernat Salvatella, ballester				1410/02/07 per vol de Miquel Santacília, clav de les impo per pag de tot
1410	Gra	-	-	-	-	-	-	-
1411	Gra	-	-	-	-	-	-	-
1412	Gra			Joan Domingo			Nicolau Anglès, mercader, Joan Vilella i Pere Bruguerols, Nicolau Bruguerols, c Gi, Pere Tortosa, c Gi	AMGi, I.2.1, llig 3, reg. 1, sf, 1411/12/27; canç a 1414/01/19 per vol de Jaume Gironella, clav de les impo de la c de 1412
1413	Gra			Francesc Coral, barber			Joan Jalabert, revenedor de Gi; Bartomeu Soler, blanquer de Gi	AMGi, I.2.1, llig 3, reg. 1, sf, 1413/12/27, no canç
1414	Gra			Narcís Ermenguier, apotecari, Bernat Lapart, sabater, Jaume Padró, peller, Francesca, mu de Narcís Ermenguier, i Francesca, mu del dit Bernat Lapart				AMGi, I.2.1, llig 3, reg. 2, sf, 1413/12/27; no canç
1415	Gra			Narcís Ermenguier, apotecari, Jaume Padró i Bernat Lapart, sabater de Gi			Francesca, mu de Narcís Ermenguier, i Francesca, mu de Bernat Lapart, i Narcisa, mu de Jaume Padró	AMGi, I.2.1, llig 3, reg. 2, sf, 1414/12/27; no canç
1416	Gra	-	-	-	-	-	-	-
1417	Gra			Narcís Ermenguier, apotecari de Gi			Antoni Català, corder de Gi, Pere Vilar al Fuià, sabater, Francesca, mu de Narcís Ermenguier i Pere Cervià ferrer	AMGi, I.2.1, llig 3 bis, reg. 1, f 43r-44v (incomplet), 1416/12/27; no canç
1418	Gra			Narcís Ermenguier, apotecari de Gi			Antoni Català, corder de Gi, Francesca, mu de Narcís Ermenguier, Pere Cervià, ferrer de Gi	AMGi, I.2.1, llig 3 bis, reg. 1, f 97r-100r, 1417/12/27; no canç

1419	Gra	-	-	-	-	AMGi, I.3.3.1.2., llig 6, reg 2, f 108r-111r, 1421
1420	Gra	Narcís Ermenguer				AMGi, I.2.1., llig 3 bis, reg. 2, sf, 1420/12/27; no canç
1421	Gra	Ramon Serra, albadiner				AMGi, I.2.1., llig 3 bis, reg. 2, sf, 1420/12/27; no canç
1422	Gra	Pere Güell, blanquer, c Gi.				AMGi, I.2.1., llig 3 bis, reg. 2, sf, 1421/12/27; no canç
1423	Gra	Joan Deuslondà (llevador), Pere Güell, mercader				AMGi, I.2.1., llig 3 bis, reg. 2, sf, 1422/12/27; no canç
1424	Gra	Francesc Bertran, bossier c Gi				AMGi, I.2.1., llig 3 bis, reg. 2, sf, 1423/12/27; canç a 1427/08/23 per vol de Vilàr per pag de tot el preu
1425	Gra	Miquel Cerdà, draper, c Gi				AMGi, I.2.1., llig 9, reg. 2, sf, 1424/12/27; canç a 1427/09/02 per vol de Vilàr, clav de les impo
1426	Gra	Miquel Cerdà, draper, c Gi				AMGi, I.2.1., llig 9, reg. 2, sf, 1425/12/27; no canç
1427	Gra	Pere Jaume, peller, c Gi				AMGi, I.2.1., llig 9, reg. 2, sf, 1426/12/27; canç a 1428/01/19 per vol de M Vilàr per pag de tot

1428	Gra		Francesc Roca, bossier, c Gi. Francesc Llorenç	Narcís Genís, teixidor de draps de lli, Miquela, mu peller, Pere Bertran bossier, Caterina mu del dit Francesc Roca	AMGi, I.2.1., llig 9, reg. 2, sf, 1427/12/27; no canç
1429	Gra		Pere Bertran, bossier, c Gi	Antoni Bertran, bossier, fill del dit Pere Bertran	AMGi, I.2.1., llig 9, reg. 2, sf, 1428/12/28; canç a 1430/01/25 per vol de M Vilà
1430	Gra		Esteve Sabater, carnisser de Gi	Miquel Cerdà, draper, Guillem Puigverd peixater de Gi, Joan Pont fuster c Gi i Joan Deuslondà peller	AMGi, I.2.1., llig 9, reg. 2, sf, 1429/12/28
1431	Gra		Bernat Fuià		AMGi, I.3.3.1.2, llig 8, reg. 2, f 3r
1432	Gra		Joan Cases		AMGi, I.3.3.1.2, lli 8, reg. 3 f 2v
1433	Gra		Esteve Sabater, comprador		AMGi, I.3.3.1.2, llig 9, reg. 1, f 2v
1434	Gra		Bernat Fuià, sabater		AMGi, I.3.3.1.2, llig 9, reg. 2, f 3v
1435	Gra		Bernat Lavanera		AMGi, I.3.3.1.2, llig 9, reg. 3, f 3r
1436	Gra		Pere Moles, botiguer c Gi, Joan Deuslonder, peller, Ivó Pere, maj. de dies, blanquer, Ramon Serra, albadiner, Felu Juliol, sastre, Bartomeu Riembau, picapedrer, Martí Resclosa, sabater, Bernat Fullà, sabater, Nicolau Dalmau, paraire		AMGi, I.3.3.1.2, llig 9, reg. 4, f 3r; AMGi, I.2.1., llig 3, reg. 3, sf, 1435/12/27
1437	Gra		Bernat Fuià, sabater		AMGi, I.3.3.1.2, llig 10,

1438	Gra		Pere Jutglar, paraire de draps de llana, c Gi	Margarida, mu del dit Jutglar i Pere Terrés, escrivà de Gi	reg 1, f 1v AMGi, I.2.1, llig 3 bis, reg 3, sf, 1437/12/27
1439	Gra		Joan Cases, hostaler de Gi, Bernat Fullà , sabater (llevador), Joan Amill, ferrer, Joan Deuslonder, peller, Nicolau Dalmau, paraire, Bernat Falgàs, teixidor de draps de lli		AMGi, I.3.3.1.2, llig 10, reg 3, f 2r; AMGi, I.2.1., llig 3, reg. 3, s.f., 1439/01/04
1440	Gra		Joan Sala, sabater		AMGi, I.3.3.1.2, llig 10, reg 4, f 3r
1441	Gra	-	-	-	-
1442	Gra	Gra	Francesc Xuncla		AMGi, I.3.3.1.2, llig 11, reg 1, f 2v
1443	Gra	-	-	-	-

TAULA 16: Arrendataris de la imposició del peix (1367-1443)

Any o exercici	Tipus d'imposició	Període de recaptació ⁷⁵	Arrendataris principals	Fiadors	Font
1367	Peix	1 any des de 1368/05/11	Francesc Bas, escrivà, Jaume Andreu, Pere Madrens, peixaters, Pere Montcanut, Arnau Albert i Joan Domingo, peixater		AMGi, I.3.3.1.1., llig. 2, s.f., 1367/01/25
1368	Peix	1 any des de 1368/05/11	Arnau Cornellà, al Janoer, Bernat Barrat, paraire, Andreu Barrat, peixater, Francesc Torroella i Montserrat Estarac, peixaters de Gi		AMGi, I.3.3.1.1., llig. 2, s.f., 1368/05/15
1369	Peix	1 any des de 1368/05/11	Joan Palanca, Francesc de Bas, Francesc Benet, sastre, i Castelló Verdera, c Gi	Berenguer I Hospital, mercader	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 2, s.f., 1369/05/06
1370	Peix	1 any des de 1368/05/11	Lluís Estruch, Bernat Sampsó i Berenguer Eimeric, argenter, Pere Desvern, Ramon Bóixols	no	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 2, s.f.,s.d.
1371	-	-	-	-	-
1372	Peix	1372/05/11 + 1 any	Ramon Prat, Joan Medir, Pere Estanyol, Francesc I Adrover i Pere Sunyer	Buit no omplert	AMGI, I.2.1., llig. 7, s.f., 1372/05/11
1373	Peix		Pere Sunyer, Ramon Prat	Pere Rodeja i la seva mu, Ramon Rafart	AMGi, I.3.3.1.5, llig. 1, f 11r, sd.; AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg. 2, f. 19r-21r, 1374/03/09
1374	Peix*		Pere Prohó, receptor i llevador de la imposició. Arrendada un temps per Pere Sifré		AHG, Gi-10, vol. 5, s.f., 1374/09/09-10/30; AHG, Gi-03, vol. 30, f. 132v, 1380/05/30
1375	Peix	-	-	-	-

⁷⁵ Només precisem els casos en què la col·lecta no s'estenia un any sencer i entre l'1 de gener i el 31 de desembre.

1376	Peix	-	-	-	-	-
1377	Peix	-	-	-	-	-
1378	Peix		Ramon Bóixols	Joan Medir	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, f 55r, 1378/12/30	
1379	Peix	1 any des de 1379/05/15	Pere Bordils i Joan Albert, c Gi	Martí Vic, Francesc Gornall, nét de Domènec Gornall, dif, Ramon Prat, Arnau Sarriera, fill de Bernat Sarriera, dif, i Pere Guillem Sunyer, fill de Guillem Sunyer, dif	AMGi, I.2.1. llig. 7, s.f., 1379/05/08; canc. Sd per Gornall havent rebut tot el preu	
1380	Peix	1 any des de 1380/05/11	Guillem Bernat Beuda, c Gi	Joan Albert, c Gi	AMGi, I.2.1. llig. 7, s.f., 1380/01/17; cancel·lat a 1381/05/11 per man de Gornall i Bonanat Cerir, clavaris de la ciutat que reben parts per separat.	
1381	Peix	1 any des de 1381/05/11	Joan Albert, c Gi	Guillem Colteller, mestre en medicina, Guillem Vengut, llicenciat en lleis, Narcís de la Via i Pere Desvern, c Gi.	AMGi, I.2.1. llig. 7, s.f., 1381/05/05, cancel a 1382/05/31 per Bonanat Cerir, clavari de les imposicions	
1382	Peix	1 any des de 1382/05/05	Jaume Torre i la seva muller Auda, c Gi, Joan Albert	Narcís Simó, notari, Bernat Ribot, draper, Pere Gaiard, batlle d' Amer, Narcís Albert, Pere Berenguer II Estruç, c Gi, Joan Vinyoles, Arnau Sarriera, Bernat Bell-lloc, Francesc Oliba, escrivà, i Nicolau Sitges, c Gi	AMGi, I.2.1. llig. 7, s.f., 1382/05/04, cancel sd per Bonanat Cerir	
1383	Peix	1 any des de 1383/05/10	Narcís Gornall, i la seva muller Margarida, Jaume Draper i Antoni Jalabert i Francesc Camós, c Gi		AMGi, I. 3.3.1.1., llig. 7, f 78r-v, 1384/03/04 (darrer pagament del preu	
1384	Peix*	1384/05/10-1384/12/31	Antoni Jalabert (llevador)	No n'hi ha	AMGi, I.3.3.1.5, llig. 2, f 4v-5r, 1384/05/10	

1385	Peix		Bernat Beuda, fill de Guillem Bernat Beuda, Antoni Jalabert, Bernat Ferrer, corredor, Francesc Bells, mercader			AMGi, I.2.1. llig. 7, s.f., 1385/01/01 (cancel a 1386/01/06); AMGi, I.3.3.1.5, llig. 2, f 10v
1386	Peix		Antoni Jalabert, Pere Domingo, Jaume Torre, Francesc de Camós, Pere Fàbrega de Riudellots de la Selva i Guillem Cot, verguer de la c de Gi	Guillem Bernat Beuda, Pere Tortosa, c Gi		AMGi, I.2.1, llig. 7, s.f., 1385/12/27; AMGi, I.3.3.1.5, llig. 2, f 12v
1387	Peix		Berenguer Cerdà i Pere Cerdà, el seu fill, drapers, i Narcís Julià	Bernat Batlle		AMGi, I.2.1, llig. 7, s.f., 1386/12/29; canc 1388/01/13, per J. Beuda, clavari
1388	Peix*		Pere Cerdà (llevador)			AMGi, I.2.1, n. 8, s.f., 1388/02/06; cancel a 1388/12/29 per man de J. Beuda
1389	Peix		Pere Domingo, draper de Gi	Narcisa, la mu de Pere Domingo		AMGi, I.2.1, n. 8, s.f., 1388/12/26, canc a 1392/06/11 per man de J. Beuda, clavari d'aquell any?
1390	Peix		Pere Sacosta, escrivà, Pere Cerdà	Pere Benet, draper, Ferrer Alls, peixater, Antoni Jalabert, revenedor, Francesc Guic, hostaler		AMGi, I.2.1, n. 8, s.f., 1389/12/27, canc a 1389/12/31 per man de J. Beuda per rebuda de tot el preu
1391	Peix		Antoni Jalabert, revenedor de Gi	Caterina, mu d'Antoni Jalabert, Pere Benet, draper, Ferrer Alls, peixater, Francesc Coral, barber, c Gi		AMGi, I.2.1, n. 8, s.f., 1390/12/27; canc a 1393/12/31 per man de Bonanat Cerrir, clavari de les impo

1392	Peix		Pere Cerdà, draper	Berenguer Cerdà, draper, Pere Costa, escrivà, Bernat Batlle, mercader, Francesc Guic, c Gi	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1391/12/27; canç a 1394/03/02 per man de Bonanat Cerir, clav de les impo de l'any 1392
1393	Peix		Jaume Torre i Llorenç Estanyol, c Gi	Agnès, mu de Llorenç Estanyol; Pere Berenguer II Estruç, c Gi; Bernat Albert, c Gi	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1392/12/27, canç a 1394/05/30 per man de Joan Marcó, clav impo de 1393
1394	Peix		Jaume de Torre, Bernat Agustí, Llorenç Estanyol i Nicolau Guerau, c Gi	No en consten	AMGi, I.2.1., n. 9, s.f., 1393/12/27; canç a 1395/12/07 per man de Pere Net, clav de la impo
1395	Peix		Guillem Calvet i Francesc de Camós, escrivà, c Gi	Blanca, mu de Guillem Calvet, Jaume Torre i Auda, mu d'aquest; Suava, mu del princ Francesc de Camós	AMGi, I.2.1., n. 9, s.f., 1394/12/27; canç a 1400/06/04 per man de Pere de Trilla, clav de les restes de la impo
1396	Peix	1 any des de 1396/06/24	Francesc Estanyol, Pere Estanyol, Llorenç Estanyol, Bernat Agustí, Bernat Serra i Pere Serra, c Gi	Narcisa, mu de Pere Estanyol i Agnès, mu de dit Llorenç Estanyol	AMGi, I.2.1., n. 9, s.f., 1396/09/20; tot i que segurament 1395/12/27
1397	Peix		Ramon Sampsó i Nicolau Puig		AMGi, I.3.3.1.2., llig. 3, reg. 2, f 3r 1399
1398	Peix		Ramon Sampsó		AMGi, I.3.3.1.2., llig. 3, reg. 2, s.f., 1397/12/27
1399	Peix		Joan Sarriera, c Gi, Antoni Jalabert, revededor (col·lector)		AMGi, I.3.3.1.2., llig. 3, reg. 3, s.f., 1398/12
1400	Peix		Ramon Sampsó, c Gi, Bernat Beuda, Antoni Jalabert (col·lector)	No en consten	AMGi, I.2.1., llig. 1, f 29v-35v, 1399/12/27; canç a 1406/05/13 per man de Francesc Santceloni, clav de les impo de 1400, per

1401	Peix		Pere Santmartí, Ramon Sampsó i Narcís Portell, c Gi				pag del preu. AMGi, I.2.1., llig. 1, f 94v-102r; 1400/12/27; canç a 1403/07/07, de vol de G. Julià, clav de les impo, per pag de tot
1402	Peix		Pere Marcó, paraire de Gi (té 200 ll), Ramon Sampsó (té 235 ll); a 1402/01/20, Marcó cedeix a Francesca, mare seva, tota la seva part de 200 ll en el preu	No en consten			AMGi, I.2.1., llig. 1, s.f., 1401/12/27; canç a 1404/02/19 per vol de G. Julià, clav de les impo, per pag de tot
1403	Peix	-	-	-	-	-	-
1404	Peix*		Antoni Jalabert i Joan Jalabert (collidors)				AMGi, I.3.3.1.2, llig. 4, reg. 1, s.f., 1404.
1405	Peix		Francesc Cases, Francesc Esteve, Francesc Coral, Ramon Raset, Bernat Bosc, escrivà, Pere Sacosta, escrivà, júnior, Mateu Baulida, peixater,				AMGi, I.2.1., llig. 2, s.f., 1404/12/27; canç a 1406/03/01 per man de G. Julià, clav de les impo de la c
1406	Peix		Narcís Vila, bossar, Pere Cerdà, draper, Francesc Cases, hostaler, Ramon Sampsó, Lluís Tord i Joan Fornells, draper	No en consten			AMGi, I.2.1., llig. 2, s.f., 1405/12/27; canç a 1406/12/03 per man de G. Julià, clav impo
1407	Peix		Mateu Baulida, peixater	Caterina, mu de Baulida, Antoni Bruguera, capaller, Bernat Riera, Bernat Vila, paraires, Antoni Salvador, teixidor de llana de Gi, Joan Ribot, apotecari, Berenguer de Coll, draper, Pere Ballester, mercader			AMGi, I.2.1., llig. 2, s.f., 1406/12/27; canç a 1408/07/24 per Lluís Tord, clav d eles impo de la c per pag de tot
1408	Peix		Francesc Cases (se li prometen 8 florins per 2 dites), Nicolau Dalmau, Pere Dalmau, bossar, Bernat Andreu	Brunissenda, mu de Francesc Cases, Caterina, mu de Pere Dalmau, Francesca, mu de			AMGi, I.2.1., llig. 2, s.f., 1407/12/28; canç a 1409/10/24, per man de

1409	Peix	-	Cases i Narcís Vila	Nicolau Dalmau, Francesca, mu de Narcís Vila, bossier, Joan Fontanell, paraire de draps, mestre Francesc Sampsó, c Gi	L Tord, clav de les impo de l'any anterior per pag de tot
1410	Peix	-			
1411	Peix		Bernat Feixes de Salt, c Gi (es prometen 6 florins per una dita en la impo)	Joan Domingo, mercader, Joan Jalabert, revenedor, Pere Feixes de Salt, Miquel Cerdà, draper de Gi	AMGi, I.2.1., llig. 3, reg. 1, s.f., 1411/01/01; no canc
1412	Peix* (potser no aplicada)				
1413	Peix		Joan Rovira, mercader, Francesc Ravat, escrivà de Gi		AMGi, I.2.1., llig. 3, reg. 1, s.f., 1413/12/27; a 1414/01/11 per vol de Ll Tord, clav de les impo de 1413
1414	Peix		Miquel Santacília, Pere Banyils, tintorer, Francesc de Ravat, escrivà, Bernat Feixes, Pere Català, hostaler i Antoni Bofill, assaonador		AMGi, I.2.1., llig. 3, reg. 2, s.f., 1413/12/27, no canc
1415	Peix		Bernat Feixes, c Gi, Pere Feixes de la parr. de Salt, Pere Català i Joan Jalabert, Narcís Serra, paraire	Ramon Serra, albadiner	AMGi, I.2.1., llig. 3, reg. 2, s.f., 1414/12/27; no canc
1416	Peix	-			
1417	Peix		Francesc Ravat, escrivà, Nicolau Bordils, Joan Rovira, mercader, Jaume Saurí, c Gi	Arnau Ferrer	AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 1, f 26r-31v, 1416/12/28; no canc
1418	Peix		Joan Andreu, paraire de Gi i Arnau Ferrer, mercader, c Gi,	Pere Madrens, mercader, i Bernat Andreu, paraire de Gi	AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 1, f 83r-90r, 1417/12/27; no canc
1419	Peix	-			
1420	Peix		Jaume I Gironella, escrivà		AMGi, I.3.3.1.2., llig. 6,

1421	Peix		Ramon I Sampsó	Lluís Tord, Miquel Santacília, mercaders, Pere Barnés, bossier de Gi, Joan Jonquera i Pere Montaner	reg. 2, f 108r-111r, 1421 AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 2, s.f., 1420/12/27; canç sense nota
1422	Peix		Pere Güell, blanquer	Antoni Boix, peixater, Amador Viader, escrivà c Gi, Narcís Güell blanquer, Joan Deuslondà, peller de Gi, Narcisa, mu d'Antoni Boix i Constança, mu de Pere Güell, Antònia, mu d'Amador Viader i Blanca, mu de Joan Deuslondà	AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 2, s.f., 1421/12/27; no canç
1423	Peix		Joan I Jonquera, paraire de draps de llana, c Gi; Joan Jalabert revenedor (llevador)	Francesc Ravat, escrivà, i Bernat Vidal, convers de Gi, Berenguer Domènec, carnisser, Mateu Baulida, peixater, Joan Miquel, carnisser de la vila de Sant Feliu de Guíxols	AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 2, s.f., 1422/12/27; no canç
1424	Peix		Ramon I Sampsó, Lluís Tord, Miquel Santacília i Pere Montaner		AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 2, s.f., 1423/12/27; canç a 1425/06/11 per vol de M vilar
1425	Peix		Francesc Ravat, escrivà, i Pere Català, hostaler de Gi	Nicolau Desvern, c Gi, Nicolau Bordils, c, Francesc Guerau, paraire de draps de llana, Nicolau Casesnoves, cirurgià, c Gi, Arnau Juglar, carnisser de Gi, Ramon Serra, albadiner	AMGi, I.2.1., llig. 9, reg. 2, s.f., 1424/12/27; canç a 1440/06/04 per vol de Vilat, altre temps clav de les impo, per pag de tt el preu, aleshores el clav era Joan Cavalleria
1426	Peix		Joan Rovira, mercader, c Gi	Nicolau Bordils i Nicolau Desvern, c Gi	AMGi, I.2.1., llig. 9, reg. 2, s.f., 1425/12/27; canç a 1426/12/28 per vol de Vilat per pag de tot

1427	Peix		Miquel Cerdà, draper, c Gi, Nicolau Soler	Miquel Francesc Bertran, bossier, c Gi, Clara, mu d'aquest, i Narcisa, mu de Nicolau Anglès, i Narcisa, mu de Nicolau Andreu de Soler	AMGi, I.2.1., llig. 9, reg. 2, s.f., 1426/12/27; canç sense nota
1428	Peix		Pere Català, hostaler de Gi; Francesc Esteve, camisser (llevador)	Angelina, mu de Pere català, Guillem Ribot apotecari, Pere Sot albadiner, Francesc Roca bossier	AMGi, I.2.1., llig. 9, reg. 2, s.f., 1427/12/27; no canç
1429	Peix		Esteve Sabater, camisser de Gi	Joan Serra d'Aiguaviva, Bartomeu Torrent argenter, Miquel Jofre apuntador de draps de llana, Nicolau Brugeroles, Francesc Soler sabater, Guillem Escala peixater, Jaume Guerau garbeller, Miquel Cerdà draper, Pere Català hostaler	AMGi, I.2.1., llig. 9, reg. 2, s.f., 1428/12/27; no canç
1430	Peix		Guillem Puigverd, peixater, Esteve Sabater (collidor)		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 8, reg. 1, f 3r
1431	Peix		Esteve Sabater		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 8, reg. 2, f 3r
1432	Peix		Joan Cases, Francesc II Raset		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 8, reg. 3, f 2v
1433	Peix		Pere Jaume Eimeric, Joan Cases		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 9, reg. 1, f 2v
1434	Peix		Joan Cases, hostaler		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 9, reg. 2, f 4v
1435	Peix		Nicolau Desvern		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 9, reg. 3, f 3r
1436	Peix		Francesc Raset, Pere Moles, Guillem Escala, Pere Aulina, Francesc Soler, Joan Cases		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 9, reg. 4, f 3r; AMGi, I.2.1., llig. 3, reg. 3, s.f.
1437	Peix		Miquel Jofre	Francesc, mu de Miquel Jofre, Bernat Reixac, Nicolau Andreu	AMGi, I.3.3.1.2, llig. 10, reg. 1, f 1v; AMGi, I.2.1.,

1438	Peix			Soler, Joan Riera, corredor d'or, Joan Cases, hostaler, i la seva mu Narcisa	llog. 3, reg. 3, s.f., 1436/12/27
			Bernat Lavanera, blanquer, c Gi	Joan Terrades i Francesc III Terrades, c Gi, Joan Rovira, apotecari de Gi, Nicolau Andreu Soler, mercader i Caterina, mu del dit Lavanera, Pere Aulina hostaler, Bernat Daviu, mercader	AMGi, I.2.1, llig. 3 bis, reg. 3, s.f., 1437/12/27; AMGi, I.2.1., llig. 3, reg. 3, s.f., 1437/12/27
1439	Peix		Francesc Bertran, bossar de Gi, comp; Francesc Miró, i Jaume Falcó, mercader convers, Narcís Güell, blanquer, Pere Aulina, hostaler, Guillem Escala al. Puigverd, peixater, Narcís Ferrer		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 10, reg. 3, f 1v; AMGi, I.2.1., llig. 3, reg. 3, s.f., 1438/12/28
1440	Peix		Francesc Bertran, "tirater" de la c		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 10, reg. 4, f 3r
1441	Peix	-	-	-	-
1442	Peix		Pere Jaume Eimeric		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 11, reg. 1, f 2v
1443	Peix	1 any des de 1443/01/01 fins 1443/05/28	Pere Jaume Eimeric		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 11, reg. 1, f 60v

TAULA 17: Arrendataris de la impositió de les mercaderies (1367-1443)

Any o exercici	Tipus d'imposició	Període de recaptació ⁷⁶	Arrendataris principals	Fiadors	Font
1367	Mercaderies		Francesc Estanyol i Pere Estanyol,	Pere de Vilanant, Jaume Aulina, albadiner, c Gi	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 2, s.f., 1366/12/27 (fan venda jurats 1366); cancel a 1368/12/20, per jurats d'aquell any
1368	Mercaderies		Ponç Madrens, Pere Sarroca i Berenguer d'Alou, hostalers de Gi	No fiadors	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 2, s.f., 1367/12/28, cancel a 1372/11/04, per mà de Ramon Provençal, clavari,
1369	Mercaderies		Francesc Rovira, Joan Rovira, Francesc Estanyol, Jaume Teixidor, c Gi	No	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 2, s.f., 1368/12/27
1370	Mercaderies		Berenguer Rovira, ferrer, i Francesc Estanyol, Pere Cerí, bossier, c Gi	Ramon Cerí, bossier	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 2, s.f., s.d., cancel per jurats de 1373
1371	Mercaderies		Francesc Bas i Francesc Benet, sastre	Ramon Rafart	AMGi, I.3.3.1.2., llig. 1, reg. 2, f 1r, 1371
1372	Mercaderies		Guillem Parellades, Francesc Paratge, Guillem Pagès, assaonador, Bernat Albert, bossier, Pere Serra, albadiner, Nicolau Vilossa, blanquer, Ferrer de Comelles, albadiner, Francesc Bells, blanquer, Guillem Bosc, albadiner, Pere Rupià, Miquel Vilar, pellisser, Pere Janet, Pere Olivella (senior), Bonanat Arloví, Bernat de Suïbes, Ramon Bofill, Francesc Estanyol, Bonanat Campllong, Pere Llombard,	Buit no omplert	AMGI, I.2.1., llig. 7, s.f., 1371/12/28

⁷⁶ Només precisem els casos en què la col·lecta no s'estenia un any sencer i entre l'1 de gener i el 31 de desembre.

1373	Mercaderies		tintorer, Francesc Bas, Francesc Baldoví		Francesc Boix, porter reial, Pere Gordei, assaonador, Pere Riera, bosser, Joan Boïgues, paraire, Joan Garcia, assaonador	AMGI, I.2.1, llig. 7, s.f., 1372/12/28
1374	Mercaderies		Llorenç Estanyol		Bernat Cassà, carnisser, Jaume Teixidor	AMGi, I.3.3.1.5, llig. 1, f 11r
1375	Mercaderies		Andreu Saula, assaonador, Martí Prat i Bernat Mitjà, jubater de Gi			AHG, Gi-10, vol. 5, s.f., 1375/01/15
1376	Mercaderies		Francesc Bas			AMGi, I.3.3.1.2, llig. 1, reg. 1, s.f., 1376
1377	Mercaderies		Francesc Estanyol, c Gi			AHG, Gi-07, vol. 55, s.f., 1377/09/19
1378	Mercaderies		Francesc Joan, jubater, la seva mu Pelegrina, Pere Estanyol, Francesc Estanyol i Blanca, la mu d'aquest segon, Llorenç Estanyol, Berenguer Figuera i la seva mu Vivona, c Gi	Guillem Ramon Joan, apotecari		AMGi, I.1.2.1, llig. 6, reg. 2, f 15r-20v, 1377/12/30
1379	Mercaderies		Jaume Bordils			AMGI, I.2.1, llig. 7, s.f., no completat; cancel Gornall 1378/12/12?
1380	Mercaderies		Bernat Rolf, al. Besalú, paier, Pere Oliba, Francesc Cerir, bosser, Berenguer Figuera, jubater, c Gi	Roger Malarç, Pere Bordils, Tomàs Rolf, Bernat Bonet, ferrer		AMGi, I.2.1. llig. 7, s.f., 1379/12/26; cancel per Gornall a 1381/01/04
1381	Mercaderies		Bernat Rolf al. Besalú, Guillem Comelles, Pere Cerir, bosser, Francesc Cerir, Berenguer Figuera i Pere Oliva, c Gi			AMGi, I.2 .1. llig. 7, s.f., 1380/12/30; cancel a 1382/03/03 per Bonanat Cerir, clavari de les imposicions per rebuda del preu
1382	Mercaderies		Bernat Serra, Francesc Serra, Jaume Comelles, Guillem de Bosc,			AMGi, I.2 .1. llig. 7, s.f., 1381/12/28, cancel a

			Berenguer de Pla, Pere Feixes, Ferrer Fàbrega, Berenguer Casadellà, Bonanat Moner, Mateu Vinyes, albadiner			1383/01/24 per Bonanat Cerir, clavari de les imp
1383	Mercaderies		Pere Palol, Jaume Comelles, Ramon Bofill i Berenguer Domingo i Francesc Estanyol, Pere Serra, Ramon Casesnoves			AMGi, I. 3.3.1.2, llig. 1, reg. 5, f. 61v, 1383
1384	Mercaderies		Pere Teixidor, flassader, Francesc Cerir, bosser, Ramon Figuera, Francesc Busquets, Francesc Bells, Francesc Mor, blanquer, Berenguer Figuera			AMGi, I.3.3.1.5, llig. 2, f 7r
1385	Mercaderies		Antoni Jalabert, tender, Pere Teixidor, flassader, Llorenç Estanyol, Francesc Estanyol, Berenguer Figuera, jubater, Berenguer Llémena, mercader, c Gi		Isabel, mu de Berenguer Llémena	AMGi, I.2.1. llig. 7, s.f., 1385/01/02 (cancel a 1385/04/08); AMGi, I.3.3.1.5, llig. 2, f 11r
1385	Anadiment de 2 d./ll	1385/05/13-1385/12/31	Antoni Jalabert, tender, Pere Teixidor, flassader, Llorenç Estanyol, Francesc Estanyol, Berenguer Figuera, jubater, Berenguer Llémena, mercader, c Gi			AMGi, I.2.1. llig. 7, s.f., 1385/06/13 (cancel a 1386/04/08); AMGi, I.3.3.1.5, llig. 2, f 11r
1386	Mercaderies		Berenguer Coll, draper, Joan Cebrià, Pere Teixidor, flassader, Berenguer Figuera, Arnau Riba, blanquer, Guillem Comelles, Bernat Rolf, al. Besalú		-	AMGi, I.2.1, llig. 7, s.f., 1385/12/26; AMGi, I.3.3.1.5, llig. 2, f 13r
1387	Mercaderies		Simó II Estrader, apotecari, la seva mu Narcisa, Francesc Estanyol i la seva mu Blanca		Pere Sabater, procurador fiscal de la cort reial de Girona	AMGi, I.2.1, llig. 7, s.f., 1386/12/27
1388	Mercaderies		Nicolau Vilossa, blanquer		Francesca, mu de Nicolau Vilossa; Narcís Comill, capellà de St Martí Sacosta, Arnau Andreu, assaonador, Francesc Estanyol i	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1388/01/01; no cancel

1389	Mercaderies			la seva mu Blanca, Simó II Estrader, apotecari, i Narcisa, mu seva , i Bernat Batlle, c Gi	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1388/12/26, canç a 1390/03/23 per man de J. Beuda, clavari
1390	Mercaderies	Francesc Camós		Bernat Rolf, al. Besalú, Guillem Bonet, barber, Berenguer Figuera, Francesc Cerir, bossers, Pere Salort, peller, Guillem Comelles, guasper, Pere L'apart, hostaler, Guillem Comelles	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1389/12/28; AHG, Gi-09, vol. 18, F 48r-v, 1391/01/02
1391	Mercaderies	Pere Cerir, bossers de Gi	Francesc Camós, Francesc Cerir, revenedor, Bernat Rolf, al Besalú, Pere Camós, causídic, Berenguer Figuera, jubater, Pere Prat, ferrer, Pere Cerir, bossers	Francesc Paratge, mercader, Bernat Rolf al. Besalú, Francesc Camós, escrivà, Berenguer Figuera, Pere Prat, ferrer, Francesc Cerir, c Gi, Francesc Bells, Francesc Busquets, Bernat Valmanya, blanquers	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1390/12/27; canç a 1392/07/29
1392	Mercaderies	Pere Salort, peller, Berenguer Figuera, jubater de Gi		Guillem Ferrer sa Sala, apotecari, Francesca, muller d'aquest, Vivona, mu de Berenguer Figuera, i Francesca, mu de Pere Salort	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1391/12/27; canç a 1394/02/04 per man de Bonanat Cerir, clav impo.
1393	Mercaderies	Pere Salort, peller		Joan Jonquera, paraire , Pere Carles, mercader de Gi, Francesca, mu de Pere Salort, Joan Sacosta, barber, Pere L'apart, hostaler de Gi, Berenguer Figuera, jubater de Gi, i Vivona, la mu d'aquest	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1392/12/27, no canç
1394	Mercaderies	Bernat Rolf, al Besalú, peller de Gi		Francesc Estanyol, c Gi; Ferrer	AMGi, I.2.1., n. 9 , s.f.,

					Alls, peixater de Gi, Bonanat Nadal, escrivà del rei, Bernat Figuera, jubater de Gi; Blanca, mu de Bernat i Tomàs Rolf, nét del dit Bernat	1393/12/27; canc a 1395/12/16 per man de Pere Net, clav de les impo
1395	Mercaderies		Francesc Estanyol, bossert, c Gi		Bernat Rolf, al Besalú; Blanca, mu d'aquest; i Ferrer d'Alls, peixater de Gi	AMGi, I.2.1., n. 9, s.f., 1394/12/27, canc a 1396/12/20 per man de Pere Net, clav de les impo
1396	Mercaderies		Francesc Estanyol, Pere Estanyol, Llorenç Estanyol, Bernat Agustí, Bernat Serra i Pere Serra, c Gi		Narcisa, mu del de Pere Estanyol, i Agnès, la mu de Llorenç Estanyol.	AMGi, I.2.1., n. 9, s.f., 1395/12/27; canc a 1400 per man de Pere de Trilla, clav de les restes de la impo de la c Gi; ja que F. Estanyol pagà el dit clavari en èpoques de 107 ll 13 s i 1 ll 3 s d, les quals quant sumen 107 ll 16 s 3 d que faltaven pagar del preu
1397	Mercaderies	-	-		-	-
1398	Mercaderies		Joan Padrés			AMGi, I.3.3.1.2., llig. 3, reg. 2, s.f., 1397/12/27
1399	Mercaderies		Pere Salort, peller			AMGi, I.3.3.1.2., llig. 3, reg. 3, s.f., 1398/12
1400	Mercaderies		Pere Salort, peller		Margarida, mu de Pere Salort, pare dif del dit Pere Salort; Caterina, mu del dit Pere Salort, Mateu Salort, clergue benef a l'e de St Pere de Galligants, Pere Lapart, hostaler de Gi	AMGi, I.2.1., llig. 1, f 44v-52r, 1399/12/27
1401	Mercaderies		Bernat Modaguer, paraire de Gi, comprant per Bernat Beuda, c Gi		No en consten	AMGi, I.2.1., llig. 1, f 124v-135v, 1400/12/27; canc a 1403/10/05 per vol

						de Bernat Beuda i de Guillem Julià, clav de les impo (.il·legible..)
1402	Mercaderies		Guillem Bernat Beuda, Nicolau Dalmau, Bernat Joan, jubater	No en consten		AMGi, I.2.1., llig. 1, s.f., 1401/12/28; canç a 1403/02/21 per man de G. Julià, clav de els impo per pag de tot el preu
1403	Mercaderies		Pere Bertran, bossar de Gi, Miquel Santaclia, mercader, Francesc Güell, blanquer, Pere Roura, assaonador, Joan Carbonell, bossar (té només 20 ll en el preu), Narcís Vila, bossar, Ponç Arnau, mercader	No en consten		AMGi, I.2.1., llig. 1, s.f., 1403/01/06; 1404/04/05, canç per man de Guillem Julià, clav de ls impo de la c de Gi
1404	Mercaderies		Nicolau Dalmau, paraire, Pere Fuià, al Vilar, sabater, Joan Padró, sabater (i algun més: il·legible) ⁷⁷	Margarida, mu de Nicolau Dalmau; Francesca, mu de Pere Fuià		AMGi, I.2.1., llig. 1, s.f., 1403/12/27; canç sense nota
1405	Mercaderies		Bonanat Moner, al Pagès, Nicolau Dalmau, paraire, Jordi Sitjar, apotecari (receptor de la pecúnia), Ramon Serra, albadiner	Francesca, mu de Nicolau Dalmau, Caterina, mu de Jordi Sitjar, Caterina, mu de Bonanat Moner, Narcisa, mu de Ramon Serra		AMGi, I.2.1., llig. 2, s.f., 1404/12/27; canç a 1406/03/12, per man de G Julià per pag de tot
1406	Mercaderies		Lluís Tord, c Gi, Joan Jonquera, paraire, Francesc Cases, Pere Dalmau, Francesc Esteve i Nicolau Dalmau	No en consten		AMGi, I.2.1., llig. 2, s.f., 1405/12/28; canç a 1407/09/20 per man de G. Julià per pag de tot
1407	Mercaderies		Francesc Cases, hostaler, Nicolau Dalmau, Pere Dalmau, bossar, Pere Perpinyà, paraire de draps, Tomeu Rolf, peller	Caterina, mu de Pere Dalmau, Francesca, mu de Nicolau Dalmau i Eulàlia, mu de Pere Perpinyà, Brunissenda, mu de Francesc Cases		AMGi, I.2.1., llig. 2, s.f., 1406/12/27; no canç
1408	Mercaderies		Pere Nicolau, ferrer, Ponç Arnau,			AMGi, I.2.1., llig. 2, s.f.,

⁷⁷ Un dels compradors és també Miquel II Vilar, especier, c Gi: AMGi, I.3.3.1.1., llig. 15, reg. 2, f. 172r, 1404/08/07.

			mercader de Gi		1407/12/27
1409	Mercaderies		Nicolau Anglès, mercader de Gi i Antoni Adrover, c Gi	Jaume Anglès, mercader i Pere Perpinyà, paraire	AMGi, I.2.1., llig. 2, s.f., 1408/12/31; canç a 1410/02/28 per vol de Miquel Santactia, clav de les impo per pag de tot
1410	Mercaderies		Bonanat Moner, al Pagès, albadiner	Pere Dalmau, bossier, Jordi Sitjar, apotecari, Nicolau Dalmau, paraire de draps, Jaume Moner, albadiner, fill de Bonanat Moner	AMGi, I.2.1., llig. 2, s.f., 1409/12/27, no canç
1411	Mercaderies		Ramon Serra, albadiner, Miquel Serra, mercader, i Narcís Serra, paraire de draps, Antoni Miralpeix, mercader de Gi	Caterina, mu de Miquel Serra; fiadors de Miralpeix, Margarida, mu seva, i Nicolau Dalmau, paraire de Gi	AMGi, I.2.1., llig. 3, reg. 1, s.f., 1411/01/01; no canç
1412	Mercaderies		Nicolau Dalmau, paraire de Gi	Francesca, mu de Nicolau Dalmau	AMGi, I.2.1., llig. 3, reg. 1, s.f., 1411/12/27; canç a 1413/01/21 per vol de Jaume Gironella, clav de les impo de l'any anterior per pag de tot
1413	Mercaderies		Joan Lapart, albadiner de Gi; no sent comprador es prometen 22 s a Guillem Terrats, paraire per una dita i al comprador 60 s.; a 1413/01/13 Antoni Nura és elegit collidor	Antoni Nura , baster i la seva mu Margarida, Antònia, mu de Joan Lapart,	AMGi, I.2.1., llig. 3, reg. 1, s.f., 1413/12/27; canç a 1414/02/28 per vol de Lluís Tord, clav de les impo
1414	Mercaderies		Joan Boscà, paraire de Gi, Joan Savi, baixador	Pere Gil, paraire de Gi, Joan Gil, tintorer de Gi, Pere Cervià, ferrer de Gi, Ramon Serra, albadiner, Pere Padrós, assaonador	AMGi, I.2.1., llig. 3, reg. 2, s.f., 1413/12/27; canç a 1417/01/03 per vol de Lluís Tord, clav de les impo per pag de tot
1415	Mercaderies		Ramon Serra, albadiner, Narcís Serra, paraire	Narcisa, mu de Ramon Serra, Pere Onofre Serra, c Gi	AMGi, I.2.1., llig. 3, reg. 2, s.f., 1414/12/27; no canç
1416	Mercaderies	-	-	-	-

1417	Mercaderies		Nicolau Dalmau, paraire de Gi (se li prometen 10 ll per una dita), Bernat Oliver, teixidor, Francesc Oliver teixidor, Narcís Soler teixidor, Guillem Gruart, paraire, Joan Deuslondà, peller de Gi		Juame Anglès, mercader, Antoni Portell, draper i Pere Ferrer al. Avellà, hostaler, c Gi, Blasi de Vilademill, mercader de Gi, Mateu Roca, convers, peller de Gi, Jaume Miró, teixidor de llana i Joan Vis, mercer de Gi	AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 1, f 38r-42r, 1416/12/27; canç a 1418/03/30 per vol de M Vilar per pag de tot
1418	Mercaderies		Francesc Oliver, teixidor de draps de llana			AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 1, f 91r-96r, 1417/12/27; canç a 1418/12/24 per vol de M Vilar per rebuda de tot per pag per mà de Jaume Anglès, mercader de Gi
1419	Mercaderies	-				-
1420	Mercaderies	1 any des de 01/01	Pere Sot, albadiner			AMGi, I.3.3.1.2., llig. 6, reg. 2, f 108r-111r, 1421
1421	Mercaderies	1 any des de 01/01, pag setmanals	Bernat Oliver, teixidor de draps de llana de Gi		Nicolau Dalmau, paraire, Joan Jalabert, revenedor de Gi, Antoni Ramada, blanquer, Francesc Llorenç, calciner, Narcís Soler teixidor de draps de llana, Francesc Oliver, teixidor de draps de lli, germà del dit Bernat Oliver	AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 2, s.f., 1420/12/27; no canç
1422	Mercaderies		Francesc Guerau, paraire de draps de llana		Bernat Oliver, teixidor draps de llana i la seva mu, Francesc Oliver, teixidor de draps de llana i la seva mu, Nicolau Dalmau, paraire de draps de llana i la seva mu, Francesc Roca, bossier, Ramon Nadal, corredor de Gi, i Soler, teixidor de draps de llana i la seva mu	AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 2, s.f., 1421/12/27; no canç
1423	Mercaderies		Pere Güell, blanquer de Gi.		Joan Deuslondà, peller, c Gi, Francesc Guerau, paraire, Antoni	AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 2, s.f., 1422/12/27; no

1424	Mercaderies			Francesc Roca, bossier c Gi.	Perer blanquer, Francesc Roca, bossier, Bernat Ferrer de Gi, Bernat Oliver, teixidor de draps de llana Jordi Sitjar, apotecari, Pere Pedrer, Joan Ricard, assaonador, Bernat Ferrer i Francesc Vilaret assaonadors, Joan Deuslondà, peller, Pere Vinyes i Bonanat Pagès, al Moner albadiners, Ramon Serra, albadiner, Mateu Hospital i Pere Hospital blanquers, Antoni Busquets, mercader, c Gi	canc
1425	Mercaderies			Amador Viader, escrivà , Joan Deuslondà, Pere Casesnoves, paraire, Pere Artau, paraire, Bartomeu Comelles i Narcís Sabater	Arnau Arenys, picapedrer, Margarida, mu d'Antoni Viader, Pere Bou, blanquer/pergaminer i Angelina, mu d'aquest, Pere Figuera, teixidor de draps de llana i Caterina, mu d'aquest	AMGi, I.2.1., llig. 3 bis, reg. 2, s.f., 1423/12/27; no canc
1426	Mercaderies			Francesc Roca, bossier de Gi, Francesc Bertran, bossier, Pere Ripoll, Narcís Genís, teixidor, Francesc Guerau, paraire, Jaume Soler, sabater, Joan Deuslondà, peller, Ivó Perer, blanquer	Guillem Sunyer, Narcís Verdagué, sabater de Gi, Jordi Sitjar, apotecari, Pere Jaume, corredor, i Joan Ferragut, sabater de Gi	AMGi, I.2.1., llig. 9, reg. 2, s.f., 1424/12/27; cabc a 1436/08/03 per vol de Vilar, clav de les impo
1427	Mercaderies			Pere Vinyes, albadiner, Narcís Altimir, sabater, c Gi (llevador)	Francesca, mu de Pere Vinyes, Ivó Perer, blanquer, Elisenda mu d'aquest, Joan Deuslondà, peller de G, i Blanca mu d'aquest, Francesc Guerau, paraire de draps de llana ,c Gi, Narcís Genís, teixidor de draps de llana, Miquela, mu seva, Guillem	AMGi, I.2.1., llig. 9, reg. 2, s.f., 1425/12/27; canc a 1429/08/11 per vol de M Vilar, clavari
						AMGi, I.2.1., llig. 9, reg. 2, s.f., 1426/12/27; canc sense nota

1428	Mercaderies				Narcís Genís, teixidor de draps de lli, c Gi.	Sunyer, Narcís Verdaguer, sabaters de Gi, Jaume Soler, sabater, Joan Ferragut, sabater, Pere Ripoll, mercader de Gi, Francesc Bertran, bossert, i Clara, mu d'aquest Miquela, mu de Narcís Genís, Francesc Roca, bossert, Narcís Altimir, sabater, Pere Pedrer assaonador, Joan Deuslondà peller, Pere Bertran bossert, Miquel Cerdà draper, Caterina, mu de Francesc Roca, Narcisa, mu de N. Altimir	AMGi, I.2.1., llig. 9, reg. 2, s.f., 1427/12/27; no canç
1429	Mercaderies			Ivó Perer, blanquer, c Gi	Ramon Batlle, mercader i Agnès mu d'aquest, Antoni Busquets, mercader, Pere Lavanera (menor), blanquer, Elisenda, mu d'Ivó Perer, Pere Jaume, peller, i Antoni, mu d'aquest, i Joan Deuslondà, peller i la seva mu, _Dalmau paraire, _ Artau, paraire, _ Casesnoves paraire i la seva mu, Pere Rufi paraire i la seva mu, Jaume Sabater paraire	AMGi, I.2.1., llig. 9, reg. 2, s.f., 1428/12/27; canç a 1432/07/12 per vol de M Vilar per pag de tot	
1430	Mercaderies			Pere Jaume, peller		AMGi, I.3.3.1.2., llig. 8, reg. 1, f. 3r	
1431	Mercaderies			Pere Sot		AMGi, I.3.3.1.2., llig. 8, reg. 2, f. 2v	
1432	Mercaderies			Bernat Lavanera		AMGi, I.3.3.1.2., llig. 8, reg. 3, f. 2r	
1433	Mercaderies			Bernat Doll, peller		AMGi, I.3.3.1.2., llig. 9, reg. 1, f. 2v	

1434	Mercaderies		Bernat Lavanera			AMGi, I.3.3.1.2, llig. 9, reg. 2, f. 3v
1435	Mercaderies		Bernat Lavanera			AMGi, I.3.3.1.2, llig. 9, reg. 3, f. 3r
1436	Mercaderies		Bernat Fuià			AMGi, I.3.3.1.2, llig. 9, reg. 4, f. 3r
1437	Mercaderies		Joan Deuslondà, peller, Bernat Fuià, sabater, Joan Cases, hostaler, Pere Sot, Miquel Fàbrega, botiguier, Francesc Sot, albadiner	Blanca, mu de Joan Deuslondà		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 10, reg. 1, f. 1v
1438	Mercaderies		Dalmau Mercader, mercer, c Gi	Francesc Vidal, draper, Honorat Sarriera, c Gi, Elionor, mu de Dalmau Mercader, Honorat Sarriera, c, i Ramon Mercader, mercader, tots conversos, c Gi; Pere Avellà hostaler, Joan Deuslondà, Joan Gil i el seu fill Joan Gil, tintorers, Narcís Domènec, carnisser, Miquel Castellar, sabater		AMGi, I.2.1, llig. 3 bis, reg. 3, s.f., 1437/12/27
1439	Mercaderies		Jaume Sala, sabater de Gi, Joan Costa, especier			AMGi, I.3.3.1.2, llig. 10, reg. 3, f. 2r
1440	Mercaderies		Francesc Roca, bossier			AMGi, I.3.3.1.2, llig. 10, reg. 4, f. 2v
1441	Mercaderies	-	-	-		-
1442	Mercaderies		Francesc Xuncla			AMGi, I.3.3.1.2, llig. 11, reg. 1, f. 2v
1443	Mercaderies	1 any des de 01/01 fins 1443/05/28	Francesc Xuncla			AMGi, I.3.3.1.2, llig. 11, reg. 1, f. 60v

TAULA 18: Arrendataris de la imposició dels honors (1367-1443)

Any o exercici	Típus d'imposició	Període de recaptació ⁷⁸	Arrendataris principals	Fiadors	Font
1367	Honors		Arnau Barrat, c Gi	Francesc I de la Via i Francesc de Terrades, c Gi	AMGi, I.3.3.1.1, llig. 2, s.f., 1366/12/27, cancel·lat sd.
1368	Honors		Francesc Rovira	Joan Rovira, germà del dit Francesc, Francesc Estanyol i Berenguer Figuera, jubater	AMGi, I.3.3.1.1, llig. 2, s.f., 1367/12/28, cancel per F. Trilla, clavari de?
1369	Honors		Francesc Bas, Francesc Estanyol, Joan Rovira, flassader, Francesc Rovira, draper de Gi	Guillem Dolcet (menor), baster, Miquel Vilar, pellisser, i Pere Llombard, paraire, c Gi	AMGi, I.3.3.1.1, llig. 2, s.f., 1368/12/27, no cancel
1370	Honors		Bonanat Nadal, notari	Bernat Estruç, c Gi	AMGi, I.3.3.1.1, llig. 2, s.f., s.d.
1371	Honors		Pere Pinós notari, Bonanat Nadal, notari		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 1, reg. 2, f 1v, 1371
1372	Honors		Francesc Oliba, Francesc Bas i Jaume Abraham, jueu de Gi		AMGI, I.2.1., llig. 7, s.f., 1371/12/27
1373	Honors		Bernat Ferrer		AMGI, I.2.1., llig. 7, s.f., 1372/12/29
1374	Honors	-	-	-	-
1375	Honors		Pere I Desvern, Ramon I Bóixols i Guillem I Santmartí		AMGi, I.3.3.1.5, llig. 1, f. 12v
1376	Honors		Francesc Bas, Joan Sarriera i Vidal Mariner		AMGi, I.3.3.1.2, llig. 1, reg. 1, reg. 1., s.f., 1376
1377	Honors	-	-	-	-
1378	Honors		Bernat Malarç, jurista, c Gi		AMGi, I.3.3.1.1, llig. 6, f.

⁷⁸ Només precisem els casos en què la col·lecta no s'estenia un any sencer i entre l'1 de gener i el 31 de desembre.

1379	Honors		Joan Riera (Sarriera?), i Jaume Hospital, escrivà	Guillem Llobet, notari	28r, 1378/12/29 AMGi, I.2.1. llig 7, s.f., 1378/12/2?; no cancel·lat.
1380	Honors		Francesc Oliba, escrivà, i Caterina, la seva muller		AMGi, I.2.1. llig 7, s.f., 1379/12/26; no cancel·lat
1381	Honors		Bernat Ribot, draper, Pere Bell-lloc, c Gi	No n'hi ha	AMGi, I.2.1. llig 7, s.f., 1381/01/06; no cancel·lat
1382	Honors		Bernat Marc, colteller, i la seva mu, Francesc Ricard i la seva mu Margarida, i Felip Rupit, corredor	No n'hi ha	AMGi, I.2.1. llig 7, s.f., no datat ni cancel·lat
1383	Honors		Pere Costa, Francesc Camós, escrivans, Francesc Estanyol, bossier de Gi, Joan Bisanya, escrivà, Francesc Ricard, capeller (comprador final)	Fiadors de Francesc Ricard: Bernat Ricard, nebot, de Francesc Ricard, Bernat Martí, colteller, Francesc Cebrià, causidic, i Bartomeu Comelles, camisser, i Pere Taverner, paraire	AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1383/01/18
1384	Honors		Francesc Boix, porter, Francesc Ricard, capeller, Bernat Ricard, capeller, Bonanat Nadal, notari		AMGi, I.3.3.1.5, llig 2, f. 5v-6r
1385	Honors		Francesc Camós, Francesc Cebrià, Bernat Rolf al. Besalú, Pere Camós, Francesc Ricard, capeller, c Gi		AMGi, I.2.1. llig 7, s.f., 1385/01/05 (cancel a 1387/06/20); AMGi, I.3.3.1.5, llig 2, f 11v
1386	Honors		Joan Cebrià, Bernat Capeller, Joan Estruç, Pere Verdera, Guillem Arnau, paraire	-	AMGi, I.2.1, llig. 7, s.f., 1385/12/31, canc a 1387/05/11; AMGi, I.3.3.1.5, llig 2, f 13r
1387	Honors		Guillem Domenja	Joan Estruç, Guillem Llobet	AMGi, I.2.1, llig 7, s.f., 1386/12/28, AMGi, I.3.3.1.5, llig 2, f 14v

1388	Honors*		Llevada pel propi clavari de les imposicions, Jaume Beuda			AMGi, I.2.1, n. 8, s.f., 1389/02/28, canç a 1390/02/04 per man de J. Beuda, clavari
1389	Honors		Guillem Bernat Beuda			AMGi, I.2.1, n. 8, s.f., 1390/01/06; canç a 1391/02/07 per man de J. Beuda, clavari de les impo de l'any anterior
1390	Honors		Ramon Tortosa		Pere Camós, jurista	AMGi, I.2.1, n. 8, s.f., 1391/01/01; canç a 1391/02/19 de voluntat de Pere de Trilla, c Gi, clavari de les restes de les imposicions (segons càrrec a inst a 1399/01/14), atès que el dit clavari rebé 7 ll s 10 d que li faltava rebre del preu de la dita imposició, segons Bernat de Reixach, un dels jurats, i executor de les restes degudes a la ciutat fer i es reconegué als comptes de Bonanat Cerir, c Gi, dif, que fou clavari de les imposicions en aquell any i ja que Francesc Cot, corredor, [se suposa que el mateix dia de l'encant] rebé 60 ll en
1391	Honors		Jaume Aulina, Bernat Coll		Ramon Boixols, c Gi, Agnès, mu de Bernat Coll, Francesca, mu de Jaume Aulina	

						algunes penyores venudes per ell a inst de Bernat de Reixac, les quals penyores eren de Jaume s'Aulina.
1392	Honors		Bernat Coll, escrivà		Bernat Badlle, Guillem Ramon Joan, Pere Serra, albadiner, Pere Cerdà i Pere Costa, escrivà i Francesc Guic	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1392/02/07, canç a 1392/02/31 per man de Bonanat Cerir, clav, havent rebut totes les pagues
1393	Honors		Francesc Estanyol		Blanca, mu de Francesc Estanyol, Pere Serra, albadiner, Joan Palanca, mercader de Gi, Pere Perpinyà, paraire de Gi, Francesc Joan, jubater de Gi	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1392/12/28, canç a 1394/05/27 per man de Joan Marcó, clavari impo de 1393
1394	Honors		Pere Costa, escrivà			AMGi, I.2.1., n. 9, s.f., 1394/05/03; canç a 1395/07/25 per man de Pere Net, clav de la impo de la c Gi
1395	Honors		Guillem Albó, sabater		Pere Costa, escrivà	AMGi, I.2.1., n. 9, s.f., 1394/12/27, no canç
1396	Honors	1 any des de 1395/06/24	Bernat Coll, escrivà, Joan de Valdemia, c Gi, Francesc Guic, hostaler			AMGi, I.2.1., n. 9, s.f., 1395/12/27, canç a 1403/07/23 per man de Guillem Julià, clav de les impo de la c de Gi
1397	Honors	-	-		-	-
1398	Honors		Bernat Coll, escrivà			AMGi, I.3.3.1.2., llig 3, reg 2, s.f., 1397/12/27
1399	Honors		Pere Costa, escrivà de la cort			AMGi, I.3.3.1.2., llig 3, reg 3, s.f., 1398/12

1400	Honors		Pere Costa, escrivà de Gi, i Pere, fill d'aquest			AMGi, I.2.1., llig 1, f 72v-77v, 1400/01/25
1401	Honors		Jaume Eimeric, mercet, i Francesc Masaller, c Gi, Francesc Seguriolles		Pere II Benet, c Gi	AMGi, I.2.1., llig 1, s.f., 1400/12/27; canç a 1402/03/04, per vol de Guillem Julià, clav de les impo de l'any anterior per paga de tot
1402	Honors		Miquel Santaclia, mercader, Pere Bertran, bosser			AMGi, I.2.1., llig 1, s.f., 1402/02/12; canç a 1403/05/17 per man de G. Julià, clav de les impo de la c, per paga de tot el preu
1403	Honors		Narcís Portell			AMGi, I.2.1., llig 1, s.f., 1403/01/06; a 1404/01/16 canç per man de G Julià, clav de les impo de la c de Gi, per pag de tot.
1404	Honors		Francesc Coral, barber			AMGi, I.2.1., llig 1, s.f., 1403/12/30
1405	Honors*					AMGi, I.3.3.1.1., llig. 15, reg. 2, f. 163v, 1405/10/22
1406	Honors		Antoni Martorell, escrivà, Jaume Frugell, escrivà		Margarida, mu d'Antoni Martorell	AMGi, I.2.1., llig 2, s.f., 1405/12/27; no canç
1407	Honors		Antoni Martorell, escrivà		Margarida, mu d'Antoni Martorell	AMGi, I.2.1., llig 2, s.f., 1406/12/27; canç a 1408/02/23 per vol de L Tord que ha rebut tot el preu
1408	Honors		Pere Dalmau, Francesc Cases, Nicolau		Brunissenda, mu de Francesc	AMGi, I.2.1., llig 2, s.f.,

			Dalmau, Bernat Andreu Cases, Narcís Vila, bosser	Cases, Caterina, mu de Pere Dalmau, Francesca, mu de Nicolau Dalmau, Francesca, mu de Narcís Vila	1407/12/28; canç a 1409/02/08 per man de Lluís Tord, clav de les impo de l'any anterior per pag de tot
1409	Honors		Guillem de Ravat, escrivà de Gi (se li prometen 12 florins per dita en la impo)	Bernat Bosc, escrivà, c Gi, Francesc de Camós, escrivà, c Gi	AMGi, I.2.1, llig 2, s.f, 1408/12/27; canç a 1409/10/01 per vol de Miquel Santacília, clav de les impo de l'any present.
1410	Honors		Joan Brescó paraire de draps, Guillem Ravat, escrivà		AMGi, I.2.1, llig 2, s.f, 1410/01/12, no canç
1411	Honors	-			-
1412	Honors		Ferrer de Comelles, mercader		AMGi, I.2.1, llig 3, reg. 1, s.f, 1412/01/01; canç a 1412/11/04 per J. Gironella, clav de les impo, per satis.facció de tot el preu
1413	Honors		Antoni Ferran, escrivà de Gi	Llorenç Miró i Bernat Llop, escrivans	AMGi, I.2.1, llig 3, reg. 1, s.f, 1413/12/27, no canç
1414	Honors		Guillem Ravat i Francesc, el seu fill, escrivans de Gi		AMGi, I.2.1, llig 3, reg 2, s.f, 1413/12/27; canç a 1417/04/29 per vol de Miquel Vilar, clav de les impo d'aquell any, atès que fou cerciorat de paga de tot el preu a Lluís Tord, aleshores clav de les impo
1415	Honors		Bernat Llop i Llorenç Miró, escrivans de Gi		AMGi, I.2.1, llig 3, reg 2, s.f, 1414/12/27; a

1416	Honors	-	-	1416/06/23 Miquel Vilar, clav de les impo rep de Bernat Llop i Miró, escrivans, per mà de bernat Llop, en div pag, totes les 70 ll del preu i es cancel·la inst de venda	-
1417	Honors	-	-		-
1418	Honors		Bartomeu Collell, escrivà	Blanca, mu de Bartomeu Collell	AMGi, I.2.1., llig 3 bis, reg. 1, f 97r-100r, 1417/12/28; no canc
1419	Honors	-	-		-
1420	Honors		Francesc Ravat, escrivà		AMGi, I.3.3.1.2., llig 6, reg 2, f 108r-111r, 1421
1421	Honors		Pere Camós, escrivà, Nicolau Riba, teixidor de draps de llana	Bernat Ferran, notari, Bartomeu Soler, blanquer	AMGi, I.2.1., llig 3 bis, reg. 2, s.f., 1420/12/27; canc a 1422/08/13 per vol de Vilar per pag de tot
1422	Honors		Pere Valmanya, escrivà	La mu. de Pere Valmanya i Narcís Vila, bosser, i la seva mu	AMGi, I.2.1., llig 3 bis, reg. 2, s.f., 1421/12/31; canc a 1424/08/16 per vol de M Vilar
1423	Honors		Amador Viader, escrivà	Nicolaua, mu d'Amador Viader	AMGi, I.2.1., llig 3 bis, reg. 2, s.f., 1422/12/28; no canc
1424	Honors		Bernat Llop, escrivà		AMGi, I.2.1., llig 3 bis, reg. 2, s.f., 1424/01/09; canc a 1426/03/14
1425	Honors		Amador Viader, escrivà	Nicolau, mu del dit Amador	AMGi, I.2.1., llig 9, reg. 2, s.f., 1424/12/27; no

							canc
1426	Honors			Pere Castelló, sabater de Gi	Constança, mu del dit Pere		AMGi, I.2.1., llig 9, reg. 2, s.f., 1425/12/27; canç a 1427/02/11 per pag de tot el preu
1427	Honors			Francesc Bertran, bossier	Clara, mu de Francesc Bertran		AMGi, I.2.1., llig 9, reg. 2, s.f., 1426/12/27; canç sense nota
1428	Honors			Joan Cases, hostaler	Guillem Palau d'Osor		AMGi, I.2.1., llig 9, reg. 2, s.f., 1427/12/27; no canç
1429	Honors			Joan Cases, hostaler	No omplert		AMGi, I.2.1., llig 9, reg. 2, s.f., 1428/12/27; canç a 1432/12/10 per vol de M Vilar, clav de les impo per pag de tot
1430	Honors			Nicolau Riba			AMGi, I.3.3.1.2, llig 8, reg. 1, f 3v
1431	Honors			Jaume Mori			AMGi, I.3.3.1.2, llig 8, reg. 2, f 3v
1432	Honors			Joan Cases			AMGi, I.3.3.1.2, llig 8, reg. 3, f 3r
1433	Honors			Esteve Sabater			AMGi, I.3.3.1.2, llig 9, reg. 1, f
1434	Honors			Esteve Sabater			AMGi, I.3.3.1.2, llig 9, reg. 2, f 4r
1435	Honors			Joan Cases			AMGi, I.3.3.1.2, llig 9, reg. 3, f 3v
1436	Honors			Joan Esteve, Joan Vila, escrivà	Bernat Ginesta, escrivà		AMGi, I.3.3.1.2, llig 9, reg. 4, f 3v; AMGi, I.2.1., llig. 3, reg. 3, s.f., 1435/12/27
1437	Honors			Joan Vila, escrivà, i Joan Cases,	Aldonça, mu de Joan Vila		AMGi, I.3.3.1.2, llig 10,

			hostaler			reg 1, f 2r; AMGi, I.2.1., llig 3, reg. 3, s.f., 1435/12/27
1438	Honors		Joan Vila, escrivà, i Joan Cases, hostaler			AMGi, I.2.1, llig 3 bis, reg 3, 1437/12/29
1439	Honors		Bernat Escuder, escrivà de Gi, Joan Vila, escrivà		Bernat Ginesta, escrivà	AMGi, I.3.3.1.2, llig 10, reg. 3, s.f.; AMGi, I.2.1., llig 3, reg. 3, s.f., 1435/12/27
1440	Honors		Joan Vila, escrivà			AMGi, I.3.3.1.2, llig 10, reg 4, f
1441	Honors	-	-	-	-	-
1442	Honors		Bernat Escuder			AMGi, I.3.3.1.2, llig 11, reg 1, f 3r
1443	Honors		Asbert Benet [converts]			AMGi, I.3.3.1.2, llig 11, reg 1, f 60v

TAULA 19: Arrendataris de la imposició dels porcells (1385-1443)

Any o exercici	Tipus d'imposició	Període de recaptació ⁷⁹	Arrendataris principals	Fiadors	Font
1385	Porcells, anyells i cabrits	1385/03-12	Jaume Torre i Francesc Estanyol	-	AMGi, I.2.1. llig 7, sf, 1385/04/23, cancel a 1385/07/07.
1386	Porcells, anyells i cabrits		Berenguer Coll, Joan Cebrià, Berenguer Figuera, Bernat Batlle i Arnau Riba		AMGi, I.2.1, llig 7, sf, 1385/12/29; AMGi, I.3.1.5, llig 2, f 12v
1387	Porcells, anyells i cabrits		Pere Saumana, Simó Estrader		AMGi, I.3.3.1.5, llig 2, f 14r; AMGi, I.1.1., n. 16 bis, f. 21r, 1387/02/23
1388	Porcells, anyells i cabrits		Berenguer Cerdà, Pere Cerdà (menor), Pere Costa, escrivà		AMGi, I.2.1., n. 8, sf, 1387/12/29; canc per J. Beuda a 1388/12/28
1389	Porcells, anyells i cabrits		Vidal Mariner	Antoni Gelats, camisser, Pelaia, mu de Vidal Mariner, Ferrer Alls	AMGi, I.2.1., n. 8, sf, 1388/12/27, canc a 1390/11/18 per man de J. Beuda
1390	Porcells, anyells i cabrits		Antoni Jalabert, Vidal Mariner, Francesc Bolós		AMGi, I.2.1., n. 8, sf, 1389/12/28; canc a 1390/12/31 per man de J. Beuda, clavari impo
1391	Porcells, anyells i cabrits		Francesc Estanyol, bossor		AMGi, I.2.1., n. 8, sf, 1390/12/28; canc a 1392/08/07 per man de Bonanat Cèrir, clavari impo
1392	Porcells, anyells i cabrits		Francesc Guic, hostaler	Pere Costa, escrivà, i Pere Cerdà, draper	AMGi, I.2.1., n. 8, sf, 1391/12/27, canc a 1392/05/12 per man de

⁷⁹ Només precisem els casos en què la col·lecta no s'estenia un any sencer i entre l'1 de gener i el 31 de desembre.

						Bonanat Cetir, calvari
1393	Porcells, anyells i cabrits			Francesc Estanyol	Francesc Joan, jubater	AMGi, I.2.1., n. 8, sf, 1392/12/28, canç a 1394/03/06 per man de J. Marcó, clav impo de 1393
1394	Porcells, anyells i cabrits			Antoni Jalabert, revenedor de Gi		AMGi, 1.2.1., n. 9, sf, 1393/12/28; canç a 1395/04/30 per man de Pere Net, clav de les impo
1395	Porcells, anyells i cabrits			Francesc Estanyol i Llorenç Estanyol	Bernat Rolf, al Besulú, peller, Blanca, mu d'aquest, i Ferrer Alls, peixater de Gi	AMGi, 1.2.1., n. 9, sf, 1394/12/27, canç a 1396/12/20 per man de Pere Net, clav de les imo
1396	Porcells, anyells i cabrits	1 any des de 06/24		Pere Masdevall i Narcís Anglada, al. Perdon, carnisers de Gi	No	AMGi, 1.2.1., n. 9, sf, 1395/12/27, canç a 1397/11/26, per man de Pere Net, clav de les impo de la c Gi
1397	Porcells, anyells i cabrits			Pere Masdevall		AMGi, I.3.3.1.2., llig 3, reg 2, sf, 1399
1398	Porcells, anyells i cabrits	-		-	-	-
1399	Porcells, anyells i cabrits			Ramon Sampso, Narcís Portell		AMGi, I.3.3.1.2., llig 3, reg 3, sf, 1398/12
1400	Porcells, anyells i cabrits			Pere Salort, peller de Gi	Margarida, mu de Pere Salort, mare dif del dit Pere Salort; Caterina, mu del dit Pere Salort, Mateu Salort, clergue beneficiat de l'església de Sant Pere de Galligants	AMGi, I.2.1., llig 1, f60v- 65r, 1399/12/28;
1401	Porcells, anyells i cabrits			Pere Trilla, Nicolau Puig i Pere de Castell		AMGi, I.2.1., llig 1, sf, 1400/12/27; canç a 1402/04/01, de vol de G. Julia, clav de les impo, per paga de tot

1402	Porcells, anyells i cabrits		Pere II Sunyer, Joan Lull, cirurgià, Pere Masdevall, carnisser			AMGi, I.2.1., llig 1, sf, 1401/12/27; no canç
1403	Porcells, anyells i cabrits		Pere Santmartí, c Gi			AMGi, I.2.1., llig 1, sf, 1402/12/27; no canç
1404	Porcells, anyells i cabrits		Pere Llop, bossier			AMGi, I.2.1., llig 1, sf, 1403/12/31; canç a 1405/01/10 per man de G. Julià, c impo per pag de tot
1405	Porcells, anyells i cabrits		Bonanat Moner, al. Pagès, albadiner de Gi, Nicolau Dalmau, paraire, Jordi Sitjar, apotecari, Ramon Serra, albadiner			AMGi, I.2.1., llig 2, sf, 1404/12/28; canç a 1406/12/30 per man de G. Julià
1406	Porcells, anyells i cabrits		Francesc Cases, hostaler, Lluís Tord, Joan Jonquera, paraire, Pere Dalmau, Francesc Esteve, draper			AMGi, I.2.1., llig 2, sf, 1406/01/04; canç a 1407/09/20, per vol de G. Julià, clav impo de 1406 per pag de tot
1407	Porcells, anyells i cabrits		Francesc Cases, Nicolau Dalmau, Pere Perpinyà, Tomàs Rolf, peller (col·lector)		Brunissenda, mu de Francesc Cases, Francesca, mu de Nicolau Dalmau, Eulàlia, mu de Pere Perpinyà	AMGi, I.2.1., llig 2, sf, 1406/12/27; canç a 1408/06/08 per vol de Ll Tord per paga de tot
1408	Porcells, anyells i cabrits		Nicolau Dalmau, Nicolau Anglès, Francesc Cases, Pere Dalmau, Bernat Oliver, teixidor		Brunissenda, mu de Francesc Cases, Caterina, mu de Bernat Oliver	AMGi, I.2.1., llig 2, sf, 1407/12/28; canç a 1409/03/14 per vol de Lluís Tord, clav de les impo de la c de l'any anterior
1409	Porcells, anyells i cabrits		Bonanat Moner, al. Pagès, albadiner de Gi, Nicolau Dalmau		Jordi Sitjar, peller de Gi	AMGi, I.2.1., llig 2, sf, 1408/12/30; canç a 1410/01/15 per vol de Miquel Santacília, clav de les

						impo per pag de tot
1410	Porcells, anyells i cabrits	-	-	-	-	-
1411	Porcells, anyells i cabrits		Nicolau Dalmau i Bonanat Moner, albadiner de Gi			AMGi, I.2.1., llig 3, reg. 1, sf, 1410/12/28; no canc
1412	Porcells, anyells i cabrits		Bonanat Moner, al Pagès, albadiner de Gi		Jordi Sitjar, apotecari de Gi	AMGi, I.2.1., llig 3, reg. 1, sf, 1411/12/27; canc a 1413/01/03 per vol de J. Gironella, clav de les impo de la c de 1412
1413	Porcells, anyells i cabrits		Joan Begudà, carnisser de Gi		Francesc Bofill, ferrer de Gi, Narcís Cases, bayiner, Caterina, mu de Joan Begudà i Bernat, fill d'aquest, maj de 18 anys	AMGi, I.2.1., llig 3, reg. 1, sf, 1413/12/27
1414	Porcells, anyells i cabrits		Joan Lapart, albadiner de Gi		Guillem Groart, paraire, Narcís Soler, teixidor, Joan Padrós, mercader, sénior	AMGi, I.2.1., llig 3, reg 2, sf, 1413/12/27; no canc
1415	Porcells, anyells i cabrits		Joan Rovira, mercader de Gi		Francesc de Ravat i Constança, mu d'aquest, Nicolau Bordils i Francesca, mu d'aquest, Francesc Masaler i la seva mu Agnès, Pere Pelliser [és nomenat llevador de la imo i en fa promesa i Magadalena, mu d'aquest, Joan Jonquera, Francesc Rovira, apotecari i la seva mu Narcisa	AMGi, I.2.1., llig 3, reg 2, sf, 1414/12/27; canc a 1416/03/19 per vol de Miquel Vilar, clav de les impo
1416	Porcells, anyells i cabrits	-	-	-	-	-
1417	Porcells, anyells i cabrits		Narcís Soler, teixidor, Guillem Groart, paraire, Narcís Ermenguer, apotecari, Pere Fuià sabater		Francesc Oliver i Bernat Oliver, teixidors	AMGi, I.2.1., llig 3 bis, reg. 1, f 47r-50r; canc a 1418/03/30 per vol de M Vilar per pag de tot
1418	Porcells, anyells i cabrits		Joan Begudà, carnisser de Gi		Bernat II Sarriera, Caterina, mu de Joan Begudà i Bernat Begudà, fill seu	AMGi, I.2.1., llig 3 bis, reg. 1, f 105r-107v, 1417/12/27; no canc
1419	Porcells, anyells i cabrits	-	-	-	-	-

1420	Porcells, anyells i cabrits		Narcís Soler, teixidor			AMGi, I.3.3.1.2., llig 6, reg. 2, f 108r-111r, 1421
1421	Porcells, anyells i cabrits		Bernat Mieres, sastre de Gi		Narcís Soler, teixidor de draps de llana	AMGi, I.2.1., llig 3 bis, reg. 2, sf, 1420/12/27, canç a 1420/12/31 per vol de Vilar per pag de tot
1422	Porcells, anyells i cabrits		Pere Català, hostaler,			AMGi, I.2.1., llig 3 bis, reg. 2, sf, 1421/12/27
1423	Porcells, anyells i cabrits		Francesc Roca, bossier		Caterina, mu del dit Francesc Roca	AMGi, I.2.1., llig 3 bis, reg. 2, sf, 1422/12/27; no canç
1424	Porcells, anyells i cabrits		Berenguer Domènec, carnisser		No en consten	AMGi, I.2.1., llig 3 bis, reg. 2, sf, 1423/12/27; no canç
1425	Porcells, anyells i cabrits		Ramon Serra, albadiner		Narcisa, mu del dit Serra	AMGi, I.2.1., llig 9, reg. 2, sf, 1424/12/27; canç a 1440/06/04 per vol de Vilar, altre temps clav de les impo; ara clav Joan Cavalleria
1426	Porcells, anyells i cabrits		Francesc Roca, bossier		Jordi Sitjar, apotecari, Pere Jaume corredor	AMGi, I.2.1., llig 9, reg. 2, sf, 1426/01/03; canç a 1427/09/10 per vol de Miquel Vilar, clav de les impo
1427	Porcells, anyells i cabrits		Francesc Bertran, bossier de Gi		Clara, mu del dit Bertran, Pere Vinyes, albadiner, Francesc Riera, bossier	AMGi, I.2.1., llig 9, reg. 2, sf, 1426/12/27; canç a 1440/05/11 per vol de M Vilar, altre temps clav de les imo; alehores clav Joan Cavalleria.
1428	Porcells, anyells i cabrits		Pere Ricard, capeller, c Gi		Pere Verdèra, c Gi, Miquel Deuslondà, peller Francesca, mu del dit P. Ricard	AMGi, I.2.1., llig 9, reg. 2, sf, 1427/12/27; no canç
1429	Porcells, anyells i cabrits		Berenguer Domènec,		No omplert	AMGi, I.2.1., llig 9, reg. 2,

				carnisser				sf, 1428/12/27; no canç
1430	Porcells, anyells i cabrits			Berenguer Domènec, carnisser				AMGi, I.3.3.1.2, llig 8, reg. 1, f 3v
1431	Porcells, anyells i cabrits			Berenguer Domènec, carnisser				AMGi, I.3.3.1.2, llig 8, reg. 2, f 3r
1432	Porcells, anyells i cabrits			Joan Domènec, carnisser				AMGi, I.3.3.1.2, llig 8, reg. 3, f 3r
1433	Porcells, anyells i cabrits			Esteve Sabater				AMGi, I.3.3.1.2, llig 9, reg. 1, f 3r
1434	Porcells, anyells i cabrits*		Durant un període venuda a Berenguer Domènec, després encomanada a F. Riera	Berenguer Domènec, Francesc Riera (collidor)				AMGi, I.3.3.1.2, llig 9, reg. 2, f 3r
1435	Porcells, anyells i cabrits*(collida)			Francesc Riera (collidor)				AMGi, I.3.3.1.2, llig 9, reg. 3, f 2v
1436	Porcells, anyells i cabrits*(collida)			Francesc Riera (collidor)				AMGi, I.3.3.1.2, llig 9, reg. 4, f 2v
1437	Porcells, anyells i cabrits			Berenguer Domènec, carnisser			Caterina, mu de comprador, Pere Valls, carnisser i Margarida, la mu d'aquest	AMGi, I.3.3.1.2, llig 10, reg. 1, f 1v; AMGi, I.2.1, llig 3, reg. 3, s.f., 1436/12/28
1438	Porcells, anyells i cabrits			Dalmau Mercader, mercader de Gi			Ramon Mercader, mercader, pare de Dalmau, Francesc Vidal draper, Joan Gil, tintorer, Joan Gil tintorer, fill d'aquest, Narcís Domènec, fill de Berenguer Domènec, Elionor, mu del dit Dalmau Mercader, Honorat Sarriera, c, Pere Avellà hostaler, Ivó Perer blanquer i Joan Deuslonder peller	AMGi, I.2.1, llig 3 bis, reg 3, sf, 1437/12/29; AMGi, I.2.1., llig 3, reg. 3, s.f., 1437/12/29
1439	Porcells, anyells i cabrits			Joan Ribes, sabater, Berenguer Domènec,			Narcís Domènec, carnisser	AMGi, I.3.3.1.2, llig 10, reg 3, f 2v

				carnisser			
1440	Porcells, anyells i cabrits			Joan Cases, hostaler			AMGi, I.3.3.1.2, llig 10, reg 4, f
1441	Porcells, anyells i cabrits	-		-	-		-
1442	Porcells, anyells i cabrits			Pere Sot, albadiner			AMGi, I.3.3.1.2, llig 11, reg 1, f 2v
1443	Porcells, anyells i cabrits	1 any des de 01/01 fins 1443/05/28		Narcís Domènec, carnisser			AMGi, I.3.3.1.2, llig 11, reg 1, f 61r

TAULA 20: Arrendataris de la impositió de la sal (1386-1443)

Any o exercici	Tipus d'imposició	Període de recaptació ⁸⁰	Arrendataris principals	Fiadors	Font
1386	Sal		Narcís Vives, escrivà [és el llevador], i Antoni Miró, hostaler, Francesc Ros, taverner		AMGi, I.2.1, llig 7, s.f., 1385/12/31, canc a 1387/05/11; AMGi, I.3.3.1.5, llig 2, f 13r
1387	Sal		Francesc Andreu, pelleter, Bernat Fàbrega, mercader, Nicolau Arloví, ferrer		AMGi, I.2.1, llig 7, s.f., 1386/12/27; AMGi, I.3.3.1.5, llig 2, f 14v
1388	Sal		Pere Batet, flequer	La mu de Pere Batet; i Francesc Llorenç, fill de Francesc Llorenç calciner	AMGi, I.2.1, n. 8, s.f., 1387/12/29; cancel a 1389/02/03 per man de J. Beuda
1389	Sal		Pere Masjoan	Francesc Pellisser, apotecari, Pere Capiol, al Pubill, sabater, Joan Andreu, paraire de Gi	AMGi, I.2.1, n. 8, s.f., 1388/12/27, canc a 1390/02/28 per man de J. Beuda

⁸⁰ Només precisem els casos en què la col·lecta no s'estenia un any sencer i entre l'1 de gener i el 31 de desembre.

1390	Sal		Pere Salort, Guillem Bonet, barber, Ramon Casadavall, hostaler, Pere Lapart			AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1389/12/28; canc a 1392/06/11 per man de J. Beuda, clavari d'aquell any
1391	Sal		Jaume Reig, fuster, Francesc Riambau, corder			AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1390/12/28; canc a 1393/08/18 per man de Bonanat Cèrir, clavari impo
1392	Sal		Narcís Cervià, pelleter		Narcís Huguet de Portell, Pere Saumana, c Gi, Francesc Riembau, corder	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1391/12/27, canc a 1393/01/04 per man de Bonanat Cèrir, clavari
1393	Sal		Joan Andreu, paraire			AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1392/12/28, canc a 1393/12/31 canc per man de Joan Marcó, clavari
1394	Sal		Francesc Andreu, pelleter, Antoni Jalabert, revenedor, Pere de Fabregat, sabater de Gi (1393/12/30, Andreu i Fabregat venen la seva part a Jalabert)		Vidal d'Alou, corredor de Gi	AMGi, I.2.1., n. 9, s.f., 1393/12/28; canc a 1395/04/29 per man de Pere Net, clav de la impo
1395	Sal		Francesc Estanyol i Llorenç Estanyol		Pere Serra, albadiner	AMGi, I.2.1., n. 9, s.f., 1394/12/27, canc a 1396/12/20 per man de Pere Net, clav de les imo
1396	Sal	1 any des de 06/24	Francesc Estanyol			AMGi, I.2.1., n. 9, s.f., 1395/12/27; canc a 1399/04/29 per man de Pere de Trilla, clav de les impo de la c Gi
1397	Sal		Nicolau Dalmau, paraire			AMGi, I.3.3.1.2., llig 3, reg 2, f 3r, 1399
1398	Sal		Ivó Peller, teixidor			AMGi, I.3.3.1.2., llig 3, reg 2, s.f., 1397/12/27
1399	Sal		Francesc Llorenç, calciner			AMGi, I.3.3.1.2., llig 3, reg 3,

							s.f., 1398/12
1400	Sal		Joan Andreu, paraire		Francesc Andreu, pelleter		AMGi, I.2.1, llig 1, f 52v-58r, 1399/12/27; canc a 1401/01/12, per vol de F. Santeloni, clav de les impo de la c, per pag de tot
1401	Sal		Pere Fabregat, sabater				AMGi, I.2.1, llig 1, s.f., 1400/12/27; canc a 1402/01/06 de vol de Guillem Julià, clav de les impo de 1401, per paga de tott
1402	Sal		Ramon Sampsó, c Gi				AMGi, I.2.1, llig 1, s.f., 1401/12/27; canc a 1404/09/01 per man de G. Julià, clav de les impo per pag de tot
1403	Sal		Francesc Arrufat, ferrer, i Guillem Mateu, apotecari				AMGi, I.2.1, llig 1, s.f., 1402/12/27; no canc
1404	Sal		Narcís Alou i Nicolau Calvó, mercaders				AMGi, I.3.1.2 llib comptes clav, llig 4, reg 1, f 2v [venda s'ahvia fet a 1413/12/28
1405	Sal		Nicolau Calvó, mercader		Pere Calvó, sabater de Gi, i Francesc Calvó, prevere, benef a la seu de Gi		AMGi, I.2.1, llig 2, s.f., 1404/12/27; canc a 1405/12/30 per man de G. Julià per pag de tot
1406	Sal		Jaume Llobet, hostaler, Guillem Montanya, barber, Pere Granell, hostaler				AMGi, I.2.1, llig 2, s.f., 1405/12/28; canc a 1407/02/11 de man de G. Julià, clav de les impo
1407	Sal		Miquel Ferran, ferrer de Gi, Pere Fabregat, sabater i Narcís Salvà, mercader		No en consten		AMGi, I.2.1, llig 2, s.f., 1406/12/27; canc a 1407/12/22 per man de Lluís Tord, clav de les impo
1408	Sal		Francesc Arrufat, ferrer de Gi		No en consten		AMGi, I.2.1, llig 2, s.f.,

						1407/12/28; canc a 1409/01/18 per vol de Lluís Tord, clav de les impo de la c de l'any anterior
1409	Sal				Pere Olivella, mercader de Gi	AMGi, I.2.1, llig 2, s.f., 1408/12/27; canc a 1410/01/08 per vol de Miquel Santacília, clav de les impo per pag de tot
1410	Sal	1 any des de 01/01, pag mensuals			Pere Fabregat, sabater, Narcís Alou i Jaume Calvó, paraire de Gi	AMGi, I.2.1, llig 2, s.f., 1410/01/12; canc a 1411/01/03 per vol de Miquel de sAntacília, clav de les impo per pag de tot
1411	Sal	1 any des de 01/01, pag mensuals			Miquel Serra, mercader de Gi	AMGi, I.2.1, llig 3, reg 1, s.f., 1410/12/27; no canc
1412	Sal	“non fuit vendita”				
1413	Sal	Finalment, no venuda		-		AMGi, I.2.1, llig 3, reg 2, s.f., 1413/12/27
1414	Sal	1 any des de 01/01, pag mensuals			Pere Ferrer, al Avellà, hostaler de Gi i Nicolaua, mu de Jaume Llobet, hostaler dif;	AMGi, I.2.1, llig 3, reg 2, s.f., 1413/12/27; canc a 1415/01/07 per vol de Lluís Tord, clav de les impo d'anys anteriors
1415	Sal				Narcís Alou i Pere Ferrer, al Avellà, c Gi	AMGi, I.2.1, llig 3, reg 2, s.f., 1414/12/27; canc a 1416/01/07 per vol de Miquel Vilar, clav de les impo de la c de Gi per pag de tot
1416	Sal	-		-		
1417	Sal	-		-		
1418	Sal				Narcís Soler, teixidor de Gi i Pere Vilar, al Fuià, sabater	AMGi, I.2.1, llig 3 bis, reg. 1, f 109r-111v, 1417/12/28; canc a 1417/12/17 per vol de M Vilar
1419	Sal	-				

1420	Sal		Pere Català, hostaler			AMGi, I.3.3.1.2., llig 6, reg 2, f 108r-111r, 1421
1421	Sal		Narcís Altimir, sabater de Gi		Narcís Besalú, candeler, Guillem Sunyer sabater	AMGi, I.2.1., llig 3 bis, reg. 2, s.f., 1420/12/27; canç a 1422/01/27 per vol de Vilar per pag de tot
1422	Sal		Narcís Soler, teixidor de draps de llana		Narcisa, mu del dit Narcís Güell i Pere Güell blanquer	AMGi, I.2.1., llig 3 bis, reg. 2, s.f., 1421/12/27; no canç
1423	Sal*		Jordi Sitjar, apotecari (llevador)			AMGi, I.2.1., llig 3 bis, reg. 2, s.f., 1422/12/28; no canç
1424	Sal		Ramon Batlle, mercader, c Gi		No en consten	AMGi, I.2.1., llig 3 bis, reg. 2, s.f., 1423/12/27; no canç
1425	Sal		Amador Viader, escrivà, c Gi, Pere Vinyes, albadiner, i Pere Jaume, corredor de Gi,		Nicolau, mu del dit Amador Viader	AMGi, I.2.1., llig 9, reg. 2, s.f., 1424/12/27; no canç
1426	Sal	Suspesa a finals de 1425 ⁸¹ :				
1427	Sal	-			-	
1428	Sal	-			-	
1429	Sal		Narcís Ermenguer, apotecari de Gi			AMGi, I.2.1., llig 9, reg. 2, s.f., 1428/12/27; canç a 1433/10/20 per vol de M Vilar havent rebut 7 ll, ja que per ordi dels jurats la impo fou cessada i rellevada
1430	Sal	-			-	
1431	Sal	-			-	
1432	Sal	-			-	
1433	Sal	-			-	
1434	Sal		Bartomeu Fabregat			AMGi, I.3.3.1.2., llig 9, reg. 2, f

⁸¹ AMGi, I.1.1., n. 47, f. 102r-v, 1425/11/16.

1435	Sal		Joan Cases		4r	AMGi, I.3.3.1.2, llig 9, reg. 3, f
1436	Sal		Bernat Fuià	Antoni Noguier i Berenguer Pla, verguers dels jurats	AMGi, I.3.3.1.2, llig 9, reg. 4, f 3v; AMGi, I.2.1., llig. 3, reg. 3, s.f., 1436/01/08	
1437	Sal		Bartomeu Riembau, pedrer	Narcís Bolós,	AMGi, I.3.3.1.2, llig 10, reg 1, f 2r; AMGi, I.2.1., llig. 3, reg. 3, s.f., 1436/12/28	
1438	Sal		Pere Güell, blanquer	Narcís Alou, mercader, c Gi	AMGi, I.2.1, llig 3 bis, reg 3, s.f., 1437/12/27	
1439	Sal		Bartomeu Riembau, pedrer, Bernat Fullà, sabater (collidor)		AMGi, I.3.3.1.2, llig 10, reg 3, f	
1440	Sal		Joan Llorens, calciner		AMGi, I.3.3.1.2, llig 10, reg 4, f	
1441	Sal		-	-	-	
1442	Sal		En Dalmau, paraire		AMGi, I.3.3.1.2, llig 11, reg 1, f 2v	
1443	Sal	1 any des de 01/01 fins 1443/05/28	En Sala, sabater		AMGi, I.3.3.1.2, llig 11, reg 1, f 60r	

TAULA 21: Arrendataris de drets de pesos i mesures (1368-1443)

Any o exercici	Drets de pesos i mesures	Venda de 1368/03	Pere de Palamós, sabater, Bartomeu Boter, boter de Gi; Palamós acaba cedint tots els drets a boter		AHG, Gi-01, vol. 280, f 46v-47r, 1368/03/31
1373	Dret de pesos i mesures	1 any	Bernat Ribot, draper de Gi; Joan de Valldemia, paraire de Girona	No fiadors	AMGI, I.2.1, llig 7, s.f., 1372/12/29
1374	Dret de pesos i mesures	1 any	Bartomeu Boter, boter de Gi		AMGi, I.3.3.1.1, llig 4, reg 2, f. 68r, 1374/10/31
1375	Dret de pesos i mesures	1 any	Joan Valldemia i Bernat Ribot, c Gi [deutes pendents..		AHG, Gi-07, vol. 53, s.f., 1375/12/15.
1376					
1377					
1378					
1379					
1380	Dret de pesos i mesures	1 any	Pere Torró, corredor, i la seva muller Caterina		AMGi, I.2.1. llig 7, s.f., 1380/01/17; no cancel·lat
1381	Dret de pesos i mesures	1 any	Dalmau Llavenera (causídic) i Gabriel Rovirola	Bonanat Domingo, causídic	AMGi, I.2.1. llig 7, s.f., 1381/01/01, no cancel·lat
1382	Dret de pesos i mesures	1 any	Jaume Clota (boter) i la seva muller Caterina		AMGi, I.2.1. llig 7, s.f., 1382/01/05, no cancel·lat
1383					
1384	Dret de pesos i mesures	?	Bartomeu Boter, boter de Gi		AMGi, Urbanisme i obres, reg. 11670, f. 1r-v, 1384/10/25
1385	Dret de pesos i mesures		Guillem Cot, verguer dels jurats de la ciutat	Buit no omplert	AMGi, I.2.1. llig 7, s.f., 1385/01/02, cancel a 1385/09/28

1386	Dret de pesos i mesures		Arnau Massalon, corredor		AMGi, I.2.1, llig 7, s.f., 1385/12/31, canc a 1387/05/01
1387	Dret de pesos i mesures	1 any	Bernat Eimeric, bossert il·legible		AMGi, I.2.1, llig 7, s.f., 1387/02/23; canc a 1388/01/31
1388	Dret de pesos i mesures	1 any des de 02/14	Bernat Eimeric, bossert	Blanca, mu de Bernat Eimeric	AMGi, I.2.1, n. 8, s.f., 1387/12/27
1389	Dret de pesos i mesures	1 any des de 02/14	Guillem Cot, verguer (a 1389/02/04, G. Cot ven a Bernat Eimeric, el seu dret)		AMGi, I.2.1, n. 8, s.f., 1388/12/27; no cancel
1390	Dret de pesos i mesures	1 any des de 02/14	Bernat Eimeric, c Gi		AMGi, I.2.1, n. 8, s.f., 1389/12/27; no cancel
1391	Dret de pesos i mesures	1 any des de 14/02	Guillem Ramon apotecari i Bernat Eimeric, bossert	No se'n citen	AMGi, I.2.1, n. 8, s.f., 1390/12/27
1392	Dret de pesos i mesures	1 any des de 02/14	Bernat Eimeric, bossert de Gi	(no n'apareixen assentaments)	AMGi, I.2.1, n. 8, s.f., 1391/12/27, no ratllat
1393	Dret de pesos i mesures	1 any des de 14/02	Bernat Eimeric, bossert de Gi	No se'n citen	AMGi, I.2.1, n. 8, s.f., 1392/12/28
1394	Dret de pesos i mesures	1 any des de 01/01	Bernat Eimeric, bossert de Gi	No en consta	AMGi, 1.2.1, n. 9, s.f., 1393/12/28; no cancel
1395	Dret de pesos i mesures	1 any des de 01/01	Bernat Eimeric, bossert de Gi	No en consten	AMGi, 1.2.1, n. 9, s.f., 1394/12/27, no cancel
1396	Dret de pesos i mesures	1 any des de 06/24)	Bernat Eimeric, bossert de Gi	no	AMGi, 1.2.1, n. 9, s.f., 1395/12/27
1397-1399					-
1400	Dret de pesos i mesures	1 any des de 01/01	Arnau Campllong, c Gi (1400/01/10, Campllong traspassa l'arrendament a Bernat Eimeric)	Bernat Eimeric, bossert de Gi	AMGi, I.2.1, llig 1, 66v-71r, 1399/12/27; no cancel
1401	Dret de pesos i mesures	1 any des de 01/01 (a la taba ditu 02/14); pag	Bernat Eimeric, bossert de Gi	No en consten	AMGi, I.2.1, llig 1, s.f., 1400/12/27; no cancel

1402	Dret de pesos i mesures	mensuals	Narcís Ermenguer, apotecari de Gi	Jaume Padró, sabater, Pere L'apart, hostaler, Joan Eixolí, ballester; i Margarida, mu de Narcís Ermenguer	AMGi, I.2.1., llig 1, s.f., 1401/12/28
1403	Dret de pesos i mesures	1 any des de 02/14; pag mensuals	Bernat Eimeric, bosser de Gi		AMGi, I.2.1., llig 1, s.f., 1402/12/31; no canc
1404					-
1405	Dret de pesos i mesures	1 any des de 02/14	Bernat Eimeric, bosser	Joan Genís, teixidor, Joan Carbonell, flassader de Gi	AMGi, I.2.1., llig 2, s.f., 1405/01/01
1406	Dret de pesos i mesures	1 any des de 02/14, pag mensuals	Bernat Eimeric, bosser de Gi		AMGi, I.2.1., llig 2, s.f., 1405/12/28
1407	Dret de pesos i mesures	1 any des de 02/14	Francesc Arrufat i Bernat Eimeric;; a 1406/12/12, Arrufat remet i cedeix la seva part a Eimeric		AMGi, I.2.1., llig 2, s.f., 1406/12/27; no canc
1408	Dret de pesos i mesures	1 any des de 02/14	Bernat Eimeric, bosser de Gi		AMGi, I.2.1., llig 2, s.f., 1408/02/11; no canc
1409	Dret de pesos i mesures	1 any des de 02/14	Bernat Eimeric, bosser de Gi		AMGi, I.2.1., llig 2, s.f., 1408/12/30
1410	Dret de pesos i mesures	1 any des de 02/14	Bernat Eimeric, bosser de Gi		AMGi, I.2.1., llig 2, s.f., 1409/12/27; no canc
1411	Dret de pesos i mesures	1 any des de 02/14	Bernat Eimeric, bosser de Gi		AMGi, I.2.1., llig 3, reg. 1, s.f., 1410/12/27; no canc

1412	Dret de pesos i mesures	1 any des de 02/14, pag mensuals	Bernat Eimeric, bossier de Gi		AMGi, I.2.1., llig 3, reg. 1, s.f., 1411/12/27
1413	Dret de pesos i mesures	1 any des de 02/14	Bernat Eimeric, bossier de Gi		AMGi, I.2.1., llig 3, reg. 1, s.f., 1413/12/27; canc a 1414/02/06 per vol de Pere Berenguer Joan Mles, clav dels jurats per pag de tot
1414	Dret de pesos i mesures	1 any des de 02/14	Bernat Eimeric, bossier de Gi		AMGi, I.2.1., llig 3, reg 2, s.f., 1413/12/27; no canc
1415	Dret de pesos i mesures	1 any des de 02/14	Bernat Eimeric, bossier de Gi		AMGi, I.2.1., llig 3, reg 2, s.f., 1414/12/27; no canc
1416					-
1417	Dret de pesos i mesures	1 any des de 02/14	Bernat Eimeric, bossier de Gi		AMGi, I.2.1., llig 3 bis, reg. 1, f 45r-46r, 1416/12/28; no canc
1418	Dret de pesos i mesures	1 any des de 02/14	Joan Gros, corredor de Gi	Bernat Saugueda de la parr de St Martí de Montnegre	AMGi, I.2.1., llig 3 bis, reg. 1, f 114r-115r, 1417/12/27
1419-1420					-
1421	Dret de pesos i mesures	1 any des de 02/14	Bernat Eimeric, bossier de Gi		AMGi, I.2.1., llig 3 bis, reg. 2, s.f., 1421/02/06, canc sense nota
1422	Dret de pesos i mesures	2 anys des de 02/13	Narcís Soler, teixidor de draps de llana de Gi; Francesc Ferrer, paraire, en nom seu i com a hereu de Pere Trilla, paraire dif, tenia drets sobre 49 s 6 d del preu		AMGi, I.2.1., llig 3 bis, reg. 2, s.f., 1422/01/01; no canc
1424	Dret de pesos i mesures	2 anys des de 1424/02/14	Joan Gros, corredor		AMGi, I.2.1., llig 3 bis, reg. 2, s.f., 1424/01/09;
1426	Dret de pesos i mesures	1 any des de 02/14	Joan Gros, corredor de Gi	No en consta	AMGi, I.2.1., llig 9, reg. 2, s.f., 1426/02/18; no canc

1427	Dret de pesos i mesures	1 any des de 02/14	Pere Jaume	No en consten	AMGi, I.2.1., llig 9, reg. 2, s.f., 1427/02/19, no canc
1429	Dret de pesos i mesures	2 anys des de 02/14	Joan Dacda, paraire, c Gi	Duicència, mu del dit Joan	AMGi, I.2.1., llig 9, reg. 2, s.f., 1428/12/27; no canc
1430-1436					-
1437	Dret de pesos i mesures	2 anys des de 02/14	Bernat Miquel, convers, sastre, c Gi	No en consta	AMGi, I.2.1., llig 3 bis, reg 3, s.f., 1437/02/24
1437-43					-

TAULA 22: Arrendataris de les barres (1358-1443)

Any	Barres	Període	Arrendataris	Fiadors	Referència arxivística
1358	Barres (concessió de BGC de 1357/12/07)	Mig any des de 18 d'agost	Francesc Joan, aventurer de Gi		AMGi, I.3.3.1.1, llig. 1, f. 26v-27v, 1358/08/18
1362	Barres (concessió reial de 1362/06/15)	1 any	Pere Bonet, ferrer, Arnau Sanç picapedrer, Francesc Llorenç, calciner, Francesc Guerau, teixidor		AMGi, I.1.1., n. 5, f. 138r-142r, 1362/08/14
1363	Barres de la ciutat	1 any des de 20 d'agost	Guillem Bernat Julià, mercader de Gi		AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, f. 37r-40v, 1363/08/20
1364	Barres de la ciutat	1 any des de 1 de setembre	Bernat Rolf, peller de Gi	Ramon I de Bóixols i Francesc Ricard, c Gi	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, f. 129r-133v, 1364/08/28
1365	Barres de la ciutat	1 any des de 1 de setembre	Joan de Valmanya, Guillem Comelles, Pere Camós, proc, i Bernat Rolf, al Besalú, paier, de Gi	Arnau Janoer, al Cornellà, Tomàs Rolf, peller de Gi	AMGi, I.3.3.1.1. [apoc], llig 2, sf, 1365/08/23; can per man dels jurats de 1370.
1366-1370	Barres	4 anys a partir de 20 nov	Bernat Vilà, mercader, Francesc Paratge peller, Pere Bosc albadiner, Ferrer de Comelles, albadiner		AMGi, I.1.1., n. 6 bis, f. 4r-11v, 1366/11/14
1371	Barres	1 any	Francesc Riera (comorant amb Francesc Estanyol)	Ramon I de Bóixols, Ramon Rafart, Francesc Estanyol	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, f. 62v (1371/05/19), 71r-v (1371/12/23).
1372	Barres		Berenguer Figuera, jubater de	Bernat Cebrià,	AMGi, I.2.1., llig.7, s..f,

1373	Barres		Gi	jurista	1371/12/27
1374	Barres		Joan Aragó, tintorer de Gi Pere I Sunyer, c Gi, Jaume Venguí, c Gi		AMGI, I.2.1., llig 7, s.f., 1372/12/29
1375	Barres		Pere sa Costa, i Guillem sa Costa, drapers		AMGI, I.1.1., n. 8 bis, f. 19r-20v, 1376/12/24
1376			Pere sa Costa, draper de G, i Guillem sa Costa, draper / parcialment llevada directament pel propi Geroní (rebudes de 13 ll 8 s 5 d.)		AMGI, I.3.3.1.1., llig. 4, reg. 2, f. 93r-v, 1375/08/04
1377	-	-	-	-	AMGI, I.1.1., n. 8 bis, f. 19r-20v, 1376/12/24.. una part de les quantitats també rebudes per Pere Clusella, clavari dels jurats: AMGI, I.3.3.1.2., llig. 1, reg. 1, s.f.
1378	Barres	1 any?	Francesc Oliba, escrivà, Guillem Comelles, gosper c Gi		AMGI, I.3.3.1.1., llig. 6, f. 45r (1378/04/08)
1379	Barres	1 any	Berenguer d'Alou (hostaler), Arnau Soler (paraire) de Girona, i Arnau Ginesta de Palau de la parr. de St Feliu de Girona	No fradors	AMGI, I.2.1., llig 7, sf, 1378/12/28; no cancel·lat
1380	Barres (segons lletra reial de 1380/01/20, concessió per 5 anys)	1 any, des del 8 de juliol	Bernat Andreu Cases, c Gi	Mu de Bernat Andreu Cases, Guillem Ramon de Lloret, donzell, Joan Albert, c Gi, i Pere Serra, not. d'Hostalric	AMGI, I.2.1. llig 7, sf, 1380/07/08; no cancel·lat
1381	Barres	1 any des del	Francesc Llorens i la seva mu	No n'hi ha	AMGI, I.2.1. llig 7, sf,

1382	Barres	8 de juliol	Dolça, Pere Bonet (flequer) i la seva muF rancesca, habitants de Girona Bernat Andreu Cases, Bernat Julià, c Gi	No n'hi ha	1381/07/07, no cancel·lat AMGi, I.2.1. llig 7, sf., no datat ni cancel·lat
1383	Barres	1 any des de 13 de juliol	Bernat Rolf, al Besalú, i Guillem de Comelles		AMGi, I. 3.3.1.1., llig 7, f 90r, 1383/09/09; AMGi, I.1.1., n. 13, f. 24r-v, 1384/10/07.
1384	Barres	Llevada segurament fins més de 1385/01/11 ⁸²	Bernat Andreu Cases, hostaler		AMGi, Urbanisme i obres, reg. 11670, f. 1v-2r, 1384/10/29
1385	Barres	Des de 1385/05 fins 1386/05	Francesc Estanyol		AMGi, I.2.1. llig 7, s.f., 1385/05/14.. no ho rebia clavari de les imposicions (ni el dels jurats); assignat a Vidal de Terrades (per missatgeria que havia fet davant del rei)
1386	Barres		Francesc Estanyol, c Gi	Bernat de Coll (escrivà), Pere I Sunyer, c Gi, Pere Sabater, Simó Estrader (apotecari), Bernat Batlle (paraire), Bonanat Nadal (escrivà del duc), Lluís Solà, c Gi	AMGi, I.2.1, llig 7, s.f., 1385/05/13
1387	Barres	1 any des del 13 de maig	Ramon Figuera, Arnau II Ramada, Ponç Arnau, Bernat		AMGi, I.2.1, llig 7, s.f., 1387/02/23

⁸² Encara vigent la col·lecta de la barra segons AMGi, Urbanisme i obres, reg. 11670, f. 10r, 1385/01/11.

1388	Barres	1388/05/14 fins 1389/05/05	Marc, Pere Vilar, Bernat de Casesnoves, blanquers; Joan de Vilarnau (fuster), Arnau Esteve (paraire), c Gi	Berenguer de Coll, draper, Bernat Raconta, carnisser, Bernat Rolf, al Besalú, peller, Francesc Banyils, ferrer	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1388/05/17, canç a 1389/06/03 per man dels jurats de 1389
1389	Barres	?	Guillem Hospital	Joan de Vinyoles	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1389/05/17;
1390	Barres	1 any des de 1390/11/01	Pere Costa, escrivà, Francesc Corall, barber, Pere Cerdà, draper		AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1390/11/06; canç a 1391/10/11
1391	Barres	1 any des de 11/01 (nov)	Arnau II Ramada	Ramon de Figuera, blanquer.	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1391/11/05
1392	Barres	1 any des de 11/01	Nicolau Guerau, hab de Gi	Francesca, mu del dit Nicolau, i Joan Sala, forner, i Margarida, mu d'aquest, i Francesc Escot, pelleter	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1392/11/03, canç a 1393/11/05 per man de Bonanat Cerir i Arnau Ramada, que tenen potestat dels jurats per haber rebut 60 ll del preu
1393	Barres (concedida pel rei Joan a 1389/03/20)	1 any des de 11/01	Nicolau Guerau, hab de Gi	Francesc Escot, pelleter, Francesca, mu	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1393/11/01, a 1394/02/06 Ramada, amb potestat dels jruats sobre el preu de la barra havent

1394	Barres (concessió de 10 anys del rei Joan de 1389/03/20)	1 any des de 1394/11/01	Bernat Bosc, escrivà de Gi	de Nicolau Guerau Bernat Bosc, sabater de Gi, pare del dit Bosc; Francesca, mu del dit Bernat, i Resplanda, mu de Bernat Bosc, pare	signat època de 20 ll del preu salvant-se la resta; no s'explicita enlloc cancel·lació AMGi, 1.2.1., n. 9, s.f., 1394/10/25, no canç
1395	Barres pag mensuals	1 any des de 11/01	Nicolau Guerau	Francesca, mu del dit Nicolau, i Francesc Escot, pel·leter de Gi	AMGi, 1.2.1., n. 9, s.f., 1395/10/31
1396	Barres	1 any des de 1396/11/01	Nicolau Guerau, c Gi	No en consten	AMGi, 1.2.1., n. 9, s.f., 1396/11/05
1397	Barres		Nicolau Guerau		AMGi, I.1.1., n. 33, f. 4r, 1397/02/10
1398	Barres		Francesc II Santceloni		AMGi, I.1.1., n. 34, f. 65v-66r, 1399/09/02
1399	Barres		Francesc II Santceloni		AMGi, I.1.1., n. 34, f. 65v-66r, 1399/09/02
1400	Barres		Francesc II Santceloni		AMGi, I.2.1., llig 1, f. 79-85v, 1401/08/28
1401	Barres	1 any des de 1401/11/01	Francesc II Santceloni (a 1401/11/30, Santceloni ven les barres des de 1 de novembre fins a un any a Joan Brescó, paraire, i a		AMGi, I.2.1., llig 1, f 79-85v, 1401/08/28; no canç

1402-1403	Barres	2 anys	Narcís Cervià, pelleter; en són fiadors Jaume Padró, sabater, Bernat Cervià, pelleter, i Pere Fuià, sabater de Gi		AMGi, I.1.1., n. 36, f. 51v, 1402/10/05
1404	-	-	-	-	-
1405	Barres,	2 anys	Joan Brescó i Francesc Güell, blanquer de Gi		AMGi, I.2.1., llig 2, s.f., 1405/08/02; no canç
1407	Barres	1 any des de 1407/08/03	Nicolau Anglès, mercader, Francesc Oliver, Bernat Oliver, teixidors, i Antoni Puig, sabater de Girona		AMGi, I.2.1., llig 2, s.f., 1407/07/31, canç a 1408/11/06, per vol de Nicolau? Vilar, calv dels jurats per allò que s'havia pagat a Ramon de Caselles, clav dels jurats de l'any anterior
1408	Barres	1 any des de 1408/08/03	Nicolau Anglès, mercader de Gi, Francesc Oliver, Francesc Oliver i Bernat Oliver		AMGi, I.2.1., llig 2, s.f., 1407/07/08, canç a 1409/09/24 per man de Joan Jonquera, clav dels jurats d'aquell any per hav reb 21 ll 10 s del preu de les barres, ja que la resta ja ho havien rebut clav precedents
1409	Barres	1 any des de 1409/08/03	Francesc Oliver, teixidor de draps de llana, Bernat Oliver, teixidor, Jaume Anglès, mercader	Ramon Sampsó	AMGi, I.2.1., llig 2, s.f., 1408/02/11; no canç
1410-1413	Barres	3 anys des de 1410/08/03; subhasta feta pel corredor durà 15 dies o més	Francesc II Santceloni, c Gi		AMGi, I.2.1., llig 2, s.f., 1409/08/14, no canç

1413-1415	Barres (per obres de murs i per adobar camins i ponts)	2 anys des de 1413/08/03	Pere Lavanera, blanquer de Gi, Francesc Borrassà, pintor, i Nicolau Anglès i Pere Vilar, al Fuyà, sabater;		AMGi, I.2.1., llig 3, reg. 1, s.f., 1413/07/30; can a 1414/12/20 de vol de P. B. J. Moles clav dels jurats
1415-1416	Barres a diners primers	1 any des de 1415/08/03	Pere Lavanera, blanquer,	Guillem Lavanera i Francesc Borrassà	AMGi, I.2.1., llig 3, reg. 1, s.f., 1413/11/03; a 1413/11/06, P. Castel fa època a Lavanera per les 89 ll del preu
1416-1419	Barres	3 anys des de 1416/08/03	Nicolau Anglès, mercader de Gi	Francesc Oliver, teixidor, Joan Domingo, mercader, i Narcís de Portell, c Gi, Blai de Vilademany, teixidor de Gi i Bernat Oliver, teixidor de Gi;	AMGi, I.2.1., llig 3, reg. 2, s.f., 1414/12/27
1419-20	Barres a diners primers	1 any des de 1419/08/03	Pere Vilar, al Fuià, sabater de Gi, Arnau Ferrer, mercader de Gi, Ramon I Sampsó, Pere Perpinyà, paraire de draps, Pere Lavanera, blanquer		AMGi, I.2.1., llig 3 bis, reg. 1, f 133r-135v, 1418/11/18
1420-24	Barres	4 anys des de 1420/08/03	Nicolau Anglès, mercader, c Gi, Nicolau Vinyoles, mercader, c Gi	Francesc Oliver, teixidor de draps de llana, Bernat Oliver, teixidor de draps de llana, Joan	AMGi, I.2.1., llig 3 bis, reg. 1, f 136r-141r, 1418/12/18

1424-1426	Barres	2 anys des de 1424/08/03	Bernat Oliver, teixidor c Gi, Ramon I Sampsó, c Gi, i Joan Anglés, mercader, c Gi, Francesc Oliver, germà del primer	Deuslondà, peller, Blanca, mu del dit Joan, Caterina, mu de Bernat i Margarida, mu de Francesc, i Blai Vilademill, mercader	AMGi, I.2.1., llig 3 bis, reg. 2, s.f., 1422/01/01; no canç
1426-1428	Barres	2 anys des de 1426/08/03	Joan Arnau Savall, fill i hereu univ de Joan Savall, llic en lleis, dif, c		AMGi, I.2.1., llig 3 bis, reg. 2, s.f., 1423/01/01; canç a 1429/09/29 de vol de Vilar, clav dels jurats de la c de Gi..
1428-29	Barres	1 any des de 1428/08/03	Ramon I Sampsó		AMGi, I.2.1., llig 3 bis, reg. 2, s.f., 1424/01/03, canç a 1428/09/29 per vol de M Vilar, clav dels jurats de la c de Gi.
1429	Barres	De 1429/08/03 fins un any després	Antoni Ribot, escrivà de Gi	No en consten	AMGi, I.2.1., llig 9, reg. 2, s.f., 1425/01/01; no canç
1429-1437	Barres	8 anys des de 1429/08/03	Pere Fuià, sabater de Gi, Nicolau Dalmau, paraire, Jaume Miró, verguer dels jurats	Joan Guiló, teixidor de d de lli, Joan Durban, c Gi, Francesc Motger de	AMGi, I.2.1., llig 9, reg. 2, s.f., 1429/08/04; AHG, Gi-01, vol. 416, S.f., 1436/11/17; AHG, Gi-05, vol. 466, s.f., 1433/09/04

1437	Barres				Cartellà, Gispert Oliva de la parr de Paret-rufí, Pere Palol, donzell domiciliat a la parr de Cartellà, Joan Terrats de Vila-roja.	
			1 any des de 1437/08/03	Pere Terrers, escrivà, c Gi	No en consten	AMGi, I.2.1, reg. 3, s.f., 1436/10/28:
1438	Barres		1 any des de 1438/08/03	Pere Terrers, escrivà, c Gi		AMGi, I.2.1, llig 3 bis, reg 3, s.f., 1438/01/19
1439	Barres (1 any des de 1439/08/03	Pere Terrers, escrivà c Gi		AMGi, I.2.1, llig 3 bis, reg 3, s.f., 1439/09/04
1440-1443	-		-	-	-	-

TAULA 23: Talles repartides entre 1349 i 1418

Data ⁸³	Tipus i finalitat	Quantitat prevista/percebuda (* quan xifra molt aproximada)	Ref. documental // registres específics que se'n conserven
1349	Talla	-	AMGi, I.1.2.1., llig. 5, reg. 2, f 184r, 1349/11/17
1351	Talla	-	AHG, Gi-05, vol. 139, f. 72r-v, 1351/12/24
1353	Talla per lluçió de censals	20.000/-	AMGi, I.1.1, n. 2, f. 7v-8r, 1353/01/16
1360/05	Talla per repartiment de fogatge de donatiu de Corts de Cervera	-	AMGi, I.1.1.2.1., llig 5, reg 4, f 46r-v, 1361/12/01 // AMGi, Talles, RE 26634.
1363-1365?	Talla per pagament de donatiu de Corts de Montsó	-	AMGi, I.3.3.1.1, llig. 1, f. 95r-99v, 1364/04/10; AMGi, I.1.2.1., llig. 2, s.f., 1365/01/25.
1367	Talla per donatiu per viatge a Sardenya	-	AMGi, I.1.2.1., llig. 6, f. 194r-195v, 1367/03/10
1371-1373	Talla per pagar pensions de rendes i altres deutes	30.000 s./-	AMGi, I.1.2.1., llig. 6, f. 278r-279r, 1371/11/15 // AMGi, Talles, RE 26634
1374-1376	Talla per obra de les muralles	-	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg 2, f 26r, 1374/04/17
1376	Talla per negocis urgents de la ciutat	-	AMGi, I.1.2.1., llig 6, reg. 2, f 31v, 1377/03/06
c. 1377	Talla per indemnització a particular afectat per muralles	-	AMGi, I.1.2.1., llig. 6, reg 2, f 31r, 1377/03/06
1379	Talla per negocis urgents de la ciutat	30.000 s./-	AMGi, I.1.1., n. 9, f. 35v-36r, 1379/03/23
1380	Préstec forçós per donatiu gratuït?	-	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, f. 43v-45r, 1379/11/10
1380	Talla per ajuda a convent de framenors	20.000 s. (ampliada a 30.000 s.)	AMGi, I.1.1., n. 10, f. 17r (1380/03/12), 29r, 1380/06/02
1381	Talla per pagar pagues cessades de rendes	60.000 s./-	AMGi, I.1.1., n.10, f. 49r-50v, 1381/07/06
1385	Préstec forçós per redempció d'host i contribució per segona guerra emporitana	-	AMGi, I.1.1., n. 14, f. 5r-v, 1385/01/13 // AMGi, Talles, RE 26636
1385	Talla per obres de muralla del Mercadal	120.000 s ⁸⁴	AMGi, I.1.1., n. 14, f. 39v, 1385/01/26 // AMGi, Talles, RE 26635 ⁸⁵

⁸³ Respecte la taula de talladors, en aquesta només hi hem inclòs derrames en què disposem de referències clares que entraren en vigor i que es distingien clarament d'altres d'anteriors.

⁸⁴ S'amplia i les prolongacions es cobren en anys posteriors, com ara l'any 1388: AMGi, Talles, RE 26637.

⁸⁵ Vegeu l'anàlisi del contingut de la documentació generada pels llevadors d'una ampliació d'aquesta talla corresponent a l'any 1388: C. GUILLERÉ, «Aspectes de la societat gironina a finals del segle XIV...»

1390	Talla per pagar fogatge lligat a entrada armanyaguesa	S'acaba fent efectiva?	AMGi, I.1.1., n. 20, f. 24r-26r, 1390/02/19, f 27r-32r, 1390/02/21
1390/05	Talla per pagar despeses diverses (plet de lleuda de Tamarit, restes exigides pel General, etc.)	5.500/-	AMGi, I.1.1., n. 20, f 66r-v, 1390/05/13 // AMGi, Talles, RE 26638
1391/11	Talla per pagar diversos deutes (salari de missatgers, jornals d'obres dels murs, etc.)	10.000 s./-	AMGi, I.1.1., n. 24, f. 42v-46r, 1391/11/15 // AMGi, Talles, RE 26640
1391	Préstec forçós per adquirir forment		AMGi, I.1.1., n. 25, f. 25r, 1392/02/07
1392-1393	Talla per pagar deutes diversos		AMGi, I.1.1., n. 25, f. 42r, 1392/04/08 // AMGi, Talles, RE 26641
1394	Talla per pagar salaris de missatger i altres despeses. S'acabà concretant com a préstec forçós? ⁸⁶ O realment com a talla? ⁸⁷		AMGi, I.1.1., n. 29, f. 24v-26r, 1394/01/11 // AMGi, Talles, RE 26642
1396	Talla per despeses per la mort de Joan I i obres dels murs		AMGi, I.1.1., n. 32, f. 7r, 1396/06/18
1396	Talla per obres dels murs	11.000 s./-	AMGi, I.1.1., n. 32, f. 83r-v, 1396/11/09 // AMGi, Talles, RE 26643
1397	Talla per arribada del rei Martí	22.000 s./-	AMGi, I.1.1., n. 33, f 35v-37v, 1397/04/17 // AMGi, Talles, R 26644
1399	Talla motiu desconegut	120.000 s./-	AMGi, I.1.1., n. 34, f 28r, 1399/02/20.
1399	Talla per pagar pagues cessades de rendes i despeses a la cort	27.500 s./-	AMGi, I.1.1., n. 34, f. 62v-64r (1399/08/20), 64v-65r (1399/08/22).
1400	Talla per pagar pagues cessades	500.000 s./-	AMGi, I.1.1., n. 35, f. 14r-15v, 1400/01/13
1403	Talla per redimir rendes		AMGi, I.1.1., n. 38, f. 44r, 1403/08/03 // AMGi, Talles, RE 26645
1403	Préstec que s'acabà convertint en talla per «seny» de les hores	47.300 s./ -	AMGi, I.1.1., n. 38, f. 47r-48r (1403/09/15), 53r-55v (1403/10/16).
1407	Talla per primeres obres del Ter		AMGi, I.1.1., n. 40, f. 38v-40r, 1407/05/24
1414	Talla per pagar salari de missatger	5.500 s. / -	AMGi, I.1.1., n. 43, f 21r-v, 1414/01/20
1417-1418	Talla per «seny» de les hores		AMGi, I.1.1., n. 44, f. 24v-27r (1418/07/29), 61r-v (1418/12/31); Ibid., n. 46, f. 89v

⁸⁶ AMGi, I.1.1., n. 30, f. 26r-28v, 1394/07/08

⁸⁷ AMGi, I.1.1., n. 30, f. 43r-44r, 1394/09/03, 50r-51r (1394/09/28).

			(1422/04/23), 101r-v (1422/12/22)
--	--	--	--------------------------------------

TAULA 24.1.: Primers balanços comptables dels governants municipals (1328-1349)

Any	Compte-retents	Concepte	Rebudes	Dates	Balanç (+ = tornar a la ciutat; - = rebre de la ciutat)	Referència arxivística
1328	Jurats de 1328	Comptes dels jurats	554 ll. 7 s. 8 d.	552 ll. 3 s. 10 d.	+ 2 ll. 3 s. 10 d.	AMGi, I.1.2.1., llig. 4, reg. 2, f. 2r-v, 1340/08/06
1339	Jurats de 1339	Comptes dels jurats	1.219 ll. 10 s. 3 d.	1.200 ll.	+ 19 ll. 19 s. 3 d.	AMGi, I.1.2.1., llig. 4, reg. 5, f. 62r-v, 1342/11/19
1338	Jurats	Comptes del jurats	1.142 ll. 19 s. 10 d. 1 ob.	1.041 ll. 3 s. 4 d.	+ 99 ll. 16 s. 5 d. (amb deduccions posteriors 39 ll. 16 s. 5 d.)	AMGi, I.1.2.1., llig. 4, reg. 2, f. 114v-115v, 1341/12/14
1342	Jurats	Comptes dels jurats	1.177 ll. 17 s. 1 d. 1 ob.	1.152 ll. 11 s. 7 d.	+ 5 ll. 5 s. 6 d.	AMGi, I.1.2.1., llig. 5, reg. 1, f. 51r-v, 1342/12/22
1342	Rebedors de les imposicions i barres llevades a la ciutat	Imposicions i barres llevades a la ciutat	3.217 ll. 4 s. 7 d. - imposicions 435 ll. 2 s. 10 d. - barres	3.138 ll. 1 d. - Imposicions 435 ll. 18 s. 6 d. - barres	+ 79 ll. 4 s. 6 d. - imposicions + 2 ll. 4 s. 1 d. - barres	AMGi, I.1.2.1., llig. 5, reg. 1, f. 4v-5r, 1343/01/30
1343	Receptor de barres	Barres	419 ll. 8 s. 5 d.	414 ll. 14 s. 5 d.	+ 4 ll. 14 s. 1 ob.	AMGi, I.1.2.1., llig. 5, reg. 1, f. 78v-79r, 1344/07/11
1344	Jurats	Comptes dels jurats	1.552 ll. 11 s. 2 d.	1.532 ll. 3 s. 4 d.		AMGi, I.1.2.1., llig. 5, reg. 1, f. 91v-92r, 1345/07/05
1345	Jurats	Comptes dels jurats	960 ll. 15 s. 1 d.	928 ll. 7 s. 10 d.	+ 26 ll. 16 s.	AMGi, I.1.1., n. 1, f. 20r-21v, 1346/09/02
1345	Gestor de les imposicions	Pecúnia procedent de les imposicions venudes durant 2	7.349 ll. 5 s. 6 d.	7278 ll. 18 s. 6 d.	+ 70 ll. 6 s. 11 d.	AMGi, I.1.1., n. 1, f. 20r-21v, 1346/09/02

1346	Jurats	anys a partir de 1344 Comptes dels jurats (inclou també rebudes de les imposicions, les quantitats de les quals gestionà un dels jurats, Ramon Colomer)	3.021 ll. 13 s. 10 d.	2.985 ll. 10 s. 10 d.	+ 36 ll. 3 s.	AMGi, I.1.2.1., llig. 5, reg. 1, f. 149r-150r, 1347/07/18
1349	Jurats	Comptes dels jurats	1.484 ll. 18 s. 7 d.	1.438 ll. 12 s. 3 d.	+ 11 ll. 5 s. 7 d.	AMGi, I.1.2.1., llig. 5, reg. 4, f. 94r-v, 1350/04/13

TAULA 24.2.: Comparació entre el volum financer de les distintes clavaries

Any	Concepte	Clavaria impositcions (1)	Clavaria jurats (2)	Ref. arxivística 1	Ref. arxivística 2
1355	Ingressos	8.288 ll. 15 s. 8 d.	1794 ll. 9 s. 9 d.	AMGi, I.1.1, n. 2, f. 157r-v, 1356/11/17	AMGi, I.1.1, n.2, f. 155v-156, 1356/11/17
1355	Despeses	8.225 ll. 5 s. 11 d.	1.672 ll. 19 s. 4 d.		
1357	Ingressos	6.931 ll. 15 s. 2 d.	654 ll. 19 s. 2 d.	AMGi, I.3.3.1.1, llig. 1, f. 20r, 1358/05/12	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, f. 36r-37r, 1358/11/10
1357	Despeses	6.880 ll. 11 s. 3 d. 1 ob.	613 ll. 11 s. 8 d.		
1365	Ingressos	10.734 ll. 13 s 5 d. 1 ob.	1.855 ll. 2 s. 11 d.	AMGi, I.1.1., n 6 bis, f. 138v-139v, 1367/12/09	AMGi, I.1.1., n 6 bis, f. 138v-139v, 1367/12/09
1365	Despeses	10.670 ll. 18 s. 4 d.	1903 ll. 3 s. 8 d.		
1391	Ingressos	16.556 ll. 16 s. 5 d.	441 ll. 1 s. 8 d.	AMGi, I.1.1., n. 31, f. 15r-v, 1394/12/15	AMGi, I.1.1., n. 42, f. 69r-80v, 1412/12/19
1391	Despeses	16.284 ll 18 s.	424 ll. 6 s.		
1411	Ingressos	5.177 ll. 2 s. 4 d.	454 ll. 10 s. 6 d.	AMGi, I.1.1., n. 42, f. 91r, 1412/12/31	AMGi, I.1.1., n. 56, f. 101v-102r,

						1442/11/08
1411	Despeses		5.171 ll. 17 s. 2 d. 1 ob.	460 ll. 16 s. 11 d.		
1439	Ingressos		5.207 ll. 1 s. 4 d.	308 ll. 16 s. 7 d.	AMGi, I.1.1, n. 55, f. 117r-118r, 1440/08/26	AMGi, I.1.1, n. 56, f. 102v-103r, 1442/11/08
1439	Despeses		5.207 ll. 1 s. 4 d.	303 ll. 8 s.		
1441	Ingressos		5.125 ll. 18 s. 6 d.	27 ll. 18 s. 7 d.	AMGi, I.1.1, n. 56, f. 83v-84r, 1442/07/04	
1441	Despeses		5.063 ll. 14 s. 11 d. 1 m.	28 ll. 17 s.		

TAULA 25: Reformes al consell municipal (1345-1445)

Data	Impulsor	Nombre de membres	Segments de participació	Forma d'elecció	Quòrum i altres característiques
1345/03	rei Pere III	80	Mans	Cooptació indirecta	
1374/01	rei Pere III	45 (15 cada mà)	Mans en funció de 3 estaments (mà menor només per menestrals)	Atzar només per elecció de jurats	Llistat tancat d'aspirants a consellers
1376/02	infant Joan	45 (15 cada mà)	Mans (mà menor no només per menestrals)	Cooptació indirecta	
1379/10	infant Joan	60 (20 de cada mà + sis jurats)	Mans	Cooptació indirecta	No podien formar part del consell dos parents directes
1381/01	rei Pere III	A voluntat dels electors designats pel propi rei		Tria encarregada a 6 veïns	
1383/08	rei Pere III	80		Cooptació indirecta	41 per quòrum
1385/10	rei Pere III	40		Cooptació indirecta	
1388/04	rei Joan I	90 (30 de cada mà + sis jurats)			
1389/02	rei Joan I	80 (sent 27 de la mà menor tots menestrals o homes d'ofici)			S'estableix capacitat de les corporacions d'ofici per triar 4 representats cadascun, conformant un total de 54 persones, la meitat dels quals (27)

					serien seleccionats pels jurats
1393	rei Joan I				Privilegi perpetu de la disposició de 1389 sobre mà menor i corporacions d'ofici
1393/11	rei Joan I	80			Privilegi perpetu de nombre de membres del consell i de quòrum de 41 persones
1437	reina Maria de Castella/governador general de Catalunya	80		Atzar per elecció de jurats	Llista tancada de candidats (40 de mans major i mitjana i 52 de la menor) per conselleries
1445	reina Maria de Castella	80		Atzar per elecció tant de consellers com de jurats	Llista de candidats a conselleries redactada per una comissió paritària de 9 membres

TAULA 26: Evolució de retribucions de clavaris (1360-1440)**26.1: Salari del clavari de les imposicions**

Any	Salari documentat
1366	500 s.
1377	500 s.
1378	1.100 s.
1383	500 s.
1384	500 s.
1386	600 + 100 s.
1390	700 s.
1391	900 s.
1394	500 s.
1395	500 s.
1398	700 s.
1401	500 s.
1402	700 s.
1404	500 s.
1405	700 s.
1414	700 s.
1418	700 s.
1419	700 s.
1421	700 s.
1424	700 s.
1429	700 s.
1432	600 s.
1433	600 s.
1439	600 s.

1441	600 s.
1442	400 s.
1443	500 s.
1445	500 s.

26.2: Retribució addicional del clavari dels jurats

1387-1388 (uns pocs mesos)	660 s.
1388 (mesos restants)	132 s.
1389	300 s.
1390	240 s.
1391	200 s.
1392	200 s.
1394	660 s.
1410	300 s.
1424	300 s.
1428 (unificada amb clav. imposicions)	100 s.
1439	300 s.
1440	200 s.
1441	300 s.
1442	200

TAULA 27: Evolució del perfil de gestors financers de les muralles (1360-1400)⁸⁸

1361-1364	Diputat a l'obra dels murs que, nomenat pels jurats, administra partides destinades a l'obra
1366	Diputat a l'obra dels murs + adjunt també designat pels jurats
1368-1371	Diputat per administrar i distribuir pecúnia de l'obra dels murs + receptors d'aportacions al projecte + pagador d'indemnitzacions a particulars
1371-1372	Receptor d'ingressos + distribuïdor
1373-1376	Distribuïdor amb funcions tant de recepció d'ingressos com de pagament de deutes
1376-1387	Distribuïdors amb funcions àmplies
1387-1390	Els mateixos síndics de diversos processos d'emissió de deute actuen de distribuïdors
1400	Distribuïdor per obra del mur del Mercadal
1414	Obrers per a reforç de murs actuen al mateix temps d'administradors

⁸⁸ No hi incloem la figura dels obrers, amb facultats executives àmplies sobre el projecte i nomenats directament pel rei fins aproximadament 1390 i, en canvi, pels jurats a partir d'aquesta data, tot i que cada cop més limitats a trams concrets del perímetre. Tampoc tenim en compte altres ocupacions més secundàries en relació amb el projecte com foren els encarregats de la supervisió quotidiana de treballs, els anomenats «manefles».

TAULA 28: Veguers reials de Girona (1345-1445)

Any/ mes	Ocupant càrrec	Ref. bibliogràfica o arxivística
1345/01	Francesc de Togores, cavaller	GUILLERÉ, vol. I, p. 132
1346	Francesc de Togores, cavaller	GUILLERÉ, vol. I, p. 132
1347	Francesc de Togores, cavaller	GUILLERÉ, vol. I, p. 132
1348/2	Marc de Vilanova, cavaller	GUILLERÉ, vol. I, p. 132
1349/3	Ponç d'Altarriba, cavaller	GUILLERÉ, vol. I, p. 132/ ACA, C, reg. 961, f. 118r, 1349/03/04
1350	Ponç d'Altarriba, cavaller	GUILLERÉ, vol. I, p. 132
1351	Ponç d'Altarriba, cavaller	GUILLERÉ, vol. I, p. 132
1352	Ponç d'Altarriba, cavaller	GUILLERÉ, vol. I, p. 132
1353/08	Ramon de Plegamans, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 132
1354	Ramon de Plegamans, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 132
1355	Ramon de Plegamans, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 132
1356	Ramon de Plegamans, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 132
1357/02	Bernat de Riudeperes, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 132
1358/05	Ramon de Plegamans, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 132
1359	Ramon de Plegamans, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 132
1360/01	Guillem de Canet, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 132
1361	Guillem de Canet, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 132
1362	Guillem de Canet, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 132
1363/07	Joan Berenguer de Rajadell, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 132
1364	Joan Berenguer de Rajadell, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 132
1365	Joan Berenguer de Rajadell, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 132
1366/1	Guillem Berenguer de Ribes, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1367	Guillem Berenguer de Ribes, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1368	Guillem Berenguer de Ribes, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1369/02	Bonanat Saperà, c Barcelona	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1370	Bonanat Saperà, c Barcelona	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1371	Bonanat Saperà, c Barcelona	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1372	Bonanat Saperà, c Barcelona	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1373/09	Arnau Roger de Pallars, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 133

1374/09	Huguet de Rosanes, donzell	ACA, C, reg. 1694, f. 3r-4r, 1374/09/13, València/GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1375	Huguet de Rosanes, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1376	Guillem Ramon de Lloret, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1377	Guillem Ramon de Lloret, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1378	Guillem Ramon de Lloret, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1379	Guillem Ramon de Lloret, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1380/08	Eiximèn de Tovia, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1381	Eiximèn de Tovia, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1382	Eiximèn de Tovia, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1383/01	Bernat de Vilademany, donzell	ACA, C, reg. 1696, f. 17r-v, 1383/01/28, Saragossa; GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1384/11	Ramon de Marata, donzell, sobre coc del rei	ACA, C, reg. 1696, f. 155v-156r, 1384/11/22, Elna; GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1385/04	Joan de Gassó, conseller reial / Pere Sunyer ⁸⁹	ACA, C, reg. 1696, f. 171v-172r, 1385/04/01; GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1385/12	Bernat de Cornellà, donzell, sobre coc de la casa del rei	ACA, C, reg. 1696, f. 218r-v, 1385/12/10, Saragossa/ GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1386	Bernat de Cornellà, donzell	ACA, C, reg. 1696, f. 218r-v, 1385/12/10, Saragossa/ GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1387	Bernat de Cornellà, donzell	ACA, C, reg. 1696, f. 218r-v, 1385/12/10, Saragossa/ GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1388/04	Francesc II Adroer, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1389	Francesc II Adroer, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1390	Francesc II Adroer, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1391	Francesc II Adroer, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1392	Francesc II Adroer, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1393/03	Manuel de Rajadell, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1394	Manuel de Rajadell, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1395/04	Bernat de Vilademany, donzell, conseller reial	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1396/02	Bernat de Cornellà, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 133

⁸⁹ És nomenat com a lloctinent de Gassó perquè aquest és necessari per altres negocis: ACA, C, reg. 1696, f. 205r-v, 1385/09/20, Vic.

1397	Bernat de Cornellà, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1398	Bernat de Cornellà, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1399/01	Ermengol Grimau, burgès de Perpinyà	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1400	Ermengol Grimau, burgès de Perpinyà	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1401/12	Berenguer de Queixàs, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1402	Berenguer de Queixàs, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1403	Berenguer de Queixàs, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1404	Berenguer de Queixàs, donzell	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1405/01	Dalmau de Darnius, cavaller	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1406	Dalmau de Darnius, cavaller	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1407	Dalmau de Darnius, cavaller	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1408/01	Bernat de Vilarig, cavaller	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1409	Bernat de Vilarig, cavaller	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1410	Bernat de Vilarig, cavaller	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1411	Bernat de Vilarig, cavaller	GUILLERÉ, vol. I, p. 133
1412/12	Macià Despuig	AMGi, I.1.1, n. 42, f. 67r, 1412/12/11
1413	Guillem de Masdovelles, donzell	ACA, C, reg. 2396, f. 88r, 1413/12/22
1414	Guillem de Masdovelles, donzell	-
1415	Guillem de Masdovelles, donzell	-
1416	Guillem de Masdovelles, donzell	-
1417	-	-
1418	Arnau de Biure, donzell	AHG, Gi-05, vol. 451, s.f., 1418/12/02
1419	Bernat de Santfeliu, donzell	ACA, C, reg. 2603, f. 107, 1419/02/28, Barcelona
1420	Bernat de Santfeliu, donzell	-
1421	Bernat de Santfeliu, donzell	AMGi, I.1.1, n. 46, f. 53r-v, 1421/10/06
1422	-	-
1423	-	-
1424	Bernat Santfeliu, donzell	AMGi, I.1.1, n. 47, f. 22v, 1424/06/26
1425/des de Carnestoltes	Narcís Santdionís, cavaller	ACA, C, reg. 2603, f. 195r-196r, 1424/06/06, Barcelona

1426	Narcís Santdionís, cavaller	AHG, Gi-01, vol. 402, s.f. 1427/10/30
1427/11	Bernat de Raset, cavaller	ACA, C, reg. 2605, f. 129r-v (1427/09/27, València), 134v (1427/09/29, València)
1428	Bernat de Raset, cavaller	AMGi, I.1.1., n. 49, f. 9r-v, 1428/02/23
1429	Bernat de Raset, cavaller	AMGi, I.1.1., n. 49, f. 85r, 1429/12/30
1430	Bernat de Raset, cavaller	AMGi, I.1.1., n. 50, f. 48r, 1430/12/31
1431	Berenguer de Copons, donzell	ACA, C, reg. 2607, f. 31r, 1431/10/03
1432	Berenguer de Copons, donzell	
1433	Berenguer de Copons, donzell	AHG, Gi-06, vol. 169, s.f. 1433/03/11; AMGi, I.1.2.1., llig. 9, reg. 3, f. 10v, 1433/05/04
1434	Joan de Cassà, cavaller	ACA, C, reg. 2607, f. 58v-59r, 1434/01/11, Barcelona
1435	Joan de Cassà, cavaller	AMGi, I.1.1., n. 53, f. 15r, 1436/03/31
1436/12	Bernat Sord, donzell	AHG, Gi-05, vol. 467, s.f. 1436/12/31; AHG, Gi-05, vol. 467, s.f. 1437/02/28
1437/06	Guillem d'Avinyó, cavaller (suplanta Joan Sord, donzell)	AHG, Gi-04, vol. 139, s.f. 1437/06/05/ ACA, C, reg. 2607, f. 110v-111r, 1437/05/27, Barcelona
1438	Guillem d'Avinyó, cavaller	AMGi, I.1.1., n. 54, f. 119r, 1438/11/07
1439	-	-
1440	Joan Margarit, cavaller (com a regent de la vegueria)	AMGi, I.1.1., n. 55, f. 111v, 1440/06/22
1441	-	-
1442	Joan Margarit, cavaller (com a regent de la vegueria)	AMGi, I.1.2.1., llig. 9, reg. 4, f. 36r, 1442/09/25
1443	Joan Margarit, cavaller (com a regent de la vegueria)	AHG, Gi-10, vol. 92, s.f. 1443/05/17
1444	Bernat Sitjar al. Sarriera (com a regent de la vegueria)	-
1445	Berenguer de Pontós, cavaller	ACA, C, reg. 2607, f. 177v-178r, 1444/12/20

TAULA 29: Batlles reials de Girona (1345-1445)

Any/mes	Ocupant càrrec i condició	Ref. bibliogràfica o documental
1345/01	Berenguer Santceloni, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1346	Berenguer Santceloni, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1347	Berenguer Santceloni, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1348	Berenguer Santceloni, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1349/05	Bernat I Margarit, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1350	Bernat I Margarit, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1351/02	Ramon I Sitjar, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1352	Ramon I Sitjar, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1353/09	Miquel Trullàs, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1354/01	Joan Marcó, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1355	Joan Marcó, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1356	Joan Marcó, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1357/03	Pere Albert, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1358	Pere Albert, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1359/12	Guillem II Sunyer, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1360	Guillem II Sunyer, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1361	Guillem II Sunyer, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1362	Guillem II Sunyer, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1363/03	Berenguer II Sarriera, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1364	Berenguer II Sarriera, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1365	Berenguer II Sarriera, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1366/01	Pere Albert, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1367	Pere Albert, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1368	Pere Albert, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1369/01	Pere Pallarès, c Barcelona	GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1370	Pere Pallarès, c Barcelona	GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1371	Pere Pallarès, c BBarcelona	GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1372/02	Ramon I de Boixols, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1373	Ramon I de Boixols, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1374	Ramon I de Boixols, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 134

1375/01	Bernat II Estruç, c Gi		GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1376	Bernat II Estruç, c Gi		GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1377	Bernat II Estruç, c Gi		GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1378/12	Ombert de Bigues, donzell		ACA, C, reg. 1262, f. 5r-v, 1378/09/08, Barcelona
1379/01	Pere Santamaria, habitant de la vila de Besalú		ACA, C, reg. 1694, f. 194r-v, 1379/01/20, Barcelona
1380/06	Joan Medir, c Gi		GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1381	Joan Medir, c Gi		GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1382	Joan Medir, c Gi		GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1383/01	Bernat de Vilademany, donzell		ACA, C, reg. 1696, f. 17r-v, 1383/01/28, Saragossa; ACA, C, reg. 1288, f. 180v, 1385/07/13, Elna.
1384/11	Ramon Raldors, donzell, casa reial		ACA, C, reg. 1696, f. 154v-155r, 1383/11/22, Elna
1385	Guillem Hospital, c Gi		ACA, C, reg. 1288, f. 180v, 1385/07/13, Elna
1386	Guillem Hospital, c Gi		
1387/carnestoltes	Guillem Crespià, al. Corona, c. Gi		ACA, C, reg. 1698, f. 9v-10r, 1386/09/01, Girona
1388/11	Guillem Crespià, al. Corona, c Gi		GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1389	Guillem Crespià, al. Corona, c Gi		GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1390/02	Joan Albert, c Gi		GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1391	Joan Albert, c Gi		GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1392	Francesc Gornall, c Gi		AMGi, I.1.1, n. 25, f. 42r, 1392/04/08
1393/02	Pere Santmartí, c Gi		GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1394	Pere Santmartí, c Gi		GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1395/04	Pere II Bordils, c Gi		GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1396	Pere II Bordils, c Gi		GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1397	Pere II Bordils, c Gi		GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1398	Pere II Bordils, c Gi		GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1399	Ivó de Camps, c Gi		AHG, Gi-10, vol. 42, f. 29r, 1399/12/18
1400	Ivó de Camps, c Gi		
1401/03	Ivó de Camps, c Gi (renuncia al càrrec)/ Bernat Beuda		AHG, Gi-10, vol. 44, f. 127r, 1401/02/27/ ACA, C, reg. 2218, f. 29v, 1401/03/16, Barcelona
1402	Bernat Beuda, c Gi / Pere Coll, regent de la batllia ⁹⁰		ACA, C, reg. 2218, f. 29v, 1401/03/16, Barcelona

⁹⁰ AMGi, I.3.3.1.1., llig. 13, reg. 2, s.f., 1402/09/12.

1403/01	Pere Mari, c Barcelona (Bernat Beuda és revocat)	ACA, C, reg. 2218, f. 111r-v, 1403/01/26, València
1404	Pere Mari, c Barcelona	AMGi, I.1.1., n. 39, f. 15v, 1404/12/24
1405	Dalmau de Darnius, cavaller [alhora veguer]	AMGi, I.1.1., n. 39, f. 35r-v, 1405/02/03
1406	Dalmau de Darnius, cavaller [alhora veguer]	AMGi, I.1.1., n. 39, f. 60r-v, 1406/07/31
1407	Dalmau de Darnius, cavaller [alhora veguer]	
1408	Bernat de Vilariç, cavaller [alhora veguer]	GUILLERÉ, vol. I, p. 134
1409	Bernat de Vilariç, cavaller [alhora veguer]	
c. 1410/03	Bernat de Vilariç, cavaller [alhora veguer]	AMGi, I.1.2.1 [ordi jurats], llig. 8, reg. 3, s.f. 1410/03/14
1411	Bernat de Vilariç, cavaller [alhora veguer]	AHG, Gi-01, vol. 348, s.f. 1411/07/30
1412	Macià Despuig [alhora veguer]	AMGi, I.1.1., n. 42, f. 67r, 1412/12/11
1413	Arnau de Fenolleda, c Barcelona	ACA, C, reg. 2396, f. 26v-27r, 1413/07/26, Barcelona
1414	Arnau de Fenolleda, c Barcelona	AMGi, I.1.1., n. 43, f. 16r-18r, 1414/01/11
1415	-	-
1416	Miquel Santacília, c Gi	AMGi, I.1.2.1 (ordi jurats), llig. 8, reg. de 1416-18, f. 12v, 1416
1417	-	-
1418	Miquel Santacília, c Gi	AMGi, I.1.1., n. 44, f. 21r, 1418/05/06
1419	Berenguer Febrer, habitant de Castelló d'Empúries	ACA, C, reg. 2604, f. 9r-v, 1419/02/28, Barcelona, AHG, Gi-05, vol. 453, s.f. 1419/06/06; ACA, C, reg. 2603, f. 162v-163r, 1419/11/03, St Cugat del Vallès
1420	-	-
1421	Berenguer Febrer, habitant de Castelló d'Empúries	AMGi, I.1.1., n. 46, f. 36v-37r, 1421/06/28
1422	Pere Guillem II Sunyer, c Gi	ACA, C, reg. 2604, f. 103r-v, 1422/05/18, Barcelona (reina Maria)
1423	Pere Guillem II Sunyer, c Gi	AMGi, I.1.1., n. 46, f. 109r, 1423/01/01
c. 1424/06	Pere II Castell, c Gi	ACA, C, reg. f. 192r-v, 1424/05/29, Barcelona
1425	Pere II Castell, c Gi	AMGi, I.1.1., n. 47, f. 81v-82v, 1425/03/31
1426	Pere II Castell, c Gi	
1427	Pere II Castell, c Gi	AMGi, I.1.1., n. 49, f. 9r-v, 1428/02/23
1428/04	Bernat de Raset, cavaller [alhora veguer]	ACA, C, reg. 2605, f. 154v-155r, 1428/01/31, Terol;

			AHG, Gi-04, vol. 97, s.f. 1428/04/18
1429	Bernat de Raset, cavaller [alhora veguer]		AMGi, I.1.1., n. 49, f. 85r, 1429/12/30
1430	Bernat de Raset, cavaller [alhora veguer]		AMGi, I.1.1., n. 50, f. 48r, 1430/12/31
1431	Berenguer de Copons [alhora veguer]		AMGi, I.1.1., n. 50, f. 105v-106r, 1431/12/31
1432	Berenguer de Copons [alhora veguer]		AMGi, I.1.1., n. 51, f. 35v, 1432/12/31
1433	Berenguer de Copons [alhora veguer]		AHG, Gi-06, vol. 169, s.f. 1433/03/11; AMGi, I.1.2.1., llig. 9, reg. 3, f. 10v, 1433/05/04
1434	Pere III Escala, c Gi		ACA, C, reg.2607, s.f. 1434/03/04, Tortosa
1435	Pere III Escala, c Gi		AMGi, I.1.1., n. 52, f. 63v, 1435/01/14
1436	Pere III Escala, c Gi		AHG, Gi-05, vol. 467, s.f. 1437/05/08
1437/05	Pere sa Masó, donzell habitant de la parròquia de Crespià		ACA, C, reg. 2607, f. 110r-v, 1437/05/25, Barcelona (reina Maria)
1438	Pere sa Masó, donzell habitant de la parròquia de Crespià		AMGi, I.1.1., n. 54, f. 119r, 1438/11/07
1439	Pere sa Masó, donzell habitant de la parròquia de Crespià		AMGi, I.1.1., n. 55, f. 43v-44r, 1439/11/17
1440	Francesc Raset, c Gi		AMGi, I.1.1., n. 55, f. 111v, 1440/06/22
1441	Francesc Raset, c Gi		AMGi, I.1.1., n. 56, f. 47v, 1441/12/30
1442	Francesc Raset, c Gi		AMGi, I.1.1., n. 56, f. 158r, 1442/12/31
1443/06	Ponç Escarrer, donzell hab. de Castelló d'Empúries		AMGi, I.1.1., n. 56, f. 179r, 1443/06/28

TAULA 30: Sots-veguers reials de Girona (1345-1445)

Any/mes	Ocupant càrec/condició	Ref. bibliogràfica o documental
1345/01	Pere Albert, c Gi	
1346	Pere Albert, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 136
1347	Pere Albert, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 136
1348/03	Berenguer Baró, c, veí de Vilafranca del Penedès	GUILLERÉ, vol. I, p. 136
1349	Berenguer Baró, veí de Vilafranca del Penedès	GUILLERÉ, vol. I, p. 136
1350	Berenguer Baró, veí de Vilafranca del Penedès	GUILLERÉ, vol. I, p. 136
1351/03	Bernat Saperà, c Girona	GUILLERÉ, vol. I, p. 136; ACA, C, reg. 962, f. 55v, 1351/02/22, Perpinyà
1352	Bernat Saperà, c Girona	GUILLERÉ, vol. I, p. 136
1353	Bernat Saperà, c Girona	GUILLERÉ, vol. I, p. 136
1354/01	Bernat Bertran, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 136
1355	Bernat Bertran, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 136
1356	Bernat Bertran, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 136
1357/02	Ramon Ribot, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 136
1358	Ramon Ribot, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 136
1359/12	Lluís Estruc, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 136
1360	Lluís Estruc, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 136
1361	Lluís Estruc, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 136
1362	Lluís Estruc, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 136
1363/03	Jaume Verdaguier, cortesà	GUILLERÉ, vol. I, p. 136
1364	Jaume Verdaguier, cortesà	GUILLERÉ, vol. I, p. 136
1365	Jaume Verdaguier, cortesà	GUILLERÉ, vol. I, p. 136
1366/01	Miquel Trullàs, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 136
1367	Miquel Trullàs, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 136
1368	Miquel Trullàs, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 136
1369/01	Ramon II Provençal, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 136
1370	Ramon II Provençal, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 136
1371	Ramon II Provençal, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 136

1372/02; 1372/09	Ramon de Pomer de Camprodon/Francesc II Adroer, c Gi ⁹¹	GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1373	Francesc II Adroer, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1374/09	Pere Gallard, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 137; ACA, C, reg. 1694, f. 21v, 1374/09/15, València.
1375	Pere Gallard, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1376/06	Miquel Trullàs, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1377	Miquel Trullàs, c Gi/Pere I Sunyer ⁹²	GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1378	Miquel Trullàs, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1379	Miquel Trullàs, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1380/01	Bernat II Ferrer, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1381	Bernat II Ferrer, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1382	Bernat II Ferrer, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1383/11	Esteve Pont, panicer de la infanta Violant	ACA, C, reg. 1696, f. 80r-v, 1383/11/16, Almúnia de Sant Joan
1384	Esteve Pont, panicer de la infanta Violant	GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1385	Esteve Pont, panicer de la infanta Violant	GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1386/04	Ramon Bertran de Santdionís, escuder i mestre de sala del cardenal d'Aragó	ACA, C, reg. 1696, f. 237v-238r, 1386/04/13, Saragossa
1387/01	Joan I Estruç, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1388	Joan I Estruç, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1389	Joan I Estruç, c Gi/ Arnau II Sarricera ⁹³	GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1390	Joan I Estruç, c Gi?	GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1391/12	Pere Verdera, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1392/02	Pere II Domingo, c Gi	GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1393	Pere II Domingo, c Gi/Jaume Aulina ⁹⁴	GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1394	Pere Verdera	AMGi, I.1.1, n. 30, f. 2v-3r, 1394/05/07; AMGi, I.1.2.1., llig 7, reg. de 1393, f. 49v

⁹¹ Nomenat al cap de pocs mesos per mort de Pomer: ACA, C, reg. 1693, f. 123r-v, 1372/09/22, Vic.

⁹² Citat a com "locumtenens" del veguer de Girona: ACA, C, reg. 1793, f. 117v, 1376/11/27.

⁹³ Acta de nomenament per part del rei Joan: ACA, C, reg. 1697, f. 10v-11r, 1389/01/01, Montsó.

⁹⁴ Exerceix el càrrec en algun moment a finals de 1393: AMGi, I.1.1., n. 29, f. 32r-33v, 1394/01/26.

			(1394/11/23), 56r-v (1395/01/06)
1395/04	Narcís de la Via, c Gi		GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1396	Pere Bac, c Gi		GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1397	Pere Bac, c Gi/ Narcís Albert c Gi ⁹⁵		GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1398/09	Pere I Sunyer, c Gi		GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1399	Pere I Sunyer, c Gi		GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1400	Pere I Sunyer, c Gi/ Pere Grimau		GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1401/03	Bernat Reixac, c Gi/ Pere Grimau ⁹⁶		GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1402	Bernat I Reixac, c Gi		GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1403	Bernat I Reixac, c Gi		GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1404	Bernat I Reixac, c Gi		GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1405	Francesc III de la Via, c Gi		GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1406	Francesc III de la Via, c Gi		GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1407	Francesc III de la Via, c Gi		GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1408/01	Bernat II Busquets, c Gi		GUILLERÉ, vol. I, p. 137
1409	Bernat II Busquets, c Gi		-
1410	Bernat II Busquets, c Gi		-
1411	Bernat II Busquets, c Gi		AHG, Gi-06, vol. 124, s.f., 1411/08/08
1412	Bernat II Busquets, c Gi		AHG, Gi-01, vol. 354, s.f., 1412/11/17
1413	-		-
1414	Pere Coll, c Gi		AMGi, I.1.1., n. 43, f. 43v-44v, 1414/05/08
1415	-		-
1416	-		-
1417 (fins 1418/11)	Pere Coll, c Gi		AMGi, I.1.2.1., llig. 9, reg. 1, f. 21v-22r, 1418/11/18
1418	Pere II Bordils, c Gi		AHG, Gi-05, vol. 451, s.f., 1418/12/02
1419	Francesc Esparsa, donzell		AMGi, I.1.1., n. 45, f. 47r-50v, 1419/08/23
1420	-		-
1421	Francesc Esparsa, donzell/ Francesc Sanespleda, donzell ⁹⁷		AMGi, I.1.1., n. 46, f. 41r-42v, 1421/07/26

⁹⁵ RODRIGO LIZONDO, *Col·lecció...*, vol. II, doc. 819 (1398/06/04, Saragossa).

⁹⁶ Apareix citat com a lloctinent del veguer, per exemple en dos moments entre 1400 i 1401: AMGi, I.3.3.1.1., llig. 13, reg. 2, s.f. (1400/05/07), s.f. (1401/06/05).

1422	Francesc Sanespleda, donzell/ Joan de Sau, donzell ⁹⁸	ACA, C, reg. 2604, f. 80r, 1422/02/10, Barcelona
1423	Jaume Eimeric, c Gi ⁹⁹	ACA, C, reg. 2604, f. 192v-193r, 1423/05/30, Barcelona
1424	Jaume Eimeric, c Gi	ACA, C, reg. 2603, f. 185r-186r, 1424/04/10, València
1425	Jaume Eimeric, c Gi	AMGi, I.1.1, n. 47, f. 73r, 1425/01/03
1426	Jaume Eimeric, c Gi	AHG, Gi-10, vol. 74, s.f., 1426/04/18
1427	Nicolau Pere, c Gi	AHG, Gi-01, vol. 401, s.f., 1427/07/31
1428	Francesc Ravat, c Gi	AHG, Gi-04, vol. 97, s.f., 1428/04/18
1429	Pere Avellà, c Gi ¹⁰⁰	ACA, C, reg. 2606, f. 30v-31r, 1429/05/12, Barcelona
1430	-	-
1431	-	-
1432	-	-
1433	Joan Pere, de Castelló d'Empúries	AHG, Gi-02, vol. 172, f. 97r, 1433/01/14
1434	Bernat Torrent, c Gi	ACA, C, reg. 2606, f. 98r, 1434/02/09, Tortosa [reina Maria]/ Ibid., f. 98v-99r, 1434/04/03, Tortosa
1435	-	-
1436	-	-
1437	Narcís de la Via, c Gi	ACA, C, reg. 2606, f. 116r-v, 1437/02/28, Barcelona (reina Maria)
1438	Narcís de la Via, c Gi	AMGi, I.1.1, n. 54, f. 119r, 1438/11/07
1439		
1440	Pere II Castell, c Gi	AMGi, I.1.1, n. 55, f. 111v, 1440/06/22
1441	-	-
1442	-	-

⁹⁷ Atesa l'absència del primer i quedant el càrrec vacant i passà a exercir el càrrec per un trienni: ACA, C, reg. 2604, f. 59r-v, 1421/09/20, Barcelona.

⁹⁸ Nomenat pel rei Alfons el Magnànim a Nàpols, 1421/03/02. La reina Maria el confirma: ACA, C, reg. 2604, f. 110r, 1422/05/18, Barcelona.

⁹⁹ Designat com a conseqüència de la renúncia de Joan de Sau.

¹⁰⁰ Relleva Francesc Ravat, que havia mort.

1443	-	-
------	---	---

TAULA 31: Sots-batilles reials de Girona (1345-1445)

Any/mes	Ocupant càrrec/ condició	Ref. documental
1345	-	
1346	-	
1347	-	
1348	-	
1349	-	
1350	-	
1351	-	
1352	-	
1353	-	
1354	-	
1355	-	
1356	-	
1357	-	
1358	-	
1359	-	
1360	-	
1361	-	
1362	-	
1363	-	
1364	-	
1365	-	
1366	-	
1367	-	
1368	-	
1369	-	
1370	-	
1371	Bernat Safont (segurament no c Gi)	AMGi, I.3.3.1.1, llig.4, reg. 2, f. 68r, 1371/07/29
1372	-	
1373	-	
1374	-	

1375	-		
1376	-		
1377	Joan de Linyà, paraire c Gi		ACA, C, reg. 1794, f. 106r, 1379/01/28
1378	Joan de Linyà, paraire c Gi		ACA, C, reg. 1794, f. 106r, 1379/01/28
1379	Joan de Linyà, paraire c Gi		ACA, C, reg. 1794, f. 106r, 1379/01/28
1380	-		
1381	-		
1382	-		
1383	-		
1384	-		
1385	Joan Valldemà, paraire, c Gi		AMGi, I.1.1., n. 14, f. 14r, 1385/01/26
1386	-		
1387	-		
1388	-		
1389	Joan Garriga (elegit directament per Guillem Crespià, batlle, i confirmat pel rei)		ACA, C, reg. 1697, f. 64v, 1389/03/18, Montsó
1390	-		
1390/07/06-12/31	-		
1391	Pere Collell, guasper, c Gi		AHG, Gi-11, vol. 11, f. 15r, 1391/10/10
1392	-		
1393	Gonsalbo de la Grassa (nomenat directament pel rei)		AMGi, I.1.2.1, llig. 7, reg. de 1393, f. 4r-v, 1393/04/08
1394	-		
1395	Pere Llop, bossor		AHG, Gi-06, vol. 85, f. 66r, 1397/01/13 [s'esmenta com a sots-batlle del trienni anterior]
1396	Bernat Fàbrega, c Gi		AHG, Gi-06, vol. 85, f. 60r, 1396/12/18
1397	-		
1398	-		
1399	-		
1400	-		

1401	-	
1402	Bernat Andreu de Cases, hostaler, c Gi	AHG, Gi-07, vol. 75, Sf, 1402/01/30
1403	Bartomeu Soler, blanquer c Gi	AMGi, I.1.1., n. 38, f. 26r, 1403/02/15
1404	-	
1405	-	
1406	-	
1407	-	
1408	-	
1409	-	
1410	-	
1411	Bernat Vilossa, blanquer, c Gi	AMGi, I.1.1., n. 41, f. 9v, 1411/01/01
1412	Bernat Vilossa, blanquer c Gi	AMGi, I.1.1., n. 42, f. 2r-17r, 1412/01/01-13/01
1413	-	
1414	Pere Dalmau, bosser, c Gi	AMGi, I.1.1., n. 43, f. 16r-18r, 1414/01/11
1415	-	
1416	-	
1417	-	
1418	Joan Rovira, apotecari, c Gi	AMGi, I.1.1., n. 44, f. 60v, 1418/12/31
1419	Pere Cortada, escrivà, c Gi	ACA, C, reg. 2603, f. 162v-163r, 1419/11/03, St Cugat del Vallès
1420	Pere Cortada, escrivà, c Gi	
1421	Pere Cortada, escrivà, c Gi	
1422	Pere Vinyes, albadiner, c Gi	ACA, C, reg. 2604, f 103v, 1422/03/18, Barcelona [havia estat nomenat pel rei al Castellnou de Nàpols, 1421/12/31]
1423	Pere Vinyes, albadiner, c Gi	AHG, Gi-08, vol. 6, Sf, 1423/07/09
1424	Narcís Ermenguier, especier, c Gi	ACA, C, reg. 2603, f. 196v-197r, 1424/06/13, Barcelona
1425	Narcís Ermenguier, especier, c Gi	AMGi, I.1.1., n. 47, f. 91r, 1425/07/14
1426	Narcís Ermenguier, especier, c Gi	
1427	Narcís Ermenguier, especier, c Gi	AHG, Gi-01, vol. 401, frag man acords 1427, s.f., 1427/12/31
1428	Francesc Bertran, bosser, c Gi	AHG, Gi-05, vol. 463, s.f., 1428/02/23

1429	Francesc Bertran, bosser, c Gi	AHG, Gi-01, vol. 402, s.f., 1429/01/10
1430	Francesc Bertran, bosser, c Gi	AMGi, I.1.1., n. 49, f. 85v, 1430/01/02
1431	Pere Vilar, al. Fullà, sabater, c Gi	ACA, C, reg. 2607, s.f., 1431/08/25, Barcelona (nomenat directament pel rei); AMGi, I.1.1., n. 50, F 105v-106r, 1431/12/31
1432	-	
1433	-	
1434	Joan Jeroni Saurí, boter, c Gi	AMGi, I.1.2.1., llig. 9, reg. 3, f. 46r, 1434/08/131
1435	Jordi Saurí, c Gi	AMGi, I.1.1., n. 52, f. 24r, 1435/01/01
1436	Jordi Saurí, c Gi	AMGi, I.1.1., n. 53, f. 15r, 1436/03/31
1437	Pere Sot, albadiner, c Gi	ACA, C, reg. 2607, f. 105r-v, 1437/04/24
1438	-	
1439	-	
1440	Lluís Sabater, desconegut, c Gi	AMGi, I.1.1., n. 55, f. 93r-v, 1440/09/10
1441	Lluís Sabater, desconegut c Gi	AMGi, I.1.1., n. 55, f. 105r, 1441/01/02
1442	-	
1443	-	

TAULA 32: Lloctinents del batlle general de Catalunya a la demarcació de Girona (1350-1445)

Any	Individu	Referència arxivística
1345	-	
1346	-	
1347	-	
1348	-	
1349	-	
1350	-	
1351	Bernat I Margarit	AHG, Gi-05, vol. 61, f. 144v, 1351/06/21
1352	-	
1353	-	
1354	Bonanat II Tornavells	AHG, Gi-05, vol. 81, s.f., 1354/12/12
1355	Bonanat II Tornavells	AHG, Gi-05, vol. 81, f. 81r-82v, 1355/01/19
1356	-	
1357	-	
1358	Bonanat II Tornavells	AHG, Gi-01, vol. 24, f. 72v-73r, 1358/02/07
1359	-	
1360	-	
1361	Bonanat II Tornavells (administrador de rendes reials a c i veg de Gi)	AHG, Gi-04, vol. 44a, f. 36r, 1361/04
1362	Guillem Bayer	AHG, Gi-01, vol. 60, f. 43v, 1362/10/31
1363	-	
1364	-	
1365	-	
1366	Bartomeu Benet (administrador de rendes reials a c i veg de Gi)	AHG, Gi-01, vol. 78, f. 18r-v, 1366/05/20

1367	-	
1368	-	
1369	-	
1370	-	
1371	-	
1372	Bartomeu Benet	AHG, Gi-01, vol. 101, f. 91r, 1372/02/16
1373	-	
1374	-	
1375	-	
1376	-	
1377	Bartomeu Benet	AHG, Gi-07, vol. 17, s.f., 1377/04/07
1378	-	
1379	Bartomeu Benet (administrador de rendes reials a c i veg de Gi)	ACA, C, 1795, f. 35r, 1379/06/01
1380	-	
1381	-	
1382	-	
1383	-	
1384	Bartomeu Benet	ACA, C, reg. 1288, f. 16v, 1384/11/03
1385	-	
1386	-	
1387	-	
1388	-	
1389	-	
1390		
1391	-	
1392	-	
1393	Bartomeu Benet (administrador de rendes reials a c i veg de Gi)/	AHG, Gi-07, vol. 67, s.f., 1393/07/31; AHG, Gi-09, vol. 23, f. 32r, 1393/12/31

	Guillem Lledó	
1394	-	
1395	Guillem Lledó	AMGi, I.1.2.1., llig. 7, reg. de 1393, f. 57r, 1395/02/01
1396	-	
1397	Pere Riera (de SFG)	AHG, Gi-09, vol. 27, f. 86r-88r, 1397/04/06
1398	Pere II Tortosa/ Pere Riera (deSFG) ¹⁰¹	AHG, Gi-10, vol. 39, f. 144r, 1398/05/28; AHG, Gi-10, vol. 41, f. 63r-66r, 1398/11/15
1399	-	
1400	Pere Riera (de SFG)	AHG, Gi-10, vol. 43, f. 48r-49v, 1400/03/01
1401	-	
1402	-	
1403	-	
1404	Narcís Albert/ Bernat I Geroní	AHG, Gi-06, vol. 101, s.f., 1404/01/08; ACA, C. reg. 2218, f. 120r- 121r,1404/02/25, València
1405	-	
1406	Bernat I Geroní	AHG, Gi-06, vol. 115, s.f., 1406/08/31
1407	-	
1408	-	
1409	-	
1410	-	
1411	-	
1412	-	
1413	-	
1414	Bernat I Geroní	
1415	Bernat II Geroní	AHG, Gi-06, vol. 136, s.f., 1415/01/04

¹⁰¹ S'esmenta que el rei Joan I el nomenà l'any 1394, segons lletra de 1394/04/27, Manises.

1416	Bernat II Geroní	AHG, Gi-06, vol. 139, s.f., 1416/01/08
1417	Bernat I Ricard	AHG, Gi-10, vol. 57, s.f., 1417/05/14
1418	Bernat I Ricard	AMGi, I.1.1., n. 44, f. 9v, 1418/01/01
1419	Bernat I Ricard ¹⁰²	AMGi, I.1.1., n. 44, f. 63r-64r, 1419/01/01
1420	-	
1421	Pere III Trilla	AHG, Gi-10, vol. 67, s.f., 1421/03/29
1422	-	
1423	Pere III Trilla	AHG, Gi-05, vol. 460, s.f., 1423/05/23
1424	Pere III Trilla	AHG, Gi-08, vol. 9, s.f., 1424/04/25
1425	-	
1426	Pere III Trilla	AMGi, I.1.1., n. 47, f. 115r, 1426/01/01
1427	Pere III Trilla	AMGi, Esborranys dels Manuals d'Acords (1427), f. 135r-v, 1428/01/01
1428	Pere III Trilla	AHG, Gi-01, vol. 401, s.f., 1427/12/31
1429	Pere III Trilla	AMGi, I.1.1., n. 49, f. 64r, 1429/01/01
1430	-	
1431	-	
1432	Pere III Trilla	AMGi, I.1.1., n. 50, f. 106v, 1432/01/01
1433	Pere III Trilla	AMGi, I.1.1., n. 51, f. 34v-35r, 1433/01/01
1434	Pere III Trilla	AMGi, I.1.1., n. 51, f. 112r, 1434/01/01
1435	-	
1436	Pere III Trilla	AHG, Gi-02, vol. 188, f. 102v, 1436/12/10
1437	Pere III Trilla	AMGi, I.1.1., n. 53, f. 51r, 1437/01/01
1438	-	
1439	Bernat II Reixac	AMGi, I.1.1., n. 54, f. 135r-v, 1439/01/01
1440	Bernat II Reixac	AMGi, I.1.1., n. 55, f. 44v-45r, 1440/01/01
1441	Bernat II Reixac	AMGi, I.1.1., n. 55, f. 106r, 1441/01/02

¹⁰² Mor l'any 1420: AHG, Gi-09, vol. 56, s.f., 1420/12/21

1442	-	
1443	Bernat II Reixac	AMGi, I.1.1., n. 56, f. 108v, 1443/01/01
1444	-	
1445	-	

TAULA 33: Diputats locals del General al bisbat de Girona (1365-1445)

Any	Individu	Referència arxivística
	-	
1363	-	
1364	-	
1365	Guillem II Sunyer/ Lluís Estruç	ACA, Generalitat, N, reg. 606, f. 61r-v, 1365/05/15; AMGi, I.1.2.1, llig. 6, f. 131r-134v, 1365/12/03
1366	-	
1367	-	
1368	-	
1369	-	
1370	-	
1371	-	
1372	Lluís Estruç	ACA, Generalitat, N, reg. 618, f. 23v-24r, 1372/12/10
1373	-	
1374	-	
1375	-	
1376	-	
1377	Lluís Estruç ¹⁰³	AHG, Gi-10, vol. 51, s.f., 1377/01/09
1378	-	
1379	-	
1380	Bernat II Ferrer (comissari dels administradors del General)	AMGi, I.1.1., n.10, f. 38v-39v, 1380/09/22
1381	-	

¹⁰³ El desembre de 1379 s'identifica Lluís Estruç ja com a antic diputat local de la demarcació gironina: AHG, Gi-05, vol. 313, f. 19r, 1379/12/12

1382	Bernat II Ferrer (diputat local)	AHG, Gi-03, vol. 32, f. 22r, 1382/04/18
1383	-	
1384	-	
1385	-	
1386	-	
1387	-	
1388	-	
1389	Bernat II Ferrer (diputat local)	AHG, Gi-10, vol. 33, s.f., 1389/05/12
1390	Bernat II Ferrer (comissari del General)	AMGi, I.1.1., n. 20, f. 53r, 1390/03/31
1391	Bernat II Ferrer (comissari del General) ¹⁰⁴	AHG, Gi-05, vol. 416, f. 22v, 1391/12/05
1392	Lluís Estruç	
1393	-	
1394	-	
1395	-	
1396	Guillem Hospital, mercader ¹⁰⁵	AMGi, I.1.1., n. 32, f. 70r, 1396/09/15
1397	-	
1398	-	
1399	-	
1400	-	
1401	-	
1402	-	
1403	-	
1404	-	

¹⁰⁴ A 1392/09 se l'esmenta com a *òlim* diputat local del General al bisbat de Girona: AHG, Gi-10, vol. 36, f. 48v, 1392/09/02. El febrer de 1391, de fet, ja el substituï Lluís Estruç: ACA, G, N-629, f. 5v-6r (1391/08/09), 87v-88r (1391/02/11).

¹⁰⁵ Ja consta mort el desembre de 1400: AHG, Gi-06, vol. 93, f. 2r, 1400/12/23.

1405	-	
1406	-	
1407	Joan de Dons, jurista	AHG, Gi-10, vol. 51, s.f., 1407/08/16
1408	Joan de Dons, jurista ¹⁰⁶	AHG, Gi-10, vol. 52, s.f., 1408/04/28
1409	-	
1410	-	
1411	Joan Savall	AHG, Gi-10, vol. 54, Sf, 1411/07/04
1412	Joan Savall	ACA, Generalitat, N, reg. 635, f. 7v, 1412/10/12
1413	Joan Savall	ACA, Generalitat, N, reg. 635, f. 57v, 1413/01/24
1414	Joan Savall	AHG, Gi-10, vol. 57, s.f., 1414/03/13
1415	-	
1416	-	
1417	-	
1418	-	
1419	-	
1420	-	
1421	-	
1422	Joan Savall ¹⁰⁷	AHG, Gi-01, vol. 385, s.f., 1422/03/17
1423	-	
1424	Guerau Estruç	AHG, Gi-01, vol. 391, s.f., 1424/06/10
1425	-	
1426	-	

¹⁰⁶ Ja ha traspasat pel volts de 1411: AHG, Gi-10, vol. 50, s.f., 1411/11/02.

¹⁰⁷ Ja difunt a 1424: AHG, Gi-01, vol. 391, s.f., 1424/07/21.

1427	-	
1428	-	
1429	-	
1430	-	
1431	Guerau Estruç	AMGi, I.1.2.1., llig. 9, reg. 2, f. 49v-50r, 1431/12/01
1432	-	
1433	-	
1434	Guerau Estruç ¹⁰⁸	I. Sánchez de Movellán, <i>La Diputació del General...</i> , p. 219
1435	-	
1436	-	
1437	Felip Santceloni	AHG, Gi-09, vol. 41, s.f., 1437-07-29
1438	-	
1439	-	
1440	-	
1441	-	
1442	-	
1443	-	
1444	-	
1445	-	

¹⁰⁸ Ja traspasat a 1436: AHG, Gi-01, vol. 416, s.f., 1436/12/03

TAULA 34: Membres del consell dit general de la ciutat de Girona (1345-1443)

Any	Acta 1 de gener	N. consellers documentats	Referència arxivística
1345	no	72	AMGi, I.1.2.1., llig. 5, reg. 2, f. 59r-64r, 1345/01/02
1346	-	-	
1347	no	35	AMGi, I.1.2.1., llig. 5, f. 140v, 1347/06/05
1348	no	42	AMGi, I.1.2.1., llig. 5, reg. 2, f. 169v-170r, 1348/05/30
1348: 1348/08 – 1348/12	-	-	
1349	-	-	
1350	-	-	
1351	no	70	AMGi, I.1.2.1., llig. 5, reg. 2, f. 201v, 1351/02/22
1352	-	-	
1353	-	-	
1354	-	-	
1355	no	42	AMGi, I.1.1., n. 2, f. 98r-99r, 1355/09/21
1356	-	-	
1357	-	-	
1358	-	-	
1359	-	-	
1360	no	52	AMGi, I.1.1., n. 5, s.f., 1360/01/19
1361	-	-	
1362	no	42	AMGi, I.1.2.1., llig. 6, f. 32r-34r, 1362/10/06
1363	no	40	AMGi, I.1.2.1., llig. 6, f. 72r-76r, 1363/04/27
1364	no	51	AMGi, I.1.2.1., llig. 6, f. 52r-53v, 1364/01/26
1365	no	51	AMGi, I.1.2.1., llig. 6, f. 87v-90r, 1365/11/20
1366	no	39	AMGi, I.1.1., n. 6, f. 49v, 1366/08/24
1367	no	66	AMGi, I.1.1., n. 6 bis, f. 110v, 1367/10/20
1368	no	60	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 3, reg. 1, f. 29r-v, 1368/07/30
1369	no	53	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 3, reg. 1, s.f., 1369/03/10
1370	no	68	AMGi, I.1.1., n. 7, f. 29r, 1370/02/21
1371	-	-	
1372	no	58	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4,

			reg. 2, s.f. 1372/06/05
1373	no	51	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg. 3, f. 8v-9v, 1373/06/18
1374	no	34	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg. 3, f. 23r-v 1374/03/29
1375	no	33	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg. 3, s.f. 1375/11/17
1376	no	45	AMGi, I.1.1., n. 8 bis, f. 1r, 1376/01/01
1377	-	-	
1378	-	-	
1379	no	31	AMGi, I.1.1., n. 37, f. 39v-40v, 1379/01/13
1380	sí	60	AMGi, I.1.1., n. 10, f. 8r-11v, 1380/01/01; ACA, C, 1794, f. 215r-216v, 1380/01/04, Perpinyà; ACA, C, 1795, f. 71r-72r, 1379/10/14)
1381	-	-	
1382	-	-	
1383 (fins 1384/06/08)	no	67	AMGi, I.1.1, n. 12, f. 3r-v, 1383/01/08, combinada amb Ibid., f. 20v-21r, 1383/07/02 i amb ibid, f. 35r, 1384/01/02 (en principi continuen els mateixos jurats i consellers)
1384 (1384/06/10-1384/12/31)	-	-	
1385	no	47	AMGi, I.1.1., n. 14, f. 5r, 1385/01/12
1386 -1388/04/20	sí	83	ACA, C, 945, f. 194v-197r, 1385/10/03, Girona
1387 (en teoria, segueixen els de 1386)	-	-	AMGi, I.1.1., n 16 bis, f. 56bis: 1387/12/23
1388: 1388/04/21-1388/12/31	sí	86	GUILLERÉ, II, p. 306, AMGi, I.3.3.1.5, llig 2, f 358v-39r; nomenats pel rei: ACA, C, reg. 1832, f. 48v-49v, 1388/04/15, Valldonzella; AMGi, I.1.1., n. 17, f 19v, 1388/04/21; complementat amb ibid., f 28r, 1388/05/23; i ibid., f 33r, 1388/07/01
1389	sí	82	AMGi, I.1.1, n. 18, f. 1r-

			4v, 1389/01/01
1390/01/01-1390/07/06	sí	82	AMGi, I.1.1., n. 20, f. 2r-7r, 1390/01/01
1390/07/07-1390/12/31 (renovació dels consellers de la mà menor)	-	-	AMGi, I.1.1., n. 21, f. 56r-59v, 1390/07/06-7
1391	no	44-47	AMGi, I.1.1., n. 24, f. 33r-34r, 1391/10/10; ibid., f 42v-43v, 1391/11/15; ibid., f 52r-53r, 1391/12/01
1392-1393/01/12	no	85	AMGi, I.1.1., n. 25, f 2r-8v, 1392/01/01
1393	no	42	AMGi, I.1.1., n. 28, f. 7r-v, 1393/11/19
1394	sí	87	AMGi, I.1.1, n. 29, f. 2r-7v, 1394/01/01
1395	-	-	
1396	no	41	AMGi, I.1.1., n. 32, f. 15r (1396/08/04), f. 25r (1396/08/25)
1397	no	42-49	AMGi, I.1.1., n. 32, f. 87r-v, 1396/12/27; AMGi, I.1.1. n. 33, f. 28r-v, 1397/04/04
1398	no	42	AMGi, I.3.3.2.4., RG: 43136, f. 29r-35r, 1398/06/04
1399	sí	80	AMGi, I.1.1., n. 34, f. 2r-5v, 1399/01/01
1400-1401/06/06	sí	96	AMGi, I.1.1., n. 35, f 2r-6r, 1400/01/01
1401/06/07-1401/12/31	-	-	
1402 (només nomenament de consellers de la mà menor)	-	-	AMGi, I.1.2.1., llig 8, reg de 1401-02, f. 24r-v, 1401/12/29
1403	-	-	Acta d'elecció a AMGi, I.1.1., n. 38, f. 2r-8r, 1402/12/29
1404	no	42-46	AMGi, I.1.1., n. 39, f. 4r-v, 1404/02/26, f. 6r-v (1404/06/09)
1405	no	52	AMGi, I.1.1., n. 33, F 48bis, 1405/08/23
1406	no	44	AMGi, I.1.1., n. 39, F 56r-57r, 1406/04/28

1407	no	59	AMGi, I.1.1., n. 40, f. 2v, 1407/01/01:
1408	-	-	
1409	-	-	
1410	-	-	
1411	sí	83	AMGi, I.1.1., n. 41, f. 1r-8v, 1411/01/01
1412	sí	99	AMGi, I.1.1., n. 42, f. 2r-17r, 1412/01/01
1413	-	-	
1414	sí	87	AMGi, I.1.1., n. 43, f. 2r-6r, 1414/01/01
1415	-	-	
1416	-	-	
1417	-	-	
1418	sí	92	AMGi, I.1.1., n. 44, f. 1r-7v, 1418/01/01
1419	sí	95	AMGi, I.1.1., n. 45, f. 2r-6r, 1419/01/01
1420	-	-	
1421	sí	97	AMGi, I.1.1., n. 46, f. 2r-11r, 1421/01/01
1422	sí	87	AMGi, I.1.1., n. 46, f. 77r-80v, 1422/01/01
1423	sí	89	AMGi, I.1.1., n. 46, f. 128r-131v, 1423/01/01
1424	sí	90	AMGi, I.1.1., n. 47, f. 1r-6r, 1424/01/01
1425	sí	89	AMGi, I.1.1., n. 47, f. 64r-67v, 1425/01/01
1426	sí	91	AMGi, I.1.1., n. 48, f. 1r-4v, 1426/01/01
1427	sí	85	AMGi, Esborranys dels Manuals d'Acords (1427), f. 91r-94v, 1427/01/01
1428	sí	93	AMGi, I.1.1., n. 49, f. 2r-5r, 1428/01/01
1429	sí	98	AMGi, I.1.1., n. 49, f. 58r-61v, 1429/01/01
1430	sí	84	AMGi, I.1.1., n. 50, f. 1r-5v, 1430/01/01
1431	sí	84	AMGi, I.1.1., n. 50, f. 64r-67v, 1431/01/01

1432	Sí	85	AMGi, I.1.1., n. 51, f. 2r-5r, 1432/01/01
1433	Sí	81	AMGi, I.1.1., n. 51, f. 87r-90v, 1433/01/01
1434	Sí	85	AMGi, I.1.1., n. 52, f. 2r-5r, 1434/01/01
1435	sí	86	AMGi, I.1.1., n. 52, f. 56r-59r, 1435/01/01
1436	sí	86	AMGi, I.1.1., n. 53, f. 2r-6v, 1436/01/01
1437 (nous procediments)		80	AMGi, I.1.1., n. 54, f. 2r-8v, 1437/01/01
1438 (nous procediments)		80	AMGi, I.1.1., n. 54, f. 87r-94v, 1438/01/01
1439 (nous procediments)		80	AMGi, I.1.1., n. 55, f. 2r-9v, 1439/01/01
1440 (nous procediments)		79	AMGi, I.1.1., n. 55, f. 54r-60v, 1440/01/01
1441 (nous procediments)		79	AMGi, I.1.1., n. 56, f. 2r-10v, 1441/01/01
1442	-	-	
1443 (elecció finalment feta per la reina)	-	-	

TAULA 35: Jurats de la ciutat (1345-1443)

Any	Mà major	Mà mitjana	Mà menor	Referència ¹⁰⁹
1343	Berenguer Sarriera Berenguer Santmartí	Jaume I Pabia Jaume Mitjavila	Pere Ramada Francesc Savarrés	GUILLERÉ, II, p. 303
1344	Ramon Gornall Pere II Prat	Pere Vengut Arnau Campllong	Arnau Sitges Simó Jالبert	GUILLERÉ, II, p. 303
1345	Bonanat Bordils Andreu Banyoles	Jaume Bell-lloc Nicolau Campllong	Francesc Cervia Agustí Berenguer	GUILLERÉ, II, p. 303
1346	Pere I Escala Guillem II Sunyer	Bonanat I Tornavells Guillem Cerir	Ramon Colomer Guillem Castell	GUILLERÉ, II, p. 303
1347	Ramon I Sitjar Ramon Calvet	Arnau Campllong Bernat Serra	Bernat Ferrer Bonanat Llémena	GUILLERÉ, II, p. 303
1348 ¹¹⁰ : 1348/01-1348/08	Arnau Viviers Guillem I Santmartí	Bernat Hospital Pere Puig	Guillem Costa Guillem Maçanet	GUILLERÉ, II, p. 303
1348: 1348/08 – 1348/12	Francesc I Terrades Pere II Prat	Francesc Pabia Guillem Castell	Joan Prat Berenguer Hospital	AMGi, I.1.2.1., llig. 5, f. 171r, 1348.
1349	Jaume Monells Bernat Vic	Guillem Bell-lloc Ramon Medir	Joan Cervia Arnau Vilagran	GUILLERÉ, II, p. 303
1350	Guillem II Sunyer Domènec Gornall	Guillem I Domenja Miquel Trullàs	Ramon Colomer Guillem Queixàs	GUILLERÉ, II, p. 303
1351	Ramon I Sitjar Berenguer Sarriera	Arnau Rafart Jaume I Marcó	Francesc Savarrés Ramon Tortosa de Queixàs	GUILLERÉ, II, p. 304
1352	Eimeric I de la Via Pere I Bordils	Berenguer Santceloni Guillem Jordà	Guillem Lapart Joan Prat	GUILLERÉ, II, p. 304
1353	Ramon Sunyer	Bonanat Hospital	Berenguer Hospital	GUILLERÉ, II, p. 304

¹⁰⁹ Sempre que és possible es pren com a referència l'acta d'elecció del dia 1 de gener. Si no es conserva, successivament, s'usa un document del retiment de comptes d'alguna gestió o alguna altra actuació significativa. En cas de més d'una elecció durant un mateix any natural, s'intenta acotar els períodes a partir dels pagaments de parts proporcionals del salari pertanyent a cadascun dels membres per l'exercici del càrrec.

¹¹⁰ A causa de la Pesta, entre els mesos de juny i juliol, moriren tots els 6 jurats nomenats a principis d'any. Per això es nomenaren 6 nous jurats el mes d'agost: AMGi, I.1.2.1., llig. 5, f. 171r, 1348.

	Francesc I Santmartí	Ramon Vengú	Pere Tortosa	
1354	Guillem II Sunyer Pere I Escala	Francesc Pabia Ramon Medir	Pere Ferrer Guillem Queixàs	GUILLERÉ, II, p. 304; AMGi, I.1.1., n. 2, quadern de 1354, f. 19r, 1354/01/01
1355	Ramon I Sitjar Berenguer Sarriera	Bonanat II Tornavells Guillem I Castell	Pere Tortosa de Queixàs Joan Cervià	GUILLERÉ, II, p. 304; AMGi, I.1.1., n. 2, quadern de 1355, f. 62r, 1355/01/01
1356	Pere I Bordils Lluís Estruç	Francesc I Adroer Ramon Ribot	Arnau Ramada Guillem Guic	GUILLERÉ, II, p. 304
1357	Francesc I Santceloni Bernat II Estruç	Guillem I Domenja Berenguer Queixàs	Ferrer Seguriotes Pere Verdeta	GUILLERÉ, II, p. 304; AMGi, I.1.1., n. 2, f. 163r, 1357/01/01
1358	Eimeric I de la Via Pere I Escala	Francesc Trilla Guillem Jordà	Berenguer Hospital Arnau Vilagran	GUILLERÉ, II, p. 304
1359	Jaume Monells Guillem Calvet	Francesc Pabia Guillem Lapart	Pere Tortosa Guillem Hospital	GUILLERÉ, II, p. 304
1360	Bernat Vic Francesc Santdionís	Bonanat II Tornavells Jaume I Marcó	Bernat Ferrer Bartomeu Benet	GUILLERÉ, II, p. 304
1361	Joan Guerau Bernat II Estruç	Guillem I Castell Ramon Medir	Pere Ferrer Bernat Busquets	GUILLERÉ, II, p. 304
1362	Ramon Malarç Francesc I Santceloni	Ramon Ribot Francesc Trilla	Guillem Guic Arnau Vilagran	GUILLERÉ, II, p. 304; AMGi, I.1.2.1., llig 6, reg. 4, f. 47r, 1362/01/01
1363	Pere I Bordils Francesc I de la Via	Guillem Bell-lloc Guillem Queixàs	Berenguer I Hospital Bernat Quart	GUILLERÉ, II, p. 304; AMGi, I.1.1., n. 5, f. 178r, 1363/01/01
1364	Narcís Santdionís Ramon Calvet	Jaume I Marcó Arnau Campllong	Ferrer Seguriotes Guillem Hospital	GUILLERÉ, II, p. 304
1365	Francesc I Terrades Lluís Estruç	Ramon Provençal Bernat Ribot	Pere Ferrer Bartomeu Benet	GUILLERÉ, II, p. 304; AMGi, I.1.1., n. 6 bis, f. 138v-139v,

					1367/12/09
	Francesc Santdionís	Guillem I Vinyoles		Bernat Vilari	
1366	Pere Berenguer II Estruç Bernat II Estruç	Francesc I Adroer Guillem Castell		Bernat Preses Joan Rovira	GUILLERÉ, II, p. 305
1367	Berenguer Sarriera	Francesc Trilla ¹¹¹		Guillem Bernat Beuda	GUILLERÉ, II, p. 305; AMGi, I.1.1., n. 6 bis, f. 49r, 1367/01/01; AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg. 2, f. 2r-3v, 1373/01/26
1368	Francesc I Santceloni Ramon I Bóixols	Guillem Badia Jaume II Pabia		Arnau Ramada Berenguer Eimeric	GUILLERÉ, II, p. 305; AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg. 2, f. 10v-11r, 1373/07/02
1369	Bernat I Sitjar Guillem II Sunyer	Guillem Domenja Ramon Medir		Joan Prat Francesc Beuda	GUILLERÉ, II, p. 305
1370	Bernat Malarç Arnau Savall	Jaume I Marcó Pere Bell-lloc		Pere Sifré Miquel Vilari	GUILLERÉ, II, p. 305; AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg. 1, f. 13r-v (1370/06/21), f. 14r-15r (1370/07/11).
1371	Francesc I de la Via Pere Rodeja	Pere I Cantó Guillem Bell-lloc		Arnau Orriols Ramon Cerir, bosses	GUILLERÉ, II, p. 305; AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg. 1, f. 52r-v, 1371/02/12.
1372	Pere I Bordils Pere II Prat	Berenguer Hospital Guillem Parelades		Nicolau Cavalleria Pere Romeu	GUILLERÉ, II, p. 305; AMGi, I.1.3.3.1.1., llig. 4, reg. 2, f. 11r-v, 1373/07/02
1373	Bernat II Estruç Pere Desvern	Guillem Hospital Bernat II Ferrer		Pere Estanyol Bonanat Riera	GUILLERÉ, II, p. 305; AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg. 3, f. 1r-v, 1373/01/10

¹¹¹ Potser morí o renuncià al càrrec. Per exemple, no es documenta en els actes on compareixen la resta dels seus col·legues a partir del mes d'octubre: AMGi, I.1.1., n. 7, f. 1r-13v, 1367/10/30-1368/02/17.

	Guillem Colteller	Pere Ferrer	Guillem Benet	
1374	Bernat Malarç	Guillem Peralta	Francesc Marrà	ACA, C, reg. 1090, f. 42v, 1373/12/29 (suspensió d'imminent elecció); ACA, C, reg. 925, f. 80r-82r, 1374/01/11 (nova ordinació amb mecanismes d'atzar)
1375	Francesc Santdionís Arnau Savall	Guillem I Domenja Francesc Trilla	Francesc Vilella Guillem Dolcet	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg. 3, s.f., 1375/08/01
1376	Lluís Estruç Galceran Caselles	Pere Bell-lloc Bernat Cebrià	Pere Closella (jr) Pere Ginesta	GUILLERÉ, II, p. 305; AMGi, I.1.2.1., llig. 6, reg. 2, f. 1r-3r, 1377/01/01
1377	Guillem II Sunyer Ramon I Boixols	Ramon Medir Francesc Jalbert	Bartomeu Tord Nicolau Vilossa	GUILLERÉ, II, p. 305; AMGi, I.1.2.1., llig. 6, reg. 2, f. 1r-3r, 1377/01/01
1378	Francesc Santdionís Ramon Prat	Ponç Santacàlia Bernat Ribot	Guillem Ramon Joan Guillem Llobet	GUILLERÉ, II, p. 305; AMGi, I.1.1., n. 9, f. 8r-9v, 1378/01/01
1379	Lluís Estruç ¹¹² Ramon de la Via	Joan Marcó Bernat Llémena	Pere Costa Mateu Segúries	GUILLERÉ, II, p. 305; AMGi, I.1.1., n. 37, f. 39v-40v, 1379/01/13
1380	Francesc I Santceloni Guillem Vengut	Guillem Hospital Bonanat Cerir	Francesc Beuda Bernat Vilar	GUILLERÉ, II, p. 305; AMGi, I.1.1., n. 10, f. 8r-11v, 1380/01/01.
1381	Bernat Bac Francesc II Adroer	Pere I Cantó Ramon Medir	Bernat Geroní Pere Estanyol	GUILLERÉ, II, p. 306; ACA, C, 1759, f. 103r-v, 1381/01/06:

¹¹² En l'acta d'elecció es nomenà Bernat I Sitjar, però com que no havia jurat el càrrec, ni semblava tenir intenció de fer-ho, el mes de febrer fou substituït per Lluís Estruç. AMGi, I.1.1., n. 9, f. 29r-30r, 1379/02/15.

1382	Pere I Sunyer	Francesc Trilla	Guillem Bernat Beuda	GUILLERÉ, II, p. 306; AMGi, I.1.1., n.12, f. 2r-3v, 1383/01/01.
1383 (fins 1384/06/08)	Pere I Desvern Ramon I Bóixols	Pere Bell-lloc Joan Marcó	Simó Estrader Guillem Arnau	
1384 (a partir de 1384/06/10 i fins 1384/12/31)	Ramon de la Via Bernat II Escala a 1384/02) ¹¹³ Bernat I Sitjar	Berenguer Hospital Guillem Hospital	Narcís Casesnoves Pere Romeu	GUILLERÉ, II, p. 306; AMGi, I.1.1., n. 12, f. 5r-v, 1383/01/28; AMGi, I.1.1., n. 13, f. 11r-14r, 1384/06/08
1385	Antoni Begudà Lluís Estruç Pere Guillem I Sunyer	Francesc Beuda Guillem Guic Bernat Llémèna	?	
1386 fins 1388/04/15 ¹¹⁴	Francesc I Santceloni Guillem I Domenja	Bonanat Cerir Bernat Serra, savi ¹¹⁵	Miquel Vilar Pere Serra	GUILLERÉ, II, p. 306; AMGi, I.3.3.1.5, llig. 2, f. 357v
1387 (cf supra)	Francesc I Santceloni Guillem I Domenja	Bonanat Cerir Bernat Serra	Miquel Vilar Pere Serra	GUILLERÉ, II, p. 306; AMGi, I.3.3.1.5, llig. 2, f. 358r-v
1388: 1388/04/15- 1388/12/31	Ramon de la Via Pere I Sunyer	Francesc Trilla Narcís Albert	Francesc Coral Pere Ginesta	GUILLERÉ, II, p. 306; AMGi, I.3.3.1.5, llig. 2, f. 358v-39r; ACA, C, reg. 1832, f. 48v-49v, 1388/04/15, Valldonzella; AMGi, I.1.1., n. 17, f. 19v, 1388/04/21
1389	Joan Sarriera	Joan Vinyoles	Ponç Arnau ¹¹⁶	AMGi, I.1.1., n. 18, f. 1r-4v,

¹¹³ AHG, Gi-05, vol. 411, Sf, 1384/02/11: Bernat d'Escala, present a la cort reial de Gi, quan, juntament amb Bernat de Sitjar, Antoni Begudà i Pere Romeu, fou darrerament elegit jurat per la c de Gi, presentà seguretat pel seu ofici juradesc davant del sots-batlle de Gi, present el sots-veguer Bernat Ferrer, i nomenà valedor i amic seu Francesc Beuda, c Gi, allí present.

¹¹⁴ AMGi, I.3.3.1.5, llig. 2, f. 358r-v

¹¹⁵ Mori a 1387/04/07 i, per tant, fins a 1388/04/20 només hi hagué 5 jurats

	Bernat II Sitjar	Francesc Beuda	Pere Estanyol	1389/01/01
1390/01/01-1390/07/06	Pere Desvern Guillem Pere de Reixac	Francesc I Serra Bernat Geroní	Jaume Aulina Bernat Saragossana	AMGi, I.1.1., n. 20, f. 2r-7r, 1390/01/01; AMGi, I.3.3.1.5, llog. 2, f. 359r-v
1390/07/07-1390/12/31	Lluís Estruç Bernat I Reixac	Berenguer Espigoler Bernat Ribot	Arnau Ramada Deuslonda Artau	AMGi, I.1.1., n. 21, f. 56r-59v, 1390/07/06; AMGi, I.1.1., n. 21, f. 56r-59v, 1390/07/06.
1391	Eimeric I de la Via Francesc Seguriotes	Joan Medir Bernat Vives	Guillem Bonet Guillem Morei	GUILLERÉ, II, p. 306; AMGi, I.1.1., n. 23, f. 20v, 1391/01/14
1392-1393/01/12 ¹¹⁷	Pere Guillem II Sunyer Pere II Bordils	Joan Marcó Guillem Bernat Beuda	Andreu Figuera Narcís Bofill	AMGi, I.1.1., n. 25, f. 2r-8v, 1392/01/01
1393/01/12?	Ramon de la Via Pere I Sunyer	Bonanat Cerir Pere I Benet	Miquel Vilar Guillem Devesa	AMGi, I.1.1., n. 28, f. 1r, 1393/01
1394	Guillem II Domenja Joan II Estruç	Pere I Castell Bernat Teixidor	Guillem Banyils, tintorer Ramon Figuera	AMGi, I.1.1., n. 29, f. 2r-7v, 1394/01/01
1395	Ramon Prat Guillem Vengut, llic en lleis	Berenguer Espigoler, jurista Pere Basset, llic en lleis	Berenguer Arloví Pere Trilla	AMGi, I.3.3.1.1., llog. 11, reg. 3, f. 120r, 1395/02/03
1396	Narcís de la Via Pere I Cantó	Joan Marcó Joan Medir	Andreu Figuera Francesc Andreu	AMGi, I.1.1., n. 32, f. 1r, 1396/06/09
1397	Francesc II Santceloni Pere I Terrades	Pere III Trilla Berenguer Capella	Guillem Arnau Jaume Ferrer	AMGi, I.1.1., n. 33, f. 1r, 1397
1398	Ramon I Boixols Pere I Sunyer	Bernat Llémna Pere Masaller	Bernat Saragossana Joan Jonquera	AMGi, I.1.1., n. 34, f. 2r-5v, 1399/01/01
1399	Ramon de la Via	Joan Vinyoles	Pere Ginesta	AMGi, I.1.1., n. 34, f. 2r-5v,

¹¹⁶ Morí gairebé en l'inici de l'exercici del càrrec. Només perceben el salari els altres cinc: AMGi, I.3.3.1.5, llog. 2, f. 359r

¹¹⁷ Segons AMGi, I.1.1., n. 26, f. 35v-37r, 1393/01/10, el rei Joan havia inhibit l'elecció el dia de ninou de 1393 amb lletres de 1392/11/21, si bé a 1392/12/31 havia permès que es fes el diumenge 12 de gener.

	Joan Savall	Guillem Bell-lloc	Pere Perpinyà de Viladevaques	1399/01/01
1400-1401/06	Guillem II Escala Bernat I Reixac	Joan Medir Narcís Albert	Pere Planell Pere Collell	AMGi, I.1.1., n. 35, f. 2r-6r, 1400/01/01
1401/06-1401/12/31	Pere I Terrades Guillem II Escala	Bernat Cavalleria, mestre Berenguer Hospital	Andreu Figuera Francesc Guerau	AMGi, I.1.1., n. 36, f. 26r-28r, 1401/06/07
1402/01-05	Pere I Terrades	Bernat Cavalleria	Andreu Figuera	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 14, reg. 2, f. 150r, 1402/03/03
1402/05-12	Guillem II Escala	Berenguer Hospital	Francesc Guerau	
	Joan Savall Bernat II Sifjar	Bernat Pintor	Pere Reig Francesc Escot	AMGi, I.1.1., n. 36, s.f., 1402/12/30
1403	Guillem II Domenja	Jaume Beuda	Bernat Vila	AMGi, I.1.1., n. 38, f. 2r-8r, 1402/12/29; AMGi, I.1.1., n. 38, f. 10r-v, 1403/01/03
1404	Francesc II Adroer Francesc I Serra, llic en lleis Narcís de la Via	Marc Roca Guillem Bernat Beuda Pere Tortosa	Joan Ribot Bernat I Ricard Pere Palol	AMGi, I.3.3.1.1, llig. 15, reg. 2, f. 156v, 1404/10/22
1405	Patllari Serradell	Ferrer de Comelles	Bernat Lavanera Jaume Eimeric	AMGi, I.1.1., n. 39, f. 17r-v, 1405/01/09
1406	Ramon de la Via	Ponç Armau Jaume Frugell	Francesc Artau Narcís Portell	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 19, reg. 3, s.f. 1406/04/14, s.f., 1406/11/10
1407	Ramon Caselles (Jaspert Malarç havia estat elegit jurat però no acceptà l'ofici)	Ramon Raset Bernat Net	Francesc Esteve Jaume I Gitonella	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 17, reg. 1, f. 150r, 1407/02/16

1408	Francesc I Serra, llic en lleis Ramon I Sampsó	Joan de Dons Nicolau Vilar	Pere Lavanera Guillem Arnau	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 17, reg. 2, f. 151v, 1408/04/05
1409	Pere Bac Andreu Cornell, llic en lleis	Pere Brugueroles Pere Tortosa	Jaume Eimeric Joan Jonquera	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 18, reg. 1, f. 172v-173r, 1409/10/29
1410	Ramon de la Via Francesc Segurióles	Nicolau Puig Guillem Julià	Bernat Marc Pere I Banyils	AMGi, I.1.2.1., llig. 8, reg. 3, s.f., 1410
1411	Pere I Bordils Joan Sarricra	Pere III Trilla Lluís Tord	Francesc Borrassà Pere Perpinyà	AMGi, I.1.1., n. 41, f. 1r-8v, 1411/01/01
1412 (reeleixen els de 1411)	Pere I Bordils Joan Sarricra	Pere III Trilla Lluís Tord	Francesc Borrassà Pere Perpinyà	AMGi, I.1.1., n. 42, f. 2r-17r, 1412/01/01
1413 ¹¹⁸	Ramon I Sampsó Pere I Miró	Pere I Castell Ponç Arnau	Guillem Pellisser Francesc II Banyils	AMGi, I.1.1., n. 43, f. 2r-6r, 1414/01/01
1414	Joan Savall Antoni Adroer	Bernat Busquets Pere Berenguer Joan Moles	Miquel Vilar Joan Andreu	AMGi, I.1.1., n. 43, f. 2r-6r, 1414/01/01
1415	Pere II Santmartí	Jaume Anglès	Pere I Banyils Francesc Esteve	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 20, reg. 2, s.f., 1415/12/31; AMGi, I.3.3.1.2, llig. 5, reg. f. 6r
1416	Joan Sarricra Francesc II de la Via	Lluís Tord Joan Anglès	Jaume I Gironella Pere Bosc	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 20, reg. 3, s.f., 1416/02/03
1417	Francesc II Santceloni Pere Desvern, maj dies	Nicolau Anglès Pere I Benet ¹¹⁹	Guillem Arnau Jaume Ferrer	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 21, reg. 1, f. 185r, 1417/03/09
1418	Pere I Terrades Francesc Segurióles	Pere Berenguer Joan Moles Antoni Roca	Jaume Arloví Pere Trilla	AMGi, I.1.1., n. 44, f. 1r-7v, 1418/01/01
1419	Joan Savall, llic en ellis Bernat III Sitjar	Miquel Pere Antoni Portell	Narcís Ginesta Cristòfol Castanya	AMGi, I.1.1., n. 45, f. 2r-6r, 1419/01/01
1420	Joan Sarricra Micer Francesc Serra	Ramon Raset Nicolau Vinyoles	Guillem Pellisser Bartomeu Agustí	AMGi, I.3.3.1.2, llig. 6, reg. 1, f. 101r, 1420.

¹¹⁸ Segons es deia a finals de 1412, l'elecció de nous jurats s'havia de fer de manera normal l'1 de gener de 1413: AMGi, I.1.2.1, llig. 8, reg. 4, f. 59r, 1412/11/21

¹¹⁹ Segons AMGi, I.3.3.1.1., llig. 21, reg. 1, f. 185r, 1417/03/09, P. Benet no cobrà i remeté el salari que li pertocaria pel càrrec, i, de fet, l'1 de gener de l'any següent no consta a l'acta de nomenament del nou consell: AMGi, I.1.1., n. 44, f. 1r-7v, 1418/01/01.

1421	Francesc II Santceloni Nicolau I Bordils	Bernat Net Pere III Domingo	Jaume Ferrer Guillem Artau	AMGi, I.1.1., n. 46, f. 2r-11r, 1421/01/01
1422	Pere I Miró Arnau Camós	Pere Tortosa Jaume Anglès	Joan Andreu Antoni Coll	AMGi, I.1.1., n. 46, f. 77r-80v, 1422/01/01
1423	Pere I Terrades Narcís Miquel	Pere Berenguer Joan Moles Joan Devesa	Guillem Arnau Francesc Respart	AMGi, I.1.1., n. 46, f. 128r- 131v, 1423/01/01
1424	Pere II Santmartí Jaume Avellaneda	Bernat Teixidor Narcís Portell	Francesc Esteve Mateu Nuell	AMGi, I.1.1., n. 47, f. 1r-6r, 1424/01/01
1425	Francesc Seguriolles Francesc III Santceloni	Joan Anglès, senyor Antoni Roca	Pere Bosc Guillem Muntanya	AMGi, I.1.1., n. 47, f. 64r-67v, 1425/01/01
1426	Francesc Serra, doct en lleis Pere Guillem II Sunyer	Pere Bruguerolles Nicolau Frugell	Cristòfol Castanya Pere Mor	AMGi, I.1.1., n. 48, f. 1r-4v, 1426/01/01
1427	Pere I Terrades Guerau Estruç	Jaume Anglès Berenguer Ferrer sa Sala	Bartomeu Agustí Bernat Andreu	AMGi, Esborranys dels Manuels d'Acords (1427), f. 91r-94v, 1427/01/01
1428	Pere I Miró Bernat III Escala	Joan Cavalleria Pere III Domingo	Francesc Artau ¹²⁰ Francesc Respart	AMGi, I.1.1., n. 49, f. 2r-5r, 1428/01/01
1429	Narcís Miquel Pere II Escala	Pere Bruguerolles Joan Devesa	Francesc Esteve ¹²¹ Guillem Muntanya	AMGi, I.1.1., n. 49, f. 58r-61v, 1429/01/01
1430	Ramon I Sampsó Antoni Agullana, doct en lleis	Bernat Teixidor Ferrer de Comelles	Guillem Pellisser Nicolau Banyils	AMGi, I.1.1., n. 50, f. 1r-5v, 1430/01/01
1431	Pere I Terrades Nicolau Puig	Arnau Ferrer Bernat Vilarnau	Pere II Banyils Joan Vilar	AMGi, I.1.1., n. 50, f. 64r-67v, 1431/01/01
1432	Narcís Miquel Bernat II Reixac	Pere Bruguerolles ¹²² Joan Banyils, maj dies	Bernat Cendra Pere Jaume Bosc	AMGi, I.1.1., n. 51, f. 2r-5r, 1432/01/01
1433	Pere II Escala Guillem Bell-lloc	Ramon Medir Joan Escuder	Francesc Respart Guillem Ribot	AMGi, I.1.1., n. 51, f. 87r-90v, 1433/01/01

¹²⁰ Mort entorn del Nadal de 1428: AMGi, I.1.1., n. 49, f. 29v, 1428/12/28.

¹²¹ Mor abans d'acabar el mandat: AMGi, I.1.1., n. 50, f. 1r-5v, 1430/01/01.

¹²² Mor abans d'acabar el mandat: AMGi, I.1.1., n. 51, f. 29v, 1432/09/03.

1434	Francesc Serra, doct en lleis Joan Gornall	Ferrer de Comelles Antoni Portell	Guillem Muntanya Nicolau Banyils	AMGi, I.1.1., n. 52, f. 2r-5r, 1434/01/01
1435	Ramon I Sampsó Francesc III Terrades	Pere III Domingo Bernat Vilarnau	Cristòfol Castanya ¹²³ Joan Vinyes	AMGi, I.1.1., n. 52, f. 56r-59r, 1435/01/01
1436	Narcís Miquel Antoni de Mesa, llic en lleis	Bernat Teixidor Jaume I Gironella	Pere II Banyils Francesc Mestre	AMGi, I.1.1., n. 53, f. 2r-6v, 1436/01/01
1437	Pere Guillem II Sunyer Pere II Miró	Arnau Ferrer Bernat II Ricard	Joan Vilella Pere sa Conomina	AMGi, I.1.1., n. 53, f. 81r-86r, 1436/12/31; AMGi, I.1.1., n. 54, f. 2r-8v, 1437/01/01
1438	Pere II Escala Nicolau Desvern	Joan Banyils Francesc Rasat	Bernat Ginesta Guillem Ribot	AMGi, I.1.1., n. 54, f. 87r-94v, 1438/01/01
1439	Pere III Santmartí Lluís Desvern	Pere II Castell Berenguer Ferrer sa Sala	Guillem Artau Bernat Julià	AMGi, I.1.1., n. 55, f. 2r-9v, 1439/01/01
1440	Eimèric III de la Via Bernat Anglès	Arnau Ferrer Nicolau Soler	Miquel I Vilar Bernat Llavanera	AMGi, I.1.1., n. 55, f. 54r-60v, 1440/01/01
1441	Felip Santceloni Bernat Guillem Estruç	Nicolau Frugell Pere Cervià	Joan Costa Pere Mor	AMGi, I.1.1., n. 56, f. 2r-10v, 1441/01/01; SOBREQÜÉS, p. 228
1442	Pere Guillem II Sunyer Nicolau Desvern	Berenguer Vidal Miquel III Vilar mercader	Bernat Andreu Bernat Marrocs	AMGi, I.1.1., n. 56, f. 54r-61r, 1442/01/01; SOBREQÜÉS, p. 228
1443 (elecció finalment feta per la reina)	Felip Santceloni Joan Gornall	Ponç Esteve Bernat Vilarnau	Feliu Bas, cirurgià NICODEM PUIG	AMGi, I.1.1., n. 56, f. 145r-v, lletra solta a 1443/02/15, Tortosa.

¹²³ Mor abans d'acabar el mandat: AMGi, I.1.1., n. 52, f. 73r, 1435/07/03.

TAULA 36: Electors de càrrecs del dia 1 de gener (1345-1436)

Any	Electors mà major	Electors mà mitjana	Electors mà menor	Referència
1362	Pere Prat	Arnau Campllong	Guillem Hospital	AMGi, I.1.2.1, llig 6, reg. 4, f 47r, 1362/01/01
	Jaume Monells	Jaume Marcó	Bernat Quart	
1363	-			Mirar AMGi, I.1.1., n. 5, f 178r, 1363/01/01
1364	-			
1365	-			
1366	-			
1367	-			
1368	-			
1369	-			
1370	-			
1371	-			
1372	-			
1373	-			
1374	-			
1375	-			

1376	-					
1377	Francesc Santdionís	Bernat Ribot		Pere Estanyol	AMGi, I.1.2.1., llig 6, reg 2, f. 1r-3r, 1377/01/01	
1378	Arnau Savall	Joan Marcó		Joan Valldemia		
1379	-					
1380	-					
1381	-					
1382	-					
1383	-					
1384	Pere Bordils	Guillem Bernat Beuda		Pere Ginesta	AMGi, I.1.1., n. 13, f. 15r-17v, 1384/06/10	
1385	Ramon Prat	Bernat Serra		Guillem Dolcet		
1386	-					
1387	-					
1388	-					
1389	Bernat I Sitjar	Bonanat Cerir		Pere Cerir	AMGi, I.1.1., n. 18, f. 1r-4v	
1390/01/01	Ramon Prat	Antoni Begudà		Pere Serra, albadiner		
	Ramon Boixols (sr)	Joan Vinyoles		Pere Estanyol	AMGi, I.1.1., n. 20, f. 2r-7r,	

	Arnau Sarriera	Guillem Hospital	Guillem Ramon Joan	1390/01/01
1390/07/06	Pere Bordils	Joan Marcó	Francesc Artau, pelleter	AMGi, I.1.1, n. 21, f. 56r-59v, 1390/07/06.
	Pere Guillem Sunyer	Francesc Beuda	Francesc Ferrer, escrivà	
1391				
1392	Pere Sunyer	Bonanat Cerir	Guillem Portell	AMGi, I.1.1, n. 25, f. 2r-8v, 1392/01/01
	Ramon de la Via	Bernat Ribot	Guillem Morei	
1393	?			
1394	Pere Sunyer	Pere II Benet	Andreu Figuera	AMGi, I.1.1, n. 29, f. 2r-7v, 1394/01/01
	Pere Bordils	Bernat Vives	Guillem Morei	
1395				
1396				
1397				
1398				
1399				AMGi, I.1.1, n. 34, f. 2r-5v, 1399/01/01
1400-1401/06/07	Pere Sunyer (maj dies)	Guillem Bell-lloc	Guillem Arnau	AMGi, I.1.1, n. 35, f. 2r-6r, 1400/01/01
	Joan Savall	Jaume Torre	Jaume Ferrer	

1401/06/07 ¹²⁴	?		Marc Roca, metge	Francesc Escot	
1402	? il·legible		Guillem Julià	Bernat Bosc	
1403					
1404					
1405					
1406					
1407	Ramon de la Via		Lluís Tord	Francesc Artau	AMGi, I.1.1., n. 40, f. 1r-v, 1407/01/01
1408	Guillem Sunyer		Ponç Arnau	Jaume Frugell	
1409					
1410					
1411	Pere Terrades		Nicolau Puig	Pere Banyils	AMGi, I.1.1., n. 41, f. 1r-8v, 1411/01/01
1412	Pere Miró		Pere Castell	Joan Jonquera	
1413	Guillem Bell-lloc		Pere Castell	Jaume I Gironella	AMGi, I.1.1., n. 42, f. 2r-17r, 1412/01/01
			Miquel Pere	Miquel Vilar	AMGi, I.1.1., n. 43, f. 2r-6r, 1414/01/01

¹²⁴ El rei Martí envia lletra de 1400/12/20 en què prohibia el nomenament de nous jurats i nou consell el dia 1 de gener de 1401 i, per tant, continuaren al càrrec els 5 nomenats a 1400/01/01: AMGi, I.3.3.1.1., llig 13, c), s.f., 1400/12/28.

1414	Francesc Santceloni (maj)	Ponç Arnau	Guillem Pellisser	AMGi, I.1.1., n. 43, f. 2r-6r, 1414/01/01
1415	Ramon Sampsó	Pere Trilla	Francesc Borrassà	
1416				
1417				AMGi, I.3.3.1.1., llig 21, reg. 1, f. 185r, 1417/03/09
1418	Joan Sarriera Narcís Miquel (no acaba exercint el càrrec)	Nicolau Anglès Antoni Portell	Jaume Ferrer Guillem Arnau	AMGi, I.1.1., n. 44, f. 1r-7v, 1418/01/01
1419	Francesc Santcelon, maj dies Pere Miró	Jaume Anglès Pere III Domingo	Jaume Ferrer Miquel Vilar	AMGi, I.1.1., n. 45, f. 2r-6r, 1419/01/01
1420	?			
1421 (en alguns casos jurats sortints)	Pere Terrades Bernat Sitjar	Nicolau Vinyoles Pere Berenguer Joan Moles	Guillem Pellisser Bartomeu Agustí	AMGi, I.1.1., n. 46, f. 2r-11r, 1421/01/01
1422	Pere Terrades Nicolau Bordils	Pere III Domingo Joan Medir, maj dies	Guillem Artau Miquel Vilar	AMGi, I.1.1., n. 46, f. 77r-80v, 1422/01/01
1423 (la majoria jurats sortints)	Pere Miró Arnau Camós	Jaume Anglès Pere III Domingo	Joan Andreu Miquel Vilar	AMGi, I.1.1., n. 46, f. 128r-131v, 1423/01/01
1424	Narcís Miquel Pere Escala	Joan Devesa Bernat Torrent	Francesc Respart Guillem Artau	AMGi, I.1.1., n. 47, f. 1r-6r, 1424/01/01
1425	Pere Terrades Pere Miró	Pere Berenguer Joan Moles Jaume Anglès	Guillem Arnau Guillem Artau	AMGi, I.1.1., n. 47, f. 64r-67v, 1425/01/01
1426	Pere Terrades Pere Miró	Bernat Teixidor Jaume Anglès	Miquel Vilar Francesc Respart	AMGi, I.1.1., n. 48, f. 1r-4v, 1426/01/01
1427	Pere Guillem Sunyer Pere Miró	Pere Brugueroles Nicolau Anglès	Cristòfol Castanya Miquel Vilar	AMGi, Esborranys dels Manuals d'Acords (1427)
1428	Pere Santmartí	Berenguer Ferrer sa Sala	Bartomeu Anglès	AMGi, I.1.1., n. 49, f. 2r-5r,

	Pere Sarriera	Nicolau Anglès	Bernat Andreu	1428/01/01
1429	Pere Miró Francesc Serra, doct en lleis	Joan Cavalleria Berenguer Ferrer sa Sala	Francesc Respart Miquel II Vil	AMGi, I.1.1., n. 49, f. 58r-61v, 1429/01/01
1430	Narcís Miquel Pere Terrades	Ramon Medir Arnau Ferrer	Pere Perpinyà Pere Banyils	AMGi, I.1.1., n. 50, f. 1r- 5v, 1430/01/01
1431	Ramon Sampsó Bernat Reixac	Ferrer de Comelles Joan Banyils	Nicolau Banyils Pere Perpinyà	AMGi, I.1.1., n. 50, f. 64r-67v, 1431/01/01
1432	Ramon Sampsó, maj dies Pere Escala	Arnau Ferrer Jaume I Gironella	Pere Banyils Miquel Vilar	AMGi, I.1.1., n. 51, f. 2r-5r, 1432/01/01
1433	Pere Terrades Ramon Sampsó, menor	Ferrer de Comelles Bernat Vilarnau	Nicolau Banyils Joan Vilar	AMGi, I.1.1., n. 51, f. 87r-90v, 1433/01/01
1434	Pere Escala Narcís Miquel	Ramon Medir Joan Devesa	Francesc Respart Bernat Andreu	AMGi, I.1.1., n. 52, f. 2r-5r, 1434/01/01
1435	Joan Gornall Bernat Reixac	Ferrer de Comelles Joan Devesa	Guillem Muntanya Miquel II Vilar	AMGi, I.1.1., n. 52, f. 56r-59r, 1435/01/01
1436	Bernat Reixac Bernat Miquel	Antoni Portell Joan Banyils, maj dies	Mateu Nuell Joan Vilar	AMGi, I.1.1., n. 53, f. 2r-6v, 1436/01/01

TAULA 37: Sobreposats de les obres (1345-1443)

Any	Sobreposat	Sobreposat	Referència
1346			
1347			
1348			
1349			
1350			
1351			
1352			
1353			
1354			
1355			
1356			
1357	Francesc Trilla	Ramon Tortosa de Queixàs, draper	AMGi, I.1.1., n. 2, f. 190v-191v, 1357/08/03
1358			
1359			
1360			
1361			
1362	Ramon Calvet	Guillem Bell-lloc	AMGi, I.1.2.1., llig. 6, reg. 4, f 47r, 1362/01/01
1363			
1364			
1365			
1366			
1367			
1368			
1369			
1370			
1371			
1372			
1373			

1374				
1375				
1376	Guillem Calvet	Guillem Ramon Joan		AMGi, I.1.1., n. 8 bis, f 2r, 1376/01/01
1377 ¹²⁵	Francesc Mestre, draper	Joan Valldemia		AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, llib 1380, f. 105r, 1380/11/05
1378	Jaume Venguí	Nicolau Vilossa		AMGi, I.1.1., n. 9, f. 1r, 1378/01/01
1379	Francesc Bells	Bernat Ferrer, sastre		AMGi, I.1.1., n. 9, f 39r, 1379/04/28.
1380	Pere Bell-lloc	Berenguer III Hospital		AMGi, I.1.1., n. 10, f 13v, 1380/01/30
1381				
1382				
1383				
1385				
1386	Bernat Estruç	Narcís de la Via		AMGi, I.1.1., n. 15, f 24v, 1386 (relació inicial)
1387				
1388				
1389				
1390 ¹²⁶	Narcís Albert	Bernat Agustí		AMGi, I.1.1., n. 20, 1390 (relació inicial)
1390/07/06- 12/31	Ramon Prat	Francesc I Segurióles		AMGi, I.1.1., n. 21, f 56r-59v, 1390/07/06
1391 ¹²⁷				
1392	Francesc Santcloni, major	Pere Terrades		AMGi, I.1.1., n. 25, f 2r-8v, 1392/01/01
1393	Bernat Estruç	Bonanat Cerir		AMGi, I.1.1., n. 26, f 43v-44r,

¹²⁵ Es nomenen Ramon Prat i Pere Bell-lloc c Gi, sobreposats de les obres comunes. Però s'acaba invalidant l'elecció: AMGi, I.1.2.1., llig 6, reg 2, f. 27r-29r, 1377/02/17.

¹²⁶ Ramon Boixols consta com a obrer elegit pel rei en l'obra dels murs del raval del Mercadal: AMGi, I.1.1., n. 20, f 60r, 1390/04/22.

¹²⁷ Pere Sifré havia estat manfla de les obres dels murs del raval del Mercadal: AMGi, I.1.1., n. 24, f 11r, 1391/05/12.

			1393/01/31
1394			
1395			
1396			
1397			
1398			
1399			
1400	Pere Bordils	Joan Vinyoles/Pere Collell ¹²⁸	AMGi, I.1.1., n. 35, f 1r, 1400/02/02 (relació inicial)
1401	Guerau Estruç	Joan Medir	Àpoques del salari: AMGi, I.3.3.1.1, llig 13, sf, 1401/12/23.
1402			
1403			
1404	Arnau II Sarriera	Pere II Benet	AMGi, I.2.2. [Botiga del forment], llig 1, reg. 1, llib clav dels jurats de 1404, f 10r, 1404/11/14, f 11v, 1404/11/24 (cobren salari de 20 s cadascun)
1405	Guillem III Sunyer	Pere Brugueroles	AMGi, I.3.3.1.1, llig 16, reg 3, sf, 1405/10/20
1406	Guillem Bell-lloc, c Gi	Pere Domingo, draper	AMGi, I.3.3.1.1, llig 16, reg 3, sf, 1407/05/12
1407	Antoni Adroer	Joan Marcó	AMGi, Urbanisme i obres, reg.11675, f 8v, 1397/12/29
1408			
1409			
1410	Arnau Ferrer, mercader	Antoni Roca, draper	AMGi, I.1.1., n. 42, f. 84v,

¹²⁸ Havia mort els primers mesos de l'any, i a Pere Boridls s'uneix un sobreposat, Pere Collell: AMGi, I.1.1., n. 36, f 23r-v, 1401/05/27.

				1412/12/30.
1411				
1412				
1413				
1414	Pere Bordils	Nicolau Puig		AMGi, I.1.1., n. 43, f. 2r-6r, 1414/01/01
1415				
1416	Jaume Avellaneda			AMGi, I.3.3.1.1., llig. 21, reg. 1, s.f., 1417/02/13
1417				
1418	Francesc Santceloni, maj dies	Joan Sarricra		AMGi, I.1.1., n. 44, f. 1r-7v, 1418/01/01
1419	Francesc Santceloni, júnior	Nicolau Bordils		AMGi, I.1.1., n. 45, f. 2r-6r, 1419/01/01
1420				
1421	Pere Santmartí	Nicolau Vinyoles		AMGi, I.1.1., n. 46, f. 2r-11r, 1421/01/01
1422	Bernat II Sitjar ¹²⁹	Pere Escala		AMGi, I.1.1., n. 46, f. 77r-80v, 1422/01/01
1423	Jaume Avellaneda	Pere III Benet		AMGi, I.1.1., n. 46, f. 128r-131v, 1423/01/01
1424	Francesc Santceloni	Nicolau Puig		AMGi, I.1.1., n. 47, f. 1r-6r, 1424/01/01
1425	Narcís Miquel	Pere Guillem Sunyer		AMGi, I.1.1., n. 47, f. 64r-67v, 1425/01/01
1426	Guerau Estruç	Nicolau Bordils		AMGi, I.1.1., n. 48, f. 1r-4v, 1426/01/01
1427	Francesc Serra doct en lleis	Pere Brugueroles		AMGi, Esborrany dels Manuals d'Acords (1427), f. 91r-94v, 1427/01/01
1428	Ramon Sampsó, menor	Joan Anglès, menor		AMGi, I.1.1., n. 49, f. 2r-5r,

¹²⁹ Mor durant aquell exercici: AMGi, I.1.1., n. 46, f. 133r, 1423/01/08.

				1428/01/01
1429	Pere III Trilla	Joan Cavalleria		AMGi, I.1.1., n. 49, f 58r-61v, 1429/01/01
1430	Pere Escala	Francesc Terrades (fill de Pere Terrades)		AMGi, I.1.1., n. 50, f 1r-5v, 1430/01/01
1431	Francesc de la Via	Bernat Geroní		AMGi, I.1.1., n. 50, f 64r-67v, 1431/01/01
1432	Pere Terrades	Guerau Estruç		AMGi, I.1.1., n. 51, f 2r-5r, 1432/01/01
1433	Joan Terrades	Francesc Puig		AMGi, I.1.1., n. 51, f 87r-90v, 1433/01/01
1434	Pere Guillem Sunyer	Ramon Medir		AMGi, I.1.1., n. 52, f 2r-5r, 1434/01/01
1435 ¹³⁰	Pere III Benet	Pere Castell		AMGi, I.1.1., n. 52, f 56r-59r, 1435/01/01
1436	Bernat Llor, mestre en medicina	Bernat Geroní		AMGi, I.1.1., n. 53, f 2r-6v, 1436/01/01
1437	Joan Terrades	Nicolau Frugell		AMGi, I.1.1., n. 54, f 2r-8v, 1437/01/01
1438	Pere Guillem Sunyer	Bernat Geroní, maj		AMGi, I.1.1., n. 54, f 87r-94v, 1438/01/01
1439	Francesc Terrades, maj dies	Nicolau Brugueroles		AMGi, I.1.1., n. 55, f 2r-9v, 1439/01/01
1440	Pere Escala	Nicolau Frugell		AMGi, I.1.1., n. 55, f 54r-60v, 1440/01/01
1441	Bernat Sarniera	Bartomeu Tord		AMGi, I.1.1., n. 56, f 2r-10v, 1441/01/01
1442	Pere Santmartí	Pere Moles		AMGi, I.1.1., n. 56, f 54r-61r, 1442/01/01

¹³⁰ Pere Benet mor aquell any i Pere Castell és molt absent de la c, per això els jurats assumeixen les seves funcions: AMGi, I.1.1., n. 52, f 72bis, 1435/09/10. AMGi, I.1.2.1., llig 9, reg. 3, f. 82v, 1435/08/20.

1443	Jaume Avellaneda	Bartomeu Tord	AMGi, I.1.1., n. 56, f 166r-167r; lletra conf reina Maria
------	------------------	---------------	--

TAULA 38: Mostassafs de la ciutat amb termes prèvies i electors (1351-1443)

Any	Terna	Mostassaf	Elector	Referència
1346	-			
1347	-			
1348	-			
1349	-			
1350	-			
1351	-			
1352	-			
1353	-			
1354	-			
1355	-			
1356	-			
1357	-			
1358	-			
1359		Ramon Sunyer		AMGi, I.1.1., n. 5, f 26r-27v, 1361/03/11 – deutes pendents per l'ofici
1360		Guillem I Bell-lloc		AMGi, I.1.1., n. 5, f 26r-27v, 1361/03/11
1361		Guillem Queixàs		AHG, Gi-05, vol. 173 bis, f 29v, 1361/10/25
1362	-			
1363	-			
1364	-			
1365	-			
1366	-			
1367	-			
1368		Francesc I Sampsó		AHG, Gi-01, vol. 280, f 46v- 47r, 1368/03/31
1369	Pere I Sunyer	Pere I Sunyer	rei	ACA, C, 1082, f 16v,

	Pere Vic Jaume Marcó				1369/01/31
1370	Francesc I Adroer Francesc Puig Joan Rovira				AMGi, I.1.2.1., llig. 6, f. 245v-246r, 1370/02/07
1371	-		Francesc II Adroer		AMGi, I.3.3.1.5, llig. 1, f. 3v
1372	-		Ramon Calvet		AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg. 2, f. 3v-4r, 1373/03/02,
1373	-		Bonanat I Cerir		AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg. 2, f. 12v-13r, 1373/09/09
1374	Jaume Venguí Arnau Serra Guillem II Guic		Guillem II Guic	rei	ACA, C, 1240, f. 36v, 1374/01/03, Barcelona.
1375	-				
1376	-		Nicolau Cavalleria		ACA, C, reg. 843, f. 105r-v, 1385/06/03
1377	Bernat Bell-lloc Jaume Venguí Pere I Domingo		Bernat Bell-lloc		ACA, C, reg. 1694, f. 95r, 1377/01/03, Barcelona; AMGi, I.3.3.1.1., llig 6, reg de 1380, f. 62v-63r, 1380/06/22
1378	-				
1379	-		Narcís Gornall		ACA, C, reg. 1694, f. 189r, 1378/11/26, Calataiud
1380	-		Jaume Venguí		ACA,C,reg. 1766, f. 177r-v, 1380/12/11, Barcelona
1381	Doble terna dels jurats. G. Hospital, B. I Cerir, F. Beuda i B. Vilar havien escollit Pere I Desvern, Berenguer III Hospital, Guillem II Guic Francesc I Santceloni ha escollit Lluís Estruç, Joan Cervià i Guillem Peralta				AMGi, I.1.2.1., llig. 6, f. 25r, 1381/01/01; AMGi, I.1.1., n. 10, f. 47v, 1381/01/01

1382	-					
1383	-		Jaume Torre, c Gi			ACA, C, reg. 1696, f. 20r, 1383/01/29, Saragossa
1384	-		Joan Vinyoles			ACA, C, reg. 1756, f. 116v- 117r (1383/12/21), 120r (1383/12/12); ACA, C, reg. 1669, f. 10v, 1384/02/23
1385	-		Bernat I Geroní			AMGi, I.1.1., n. 14, f. 27r-v (1385/02/15), 32r-v (1385/02/26)
1386	-		Pere Roure			AMGi, I.1.1., n. 16, f. 38v, 1386/11/27
1387	Pere Bordils Guillem Bernat Beuda Pere Figuera					AMGi, I.1.1., n. 16 bis, f. 3r- 4r, 1387/03/01.
1388	-		Ramon Prat		rei	AMGi, I.1.1., n. 17, f. 3r-5v, 1388/01/29; AHG, Gi-09, vol. 14, f. s., 1388/10/30
1389	-					
1390	Joan Sarrera i Francesc Beuda escullen Pere I Bordils, Francesc II Santceloni i Pere Guillem I Sunyer Bernat Sitjar, Joan Vinyoles i Pere I Estanyol escullen Berenguer Sitjar, Bernat Liémèna i Llorenç Estanyol		Llorenç Estanyol			AMGi, I.1.1., n. 20, f. 7v-8r, 1390/01/01; ACA, C, reg. 1914, f. 21r, 1390/01/10.
1391	Ramon Prat Narcís de la Via Francesc Beuda		Bernat I Reixach		rei	AMGi, I.1.1., n. 25, f. 11v- 12r, 1392/01/01; AHG, Gi- 09, vol. 23, f. 18r, 1393/12/08
1392	-		Ramon Prat			AHG, Gi-05, vol. 434, f. 79v-80r, 1392
1393	Pere I Terrades				Bernat Serra, BGC	AMGi, I.1.1., n. 29, f. 10r-

	Pere I Bordils Pere I Benet				11r, 1393/01/01
1394	-	Pere I Terrades			AMGi, I.1.1., n. 30, f. 4v, 1394/06/03
1395		Francesc Seguríoles			AMGi, I.1.1., n. 36, f. 4r-v, 1401/05/11
1396	-				
1397		Pere II Sunyer			AHG, Gi-09, vol. 27, s.f., 1397/12/13
1398	-				
1399	Narcís de la Via Pere I Terrades Pere I Benet	Narcís de la Via		Bernat Serra, BGC	AMGi, I.1.1., n. 34, f. 7v-8v, 1399/01/01; AMGi, I.1.1., n. 34, f. 92r, 1403/11/10
1400	Francesc II Adroer Pere I Desvern Jaume Torre	Jaume Torre		Bernat Serra, BGC	AMGi, I.1.1., n. 35, f. 7r-v, 1400/01/01; AMGi, I.1.1., n. 35, f. 38v-40r, 1400/02/04
1401	Pere Reixac Bernat Cavalleria Andreu Figuera	Pere Reixac		rei	AMGi, I.3.1.1., llig. 13, s.f., 1401/01/01; AMGi, I.1.1., n. 36, f. 65r, 1402/02/02
1402	Guillem II Escala Joan Savall Joan Medir	Joan Medir		Narcís Albert, lloctinent del BGC	AMGi, I.1.2.1., llig. 8, reg. de 1401-02, .f. 20v, 1402/01/01
1403	Joan Sarricra Jaume Avellaneda Bernat Vives	Jaume Avellaneda		Bernat Serra, BGC / Narcís Albert, lloctinent del BGC	AMGi, I.1.1., n. 36, f. 86bis (1403/01/02), 87r (1403/01/01); AMGi, I.1.1., n. 38, f. 35v, 1403/04/05
1404	-	Antoni Adroer			AMGi, I.1.1., n. 39, f. 10bis, 1404/12/20
1405	-	Bernat Net/ Joan I Estruç, domiciliat a Osor ¹³¹		Rei confirma nominació feta prèviament per Bernat I	ACA, C, reg. 2178, f. 117r-v, 1405/01/02, Barcelona;

¹³¹ Acaba substituint-lo fins a l'epifania de 1406 el seu germà Pere Berenguer II Estruç: AMGi, I.3.3.1.1., llig. 16, c., s.f., 1406/01/02.

1406	-	-	Geroní, lloctinent del BGC, de la terna prèviament presentada pels jurats de la ciutat	ACA, C, reg. 2218, f. 174v-175r, 1405/08/28, Valldaura
1407	Bernat II Busquets Joan de Dons, jurista Pere Domingo	Bernat II Busquets	Bernat I Geroní, lloctinent del BGC	AMGi, I.1.1., n. 40, f. 3v-4r, 1407/01/01; AHG, Gi-10, vol. 52, s.f., 1408/04/04
1408	-	Francesc II Adroer, c Gi	-	ACA, C, reg. 2219, f. 274r-v, 1408/02/01, Barcelona
1409	-	-	-	-
1410	-	Pere I Domingo, draper (però regeix l'ofici el seu fill Joan Domingo)	-	AMGi, I.1.1., n. 52, f. 32/1-31/18, 1423.
1411	Narcís de la Via Pere I Benet Pere Brugueroles	Pere Brugueroles	Bernat I Geroní, lloctinent del BGC	AMGi, I.1.1., n. 41, f. 10r, 1411/01/01
1412	-	Pere Brugueroles	-	Sembla que segueix d'acord amb AMGi, I.1.1., n. 42, f. 83r, 1412/12/30
1413	Pere III Trilla Berenguer Coll Joan Devesa, drapers c Gi	-	-	AMGi, I.1.1., n. 42, f. 88r, 1413/01/01
1414	Pere III Trilla Bernat Guillem Estruç Joan Devesa	Pere III Trilla	Bernat I Geroní, lloctinent del BGC	AMGi, I.1.1., n. 43, f. 8v, 1414/01/01
1415	-	Pere Berenguer Joan Moles	-	AHG, Girona-01, vol. 377, s.f., 1419/03/20
1416	-	-	-	-
1417	-	-	-	-
1418	Pere I Miró Narcís Miquel	-	Bernat I Ricard, lloctinent del BGC	AMGi, I.1.1., n. 44, f. 9v, 1418/01/01

	Nicolau Pere				
1419	Pere I Miró Bernat IV Sarriera Pere II Benet		Bernat I Ricard, lloctinent del BGC		AMGi, I.1.1., n. 44, f. 63r-64r, 1419/01/01
1420	-				
1421	-				
1422	Joan Savall Pere I Terrades Francesc II Santceloni	Pere II Castell (no a la terna)			AMGi, I.1.1., n. 46, f. 62r, 1422/01/01; AMGi, I.1.1., n. 46, f. 107v, 1422/12/31.
1423	Pere III Escala Arnau Ferrer Pere II Domingo	Pere III Escala	BGC o el seu lloctinent?		AMGi, I.1.1., n. 46, f. 109v, 1423/01/01; AMGi, I.1.1., n. 47, f. 110r, 1425/12/31
1424	Gabriel Miquel Ramon II Sampsó Jaume Anglès	Ramon II Sampsó			AMGi, I.1.1., n. 47, f. 9v, 1424/01/01
1425	Pere I Terrades Pere I Miró Pere Berenguer Joan Moles	Pere Berenguer Joan Moles			AMGi, I.1.1., n. 47, f. 49v, 1425/01/01; AMGi, I.1.1., n. 47, f. 110r, 1425/12/31.
1426	Pere I Terrades Jaume Anglès Joan Anglès, maj dies		Pere III Trilla, lloctinent del BGC		AMGi, I.1.1., n. 47, f. 115r, 1426/01/01
1427	Pere Santmartí Ramon I Sampsó Francesc III Terrades	Francesc III Terrades?	Pere III Trilla, lloctinent del BGC		AMGi, Esborranys dels Manuals d'Acords (1427), f. 135r-v, 1428/01/01
1428	-	Guillem Vinyoles			AHG, Gi-01, vol. 401, s.f., 1427/12/31 (es dedueix que any anterior per nativitat és aquest)
1429	Nicolau III Desvern Antoni Roca Miquel I Cerdà	desconegut ¹³²	Pere III Trilla, lloctinent del BGC però aquest la remet a Pere Basset, BGC		AMGi, I.1.1., n. 49, f. 64r, 1429/01/01

¹³² Consta Narcís Campollier com a ajudant en l'ofici de mostassaf, i aquest ajudant és suspès, així com moderats els bans de la «mostafassia»: AMGi, I.1.1., n. 49, f. 78v, 1429/08/21.

1430	Pere I Terrades Ramon II Sampsó Pere de Brugueroles			Pere III Trilla, lloctinent del BGC	AMGi, I.1.1., n. 50, f. 6r-v, 1430/01/01
1431	Ramon II Sampsó Joan Gornall Bernat Teixidor	Joan Gornall		-	AMGi, I.1.1., n. 50, f. 48v- 49v, 1431/01/01
1432	Ramon II Sampsó Pere III Escala Bernat Teixidor			Pere III Trilla, lloctinent del BGC	AMGi, I.1.1., n. 50, f. 106v, 1432/01/01
1433	Pere I Terrades Ramon I Sampsó Bernat II Reixac	Bernat II Reixac		Pere III Trilla, lloctinent del BGC	AMGi, I.1.1., n. 51, f. 34v- 35r, 1433/01/01
1434	Pere I Terrades Ramon I Sampsó Bernat II Geroní			Pere III Trilla, lloctinent del BGC	AMGi, I.1.1., n. 51, f. 112r, 1434/01/01
1435	-				
1436	-		Pere [Hipòlit] Bordils		AHG, Gi-02, vol. 188, f. 102v, 1436/12/10
1437	Ramon I Sampsó, senyor Arnau Camós Jaume Avellaneda	Jaume Avellaneda (AMGi, I.1.1., n. 54, f 54v-55r, 1437/11/26		Pere III Trilla, lloctinent del BGC	AMGi, I.1.1., n. 53, f. 51r, 1437/01/01
1438	Pere II Miró escull Francesc Terrades, Pere Vinyoles i Bernat Torrent Arnau Ferrer escull Bernat II Ricard, Pere Vinyoles i Joan Comelles Bernat II Ricard escull Arnau Ferrer i Joan I Estruç Joan Vilella escull Pere Guillem II Sunyer, Pere II Miró i Bernat II Ricard Pere Coromina escullen Pere Guillem II Sunyer, Pere Vinyoles i Bernat Ferrer	Pere Vinyoles			AMGi, I.1.1., n. 54, f. 135r-v, 1439/01/01. Nomenament finalment fet per la reina: ACA, C, reg. 2607, f. 127r-v, 1438/01/07, Barcelona
1439	Berenguer V Sarriera Gaspar de la Via	Berenguer V Sarriera		Bernat II Reixac, lloctinent del BGC	AMGi, I.1.1., n. 54, f. 135r-v, 1439/01/01; AHG, Gi-10,

	Pere Moles			vol. 96, s.f., 1439/12/02.
1440	Joan Cavalleria Pere Moles Antoni Roca	Pere Moles	Bernat II Reixac, lloctinent del BGC	AMGi, I.1.1., n. 55, f. 44v- 45r, 1440/01/01
1441	Pere III Escala Felip Santceloni Gaspar de la Via	Gaspar de la Via	Bernat II Reixac, lloctinent del BGC	AMGi, I.1.1., n. 55, f. 106r, 1441/01/02; AHG, Gi-01, vol. 422, s.f., 1442/05/26
1442	-			
1443	Ramon I Sampsó Bernat IV Escala Francesc Sunyer	Francesc Sunyer	Pere Hipòlit Bordils, lloctinent del BGC	AMGi, I.1.1., n. 56, f. 108v, 1443/01/01

TAULA 39: Equip directiu de l'Hospital Nou de Girona (1345-1443)

Any	Comanador	Cònsol	Cònsol	Cònsol	Ref. arxivístiques
1345	Bonanat d'Om	Berenguer d'Espolla	Arnau Rafart	Ramon Guerau, c Gi	AHG, Hospital de Santa Caterina, Pergamins [a partir d'ara, AHG, HSC, P], n. 749
1346	Bonanat d'Om	Berenguer d'Espolla	Arnau Rafart	Ramon Guerau, c Gi	AHG, HSC, P, n. 767
1347					-
1348	Guillem de Fallines	Arnau Rafart	Guillem Domenja	Pere Ferrer	AHG, Gi-09, vol. 42, s.f., 1422/11/16; AHG, Gi-02, vol. 52, f. 283v-284r, 1389/07/29
1349					-
1350					-
1351	Guillem de Fellines	Pere Bordils	Berenguer de Déu		AHG, HSC, P, n. 828
1352	Guillem de Fellines	Francesc I Adrover, jurista	Pere I Ferrer, mercader	Francesc Prat, apotecari	AHG, Gi-03, vol. 2, f. 33r-v, 1352/04/23
1353	Guillem de Fellines	Francesc I Adrover, jurista	Pere I Ferrer, mercader	Francesc Prat, apotecari	AHG, HSC, P, n. 857
1354	Guillem de Fellines	Francesc I Adrover, jurista	Pere I Ferrer, mercader	Francesc Prat, apotecari	AHG, HSC, P, n. 878
1355	Guillem de Fellines	Pere Escala	Guillem I Domenja, jurista c Gi	Guillem de Queixàs, draper	AHG, Gi-05, vol. 85, f. 25r-31r, 1355/03/12
1356	Guillem de Fellines	Francesc Santceloni	Guillem I Vinyoles	Guillem II Guic	AHG, HSC, P, n. 898
1357	Guillem de Fellines	Ramon Calvet, menor dies	Pere Cantó, jurista	Nicolau Puig, c Gi	AHG, Gi-05, vol. 96, f. 46v, 1357/11/21
1358	Guillem de Fellines	Bernat Estruç	Francesc Pabia	Guillem Lapart	AMGi, I.3.3.1.1, llig. n. 1, f. 32v, 1358/10/13
1359	Bernat Terrè (pintor)	Pere Bordils	Guillem Castell	Ferrer Segurióles	AHG, Gi-05, vol. 249, s.f., 1359/11/22; AHG, Gi-05, vol. 110r, f. 105v, 1359

1360	Bernat Terrè / Francesc Savarrés (nomenat a 1360/10/23) ¹³³	Pere Bordils	Guillem Castell	Ferrer Segurióles	AMGi, I.3.3.1.1., llig. n. 1, s.f., 1360/05/20
1361	Francesc Savarrés	Pere Bordils	Guillem Castell	Ferrer Segurióles	AHG, HSC, P, n. 964
1362	Francesc Savarrés	Pere Bordils	Guillem Castell	Ferrer Segurióles	AHG, Gi-05, vol. 262, s.f., 1362/12/14
1363	Francesc Savarrés	Pere Bordils	Guillem Castell	Ferrer Segurióles	AHG, HSC, P, n. 986
1364	Francesc Savarrés		Guillem Castell	Ferrer Segurióles	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1. n. 1, s.f., 1364/12/30
1365	Francesc Savarrés	Pere Bordils	Guillem Castell	Ferrer Segurióles	AMGi, I.1.2.1., lligall n. 6, f. 105r, 1365/07/10
1366	Francesc Savarrés	Pere Bordils	Guillem Castell	Ferrer Segurióles	AMGi, I.1.2.1., lligall n. 2, s.f., 1366/03/14
1367	Francesc Savarrés	Pere Bordils	Guillem Castell		AMGi, I.1.1., n. 6 bis, f. 100r, 1367/07/29
1368	Francesc Savarrés	Francesc Santceloni	Jaume I Marcó	Nicolau Cavalleria	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 3, f. 14r, 1368/06/06
1369					-
1370	Francesc Savarrés	Bernat Vic	Jaume II Pabia	Guillem Bernat Beuda, curater	AHG, Gi-10, vol. 18, s.f., 1370/01/02
1371	Francesc Savarrés	Francesc Adroer, jurista	Pere II Ferrer, mercader	Simó Estrader, apotecari	AHG, Gi-01, vol. 190, f. 122v-126r, 1371/11/04
1372	Francesc Savarrés	Francesc Adroer, jurista	Pere Ferrer, mercader	Simó Estrader, apotecari	AHG, Gi-01, vol. 101, f. 113r, 1372/03/05
1373	Francesc Savarrés	Francesc Adroer, jurista	Pere Ferrer, mercader	Simó Estrader, apotecari	AHG, Gi-02, vol. 16, f. 135v, 1373/06/04
1374					-
1375					-
1376	Francesc Savarrés		Bernat Ferrer, draper	Guillem Dolcet, baster	AHG, Gi-07, vol. 15, s.f., 1376/03/20
1377					-
1378	Francesc Savarrés	Jaume Bordils	Pere de Bell-lloc	Bernat Vilar	AHG, Gi-01, vol. 210, f.

¹³³ AMGi, I.3.3.1.1., lligall n. 1, s.f., 1360/10/23.

1379	Francesc Savarrés	Jaume Bordils	Pere de Bell-lloc	Bernat Vilar	161r, 1378/09/20 AHG, Gi-07, vol. 18, f. 84r, 1379/08/22
1380	Francesc Savarrés	Jaume Bordils	Pere de Bell-lloc	Bernat Vilar	AHG, Gi-02, vol. 32, f. 6v, 1380/04/08
1381	Francesc Savarrés	Jaume Bordils	Pere de Bell-lloc		AHG, Gi-02, vol. 32, f. 4r-v, 1381/04/10
1382	-	Bernat Vic	Francesc Trilla	Guillem Bernat Beuda	AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1382/10/24
1383	-	Bernat Vic	Francesc Trilla	Guillem Bernat Beuda	AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1383/03/19
1384	-	Pere Moles, jurista	Francesc Trilla	Bonanat Riera	AHG, Gi-01, vol. 224, f. 165v, 1384/03/15
1385	-	Guillem II Domenja, doct en lleis	Francesc Trilla	Ramon Riera, sastre	AHG, Gi-05, vol. 422, s.f., 1385/05/15
1386	Ramon Paredalta, altre temps notari de Gi (nomenat a 1386/07/28) ¹³⁴	Bernat Estruç	Guillem II Guic	Bernat Saragossana	AHG, Gi-05, vol. 388, s.f., 1386/11/17
1387	Ramon Paredalta	Bernat Estruç	Guillem II Guic	Bernat Saragossana	AHG, Gi-09, vol. 13, s.f., 1388/08/26
1388	Ramon Paredalta	Bernat Estruç	Guillem II Guic	Bernat Saragossana	AHG, Gi-09, vol. 12, s.f., 1388/05/19/ AHG, HSC, P, n. 1087
1389	Ramon Paredalta	Bernat Estruç	Guillem II Guic	Bernat Saragossana	AHG, HSC, P, n. 1104
1390	Ramon Paredalta	Bernat Estruç	Guillem II Guic	Bernat Saragossana	AMGi, I.1.1., n. 21, f. 26v-28r, 1390/06/01
1391	Nicolau Puig	Pere Guillem I Sunyer	Berenguer Capella	Francesc Pellisser	AHG, Gi-10, vol. 35, f. 56r, 1391/08/04
1392		Pere Guillem I Sunyer	Berenguer Capella	Francesc Pellisser	AHG, Gi-09, vol. 21, [4 quad], f. 63r, 1392/09/27

¹³⁴ AMGi, I.1.1., n. 15, f. 60v-61r, i 61v-62v: 1386/07/28.

1393		Pere Guillem I Sunyer	Berenguer Capella	Francesc Pellisser	AHG, Gi-09, vol. 21, f. 103v-104r, 1393/01/18
1394		Eimeric II de la Via, llic en lleis	Bernat Vives	Francesc Escot, pelleter	AMGi, I.1.1., n. 29, f. 44r-v, 1394/03/20
1395		Eimeric II de la Via, llic en lleis	Bernat Vives	Francesc Escot, pelleter	AHG, Gi-09, vol. 24, f. 16v, 1395/04/29
1396		Guillem II Domenja, doct en lleis	Jaume Beuda	Pere Planell	AHG, Gi-09, vol. 25, f. 158r, 1396/07/01
1397	Francesc Bas	Guillem II Domenja, doct. en lleis	Jaume Beuda	Pere Planell	AHG, HSC, P, n. 1143
1398	Francesc Bas	Guillem II Domenja, doct en lleis	Jaume Beuda	Pere Planell	AHG, Gi-10, vol. 39, f. 41v, 1398/01/29
1399					-
1400	Francesc Bas	Guillem II Domenja, doct en lleis	Jaume Beuda	Pere Planell	AHG, HSC, P, n. 1161, 1400
1401	Francesc Bas	Guillem II Domenja, doct en lleis	Jaume Beuda	Ramon Figuera, blanq/ Francesc Esteve, paraire	AHG, Gi-10, vol. 45, f. 128r, 1401/12/09
1402		Repeteixen?			-
1403		Repeteixen?			-
1404		Repeteixen?			-
1405		Guillem II Domenja, doct en lleis	Jaume Beuda	Ramon Figuera, blanq/ Francesc Esteve, paraire	AHG, HSC, P, n. 1174
1406		Guillem II Domenja, doct en lleis	Jaume Beuda	Francesc Esteve, paraire	AHG, HSC, P, n. 1174
1407					-
1408					-
1409					
1410					
1411	Bernat Andreu Cases	Pere I Terrades		Joan Pidra	AHG, Gi-06, vol. 124, s.f., 1411/11/12
1412			Pere II Benet renuncia/Pere I Castell	Francesc Esteve	AMGi, I.1.1., n. 42, F 31r, 1412/04/19
1413	Bernat Andreu Cases		Pere I Castell	Francesc Esteve	AHG, Gi-06, vol. 133, s.f., 1413/08/18

1414	Bernat Andreu Cases	Narcís de la Via	Pere I Castell	Francesc Esteve	AHG, HSC, P, n. 1197
1415		Pere I Miró	Pere I Castell	Pere Bosc, apotecari	AHG, Gi-10, vol. 57, s.f., 1415/12/30
1416		Pere I Miró	Pere I Castell	Pere Bosc, apotecari	AHG, Gi-01, vol. 369, f. 78r-79v, 1416/08/27
1417	Joan Costa	Pere I Miró	Joan I Anglès	Pere Bosc, apotecari	AHG, HSC, P, n. 1230
1418				-	
1419	Joan Costa	Pere I Miró	Joan I Anglès, mercader	Pere Bosc, apotecari	AHG, Gi-05, vol. 453, s.f., 1419/02/17
1420	Joan Costa	Pere I Miró	Joan I Anglès, mercader	Pere Bosc, apotecari	AHG, HSC, P, n. 1232
1421				-	
1422	Joan Costa	Francesc II Santceloni, mor / Francesc I Seguriolles ¹³⁵	Jaume Anglès	Guillem Pellisser	AMGi, I.1.1., n. 46, f. 105v, 1422/12/24
1423	Joan Costa	Francesc I Seguriolles	Jaume Anglès	Francesc Respart	AHG, Gi-01, vol. 391, s.f., 1423/04/21
1424	Joan Costa	Francesc I Seguriolles	Jaume Anglès	Francesc Respart	AHG, HSC, P, n. 1243
1425	Joan Costa	Francesc I Seguriolles	Jaume Anglès	Francesc Respart	AHG, Gi-01, vol. 398, s.f., 1425/11/19
1426	Joan Costa ¹³⁶	Pere Guillem Sunyer	Antoni Roca, draper	Jaume Arloví, barber	AHG, Gi-08, vol. 12, s.f., 1426/10/02
1427				-	
1428				-	
1429		Pere Guillem Sunyer	Antoni Roca, draper	Jaume Arloví, barber + Joan Pidra (explícitament han de ser 4)	AHG, Gi-01, vol. 402, s.f., 1429/02/01; AMGi, I.1.1., n. 49, F 64v, 1429/01/01
1430		Pere I Terrades	Bernat Vilarnau	Guillem Muntanya (serà cirurgià de l'hospital també)	AMGi, I.1.1., n. 49, f. 84v, 1429/12/30
1431					

¹³⁵ Substitueix el primer: AMGi, I.1.1., n. 46, f. 105v, 1422/12/24.

¹³⁶ Encara que no sigui possible documentar-ho, probablement continuà com a comanador fins l'any 1443, quan morí: AHG, Gi-02, vol. 205, f. 64r-67r, 1443/03/02.

1432		Pere I Terrades	Bernat Vilarnau	Guillem Muntanya	AHG, Gi-02, vol. 172, f. 1v-2r, 1432/09/30
1433		Pere I Terrades	Bernat Vilarnau	Guillem Muntanya	AHG, HSC, P, n. 1271
1434					-
1435					-
1436		Eimeric de la Via, c Gi	Bernat Vilarnau	Guillem Muntanya	AHG, Gi-01, vol. 416, s.f., 1436/12/24
1437					-
1438		Eimeric de la Via	Pere II Castell		AHG, Gi-10, vol. 96, s.f., 1438/12/12
1439					-
1440				Pere Feliu Bas (juntament amb els que ja hi ha?)	AMGi, I.1.1, n. 55, F 62r, 1440/01/02
1441		Pere Escala	Antoni Portell	Pere Feliu Bas	AHG, HSC, P, n. 1282
1442					-
1443	Onofre Serra	Pere II Miró	Antoni Portell	Bernat Marrocs	AHG, HSC, P, n. 1286

Taula 40: Escrivans de la juraderia i el consell de la ciutat (1345-1445)

Any	Escrivà	Referència
1345	Ramon Bruguera	Exerceix la funció des de 1339: R. ALBERCH FUGUERAS, «Arxius i arxivística a les comarques gironines...», p. 525
1346	Ramon Bruguera	
1347	Ramon Bruguera	
1348	Ramon Bruguera	
1349	Ramon Bruguera	
1350	Ramon Bruguera	
1351	Ramon Bruguera	
1352	Ramon Bruguera	
1353	Ramon Bruguera	
1354	Ramon Bruguera	
1355	Ramon Bruguera	
1356	Ramon Bruguera	
1357	Ramon Bruguera	
1358	Ramon Bruguera	
1359	Ramon Bruguera	
1360	Ramon Bruguera	
1361	Ramon Bruguera	
1362	Ramon Bruguera	
1363	Ramon Bruguera	
1364	Ramon Bruguera	
1365	Ramon Bruguera	
1366	Ramon Bruguera	
1367	Ramon Bruguera	
1368	Ramon Bruguera	
1369	Ramon Bruguera	
1370	Ramon Bruguera	
1371	Ramon Bruguera	
1372	Ramon Bruguera (mor abans del juliol de 1373) ¹³⁷	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, f. 88r, 1372/06/18
1373	Bonanat Nadal (actua com a mínim a partir del maig de 1373) ¹³⁸)	
1374	Bonanat Nadal	
1375	Bonanat Nadal	
1376	Bonanat Nadal	
1377	Bonanat Nadal	
1378	Bartomeu Tord	Acta del relleu: AMGi, I.1.1., n. 9, f. 8r-9v, 1378/01/01
1379	Bartomeu Tord	
1380	Bartomeu Tord	
1381	Bartomeu Tord	
1382	Bartomeu Tord	
1383	Bartomeu Tord	
1384/10	Bartomeu Tord	

¹³⁷ AHG, Gi-09, vol. 2, s.f., 1373/07/20.

¹³⁸ AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg. 2, f. 45v-53v, 1374/08/09.

1385	Pere Pinós i Guillem de Dons (ja havien actuat en algun moment l'any 1384 ¹³⁹)	AHG, Gi-05, vol. 421, s.f., 1384/10/22; confirmació reial: ACA, C, reg. 945, f. 198v-200r, 1385/10/20
1386	Pere Pinós i Guillem de Dons	
1387	Pere Pinós i Guillem de Dons	
1388	Pere Pinós i Guillem de Dons	
1389	Pere Pinós i Guillem de Dons	
1390	Pere Pinós i Guillem de Dons	
1391	Pere Pinós i Guillem de Dons	
1392	Pere Pinós i Guillem de Dons	
1393	Pere Pinós i Guillem de Dons	
1394	Pere Pinós i Guillem de Dons	
1395	Pere Pinós i Guillem de Dons	
1396	Pere Pinós i Guillem de Dons	
1397	Pere Pinós i Guillem de Dons	
1398	Pere Pinós i Guillem de Dons	
1399	Pere Pinós i Guillem de Dons	
1400	Pere Pinós i Guillem de Dons	
1401	Pere Pinós i Guillem de Dons	
1402	Pere Pinós i Guillem de Dons	
1403	Pere Pinós i Guillem de Dons	
1404	Pere Pinós i Guillem de Dons	
1405	Pere Pinós i Guillem de Dons	
1406	Pere Pinós i Guillem de Dons	
1407	Pere Pinós i Guillem de Dons (probablement mor aquell any) ¹⁴⁰	
1408	Pere Pinós	
1409	Pere Pinós	
1410	Pere Pinós	
1411	Pere Pinós	
1412	Pere Pinós	
1413	Pere Pinós	
1414	Pere Pinós	
1415	Pere Pinós	
1416	Pere Pinós	
1417	Pere Pinós	
1418	Pere Pinós	
1419	Pere Pinós	
1420	Pere Pinós (mor aquell any ¹⁴¹)/ el relleva Miquel Pere	AMGi, I.3.3.1.2., llig. 6, reg. 1, f. 102r, 1420
1421	Miquel Pere	AMGi, I.1.1, n. 46 [anomenat primer llibre dels jurats de Miquel Pere]
1422	Miquel Pere	
1423	Miquel Pere	
1424	Miquel Pere	
1425	Miquel Pere	
1426	Miquel Pere	
1427	Miquel Pere	

¹³⁹ AMGi, I.3.1.5. llig. 2, f. 76r, c.1390.

¹⁴⁰ AHG, Gi-11, vol. 29, s.f., 1407/05/13.

¹⁴¹ AMGi, I.3.3.1.2., llig. 6, reg. 1, f. 111r, 1420.

1428	Miquel Pere	
1429	Miquel Pere	
1430	Miquel Pere	
1431	Miquel Pere	
1432	Miquel Pere	
1433	Miquel Pere	
1434	Miquel Pere	
1435	Miquel Pere	
1436	Miquel Pere	
1437	Miquel Pere	
1438	Miquel Pere	
1439	Miquel Pere	
1440	Miquel Pere	
1441	Miquel Pere	
1442	Miquel Pere	
1443	Miquel Pere	
1444	Miquel Pere	
1445	Miquel Pere mor ¹⁴²	

¹⁴² AMGi, I.1.2.1., llig 9, reg. 4, f. 76r, 1445/10/03.

TAULA 41: Tresorers de la ciutat (1355-1384)

Any	Individu	Càrrec	Referència
1355	Ramon II Medir	Co-clavari	AMGi, I.1.1., n. 2, f. 155v-157v, 1356/11/17
1355	Joan Cervià	Co-clavari	AMGi, I.1.1., n. 2, f. 155v-157v, 1356/11/17
1356	?		
1356	?		
1357	Ramon II Medir	Clavari de les imposicions	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, f. 20r, 1358/05/12
1357	Tots 6 jurats	Comptes dels jurats	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, f. 20r, 1358/11/10
1358	Ponç Malarç	Clavari de les imposicions	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, f 61r-v, 1359/04/03.
1358	?	Tinent comptes jurats	
1359	?	Clavari de les imposicions	
1359	Tots 6 jurats	Comptes dels jurats	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, s.f., 1360/02/14 ¹
1360	Ponç Malarç	Clavari de les imposicions	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, s.f., 1360/02/15.
1360	Bernat Ferrer	Tinent comptes dels jurats	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, s.f., 1360/11/18
1361	Ponç Malarç	Clavari de les imposicions	AMGi, I.1.1., n. 5, f. 101r, 1362/04/21.
1361	Tots 6 jurats	Comptes dels jurats	AMGi, I.1.1., n. 5, f. 101v-102r, 1362/04/21
1362	Ramon II Medir	Clavari de les imposicions	AMGi, I.1.1., n. 5, f. 113v, 1362/07/02
1362	?	Tinent comptes dels jurats	
1363	Ramon II Medir	Clavari de les imposicions	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, f. 15r, 1363/05/18
1363	?	Tinent comptes dels jurats	
1364	Ramon II Medir	Clavari de les imposicions	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, f. 64r-v; 1364/01/01
1364	Guillem Hospital?	Tinent dels comptes dels jurats	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, f. 150v, 1364/10/05
1365	Ramon II Medir	Clavari de les imposicions	AMGi, I.1.1., n. 7, f. 138v-139v, 1367/12/09
1365	Bartomeu Benet	Tinent dels comptes dels jurats	AMGi, I.1.1., n. 7, f. 138v-139v, 1367/12/09
1366	Ramon II Medir	Clavari de les imposicions	AMGi, I.1.1., n. 6, f. 48v, 1366/01/19

¹ Els receptors auditen els comptes generats pels jurats pel seu ofici. L'encapçalament del quadern diu: «aquest quadern és del comta de la ciutat per un dels jurats».

1366	Bernat Vilar	Tinent dels comptes dels jurats	AMGi, I.1.2.1., llig. 6, f 223r-v, 1366/12/30
1367	Ramon II Provençal	Clavari de les imposicions	AMGi, I.1.2.1., llig. 6, f 191r-193r, 1367/01/20
1367	Joan Rovira?	Clavari dels jurats	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, quadern 2, F 2r-3v, 1373/01/26.
1368	Ramon II Provençal	Clavari de les imposicions	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg. 2, f. 10v-11r, 1373/07/02; AMGi, I.3.3.1.1., llig. 3, f. 2, 1368/04/19
1368	?	Tinent de comptes dels jurats	
1369	Francesc Trilla	Clavari imposicions	AMGi, I.1.2.1., llig. 6, f 280r-281r, 1371; AMGi, I.3.3.1.1., llig. 3, s.f., 1369/03/17
1369	?	Tinent comptes dels jurats	
1370	Francesc Trilla	Clavari imposicions (o de la ciutat)	AMGi, I.1.1., n. 6 bis, f. 27r, 1370/02/18
1370	?	Tinent comptes dels jurats	
1371	Francesc Trilla	Clavari imposicions (o de la ciutat)	AMGi, I.3.3.1.2., reg. 2
1371	Francesc Gornall	Comptes dels jurats	AMGi, I.1.2.1., llig. 6, f. 280r, 1371?144
1372	Ramon II Provençal	Clavari de la ciutat	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg. 2, f. 11r-v, 1373/07/02145
1372	Tots 6 jurats	Comptes jurats	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg. 2, f. 11r-v, 1373/07/02
1373	Ramon II Provençal	Clavari de la ciutat	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg. 2, f. 4v, 1373/04/08
1373	?	Tinent comptes dels jurats	
1374	Berenguer Hospital/ Bernat II Ferrer?	Clavari de la ciutat (s'alternen?)	AHG, Gi-10, vol. 5, AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg 2, f 22v, 1374/04/07; AMGi, I.1.1., n. 10, f. 46r, 1380/12/01
1374		No existeix clavari dels jurats	
1375	Ramon II Medir	Clavari de les imposicions	AHG, Gi-10, vol. 5, s.f. (1375/07/03), s.f. 1375/09/13146.
1375	Guillem Dolcet	Clavari dels jurats	AMGi, I.3.3.1.5., llig. 1,

¹⁴⁴ Comptant que un dels jurats és fora a Sardenya i la resta moren per la pesta.

¹⁴⁵ Pel reco de comptes, s'auditen conjuntament, tot i haver-se inscrit en 2 quaderns dif els comptes dels jurats i els del clavari de la ciutat.

¹⁴⁶ Les llacunes en la documentació dels anys 1374 i 1375 ens impedeixen assegurar que exercís el càrrec.

			f. 9r, s.d.
1376	Francesc Jalbert	Clavari de la ciutat	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg 2, s.f., 1376/04/24
1376	Pere II Closella	Clavari dels jurats	AMGi, I.1.2.1., llig. 6, reg. 2, f. 2r-v, 1377/01/01
1377	Pere Tortosa	Clavari de les imposicions	AMGi, I.1.2.1., llig. 6, reg. 2, f. 36r, 1377/03/20
1377	Ramon II Medir	Clavari dels jurats	AMGi, I.1.1., n. 16 bis, f. 15r-17r, 1387/01/10
1378	Pere Ferrer	Clavari de la ciutat	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, reg. de 1380, f. 41r-42r, 1380/05/31.
1378	?		
1379	Narcís Gornall	Clavari de la ciutat	AMGi, I.1.1., n. 9, f. 29r-30r, 1379/02/14
1379	?		
1380	Narcís Gornall	Clavari dels jurats i de la ciutat	AMGi, I.1.1., n. 10, f. 8r-10v, 1380/01/08
1381	Bonanat Cerir	Clavari de les imposicions	AMGi, I.3.3.1.2., reg. 5, 1383
1381	?		
1382	Bonanat Cerir	Clavari de les imposicions	AMGi, I.1.1., n. 22, f. 11v-14r, 1390/10/27
1382	Guillem Bernat Beuda (1382/10/04-1382/12/31)	Clavari dels jurats	AMGi, I.1.1., n. 26, f. 27v-28r, 1392/12/23
1383	Bonanat Cerir	Clavari de les imposicions	AMGi, I.1.1., n. 12, f. 5r-v, 1383/01/28
1383	Joan Marcó Berenguer I Hospital	Clavari de restes d'imposicions	AMGi, I.1.1., n. 12, f. 15r-v, 1383/06/01
1383	Potser un dels anteriors essent tots dos jurats?	Clavari dels jurats?	
1384	No n'hi ha	Clavari imposicions	AMGi, I.1.1., n. 13, f. 1v-3r, 1384/03/10; AMGi, I.3.3.1.5., llig. 2, f. 23r.
1384	Pere Romeu	Clavari dels jurats i de restes d'imposicions i talles	AMGi, I.1.1., n. 13, f. 22r-v, 1384/08/22; AMGi, I.1.1., n. 24, f. 32v-33r, 1391/10/09

TAULA 42: Clavaris de les imposicions de la ciutat (1355-1443)

Any	Individu	Professió	Mà	Referència
1355	Ramon I Medir	canviador	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 2, f. 155v-157v, 1356/11/17
1356	?			
1357	Ramon I Medir	canviador	mitjana	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, f. 20r, 1358/05/12
1358	Ponç Malarç	canviador	major?	AMGi, I.3.3.1.1., llig., 1, f 61r-v, 1359/04/03.
1359	?			
1360	Ponç Malarç	canviador	major?	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, s.f., 1360/02/15.
1361	Ponç Malarç	canviador	major?	AMGi, I.1.1., n. 5, f. 101r, 1362/04/21.
1362	Ramon I Medir	canviador	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 5, f. 113v, 1362/07/02
1363	Ramon I Medir	canviador	mitjana	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, f 15r, 1363/05/18
1364	Ramon I Medir	canviador	mitjana	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, f 64r-v; 1364/01/01
1365	Ramon I Medir	canviador	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 7, f. 138v-139v, 1367/12/09
1366	Ramon I Medir	canviador	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 6, f. 48v, 1366/01/19
1367	Ramon II Provençal	mercader	mitjana	AMGi, I.1.2.1., llig. 6, f 191r- 193r, 1367/01/20
1368	Ramon II Provençal	mercader	mitjana	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg. 2, f. 10v-11r, 1373/07/02; AMGi, I.3.3.1.1., llig. 3, f. 2, 1368/04/19
1369	Francesc Trilla	mercader	mitjana	AMGi, I.1.2.1., llig. 6, f 280r- 281r, 1371; AMGi, I.3.3.1.1., llig. 3, s.f., 1369/03/17
1370	Francesc Trilla	mercader	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 6 bis, f. 27r, 1370/02/18
1371	Francesc Trilla	mercader	mitjana	AMGi, I.3.3.1.2.,

				reg. 2
1372	Ramon II Provençal	mercader	mitjana	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg. 2, f. 11r-v, 1373/07/02
1373	Ramon II Provençal	mercader	mitjana	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg. 2, f. 4v, 1373/04/08
1374	Berenguer II Hospital/ Bernat II Ferrer?	mercader	menor-mitjana / mitjana	AHG, Gi-10, vol. 5, AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg 2, f 22v, 1374/04/07; AMGi, I.1.1., n. 10, f. 46r, 1380/12/01
1375	Ramon I Medir	canviador	mitjana	AHG, Gi-10, vol. 5, s.f. (1375/07/03), s.f. 1375/09/13
1376	Francesc Jalbert	mercader	mitjana	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg 2, s.f., 1376/04/24
1377	Pere Tortosa	mercader	menor	AMGi, I.1.2.1., llig. 6, reg. 2, f. 36r, 1377/03/20
1378	Pere II Ferrer	mercader	menor-mitjana	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, reg. de 1380, f. 41r-42r, 1380/05/31.
1379	Narcís Gornall	mercader	major	AMGi, I.1.1., n. 9, f. 29r-30r, 1379/02/14
1380	Narcís Gornall	mercader	major	AMGi, I.1.1., n. 10, f. 8r-10v, 1380/01/08
1381	Bonanat Cerir	mercader	mitjana	AMGi, I.3.3.1.2., reg. 5, 1383
1382	Bonanat Cerir	mercader	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 22, f. 11v-14r, 1390/10/27
1383	Bonanat Cerir	mercader	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 12, f. 5r-v, 1383/01/28
1384	no n'hi ha			AMGi, I.1.1, n. 13, f. 1v-3r, 1384/03/10; AMGi, I.3.3.1.5., llig. 2, f. 23r.
1385	Jaume Beuda	mercader	mitjana	AMGi, I.3.3.1.5., llig. 2, f. 1r, 1385/05/17
1386	Jaume Beuda	mercader	mitjana	AMGi, I.3.3.1.5., llig. 2, f. 1r, 1385/05/17

1387	Jaume Beuda	mercader	mitjana	AMGi, I.3.3.1.5., llig. 2
1388	Jaume Beuda	mercader	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 16bis, f. 65v-67r, 1388/01/09
1389	Jaume Beuda	mercader	mitjana	AMGi, I.3.3.1.5., llig. 2
1390	Jaume Beuda	mercader	mitjana	AMGi, I.3.3.1.5., llig. 2
1391	Bonanat Cerir	mercader	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 23, f. 22r-26r, 1391/01/28
1392	Bonanat Cerir	mercader	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 25, f. 9r-10r, 1392/01/01
1393	Joan Marcó	mercader	mitjana	AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1392/12/27
1394	Pere II Net	mercader	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 29, f. 36v-39v, 1394/02/05
1395	Pere II Net	mercader	mitjana	AMGi, I.2.3., llig. 3, reg. 2
1396	Pere II Net	mercader	mitjana	AMGi, I.2.1., n. 9, s.f., 1394/12/27
1397	Francesc II Santceloni	patrici	major	AMGi, I.1.1., n. 33, f. 25r, 1397/04/30
1398	Miquel Santacília	mercader	mitjana	AMGi, I.3.3.1.2., llig. 3, reg. 2
1399	Pere Trilla	-	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 34, f. 19v-20v, 1399/01/17
1400	Francesc II Santceloni	patrici	major	AMGi, I.1.1., n. 35, f. 23r-24v, 1400/01/21
1401	Guillem II Julià	mercader	mitjana	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 13, reg. 2, s.f., 1401/03/11
1402	Guillem II Julià	mercader	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 36, f. 53v-55r, 1402/01/16
1403	Guillem II Julià	mercader	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 38, f. 12v-14v
1404	Guillem II Julià	mercader	mitjana	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 15, reg. 2
1405	Guillem II Julià	mercader	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 39, f. 18r-19r, 1405/01/23
1406	Guillem II Julià	mercader	mitjana	AMGi, I.2.1., llig. 2, s.f., 1406/01/04
1407	Lluís Tord	mercader	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 40, f. 3r-6r, 1407/01/07

1408	Lluís Tord	mercader	mitjana	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 17, reg. 2
1409	Miquel Santacília	mercader	mitjana	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 18, reg. 1
1410	Miquel Santacília	mercader	mitjana	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 18, reg. 2
1411	Miquel Santacília / Pere II Tortosa	mercader / mercader	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 41, f. 8v, 1411/01/01; substitució: Id, f. 16r-17r, 1411/01/21
1412	Jaume I Gironella	escrivà	menor- mitjana	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 19, reg. 3
1413	Lluís Tord	mercader	mitjana	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 18, reg. 3, f. 57r, 1413/04/23
1414	Lluís Tord	mercader	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 43, f. 10r-11r, 1414/01/04
1415	Miquel II Vilar	apotecari	menor	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 20, reg. 2
1416	Miquel II Vilar	apotecari	menor	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 20, reg. 3
1417	Miquel II Vilar	apotecari	menor	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 21, reg. 1
1418	Miquel II Vilar	apotecari	menor	AMGi, I.1.1., n. 44, f. 8r-v, 1418/01/01
1419	Miquel II Vilar	apotecari	menor	AMGi, I.1.1., n. 45, f. 11r-12v, 1419/01/26
1420 (nomenat fins l'any 1423)	Miquel II Vilar	apotecari	menor	AMGi, I.1.1., n. 46, f. 103r-v, 1422/12/01
1421	Miquel II Vilar	apotecari	menor	AMGi, I.1.1., n. 46, f. 104r-v, 1422/12/01
1422	Miquel II Vilar	apotecari	menor	AMGi, I.1.1., n. 46, f. 103r-v, 1422/12/01
1423	Miquel II Vilar	apotecari	menor	AMGi, I.1.1., n. 47, f. 36r-v, 1424/08/23
1424 (nomenat per 5 anys més)	Miquel II Vilar	apotecari	menor	AMGi, I.1.1., n. 47, f. 6v-9r (1424/01/01), 9v (1424/01/04)
1425	Miquel II Vilar	apotecari	menor	AMGi, I.1.1., n. 47, f. 109r-v, 1426/01/01
1426	Miquel II Vilar	apotecari	menor	
1427	Miquel II Vilar	apotecari	menor	AMGi, I.1.1., n. 49, f. 52r-v, 1429/01/04

1428	Miquel II Vilar	apotecari	menor	AMGi, I.1.1., n. 49, f. 62v-63v, 1429/01/01
1429 (se li encomanen totes dues clavaries durant els següents 10 anys)	Miquel II Vilar	apotecari	menor	AMGi, I.1.1., n. 49, f. 62v-63v, 1429/01/01
1430	Miquel II Vilar	apotecari	menor	AMGi, I.1.1., n. 51, f. 62r, 1432/12/30
1431	Miquel II Vilar	apotecari	menor	AMGi, I.1.1., n. 51, f. 63r, 1432/12/30
1432	Miquel II Vilar	apotecari	menor	AMGi, I.1.1., n. 51, f. 110r-v, 1433/12/31
1433	Miquel II Vilar	apotecari	menor	AMGi, I.1.1., n. 51, f. 118r-v, 1433/10/19
1434	Miquel II Vilar	apotecari	menor	AMGi, I.1.1., n. 52, f. 113r, 1435/12/30
1435	Miquel II Vilar	apotecari	menor	AMGi, I.1.1., n. 52, f. 116r, 1436/01/01
1436	Miquel II Vilar	apotecari	menor	AMGi, I.1.1., n. 54, f. 63r-v, 1438/01/02
1437	Miquel II Vilar	apotecari	menor	AMGi, I.3.3.1.2., llig. 10
1438	Miquel II Vilar	apotecari	menor	AMGi, I.3.3.1.2., llig. 10
1439	Bernat Vilarnau	mercader	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 55, f. 13r-14r, 1439/01/16
1440	Joan Cavalleria	mercader	mitjana-major	AMGi, I.1.1., n. 55, f. 62v-63v, 1440/01/05
1441	Guillem Coll	apotecari	menor	AMGi, I.1.1., n. 56, f. 17r-19r, 1441/01/09
1442 (fins 1442/05/30)	Jaume II Gironella ¹⁴⁷	mercader	menor-mitjana	AMGi, I.1.1., n. 56, f. 63r-65v, 1442/01/04
1443	Jaume Feliu Calvó ¹⁴⁸	notari	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 56, f. 176r-177v, 1443/06/11

¹⁴⁷ És nomena regent el notari Berenguer Ferrer sa Sala: AMGi, I.1.1, n. 56, f. 175v-176r, 1443/05/27. És rellevat pel notari Jaume Feliu Calvó: AMGi, I.1.1, n. 56, f. 176r-177v, 1443/06/11

¹⁴⁸ Actua de regent o lloctinent seu el mercader (i futur canviador) Joan Rovira: AMGi, I.1.1., n. 56, f. 177v, 1443/06/14.

TAULA 43: Clavaris dels jurats de la ciutat (1385-1436)

Any	Nom	Professió	Mà	Ref. arxivística
1385	Guillem Banyils	notari	menor	AMGi, I.1.1., n. 22, f. 41r-42r, 1391/12/02
1386	Bonanat II Cerir	mercader	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 15, f. 25v, 1386/01/15; AMGi, I.1.1., n. 22, f. 11v-14r, 1390/10/27
1387-1388/04	Pere Serra	albadiner	menor	AMGi, I.1.1., n. 16, bis, f. 23r, 1387/02/30
1388/04-12	Narcís Albert	mercader	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 17, f. 21r-v, 1388/04/21; AMGi, I.1.1., n. 21, f. 81v, 1390/09/06; AMGi, I.1.1., n. 23, f. 35r, 1391/02/15
1389	Joan Vinyoles	no ofici	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 18, f. 14r, 1389/01/23
1390	Jaume Aulina, substituït per Arnau II Ramada	albadiner-mercader / blanquer	menor / menor	AMGi, I.1.1., n. 20, f. 8v, 1390/01/02; substitució a; AMGi, I.1.1., n. 21, f. 69r, 1390/07/29; més ex d'actuació efectiva
1391	Bernat Vives	mercader	mitjana	AMGi, I.3.3.1.2., llig. 2, reg. 1
1392	Joan Marcó	mercader	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 25, f. 15v-16r
1393	Andreu Figuera / Guillem Devesa (substitueix Figuera, que no formava part de l'executiu des de 1393/01/12)	sastre / paraire	menor / menor	AMGi, I.1.1., n. 26, f. 40r, 1393/01/17; AMGi, I.1.1., n. 28, f. 8r, 1393/11/01
1394	Pere II Castell ¹⁴⁹	no ofici	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 29, f. 12r-v, 1394/01/02
1395	Berenguer Arloví	apotecari	menor	AMGi, I.1.1., n.

¹⁴⁹ En absència seva, el supleix temporalment el tintorer Guillem Banyils: AMGi, I.1.1., n. 30, f. 61r-v, 1394/08/02.

				31, f. 10r-v, 1394/12/04
1396	Andreu Figuera	sastre	menor	AMGi, I.1.1., n. 32, f. 15r-16v, 1396/08/04
1397	Pere I Terrades	patrici	major	AMGi, I.1.1., n. 33, f. 41r-44v
1398	Bernat Llémena	mercader	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 34, f. 34r-35r, 1399/03/13
1399	Guillem II Bell-lloc	mercader	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 34, f. 8v-9v
1400	Narcís Albert	mercader	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 35, f. 11r-12r, 1400/01/07
1401-1401/06/07	Narcís Albert (substituit durant cert temps per Guillem II Julià, clavari de les imposicions)	mercader	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 36, f. 23v-24r, 1401/06/01 ; 2a Substitució temporal: AMGi, I.3.3.1.1., llig. 13, reg. 2, s.f., 1401/05/24
1401/06/07-1402	Andreu Figuera	sastre	menor	AMGi, Esborrany dels Manuals d'Acords, fragments de manuals de 1401- 02, s.f., 1401/06/08:
1402	Andreu Figuera	sastre	menor	AMGi, I.1.1., n. 36, f. 78r-v, 1402/12/16
1403	Joan Ribot	especier	menor	AMGi, I.1.1., n. 38, f. 12r-v, 1403/01/03
1404	Bernat I Ricard	capeller	menor	AMGi, I.2.2., llig. 1, reg. 1, 1404.
1405	Jaume Eimeric	mercer	menor	AMGi, I.3.3.1.2., reg. 2
1406	Narcís Portell	escrivà	menor	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 19, reg. 1
1407	Ramon Caselles	mercader	major	AMGi, I.1.1., n. 40, f 6v-7r, 1407/01/05; AMGi, Urbanisme i obres, reg.11675, 2a part
1408	Nicolau Vilar	mercader	mitjana	AMGi, Urbanisme i obres, reg.11675, 2a part, llib

				d'èpoques propi
1409	Joan Jonquera	paraire	menor	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 18, reg. 3
1410	Nicolau Puig	mercader	mitjana	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 18, reg. 3
1411	Lluís Tord	mercader	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 41, f. 13v-14r, 1411/01/21
1412	Lluís Tord	mercader	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 42, f. 19r-v, 1412/01/05
1413	Pere II Castell	no ofici	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 43, f. 76r, 1414/12/01
1414	Pere Berenguer Joan Moles	botiguer	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 43, f. 11v-12r, 1414/01/10
1415	-			
1416	Jaume I Gironella	escrivà	menor	AMGi, I.1.1., n. 44, f. 57r, 1418/12/31
1417	Pere II Desvern	patrici	major	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 21, reg. 1
1418	Antoni Roca	mercader	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 44, f. 10r-v, 1418/01/05
1419	Antoni Portell	mercader	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 45, f. 8r-v, 1419/01/07
1420	Pere Berenguer Joan Moles	botiguer	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 47, f. 50v, 1424/12/30
1421	Pere Berenguer Joan Moles	botiguer	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 47, f. 50v, 1424/12/30
1422	Pere Berenguer Joan Moles	botiguer	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 47, f. 50v, 1424/12/30,
1423	Pere Berenguer Joan Moles	botiguer	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 46, f. 146r, 1424/01/02 (taxació de salari)
1424	Jaume Avellaneda	patrici	major	AMGi, I.1.1., n. 47, f. 10r, 1424/01/04
1425	Antoni Roca	mercader	mitjana	AMGi, I.1.1., n. 47, f. 68v, 1425/01/01
1426	Pere Guillem II Sunyer	patrici	major	AMGi, I.1.1., n. 48, f. 6r, 1426/01/03
1427	Pere I Terrades	patrici	major	AMGi, Esborrany dels Manuals d'Acords (1427),

				f, 95r, 1427/01/02
1428	Miquel II Vilar (se li encomanen totes dues clavaries alhora durant 10 anys)	especier	menor	AMGi, I.1.1., n. 49, f. 62v-63v, 1429/01/01
1429	Miquel II Vilar	especier	menor	-
1430	Miquel II Vilar	especier	menor	-
1431	Miquel II Vilar	especier	menor	AMGi, I.1.1., n. 51, f. 66r-v, 1432/12/30
1432	Miquel II Vilar	especier	menor	AMGi, I.1.1., n. 51, f. 62r, 1432/12/30
1433	Miquel II Vilar	especier	menor	AMGi, I.1.1., n. 51, f. 111r, 1433/12/31
1434	Miquel II Vilar	especier	menor	AMGi, I.1.1., 52, f. 53r, 1435/10/20
1435	Miquel II Vilar	especier	menor	AMGi, I.1.1., n. 52, f. 116v, 1436/01/01
1436	Miquel II Vilar	especier	menor	-

TAULA 44: Auditors de comptes nomenats pel consell (1345-1436)

Any	Auditor mà major	Auditor mà mitjana	Auditor mà menor	Referència
1345	Pere I Escala patrici	Bonanat Tornavells mercader	Ramon Puig mercader	AMGi, I.1.2.1., llig 5, reg. 2, f. 59r-64r, 1345/01/02
1346	Domènec Gornall patrici	Guillem I Santmartí draper	Guerau Constantins mercader	AMGi, I.1.1., n. 1, f. 20r-21v, 1346/09/02
1347	Pere I Escala patrici	Bernat I Sampsó draper	Guillem Massanet mercader	AMGi, I.1.2.1., llig. 5, f. 140v, 1346/06/05
1348	-	-	-	-
1349	Pere Albert patrici	Bonanat Hospital canviador	Ramon Colomers mercader	AMGi, I.1.2.1., llig. 5, f. 187r, s.d.
1350	-	-	-	-
1351	-	-	-	-
1352	-	-	-	-
1353	Domènec Gornall patrici	Bonanat Hospital canviador	Ramon II Medir canviador	AMGi, I.1.1., n. 2, f. 4r-5r, 1353/01/31
1354	-	-	-	-
1355	Bernat I Sarriera metge	Guillem I Bell-lloc mercader	Bernat Albuça mercader	AMGi, I.1.1., n. 2, f. 155v- 156r, 1356/11/17
1356	-	-	-	-
1357	Guillem Calvet patrici	Guillem Jordà canviador	Berenguer II Hospital mercader	AMGi, I.1.1., n. 2, f. 177r-v, 1357/04/13
1358	Domènec Gornall patrici	Ramon II Provençal mercader	Arnau Albert draper	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, f. 20r, 1358/05/12
1359	Francesc I Santceloni patrici	Arnau II Campllong mercader	Pere I Benet mercader	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, s.f., 1360/02/14.
1360	-	-	-	-
1361	-	-	-	-
1362	Pere I Bordils patrici-draper	Jaume I Marcó mercader	Guillem Hospital mercader	AMGi, I.1.2.1., llig. 6, reg. 4, 1362/01/01
1363	-	-	-	-

1364	Guillem II Sunyer patrici	Francesc Trilla mercader	Ramon Feixes mercader	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, f. 95r-99v, 1364/04/10
1365	-	-	-	-
1366	Pere I Bordils patrici-drapier	Jaume I Pabia mercader	Ferrer de Segurióles mercader	AMGi, I.1.1., n. 6 bis, f. 129r-130v, 1367/12/09
1367	Joan Albert patrici	Arnau II Campllong mercader	Pere Sifré peller	AMGi, I.1.1., n. 6 bis, f. 143r-v, 1367/12/31
1368	Francesc I de la Via patrici	Pere III Bell-lloc mercader	Ponç I Arnau blanquer	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg. 2, f. 2r-3v, 1373/01/26
1369	Bernat II Estruç patrici	Francesc Jalbort mercader	Ramon Cerir mercader	AMGi, I.1.2.1., llig. 6, f. 241v, 1369/12/11
1370	Francesc I de la Via patrici	Arnau II Campllong mercader	Pere Montcanut mercader	AMGi, I.1.2.1., llig. 6, f. 245v-246r, 1370/02/07
1371	Francesc Gornall patrici	Bernat Ribot draper	En Riaró?	AMGi, I.3.3.1.2., llig. 1, reg. 2, f. 5v, 1371
1372	Bernat I Sitjar, patrici ¹⁵⁰	-	-	-
1373	Francesc I Santceloni patrici	Arnau II Campllong mercader	Guillem Dolcet baster	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg. 2, f. 11r-v, 1373/07/02
1374	-	-	-	-
1375	-	-	-	-
1376	-	-	-	-
1377	Ramon Prat patrici	Joan Medir no ofici	Jaume Aulina albadiner-mercader	AMGi, I.1.2.1., llig. 6, reg. 2, f. 3r, 1377/01/02
1378	-	-	-	-
1379	Pere I Bordils patrici-drapert ¹⁵¹	Bonanat I Cerir mercader	Guillem Bernat Beuda cuireter-mercader	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, f. 1r- 2r, 1379/07/29; els auditors van ser nomenats pel propi duc amb lletra de 1379/06/08

¹⁵⁰ El dia 1372/01/26: Bernat Sitjar, c Gi, després d'haver estat nomenat auditor de comptes, diu que està ocupat en altres negocis i cedeix el seu lloc al cuireter Guillem Bernat Beuda: AHG, Gi-03, vol. 16, f. 122r.

¹⁵¹ Possiblement rellevat a mitjan exercici pel mercader de la mà mitjana Francesc Trilla: AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, llib 1380, f. 6v, 1380/01/26.

1380	Pere I Bordils patrici-draper	Bonanat I Cerir mercader	Guillem Bernat Beuda cuireter-mercader	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, f. 41r-42r, 1380/01/08.
1381	-	-	-	-
1382	-	-	-	-
1383	-	-	-	-
1384	-	-	-	-
1385	-	-	Pere Estanyol ¹⁵² mercader	-
1386	Ramon Prat patrici	Berenguer III Hospital mercader	Ponç I Arnau blanquer	AMGi, I.1.1., n. 15, 1386 (relació inicial)
1387	-	-	-	-
1388	-	-	-	-
1389	Francesc II Santceloni patrici	Bernat Llémena mercader	Narcís Julià draper	AMGi, I.1.1., n. 18, f. 83v, 1389/08/03
1390/01/01- 1390/07/06	Guillem I Calvet patrici	Bernat Llémena mercader	Pere I Perpinyà paraire	AMGi, I.1.1., n. 20, 1390 (relació inicial)
1390/07/07- 1390/12/31 ¹⁵³	Martí de Vic patrici	Bonanat I Cerir mercader	Pere Planell sastre	AMGi, I.1.1., n. 21, f. 56r- 59v, 1390/07/07
1391	Pere II Bordils patrici	Pere II Castell no ofici	Jordi Bassó paraire	AMGi, I.1.1., n. 23, f. 16r-v, 1391/01/13
1392	Narcís de la Via patrici	Francesc Massana desconegut	Francesc Cerir bossor ¹⁵⁴	AMGi, I.1.1., n. 25, f. 2r-8v, 1392/01/01
1393	-	Bernat Vives? mercader	Guillem Banyils? notari	AMGi, I.1.1., n. 28, f. 15v, 1393/12/13
1394	Bernat I Reixac patrici	Pere II Net mercader	Pere Planell sastre	AMGi, I.1.1., n. 29, f. 42r-v, 1394/02/09
1395	-	-	-	-
1396	-	-	-	-

¹⁵² L'any 1389 rep salari per haver estat auditor de comptes l'any 1385: AMGi, I.1.1., n. 18, f. 80v, 1389/05/29.

¹⁵³ En consell es revoquen els citats auditors de comptes: AMGi, I.1.1., n. 21, f. 98r-99v, 1390/09/09. Però continuen actuant a 1390/09/20: AMGi, I.1.1., n. 22, f. 3r-v, 1390/09/20.

¹⁵⁴ Possiblement fou rellevat per Bernat Batlle amb acta de 1392/05/25: AMGi, I.1.1., n. 26, f. 19r, 1392/12/10.

1397	-	-	-	-	-	-
1398	-	-	-	-	-	-
1399	-	-	Joan Marcó/Bernat I Geroní ¹⁵⁵ mercaders	-	-	-
1400	Ramon Caselles ¹⁵⁶ / Pere I Sunyer	Ramon Gil notari	Bernat I Geroní ¹⁵⁵ mercaders	Joan Valldemia paraire	AMGi, I.1.1., n. 35, f. 1r, 1400.	
1401 fins 1401/06/07	Pere II Bordils patrici	Bernat I Geroní mercader	Bernat I Geroní mercader	Francesc Guic hostaler	AMGi, I.1.1., n. 36, f. 23v, 1401/05/27	
1401/06/07- 1402	Guillem II Calvet patrici	Pere Masaller mercader	Pere Masaller mercader	Ramon Figuera blanquer	AMGi, I.1.1., n. 36, f. 26r- 28r, 1401/06/07	
1403	Ramon I Sampsó, patrici ¹⁵⁷ /Francesc II Adroer, patrici	Lluís Tord mercader	Lluís Tord mercader	Bernat I Ricard capaller	AMGi, I.1.1., n. 38, f. 58v- 59v, 1403/11/15	
1404	-	-	-	-	-	
1405	-	-	-	-	-	
1406	-	-	-	-	-	
1407	Nicolau Puig mercader	Narcís Huguet de Portell mercader	Narcís Huguet de Portell mercader	Guillem Pellisser especier	AMGi, I.1.1., n. 40, f. 1r-v, 1407/01/01, AMGi, Urbanisme i obres, reg. 11675, f. 14r, 1408/03/12	
1408	Pere Guillem II Sunyer patrici	Pere II Castell no ofici	Pere II Castell no ofici	Ponç II Arnau mercader	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 17, reg. 1, f. 178v, 1408/12/24	
1409	-	-	-	-	-	
1410	Patllari Serradell metge	Nicolau Vilar mercader	Nicolau Vilar mercader	Guillem Pellisser especier	AMGi, I.1.1., n. 41, f. 17v-19r, 1411/01/23. Citats com a receptors de l'any anterior, és a dir de 1410; id a ibid, f.	

¹⁵⁵ Segons AMGi, I.1.1., n. 34, f. 35v, 1399/03/15: Joan Marcó havia estat elegit «rebedor», però no vol exercir el càrrec i és nomenat en lloc seu Bernat I Geroní

¹⁵⁶ Hi renuncia i és substituït pel segon: AMGi, I.3.3.1.1., llig. 13, reg. 2, s.f., 1400/09/13.

¹⁵⁷ No sabem si fou substituït per Francesc II Adroer o qe, en canvi, Sampsó era auditor de comptes amb algú altre des de principi d'any, atès que a 1403/03/26, el consell donà poder als jurats per nomenar-li un substituït: AMGi, I.1.1., n. 36, f. 97r-98v, 1403/03/26.

1411	Nicolau Bordils, patrici-mercader/Guillem II Bell-lloc ¹⁵⁸	Jaume Anglès mercader	Francesc II Banyils tintorer	39r-v, 1411/06/26
1412	Guillem II Bell-lloc mercader	Joan Medir no ofici	Miquel Vilar especier	AMGi, I.1.1., n. 41, f. 1r-8v, 1411/01/01
1413	-	-	-	AMGi, I.1.1., n. 42, f. 2r-17r, 1412/01/01
1414	Pere I Santmartí llicenciat lleis	Bernat Net mercader	Narcís Saumana mercader	AMGi, I.1.1., n. 43, f. 2r-6r, 1414/01/01
1415	-	-	-	-
1416	-	-	-	-
1417	-	-	-	-
1418	Nicolau Bordils mercader-patrici	Narcís Portell escrivà-mercader	Cristòfol Castanya especier	AMGi, I.1.1., n. 44, f. 1r-7v, 1418/01/01
1419	Pere I Santmartí llicenciat lleis	Nicolau Vinyoles mercader	Francesc II Banyils tintorer	AMGi, I.1.1., n. 45, f. 2r-6r, 1419/01/01
1420	-	-	-	-
1421	Pere I Terrades patrici	Nicolau Brugueroles mercader	Antoni Coll escrivà	AMGi, I.1.1., n. 46, f. 2r-11r, 1421/01/01
1422	Pere III Benet mercader	Joan Medir no ofici	Pere Lavanera blanquer	AMGi, I.1.1., n. 46, f. 77r-80v, 1422/01/01
1423	Ramon I Sampsó patrici	Pere II Castell no ofici	Guillem Coll especier	AMGi, I.1.1., n. 46, f. 128r-131v, 1423/01/01
1424	Pere I Terrades patrici	Jaume Anglès mercader	Pere Bosc especier	AMGi, I.1.1., n. 47, f. 1r-6r, 1424/01/01
1425	Pere III Escala patrici	Pere II Domingo mercader	Francesc I Respart mercer	AMGi, I.1.1., n. 47, f. 64r-67v, 1425/01/01
1426	Pere III Benet mercader	Nicolau Anglès mercader	Guillem Artau baster	AMGi, I.1.1., n. 48, f. 1r-4v, 1426/01/01
1427	Jaume Avellaneda patrici	Antoni Roca mercader	Cristòfol Castanya especier	AMGi, Esborranys dels Manuals d'Acords (1427), f. 91r-94v, 1427/01/01

¹⁵⁸ Bell-lloc supleix Nicolau Bordils: AMGi, I.1.1., n. 41, f. 53v, 1411/07/31.

1428	Bernat III Sarriera patrici	Miquel Cerdà draper	Francesc Mestre especier	AMGi, I.1.1., n. 49, f. 2r-5r, 1428/01/01
1429	Pere I Terrades patrici	Pere II Domingo mercader	Guillem Pellisser especier	AMGi, I.1.1., n. 49, f. 58r- 61v, 1429/01/01
1430	Jaume Avellaneda patrici	Antoni Portell mercader	Guillem Muntanya barber	AMGi, I.1.1., n. 50, f. 1r-5v, 1430/01/01
1431	Guillem II Bell-lloc mercader	Bernat II Ricard mercader	Guillem Pellisser especier	AMGi, I.1.1., n. 50, f. 64r- 67v, 1431/01/01
1432	Nicolau Puig mercader	Joan Escuder notari	Francesc I Respart mercer	AMGi, I.1.1., n. 51, f. 2r-5r, 1432/01/01
1433	Jaume Avellaneda ¹⁵⁹ patrici	Arnau Ferrer mercader	Pere II Banyils mercader	AMGi, I.1.1., n. 51, f. 87r- 90v, 1433/01/01
1434	Guillem II Bell-lloc mercader	Jaume I Gironella	Pere Devesa desconegut	AMGi, I.1.1., n. 52, f. 2r-5r, 1434/01/01
1435	Joan I Terrades mercader ¹⁶⁰	Bernat II Ricard mercader	Nicolau Banyils tintorer	AMGi, I.1.1., n. 52, f. 56r- 59r, 1435/01/01
1436	Jaume Avellaneda patrici	Bartomeu II Tord mercader	Joan Vinyes paraïre	AMGi, I.1.1., n. 53, f. 2r-6v, 1436/01/01

¹⁵⁹ No jura el càrrec i per indisposició de persona és rellevat pel mercader Pere II Domingo: AMGi, I.1.1., n. 51, f. 106v-108r, 1433/10/23.

¹⁶⁰ Sent absent de la ciutat per causa de mortalitats, es nomena en el seu lloc el mercader Bernat Teixidor: AMGi, I.1.1., n. 52, f. 71r, 1435/07/16

TAULA 45: Ordenadors de talles i recaptadors (1349-1418)

Data ¹⁶¹	Tipus i finalitat	Talladors/taxadors	Llevadors	Dipositari
1349	Talla			Bonanat Hospital, canviador
1351	Talla			
1353	Talla per llució de censals			Bonanat Hospital, canviador
1360/05	Talla per repartiment de fogatge de donatiu de Corts de Cervera		Pere Ermenguer; Bernat Ferrer sa Sala, draper ¹⁶² ; Pere Busquets, draper, c Gi ¹⁶³ ; Arnau Guerau, ofici desconegut ¹⁶⁴ ; Pere Montcanut, mercader (tots de la mà menor) ¹⁶⁵	Ramon I Medir i Ponç Malarç, canviadors (segon actuant com a clavari de les imposicions)
1363-1365?	Talla per pagament de donatiu de Corts de Montsó	Arnau Albert, draper (fa recompte de focs, però segurament no taxador)	Bernat Quart, mercader i Guillem Ferrer sa Sala, mercader c Gi (tots dos de la mà menor) ¹⁶⁶ . Alhora, per via d'execució per mitjà de Joan Valmanya i Francesc Boix, c Gi, porters reials, i Guillem Guerau, saig de la batllia de Girona ¹⁶⁷	
1367	Talla per donatiu per viatge a Sardenya		Guillem Calvet, per la tanda de la mà major, Francesc Jالبert, i Bernat Busquets, mercaders, per la mà mitjana; Joan Rovira, flassader, per la tanda de la mà menor	

¹⁶¹ Respecte la taula de talladors, cal que dir que només hi hem inclòs derrames per les quals disposem de referències clares que entraren en vigor.

¹⁶² Llevador de la tanda que del portal de les Ballesteries fins al burg de St Pere de Galligans.

¹⁶³ Llevador de la tanda del portal d'en Serra al portal de Ballesteries.

¹⁶⁴ Llevador de la tanda entre el pla de Framenors i l'horta de Figueroles.

¹⁶⁵ Llevador de la tanda entre el portal del call jueu i les Albergueries.

¹⁶⁶ AMGi, I.1.2.1., llig 6, f. 223r-v, 1366/12/30.

¹⁶⁷ AMGi, I.1.2.1., llig 2, s.f., 1365/01/11; AHG, Gi-10, vol. 1, 1365/01/16.

1371-1373	Talla per pagar pensions de rendes i altres deutes	Ramon Calvet (mà major), Arnau Albert, draper (mà mitjana), Pere Romeu, sabater (mà menor) ¹⁶⁸	Miquel Martí (mà menor) i Arnau Albert, drapers (mà mitjana). També consta com a llevador Pere Romeu ¹⁶⁹ .	
1374-1376	Talla per obra de les muralles		Pere Montcanut, mercader, llevador d'una part de la talla; Pere Lapart, taverner per la tanda de St Pere i el burg de St Feliu. Tots dos mà menor	Bernat I Geroní, mercader, distribuïdor d'obra dels murs
1376	Talla per negocis urgents de la ciutat	Pere II Prat, Bernat II Ferrer i Andreu Guerau ¹⁷⁰	Pere Ginesta, paraire, mà menor	
c. 1377	Talla per indemnització a particular afectat per muralles	Guillem Calvet, c Gi	Bartomeu Rupit, mercader, mà menor	
1379	Talla per negocis urgents de la ciutat	Guillem Calvet, Nicolau Puig, Mateu Segúries (cadascuna de les tres ans)	Nicolau Puig, mercader (mà mitjana), Mateu Segúries, Bartomeu Rupit mercaders (mà menor) ¹⁷¹	Narcís Gornall, clavari de la ciutat
1380	Préstec forçós per donatiu gratuït?		Francesc II Adroer (mà major), Pere II Ferrer, mercader (mà mitjana)	
1380	Talla per ajuda a convent de framenors	Pere Moles, Bernat I Geroní i Pere Ginesta; Correctors: Narcís Gornall, Pere II Ferrer i Guillem Dolcet (cadascuna de les tres mans)	Narcís Casesnoves, apotecari, mà menor	
1381	Talla per pagar pagues cessades de rendes	Lluís Estruç, Francesc Trilla i Bernat Vilàr (cadascuna de les tres mans)	Serà llevada i, sobretot, podrà ser augmentada per Narcís Gornall, Pere II Ferrer i Guillem Dolcet (de cadascuna de les tres mans,	

¹⁶⁸ En el primer nomenament fet al consell s'escullen Ramon Calvet, Guillem Castell i Pere Romeu. Guillem Castell i Ramon Calvet no ho aproven, però només el primer sembla que hi acaba renunciament formalment i és substituït pel draper Arnau Albert: AMGi, I.1.2.1., llig 6, f 278r-279r, 1371/11/15.

¹⁶⁹ AMGi, I.3.3.1.1, llig 4, reg 2, f 14r, 1373/10/13; AMGi, I.3.3.1.1, llig 4, reg 2, f 12v, 1373/08/16.

¹⁷⁰ Bonanat Nadal escriu la talla i "trasllada" les tandes. Rep 40 florins.

¹⁷¹ Es fixen tres partides: la del mur nou correspon a Bartomeu Rupit; la del burg de Sant Pere de Galligants i el de Sant Feliu i el mur vell fins al portal de les Ballesteries a Nicolau Puig; i a Mateu de Segúries, la del Mercadal. Fiadors de Rupit (Pere Olivella, bossar, Pere de Bordils i Bernat Geroní), de Puig (Ponç de Santaclia i Pere Ferrer, mercader), i de Segúries (Ramon de Prat i Francesc Adrover).

				respectivament). Es documenten. com a llevadors, però: Jaume Aulina, mercader; _ Serra, Guillem Cot, verguer, i Pere d'Aragó, saig, actuen d'executors de la talla ¹⁷²	
1385	Préstec forçós per redempció d'host i contribució per segona guerra emporitana	Francesc Trilla i Guillem Bernat Beuda, mercaders		Llevadors de grups de mà major i mitjana: Pere Romeu, sabater i Guillem Bonet, barber; mà menor: Bernat Vilar, mercader (tots tres pertanyen a mà menor, però)	
1385	Talla per obres de muralla del Mercadal	Francesc Santdionís, c Gi, per part de la ciutat, i Bernat Ribot, draper, per part del Mercadal de Gi, i Guillem Banyils, notari, pels burgs de St Feliu i St Pere		Llevadors: Pere I Domingo, draper, per la c; Francesc Banyils, ferrer per al Mercadal; Pere Sagner, mercader, pels burgs de St. Feliu i St. Pere (tots tres pertanyen a mà menor)	
1390	Talla per pagar fogatge lligat a entrada armanyaguesa	-		-	
1390/05	Talla per pagar despeses diverses (plet de lleuda de Tamarit, restes exigides pel General, etc.)	-		-	
1391/11	Talla per pagar diversos deutes (salaris de missatgers, jornals d'obres dels murs, etc.)	Francesc I Santceloni Lluís Estruç, Pere Guillem I Sunyer (mà major); Bonanat I Cerir, Bernat Llémena i Bernat I Geroní (mà mitjana); Andreu Figuera, sastre, Arnau II Ramada blanquer i Deuslondà Artau, baster (mà menor)			
1391	Préstec forçós per adquirir forment			Guillem Ferrer sa Sala, mercader (mà menor)	

¹⁷² AMGi, I.1.1., n.12, f. 21r, 1383/07/22. També rep una salari per aquesta talla el corredor Bernat Ferrer: AMGi, I.1.1., n.12, f. 32r, 1383/12/15

1392-1393	Talla per pagar deutes diversos	Bonanat I Cerir, mercader, Bernat Llémèna, draper, Arnau II Ramada, blanquer, Deuslondà Artau, baster ¹⁷³	Guillem Montalt, mercader (mà menor). Se li entrega un llistat complet de destinataris de la talla per déficit de les imposicions d'aquell any, missatgeries, etc. ¹⁷⁴ , rendició comptes per la talla ¹⁷⁵	
1394	Talla per pagar salaris de missatger i altres despeses. S'acabà concretant com a préstec forçós? ¹⁷⁶ O realment com a talla? ¹⁷⁷	Ordenadors: els jurats més Bernat I Reixac, Bernat Vives, mercader, i Andreu Figuera, sastre ¹⁷⁸	Guillem Ferrer sa Sala, mercader (mà menor). Tanmateix, Guillem Ferrer sa Sala mor i com a substitut seu es nomena Joan Saurí, penyater (mà menor) ¹⁷⁹	Guillem Banyils, clavari dels jurats en absència de Pere II Castell
1396	Talla per despeses per la mort de Joan I i obres dels murs		Joan Saurí, penyater, mà menor	Andreu Figuera, jurat i clavari dels jurats
1396	Talla per obres dels murs		el clavari dels jurats?	Bernat II Estruç ho haurà de convertir en obres dels murs
1397	Talla per arribada del rei Martí	Narcís de la Via, Ramon Caselles, Joan Vinyoles, Joan Medir (no ho consent), Bernat Bells blanquer, Pere Vinyes, flassader.		
1399	Talla motiu desconegut	Francesc II Santceloni, Ramon I de Boixols, Narcís de la Via, Bernat Reixac (mà major), Bonanat I Cerir, mercader, Pere Castell, Bernat I Geroní i Pere II Net, mercaders (mà mitjana), Ramon Figuera blanquer,		

¹⁷³ AMGi, I.1.1., n. 25, f. 30r, 1392/03/05, f. 56v (1392/06/15, f. 58r (1392/06/21), AMGi, I.1.1., n. 26, f. 3r, 1392/07/24

¹⁷⁴ AMGi, I.1.1., n. 28, f. 10v-12v, 1393/12/04. Més sobre això: AMGi, I.1.1., n. 28, f. 37r-40r, 1393/12/16-...

¹⁷⁵ AMGi, I.1.1., n. 28, f. 17v-18r, 1393/12/06: Montalt entrega comptes de talla que ascendeixen a 521 ll.

¹⁷⁶ AMGi, I.1.1., n. 30, f. 26r-28v, 1394/07/08.

¹⁷⁷ AMGi, I.1.1., n. 30, f. 43r-44r, 1394/09/03, 50r-51r (1394/09/28).

¹⁷⁸ Aquests adjunts reben salari de 4 florins cadascun per ordenar la talla: AMGi, I.1.1., n. 30, f. 58r, 1394/12/03.

¹⁷⁹ AMGi, I.1.1., n. 30, f. 35v-36r, 1394/09/30.

1399	Talla per pagar pagues cessades de rendes i despeses a la cort	Guillem Banyils tintorer, Guillem Arnau, paraire, Narcís Bofill ferrer de Gi	Guillem Banyils tintorer, Guillem Arnau, paraire, Narcís Bofill ferrer de Gi	Un llevador de cada mà que ignorem	Guillem II Bell-lloc, clavari de les imposicions ¹⁸⁰
1400	Talla per satisfer pagues cessades	6 adjunts als jurats: Francesc II Adroer i Pere II Bordils (mà major), Joan Vinyoles i Bernat I Geroní, mercader (mà mitjana) i Andreu Figuera, sastre, i Guillem Arnau, paraire (mà menor). S'afegeix als de la mà menor Ramon I Sampsó	Narcís de la Via, Pere II Castell i Jaume Ferrer, paraire	Narcís de la Via, patrici (mà major), Pere II Castell, no ofici (mà mitjana) i Jaume Ferrer, paraire (mà menor) ¹⁸¹	Narcís Albert, clavari dels jurats
1403	Talla per redimitir rendes	-	-	-	-
1403	Préstec que s'acabà convertint en talla per «seny» de les hores	Els jurats i talladors elegeixen llevadors: Narcís de la Via (raval major, de les muralles noves al carrer del Carme), Joan Marcó, mercader (dels burgs de St P i F, i més detalls), Bernat Vila, hostaler (del Mercadal i c forans)	Els jurats i talladors elegeixen llevadors: Narcís de la Via (raval major, de les muralles noves al carrer del Carme), Joan Marcó, mercader (dels burgs de St P i F, i més detalls), Bernat Vila, hostaler (del Mercadal i c forans)	-	Guillem Julià, clavari de les imposicions
1407	Talla per primeres obres del Ter	-	-	-	-
1414	Talla per pagar salari de missatger	-	-	Receptors de les mans major i mitjana: Pere Berenguer Joan Moles, botiguer (mà mitjana); de la mà menor: Miquel II Vilat, especier (mà menor)	Pere Berenguer Joan Moles, clavari dels jurats
1417-1418	Talla per «seny» de les hores	-	-	Nicolau Anglès, mercader, mà mitjana	-

¹⁸⁰ Bell-lloc rep de De la Via (16 ll. 10 s.), de Castell (16 ll. 10 s.) i de Jaume Ferrer (43 ll. 3 s. 10 d.): AMGi, I.1.1., n. 34, f. 70r, 1399/12/10.

¹⁸¹ AMGi, I.1.1., n. 35, f. 33r-v, 1400/02/27.

TAULA 46: Síndics de representació institucional (1353-1441)

Data de constitució del sindicat	Missatgeria/síndic cort	Motius	Individu/s ¹⁸²	Salari	Referència arxivística
1353/02	Síndics Parlament reial	Guerres mediterrànies	Pere I Prat, jurista Eimeric I de la Via, c Gi		AMGi, I.1.1., n. 2, f. 8v-9r, 1353/02/05
1354/07	Nuncis davant infant Pere	Guerres mediterrànies	Ramon I Sitjar Guillem Jordà, c Gi		AMGi, I.1.1., n. 2, f. 44v-45v, 1354/07/25
1355/02	Síndics Corts de Lleida	Guerres mediterrànies	Berenguer I Santceloni Pere Albert, c Gi		AMGi, I.1.1., n. 2, f. 62v-63v, 1355/02/09
1355/10	Síndics Parlament reial de Barcelona (igualament d'imposicions)	Guerres mediterrànies	Francesc Pabia Ramon Medir		AMGi, I.1.1., n. 2, f. 96r-97v, 1355/09/26
1355/11	Nuncis davant de la cort papal	Demandar disculpes per injúries al bisbe Berenguer de Girona	Pere I Prat, jurista Guillem II Sunyer		AMGi, I.1.1., n. 2, f. 104r-v, 1355/11/06
1356/06	Nunci davant del rei	Defensar privilegis de la ciutat	Ramon Ribot (jurat)		AMGi, I.1.1., n. 2, f. 140r-v, 1356/06/01
1356/06	Síndics Corts de Perpinyà	Guerres mediterrànies	Guillem II Sunyer Eimeric I de la Via		AMGi, I.1.1., n. 2, f. 142v-143r, 1356/06/15
1357/02	Síndics Parlament reial a Lleida	Guerres mediterrànies	Guillem II Sunyer, Jaume Monells, jurista		AMGi, I.1.1., n. 2, f. 165r-v, 1357/02/04
1358/03	Nuncis davant del rei	Negociar subsidi del braç reial. Guerra contra Castella	Eimeric I de la Via, Guillem I Domenja, jurista		AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, f. 11r-12r, 1358/03/16
1358/06	Nunci davant de l'arquebisbe de Tarragona	Fermar venda feta pels marmessors de l'arquebisbe anterior a la uni. de la c. de Girona de l'obligació de pagar	Arnau Vilagran (jurat)		AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, f. 23r-v, 1358/06/09

¹⁸² Amb la forma (jurat) indiquem els síndics que en aquella mateixa legislatura formaven part de l'executiu.

			lleuda al castell de Tamarit		Berenguer I Sarriera, Guillem I Vinyoles, jurista, c Gi		AMGi, I.3.3.1.1, llig. 1, f. 28v-30r, 1358/08/18
1358/08	Síndics Corts de Barcelona de braç reial i nobiliari		Guerra contra Castella		Juame Monells, jurista (jurat), Guillem II Sunyer		AMGi, I.3.3.1.1, llig. 1, f. 68r-69r, 1359/05/08
1359/05	Síndics a reunió braç reial		Detectats estols castellans a València. Guerra contra Castella		-		-
1359/12	Síndics a les Corts de Cervera		Guerra contra Castella		-		-
1360/12	Nuncis davant del rei		Suplicar que les alienacions que fa el rei de jurisdiccions de la vegueria van contra privilegis de la ciutat		Guillem I Vinyoles, jurista, Guillem I Castell, c Gi		AMGi, I.3.3.1.1, llig. 1, s.f., 1360/12/04
<i>ante</i> 1361/12	Síndics de Corts a Barcelona		Guerra contra Castella		Bernat I Sitjar, Bernat I Estruç (jurat)		AMGi, I.1.2.1., llig. 6, reg. 4, f. 46v, 1361/12/30
1362/06	Nuncis davant de la cort del rei		Suplicar algunes provisions		Joan Guerau i Ramon Ribot (jurat)		Cat. Pergamins, vol. I, doc. 521 (1362/06/15)
1362/07	Síndics Parlament reial a Barcelona		Guerra contra Castella		Joan Guerau, doctor en lleis, Berenguer II Hospital, mercader		AMGi, I.1.1., n. 5, f. 113v-114v, 1362/07/11
1362/08	Síndics de Corts de Barcelona		Guerra contra Castella		Joan Guerau, doctor en lleis, Berenguer II Hospital, mercader		AMGi, I.1.1., n. 5, f. 116r-v, 1362/08/10
1362?	Síndics a Corts generals de Montsó		Guerra contra Castella		Discussió sobre qui hi ha d'anar		AMGi, I.1.1., n. 5, f. 120r-121r, s.d.
1362/10	Nunci davant de Bernat de Cabrera a Perpinya				Miquel Trullàs, c Gi	35 florins	AMGi, I.1.1., n. 5, f. 159r, 1362/10/22
Ante 1362/11	Nunci davant del rei				Guillem I Vinyoles,	37 ll 17s 2 d a raó de 31	AMGi, I.1.1., n. 5, f.

				jurista	s per dia	170v, 1363/11/18
1364/02	Síndics Corts de Tortosa	Guerra contra Castella	Narcís Santdionís, doctor en lleis (jurat), Guillem I Castell			AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, f. 85v-86v, 1364/02/12
1364/03	Síndics Corts traslladades a Barcelona	Guerra contra Castella	Narcís Santdionís, doctor en lleis (jurat), Guillem I Castell			AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, f. 89v-90r, 1364/03/03
1364/09	Síndics Corts traslladades a Lleida	Guerra contra Castella	Narcís Santdionís, doctor en lleis (jurat), Guillem II Sunyer			AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, f. 149r, 1364/09/13
1365/04	Síndics Corts traslladades a Tortosa	Guerra contra Castella	Narcís Santdionís, doctor en lleis Guillem II Sunyer			M. Sánchez i P. Orti, <i>Corts, parlaments...</i> , signatura cap. donatiu Tortosa, p. 329.
1365/07	Síndics Corts de Barcelona	Guerra contra Castella	Joan Guerau, doctor en lleis, Lluís Estruç, c Gi			AMGi, I.1.2.1., llig. 2, sf, 1365/07/09
1366/09	Síndics Parlament reial de Barcelona	Expedició a Sardenya	Bernat I Estruç, Bernat Malarç, jurista, c Gi			AMGi, I.1.1., n. 6bis, f. 12v-13r, 1366/09/24
1367/01	Síndics Corts de Lleida	Expedició a Sardenya	Joan Albert, Bernat Vilar			AMGi, I.1.1., n 6 bis, f. 56v, 1367/01/26
1367/04	Sindicat conflictiu					AMGi, I.1.2.1., llig. 6, f. 210r-215v, 1367/04/22
1367/06	Nunci per secundar capítols de proferta pactada per expedició a Sardenya		Bernat Cebrià, jurista, c Gi			AMGi, I.1.1., n. 6 bis, f. 90r-v, 1367/06/21
1367/10	Síndics Corts de Vilafranca del Penedès		Pere I Prat, Francesc I Santmartí ¹⁸³		Salari de 15 s per dia	AMGi, I.1.1., n. 6 bis, f. 119v-121v, 1367/10/20
1369/02-03	Síndics Corts de Barcelona		Pere I Prat Ramon I Boixols			No és sindicat, sinó àpoca

¹⁸³ Molts consellers volien que no fos ell, sinó Guillem Sunyer.

1370/01	Síndics Corts de Tarragona		Narcís Santdionís, doctor en lleis Guillem I Bell-lloc Francesc I de la Via, c Gi?	Gran distensió; prèviament s'havien escollit Narcís Santdionís i Guillem I Bell-lloc, però alguns reclamen l'escrutini secret; Santdionís percebrà salari a raó de 30 s per dia ¹⁸⁴	AMGi, I.1.1., n. 6 bis, f. 29r-v, 1370/02/21; Cortes de los antiguos reinos de Aragón., vol. III, p. 56 i 59.
1372/06	Síndics Corts de Barcelona		Francesc I Santmartí Francesc I Santdionís, jurista; com que no tenen temps per anar-hi envien sindicat a Bartomeu Sirvent, escrivà retall ¹⁸⁵	Discordances per elegir síndics	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, f. 86v-87v, 1372/06/05
1373/04	Legació per matrimoni de l'infant Joan, duc de Girona, a Barcelona		Pere I Escala		AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg 2, f. 4r, 1373/04/01
1375	Síndics Corts de Lleida		Francesc I Santdionís, jurista (jurat)	Salari de 100 florins	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg 2, f. 82v-83r
1376	Síndics Corts de Montsó		Lluís Estruç (jurat), Ramon I Bóixols		J. Àngel Sesma Muñoz (ed.), <i>Actas de las Cortes Generales de Monçón (1375-1376)</i> , Acta Curiarum Regni Aragonum, tom. IV, Zaragoza: Gobierno de Aragón, 2006, p. 72
1377	Nuncis davant de l'infant		Bartomeu Benet i Guillem Hospital	Els mateixos síndics enviats per la c. són	ACA, C, 1683, f. 40r, 1377/07/10, Girona

¹⁸⁴ AMGi, I.3.3.1.1., llig 4, reg 2, s.f., 1375/08/28.

¹⁸⁵ Tot i això es paga salari a Francesc Santmartí, c Gi, per haver anat a les corts de Barcelona: AMGi, I.3.3.1.1., llig 4, reg 2, f 7v-8r, 1373/04/22. També sindicat simultani a Arnau Guic, mercader, c Gi: AMGi, I.3.3.1.1., llig 4, reg 2, f. 8v-9v, 1373/06/18

1377	Síndics Corts de Barcelona		Pere I Prat, jurista Francesc I Adroer	nomenats síndics per la gran operació de sanejament	Pagament posterior: AMGi, I.3.3.1.1, llig. 6, reg de 1380, f. 64r, 1380/06/25
1378/08	Nuncis davant del rei o el duc	Per la sentència a la cort reial de Pere Dusai, al Plaça, contra la uni. de la ciutat de Girona	Francesc I Santdionís, jurista, Ramon I Boixols	Disputa al consell per fer entrar les despeses per la causa dins de despeses comunes. ¹⁸⁶	AMGi, I.1.1., n. 9, f. 7r-8v, 1378/08/20
1379/02-03	Nuncis davant del duc	Demanar llicència per emissió de censals	Francesc I Santdionís, jurista, Ramon I de Boixols		AMGi, I.1.1. n. 37, f. 39v-40v, 1379/01/13.
1379/03	Nuncis davant del rei ¹⁸⁷	Expedició a Sardenya	Francesc I Santdionís, jurista, Ramon Prat	S'acorda pagar salari de preus d'emissió de censals feta per Pere Ferrer	AMGi, I.1.1., n. 9, f. 32r, 1379/03/03
1379/12	Nunci davant del rei	Obtenir provisió reial per evitar inquisició d'Hug de Cervelló com a procurador general del duc	Guillem Cot, verguer		AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, f. 75v, 1379/12/22
Ante 1380	Nuncis davant del duc a Perpinyà	Informar-lo sobre l'ordinació general del consell de la ciutat	Pere I Ferrer, Bernat II Ferrer, drapers	15 s per dia (es detallen despeses extres per lletres i correus)	AMGi, I.3.3.1.1, llig. 6, f. 73v-74r, 1380/03/07
1380	Síndics Corts de Barcelona		Francesc I Santdionís, jurista ¹⁸⁸ , Narcís Santdionís,		AMGi, I.3.3.1.1, llig. 6, reg. de 1380, f. 3v, 1380/01/15

¹⁸⁶ Sembla que se'l acabà pagant el salari amb un *mutuum* de Francesc Gornall, menor d'edat: AMGi, I.1.1., n. 9, f. 26r-26v, 1379/01/13.

¹⁸⁷ No sé en quin efecte el rei havia convocat a finals d'octubre a Barcelona algun representant dels jurats de Girona, juntament amb altres dels cònsols de Perpinyà i dels paers de Lleida per «alguns afers en los quals va le honor de la nostra corona»: ACA, C, reg 1263, f 28v, 1378/10/24, Barcelona.

¹⁸⁸ En algun moment es nomena procurador en les mateixes corts Bartomeu Sirvent, escrivà del rei: AMGi, I.3.3.1.1., llig 6, reg 1380, f 9r-v, 1380/01/30.

				doctor en lleis			
1380	Nunci a la cort del rei	Causa per les lleudes de Tortosa		Joan Cervià, c Gi			AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, reg 1380, f. 9v-10r, 1380/02/04
1380	Nunci a la cort del duc	Presentar lletres de denunciació al duc per danys per inundacions de l'any present a Gi		Bartomeu Padró, bracer de Girona	16 s. per dia		AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, reg 1380, f. 30v, 1380/04/15.
1380	Nuncis davant de les corts del rei i del duc (festivitat)	Defensa de la c sobre la crida d'host a les parts de Querol		Guillem Vengut, llicenciat en lleis anà a Barcelona Francesc I Santceloni i Guillem Hospital (jurat) a la vila de Castelló d'Empúries; Francesc I Santceloni i Bonanat Cerir (jurats) a Perpinyà davant del duc on es casà	Vengut, 25 s per dia ¹⁸⁹ ; Santceloni i Hospital per anar a Castelló, 15 s per dia ¹⁹⁰		A partir d'acumulació de deutes de la uni de Sant F. eliu de Guixols: AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, reg de 1380, f. 65v-66r, 1380/07/04
1380/07	Anada a l'host a les parts de Querol			Francesc Beuda, mercader Jaume Comelles, portant el penó de la ciutat	S'havia fet una elecció que no havia fructificat que els que anessin a Querol anés després a Perpinyà pel duc, però no fructificà ¹⁹¹		AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, reg de 1380, f. 66v-67r, 1380/07/06
1380/07	Nunci a la cort del duc a Saragossa i Calataiud	Obtenir lletra de concessió per vendre censals per danys d'execució d'un		Pere I Net	Es cobra salari		AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, reg de 1380, f. 80r-v, 1380/07/24.

¹⁸⁹ AMGi, I.3.3.1.1., llig 6, reg 1380, f. 94v, 1380/09/07.

¹⁹⁰ AMGi, I.3.3.1.1., llig 6, reg de 1380, f. 83r, 1380/07/30.

¹⁹¹ AMGi, I.1.1., n. 10, f. 25r, 1380/04/24.

			comissari reial			
1380/10	Nunci davant dels diputats del General			Pere Camós, causídic, c. Gi		AMGi, I.3.1.1., llig. 6, reg de 1380, f. 96v, 1380/10/05
1383/12	Nunci davant del rei i el duc a Barcelona		Defensar ciutat sobre deute a Narcís Vilella	Pere I Prat		AMGi, I.1.1., n. 12, f. 31v, 1383/12/15
<i>ante</i> 1383	Nuncis davant del rei			Francesc II Adroer i Francesc I Santdionís davant del rei i l'infant a València; i Santdionís també davant l'infant a Saragossa		Sindicat d'execució de talles endarrerides: AMGi, I.1.1., n. 12, f. 9r, 1383/03/21.
1383/05	Síndics Corts generals de Montsó			Ramon I Boixols (jurat), Francesc II Adroer		AMGi, I.1.1., n. 12, f. 12r-v, 1383/05/15
1385/01	Nuncis convocats davant del rei		Raonar convocatòria d'usatge <i>Prineps Namque</i>	Bernat Bac, llicenciat en lleis Pere Cantó, jurista de Gi		AMGi, I.1.1., n. 14, f. 13v, 1385/01/23
1385/07	Nuncis davant del rei		Defensar privilegis de la ciutat (continuen amb una mena de parlament davant del rei a Figueres els mesos d'agost i setembre per raó de l'ofensiva contra el comte d'Empúries ¹⁹²)	Lluís Estruç Pere Guillem II Sunyer (jurats)	Estruç cobra 50 florins per la missatgeria ¹⁹³	AMGi, I.1.1., n. 14, f. 47v-48v, 1385/07/18
1385/10	Nunci davant de l'infant Joan		Suposa obtenció del privilegi del consolat de mar	Francesc Begudà, llicenciat en lleis		Llibre Vermell, doc. 54 (1385/10/14)
1386/02	Nuncis davant del rei i del duc		Perquè el rei acabi discòrdia amb el seu fill	Bernat Bac, doctor en decrets Lluís Estruç	Certa dissensió en l'elecció i en el fet que es faci missatgeria	Només autorització del consell als jurats: AMGi, I.1.1., n. 15, f. 30v-31v,

¹⁹² AMGi, I.1.1., n. 15, f. 2v, 1385/09/01

¹⁹³ AMGi, I.1.1., n. 14, f. 51r, 1385/07/20.

1386/09	Nuncis cridats davant del duc	Necessitat de l'infant Martí per viure segons el seu estatus	?	dissensió	1386/02/21, f. 32r-33v (1386/02/23), f. 36v-37r (1386/03/19) AMGi, I.1.1., n. 16, f. 19v-20r, 1386/09/17
1387/01	Nuncis per anar davant del rei	Defensar privilegis de la ciutat sobre l'elecció del consell	Sembla que ningú no vol anar-hi. Els més elegits, Bonanat Cerir i Bernat Serra no ho consenten, però sembla que hi acaben anant ¹⁹⁴	Després de tornar a la c amb un nou privilegi, no es considera beneficis i se'ls torna a enviar a la cort amb el salari acostumat, 1387/03 ¹⁹⁵	AMGi, I.1.1., n. 16bis, f. 20r, 1387/01/17
1387/04	Nuncis davant del nou rei	Prestar-li homenatge segons demana el rei Joan en una carta	Guillem Colteller, mestre en medicina, Bartomeu Avellaneda, sr. d'Orriols		AMGi, I.1.1., n. 16 bis, f. 40r-41r, 1387/04/29
1387/12	Nuncis davant del rei	Convocats per assistir al trasllat del cos del rei Pere a Poblet	Sembla que no es nomena ningú		AMGi, I.1.1., n. 16 bis, f. 59r-v, 1387/12/27
1388/05	Nunci davant del rei	Defensar privilegis de la ciutat	Francesc I Santdionís, jurista		AMGi, I.1.1., n. 17, f. 27r, 1388/05/20
1388/07	Nunci davant del rei	Acords amb el bisbe sobre la redempció de jurisdiccions de la veg. i bat.de Gi alienades pel rei	Francesc I Santdionís, jurista, Ramon de la Via (jurat)		AMGi, I.1.1., n. 17, f. 33r-35v, 1388/07/01
1388/11	Nunci davant del rei	Defensar privilegis de lleuda en relació al castell de Tamarit	Guillem Mercader de la vila de SFG		AMGi, I.1.1., n. 17, f. 45r-v, 1388/11/24
1388-89	Síndic Corts generals de Montisó	Corts Generals de Montisó	Francesc II Adroer Ramon I Boixols		AMGi, I.1.2.1. [Ord], llig. 7, reg. de 1389, f.

¹⁹⁴ AMGi, I.1.1., n. 16bis, f. 23v-25r, 1387/01/31.

¹⁹⁵ AMGi, I.1.1., n. 16bis, f. 31r-32r, 1387/03/02.

1390/06	Nuncis davant del rei i Berenguer de Cruïlles, un dels administradors del General de Cat	Defensar la ciutat en relació a deute reclamat pel General	Ramon I Boixols, Bernat I Estruç, Ramon de la Via		7r, 1389/06/08. AMGi, I.1.1., n. 21, f. 30v-31v, 1390/06/08
1390/11	Nunci davant del rei	Sobre execució encetada per Francesc Sala, hab de Barcelona, per unes lletres enviades pel rei des de Montsó sobre privi dels menestrals	Arnau Riba, blanquer, en nom dels jurats		AMGi, I.1.1., n. 22, f. 16v-17v, 1390/11/05
1391/01	Nuncis davant del rei	Excusar la ciutat de falses acusacions i en relació a entrada de companyies al Rosselló	Lluís Estruç, Guillem II Domenja	Certa distensió en l'elecció	AMGi, I.1.1., n. 25, f. 18r-20v, 1391/01/01
1391/02	Nunci davant del rei	Per demanar llicència en relació a obres del mur	Ramon de la Via, llic en lleis		AMGi, I.1.1., n. 23, f. 35v-36r, 1391/02/07
1391/04	Nuncis davant del rei	Defensar capítol de Montsó "Ítem senyor..."	Lluís Estruç, Berenguer Espigoler		AMGi, I.1.1., n. 23, f. 47r-50r, 1391/04/03
1392/06	Nuncis davant del rei	Defensar la c de demanda del dot de la infanta Violant	Lluís Estruç, Francesc Serra, llic en lleis		AMGi, I.1.1., n. 25, f. 58r-v, 1392/06/05
1392/07	Nunci davant del rei (es la mateixa missatgeria que supra?)	defensar la c per la demanda del dot de Violant i per enantament del rei contra singulars de Gi	Lluís Estruç		AMGi, I.1.1., n. 26, f. 2r-v, 1392/07/08
1392/07	Nuncis davant del rei	Citats pel rei a Barcelona per negocis de la c	Pere Guillem II Sunyer (jurat), Lluís Estruç, Guillem II Domenja, Andreu Figuera (jurat), Guillem Banyils i Bernat Preses		AMGi, I.1.1., n. 26, f. 4r-v, 1392/07/23

1392/11	Nuncis davant del rei	Per tractar sobre donatiu gracios al rei per viatge a Sardenya i per obtenir privilegis i suplicar clemència per inquisició de la destrucció de l'aljama	Bernat Malarç, Pere Cantó jurista, Pere II Bordils (jurat), Ramon Prat		Nomenament pels jurats: AMGi, I.1.1., n. 26, f. 11v, 1392/11/13. Atorgament de poders pel consell: AMGi, I.1.1., n. 26, f. 29v-30v, 1392/12/29
1392/12	Nuncis davant del rei	Defensar privilegi dels menestrals concedit pel rei en relació a l'elecció de consellers	Pere II Bordils (jurat), Pere Cantó, jurista c Gi (potser s'aprofita que aquests ja eren a la cort...)		AMGi, I.1.1., n. 26, f. 17v, 1392/12/07
1394/01	Nuncis davant del rei	Excusar els jurats dels 4 prohoms adjunts i certs prejudici contra la ciutat per la lloctinència	Pere Cantó, jurista, Narcís de la Via ¹⁹⁶	Elecció encara feta pels jurats de 1393 d'acord amb poder atorgat pel consell a 1393/11 ¹⁹⁷	AMGi, I.1.1., n. 28, f. 29v-30r, 1394/01/01
Ante 1394/02	Nunci davant del rei	Negocis de la ciutat	Guillem Banyils (jurat)		Només pagament a posterior: AMGi, I.1.1., n. 29, f. 36r, 1394/02/04
1394/07	Nuncis davant de representants de Barcelona, Lleida, Tortosa i Perpinyà a Manresa		Pere I Terrades i Pere Cantó (aquest es resisteix a anar-hi al·legant que no pot sortir de casa per bandositats)	Forta divisió en el nomenament	AMGi, I.1.1., n. 30, f. 16v-17v, 1394/07/26; més sobre això a f. 26r-28v (1394/07/08)
1394/09	Nuncis davant del rei	Defensar privilegis de la ciutat, sobretot el dels menestrals; i sobre la redempció de	Bernat Malarç, jurista, Pere I Sunyer, Pere I Terrades, Andreu Figuera sastrè,		AMGi, I.1.1., n. 30, f. 49v-50r, 1394/09/26,

¹⁹⁶ S'acaba nomenant Guillem Vengut, llic en lleis, en lloc de Pere Cantó, jurista: AMGi, I.1.1., n. 29, f. 30v, 1394/01/16. Guillem Vengut percebé salari de 20 s per dia anant davant del rei al regne de València: AMGi, I.1.1., n. 29, f. 57r, 1394/01/21.

¹⁹⁷ AMGi, I.1.1., n. 28, f. 7r-8r, 1393/11/19

1394/11	Nuncis davant del rei per presentar-li lletres	jurisdiccions Anada a Barcelona per presentar-li lletres per raó de les bandositats a Gi	Berenguer Arloví apotecari i Joan Estruç	Pere Codina, pelleter de Gi	AMGi, I.1.1., n. 30, f. 57v, 1394/11/23
1394/12	Nuncis davant del rei	Segons potestat del consell als jurats (pels afers de les jurisdiccions i per demanar llicència per reduir censals i per emetre perpetuats ¹⁹⁸	Guillem II Domenja (jurat), Pere I Terrades	Domenja és taxat en 25 s per dia ¹⁹⁹	AMGi, I.1.1., n. 31, f. 4r-5r-6r, 1394/12/01
1396/06	Nuncis davant de la reina Maria	Convocats per la reina per entrada de companyies estranyes i per enquestes de consellers del rei Joan, difunt	Pere Cantó, jurista (jurat) Pere I Sunyer (també anà davant del rei aquell any? ²⁰⁰)		AMGi, I.1.1., n. 32, f. 5r-v, 1396/06/18
1396/11	Nuncis davant la reina	Crídats per l'entrada del comte de Foix	Bernat I Estruç, c Gi; Francesc II de la Via, oriünd de Girona, ara mercader i c de Barcelona	Nomenament pels jurats i adjunts	AMGi, I.1.1., n. 32, f. 87r-88r, 1396/11/22
1396/12	Nunci davant de la reina o del lloctinent reial	Defensar privilegis de la ciutat, sobretot de la manera de regir el consell i apel·lació de Ramon Castlar per imposició de penes contra els jurats	Ramon de la Via, llic en llets, c Gi; es revoca el sindicat a aquest i s'acaben nomenant Bernat I Estruç i Guillem II Domenja per anar davant la reina		AMGi, I.1.1., n. 32, f. 91v-92r, 1396/12/07; ibid, f. 93r-96r, 1396/12/05

¹⁹⁸ AMGi, I.1.1., n. 31, f. 4r-5r, 1394/11/30

¹⁹⁹ AMGi, I.1.1., n. 31, f. 25v-26v, 1394/11/28.

²⁰⁰ AHG, Gi-10, vol. 41, f. 86v, 1398/12/30

1397/02	Nunci davant de la reina	Convocat per la reina per qüestió amb en Castlar, donzell, i que els homes de Brunyola i Rabós es recolliren a la c en l'entrada del comte de Foix	Ramon de la Via, llicenciat en lleis	Ramon de la Via, llicenciat en lleis	AMGi, I.1.1., n. 33, f. 5r, 1397/02/01
1397/03	Nunci davant del rei	Retre-li homenatge	Francisc I Santceloni i Pere I Terrades (jurats) Bernat I Estruç (en lloc seu s'acaba nomenant Guillem II Domenja) i Ramon de la Via, llicenciat en lleis	Salari de 20 s per dia	AMGi, I.1.1., n. 33, f. 20r-21v, 1397/03/22
ca. 1398	Nunci davant del rei en nom dels jurats	Anada a Saragossa per obtenir capítol del rei en un quinterm sobre la lluïció de jurisdiccions reials i per obtenir barra per la c	Bonanat Nadal, notari, c Gi	Salari de 20 s per dia	AMGi, I.1.2.1., llig. 8, reg. de 1401-02, f. 19r-v, 1401/12/29
1399/03	Nuncis davant del rei	Coronació del rei Martí i de la reina Maria el diumenge 6 d'abril a Saragossa	Guillem II Domenja, doctor en lleis (aquest seguirà a Saragossa després de la festa per defensar privilegis de la ciutat i la contribució exigida a la c.), Pere II Bordils, Joan Vinyoles (jurat), c Gi		AMGi, I.1.1., n. 34, f. 31r-32v, 1399/03/07
1399-1400 ²⁰¹	Nunci davant del rei	Al rei a Saragossa. Obtenció de privilegis	Narcís de la Via		AMGi, I.1.1., n. 35, f. 12r-v, 1400/01/07, f.

²⁰¹ Hi estigué 74 dies: AMGi, I.3.3.1.1 [apo], llig 13, man ordinacions jurats, s.f., 1401/01/11.

		sobre jurisdiccions i altres afers ²⁰²				34r (1400/03/02); AMGi, I.3.3.1.1, llig. 13, s.f., 1401/01/11.
1401/01	Nunci davant del rei	En relació a jurisdicció de la Pera i Cassà de Pelràs i contribució a obres del mur i intenció de passar a la baronia de Torroella de Montgrí	Dalmau Santdionís, doctor en lleis			AMGi, I.1.1., n. 36, f. 1r-2r, 1401/01/08
1401/06	Nuncis davant de Bernat Alemany de Cervelló, governador general de Catalunya	Defensar privilegis de la ciutat pel règim del consell	Ramon I Boixols, Pere III Trilla, c Gi			AMGi, I.1.1., n. 36, f. 23v-24r, 1401/06/01
1401/09	Nunci davant del rei	Obtenir privilegi per no alienar de la vegueria de Girona i de Besalú les jurisdiccions de Castellfolit, la Pera i Cassà de Pelràs	Narcís Albert			AMGi, I.1.1., n. 36, f. 44r-v, 1401/09/18
ante 1401/12	Nunci davant del rei	Defensar privilegis de la c (té a veure amb l'anterior?) van seguir el rei de Sogorb a València i fins a Mallén a Aragó	Guillem Escala, c Gi (jurat), Joan Savall, llic en lleis	Salari a raó de 5 s per dia		AMGi, I.3.3.1.1. [apo], llig. 1, reg. 2, s.f. (1401/12/02), (1402/02/10-18)
ante 1401/12	Nunci a la vila de Castelló d'Empúries	Per afers del comte (que morí en aquelles dates)	Francesc II Santceloni, c Gi			AMGi, I.3.3.1.1. [apo], llig. 13, reg 2, man d'ordinacions dels jurats
1402/10	Nuncis davant del rei	Fer protestes per privilegis de la ciutat i conservació de capítols entre els oficials reials i els jurats sobre execucions de penes	Pere II Bordils, Pere III Trilla, c Gi			AHG, Gi-01, vol. 263, f. 81r-v, 1402/10/15

²⁰² AMGi, I.1.1., n. 34, f. 89v, 1399/12/31

1404	Nunci davant del rei a la c de València	Per raó de les demandes fetes per Joan de Santfeliu, comissari reial a la c.	Joan de Dons, jurista de Gi		AMGi, I.2.2. [Botiga del f. orment], llig. 1, reg. 1, llib clav dels jurats de 1404, f. 10v-11r, 1411/11/12
1404	Nuncis davant del rei		Ramon de la Via, llicenciat en lleis, i Francesc I Seguriolles		AMGi, I.2.2., llig. 1, reg. 1, llib. clav. dels jurats de 1404, f. 12v, 1404/12/17
1404	Nuncis davant del rei		Narcís de la Via, c Gi		AMGi, I.2.2., llig. 1, reg. 1, llib. clav. dels jurats de 1404, f. 14r, 1404/12/31
1405/02	Nuncis davant del rei	Defensar privilegis de la ciutat en les demandes contra aquesta pel rei, i alhora convocatòria del propi rei per amenaces de pirates	Francesc I Seguriolles, Ramon I Sampsó i Joan de Dons	Memorial específic	AMGi, I.1.1., n. 39, f. 27r-v, 1405/02/11
1405/08	Nunci davant del rei	Intercedir en el compartiment de 50.000 ll pel dot que el rei Martí volia donar a la infanta Isabel per maridar amb Jaume d'Aragó (ja iniciativa de Pere III); farà compartiment juntament amb Manuel	Narcís de la Via, c Gi		AMGi, I.1.1., n. 39, f. 6r-7r, 1405/08/24

1406/01-1408	Síndics Corts de Perpinyà - Sant Cugat del Vallès - Barcelona	de Rajadell, cavaller, Ramon Savalli Feliu Ferrer, c Barcelona	Narcís de la Via i Francesc I Segurioles, c Gi, nomenen procuradors substituïts Guillem Ravat, escrivà c Gi (inst de 1405/11/24) i Bernat Bosc, escrivà, c Gi (segons inst de 1406/01/11). També actua com a procurador dels primers Martí Palanca, mercader de Perpinyà. Ja a St Cugat a 1406/05/17 consta com a síndic Jaume Aulina (també en substitució temporal de Segurioles i de la Via per part de Bernat Net). Finalment a Barcelona hi acaba anant el síndic titular, Narcís de la Via		AMGi, I.3.3.1.1., llig. 18, reg. 3, f. 59, 1413/09/12; AMGi, Urbanisme i obres, reg.11675, f. 5r-v, 1407/06/20; f. 21v-22r, 1408/09/22; AMGi, I.1.1., n. 41, f. 72t-v, 1411/03/04.
1408	Nuncis davant del rei		Ramon I Sampsó, Francesc Serra llicenciat en lleis, Joan de Dons (jurats)		AMGi, Urbanisme i obres, reg.11675, f. 21r- v, 1408/09/12
1409/09	Nunci davant del rei	Perquè fos proveïda batllia de Gi al cavaller Bernat de Vilartig	Ramon I Sampsó		AMGi, I.3.3.1.1., llig. 18, reg. 3, f. 23r, 1410/04/24

1409	Nunci davant del rei		Pere Bac (jurat), Narcís de la Via i Francesc I Seguriolles		AMGi, I.1.2.1 [ordi jurats], llig. 8, reg 3, s.f., 1409/06/12
1410	Nuncis davant del rei	Els 12 prohoms del principat els han enviat lletra de la mort del rei, però no es troba ningú que hi vulgui anar			AMGi, I.1.2.1. [ordi jurats], llig. 8, reg 3, s.f., 1410/06/13.
1410/08	Síndics Parlament de catalans a Montblanc, continuat a Barcelona	Debatre sobre la successió del rei	Guillem II Domenja, doct en lleis, i Francesc II Santceloni	A finals de 1411 se'ls envia credencial per anar davant del papa, l'arquebisbe de Tarragona i Guillem Alemany Cervelló, governador general de Catalunya ²⁰³	AMGi, I.1.2.1, llig. 8, reg 3, sf, 1410/08/08; AMGi, I.1.1., n. 41, f. 76r-80r, 1411/09/29
1412/12	Nuncis davant del nou rei Ferran I	Retre-li homenatge, segons convocatòria de 20 de desembre a Barcelona	Joan Sarriera, Pere III Trilla (jurats) Francesc II Santceloni, Guillem II Domenja (ja missatgers a Parlament Gen de Cat de 1410-12)		AMGi, I.1.1, n. 42, f. 54r-55v (1412/11/26), 56r-v (1412/11/26)
1414/01	Nuncis davant del rei	Coronació de Ferran I d'Antequera	Joan Sarriera i Ramon I Sampsó, acompanyats d'Antoni Agullana		AMGi, I.1.1., n. 43, f. 21r-v, 1414/01/20
1414/01	Nunci davant del rei	Sobre la intenció de crear el principat de Girona per a l'infant Alfons	Antoni Agullana	Hi estigué 171 dies a 25 s per dia ²⁰⁴	AMGi, I.1.1, n. 43, f. 9r-10r, 1414/01/03; ibid, f. 21r-v, 1414/01/20
1414/03	Síndics Corts de Tortosa	Convocatòria del rei	Antoni Agullana, doctor		AMGi, I.1.1., n. 43, f.

²⁰³ AMGi, I.1.2.1., llig 8, reg 3, s.f., 1411/12/12.

²⁰⁴ AMGi, I.1.1., n. 43, f. 61r, 1414/09/27.

1418	Nunci davant del rei	Ferran de 1414/02/17 Sol·licitar-li que celebri Corts a Girona i altres afers del patrimoni reial	en lleis Antoni Agullana, doctor en lleis	35r-36v, 1414/03/13 AMGi, I.1.1., n. 44, f. 32r-33v, 1418/08/01
1418/09	Nuncis davant del rei	Convocatòria del rei Alfons (1418/09/01) per rebre 2 missatgers per uns afers	Cal estudiar si és possible enviar-hi síndics i, finalment, es declina	AMGi, I.1.1., n. 44, f. 36r-38r, 1418/09/01, f. 38r-39v, 1418/09/09
1419/02	Nuncis davant del rei		S'acorda al consell necessitat de nomenar nunci davant del rei per revocar penes aplicades pel governador general de Catalunya i evitar demanda del maridatge de la infanta Maria, que s'ha de casar amb el rei de Castella. No es produeix elecció, però	AMGi, I.1.1., n. 45, f. 15v-17v, 1419/02/27
1419/04	Síndics Corts de Sant Cugat	Convocades pel rei amb lletra de 1419/03/24	Nicolau Anglès, mercader, c Gi. S'hi afegeix Miquel Pere, c Gi, un dels jurats, però aquest té potestat per nomenar substituït seu i serà, doncs, Joan Savall, llicenciat en lleis	AMGi, I.1.1., n. 45, f. 24r, 1419/04/22, 24v-26r (1419/04/25), f. 31r-32r (1419/05/09)
1421/04/09	Síndics Corts de Barcelona	Convocades per la lletra Maria amb lletra de 1421/03/18 per a 21 d'abril a Tortosa	Joan Savall (és qui rep memorial)	AMGi, I.1.1., n. 46, f. 25r-27v, 1421/04/09, f. 31v-35r, 1421/06

²⁰⁵ AMGi, I.1.1., n. 45, f. 41r, 1419/07/02.

Els jurats nomenen 3 persones per cada mà que podran rebre la revelació dels secrets d'aquestes corts²⁰⁵. A 1421 grans dificultats per pagar-li el salari (div docs...)
S'havien nomenat prèviament Francesc Maseller mercader, Francesc Ravat i Pere Valmanyà, escrivans, c

1422/11/17	Nunci davant de l'audiència reial	Cercar procés entre Antoni Agullana i la c	Antoni Valmanya, verguer dels jurats	Gi	AMGi, I.1.1., n. 46, f. 99r-v, 1422/11/17
1422/11	Nunci davant de Bernat de Cruilles	Per obtenir provisió de la reina perquè el clavari de les impositions pugui pagar despeses d'un sindicat de reducció	Jaume Anglès (jurat)		AMGi, I.1.1., n. 46, f. 100r, 1422/11/?
1423/05/20	Nunci davant del rei	Defensar greuge (ja presentat a corts) de c Gi pagar lleuda a Barcelona (i per combatre el greuge pel qual ja s'havia constituït abans sindic Joan Ros, notari de Barcelona)	Nicolau Anglès	Nomenat pels jurats i els cònsols de mar amb salari (5 s per dia) assignat a vectigal de la llotja	AMGi, I.1.1., n. 46, f. 139v-140r, 1423/05/20
1424/07/19	Nunci davant del rei	Citats pel rei per tractar sobre la seguretat de la mar	Excusen assistència		AMGi, I.1.1., n. 47, f. 25v-26r, 1424/07/19
1424/10	Nunci davant del rei	Defensar privilegi d'exempció de demandes de coronació	Narcís Miquel, c Gi		AMGi, I.1.1., n. 47, f. 40r, 1424/10/18
1427/10	Nunci davant del rei o batlle general de Cat	Fer avinença per demanda de maridatge de la infanta Elionor	Miquel Pere, notari; acaba sent ell o Narcís Miquel i Guillem Jordà, notari, c Barcelona		AMGi, I.1.1., n. 48, f. 67v, 1427/10/11, 68r (1427/10/11)
1427/10	Nuncis citats pel rei	Rei demana missatgers per ordenar sobre el fet de la moneda	Atès que la uni. es troba carregada per molts deutes, s'escrui lletra excusatòria		AMGi, I.1.1., n. 48, f. 68r-v, 1427/10/24
1429/01	Nuncis davant del rei	Convocatòria de <i>Prínceps Námque</i> per la guerra amb el rei de Castella	Narcís Miquel (jurat)		AMGi, I.1.1., n. 49, f. 77r-78r, 1429/07/21

1429/10	Síndics Corts de Barcelona (traslladades a Tortosa)	Convocatòria del rei Alfons de 1429/10/22	No es nomena síndic en aquesta acta; Francesc I Segúniolles deia ser-ho, però es vol que se li moderi el salari ²⁰⁶ ; acaben essent síndics Pere I Terrades, Narcís Miquel (jurat) i Ramon I Sampsó ²⁰⁷	Debat sobre si poden nomenar-lo els jurats o ha de passar pel consell	AMGi, I.1.1., n. 49, f. 80v-81v, 1429/10/21
1431/01	Nunci davant del rei	Defensar condemna del rei per hosts fallides (8.000 ll correspondrien a Girona), tb per obtenir llicència per emissió de censals	No es detecta cap nomenament (sí de síndic per emissió)		AMGi, I.1.1., n. 50, f. 68r-69r, 1431/01/03, f. 70r-71r, 1431/02/07
1431/08	Síndics Corts de Barcelona	Convocatòria del rei Alfons de 1430/07/20	Ramon II Sampsó	No havia de rebre cap salari; el síndic ha de jurar privilegi de l'infant Joan de 1386 sobre els salaris	AMGi, I.1.1., n. 50, f. 82v-86r, 1431/08/09; sindicat a Sampsó revocat a 1434: AMGi, I.1.1., n. 52, f. 15r, 1434/06/01
1435/09	Nuncis a Barcelona	Lletra dels consellers de Barcelona (1435/08/28) que el rei havia estat pres a Ponça	Narcís Miquel, c Gi		AMGi, I.1.1., n. 52, f. 76v-77v, 1435/08/31; es renova la missatgeria a AMGi, I.1.1., n. 52, f. 87r, 1435/09/21
1435/10	Síndics Corts de Montsó	Crída de la reina i del lloctinent del rei (lletra de 1435/10/15) sobre la captura del rei i necessitat de corts	Ramon I Sampsó (jurat), Narcís Miquel	Salari acostumat de 20 s per dia	AMGi, I.1.1., n. 52, f. 92r-94v, 1435/11/04

²⁰⁶ AMGi, I.1.1., n. 49, f. 80v-81v, 1429/10/21

²⁰⁷ Nomenament a AMGi, I.1.1., n. 50, f. 16r-17r, 1430/02/03. Se'l envia el memorial dels jurats: AMGi, I.1.1., n. 50, f. 11r-12bis, 1430?.

1436/05	Síndics a les Corts de Barcelona/ finalment són generals i es celebraran a Montsó	generals a Montsó el proper 15 de novembre	Ramon II Sampsó, Narcís Miquel (jurat)	AMGi, I.1.1., n. 53, f. 23v-24v, 1436/05/13
1437/04	Nunci davant de la reina	Defensar la ciutat de la nova pràctica de formació del consell	Finalment, Pere Valmanya, notari de Barcelona	AMGi, I.1.1., n 54, f. 22r-25v, 1437/04/06
1439/10	Nunci davant de la reina		No sembla que se'n nomeni cap	AMGi, I.1.1., n. 54, f. 137r-141r, 1439/10/30
1439/01	Síndic Parlament de Barcelona		Bernat II Escala, c Gi	AMGi, I.1.1., n. 55, f. 15v-17r, 1439/01/28
1439/08	Síndics Corts de Tortosa	Convocatòria de la reina de 1439/05	Bernat II Escala i Eimeric II de la Via	AMGi, I.1.1., n. 55, f. 28v-30v, 1439/08/19, f. 31r, 1439/08/22
1439	Nunci davant de la reina	Obtenir provisió per utilitat de la ciutat	Pere III Santmartí (jurat)	Havia estat nomenat per jurats anteriors: AMGi, I.1.1., n. 55, f. 44v, 1439/11/17
1440	Nunci davant de la reina	Defensar-se de comissari per inquirir usures a la ciutat	Pere II Escala	AMGi, I.1.2.1., llig 9, reg. 4, f. 3r, 1440/10/25
1441/02	Nunci davant del rei	Necessitat de defensar privilegis	El consell autoritza nomenament però no no es documenta la designació de cap síndic	AMGi, I.1.1., n. 56, f. 25r-v, 1441/02/11

TAULA 47: Síndics per a l'emissió de deute en nom de la ciutat (1343-1438)

Data	Emissió: tipus de renda preponderant i finalitat	Síndics ²⁰⁸	Referència arxivística
1343	Violaris; donatiu per reincorporació del regne de Mallorca	Jurats	AHG, Gi-06, vol. 33, s. f., 1343/04/18
1344	Violaris; donatiu per reincorporació del regne de Mallorca	Jurats	AMGi, I.1.2.1, llig. 5, reg. 1, f. 78v, 1344/11/25
1347	Violaris; ajuda per illa de Sardenya	Jurats	AMGi, I.1.2.1, llig. 5, f. 148r-149r, 1347/07/09
1351	Censals morts; redimir rendes emeses anteriorment	Pere I Bordils i Ferrer de Seguriolles, c Gi	AMGi, I.1.2.1, llig. 5, reg. 4, f. 57v, 1351/08/19
1353	Rendes mixtes; ajuda de Parlament reial per guerres mediterrànies	Jurats	AMGi, I.1.2.1, llig. 5, reg. 4, f. 66r, 1353/05/03
1354	Violaris; ajuda Parlament reial per guerres mediterrànies	Jurats	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 60r-67v, 1354/03/05
1354	Violaris; ajuda Parlament reial per guerres mediterrànies	Jurats	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 395r-398v, 1354/09/19
1355	Rendes mixtes i violaris; ajuda Parlament reial per guerres mediterrànies	Jurats	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43102, f. 300r-307v, 1355/04/25
1356	Rendes mixtes; redimir rendes emeses anteriorment	Jurats	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43101, f. 409r-415r, 1356/04/10
1356	Rendes mixtes; ajuda per Guerra contra Castella	Jurats	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43114, f. 55v
1357	Rendes mixtes; donatiu de Corts per Guerra contra Castella	Jurats	AMGi, I.3.3.2.4, RG43107, f. 339r-340r, 1357/11/07
1358	Rendes mixtes; ajuda particular per Guerra contra Castella	Jurats	-
1359	Rendes mixtes; satisfer deute censal acumulat	Jurats	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 266r-272r, 1359/01/05
1359	Violaris; ajuda per Guerra contra Castella	Jurats	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 307r-315v, 1359/05/31
1360	Violaris; ajuda per Guerra contra Castella i per recuperar	Jurats	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43105, s.f.,

²⁰⁸ En els períodes de major pressió fiscal o de dificultats financeres tenim referències indirectes d'algun sindicat complementari als indicats, tot i que, a falta de localitzar contractes d'emissió que provin que els designats aconseguiren efectivament vendre rendes en nom del municipi, hem preferit no incloure'ls en aquesta relació.

	jurisdiccions			1360/01/07
1361	Violaris; donatiu de Corts per Guerra contra Castella		Jurats	AMGi, I.1.1., n. 5, f. 20r, 1361/02/16
1361	Violaris; obres de les muralles		Jurats	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43105, f. 280r-287v, 1361/11/26
1362	Violaris; ajuda particular per Guerra contra Castella		Jurats i Ramon Calvet, Guillem I Vinyoles, Guillem I Castell, Guillem I Domenja, Pere II Ferrer, Bartomeu Benet, Bernat Quart, Guillem Lapart i Guillem Queixàs	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 80r-99v, 1362/11/09
1363	Violaris; donatiu de Corts per Guerra contra Castella		Jurats	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43104, f. 68r-76v, 1363/11/25
1364	Violaris; donatiu de Corts per Guerra contra Castella		Jurats	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43104, f. 44r-52v, 1364/04/22
1365	Violaris; donatiu de Corts per Guerra contra Castella		Jurats i Joan Guerau, doctor en lleis, Francesc I Santmartí, Guillem I Domenja, jurista, Guillem I Bell-lloc, Berenguer II Hospital i Ferrer de Seguriolles, adjunts.	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43104, f. 188r-197r, 1365/03/29
1366	Violaris; donatiu de Corts per Guerra contra Castella		Jurats	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 375r-383v, 1366/04/18
1366	Violaris; emissió en nom del General de Catalunya per Guerra contra Castella		Guillem I Castell i Ferrer de Seguriolles, mercaders, c Gi	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43103, f. 385r-394v, 1366/04/30
1366	Violaris; emissió en nom del General per donatiu Guerra de Sardenya		Ferrer de Seguriolles i Bernat Preses, mercaders, c Gi	AMGi, I.1.2.1., llig. 6, reg. 1, f. 204r-v, 1366/10/21
1368	Rendes mixtes; procés de reducció d'interessos		Francesc II Terrades, Ramon II Provençal, Pere Sifré	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 3, reg. 1
1368	Rendes mixtes; obres de les muralles		Jurats	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43104, f. 273r-s.
1369	Violaris; adquisició de forment		Francesc Trilla, Jaume II Pabia, mercaders, i Berenguer Eimeric, argenter	AMGi, I.3.3.2.4, RG 43106, f. 86r-94v, 1369/01/05
1373-1374	Violaris; obres de les muralles		Jurats + síndics Francesc I Santceloni, Bernat Malarç, Bernat Cebrià, jurista, Bernat Ribot, draper, Bernat Puig,	AMGi, I.3.3.2.4, llig. 10, reg. 1

			corder, i Andreu Guerau	
1374-1375	Violaris: obres de les muralles		Ramon I Medir, Pere I Canió, jurista i Bartomeu Sirvent, escriptor reial	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 5, 2 vols.
1377-1380	Procés de sanejament amb reduccions d'interessos; redempcions de violaris i emissions de censals morts		Guillem Hospital i Bartomeu Benet, mercaders, c Gi; Pere II Ferrer, c Gi	AMGi, I.3.3.2.4., RG 43114
1385/01-02	Rendes mixtes; ajuda per segona guerra emporitana		Bernat Vilar, c Gi; Bonanat I Cèrir i Bernat Llémèna, mercaders	AMGi, I.1.1., n. 14, f. 13v, 1385/01/26
1385/05	Censals morts; redempció de <i>Principes Namque</i>		Bonanat I Cèrir i Bernat Llémèna, mercaders	AMGi, I.1.1., n. 14, f. 22r-v (1385/02/07), 36r-v, 1385/03/28
1385/04	Violaris i rendes mixtes; donatiu graciós a membres de la família reial		Jurats	AMGi, I.1.1., n. 14, f. 41r, 1385/04/28
1385/05	Censals morts; redempció de <i>Principes Namque</i>		Bernat Llémèna, mercader, c Gi	AMGi, I.1.1., n. 14, f. 43r-v, 1385/05/10
1385/09	Censals morts; indemnització particular afectat per obra muralles		Jurats	AMGi, I.3.3.2.4, llig. 15
1385/10	Censal mort; contribució per segona guerra emporitana		Bonanat I Cèrir i Bernat Llémèna, mercaders, c Gi	AMGi, I.3.3.2.4, llig. 15
1385/11	Censal mort; contribució per segona guerra emporitana		Guillem Bernat Beuda, mercaders, c Gi	AMGi, I.1.1., n. 15, f. 13v, 1385/11/14
1385/11	Censal mort; contribució a la cort del rei		Guillem Bernat Beuda, mercaders, c Gi	AMGi, I.1.1., n. 15, f. 14r-15r, 1385/11/29
1386	Censal mort; defensa de la ciutat		Jaume Beuda, mercader, c Gi	AMGi, I.3.3.2.4, llig. 15
1386/11	Censals morts; redempció drets del vectigal		Francesc Jalbert, mercader, c Gi	AMGi, I.3.3.2.4, llig. 15
1386/12	Censals morts; obres de les muralles		Bonanat I Cèrir, un dels jurats	AMGi, I.1.1., n. 16, f. 44v-45r, 1386/12/07
1386-1392	Procés de reducció d'interessos: emissió de censals morts		Jaume Beuda, mercader, c Gi	AMGi, I.3.3.1.5., llig. 3, f. 178r-206r
1389/05	Censals morts; obres de les muralles		Jurats + Francesc I Santceloni i Bernat II Ferrer, obrers de la ciutat	AMGi, I.3.3.2.4, llig. 18
1389/10	Censals morts; despeses missatgeria i altres		Francesc II Santceloni, c Gi	AMGi, I.3.3.2.4, llig. 18, f. 25r-31v, 1389/10/19
1389/12	Censals morts; subsidi per entrada armanyguesa		Francesc II Santceloni, c Gi	AMGi, I.3.3.2.4, llig. 18, f. 64r-68v, 1389/12/10
1389/12	Censals morts; abastament de vitualles		Jurats de 1389	AMGi, I.3.3.2.4, llig. 18, s.f.,

				1390/12/23
1390/02	Censals morts; subsidi per entrada armanyaguesa	Francesc Seguriolles, c Gi		AMGi, I.1.1., n. 20, f. 33r-v, 1390/02/28
1390/03	Censals morts; obres de les muralles	Francesc Seguriolles, c Gi		AMGi, I.3.3.2.4, llig. 18, (actual RE: 67)
1390/05-06	Censals morts; obres de les muralles	Pere Guillem I Sunyer, c Gi		AMGi, I.1.1., n. 21, f. 12r-17r (1390/05/17), 29r-30r, 1390/06/03
1390/09	Censals morts; deutes diversos	Jurats de 1390		AMGi, I.1.1., n. 21, f. 98r-99v, 1390/09/09
1390/10	Censals morts; obres de les muralles	Pere Guillem I Sunyer, c Gi		AMGi, I.1.1., n. 22, f. 5r-6r, 1390/10/04
1391	Censals morts; obres de les muralles	Narcís de la Via, c Gi		AMGi, I.1.1., n. 23, f. 47r-50r, 1391/04/03
1393	Censals morts; donatiu viatge a Sardenya	Guillem Llobet, notari, c Gi; Bernat Vives, mercader, c Gi		AMGi, I.3.3.2.4, llig. 18 (actual RG 43131), s.f., 1393/03/26, 1393/06/27
1396	Censals morts; obres de les muralles	Bernat II Estruç, c Gi		AMGi, I.3.3.2.4, llig. 18 (actual RG 43134), s.f., 1396/07/04; AMGi, I.1.1., n. 32, f. 75r-76v, 1396/10/05
1397	Censals morts; contribució per ocupació de vescomtat de Castellbó	Guillem II Domenja, doctor en lleis, c Gi		AMGi, I.3.3.2.4, llig. 19 (actual RG:43136), f.1r-s, 1397/12/07
1398	Censals morts; compensar singulars víctimes d'execucions	Francesc II Santceloni, c Gi		AMGi, I.3.3.2.4, llig. 19 (actual RG:43136), f. 29r-35r, 1398/06/04
1400-1403	Procés de sanejament: emissió de censals morts i censals perpetuats per redimir rendes més oneroses	Joan Sarricera, Francesc Seguriolles, Francesc II Santceloni, c Gi, i Pere II Benet, mercaders		AMGi, I.3.3.1.1, llig. 13, reg. 3, s.f., 1400/05/04; AMGi, I.1.1., n. 36, f 15v-17r, 1401/05/25
1405	Censals morts; demanda de maridatge	Francesc Seguriolles, c Gi i Joan de Dons, jurista		AMGi, I.1.1., n. 39, f. 27r-v, 1405/02/11
1407-1409	Censals morts; despeses diverses	Ramon Raset, draper		AMGi, I.1.1., n. 44, f. 9r, 1418/01/01; AMGi, I.1.2.1., llig. 8, reg. 3, s.f., 1409/08/06
1417-1419	Procés de reducció d'interessos: emissió de censals morts i perpetuats	Pere I Miró, c Gi, Miquel Pere, notari, i Miquel II Vilar, especier		AMGi, I.3.3.2.4, UI19103; AMGi, I.1.1., n. 45, f. 38r-40v, 1419/06/30
1420	Censals morts; demanda de maridatge	Pere I Miró, c Gi, Miquel Pere, notari, i		AMGi, I.1.1., n. 46, f. 16r-17v,

			Miquel II Vilar, especier	1421/01/01
1426-1427	Censals morts; obres de la llera del Ter (altres pel mateix motiu per un màxim d'endeutament de 66.000 s.)		Miquel II Vilar, especier	AMGi, I.1.1., n. 49, f. 71r-72v, 1429/05/06; AMGi, I.1.1., n. 50, f. 42r-44r, 1430/11/14
1427	Censals morts; demanda de maridatge		Miquel II Vilar, especier	AHG, Gi-01, vol. 401, frag. Man. acords 1427, s.f., 1427/11/21
1431	Censals morts; finançar missatgeria		Miquel II Vilar, especier, Bernat Vilarnau	AMGi, I.1.1., n. 50, f. 70r-71r, 1431/02/07
1438	Censals morts; reforçar muralles		Bernat Ginesta, escrivà, Bernat Vilarnau, draper, Nicolau Frugell, notari, i Joan Vilella, escrivà	AMGi, I.1.1., n. 54, f. 114v, 1438/11/01

TAULA 48: Administradors dels fons assignats a l'obra de les muralles (1361-1414) ²⁰⁹

1361-1364	Pere Montcanut (mercader, mà mitjana), diputat pels jurats per l'obra dels murs	AMGi, I.1.1., n. 5, f. 60r-v, 1361/10/14
1366	Pere Montcanut (mercader, mà mitjana), diputat a l'obra dels murs, juntament amb Pere I Net (mercader, mà mitjana)	AHG, Gi-05, vol. 337, s.f., 1366/02/23
1368-1371	Pere Montcanut (mercader, mà mitjana), diputat a l'obra dels murs	AMGi, I.3.3.1.1., llig 4, f. 71v, 1371/12/23
1369-1370	Jaume II Pabia (mercader, mà mitjana), administrador	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 3, s.f., 1369/06/18
1369	Jaume Plana (mercader, mà mitjana?), receptor obra del mur nou	AMGi, I.1.2.1, llig. 6, f. 241v, 1369/12/11
1370-1371	Guillem II Guic (mercader, mà menor), distribuïdor + Ramon I Medir (canviador, mà mitjana) i Pere Sifré (peller, mà menor), receptors	AMGi, I.1.2.1, lligall n. 6, f. 248r-v (1370/03/23), 254r (1370/05/18)
1371	Nicolau Cavalleria (apotecari, mà menor), distribuïdor; Ramon Cerir (bosser, mà menor)	AMGi, I.3.3.1.1., llig 4, f. 66v, 1371/05/10
1373-1376	Bernat I Geroní (mercader, mà mitjana) distribuïdor	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, reg. 2, f. 15r-16v, 1373/12/17; AMGi, I.1.1., n 8 bis, f. 19r-20v, 1376/12/24
1380	Guillem Hospital i Bonanat I Cerir (mercaders, mà mitjana), distribuïdors	AMGi, I.1.1., n.10, f. 34v, 1380/06/27
1386	Jaume Aulina (mercader, mà menor), administrador obra de cert tram	AMGi, I.1.1., n. 15, f. 24r, 1386/01/08
1386	Pere Masaller (mercader, mà mitjana), administrador obra de palissada del Mercadal	AMGi, I.1.1., n 16, f. 13r, 1386/09/08
1387	Bernat I Estruç (patrici, mà major), administrador obra de cert tram	AMGi, I.1.1., n 16 bis, f. 38r, 1387/04/22
1389-1390	Francesc II Santceloni, c Gi + Francesc Segurioles, c Gi (patricis, mà major) síndics d'emissions que actuen d'administradors	AMGi, Urbanisme i obres, reg. 11672, s.f., 1390; AMGi, I.3.3.2.4, llig. 18, (actual RE: 67)
1400	Joan II Marcó (mercader, mà mitjana) distribuïdor per obra del mur del Mercadal	AMGi, I.3.3.1.1, llig. 13, reg. 2, s.f., 1400/05/29
1414	Francesc Esteve (paraire, mà menor) obrer per a reforç de murs; Joan Sarriera, c Gi (patrici, mà major), i Lluís Tord (mercader, mà mitjana) actuen al mateix temps d'administradors	AMGi, I.1.1., n. 43, f. 59r-60r, 1414/08/21

²⁰⁹ En aquesta taula, a més del que no recollim a la dedicada a l'evolució de la figura dels gestors de les muralles, tampoc tenim en compte els síndics per a l'emissió de deute que administraren quantitats vinculades a l'obra de les muralles sense la necessitat que es creés una caixa específica.

TAULA 49: Cònsols del consolat de mar de la ciutat (1421-1444)

Any	Cònsol	Cònsol	Jutge apel·lacions	Notari i escrivà consolat	Verguer del consolat	Referència arxivística
1421-1422/10	Narcís Portell reunió elecció any següent: Pere Tortosa i Pere Domingo (lloctinent de Joan Cavalleria??)	Joan Domingo				AHG, Gi-01, vol. 389, f. 126r, 1421/10/29
1422-23/10	Arnau Ferrer, mercader	Bartomeu Agustí, mercader	Francesc Teixidor, mercader	Miquel Pere, not	Pere Nicolau, saig de Girona	AHG, Gi-01, vol. 389, f. 127r, 1422/10/29
1423-24/10	Ramon Bruguera	Nicolau Andreu Soler				Deduit d'elecció any posterior: AHG, Gi-01, vol. 389, f. 128r, 1424/10/29.
1424-25/10	Pere Oller	Joan II Anglès	Ramon Bruguera	Miquel Pere, not	Pere Nicolau, saig de Gi	AHG, Gi-01, vol. 389, f. 128r, 1424/10/29.
1425-26/10	Nicolau Anglès	Pere Figuera, mercader	Nicolau Andreu Soler	Miquel Pere, not	Pere Nicolau, saig de Gi	AHG, Gi-01, vol. 389, f. 128v, 1425/10/29
1426-27/10	Ferrer III Comelles	Pere III Domingo	Pere Ballester	Miquel Pere, not	Antoni Canal, saig de Gi	AHG, Gi-01, vol. 389, f. 130r, 1426/10/29
-						
1431-32/10	Joan Devesa	Francesc Respart	Pere III Domingo	Miquel Pere, not	Antoni Canal, saig de Gi	AHG, Gi-01, vol. 389, f. 130v, 1431/10/29
1432-33/10	Lluís Tord	Bernat Ricard	Narcís I Saumana	Miquel Pere, not	Joan Barceló, saig de Gi	AHG, Gi-01, vol. 389, f. 131r, 1432/10/29
-						
1435-36/10	Pere III Domingo	Bernat Teixidor, mercader	Bartomeu Tord, mercader	Miquel Pere, not	No és nomena	AHG, Gi-01, vol. 389, f. 131v, 1435/10/29
1436-37/10	Joan III Domingo	Jaume II Gironella, mercader	Bartomeu Tord, mercader	Miquel Pere, not	Antoni Martorell i Antoni Vilanova	AHG, Gi-01, vol. 389, f. 132r-v, 1436/10/27
1437-38/10	Joan Jordi de Llémena	Francesc Raset	Miquel Cerdà	Miquel Pere, not	Antoni Vilanova	AHG, Gi-01, vol. 389,

1438-39/10	Pere Domingo	Miquel Cerdà	Francesc Net	Miquel Pere, not	Antoni Vilanova	f. 137r-v, 1437/10/29: MOLTA MÉS GENT A LA REUNIÓ!!! AHG, Gi-01, vol. 389, f. 139r-v, 1438/10/29
-						
1440-41/10	Narcís II Saumana	Pere Vinyes	Miquel Cerdà	Miquel Pere, not	Antoni Vilanova, en absència seva Joan Barceló, saig de la cort reial	AHG, Gi-01, vol. 389, f. 139v-140r, 1440/10/29
1441	Ferrer de Comelles, maj dies	Jaume Gironella, mercader	Miquel Cerdà	Miquel Pere, not	Antoni Vilanova, saig c Gi	AHG, Gi-01, vol. 389, f. 140r-141v, 1441/10/29
1442-43/10	Joan Domingo	Pere Perpinyà	Pere Vinyes	Miquel Pere, not de Gi	Antoni Vilanova	AHG, Gi-01, vol. 389, f. 142r, 1442/10/29
1443-44/10	Miquel Cerdà, draper	Pere Moles, c Gi	Joan Domingo, draper	Miquel Pere, not de Gi	Joan March	AHG, Gi-01, vol. 389, f. 142v, 1443/10/29
1444-45/10	Ferrer de Comelles	Miquel Cerdà, mercader, c Gi	Miquel III Vilar, mercader	Miquel Pere, not de Gi	Joan Marcó i Jaume Dolcet, porters del rei	AHG, Gi-01, vol. 389, f. 143r, 1444/10/29

TAULA 50: Procedència geogràfica i perfil social dels oficials reials de la demarcació de Girona (1345-1445)

Càrrec	Forans (aristocràcia militar/curials forans)	%	Residents al bisbat de Girona (aristocràcia militar/altres)	%	Ciutadans de Girona	%	Altres o desconeguts	%	Total
Veguer	18 (16+2)	51,4	16	45,7	1	2,86	-	-	35
Batlle	7 (4+3)	17,95	8 (4+4)	20,51	24	61,54	-	-	39
Sots-veguer	4 (1+3)	12,5	4 (1+3)	12,5	24	75	-	-	32
Sots-batlle	1 (0+1)	5,26	-	-	18	94,74	1	5,26	19

TAULA 51: Assiduitat de membres documentat al consell general (1445-1443)

Nombre de persones	%	Freqüència (nombre de legislatures)
257	30,06	1
119	13,92	2
74	8,65	3
61	7,13	4
53	6,20	5
43	5,03	6
37	4,33	7
36	4,21	8
27	3,16	9
16	1,87	10
20	2,34	11
14	1,64	12
20	2,34	13
13	1,52	14
65	7,6	≥ 15
Total= 855	-	-

TAULA 52: Proporcions entre mans de ciutadans amb més presències al consell (1345-1443)

Mà	N. Individus	Proporció (%)
Major	28	43,08
Mitjana	21	32,31
Menor	16	24,62

TAULA 53: Rànquing de ciutadans amb més presències al consell general (1345-1443)

Individu	Professió	Mà o franja política	N. de legislatures documentat al consell general
Narcís de la Via	Patrici	Major	28
Francesc Segurioles	Patrici	Major	28
Francesc I Respart	Mercer	Menor	27
Arnau II Ferrer	Mercader	Mitjana	26
Ramon I Sampsó	Patrici	Major	26
Joan Medir	Patrici	Mitjana	25
Pere I Terrades	Patrici	Major	25
Francesc I Santceloni	Patrici	Major	24
Ramon de la Via	Jurista	Major	23
Jaume Avellaneda	Patrici	Major	21
Pere I Castell	Patrici	Mitjana	21
Pere II Tortosa	Mercader	Mitjana	21
Miquel II Vilar	Especier	Menor	21
Nicolau Puig	mercader	Mitjana	20
Francesc Artau	Argenter	Menor	19
Joan Devesa	Draper	Mitjana	19
Guerau Estruç	Patrici	Major	19
Bernat I Geroní	Mercader	Mitjana	19
Bernat Nuell, ?	?	Menor	19
Antoni Portell	Mercader	Mitjana	19
Bernat Ribot	Draper	Mitjana	19
Francesc II Santceloni	Patrici	Major	19
Bernat Torrent	Mercader	Mitjana	19
Joan Andreu	Paraire	Menor	18
Guillem II Bell-lloc	Mercader	Mitjana	18

Guillem Bernat Beuda	Mercader	Mitjana	18
Cristòfol Castanya	Especier	Menor	18
Pere I Desvern	Patrici	Major	18
Francesc Esteve	Paraire	Menor	18
Lluís Estruç	Patrici	major	18
Guillem Pellisser	Especier	Menor	18
Pere I Sunyer	Patrici	Major	18
Nicolau Cavalleria	Especier	Menor	17
Pere I Escala	Patrici	Major	17
Antoni Roca	Draper	Mitjana	17
Pere I Vinyes	Albadiner	Menor	17
Antoni Agullana	Jurista	Major	16
Pere III Benet	Mercader	Mitjana	16
Guillem Calvet	Jurista	Major	16
Bonanat I Cerir	Mercader	Mitjana	16
Jaume Comte	Notari	Menor	16
Bernat II Escala	Patrici	Major	16
Bernat IEstruç	Patrici	Major	16
Gabriel Miquel	Patrici	Major	16
Narcís Miquel	Patrici	Major	16
Pere II Net	Mercader	Mitjana	16
Narcís Portell	Escrivà-mercader	Mitjana	16
Francesc Santdionís	Jurista	Major	16
Berenguer II Sarriera	Patrici	Major	16
Bernat III Sarriera	Patrici	Major	16
Joan Sarriera	Patrici	Major	16
Pere Guillem II Sunyer	Patrici	Major	16
Francesc II Adroer	Jurista	Major	15

Guillem I Banyils	Tintorer	Menor	15
Pere Bosc	Especier	Menor	15
Guillem I Castell	Mercader	Mitjana	15
Francesc II De la Via	Patrici	Major	15
Berenguer Espigoler	Jurista	Mitjana	15
Guillem Hospital	Mercader	Mitjana	15
Pere I Miró	Patrici	Major	15
Pere Berenguer Joan Moles	Botiguer	Mitjana	15
Pere Perpinyà	Paraire	Menor	15
Joan I Prat	Especier	Menor	15
Pere Romeu	Sabater	Menor	15
Bernat II Sitjar	Patrici	Major	15

TAULA 54: Edat d'ingrés al consell general

Individu	Any d'ingrés al consell (o primer que documentem)	Edat (aproximada)	Casat/Pactes prematrimonials (edat)	Ref. d'edat	Ref. per determinar edat i casament
Pere Avellaneda, patrici	1394	29	c. 1383 (c. 18) [esposalles <i>per verba fetes</i>]	Neix c. 1365	AHG, Gi-05, vol. 336, s.f., 1365/11/20; AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1383/11/17
Joan Cases, hostaler	1436	36	a. 1421 (amb menys de 21)	14 anys a 1414	AHG, Gi-01, vol. 362, Sf, 1414/12/24; AHG, Gi-09, vol. 56, s.f., 1421/11/18
Joan Castell, patrici	1388 (mor de seguida: 1389/07-09)	22-29	1381 (amb 15-22 anys)	18-25 anys a 1384	AHG, Gi-01, vol. 224, f. 116r-117v, 1384/02/13; AHG, Gi-05, vol. 314, s.f., 1381/04/03
Pere III Castell, patrici	1435	34	1437 (amb 36 anys)	10 anys a 1411	AHG, Gi-06, vol. 123, s.f., 1411/01/21; AHG, Gi-02, vol. 191, f. 9r-v, 1437/12/02
Eimeric II de la Via	1386	24-29	No data	15-20 anys a 1375	AHG, Gi-05, vol. 405, s.f., 1375/03/31;
Nicolau II Desvern	1428	24	c. 1427 (c. 23 anys)	18 anys a 1422	AHG, Gi-01, vol. 385, s.f., 1422/08/21; AHG, Gi-01, vol. 400, s.f., 1427/03/04
Pere II Domingo	1418	38	1408 (c. 33)	18-25 anys a 1400	AHG, Gi-01, vol. 260, f. 91v-92r, 1400/06/21
Pere III Escala	1419	22	1414 (amb 17 anys)	15 anys a 1412	AHG, Gi-01, vol. 354, s.f., 1412/11/22; AHG, Gi-01, vol. 362, s.f., 1414/01/30
Arnau II Ferrer, mercader	1403	38	c. 1401 (amb c. 36 anys)	1 any a 1366	AHG, Gi-01, vol. 77, f. 142r-v, 1366/02/03; AHG, Gi-10,

					vol. 45, f. 74v-78r, 1401/09/09
Bernat I Geroní, mercader	1370	29	Sense data	14 anys a 1355	AHG, Gi-05, vol. 86, f. 22v, 1355/07/11
Francesc Jalbert, mercader	1368	28	Sense data	15 anys a 1355	AHG, Gi-05, vol. 81, f. 48r-v, 1355/01/02
Guillem II Julià, mercader	1403	38-45	c. 1383 (amb 18-25 anys)	18-25 anys a 1383	AHG, Gi-01, vol. 130, f. 122v-123r, 1383/10/22; AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1383/02/28
Bernat III Miquel, patrici	1435	26	a.1434 (menys de 25 anys)	14 anys a 1423	AHG, Gi-01, vol. 391, s.f., 1423/04/14; AHG, Gi-07, vol. 90, Sf, 1434/03/02
Pere Moles, botiguer	1437	27	Sense data	20 anys 1435	AHG, Gi-01, vol. 414-415, 3rquadern, s.f., 1435/03/24
Pere Muntaner, mercader	1430 (només hi és 3 vegades)	51-57	Sense data	14-20 anys a 1393	AHG, Gi-06, vol. 80, f. 282v-283r, 1393/04/15
Guillem Muntanya, barber	1423	46-48	a.1409 (moment imprecís)	23-25 anys a 1400	AHG, Gi-01, vol. 260, f. 20v, 1400/01/28
Bonanat Nadal, notari	1398	57-59	a.1382 (moment imprecís)	14-16 anys a 1355	AHG, Gi-05, vol. 83, f. 72v-73v, 1355/10/16
Francesc Net, mercader	1429	30-32	1424 (25-27 anys)	14-18 anys a 1413	AHG, Gi-02, vol. 119, f. 12v-13r, 1413/05/25; AHG, Gi-01, vol. 391, s.f., 1424/07/11
Nicolau Puig, patrici	1399	28-33	c..1396 (25-30 anys)	20-25 anys 1391	AHG, Gi-01, vol. 241, f. 166v-169v, 1391/10/16; AHG, Gi-10, vol. 39, f. 132v-133r, 1398/05/12

Francesc Raset, mercader	1428	19	1427 (18 anys)	18 anys a 1427	AHG, Gi-01, vol. 401, Sf, 1427/07/10; AHG, Gi-01, vol. 401, Sf, 1427/06/12
Bernat II Ricard, mercader	1430	27	1423 (20 anys)	19 anys a 1422	AHG, Gi-01, vol. 385, s.f., 1422/04/21; AHG, Gi-01, vol. 391, s.f., 1423/09/19
Jofre Santmartí, patrici	1367	21	Sense data	Neix c. 1346	AHG, Gi-05, vol. 52, f. 78v, 1346/03/08
Joan Vinyoles, patrici	1383	19-25	Sense data	14-20 anys 1378	AHG, Gi-01, vol. 210, f. 157v-158r, 1378/09/17

TAULA 55: Durada de trajectòries de ciutadans més assidus al consell general (1345-1436)

Individu	Període	Durada en anys	Continua després de 1436?
Narcís de la Via	1379-1427	48	-
Francesc Segurioles	1385-1434	49	-
Francesc Respart	1390-1436	46	-
Arnau II Ferrer	1403-1436	33	sí
Ramon I Sampsó	1399-1436	37	sí
Joan Medir	1370-1429	59	-
Pere I Terrades	1392-1433	41	-
Guillem II Bell-lloc	1399-1435	36	-
Francesc I Santceloni	1351-1399	48	-
Ramon de la Via	1385-1422	37	-
Jaume Avellaneda	1411-1436	25	sí
Pere Castell	1391-1434	43	-
Miquel Vilar	1407-1436	25	sí

TAULA 56: Rànquing de ciutadans amb més càrrecs de jurat (1345-1443)

Nom	Professió	Mà	Nombre d'exercici investit jurat
Ramon de la Via	Patrici	Major	7
Pere I Terrades	Patrici	Major	6
Francesc Trilla	Mercader	Mitjana	6
Ramon I Medir	Canviador	Mitjana	6
Joan Sarriera	Patrici	Major	5
Lluís Estruç	Patrici	Major	5
Berenguer II Hospital	Mercader	Menor-Mitjana	5
Guillem Hospital	Mercader	Menor-Mitjana	5
Guillem II Sunyer	Patrici	Major	5
Guillem Arnau	Paraire	Menor	5
Pere I Sunyer	Patrici	Major	4
Bernat I Estruç	Patrici	Major	4
Guillem Bernat Beuda	Mercader	Menor-mitjana	4
Francesc I Beuda	Mercader	Menor-mitjana	4
Pere I Bordils	Patrici	Major	4
Guillem I Castell	Mercader	Mitjana	4
Pere I Desvern	Patrici	Major	4
Guillem I Domenja	Jurista	Mitjana	4
Andreu Figuera	Sastre	Menor	4
Jaume I Marcó	Mercader	Mitjana	4
Joan Marcó	Mercader?	Mitjana	4
Francesc Santdionís	Jurista	Major	4
Joan Savall	Jurista	Major	4
Francesc Segurioles	Patrici	Major	4
Ramon I Bóixols	Patrici	Major	4

Pere Brugueroles	Mercader	Mitjana	4
Francesc Esteve	Paraire	Mitjana	4
Narcís Miquel	Patrici	Major	4
Ramon I Sampsó	Patrici	Major	4
Bernat Teixidor	Mercader	Mitjana	4
Pere I Cantó	Jurista	Mitjana	3
Francesc I Santceloni	Patrici	Major	3
Francesc II Santceloni	Patrici	Major	3
Pere I Escala	Patrici	Major	3
Berenguer III Hospital	Mercader	Mitjana	3
Joan Medir	Mercader	Mitjana	3
Guillem Queixàs	Mercader	Menor	3
Pere Tortosa de Queixàs	Mercader	Menor	3
Pere II Tortosa	Mercader	Mitjana	3
Jaume Anglès	Mercader	Mitjana	3
Guillem I Bell-lloc	Mercader	Mitjana	3
Pere II Bell-lloc	Mercader	Mitjana	3
Pere II Bordils	Patrici	Major	3
Guillem II Domenja	Jurista	Major	3
Pere II Ferrer	Mercader	Menor-Mitjana	3
Pere Ginesta	Paraire	Menor	3
Francesc Pabia	Mercader	Mitjana	3
Pere II Prat	Jurista	Major	3
Bernat Ribot	Mercader	Mitjana	3
Berenguer I Sarriera	Patrici	Major	3
Francesc I Serra	Jurista	Mitjana	3
Francesc II Serra (doctor)	Jurista	Major	3
Ramon I Sitjar	Patrici	Major	3

Miquel I Vilar	Pellisser	Menor	3
Cristòfol Castanya	Especier	Menor	3
Bonanat I Cerir	Mercader	Mitjana	3
Pere II Domingo	Mercader	Mitjana	3
Guillem II Guic	Mercader	Menor-mitjana	3
Bernat Llémèna	Mercader	Mitjana	3
Pere I Miró	Patrici	Major	3
Pere Berenguer Joan Moles	Mercader	Mitjana	3
Pere III Trilla	-	Mitjana	3
Guillem Muntanya	Barber	Menor	3
Guillem Pellisser	Especier	Menor	3
Pere Perpinyà	Paraire	Menor	3
Joan I Prat	Especier	Menor	3
Nicolau Puig	Mercader	Mitjana	3
Francesc I Respart	Mercer	Menor	3
Jaume Ferrer	Paraire	Menor	3
Jaume I Gironella	Paraire	Menor	3

TAULA 57: Recurrència individual a l'executiu (1345-1436)

Nombre de persones	%	Freqüència (nombre de legislatures)
41	58,57	3
19	27,14	4
6	8,57	5
3	4,29	6
1	1,43	7

TAULA 58: Proporcions entre mans de ciutadans més recurrents a l'executiu (1345-1436)

Mà	N. Individus	%
Major	25	35,71
Mitjana	25	35,71
Menor	14	20
Mobilitat menor-mitjana	6	8,57
Total	70	

TAULA 59: Perfil professional dels jurats (1345-1436)²¹⁰

Any	Mà major	Professió	Mà mitjana	Professió	Mà menor	Professió
1345	Bonanat Bordils Andreu Banyoles	M C	Jaume Bell-lloc Nicolau Campllong	M M	Francesc Cervià Agustí Berenguer	M M
1346	Pere I Escala Guillem II Sunyer	C C	Bonanat Tornavells Guillem Cèrir	M M	Ramon Colomer Guillem Castell	M M
1347	Ramon Sitjar Ramon Calvet	C C	Arnau Campllong Bernat Serra	M L	Bernat Ferrer Bonanat Llémena	M M
1348/01- 1348/08	Arnau Vivers Guillem Santmartí	L C	Bernat Hospital Pere Puig	M M	Guillem Costa Guillem Maçanet	M M
1348/08 – 1348/12	Francesc Terrades Pere Prat	L L	Francesc Pabia Guillem Castell	M M	Joan Prat Berenguer II Hospital	ES-M M
1349	Jaume Monells Bernat Vic	L L	Guillem Bell-lloc Ramon I Medir	M CAN	Joan Cervià Arnau Vilagran	M M
1350	Guillem II Sunyer Domènec Gornall	C C	Guillem Domenja Miquel Trullàs	L M	Ramon Colomer Guillem Queixàs	M M
1351	Ramon Sitjar Berenguer Sarriera	C C	Arnau Rafart Jaume I Marcó	C M	Francesc Savarrés Ramon Tortosa de Queixàs	CAN M
1352	Eimeric de la Via	C	Berenguer	C	Guillem Iapart	M

²¹⁰ Abreviatures utilitzades: C = ciutadà sense professió/patrici; M = mercader (inclou també individus identificats com a drapers); CAN = canviador; L = experts en lleis (juristes, doctors i llicenciats en lleis); MED = experts en medicina (doctors i llicenciats en medicines); N = notari; E = escrivà; ES = especier; PE = pelleter; H = hostaler; F = flassader; PA = paraire; B = blanquer; A = argenter; B = bossar; PEL = peller; SAB = sabater; SAS = sastre; JU = jubater; BA = baster; MER = mercer; BL = blanquer; B = barber; A = albadiner; T = taverner; P = picapedrer; F = Ferrer; GUA = guasper; TEI = teixidor; CA = capeller; AR = argenter; BA = barber; T = tintorer; PI = pintor; CI = cirurgià.

	Pere Bordils		M	Santceloni Guillem Jordà		Joan Prat	ES-M
1353	Ramon Sunyer		M	Bonanat Hospital	CAN	Berenguer II Hospital	M
1354	Francesc Santmartí		M	Ramon Venguí	L	Pere Tortosa	M
	Guillem II Sunyer		C	Francesc Pabia	M	Pere Ferrer	M
	Pere Escala		C	Ramon Medir	CAN	Guillem Queixàs	M
1355	Ramon Sitjar		C	Bonanat Tornavells	M	Pere Tortosa de Queixàs	M
	Berenguer Sarriera		C	Guillem Castell	M	Joan Cervià	M
1356	Pere Bordils		M	Francesc Adroer	L	Arnau Ramada	M
	Lluís Estruç		C	Ramon Ribot	M	Guillem II Guic	H-M
1357	Francesc Santceloni		C	Guillem Domenja	L	Ferrer Segurióles	M
	Bernat Estruç		C	Berenguer Queixàs	M	Pere Verdera	M
1358	Eimeric de la Via		C	Francesc Trilla	M	Berenguer II Hospital	M
	Pere Escala		C	Guillem Jordà	CAN	Arnau Vilagran	M
1359	Jaume Monells		L	Francesc Pabia	M	Pere Tortosa	M
	Guillem Calvet		C	Guillem L'apart	M	Guillem Hospital	M
1360	Bernat Vic		C	Bonanat Tornavells	M	Bernat Ferrer	M
	Francesc Santdionís		L	Jaume I Marcó	M	Bartomeu Benet	M
1361	Joan Guerau		L	Guillem Castell	M	Pere Ferrer	M
	Bernat Estruç		C	Ramon Medir	CAN	Bernat Busquets	M
1362	Ramon Malarç		L	Ramon Ribot	M	Guillem II Guic	H-M
	Francesc Santceloni		C	Francesc Trilla	M	Arnau Vilagran	M
1363	Pere Bordils		M	Guillem Bell-lloc	M	Berenguer II Hospital	M
	Francesc de la Via		C	Guillem Queixàs	M	Bernat Quart	M
1364	Narcís Santdionís		L	Jaume I Marcó	M	Ferrer Segurióles	M
	Ramon Calvet		C	Arnau	M	Guillem Hospital	M

				Campllong					
1365	Francesc Terrades Lluís Estruç	C C		Ramon Provençal Bernat Ribot	M M	Pere Ferrer Bartomeu Benet	M M		
1366	Francesc Santdionís Pere Berenguer Estruç	L C		Guillem IVinyoles Francesc Adroer	L L	Bernat Vilàr Bernat Preses	M M		
1367	Bernat Estruç Berenguer Sarriera	C C		Guillem Castell Francesc Trilla	M M	Joan Rovira Guillem Bernat Beuda	F C-M		
1368	Francesc Santcloni Ramon Boixols	C C		Guillem Badia Jaume II Pabia	L M	Arnau Ramada Berenguer Eimeric	M A		
1369	Bernat Sitjar Guillem II Sunyer	C C		Guillem I Domenja Ramon I Medir	L CAN	Joan Prat Francesc Beuda	ES-M C-M		
1370	Bernat Malarç Arnau Savall	L L		Jaume I Marcó Pere Bell-lloc	M M	Pere Sifré Miquel Vilàr	PEL PE		
1371	Francesc de la Via Pere Rodeja	C L		Pere Cantó Guillem Bell-lloc	L M	Arnau Orriols Ramon Cèrrir	PE B		
1372	Pere Bordils Pere Prat	M L		Berenguer II Hospital Guillem Parelades	M M	Nicolau Cavalleria Pere Romeu	ES SAB		
1373	Bernat Estruç Pere Vern	C C		Guillem Hospital Bernat II Ferrer	M M	Pere Estanyol Bonanat Riera	M SAS		
1374	Guillem Colteller Bernat Malarç	MED L		Pere II Ferrer Guillem Peralta	M M	Guillem Benet Francesc Marrà	PA SAS		
1375	Francesc Santdionís Arnau Savall	L L		Guillem Domenja Francesc Trilla	L M	Francesc Vilella Guillem Dolcet	JU B		
1376	Lluís Estruç Galceran Caselles	C L		Pere Bell-lloc Bernat Cebrià	M L	Pere Closella (jr) Pere Ginesta	MER PA		

1377	Guillem II Sunyer Ramon Boixols	C C	Ramon I Medir Francesc Jallbert	CAN M	Bartomeu Tord Nicolau Villosa	N PE
1378	Francesc Santdionís Ramon Prat	L L	Ponç Santacília Bernat Ribot	M M	Guillem Ramon Joan Guillem Llobet	ES N
1379	Lluís Estruç Ramon de la Via	C L	Joan Marcó Bernat Llémèna	M M	Pere Costa Mateu Segúries	SAS M
1380	Francesc Santceloni Guillem Vengut	C L	Guillem Hospital Bonanat Cerir	M M	Francesc Beuda Bernat Vilár	C-M M
1381	Bernat Bac Francesc Adroer	L L	Pere Cantó Ramon I Medir	L CAN	Bernat Geroní Pere Estanyol	M M
1382	Pere Sunyer Pere Vern	C C	Francesc Trilla Pere Bell-lloc	M M	Guillem Bernat Beuda Simó Estrader	C-M ES
1383 (fins 1384/06/08)	Ramon Boixols Ramon de la Via	C L	Joan Marcó Berenguer III Hospital	M M	Guillem Arnau Narcís Casesnoves	PA ES
1384 (a partir de 1384/06/10 i fins 1384/12/31)	Bernat Sitjar Antoni Begudà	C L	Guillem Hospital Francesc Beuda	M M	Pere Romeu ?	SAP
1385	Lluís Estruç Pere Guillem II Sunyer	C C	Guillem II Guic Bernat Llémèna	M M	Pere Cerir Guillem Banyils	B N
1386 fins 1388/04/15	Francesc Santceloni Guillem Domenja	C L	Bonanat Cerir Bernat Serra, savi	M L	Miquel Vilár Pere Serra	PE A
1387 (cf supra)	Francesc Santceloni	C	Bonanat Cerir	M	Miquel Vilár	PE

	Guillem Domenja	L	Bernat Serra	L	Pere Serra	A
1388: 1388/04/15- 1388/12/31	Ramon de la Via	L	Francesc Trilla	M	Francesc Coral	B
1389	Pere Sunyer Joan Sarriera Bernat II Sitjar	C C C	Narcís Albert Joan Vinyoles Francesc Beuda	M C M	Pere Ginesta Ponç Arnau Pere Estanyol	PA BL M
1390/01/01- 1390/07/06	Pere Vern Guillem Pere de Reixac	C C	Francesc Serra Bernat Geroní	L M	Jaume Aulina Bernat Saragossana	PE-M ES
1390/07/07- 1390/12/31	Lluís Estruç Bernat Reixac	C C	Berenguer Espigoler Bernat Ribot	L M	Arnau Ramada Deuslonda Artau	BL-M BA
1391	Eimeric de la Via Francesc I Seguriales	C C	Joan Medir Bernat Vives	M M	Guillem Bonet Guillem Morei	T P
1392- 1393/01/12 ²¹¹	Pere Guillem II Sunyer Pere Bordils	C M	Joan Marcó Guillem Bernat Beuda	M M	Andreu Figuera Narcís Bofill	SAS F
1393/01/12?	Ramon de la Via Pere Sunyer	L C	Bonanat Cerir Pere II Benet	M M	Miquel Vilar Guillem Devesa	PE PA
1394	Guillem Domenja Joan Estruç Ramon Prat	L C	Pere Castell Bernat Teixidor	M M	Guillem Banyils Ramon Figuera	T BL
1395	Guillem Vengut, llic en lleis	L L	Berenguer Espigoler Pere Basset	L L	Berenguer Arloví Pere Trilla	ES PA
1396	Narcís de la Via	C	Joan Marcó	M	Andreu Figuera	SAS

²¹¹ Segons AMGi, I.1.1., n. 26, f 35v-37r, 1393/01/10, el rei Joan havia inhibit l'elecció el dia de ninou de 1393 amb lletra de 1392/11/21, i si bé a 1392/12/31 havia permès que es fes el diumenge 12 de gener.

	Pere Cantó, jurista	L	Joan Medir	M	Francesc Andreu	PE
1397	Francesc II Santceloni Pere I Terrades	C C	Pere III Trilla Berenguer Capella	N	Guillem Arnau Jaume Ferrer	PA PA
1398	Ramon Bóixols Pere Sunyer	C C	Bernat Llémena Pere Maseller	M M	Bernat Saragossana Joan Jonquera	ES PA
1399	Ramon de la Via Joan Savall	L L	Joan Vinyoles Guillem Bell-lloc	C M	Pere Ginesta Pere Perpinyà de Viladevaques	PA PA
1400- 1401/06/06	Guillem Escala Bernat Reixac	C C	Joan Medir Narcís Albert	M M	Pere Planell Pere Collell	SAS GUA
1401/06/07- 1401/12/31	Pere Terrades Guillem Escala	C C	Bernat Cavalleria Berenguer III Hospital	MED M	Andreu Figuera Francesc Guerau	SAS TEI-M
1402	Pere Terrades Guillem Escala	C C	Bernat Cavalleria Berenguer III Hospital	MED M	Andreu Figuera Francesc Guerau	SAS TEI-M
1402/12	Joan Savall Bernat Sitjar	L C	Bernat Pintor	N	Pere Reig Francesc Escot	BL PE
1403	Guillem Domenja	L	Jaume Beuda	M	Bernat Vila	H
1404	Francesc Adroer Francesc Serra, llic en lleis	L L	Marc Roca Guillem Bernat	MED M	Joan Ribot Bernat I Ricard	ES CA

	Narcís de la Via	C	Beuda Pere Tortosa	M	Pere Palol	ES
1405	Patllari Serradell	MED	Ferrer de Comelles	M	Bernat Lavanera	BL MER
1406	Ramon de la Via	L	Ponç Arnau	M	Jaume Eimeric	AR E-M
1407	Ramon Caselles	M	Jaume Frugell	M	Francesc Artau Narcís Portell	PA
1408	Francesc Serra	L	Ramon Raset	M	Jaume I Gironella	E
1409	Ramon Sampsó	L	Bernat Net	L	Pere Lavanera	BL
1410	Pere des Bac Andreu Cornell	L	Joan de Dons, jurista	M	Guillem Arnau	PA
1411	Ramon de la Via Francesc I Seguriolles	L	Nicolau Vilar	M	Jaume Eimeric	MER
1412	Pere Bordils Joan Sarriera	C	Pere Brugueroles	M	Joan Jonquera	PA
1413 ²¹²	Pere Bordils Joan Sarriera	D	Pere Tortosa	M	Bernat Marc Pere Banyils	B T
1414	Pere Bordils Joan Sarriera	C	Nicolau Puig Guillem Julià	M	Francesc Borrassà Pere Perpinyà	PI PA
1414	Pere Bordils Joan Sarriera	C	Pere Trilla	M	Francesc Borrassà	PI
1414	Ramon Sampsó Pere Miró	C	Lluís Tord	M	Pere Perpinyà	PA
1414	Joan Savall Antoni Adroer	L	Pere Castell Ponç Arnau	M	Guillem Pellisser Francesc Banyils	ES T
		C	Bernat Busquets Pere Berenguer	M	Miquel Vilar	ES
		C		M	Joan Andreu	PA

²¹² Segons es deia a finals de 1412, l'elecció de nous jurats s'havia de fer de manera normal l'1 de gener de 1413: AMGi, I.1.2.1, llig 8, reg. 4, f. 59r, 1412/11/21.

1415	Pere Santmartí	C	Joan Moles	M	Pere Banyils Francesc Esteve	T PA
1416	Joan Sarriera Francesc II de la Via	C	Lluís Tord Joan I Anglès	M M	Jaume Gironella Pere Bosc	E ES
1417	Francesc II Santceloni Pere I Desvern	C C	Nicolau Anglès Pere II Benet,	M M	Guillem Arnau Jaume Ferrer	PA PA
1418	Pere I Terrades Francesc I Seguriolles	C C	Pere Berenguer Joan Moles Antoni Roca	M M	Jaume Arlovi Pere Trilla	B PA
1419	Joan Savall Bernat Sitjar, sr. De la domus de Sitjar	L C	Miquel Pere Antoni Portell	N M	Narcís Ginesta Cristòfol Castanya	PA ES
1420	Joan Sarriera Francesc II Serra	C L	Ramon Raset Nicolau Vinyoles	M M	Guillem Pellisser Bartomeu Agustí	ES PA
1421	Francesc Santceloni Nicolau Bordils	C C	Bernat Net Pere II Domingo	M M	Jaume Ferrer Guillem Artau	PA BA
1422	Pere Miró Arnau Camós	C C	Pere Tortosa Jaume Anglès	M M	Joan Andreu Antoni Coll	PA ES
1423	Pere I Terrades Narcís Miquel	C C	Pere Berenguer Joan Moles Joan Devesa	M M	Guillem Arnau Francesc Respart	PA MER
1424	Pere Santmartí Jaume Avellaneda	C C	Bernat Teixidor Narcís Portell	M M	Francesc Esteve Mateu Nuell	PA BA
1425	Francesc I Seguriolles Francesc Santceloni	C C	Joan I Anglès Antoni Roca	M M	Pere Bosc Guillem Muntanya	ES CI
1426	Francesc II Serra Pere Guillem II Sunyer	L C	Pere Bruguerolles Nicolau Frugell	M M	Cristòfol Castanya Pere Mor	ES BL
1427	Pere I Terrades Guerau Estruç	C C	Jaume Anglès Berenguer	M N	Bartomeu Agustí Bernat Andreu	PA PA

1428	Pere Miró Bernat Escala	C C	Ferrer sa Sala Joan Cavalleria Pere II Domingo	M M	Francesc Artau Francesc Respart	AR MER
1429	Narcís Miquel Pere Escala	C C	Pere Brugueroles Joan Devesa	M M	Francesc Esteve Guillem Muntanya	PA CI
1430	Ramon Sampsó, maj dies Antoni Agullana, doct en lleis	C L	Bernat Teixidor Ferrer de Comelles	M M	Guillem Pellisser Nicolau Banyils	ES T
1431	Pere Terrades Nicolau Puig	C C	Arnau Ferrer Bernat Vilarnau	M M	Pere Banyils Joan Vilar	T PA
1432	Narcís Miquel Bernat Reixac	C C	Pere Brugueroles Joan I Banyils,	M E	Bernat Cendra Pere Jaume Bosc	? ES
1433	Pere Escala Guillem Bell-lloc	C C	Ramon II Medir Joan Escuder	M N	Francesc Respart Guillem Ribot	MER ES
1434	Francesc Serra, Joan Gornall	L C	Ferrer II de Comelles Antoni Portell	M M	Guillem Muntanya Nicolau Banyils	CI T
1435	Ramon I Sampsó Francesc Terrades, maj dies	C C	Pere Domingo Bernat Vilarnau	M M	Cristòfol Castanya Joan Vinyes	ES PA
1436	Narcís Miquel Antoni de Mesa, llic en lleis	C L	Bernat Teixidor Jaume I Gironella	M E	Pere Banyils Francesc Mestre	T ES

TAULA 60: Ciutadans amb més càrrecs de jurat alhora que presències al consell

Nom	Nombre d'exercici investit jurat
Ramon de la Via	7
Pere I Terrades	6
Joan Sarriera	5
Lluís Estruç	5
Guillem Hospital	5
Guillem Arnau	5
Pere I Sunyer	4
Bernat I Estruç	4
Guillem Bernat Beuda	4
Guillem I Castell	4
Pere I Desvern	4
Francesc Santdionís	4
Francesc Segurioles	4
Francesc Esteve	4
Narcís Miquel	4
Ramon I Sampsó	4
Bernat Teixidor	4
Francesc I Santceloni	3
Pere I Escala	3
Joan Medir	3
Guillem I Bell-lloc	3
Bernat Ribot	3
Cristòfol Castanya	3
Bonanat I Cerir	3
Pere I Miró	3
Pere Berenguer Joan Moles	3

Guillem Pellisser	3
Pere Perpinyà	3
Joan I Prat	3
Nicolau Puig	3
Francesc I Respart	3
Jaume Ferrer	3
Jaume I Gironella	3
Francesc II Santceloni	3

TAULA 61: Comparació entre primer any d'accés al consell i primer nomenament com a jurat (1345-1436)

Individu	Nombre de càrrecs de jurat	Primera legislatura al consell	Primera legislatura nomenat jurat	Diferència
Ramon de la Via	7	1385	ja 1379	
Pere I Terrades	6	1392	1401/06	9
Joan Sarriera	5	1383	1389	6
Lluís Estruç	5	1351	1356	5
Guillem Hospital	5	1362	ja 1359	
Guillem Arnau, paraire	5	1379	1383	4
Pere I Sunyer	4	1369	1382	13
Bernat I Estruç	4	1364	ja 1357	
Guillem Bernat Beuda	4	1368	ja 1367	
Guillem Castell	4	1345	1346	1
Pere I Desvern	4	1369	1373	4
Francesc Santdionís	4	1360	1360	
Francesc Segurioles	4	1385	1391	6
Francesc Esteve	4	1403	1407	4
Narcís Miquel	4	1414	1423	9
Ramon I Sampsó	4	1399	1408	9
Bernat Teixidor	4	1386	1394	8
Pere I Escala	3	1347	ja 1346	
Joan Medir	3	1370	1391	21
Pere II Tortosa	3	1414	1404	
Francesc I Santceloni	3	1351	1357	6
Francesc II Santceloni	3	1386	1397	11
Guillem I Bell-lloc	3	1345	1349	4
Bernat Ribot	3	1367	ja 1365	

Cristòfol Castanya	3	1414	1419	5
Bonanat Cerir	3	1373	1380	7
Pere I Miró	3	1411	1413	2
Pere Berenguer Joan Moles	3	1407	1414	7
Guillem Pellisser	3	1406	1413	7
Pere Perpinyà	3	1383	1399	16
Joan Prat	3	1345	1348	-
Nicolau Puig	3	1399	1410	11
Francesc Respart	3	1390	1423	33

TAULA 62: Ciutadans amb més càrrecs de jurat però poca presència al consell

	N. càrrecs jurat	N. càrrecs consell	Primer any al consell	Primer any jurat	Diferencial
Andreu Figuera	4	9 (1389-1412)	1389	1392	3
Pere Brugueroles	4	12 (1405-1432)	1405	1409	4
Jaume Anglès	3	12 (1411-1428)	1411	1415	5
Francesc I Serra	3	9 (1383-1397)	1383	1390	7
Pere II Domingo	3	14 (1418-1435)	1418	1421	3
Guillem Muntanya	3	14 (1423 i continua després de 1436)	1423	1425	2
Francesc II Serra (doctor en lleis)	3	13 (1418-1434)	1418	1420	2
Jaume Ferrer	3	8 (1397-1421)	1397	1397	0
Jaume I Gironella	3	11 (1400-1436)	1400	1407	7

TAULA 63: Trajectòries d'accés a l'executiu per membres de la mà menor

	N. càrrecs jurat	n. càrrecs consell	Primer any al consell	Primer any jurat	diferencial
Joan Andreu, paraire	2	18 (1394-1429)	1394	1414	20
Bernat Andreu	2	13 (1423-continua després de 1436)	1423	1427	4
Pere Banyils, tintorer	2	3 (1411-1414)	1411 (tenim llarg buit del consell de primers anys del segle XV)	1410	-
Pere II Banyils, tintorer	2	7 (1430 i continua després de 1436)	1430	1431	1
Miquel II Vilar, apotecari	2	21 (1407- i continua després de 1436)	1407	1414	7
Bartomeu Agustí paraire	2	11 (1418-1429)	1418	1420	2
Guillem Artau, baster	2	10 (1419-1429)	1419	1421	2
Francesc Borrassà, pintor	2 (en realitat reelegit 1411 i 1412)	5 (1412-1421)	1412 (1411(reelegit per 1412)	-
Pere Bosc, apotecari	2	15 (1406-1427)	1406	1416	10
Jaume Eimeric, mercer	2	9 (1403-1427)	1403	1405	2
Francesc Guerau, teixidor	2	6 (1402-1429)	1402	1401	-
Joan I Jonquera, paraire	2	9 (1393-1412)	1393	1398	5
Pere Mor, blanquer	2	8 (1422-continua després de 1436)	1422	1426	4
Guillem Ribot, apotecari	2	11 (1424-continua després de 1436)	1424	1433	9
Pere Romeu, sabater	2	15 (1367-1390)	1367	1372	5
Bernat Saragossana, apotecari	2	7 (1386-1412)	1386	1390	4

TAULA 64: Trajectòries en l'organigrama municipal dels ciutadans més recurrents a l'executiu (1345-1443)

<p>Ramon de la Via, llicenciat en lleis</p>	<p>1379- jurat mà major 1383-84/06- jurat mà major 1388- jurat mà major i nunci davant del rei 1390- nunci davant del rei 1391- nunci davant del rei 1393- jurat mà major 1396- nunci davant de la reina (finalment revocat) 1397- nunci davant de la reina i davant del rei Martí (retre-li homenatge) 1399- jurat mà major 1404- nunci davant del rei 1406- jurat mà major 1410- jurat mà major</p>
<p>Francesc Trilla, mercader</p>	<p>1357- sobreposat de les obres 1358- jurat mà mitjana 1362- jurat mà mitjana 1364- auditor de comptes 1367- jurat mà mitjana 1369- clavari de les imposicions 1369- ordenador de talla (mà mitjana) 1369- síndic per obres muralles 1369- síndic per emissió de gra 1370- clavari de les imposicions 1371- clavari de les imposicions 1375- jurat mà mitjana 1379- auditor de comptes 1381- ordenador de talla (mà mitjana) 1382- jurat mà mitjana 1382-1385- cònsol de l'Hospital Nou 1385- ordenador de talla 1388/04-12- jurat mà mitjana</p>
<p>Ramon I Medir, canviador</p>	<p>1349- jurat mà menor 1353- auditor de comptes 1354- jurat mà mitjana 1355- clavari de les imposicions 1355- síndic de la ciutat a Parlament reial 1357- clavari de les imposicions 1361- clavari de les imposicions 1361- jurat mà mitjana 1362- clavari de les imposicions 1363- clavari de les imposicions 1364- clavari de les imposicions 1365- clavari de les imposicions 1366- clavari de les imposicions 1369- jurat mà mitjana 1374- síndic d'emissió de deute 1375- clavari de les imposicions 1377- jurat mà mitjana/clavari dels jurats 1381- jurat mà mitjana</p>

Pere I Terrades, patrici	<p>1392- sobreposat de les obres 1394- mostassaf 1394- nunci davant del rei 1397- jurat mà major i clavari dels jurats 1397- nunci davant del rei 1401-1402- jurat mà major 1411- còsols de l'Hospital Nou 1418- jurat mà major 1421- auditor de comptes 1423- jurat mà major 1424- auditor de comptes 1427- jurat mà major i clavari dels jurats 1429- auditor de comptes 1429- síndic de la ciutat a les Corts 1430- cònsol de l'Hospital Nou 1431- jurat mà major 1432- sobreposat de les obres 1432- cònsol de l'Hospital Nou</p>
Joan Sarriera, patrici	<p>1389- jurat mà major i síndic emissió deute per això 1401- sindicat emissió deute (perpetuals) 1402- sindicat emissió (potser continuació anterior només) 1411- jurat mà major 1412 (reelecció d'equip)-jurat mà major i nunci davant nou rei Ferran 1412- sobreposat de les obres (coincidint amb reelecció "forçosa" de 1412) i administrador de partida per obra dels murs 1414- nunci davant del rei coronació 1416- jurat mà major 1418- sobreposat de les obres 1420- jurat mà major</p>
Lluís Estruç, patrici	<p>1356- jurat mà major 1359-1362- sots-veguer 1365- jurat mà major 1365- síndic de la ciutat a les Corts 1365- diputat del General al bisbat de Gi 1376- jurat mà major 1376- síndic de la ciutat a les Corts 1379- jurat mà major 1381- ordenador de talla (per mà major) 1385- jurat mà major 1385- nunci davant del rei 1386- nunci davant del rei i de l'infant 1391- nunci davant del rei 1391- ordenador de talla (per mà major) 1392- nunci davant del rei</p>
Berenguer II Hospital, mercader	<p>1348- jurat mà menor 1353- jurat mà menor 1357- auditor de comptes 1358- jurat mà menor 1362- síndic de la ciutat a les Corts 1363- jurat mà menor 1365- adjunt als jurats en emissió de deute 1372- jurat mà mitjana</p>

	1374- clavari dela ciutat
Guillem Hospital, mercader	1359- jurat mà menor 1362- auditor de comptes 1364- jurat mà menor i tinent dels comptes(?) 1373- jurat mà mitjana 1376-77 síndic en emissió de deute 1377- nunci davant de l'infant 1377-80- síndic en novació de deute 1380- jurat mà mitjana 1384/06-12- jurat mà mitjana 1385/04-1386- batlle c. 1396- diputat local del General
Guillem II Sunyer, mercader	1346- jurat mà major 1350- jurat mà major 1354- jurat mà major 1355- nunci davant del Papa 1356- síndic de la ciutat a les Corts 1357- síndic de la ciutat a Parlament 1359- síndic a reunió del braç reial 1359-1362- batlle 1369- jurat mà major 1377- jurat mà major
Guillem Arnau, paraire	1383-1384/06- jurat mà menor 1397- jurat mà menor 1399- ordenador talla (per mà menor) 1400- adjunt als jurats per ordenar talla 1408- jurat mà menor 1417- jurat mà menor 1423- jurat mà menor
Pere I Sunyer, patrici	1369- mostassaf 1371- sindicat reconeixement de deute 1382- jurat mà major 1388- jurat mà major 1393- jurat mà major 1394- nunci davant del rei 1396- nunci davant de la reina 1398- jurat mà major 1398-1400- sots-veguer
Bernat I Estruç, patrici	1357- jurat mà major 1358- cònsol de l'Hospital Nou 1360- comissió per ús d'ingressos fiscals 1361- jurat mà major 1361- síndic de la ciutat a Corts 1366- síndic de la ciutat a Parlament 1367- jurat mà major 1369- auditor de comptes 1373- jurat mà major 1375-77- batlle 1386- sobreposat de les obres 1386-1390- cònsol de l'Hospital Nou 1393- sobreposat de les obres

	1396- nunci davant de la reina 1396- síndic emissió deute
Guillem Bernat Beuda, mercader	1368- jurat mà menor 1369- ordenador talla 1370- cònsol de l'Hospital Nou 1372- auditor de comptes 1379- auditor de comptes 1382- jurat mà menor i clavari dels jurats 1382- cònsol de l'Hospital Nou 1383- cònsol de l'Hospital Nou 1385- síndic emissions deute 1385- ordenador talla 1392- jurat mà mitjana 1404- jurat mà mitjana
Francesc I Beuda, mercader	1369- jurat mà menor 1380- jurat mà menor 1380- nunci a exèrcit reial (Querol) 1388- jurat mà mitjana 1389- jurat mà mitjana
Pere I Bordils, patrici	1351- síndic cancel·lació deute 1351- cònsol de l'Hospital Nou 1352- jurat mà major 1356- jurat mà major 1359-67- cònsol de l'Hospital Nou 1362- auditor de comptes 1363- jurat mà major 1366- auditor de comptes 1372- jurat mà major 1374- síndic per importació de gra 1379- auditor de comptes
Guillem I Castell, mercader	1346- jurat mà menor (?) 1348/06-12- jurat mà mitjana 1355- jurat mà mitjana 1359-1367- cònsol de l'Hospital Nou 1360- nunci davant del rei 1361- jurat mà mitjana 1362- adjunt als jurats per emissió deute 1364- síndic de la ciutat a Corts 1365-1366- síndic emissió deute 1367- jurat mà mitjana 1371- sindicat reconeixement de deute
Pere I Desvern, patrici	1373- jurat mà major 1376-77- síndic signar debitori en nom de la c. 1382- jurat mà major 1390- jurat mà major 1417- jurat mà major (és clavari dels jurats el seu fill Pere II i no ell)
Guillem I Domenja, jurista	1358- cònsol de l'Hospital Nou 1358- nunci davant del rei 1350- jurat mà mitjana

	<p>1355- cònsol de l'Hospital 1357- jurat mà mitjana 1362- comissió emissió deute 1365- adjunt als jurats en emissió deute 1369- jurat mà mitjana 1375- jurat mà mitjana</p>
Andreu Figuera, sastre	<p>1391- ordenador de talla (per la mà menor) 1392-93- jurat per la mà menor i clavari dels jurats 1394- adjunt als jurats per ordenar talla 1394- nunci davant del rei 1396- jurat per la mà menor i clavari dels jurats 1399- ordenador de talla (per la mà menor) 1400- adjunt als jurats per ordenar talla (per la mà menor) 1401/06-12- jurat per la mà menor i clavari dels jurats 1402- jurat per la mà menor i clavari dels jurats</p>
Jaume I Marcó, mercader	<p>1351- jurat mà mitjana 1360- jurat mà mitjana 1362- auditor de comptes 1364- jurat mà mitjana 1368- cònsol de l'Hospital Nou 1370- jurat mà mitjana</p>
Joan Marcó, mercader	<p>1379- jurat mà mitjana 1383-1384/06- jurat mà mitjana 1383- clavari de restes d'imposicions 1389- llevador talla (burgs St Pere i St Feliu) 1392-1393/01- jurat mà mitjana i clavari dels jurats 1393- clavari de les imposicions 1396- jurat mà mitjana 1397- síndic emissió deute 1399- auditor de comptes (hi renuncia) 1399- síndic emissió deute (no s'acaba creant) 1403- llevador talla (burgs St Pere i St Feliu) 1407- sobreposat de les obres</p>
Francesc I Santdionís, jurista	<p>1360- jurat mà major 1366- diputat obres de les muralles 1366- jurat mà major 1371- sindicat reconeixement de deute 1372- síndic de la ciutat a Corts²¹³ 1375- jurat mà major 1375- síndic de la ciutat a Corts 1378- jurat mà major 1378- nunci davant del rei 1379- nunci davant de l'infant Joan 1379- nunci davant del rei 1380- síndic de la ciutat a Corts c. 1383- nunci davant del rei 1385- tallador (part de la ciutat) 1388- nunci davant del rei</p>

²¹³ Hi acaba anant abans Bartomeu Sirvent, escrivà reial.

Joan Savall, llicenciat en lleis	1399- jurat mà major 1401- nunci davant del rei 1402/12- jurat mà major c.1411-1422- diputat local del General 1414- jurat mà major 1419- jurat mà major 1421- síndic de la ciutat a Corts
Francesc I Segurioles, patrici	1390- sobreposat de les obres 1390- síndic emissió deute 1391- jurat mà major 1395- mostassaf 1401- síndic emissió deute 1402- síndic emissió deute 1404- nunci davant del rei 1405- síndic emissió deute 1405- nunci davant del rei 1406- síndic de la ciutat a Corts ²¹⁴ 1407-08- síndic de la ciutat a Corts 1409- nunci davant del rei 1410- jurat mà major 1418- jurat mà major 1422-1425- cònsol de l'Hospital Nou 1425- jurat mà major
Ramon I Bóixols, patrici	1368- jurat mà major 1369- síndic de la ciutat a Corts 1371- sindicat reconeixement de deute 1372-1374- batlle 1377- jurat mà major 1378- nunci davant del rei 1379- nunci davant de l'infant 1383-1384/06- jurat mà major 1383- síndic de la ciutat a Corts generals 1388-1389- síndic de la ciutat a Corts generals 1390- obrer elegit pel rei murs del Mercadal 1390- nunci davant del rei 1398- jurat mà major 1399- ordenador talla (per mà major) 1401- nunci davant del governador general de Catalunya
Pere Brugueroles, mercader	1405- sobreposat de les obres 1409- jurat mà mitjana 1411- mostassaf 1412- mostassaf (segueix) 1426- jurat mà mitjana 1427- sobreposat de les obres 1429- jurat mà mitjana 1432- jurat mà mitjana
Francesc Esteve, paraire	1406- cònsol de l'Hospital Nou 1407- jurat mà menor 1412- perceptor fons per obra dels murs 1412-1414- cònsol de l'Hospital Nou

²¹⁴ Amb Narcís de la Via acaba nomenant un procurador substituït.

	<p>1415- jurat mà menor 1424- jurat mà menor 1429- jurat mà menor</p>
Narcís Miquel, patrici	<p>1423- jurat mà major 1424- nunci davant del rei 1425- sobreposat de les obres 1429- jurat mà major 1429- nunci davant del rei 1432- jurat mà major 1435- nunci davant consellers de Barcelona 1435- nunci davant de la reina 1436- jurat mà major 142- síndic de la ciutat a Corts</p>
Ramon I Sampsó, patrici	<p>1400- adjunt jurats per ordenar talla 1403- ordenador talla (mà major) 1403- auditor de comptes (substituit) 1405- nunci davant del rei 1408- jurat mà major 1408- nunci davant del rei 1409- nunci davant del rei 1413- jurat mà major 1414- nunci davant del rei (coronació) 1423- auditor de comptes 1429- síndic de la ciutat a Corts 1430- jurat mà major 1435- jurat mà major 1435- nunci davant de la reina i síndic de la ciutat a Corts 1445- jurat mà major</p>
Bernat Teixidor, mercader	<p>1385- llevador talla 1394- jurat mà mitjana 1424- jurat mà mitjana 1430- jurat mà mitjana 1435/10-1436/10- cònsol de mar 1436- jurat mà mitjana</p>
Pere I Escala, patrici	<p>1345- auditor de comptes 1346- jurat mà major 1347- auditor de comptes 1354- jurat mà major 1355- cònsol de l'Hospital Nou 1358- jurat mà major 1373- nunci davant de l'infant (acte matrimoni) 1384- jurat mà major</p>
Francesc I Santceloni, patrici	<p>1356- cònsol de l'Hospital Nou 1357- jurat mà major 1359- auditor de comptes 1362- jurat mà major 1362- obrer obres de la muralla 1368- jurat mà major 1368- cònsol de l'Hospital Nou 1369- ordenador talla (mà major) 1373- auditor de comptes</p>

	<p>1373- síndic emissió deute 1380- nunci davant de l'infant Joan 1386-88- jurat mà major 1389- sobreposat de les obres 1389- obrer obres de la muralla 1391- ordenador talla (mà major) 1392- sobreposat de les obres 1392- auditor de comptes emissió específica</p>
Pere III Escala, patrici	<p>1422- sobreposat de les obres 1423- mostassaf 1425- auditor de comptes 1429- jurat mà major 1430- sobreposat de les obres 1433- jurat mà major 1434-1436- batlle (1434, sots-veguer?) 1438- jurat mà major 1440- sobreposat de les obres 1441- cònsol de l'Hospital Nou</p>
Berenguer III Hospital, mercader	<p>1380- sobreposat de les obres 1383- clavari de restes d'imposicions 1383-1384/06- jurat mà mitjana 1385- supervisor obres del Mercadal 1386- auditor de comptes 1387- ordenador talla 1401/06-12- jurat mà mitjana 1402- jurat mà mitjana</p>
Joan Medir, mercader	<p>1377- auditor de comptes 1380-1382- batlle 1391- jurat mà major 1396- jurat mà major 1397- ordenador talla (per mà mitjana) (no ho accepta) 1400-1401/06- jurat mà major 1401- sobreposat de les obres 1402- mostassaf 1412- auditor de comptes 1422- auditor de comptes</p>
Guillem Queixàs, draper	<p>1350- jurat mà menor 1354- jurat mà menor 1355- cònsol de l'Hospital Nou 1361- mostassaf 1362- adjunt als jurats emissió deute 1363- jurat mà mitjana (ascens?)</p>
Pere I Tortosa, mercader	<p>1353- jurat mà menor 1355- jurat mà menor 1359- jurat mà menor 1375- síndic per préstec a la ciutat 1377- clavari de les imposicions 1377- auditor específic d'una talla</p>
Pere II Tortosa, mercadre	<p>1404- jurat mà mitjana 1409- jurat mà mitjana 1422- jurat mà mitjan</p>

Jaume Anglès, mercader	1411- auditor de comptes 1415- jurat mà mitjana 1418- clavari imposició de la llotja de mercaders 1422- jurat mà mitjana 1422- nunci davant de noble 1423-1425- cònsol de l'Hospital Nou 1423- auditor de comptes emissió específica 1424- auditor de comptes 1427- jurat mà mitjana
Guillem I Bell-lloc, mercader ²¹⁵	1339-1341- sots-veguer 1349- jurat per la mà mitjana 1360- mostassaf 1362- sobreposat de les obres 1363- jurat per la mà mitjana Síndic Corts? 1365- adjunt en comissió per col·lecta fiscal 1371- jurat per la mà mitjana
Pere III Bell-lloc, mercader	1368- auditor de comptes 1370- jurat mà mitjana 1371- sindicat reconeixement de deute 1376- jurat mà mitjana 1378-1381- cònsol de l'Hospital Nou 1380- sobreposat de les obres 1382- jurat mà mitjana
Pere II Bordils, patrici 3	1391- auditor de comptes 1392- nunci davant del rei 1392- jurat mà major 1395-98- batlle 1399- nunci davant del rei 1400- sobreposat de les obres 1400- adjunt als jurats per ordenar talla (per mà major) 1401/01-06- auditor de comptes 1401- comissió per elegir síndics novació deute 1402- nunci davant del rei 1411-1412- jurat mà major 1414- sobreposat de les obres 1418- sots-veguer
Guillem II Domenja, jurista	1385- cònsol de l'Hospital Nou 1386-88- jurat mà major 1391- nunci davant del rei 1392- nunci davant del rei 1393- batlle de Vilafranca del Penedès? 1394- jurat mà major 1394- nunci davant del rei 1396- nunci davant de la reina 1396-1406- cònsol de l'Hospital Nou ¹ 1397- síndic emissió deute 1399- nunci davant del rei (coronació)

²¹⁵ Per alguns d'aquests càrrecs: J. FERNÁNDEZ TRABAL, *Una família catalana medieval...*, p. 117-118.

	1403- jurat mà major 1410-12 síndic de la ciutat a Parlament del General de Catalunya
Pere II Ferrer, mercader	1361- jurat mà menor 1362- adjunt jurats en emissió deute 1365- jurat mà menor 1371-1373- cònsol de l'Hospital Nou 1374- jurat mà mitjana (ascens en vida) 1378- clavari de la ciutat 1378- síndic emissió deute 1380- nunci davant de l'infant Joan 1380- llevador de préstec forçós 1380- ordenador talla 1381- ordenador talla
Pere Ginesta, paraire	1376- jurat mà menor 1376- llevador talla 1380- ordenador talla (mà menor) 1388/04-12- jurat mà menor 1389- obrer obra muralla del Mercadal 1399- jurat mà menor
Francesc Pabia, mercader	1348/08-12- jurat mà mitjana 1354- jurat mà mitjana 1355- síndic trobada braç reial 1358- cònsol de l'Hospital Nou 1359- jurat mà mitjana
Pere II Prat, jurista	1344- jurat mà major (?) 1348/06-12- jurat mà major 1353- síndic de la ciutat a Parlament reial 1355- nunci davant de la cort papal 1363-c. 1385- Pere Prat 1367- síndic de la ciutat a Corts 1369- síndic de la ciutat a Corts 1372- jurat mà major 1376- ordenador talla (mà major) 1377- síndic de la ciutat a Corts 1379- nunci davant del rei 1383- nunci davant del rei i de l'infant
Bernat Ribot, draper	1365- jurat mà mitjana 1371- auditor de comptes 1373- síndic emissió deute 1378- jurat mà mitjana 1385- ordenador talla (s'ocupa part del Mercadal) 1390/07-12- jurat mà mitjana
Berenguer I Sarriera, patrici	1343- jurat mà major 1351- jurat mà major 1355- jurat mà major 1358- síndic de la ciutat a Corts
Francesc I Serra, llicenciat en lleis	1390/01-07- jurat mà mitjana 1392- nunci davant del rei 1404- jurat mà major (ascens en vida) 1408- jurat mà major (ascens en vida) 1408- nunci davant del rei

Francesc II Serra, doctor en lleis	1420- jurat mà major 1426- jurat mà major 1427- sobreposat de les obres 1434- jurat mà major
Ramon I Sitjar, patrici	1347- jurat mà major (ja abans: 1323, 1327, 1329, 1332 i 1339?) 1351- jurat mà major 1351/02-1352- batlle 1354- nunci davant de l'infant Pere 1355- jurat mà major
Miquel I Vilar, pellisser	1370- jurat mà menor 1386-88/04- jurat mà menor 1393- jurat mà menor
Cristòfol Castanya, especier	1418- auditor de comptes 1419- jurat mà menor 1426- jurat mà menor 1427- auditor de comptes 1435- jurat mà menor
Bonanat I Cerir, mercader	1373-mostassaf 1379- auditor de comptes (nomenat directament per l'infant) 1380- jurat mà mitjana 1380- nunci davant de l'infant Joan 1381-1383- clavari de les imposicions 1385- síndic emissió deute 1386-88/04 jurat mà mitjana i clavari dels jurats 1386-síndic emissió deute 1387- nunci davant del rei 1390/07-12- auditor de comptes 1391-1392- clavari de les imposicions 1391- ordenador talla (mà mitjana) 1392-93- ordenador talla (mà mitjana) 1393- sobreposat de les obres 1397- auditor de comptes 1399- ordenador talla (mà mitjana)
Pere III Domingo, mercader	1410- regent mostassafia (nomenat el seu pare homònim) 1421- jurat mà mitjana 1425- auditor de comptes 1426-27- cònsol de mar 1428- jurat mà mitjana 1429- auditor de comptes 1431-32- jutge d'apel·lacions consolat de mar 1435- jurat mà mitjana 1435-36/10- cònsol de mar 1436-37/10- cònsol de mar 1438-39/10- cònsol de mar
Guillem II Guic, mercader	1356- jurat mà menor 1356- cònsol de l'Hospital Nou 1362- jurat mà menor 1370- receptor per obra muralles 1374- mostassaf

	1385- jurat mà mitjana (ascens en vida) 1386-1390- cònsol de l'Hospital Nou
Bernat Llémena, mercader	1379- jurat mà mitjana 1385- jurat mà mitjana 1385- síndic emissió deute 1389- auditor de comptes 1390/01-07- auditor de comptes 1391- ordenador talla (mà mitjana) 1392-1393- ordenador talla (mà mitjana) 1398- jurat mà mitjana i clavari dels jurats
Pere I Miró, patrici	1413- jurat mà major 1414- receptor talla (mà major i mitjana) 1415-1420- cònsol de l'Hospital Nou 1417-1419- síndic novació deute 1419-1423 síndic emissió 1422- jurat mà major 1425- mostassaf 1428- jurat mà major
Pere Berenguer Joan Moles, botiguer	1414- jurat mà mitjana i clavari dels jurats 1414- receptor de talla per la mà mitjana 1415- mostassaf 1418- jurat mà mitjana 1420-22- regent clavaria dels jurats 1423- jurat mà mitjana i clavari dels jurats 1425- mostassaf
Pere III Trilla, desconegut	1397- jurat mà mitjana 1399- clavari de les imposicions 1401- nunci davant de la cort del governador general de Catalunya 1402- nunci davant de lrei 1411-1412- jurat mà mitjana 1412- nunci davant del rei 1414- mostassaf 1426-37- lloctinent del batlle general de Catalunya 1429- sobreposat de les obres
Guillem Muntanya, barber	1425- jurat mà menor 1429- jurat mà menor 1430- auditor de comptes 1430-1433- cònsol de l'Hospital Nou 1434- jurat mà menor 1436- cònsol de l'Hospital Nou 1438- auditor de comptes
Guillem Pellisser , especier	1407- auditor de comptes 1410- auditor de comptes 1413- jurat per la mà menor 1417- auditor de comptes específic de talla pel "seny de les hores". 1420- jurat per la mà menor 1422- cònsol de l'Hospital Nou 1423- auditor de comptes específic de novació 1417-1423

	1429- auditor de comptes 1430- jurat per la mà menor 1431- auditor de comptes
Pere Perpinyà, paraire	1390/01-07- auditor de comptes (potser el seu equip no actua, cf. taula receptors) 1399- jurat mà menor 1411- jurat mà menor 1412 (renovació de 1411)- jurat mà menor i clavari pecúnies obres murs
Joan I Prat, especier	1348/08-12- jurat mà menor 1352- jurat mà menor 1369- jurat mà menor
Nicolau Puig, mercader	1407- auditor de comptes 1410- jurat mà mitjana i clavari dels jurats 1414- sobreposat de les obres 1415- jurat mà mitjana 1424- sobreposat de les obres 1431- jurat mà major (ascens en vida) 1432- auditor de comptes 1442- auditor de comptes?
Francesc I Respart, mercer	1423- jurat mà menor 1423-1425- cònsol de l'Hospital Nou 1425- auditor de comptes 1428- jurat mà menor 1431-1432- cònsol de mar 1432- auditor de comptes 1433- jurat mà menor
Bernat Vilarnau, mercader	1430-1433, 1436- cònsol de l'Hospital Nou 1431- jurat mà mitjana i síndic per emissió deute 1435- jurat mà mitjana 1438- síndic per emissió deute 1439- clavari de les impositions 1440- síndic per préstec a la ciutat 1443- jurat mà mitjana 1444- sobreposat de les obres 1447- jurat mà mitjana (2 últimes dades extretes de Sobrequés)
Jaume Ferrer, paraire	1397- jurat mà menor 1399- ordenador de talla (mà menor) 1400- recaptador de talla (mà menor) 1417- jurat mà menor 1421- jurat mà menor
Francesc II Santceloni, patrici	1389- auditor de comptes 1389- síndic emissió deute 1392- auditor de comptes extraordinari 1396- síndic emissió deute 1397- jurat mà major 1397- nunci davant del rei 1397- clavaria de les impositions 1398- síndic emissió deute 1399- ordenador de talla (mà major) c. 1401- nunci davant comte d'Empúries 1401-02- síndic emissió deute 1410-11- síndic de la ciutat a Parlament

	<p>1412- nunci davant del rei 1413-1416- oïdor de comptes del General de Catalunya 1417- jurat mà major 1419- sobreposat de les obres 1421- jurat mà major</p>
Jaume I Gironella, escrivà	<p>1407- jurat mà menor 1412- clavari de les impositcions 1416- jurat mà menor i clavari dels jurats 1434- auditor de comptes 1436- jurat mà mitjana</p>
Pere I Cantó, jurista	<p>1357- cònsol de l'Hospital Nou 1371- jurat mà mitjana 1374- comissió per obra de les muralles 1374- síndic emissió deute 1381- jurat mà mitjana' 1385- nunci davant del rei 1392- nunci davant del rei 1394- nunci davant del rei 1396- jurat mà major 1396- nunci davant del rei</p>

TAULA 65.1.: Distribució de càrrecs de jurats per famílies (1345-1436)

Família	Mà / mans	N. d'exercicis en què un membre és elegit jurat	Dates extremes d'accés a l'executiu
Adroer	mitjana-major	5	1356-1414
Agullana	major	1	1430
Agustí (paraire)	menor	2	1420-1427
Albert	mitjana	2	1388-1401
Andreu	menor	4	1396-1427
Anglès	mitjana	6	1415-1427
Arloví	menor	2	1395-1418
Arnau	menor-mitjana	3	1389-1413
Arnau (paraire)	menor	5	1383-1423
Artau (argenter)	menor	2	1406-1428
Artau (baster)	menor	2	1390-1421
Aulina	menor	1	1390
Avellaneda	major	1	1424
Bac	major	2	1381-1409
Badia	mitjana	1	1368
Banyils (escrivans-ferrers)	mitjana	3	1385-1432
Banyils (tintorers)	menor	7	1410-1436
Banyoles	major	1	1345
Basset	mitjana	1	1395
Begudà	major	1	1384
Bell-lloc	mitjana-major	9	1345-1433
Benet des Forn	menor	1	1375
Benet	menor-mitjana	4	1360-1417
Berenguer	menor	1	1345

Beuda	menor-mitjana	8	1367-1404
Bofill	menor	1	1392
Bóixols	major	4	1368-1398
Bonet	menor	1	1391
Bordils	major	9	1345-1421
Borrassà	menor	2	1411-1412
Bosc	menor	3	1416-1432
Brugueroles	mitjana	4	1409-1432
Busquets	menor-mitjana	2	1361-1414
Calvet	major	3	1347-1364
Camós	major	1	1422
Campllong	mitjana	4	1344-1364
Cantó	mitjana-major	3	1371-1396
Capella	mitjana	1	1397
Caselles	major	2	1376-1407
Casesnoves	menor	1	1383
Castanya	menor	3	1419-1435
Castell	mitjana	7	1346-1413
Cavalleria	menor-mitjana	4	1372-1428
Cebrià	mitjana	1	1376
Cendra	menor	1	1432
Cerir (bossers)	menor	1	1371
Cerir	mitjana	5	1346-1393
Cervià	menor	3	1345-1355
Closella	menor	1	1376
Coll	menor	1	1422
Collell	menor	1	1400
Colomer	menor	2	1346-1350

Colteller	major	1	1374
Comelles	mitjana	3	1405-1434
Coral	menor	1	1388
Cornell	major	1	1409
Costa	menor	1	1379
De la Via	major	14	1352-1416
Desvern	major	4	1373-1417
Devesa	menor-mitjana	3	1393-1429
Dolcet	menor	1	1374
Domenja	mitjana-major	7	1350-1403
Domingo	mitjana	3	1421-1435
Dons	mitjana	1	1408
Eimeric (argenter)	menor	1	1368
Eimeric	menor	2	1405-1409
Escala	major	10	1346-1433
Escot	menor	1	1402
Escuder	mitjana	1	1433
Espigoler	mitjana	2	1390-1395
Estanyol	menor	3	1373-1389
Esteve	menor	4	1407-1429
Estrader	menor	1	1382
Estruç	major	13	1356-1427
Ferrer sa Sala	mitjana	1	1427
Ferrer (paraire)	menor	3	1397-1421
Ferrer (draper)	menor-mitjana	3	1347-1373
Ferrer (mercader)	menor-mitjana	4	1354-1431
Figuera	menor	5	1392-1402
Frugell	mitjana	1	1406-1426

Geroní	menor-mitjana	2	1381-1390
Ginesta	menor	4	1376-1419
Gironella	menor-mitjana	3	1407-1436
Gornall	major	1	1344-1434
Guerau (menestral)	menor	2	1401-1402
Guerau	major	1	1361
Guic	menor-mitjana	3	1356-1385
Hospital (canviador)	mitjana	2	1348-1353
Hospital (mercaders)	menor-mitjana	13	1348-1402
Jalbert	mitjana	1	1403
Jaume Beuda	mitjana	1	1403
Joan	menor	1	1378
Jonquera	menor	2	1398-1408
Jordà	mitjana	2	1352-1358
Julià	mitjana	1	1410
Lapart	menor-mitjana	2	1352-1359
Lavanera	menor	2	1405-1408
Llémena	menor-mitjana	2	1352-1359
Llobet	menor	1	1378
Malarç	major	3	1362-1374
Marc	menor	1	1410
Marcó	mitjana	8	1351-1396
Marrà	menor	1	1375
Massaller	mitjana	1	1398
Massanet	menor	1	1348
Medir	menor-mitjana	10	1349-1433
Mesa	major	1	1436
Mestre	menor	1	1436

Miquel	major	4	1423-1436
Miró	major	4	1413-1428
Mitjavila	mitjana	1	1343
Moles	mitjana	3	1414-1423
Monells	major	2	1349-1359
Mor	menor	1	1426
Morei	menor	1	1391
Muntanya	menor	3	1425-1434
Net	mitjana	2	1407-1421
Nuell	menor	1	1424
Orriols	menor	1	1371
Pabia	mitjana	5	1343-1368
Palol	menor	1	1404
Parellades	mitjana	1	1372
Pellisser	menor	3	1413-1430
Peralta	mitjana	1	1375
Pere	mitjana	1	1419
Perpinyà	menor	3	1399-1412
Pintor	mitjana	1	1402
Planell	menor	1	1400
Portell	menor-mitjana	4	1406-1434
Prat (apotecari)	menor	3	1348-1369
Prat (jurista)	major	5	1344-1395
Preses	menor	1	1366
Provençal	mitjana	1	1365
Puig	mitjana-major	4	1348-1431
Quart	menor	1	1363
Queixàs	menor-mitjana	11	1350-1422

Rafart	mitjana	1	1351
Ramada	menor	4	1343-1390
Raset	mitjana	2	1407-1420
Reig	menor	1	1402
Reixac	major	4	1390-1432
Respart	menor	3	1423-1433
Ribot (apotecari)	menor	2	1403-1433
Ribot (draper)	mitjana	5	1356-1390
Ricard	menor-mitjana	1	1404
Riera (menestral)	menor	1	1373
Roca	mitjana	1	1403
Roca	mitjana	2	1418-1425
Rodeja	major	1	1371
Romeu	menor	2	1372-1384
Rovira	menor	1	1367
Sacosta	menor	2	1348-1379
Sampsó	major	4	1408-1435
Santacília	mitjana	1	1378
Santceloni	mitjana-major	9	1352-1425
Santdionís	major	5	1360-1378
Santmartí	major	5	1343-1424
Saragossana	menor	2	1390-1398
Sarriera	major	9	1343-1420
Savall	major	6	1370-1419
Savarrés	menor	2	1343-1351
Segúries	menor	1	1379
Segurioles	menor-major	6	1357-1425
Serra (albadiner)	menor	1	1386-1388

Serra	mitjana-major	8	1347-1434
Serradell	major	1	1405
Sifré	menor	1	1370
Sitges	menor	1	1344
Sitjar	major	8	1347-1384
Sunyer	major	13	1346-1426
Teixidor	mitjana	4	1394-1436
Terrades	major	10	1348-1435
Tord	menor-mitjana	4	1377-1416
Tornavells	mitjana	3	1346-1360
Trilla (menestral)	menor	2	1418
Trilla	mitjana	9	1358-1412
Trullàs	mitjana	1	1350
Venguí	mitjana	1	1353
Vengut	mitjana-major	3	1344-1395
Verdera	menor	1	1357
Vic	major	2	1349-1360
Vila	menor	1	1403
Vilagran	menor	3	1349-1362
Vilar	menor-mitjana	4	1366-1431
Vilar (pellisser-especier)	menor	4	1370-1414
Vilarnau	mitjana	2	1431-1435
Vilella	menor	1	1374
Vilossa	menor	1	1377
Vinyes	menor	1	1435
Vinyoles (mercaders)	mitjana	1	1420
Vinyoles	mitjana	3	1366-1399
Vivers	major	1	1348

Vives	mitjana	1	1391
-------	---------	---	------

TAULA 65.2.: Distribució de càrrecs de jurats per famílies i per trams de freqüència

N. famílies	N. càrrecs ocupats	% de les famílies	% dels càrrecs
82	1	42,49	13,27
81	2-4	41,97	26,21-52,42
23	5-9	11,92	18,61-33,49
7	10-14	3,62	11,33-15,86
Total= 193	Total=618	-	-

TAULA 66: Distribució per mans dels equips de sobreposats de les obres (1345-1436)

Mans dels dos sobreposats	N. Casos	%
Major + Major	11	23,9
Major + Mitjana	23	50
Mitjana + Mitjana	6	13
Menor + Menor	2	4,34
Mitjana + Menor	2	4,34
Total	44	

TAULA 67: Distribució per mans dels ocupants del càrrec de mostassaf (1351-1436)

Mà	N. de persones	%
Major	26	49,06
Mitjana	20	37,7
Major	7	13,2
Total	53	

TAULA 68: Trajectòria política i econòmics dels clavaris de les imposicions (1355-1445)

Individu, etiqueta professional, estament en el govern municipal (mà) ²¹⁶	Any d'exercici com a claviari	Primer any accés al consell [dades disponibles pel lapse 1345-1436]	Càrrecs a l'administració local gironina (tant reial com municipi) previs al primer exercici de claviari// càrrecs simultanis o posteriors	participació en las finances municipals ²¹⁷
*Ramon Medir, canviador menor-mitjana	1355, 1357, 1361, 1362, 1363, 1364, 1365, 1366, 1375 ²¹⁸	1345	1349- jurat mà menor 1353- auditor de comptes 1354- jurat mà mitjana 1355- síndic Parlament reial de Barcelona 1361- jurat mà mitjana 1369- jurat mà mitjana 1374- síndic d'emissió de deute 1377- jurat mà mitjana/claviari dels jurats 1381- jurat mà mitjana	1362-66- préstecs 1362-66, 1377- arrend. imposició del vi 1379- arrend. imposició del vi
Ponç Malarç, canviador, major?	1358, 1360, 1361	1351		
Ramon II Provençal, mercader, mitjana	1367, 1368, 1371?, 1372, 1373	1355	1358- auditor de comptes 1360- auditor específic d'una talla 1365- jurat mà mitjana 1368-1369- síndic emissió i novació de deute 1369-1371- sots-veguer	1383- ajuda importació de gra

²¹⁶ Assenyalem amb * els casos en què la trajectòria de l'individu en qüestió ja s'ha recollit a TAULA 64.

²¹⁷ Abreviatures utilitzades: arrend.= arrendatari o co-arrendatari d'una exacció.

²¹⁸ Els nombrosos buits que hi ha a la documentació entre 1374 i 1375 ens impedeix assegurar que exercís exactament aquest càrrec.

*Francesc Trilla mercadere, mitjana	1369, 1370, 1371	1364	1357- sobreposat de les obres 1358- jurat mà mitjana 1362- jurat mà mitjana 1364- auditor de comptes 1367- jurat mà mitjana	1372- arrend. imposició del vi 1372- arrend. imposició de la carn 1383- ajuda importació de gra
*Berenguer II Hospital, mercadet, menor-mitjana	1374 (clavari de la ciutat)	1360	1369- ordenador de talla (mà mitjana) 1369- sindic per obres muralles 1369- sindic per emissió de gra 1375- jurat mà mitjana 1379- auditor de comptes 1381- ordenador de talla (mà mitjana) 1382- jurat mà mitjana 1382-1385- cònsol de l'Hospital Nou 1385- ordenador de talla (mà mitjana) 1388/04-12- jurat mà mitjana 1348- jurat mà menor 1353- jurat mà menor 1357- auditor de comptes 1358- jurat mà menor 1362- sindic de la ciutat a les Corts 1363- jurat mà menor 1365- adjunt als jurats en emissió de deute 1372- jurat mà mitjana	1369- arrend. imposició del peix
			1383- clavari de restes d'imposicions	

Bernat II Ferrer, mercader, mitjana	1374 ²¹⁹	1360	1373- jurat mà mitjana	1366- arrend. imposició del vi i de la carn 1381- arrend. imposició del vi
			1376- ordenador de talla (mà mitjana) 1380-82- sots-veguer c.1380-c.1391- diputat/comissari local del General	
Francesc Jalbert, mercader, mitjana	1376	1368	1367- ordenador de talla (mà mitjana)	
			1376-77- síndic préstec per a la ciutat 1377- jurat mà mitjana 1386- síndic emissió deute	
*Pere I Tortosa, mercader (draper), menor	1377	1351	1353- jurat mà menor 1355- jurat mà menor? 1359- jurat mà menor 1375- síndic per préstec a la ciutat	1379- préstec 1385- arrend. imposició de la farina 1386- arrend. imposició del peix 1387- arrend. imposició de la farina 1388- arrend. imposició de la carn
			1377- auditor específic d'una talla	
*Pere II Ferrer, mercader, menor-mitjana	1378 (clavari de la ciutat)	1355	1361- jurat mà menor 1362- adjunt jurats en emissió deute 1365- jurat mà menor 1371-1373- cònsol de l'Hospital Nou 1374- jurat mà mitjana	1362- préstec 1364- préstec 1379- préstec 1385- arrend. imposició de la farina
			1378- clavari de la ciutat 1378- síndic emissió deute 1380- nunci davant de l'infant Joan 1380- llevador de préstec forçós 1380- ordenador talla (mà mitjana)	

²¹⁹ Alternança amb Berenguer II Hospital al càrrec.

				1381- ordenador talla (mà mitjana)	
Narcís Gornal, mercader, major	1379, 1380, 1382 ²²⁰	1383	1379- mostassaf	1377- arrend. imposició del vi 1378- arrend. imposició del vi 1383- arrend. imposició del peix 1383-84- arrend. imposició del peix	
			1380- ordenador de talla (mà major) 1381- ordenador de talla (mà major)		
*Bonanat I Cerir, mercader, mitjana	1381, 1382, 1383, 1391, 1392	1373	1373- mostassaf 1378- auditor de comptes 1380- jurat mà mitjana 1380- nunci davant de la cort de l'infant Joan	1377 arrend. imposició del vi 1380- préstec 1385- préstec 1383- préstec	
			1385- síndic emissió deute 1386-88/04 jurat mà mitjana i clavari dels jurats 1386-síndic emissió deute 1387- nunci davant del rei 1390/07-12- auditor de comptes 1391- ordenador talla (mà mitjana) 1392-93- ordenador talla (mà mitjana) 1393- sobreposat de les obres 1397- auditor de comptes 1399- ordenador talla (mà mitjana)		
*Joan Marcó, no ofici, mitjana	1393	1385	1379- jurat mà mitjana 1383-1384/06- jurat mà mitjana 1383- clavari de restes d'imposicions 1389- llevantador talla (burgs St Pere i St Feliu)	1371- arrend. imposició de la farina 1385- arrend. imposició del vi 1400- préstec	

²²⁰ Renuncia al càrrec el mes de setembre i és substituït per B. Cerir.

				1392-1393/01- jurat mà mitjana i clavari dels jurats 1396- jurat mà mitjana 1397- sindic emissió deute 1400- distribuïdor obra del mur del Mercadal	
Jaume Beuda, mercader, mitjana	1385, 1386, 1387, 1388, 1389, 1390	1386		1380- arrend. imposició del vi 1386- préstec 1403- préstec	
Pere II Net, mercader, mitjana	1394, 1395, 1396	1393		1415-19- arrend. vectigal de la lloja de mar	
Miquel Santacília, mercader, mitjana	1398, 1409, 1410, 1411	1396		1402- arrend. imposició dels censals 1403- arrend. imposició de les mercaderies 1405- arrend. imposició de la carn 1414- arrend. imposició del peix 1416- arrend. imposició de la carn 1421- arrend. imposició de la carn 1421- arrend. imposició del peix 1424- arrend. imposició del peix	
			1416-18- batlle de la ciutat		

*Francesc II Santceloni, no ofici, major	1397, 1400	1386	<p>1389- auditor de comptes 1389- síndic emissió deute 1392- auditor de comptes extraordinari 1396- síndic emissió deute 1397- jurat mà major 1397- nunci davant del rei</p> <p>1398- síndic emissió deute 1399- ordenador de talla (mà major) c. 1401- nunci davant comte d'Empúries 1401-02- síndic emissió deute 1410-11- síndic de la ciutat a Parlament 1412- nunci davant del rei 1417- jurat mà major 1419- sobreposat de les obres 1421- jurat mà major</p>	<p>1398-1400- arrend. de barra 1401- arrend. de barra 1401- préstecs 1402- préstecs 1410 - arrend. de barra 1412- arrend. imposició del vi</p>
Pere III Trilla, no ofici, mitjana	1399	1396	<p>1397- jurat mà mitjana</p> <p>1401 - nunci davant de la cort del governador general de Catalunya 1402- nunci davant del rei 1411-12- jurat mà mitjana 1412- nunci davant del rei 1414- mostassaf 1426-37- lloctinent del batlle general de Catalunya 1429- sobreposat de les obres</p>	<p>1401- arrend. imposició de la carn 1401- arrend. imposició de la farina 1401- arrend. imposició dels cabrits 1402- arrend. imposició de la carn 1418- préstec</p>
Guillem II Julià, mercader, mitjana	1401, 1402, 1403, 1404,	1403		

	1405, 1406		clavari dels jurats 1401 ²²¹ , 1403- ordenador talla (mà mitjana) 1410- jurat mà mitjana			1402- arrend. imposició del vi 1403- arrend. imposició de la carn 1404- arrend. imposició de la carn 1405- arrend. imposició de la carn 1406- arrend. imposició del peix 1406- arrend. imposició de les mercaderies 1406- arrend. imposició dels cabrits 1414- préstec 1421- arrend. imposició de la carn 1421- arrend. imposició del peix 1424- arrend. imposició del peix 1427- arrend. imposició de la farina
Lluís Tord, mercader, mitjana	1407, 1408, 1413, 1414	1398	1403- auditor de comptes 1411-12- jurat mà mitjana i clavari dels jurats 1416- jurat mà mitjana			
*Pere II Tortosa, mercader, mitjana	1411	1403	1404- jurat mà mitjana 1409- jurat mà mitjana 1422- jurat mà mitjana			1392- arrend. imposició de la carn 1393- arrend. imposició del vi 1395- arrend. imposició del vi 1399- arrend. imposició del vi 1403- arrend. imposició de la farina 1412- arrend. imposició de la farina 1412- arrend. imposició del gra
*Jaume I Gironella, escrivà, menor-mitjana	1412	1400	1407- jurat mà menor 1416- jurat mà menor i clavari dels jurats 1434- auditor de comptes 1436- jurat mà mitjana			1420- arrend. imposició del peix

²²¹ Substitueix el membre de l'executiu i clavari dels jurats titular durant uns mesos.

Miquel II Vilàr, apotecari, menor	1415, 1416, 1417, 1418- 1423, 1424, 1425, 1426, 1427, 1428, 1429, 1430, 1431, 1432, 1433, 1434, 1435, 1436, 1437, 1438	1407	1412- auditor de comptes 1412- receptor d'«anadiment» d'imposició de la farina 1414- jurat mà menor 1414- ordenador de talla (mà menor)	1405- arrend. imposició del gra arrend. 1412-16- imposició de la farina 1424- préstec 1425- préstec 1426- préstec 1427- préstec 1428- préstec 1433- préstec 1436- préstec
*Bernat Vilarnau, mercader, mitjana	1439	1428	1419- síndic emissió deute 1421- síndic emissió deute 1424- síndic emissió deute 1426- síndic emissió deute 1427- síndic emissió deute 1428-38- clavari dels jurats 1429- síndic emissió deute 1430- síndic emissió deute 1432- síndic emissió deute 1440- jurat mà menor 1430-1433, 1436- cònsol de l'Hospital Nou 1431- jurat mà mitjana i síndic per emissió deute 1435- jurat mà mitjana 1438- síndic per emissió deute	
			1440- síndic per préstec a la ciutat 1443- jurat mà mitjana 1444- sobreposat de les obres 1447- jurat mà mitjana ²²²	
Joan Cavalleria, mercader,	1440	1421	1428- jurat mà mitjana 1429- sobreposat de les obres	

²²² Les últimes dues dades extretes de: S. SOBREQUÉS VIDAL, «Règimen municipal gerundense...», p. 229-230.

mitjana-major				1444- jurat mà major		
				1448- jurat mà major ²²³		
Guillem Coll, apotecari, menor	1441	1423		1423- auditor de comptes	1427-28- arrend. imposició del vi	1439- arrend. imposició de la carn
				1447- jurat mà menor ²²⁴		
Jaume II Gironella, mercader, menor-mitjana	1442- 1443/06 ²²⁵	1436		1444- jurat mà menor		
				1451- jurat mà mitjana		
				1456- sobreposat de les obres		
				1457- jurat mà mitjana ²²⁶		
Jaume Feliu Calvó, notari, mitjana	1443/06- 12 ²²⁷	1435				

²²³ Dades extretes de: S. SOBREQÜES VIDAL, "Régimen municipal gerundense...", p. 229-230

²²⁴ Dades extretes de: S. SOBREQÜES VIDAL, "Régimen municipal gerundense...", p. 229-230

²²⁵ Nomena regent notari Berenguer Ferrer sa Sala: AMGi, I.1.1, n. 56, f. 175v-176r, 1443/05/27. És rellevat per Jaume Feliu Calvó a AMGi, I.1.1, n. 56, f. 176r-177v, 1443/06/1

²²⁶ Dades extretes de: S. SOBREQÜES VIDAL, "Régimen municipal gerundense...", p. 229-230

²²⁷ Realment exerceix el càrrec el canviador Joan Rovira.

TAULA 69: Durada de càrrecs dels clavaris de les imposicions (1355-1445)

Individu	Anys que exerceix	N. etapes	Durada dels períodes consecutius
Ramon I Medir	1355, 1357, 1361, 1362, 1363, 1364, 1365, 1366, 1375	4	1 / 1 / 6 / 1
Ponç Malarç	1358, 1360, 1361	1	3
Ramon II Provençal	1367, 1368, 1371?, 1372, 1373	2	2 / 3
Francesc Trilla	1369, 1370, 1371	1	3
Berenguer II Hospital	1374	1	1
Bernat II Ferrer	1374	1	1
Francesc Jalbert	1376	1	1
Pere I Tortosa	1377	1	1
Pere II Ferrer	1378	1	1
Narcís Gornall	1379, 1380, 1382	2	2/1

Bonanat I Cenir	1381, 1382, 1383, 1391, 1392	2		3/2	
Joan Marcó	1393	1		1	
Jaume Beuda	1385, 1386, 1387, 1388, 1389, 1390	1		6	
Pere II Net	1394, 1395, 1396	1		3	
Miquel Santacília	1398, 1409, 1410, 1411	3		1/3	
Francesc II Santceloni	1397, 1400	2		1 / 1	
Pere Trilla	1399	1		1	
Guillem II Julià	1401, 1402, 1403, 1404, 1405, 1406	1		6	
Lluís Tord	1407, 1408, 1413, 1414	2		2/2	
Pere II Tortosa	1411	1		1	
Jaume I Gironella	1412	1		1	
Miquel II Vilar	1415, 1416, 1417, 1418, 1419, 1420, 1421, 1422, 1423, 1424, 1425, 1426, 1427, 1428, 1429, 1430, 1431, 1432, 1433, 1434, 1435, 1436, 1437, 1438	1		24	
Bernat Vilarnau	1439	1		1	

Joan Cavalleria	1440	1	1
-----------------	------	---	---

TAULA 70: Distribució per mans dels que exerciren de clavaris de les impositcions

	% mà major	% mà mitjana	% mà menor	% ascens de mans	Totals
Proporció en funció d'individus	7,4	66,7	11,1	14,8	27
Proporció en funció d'exercicis	4,8	60,2	30,1	4,8	83²²⁸

TAULA 71: Distribució per mans dels que exerciren de clavaris dels jurats

	Total	Mà major	Mà mitjana	Mà menor
Individus diferents documentats entre 1355 i 1436	49	6	20	23
		12,24%	40,82%	46,94%
Proporció en funció d'exercicis anuals entre 1385 i 1436	54	6	23	25
		11,11%	42,59%	46,3%

²²⁸ Hem exclòs d'aquest recompte els 3 anys en què fou jurat Ponç Malarç, atès que desconexim exactament a quina mà pertanyia. També hem de tenir present que no hi podem incloure els exercicis de 1356 i 1359, en què ignorem, si hi hagué un autèntic clavari de les impositcions, qui fou, així com l'any 1384 en què amb tota probabilitat no exercí ningú aquest càrrec.

TAULA 72: Experiència política dels que foren designats auditors de comptes (1345-1436)

Nom ²²⁹	Anys auditor	Any entrada al consell	Interval entre entrada al consell i exercici auditor	Havia estat com a mínim jurat abans? Quants cops?
Pere I Escala*	1345, 1347	-		No
Domènec Gornall	1346, 1353, 1358	-		No (per primer cop l'any 1350)
Guillem I Calvet	1357, 1390/01-07	-		no
Pere I Bordils*	1362, 1366, 1379	1351	11	Sí, 2
Francesc I Santceloni*	1359, 1373	1351	8	Sí, 1
Ramon Prat	1377, 1386	1373	4	No
Pere II Bordils*	1391, 1401/01-06	1386	5	No
Ramon I Sampsó*	1403, 1423	1399	4	No
Nicolau Bordils	1411, 1418	1411	0	No
Pere II Santmartí, llic en lleis	1414, 1419	1411	3	No (però havia estat batlle de la ciutat entre 1393 i 1394)
Pere I Terrades*	1421, 1424, 1429	1392	29	Sí, 3
Pere III Benet	1422, 1426	1394?		Sí, 2
Jaume Avellaneda	1427, 1430, 1433, 1436	1411	16	Sí, 1
Nicolau Puig *	1407, 1432	1399	8	No
Guillem II Bell-lloc	1411-1412, 1431	1399	12	Sí, 1
Bonanat Hospital	1349, 1353	-	-	No
Arnau II Campllong	1359, 1367, 1370, 1373	-	-	no

²²⁹ Assenyalem amb * els casos en què la trajectòria de l'individu en qüestió ja s'ha recollit a TAULA 64.

Bonanat Cerir*	1379, 1390/07-12	1373	6	No (l'any 1373 havia estat mostassaf.)
Joan Medir*	1377, 1412, 1422	1370	7	No
Pere II Castell	1391, 1408	1391	0	No
Jaume Anglès*	1411, 1424	1400	11	No
Pere II Domingo*	1425, 1429	1418	7	Sí, 1
Bernat II Ricard	1431, 1435	1430	1	No
Pere Planell	1390, 1394	-	-	No
Guillem Pellisser*	1407,1410, 1429, 1431	1406	1	No
Cristòfol Castanya*	1418, 1427	1414	4	No
Francesc Banyils	1411, 1419	1391	10	No
Francesc I Respart*	1425, 1432	1390	35	Sí, 1

TAULA 73: Distribució socioprofessional del nombre de rendes 1371, 1380, 1394 i 1432

	1371		c. 1380		1394		1432	
	núm.	%	núm.	%	núm.	%	núm.	%
Patricis	90	37,60	29	23,02	66	21,01	51	17,53
Mercaders	63	26,36	33	26,1	63	20,06	25	8,59
Juristes-metges	19	7,95	18	14,29	29	9,23	17	5,84
Notaris	5	2,09	13	10,32	14	4,46	21	7,22
Menestrals	29	12,13	17	13,49	68	21,65	42	14,43
Nobles	7	2,93	0	0	10	3,18	13	4,47
Clergat/institucions eclesiàstiques	10	4,18	6	4,76	45	14,33	110	37,8
Forasters i altres	16	6,69	10	7,94	19	6,05	12	4,12
TOTAL	239	100,00	126	100,00	314	100,00	291	100,00

TAULA 74: Distribució socioprofessional de les pensions de les rendes 1371, 1380, 1394 i 1432

	1371		c. 1380		1394		1432	
	sous	%	sous	%	sous	%	sous	%
Patricis	48.055 s. 9 d.	48,28	12.715 s. 7 d.	27,28	32.055 s. 9 d.	26,98	27.991 s. 4 d.	29,71
Mercaders	22.664 s. 9 d.	22,77	13.077 s. 2 d.	28,05	20.315 s. 1 d.	17,10	16.111 s. 6 d.	17,1
Juristes-metges	9.813 s. 6 d.	9,86	9.693 s. 1 d.	20,79	17512 s. 6 d.	14,74	9.110 s.	9,67
Notaris	2.527 s. 4 d.	2,54	5.624 s. 3 d.	12,06	3590 s. 9d	3,02	6.993 s. 8 d.	7,42
Menestrals	7.383	7,42	2.659 s. 3 d.	5,70	14.328 s. 11 d.	12,06	6.779 s. 6 d.	7,2
Nobles	3.280	3,30	0	0,00	14.912 s. 2 d	12,55	5.975 s. 8 d.	6,34
Clergat/institucions eclesiàstiques	1.541 s. 7 d.	1,55	510	1,09	7.460 s. 10 d.	6,28	18.183 s. 10 d.	19,3
Forasters i altres	4.267 s. 11 d.	4,29	2.340	5,02	8.638 s. 6 d.	7,27	3.061 s. 6 d.	3,25
TOTAL	99.533 s. 7 d.	100,00	46.620 s. 4d.	100,00	118.814 s. 6 d.	100,00	94.205 s. 3 d.	100

TAULA 75: Distribució socioprofessional de capital de les rendes: 1380 i 1432

	c. 1380		1432	
	SOUS	%	SOUS	%
Patricis	248.419 s.	31,19	681.230 s.	29,6
Mercaders	208.733 s.	26,21	420.500 s. 2 d.	18,27
Juristes-metges	158.285 s.	19,88	182.160 s.	7,91
Notaris	85.550 s.	10,74	139.848 s.	6,08
Menestrals	46.249 s.	5,81	159.266 s.	6,92
Nobles	0	0,00	152.050 s.	6,61
Clergat/institucions eclesiàstiques	10.200 s.	1,28	495.546 s. 5 d	21,53
Forasters i altres	38.925 s.	4,89	71.080 s.	3,09
TOTAL		100,00	2.301.680 s. 6 d.	100

TAULA 76: % de nombre de rendes acumulades per segments de població anys 1371, c. 1380, 1394 i 1432

	1371					1380					1394					1432					
	H	D	M	I	T	H	D	M	I	T	H	D	M	I	T	H	D	M	I	T	
Patricis	76,67	21,11	2,22	-	37,6	62,07	24,14	13,79	-	23,02	54,55	36,36	9,09	-	21,01	37,25	47,06	5,88	9,8	17,53	
Mercaders	74,6	25,4	-	-	26,36	54,55	39,39	6,06	-	26,1	61,9	28,57	9,52	-	20,06	56	28	4	12	8,59	
Juristes-metges	89,47	10,53	-	-	7,95	55,56	33,33	11,11	-	14,29	72,41	27,59	-	-	9,23	17,65	64,71	11,76	5,88	5,84	
Notaris	60	40	-	-	2,09	92,31	7,69	-	-	10,32	50	35,71	14,29	-	4,46	57,14	38,1	4,76	-	7,22	
Menestrals	62,07	34,48	3,45	-	12,13	47,06	35,29	17,65	-	13,49	66,18	22,06	11,76	-	21,65	45,24	40,48	9,52	4,76	14,43	
Nobles	57,14	30,28	6,1	-	2,93	-	-	-	-	-	90	-	10	-	3,18	38,46	61,54	-	-	4,47	
Clergat/inst	40	10	50	-	4,18	50	33,3	16,7	-	7,94	28,89	31,11	40	-	14,33	10,91	63,64	25,45	-	37,8	
Forasters i altres	86,67	13,33	-	-	6,69	70	30	-	-	4,76	68,42	10,53	5,26	15,79	6,05	58,33	33,33	8,33	-	4,12	
TOTAL					100					100					100						100

TAULA 77: % quantitats de pensions per segments de població (individus actius, dones, menors d'edat i institucions o marmessories) per anys 1371, c. 1380, 1394, 1432

	1371						1380						1394						1432					
	H	D	M	I	T		H	D	M	I	T		H	D	M	I	T		H	D	M	I	T	
Patricis	84,87	11,8	3,33	-	48,28		60,85	21,06	18,09	-	27,28		69,74	21,30	8,96	-	26,98		45,71	42,06	1,51	10,73	29,71	
Mercaders	78,2	21,8	-	-	22,77		53,67	35,66	10,67	-	28,05		38,36	38,88	22,76	-	17,10		52,1	16,49	4,18	27,23	17,1	
Juristes- metges	93,35	6,65	-	-	9,86		42,2	46,55	11,25	-	20,79		54	46	-	-	14,74		34	58,83	6,19	0,99	9,67	
Notaris	65,58	34,42	-	-	2,54		99,15	0,85	-	-	12,06		71,94	23,39	4,66	-	3,02		80,79	18,42	0,79	-	7,42	
Menestrals	70,03	26,05	3,93	-	7,42		33,72	43,78	22,5	-	5,70		63,79	22,14	14,07	-	12,06		37,03	54	8,09	0,89	7,2	
Nobles	63,62	30,28	6,1	-	3,30		-	-	-	-	0,00		98,31	-	1,69	-	12,55		24,33	75,67	-	-	6,34	
Clergat/inst.	60	-	2,92	37,08	1,55		26,47	34,31	39,22	-	5,02		30,25	28,41	41,34	-	6,28		8,35	52,5	39,15	-	19,3	
Forasters i altres	88,28	11,72	-	-	4,29		87,5	12,5	-	-	1,09		82,83	10,05	0,63	6,5	7,27		86,37	8,73	4,9	-	3,25	
TOTAL					100,00						100,00													

TAULA 78: Comparació de distribució de capitals del deute 1380-1432

Grup social	c. 1380- Percentatge tots els capitals	c. 1380- Percentatge (només rendes amb capitals de més de 10.000 s.)	1432- Percentatge tots els capitals	1432- Percentatge (només els que superen els 20.000 s.)
Patricis	31,19	34,45	24,27	31,9
Mercaders	26,21	24,19	11,44	12,77
Juristes-metges	19,88	20,04	8,49	7,23
Notaris	10,74	11,54	6,78	5,74
Menestrals	5,81	2,35	6,7	1,68
Nobles	0	0	6,5	1,88
Clergat/institucions eclesiàstiques	1,28	0	32,59	36,64
Forasters i altres	4,89	7,43	3,04	2,17
	501.155,79 (66,67 del total)	100		

TAULA 79: Distribució socioprofessional de procés d'emissió 1386-1389

N. rendes	% n. rendes	% pensions	% capitals
Patricis	8,33	6,45	6,38
Mercaders	26,39	32,57	31,20
Juristes-metges	5,56	4,84	4,00
Notaris	4,17	2,34	2,25
Menestrals	27,78	10,78	12,33
Nòbles	6,94	26,34	25,71
Clergat/institucions eclesiàstiques	9,72	4,06	5,55
Forasters i altres	11,11	12,61	12,59

TAULA 80: Distribució socioprofessional de procés d'emissió 1402-1403

N. rendes	% pensions	% capitals
Patricis	22,9	21,7
Mercaders	19,9	21,75
Juristes-metges	7,32	6,5
Notaris	5,23	4,67
Menestrals	8	7,42
Nòbles	21,1	17,52
Clergat/institucions eclesiàstiques	12,09	17,19

TAULA 81: Creditors amb rendes de quantitats superiors l'any 1432

Titular	Tipus de renda (c.m. = censal mort; c.p.= censal perpetua)	Pensió (s.)	Capital (s. B.)	Interès (%)
Francesc II Santceloni, c Gi (mort i pertany a descendents seus)	c.m.	3.000	60.000	5.00
Francesc II Serra, c Gi	c.m.	2.500	50.000	5.00
Elvira, vídua de Bernat II Estruç, c Gi	c.p.	1.000	38.000	2.63
Joan Vilella, c Gi	c.m.	2.000	40.000	5.00
Ramon de la Via, c Gi	c.m.	1.105	30.000	3.68
Francesc III Santceloni, c Gi	c.m.	1.167	28.000	4.17
Nicolaua, muller de Guillem II Bell-lloc, cGi	c.m.	1.000	24.000	4.17
Francesc Seguriolles, c Gi	c.m.	1.000	24.000	4.17
Francesc Seguriolles, c Gi	c.m.	1.000	24.000	4.17
Ramon I Sampsó, c Gi	c.m.	1.000	24.000	4.17
Ramon I Sampsó, c Gi	c.m.	833	20.000	4.17
Sibil·la, muller de Bernat II Sampsó, c Gi	c.m.	833	20.000	4.17
Pere III Benet, mercader de Gi	c.m.	1.800	36.160	5
Joan I Anglès, mercader de Gi	c.m.	1.100	26.200	4.20
Joan II Anglès, mercader de Gi	c.m.	1.000	24.000	4.17
Narcís I Saumana, mercader de Gi	c.m.	1.000	23.200	4.31
Sibil·la, muller de Ramon Raset, mercader de Gi	c.m.	920	22.080	4.17
Jaume Beuda, mercader de Gi	c.p.	620	21.257	2.92
Caterina, vídua de Ramon Querol, doctor en medicina	c.m.	1.800	37.300	4.83
Narcísa, muller de Bernat Malarç, jurista	c.m.	2.015	28.850	6.98
Blanca, vídua de Guillem II Santmartí, jurista	c.m.	1.000	20.400	4.90
Ramon I Sampsó, c Gi	c.m.	833 (i 4 d.)	20.000	4.17

TAULA 82: Distribució socioprofessional de processos de llucions del deute (1378-1380, 1398-1405)

	c. 1380²³⁰	1398-1405²³¹
Patricis	18,38	17,91
Mercaders	28,46	22,39
Juristes-metges	13,96	6,97
Notaris	0,69	2,99
Menestrals	5,84	15,42
Nobles	10,5	9,45
Clergat/institucions eclesiàstiques	0,26	16,42
Forasters i altres	21,9	8,46

²³⁰ Segons les sumes de capitals.

²³¹ Tan sols en funció del nombre de rendes cancel·lades o amb pensió reduïda.

TAULA 83: Distribució socioprofessional de rendes de capitals superiors (1380, 1432)

Grup social	c. 1380- Percentatge tots els capitals	c. 1380- Percentatge (només rendes amb capitals de més de 10.000 s.)	1432- Percentatge tots els capitals	1432-Percentatge (només els que superen els 20.000 s.)
Patricis	31,19	34,45	24,27	31,9
Mercaders	26,21	24,19	11,44	12,77
Juristes-metges	19,88	20,04	8,49	7,23
Notaris	10,74	11,54	6,78	5,74
Menestrals	5,81	2,35	6,7	1,68
Nobles	0	0	6,5	1,88
Clergat/institucions eclesiàstiques	1,28	0	32,59	36,64
Forasters i altres	4,89	7,43	3,04	2,17
	501.155,79 (66,67 del total)	100		

TAULA 84: Prestadors a curt termini (1360-1440)

Data ²³²	Prestador	Típus de préstec	Quantitat	Motiu	Referència
1360	Ferrer de Segurióles, c Gi	<i>mutuum</i>	300 ll.	Guerra contra Castella	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1,s.f., 1360/07/02
1362	Pere II Ferrer, mercader	<i>mutuum</i>	304 ll. 3 s.	Pagar pensions de violaris i censals	AMGi, I.1.1., n. 5, f. 179v-180v, 1363/01/16
1363	Pere I Bordils, c Gi	<i>mutuum</i>	225 ll.	Donatiu Guerra contra Castella	AHG, Gi-05, vol. 335, s.f., 1363/12/20
1363	Francesc I Santmartí, c Gi	<i>mutuum</i>	50 ll.	Donatiu Guerra contra Castella	AHG, Gi-05, vol. 335, s.f., 1363/12/20
1363	Berenguer Carrera, hab de Gi	bestreta	12 ll.	A les Corts de Montsó per obtenir còpia de constitucions i altres provisions	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, f. 15r, 1363/05/18
1364	Guillem Domenja, jurista i Pere II Ferrer, mercader	<i>mutuum</i>	4.400 s. i 3.300 s. cadascun	Finançar ballesters per Guerra Contra Castella	AMGi, I.1.2.1, llig.6, f. 55r, 1364/01/27
1365/10	Bernat de Llémèna, fill de Bonanat de Llémèna	<i>mutuum</i>	2.500 s.	Donatiu Guerra contra Castella	AHG, Gi-05, vol. 336, s.f. 1365/10/04
1365/11	Pere Sanç de la vila de SFG	<i>mutuum</i>	120 ll.	Reforçar muralles	AMGi, I.1.2.1, llig. 6, f. 77r-79v, 1365/11/20
1365/11	Pere Bosc, albadiner, c Gi, oriünd de Lloret	<i>mutuum</i>	220 ll.	Reforçar muralles	AMGi, I.1.2.1, llig. 6, f. 80r-83v, 1365/11/20
1365/11	Berenguer Casadellà, c Gi	<i>mutuum</i>	1.100 s.	Donatiu Guerra contra Castella	AHG, Gi-05, vol. 336, s.f., 1365/11/12
1365/11	Ferrer I Comelles, albadiner	<i>mutuum</i>	220 ll.	Reforçar muralles	AMGi, I.1.2.1., llig. 6, reg. 1, f. 107r-109v, 1365/11/20
1365	Pere Bosc, hab de SFG	<i>mutuum</i>	100 ll.	-	AMGi, I.1.2.1., llig. 2,s.f., 1366/05/27
1366	Francesc Beuda, cuireter	<i>mutuum</i>	140 ll.	-	AMGi, I.1.1., n. 7, f. 21r

²³² Marque amb un asteric els casos en què amb tota probabilitat el préstec havia estat concertat amb força anterioritat a la primera referència que ens en consta.

						1366/11/03
1368	Arnau I Campllong, c Gi	<i>mutuum</i>	185 ll. 5 s 3 d		Clients de setge de Montsoriu	AMGi, I.3.3.1.1., llig 3, s.f., 1369/03/17
1368	Francesc Ricard	<i>mutuum</i>	16 ll. 10 s. (una part tan sols)		Clients de setge de Montsoriu	AMGi, I.3.3.1.1., llig 4, f. 60v, 1371/03/24
1371	Pere I i Jaume Bordils, drapers de Gi	barata de draps	47 ll.		Anada lloc de Corçà	AMGi, I.3.3.1.1., llig 4, f. 70r-v, 1371/09/04
1371	Joan Torrent, c Gi	barata de draps	20 ll.		Anada lloc de Corçà	AMGi, I.3.3.1.1., llig 4, f. 75v, 1371/12/05
1373	Ramon Medir, canviador	dita des de taula de canvi	6.600 s.		Pagar dignitats de seu de Girona (ligat a emmurallament?)	AMGi, I.3.3.1.1., llig 4, reg. 2, f. 7r-v, 1373/04/17
1375	Jucef Falcó, jueu	<i>mutuum</i>	53 ll. 14 s		Obra dels murs	AMGi, I.3.3.1.1., llig 4, reg. 2, f. 76r, 1375/01/10
1375	Bellshom Benet, jueu	<i>mutuum</i>	60 ll.		Obra dels murs	AMGi, I.3.3.1.1., llig 4, reg. 2, f. 76r, 1375/01/11
1375	Bondia Falcó, jueu	<i>mutuum</i>	30 ll.		Obra dels murs	AMGi, I.3.3.1.1., llig 4, reg. 2, f. 76r-v, 1375/01/11
1375	Mossé Falcó, jueu	<i>mutuum</i>	60 ll.		Obra dels murs	AMGi, I.3.3.1.1., llig 4, reg. 2, f. 76v, 1375/01/16
1375	Ramon Medir, canviador	<i>mutuum</i>	7.700 s.		Pagar redempció d'u. <i>Principis Namque</i>	AMGi, I.3.3.1.1., llig 4, reg. 2, f. 78r, 1375/02/26
1375	Mossé des Portal, jueu de Besalú, ara hab de Gi	<i>mutuum</i>	172 ll. 10 s.		-	AMGi, I.3.3.1.1., llig 4, reg. 2, f. 91r, 1375/05/10
1375	Francesc Beuda, cuireter de Gi	<i>mutuum</i>	303 ll. 18 s.		-	AMGi, I.3.3.1.1., llig 4, reg. 2, f. 87v, 1375/04/03
1375	Pere I Desvern i Guillem sa Torre de Banyoles	barata de draps	55 ll.		-	AMGi, I.3.3.1.1., llig 4, reg. 2, f. 87v, 1375/04/06
1378	Pere I Tortosa	<i>mutuum</i>	75 s. 6 d.		Litigi d'en Plaça,	AMGi, I.3.3.1.1., llig 6, f.

1379	Pere II Ferrer, mercader	<i>mutuum</i>	1.100 s	creditor	49v, 1379/12/09 AMGi, I.1.1., n. 9, f. 40v, 1379/05/10
1379	Guillem de Dons	bestreta	62 s.	Engalanar un carrer per Corpus	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, f. 7r, 1379/08/23
1379	Jucef Vidal, jueu d eGi	bestreta	23 s. 6 d.	Anada a Barcelona per negocis de la ciutat	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, f. 18r, 1379/09/09
1379	Ramon Paredalta, notari c Gi	bestreta	2.000 s.	Reparar un camí	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, f. 50v, 1379/12/12
1380	Bonanat Cerit, c Gi	bestreta	46 ll. 13 s. 4 d.	Drapers per a nuncis per a noces de l'infant Joan	AMGi, I.1.1., n.10, f. 34v, 1380/06/27
1380/05	Pere I Sunyer	<i>mutuum</i>	5.500 s.	Adveniment de la infanta Violant	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, f. 43r-45v, llib 1380, 1380/05/12
1380/05	Francesc Beuda	<i>mutuum</i>	9.900 s.	Adveniment de la infanta Violant	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, f. 43r-45v, llib 1380, 1380/05/12
1380	Guillem Vengut, llic en lleis, c Gi	bestreta	459 s.	Viatge per defensa convocatòria de castell de Querol	AMGi, I.3.3.1.1., llig 6, llib 1380, F. 94v, 1380/09/07
1380	Bondia Falcó, jueu de Gi	<i>mutuum</i>	53 ll. 15 s.	Refer obra del mur de la Galea	AMGi, I.1.1., n.10, f. 43r, 1380/10/16
1380	Jucef Asines, jueu de Gi	<i>mutuum</i>	53 ll. 15 s.	Refer obra del mur de la Galea	AMGi, I.1.1., n.10, f. 43r, 1380/10/16
1380	Caravida Saporta, jueu de Gi	<i>mutuum</i>	53 ll. 15 s.	Pagar restes d'imposicions degudes al General	AMGi, I.1.1., n.10, f. 47r, 1380/12/24
1380	Narcís Casesnoves	bestreta	?	Despeses per al cobrament d'un talla	AMGi, I.1.1., n.10, f. 47r, 1380/12/24
1383	Isaac Roven i Jucef Asines, jueus de Gi	<i>mutuum</i>	66 ll. 16 s.	Entrada del rei i arribada del rei d'Armènia	AHG, Gi-05, vol. 316, 1383/03/17

1383	Jueus no especificats	<i>mutuum</i>	220 ll.	Salari per a missatgestr a Cortes de Montisó	AMGi, I.1.1., n.12, f. 14r-v, 1383/06/01
1383	Guillem Arnau, c Gi	<i>mutuum</i>	715 s	-	AMGi, I.1.1., n.12, f. 23r, 1383/09/09
1385	Bonanat Ceir i Bernat Llémena	<i>mutuum</i>	2.200 s.	Redempció <i>Princeps Namque</i>	AMGi, I.1.1., n. 14, F 45r, 1385/05/31
1385	Elvira, mu de Bernat Estruç, c Gi	<i>mutuum</i>	550 s.	Pagari salari missatgeria davant del rei	AMGi, I.1.1., n. 15, f. 2v, 1385/09/01
1385	Pere Saumana, c Gi	bestreta	2 s. 8 d.?	Obra de les muralles	AMGi, I.1.1., n. 15, f. 19r-20v, 1385/12/21
1385	Francesc Banyils, c Gi	<i>mutuum</i>	150 s.	Pagar salari	AMGi, I.1.1., n. 15, f. 23r, 1385/12/30
1386	Pere Saumana, c Gi	<i>mutuum</i>	11.000 s.	Pagar salari de nunciis	AMGi, I.1.1., n. 15, f. 37v-38r, 1386/03/21
1386	Bellshom Mossé Falcó, jueu de Gi	<i>mutuum</i>	715 s.	Pagar salari de nunciis	AMGi, I.1.1., n. 15, f. 60r, 1386/07/20
1388	Estruç Benet, jueu de Gi	Rep cessió de drets	195 s.	Negocis de la ciutat	AMGi, I.1.1., n. 17, f. 31v, 1388/06/19
1388	Isaac Roven, jueu de Gi	<i>mutuum</i>	36 ll. 6 s.	Salariis missatgeria	AMGi, I.1.1., n. 17, f. 35v, 1388/07/02
1388	Ponç Arnau, blanquer de Gi	<i>mutuum</i>	51 ll. 19 s. 5 d.	Salariis causa d'habitants del burg de Sant Pere	AMGi, I.1.1., n. 17, f. 47r, 1388/12/18
1389	Arnau Figuera, blanquer	<i>mutuum</i>	550 s.	Salariis causa d'habitants del burg de Sant Pere	AMGi, I.1.1., n. 18, f. 45r, 1389/06/19
1389	Ramon I de Boixols	bestreta	764 s.	Sepultura de l'infant Ferran	AMGi, I.1.1., n. 19, f. 42v, 1390
1390	Francesc Segurióles	<i>mutuum</i>	88 s.	Salari de corredor	AMGi, I.1.1., n. 21, f. 71v, 1390/08/08
1390	Pere I Sunyer	<i>mutuum</i>	1.100 s.	Nòlit de forment	AMGi, I.1.1., n. 21, f. 85v-86r, 1390/08/23

1390	Pere Guillem I Sunyer	<i>mutuum</i>	7.150 s.	Obtenció de privilegis	AMGi, I.1.1., n. 21, f. 92r-v, 1390/09/05
1390	Bernat II Ferrer	<i>mutuum</i>	2.750 s.	Nòlit de forment	AMGi, I.1.1., n. 22, f. 6r, 1390/10/05
1390	Pere Serra, albadiner	bestreta	23 ll. 16 s. 4 d.	Causa judicial	AMGi, I.1.1., n. 22, f. 6v, 1390/09/07
1390	Ramon Bertran de Santdionís	bestreta	773 s. 2 d.	Apel·lació en causa amb l'arquebisbe de Tarragona	AMGi, I.1.1., n. 22, f. 8v, 1390/10/20
1391	Francesc Segurióles	bestreta	66 s.	Salariis	AMGi, I.1.1., n. 24, f. 38r, 1391/10/24
1391	Guillem Vives, mercader	<i>mutuum</i>	55 ll.	Adquirir gra	AMGi, I.1.1., n. 24, F 60r, 1391/12/10
1392	Pere I Benet, draper	<i>mutuum</i>	187 s.	Adquirir gra	AMGi, I.1.1., n. 26, f. 18v, 1392/12/07
1393	Constança, mu de Pere I Reixac, c Gi (ven les peces d'argent), Pere Benet de Reixac, convers (ofereix el préstec)	penyora d'argent	3.300 s.	Pagar salariis de nunciis	AMGi, I.1.1., n. 26, f. 38r-39v (1393/01/16), 40r-v (1393/01/17)
1393	Bonanat Cerir i Arnau Ramada	<i>mutuum</i>	121 s.	Pagar salariis de nunciis	AMGi, I.1.1., n. 26, F 46v, 1393/03/04
1393*	Mossé Abraham des Portal, jueu de Gi	mutuum	500 ll. 6 s. 6 d.	-	AMGi, I.1.1., n. 28, f. 4v-5r, 1393/11/07
1394	Guillem Banyils, tintorer	<i>mutuum</i>	209 s.	Pagar salariis	AMGi, I.1.1., n. 29, f. 36r, 1394/02/04
1394	Narcís de la Via i Guillem Vengut	bestreta	9 ll. 9 s.	Obtenir provisions reials	AMGi, I.1.1., n. 29, f. 60r, 1394/06/06
1394	Brunissenda, mu de Bernat Albert, blanquer dif de Gi	<i>mutuum</i>	5.500 s.	Pagar comissari reial	AMGi, I.1.1., n. 30, f. 48v-49v, 1394/09/25
1394	Miquel Vilar, pelleter de Gi	bestreta	49 s. 6 d.	Pagar deute i salariis	AMGi, I.1.1., n. 30, f. 61r, 1394/07/05
1394	Andreu Figuera, sastre de Gi	<i>mutuum</i>	132 s.	Pagar deute i salariis	AMGi, I.1.1., n. 30, f.

						61r-v, 1394/07/05
1394	Arnau I Ramada, blanquer de Gi	<i>mutuum</i>	6 ll. 12 s.		Pagar salaris de nuncis	AMGi, I.1.1., n. 31, f. 10r-v, 1394/12/04
1397	Francesc II Llorens, calciner de Gi	<i>mutuum</i>	3.300 s.		Adveniment del rei Martí	AMGi, I.1.1., n. 33, f. 28r-32r, 1397/04/04
1397	Bernat I Estruç, c Gi	<i>mutuum</i>	1.100 s.		Adveniment del rei Martí	AMGi, I.1.1., n. 33, f. 38r-40r, 1397/04/30
1397	Narcís Bofill, ferrer de Gi	<i>mutuum</i>	220 s.		Adveniment del rei Martí	AMGi, I.1.1., n. 33, f. 38r-40r-v, 1397/04/30
1399	Bonant Verai, prevere beneficiat a la seu de Girona	<i>mutuum</i>	94 escuts d'or i 20 ll.		Pagar salaris de nuncis	AMGi, I.1.1., n. 34, f. 37v, 1399/03/26
1399	Dalmau Rodeja, tutor de Nicolaua, filla i pubilla de Francesc Jalbert, altre temps c Gi, ara c Barcelona	<i>mutuum</i>	90 ll.		Coronació de Irei	AMGi, I.1.1., n. 34, f. 41r-42r, 1399/03/26
1400	Jaume Hospital de Figueres	bestreta	22 s.		Pagar dret de segell	AMGi, I.1.1., n. 35, f. 25v, 1400/01/28
1400	Joan II Marcó, c Gi	<i>mutuum</i>	2.750 s.		Armada contra barbarescos	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 13, reg. 2, s.f., 1400/10/30
1401	Francesc II Santceloni	<i>mutuum</i>	11.000 s.		Adquisició de gra	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 13, reg. 2, s.f., 1401/10/10
1401	Francesc II Santceloni	<i>mutuum</i>	11.000 s.		Adquisició de gra	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 13, reg. 2, s.f., 1401/10/10
1401	Bernat Bosc, escrivà i c Gi	<i>mutuum</i>	2.200 s.		Adquisició de gra	AMGi, I.1.1., n. 36, f. 40r, 1401/08/22
1401	Francesc II Santceloni, c Gi	<i>mutuum</i>	1.100 s.		Adquisició de gra	AMGi, I.1.2.1., llig. 8, reg. de 1401-02, f. 9v, 1401/10/01
1401	Joan Verger, mestre de campanes	<i>mutuum</i>	550 s.		Adquisició de gra	AMGi, I.1.1., n. 36, F 59r, 1402/03/30
1401	Arnau Gallard, prev beneficiat de la seu	<i>mutuum</i>	330 s.		Certes necessitats	AMGi, I.1.1., n. 36, f. 50r-v, 1401/12/02
1401	Miquel Ferrer, ferrer	bestreta	110 s.		Mul	AMGi, I.1.2.1., llig. 8, reg. de 1401-02, f. 17r,

						1401/12/20
1402	Francesc II Santceloni	<i>mutuum</i>	1.023 s.		Salariis de nunciis	AMGi, I.3.3.1.1., llig.13, reg. 2, s.f., 1402/09/29
1402	Francesc II Santceloni	bestreta	66 s.		Salariis diversos	AMGi, I.3.3.1.1., llig.13, reg. 2, s.f., 1402/10/05
1402	Guillem Escala	bestreta	14 ll. 2 s. 6 d.		Obtenció de provisions	AMGi, I.1.1., n. 36, f. 62r, 1402/04/20
1402	Guillem Montalt	bestreta	30 ll. 19 s. 6 d.		Nòlit i transport de gra	AMGi, I.1.1., n. 36, f. 66v, 1402/04/26
1403	Jurats d'aquell any a títol personal	«préstec»	50 ll. (10 ll. cadascun)		Demanda de tresorer reial	AMGi, I.1.1., n. 38, f. 17r, 1403/02/02
1405	Francesc Seguriotes i Pere II Benet	<i>mutuum</i>	200 escuts d'or		Adquisició de gra	AMGi, I.1.1., n. 39, f. 36v-37r, 1405/05/19
1414	Lluís Tord, mercader	<i>mutuum</i>	293 ll. 15 s.		Adquisició de gra	AMGi, I.1.1., n. 43, f. 61r-v, 1414/09/29
1418	Pere Trilla, paraire	<i>mutuum</i>	880 s.		Causa judicial	AMGi, I.1.1., n. 44, f. 19v-20r, 1418/04/30
1418	Ivó Frugell, draper i Cristòfol Castanya, apotecari	<i>mutuum</i>	82 ll. 10 s.		Defensar privilegis de la ciutat	AMGi, I.1.1., n. 44, f. 35r-v, 1418/08/22
1418	Narcís de la Via, patrici	dita solta	311 ll. 12 s.		Salariis missatgeria	AMGi, I.1.1., n. 44, f. 59r-60r, 1418/12/31
1418	Pere de Berguedà, paborde de l'Almoïna del Pa	<i>mutuum</i>	3.630 s.		-	AMGi, I.1.1., n. 44, f. 59r-60r, 1418/12/31
1419	Guillem Ricard, llicenciat en lleis	bestreta	108 s.		Pagar drets de segell	AMGi, I.1.1., n. 45, f. 20v-21r, 1419/03/28
1420	Miquel Vilàr, especier c Gi	bestreta	14 ll. 13 s. 8 d.		Construir fonaments per a casa de la farina	AMGi, I.1.1., n. 49, f. 31v-32r, 1428/12/30
1421	Pere II Tortosa i Joan Cavalleria, cònsols de mar de la ciutat	préstec	385 s.		Retirar argent empenyorat a la reina Maria	AMGi, I.1.1., n. 46, f. 48v-49r, 1421/09/20
1422	Pere II Tortosa, jurat aquell any	bestreta	40 s. 10 d.		Obtenir trasllat d'un procés	AMGi, I.1.1., n. 46, f. 108v, 1422/12/31
1422	Arnau Camós, jurat aquell any	bestreta	11 ll. 4 d.		Reparar pesos i	AMGi, I.1.1., n. 46, f.

					mesures	108v, 1422/12/31
1424	Miquel Vilàr, especier c Gi					Trametre a nunci i pagar drets de segell
				38 ll. 10 s.		AMGi, I.1.1., n. 47, f. 41r, 1424/11/07
1425	Pere Berguedà, paborde de l'Almoina del Pa					Adquisició d gra
				230 ll. 15 s. 10 d.		AMGi, I.1.1., n. 47, f. 69v-70r, 1425/01/26
1425	Bernat Guixar, paborde beneficiat de la seu					Adquisició d gra
				100 ll.		AMGi, I.1.1., n. 47, F 70r, 1425/02/03
1425	Miquel Vilàr, especier c Gi					Obres de la llera del Ter
				10.000 s.		AMGi, I.1.1., n. 47, f. 95v-97r, 1425/10/10
1425	Miquel Vilàr, especier c Gi					Adquisició d gra
				93 ll. 17 s. 1 d.		AMGi, I.1.1., n. 47, f. 112v-113r, 1426/01/01
1427	Pere Berguedà, paborde de l'Almoina del Pa de la seu, de diners propis					Adquisició d gra
				4.400 s.		AHG, Gi-01, vol. 401, frag man acords 1427, s.f., 1427/02/12
1428	Miquel Vilàr, especier c Gi					-
				30 ll.		AMGi, I.1.1., n. 49, f. 8v, 1428/02/14
1428	Miquel Vilàr, especier c Gi					Bestreta a favor del clavani dels jurats
				100 ll.		AMGi, I.1.1., n. 49, f. 13v, 1428/04/08
1430	Miquel Vilàr, especier c Gi					Negocis de la ciutat
				120 ll.		AMGi, I.1.1., n. 50, f. 15r-v, 1430/01/24
1431	Pere de Berguedà, paborde de l'Almoina del Pa					Adquisició de gra
				2.200 s.		AMGi, I.1.1., n. 50, f. 73v, 1431/03/27
1431	Jaume Faja, prevere					Adquisició de gra
				1.100 s.		AMGi, I.1.1., n. 50, f. 73v, 1431/03/27
1431 (anteriorment)	Bernat Oliver, teixidor de draps de llana					-
				180 ll.		AMGi, I.1.1., n. 50, f. 86v, 1431/08/16
1436	Miquel Vilàr, especier de Gi					Despeses per anar amb exèrcit de Girona
				10 ll.		AMGi, I.1.1., n. 53, f. 50r, 1436/12/22
1436	Pere II Domingo, mercader					Salari d'arribada de governador general de Catalunya
				74 ll. 5 s.		
1438	Jaume Pinyol, tintorer					Negocis de la ciutat
				81 s. 10 d.		AMGi, I.1.1., n. 54, f. 62r, 1438/01/01

1439	Narcís I Saumana i Francesc Net, mercadors de Gi	bestreta	14 s. 5 d.	Procés judicial	AMGi, I.1.1, n. 55, f. 16v, 1439/01/28
1440	Bernat Vilarnau draper, Nicolau Frugell notari, i Joan Vilella, escrivà	<i>mutuum</i>	24 s. 7 d.	-	AMGi, I.1.1, n. 55, f. 113v, 1440/10/28
1440	Miquel Cerdà i Joan Cerdà, mercadors, c Gi	<i>mutuum</i>	10 ll. 5 s. 5 d.	-	AMGi, I.1.1, n. 55, f. 113v, 1440/10/28
1441	Pere Cervià, c Gi	bestreta	220 s.	Pagar escriptures judicials	AMGi, I.1.1, n. 56, f. 48r, 1441/12/30

TAULA 85: Arrendataris de la imposició del vi segons condició professional (1367-1443)

Any o exercici ²³³	Patricis/juristes/meiges	mercadors	Menestrals/professionals relacionats amb el sector	Menestrals/professionals (hi inclouem notaris)	Altres habitants de Girona	Forans	Esposes o parents	Total n. Coarrendataris /companyes
1367	1			11				12
1367-1368				9				9
1369				10				10
1370	2	1		3				6
1371				2				2
1372	4	1		6				11
1373		2		4				6
1374*		1						1
1375	3				2			5
1376*		2						2
1377	9	5						14
1378	1	1						2
1379	1	1					1	3
1380		2		3				5
1381		4		2				6
1382		2		4				6
1383 (juntament amb la farina)		2		7	1	1		11
1384	3			7	1	1		12
1385	2	1		5	1		1	10
1386		4		4		1		9

²³³ Assenyalam amb * anys en què només tenim referències parcials a partir de llibres de comptes o àpoques esparses o la col·lecta es produeix a través de comanda directa.

TAULA 86: Arrendataris de la imposició de la carn segons condició professional (1367-1443)

Any o exercici ²³⁶	Patricis/juristes/metges	mercaders	Menestrals/professionals relacionats amb el sector	Menestrals/professionals (hi inclouem notaris)	Altres habitants de Girona (inclou conversos)	Forans	Esposes o parents	Total n. Coarrendataris /companyans
1367	3	1						4
1368				5				5
1369				6				6
1370				9				9
1371*				1				1
1372	4	1		5				10
1373*		1		2				3
1374*				1				1
1375								-
1376*		3						3
1377			3	1				4
1378*				1				1
1379		1		1		1	1	4
1380				4			2	6
1381				5			5	10
1382				6			4	10
1383*				1				1
1384		4		5				9
1385		1		3				4
1386	1	2		1				4
1386 (anadiment)		1		3				4
1387	2	2	1	1				6

²³⁶ Assenyalam amb * anys en què només tenim referències parcials a partir de llibres de comptes o àpoques esparses o la col·lecta es produeix a través de comanda directa.

TAULA 87: Arrendataris de la imposició de la farina segons condició professional (1367-1443)

Any o exercici ²³⁷	Patricis/juristes/metges	mercadars	Menestrals/professionals relacionats amb el sector	Menestrals/professionals (hi incloem notaris)	Altres habitants de Girona (inclou conversos)	Forans	Esposes o parents	Total n. Coarrendataris /companyans
1367 (venda conjunta General i ciutat)	1			6				7
1367 (venda per part de la ciutat)	3	1		6				10
1368	4	1						5
1369				6				6
1370				9				9
1371*				2				2
1372*	3	1		4	1			9
1373*		2		2				4
1374*				6				6
1375*	1	2					1	4
1376*	3	1						4
1377								-
1378								-
1379	1	1		1				3
1380				3			2	5
1381	1	3		3				7
1382				4			4	8
1383		2						2
1384		4		5				9
1385		6		1				7

²³⁷ Assenyalam amb * anys en què només tenim referències parcials a partir de llibres de comptes o àpoques esparses o la col·lecta es produeix a través de comanda directa.

TAULA 88: Arrendataris de la imposició del gra segons condició professional (1367-1443)

Any o exercici ²³⁸	Patricis/juristes /metges	mercadors	Menestrals/professionals relacionats amb el sector	Menestrals/professionals (hi incloem notaris)	Altres habitants de Girona (inclou conversos)	Forans	Esposes o parentes	Total n. Coarrendataris/c ompanyes
1367				4				4
1368	1							1
1369				1				1
1370				1				1
1371*				1				1
1372				3				3
1373-78*								-
1379				2			2	4
1380			2	1			1	4
1381		1	2	2			1	6
1382			2	2				4
1383*		1		1				2
1384*			1	1				2
1385			1	2				3
1385			2	1				3
1386			2	2				4
1387		2	1	1				4
1388			1	1			2	4
1389		1	1	1			3	6
1390			1					1
1391		1	1	2				4
1392			1	3				4
1393			1	1				2
1394	1			1			1	3
1395				4			4	8

²³⁸ Assenyalam amb * anys en què només tenim referències parcials a partir de llibres de comptes o àpoques esparses o la col·lecta es produeix a través de comanda directa.

TAULA 89: Arrendataris de la imposició del peix segons condició professional (1367-1443)

Any o exercici ²³⁹	Patricis/juristes/ metges	mercaders	Menestrals/professionals relacionats amb el sector	Menestrals/ professionals (hi inclouem notaris) NO relacionats	Altres habitants de Girona (inclou convertos)	Forans	Esposes o parentes	Total n. coarrendataris/company s
1367		1	3	2				6
1368			3	2				5
1369		3		2				5
1370	4			1				5
1371								-
1372	3	1		1				5
1373	4						1	5
1374*				1				1
1375								-
1376								-
1377								-
1378*	1	1						2
1379	7							7
1380	1	1						2
1381	5							5
1382	4	3		2		1	1	13
1383	1	2		1			1	5
1384*		1						1
1385		3		1				4
1386		4		1		1		8
1387		3		1				4
1388*		1						1
1389		1					1	2

²³⁹ Assenyalem amb * anys en què només tenim referències parcials a partir de llibres de comptes o àpoques esparses o la col·lecta es produeix a través de comanda directa.

1390			3	1		2					6
1391			2	1		1			1		5
1392			4			1					5
1393	1					2	1		1		5
1394						3	1				4
1395	1					1	1		3		6
1396						6			2		8
1397*	1		1								2
1398*	1										1
1399*	1		1								2
1400	2		1								3
1401	2		1								3
1402	1					1			1		3
1403											-
1404*			2								2
1405			2	1		4					7
1406	1		4			1					6
1407			2	1		5			1		9
1408	1		1			5			5		12
1409											-
1410											-
1411			3					2			5
1412											-
1413			1			1					2
1414			1			5					6
1415											-
1416			3			2					5
1417			2			2					4
1418			2			2					4
1419											-
1420						1					1
1421	1		2			3					6

TAULA 90: Arrendataris de la imposició de les mercaderies segons condició professional (1367-1443)

Any o exercici ²⁴⁰	Patricis/juristes/metges	mercaders	Menestrals ²⁴¹	Altres habitants de Giron	Forans	Esposes o parentes	Total n. Coarrendataris/comp anys
1367			3		1		4
1368			3				3
1369			4				4
1370			4				4
1371	1		2				3
1372		3	19				22
1373		1	5				6
1374			3				3
1375			3				3
1376			1				1
1377			1				1
1378			6			3	9
1379	1						1
1380	2		6				8
1381			6				6
1382			10				10
1383			7				7
1384			7				7
1385	1	1	5			1	7
1385	1	1	5				6
1386		2	5				7
1387			3			2	5
1388			5	1		3	9

²⁴⁰ Assenyallem amb * anys en què només tenim referències parcials a partir de llibres de comptes o àpoques esparses o la col·lecta es produeix a través de comanda directa.

²⁴¹ Atès l'àmpli ventall de productes gravats en aquesta exacció, considerem que qualsevol menestral pot estar-hi més o menys vinculat. Per això, no establim la destinació entre adscrits al sector o no com la resta.

TAULA 91: Arrendataris de la imposició dels honors segons condició professional (1367-1443)

Any o exercici ²⁴²	Patricis/juristes/metges	mercadors	Menestrals/professionals relacionats amb el sector	Menestrals/professionals (hi inclouem notaris)	Altres habitants de Girona (inclou conversos)	Forans	Esposes o parentes	Total n. Coarrendataris/companys
1367	2			1				3
1368				4				4
1369		1		6				7
1370	1		1					2
1371			2					2
1372			1	1	1			3
1373		1						1
1374								-
1375	3							3
1376	1		1	1				3
1377								-
1378	1							1
1379	1		2					3
1380			1				1	2
1381		2						2
1382			1	2			2	5
1383			3	7				10
1384			1	3				4
1385			3	2				5
1386	2			3				5
1387	2		1					3
1388*		1						1
1389		1						1

²⁴² Assenyalam amb * anys en què només tenim referències parcials a partir de llibres de comptes o àpoques esparses o la col·lecta es produïx a través de comanda directa.

TAULA 92: Arrendataris de la imposició dels animals menuts segons condició professional (1385-1443)

Any o exercici ²⁴³	Patricis/juristes /meiges	mercaders	Menestrals/professionals relacionats amb el sector	Menestrals/professionals (hi incloem notaris)	Altres habitants de Girona	Forans	Esposes o parents	Total n. Coarrendataris/companys
1385				2				2
1386		1		4				5
1387		1		1				2
1388		2		1				3
1389			1	2			1	4
1390			1	2				3
1391				1				1
1392		1		2				3
1393				2				2
1394				1				1
1395				4			1	5
1396			2					2
1397*			1					1
1398								-
1399	1	1						2
1400				1	1		2	4
1401								
1402	1	2						3
1403	2		1					3
1404	1							1
1405				1				1

²⁴³ Assenyalam amb * anys en què només tenim referències parcials a partir de llibres de comptes o àpoques esparses o la col·lecta es produeix a través de comanda directa.

TAULA 93: Arrendataris de la imposició de la sal segons condició professional (1386-1443)

Any o exercici ²⁴⁴	Patricis/juristes/metges	mercadors	Menestrals/professionals relacionats amb el sector (hi incloem hostalers i taverners)	Menestrals / professionals (hi incloem notaris)	Altres habitants de Girona	Forans	Esposes o parents	Total n. Coarrendataris/companys
1386			2	1				3
1387		1		2				3
1388				2			1	3
1389				4				4
1390			2	2				4
1391				2				2
1392		2		2				4
1393				1				1
1394			1	3				4
1395				3				3
1396				1				1
1397*				1				1
1398*				1				1
1399*				1				1
1400				2				2
1401				1				1
1402	1							1
1403				2				2
1404		2						2
1405		1		1	1			3
1406			2	1				3
1407		1		2				3
1408				1				1

²⁴⁴ Assenyalarem amb * anys en què només tenim referències parcials a partir de llibres de comptes o àpoques esparses o la col·lecta es produeix a través de comanda directa.

TAULA 94: Arrendataris dels drets de pesos i mesures segons condició professional (1368-1443)

Any o exercici ²⁴⁵	Patricis/juristes/ metges	mercader s	Menestrals/profes sionals relacionats amb el sector	Menestrals/ professionals (hi inclouem notaris)	Altres habitants de Girona (inclou conversos)	Foran s	Esposes o parente s	Total n. Coarrendataris/compan ys
1368			1					1
1373		1		1				2
1374			1					1
1375		1		1				2
1376								-
1377								-
1378								-
1379								-
1380				1			1	2
1381				3				3
1382			1				1	2
1383								-
1384			1					1
1385				1				1
1386				1				1
1387			1					1
1388			1				1	2
1389			1					1
1390			1					1
1391			1	1				2
1392			1					1
1393			1					1
1394			1					1
1395			1					1
1396			1					1

²⁴⁵ Assenyalam amb * anys en què només tenim referències parcials a partir de llibres de comptes o àpoques esparses o la col·lecta es produeix a través de comanda directa.

TAULA 95: Arrendataris de les barres segons condició professional (1367-1443)

Any o exercici ²⁴⁶	Patricis/juristes/metges	mercaders	Menestrals ²⁴⁷	Altres habitants de Girona (inclou conversos)	Forans	Esposes o parents	Total n. Coarrendataris/companys
1358			1				1
1362			4				4
1363		1					1
1364			1				1
1365			6				6
1366-1370		1	3				4
1371	2		2				4
1372	1		1				2
1373			1				1
1374	2						2
1375		2					2
1376		2					2
1378			2				2
1379			2		1		3
1380	1		1	1	1	1	5
1381			2			2	4
1382			2				2
1383			2				2
1384			1				1
1385			1				1
1386	1		7				8
1387			8				8
1388		1	4				5
1389	1	1					2

²⁴⁶

Assenyalam amb * anys en què només tenim referències parcials a partir de llibres de comptes o àpoques esparses o la col·lecta es produeix a través de comanda directa.

²⁴⁷ Atès l'àmpli ventall de productes gravats en aquesta exacció, considerem que qualsevol menestral pot estar-hi més o menys vinculat. Per això, no establim la destinació entre adscrits al sector o no com la resta.

1390			1	2					3
1391				2					2
1392				3				2	5
1393				2				1	3
1394				2				2	4
1395				2				1	3
1396*				1					1
1397*				1					1
1398*		1							1
1399*		1							1
1400*		1							1
1401				5					5
1402-1403				1					1
1404									-
1405				2					2
1407			1	3					4
1408			1	2					3
1409			1	2					3
1410-1413		1							1
1413-1415			1	3					4
1415-1416				3					3
1416-1419			3	3					6
1419-20			1	3					5
1420-24			3	3				3	9
1424-1426			1	2					4
1426-1428									1
1428-29									1
1429				1					1
1429-1437				4			5		9
1437				1					1
1438*				1					1
1439*				1					1

TAULA 96: Distribució socioprofessional dels arrendataris del conjunt d'exaccions

Tipus	Patricis/juristes/ metges	mercaders	Menestrals/ professionals relacionats amb el sector	Menestrals/ professionals (hi inclouem notaris) NO relacionats	Altres habitants de Girona (inclou convertos)	Forans	Esposes o parentes	Total n. Coarrendatari s/ companyes (no es distingeixen persones diferents)	Mitjana n. arrendataris ²⁴⁸
Vi	13,08	19,31	2,34	42,09	2,34	3,43	16,51	642	8,79 (11,6)
Cam	13,71	19,14	3,14	46,00	0,29	1,14	16,57	350	4,55 (5,5)
Farina	9,01	20	2,86	46,81	1,32	2,64	17,36	455	5,62 (6,96)
Gra	1,34	9,38	11,61	58,04	0,45	0	19,20	224	3,07
Peix	16,67	28	5,33	35	3,33	1,67	10	300	3,9
Mercaderies	1,18	6,86	-	76,36 ²⁴⁹	1,65	0,24	13,71	423	5,42
Honors	9,44	11,67	32,22	32,22	1,11	0,56	12,78	180	2,34
Porcells	3,95	12,5	12,5	53,29	2,63	0	15,13	152	2,58
Sal	1,08	15,05	10,75	66,67	1,08	0	5,38	93	1,6

²⁴⁸ En les principals imposicions (les de rendiments majors i a l'hora amb companyies de més dimensions) hem calculat també la mitjana separant del recompte els exercicis en què s'optà per la comanda i els més mal documentats que alteren de manera significativa la xifra final.

²⁴⁹ Recordem que en el cas de la imposició de les mercaderies i de les barres no hem establert distincions entre menestrals pertanyents o no al sector dels productes taxats.

Drets de pesos i mesures	0	3,28	50,82	34,43	1,64	1,64	8,2	61	1,11
Barres	9,82	12,88	-	65,03	0,61	4,29	7,36	163	2,86
Mitjanes globals	7,21	14,37	11,96	50,62	1,5	1,42	12,93	-	-

TAULA 97: Grups familiars documentats amb més freqüència arrendant impositcions (1367-1443)

Família	Membres més representatius i oficis	Nombre de participacions	Tipologies	Abast cronològic
Estanyol	Pere Estanyol, sense ofici o mercader, Francesc Estanyol, bossier, Llorenç Estanyol, bossier	75	vi (7), farina (12), carn (16), peix (5), gra (6), mercaderies (14), honors (5), porcells (6), sal (2), mesures (0) barres (2), vectigal llotja (0)	1364-1400
Cerdà	Berenguer Cerdà, draper, Pere Cerdà, draper, Miquel Cerdà, draper	59	vi (8), farina (4), carn (6), peix (8), gra (4), mercaderies (1), honors (1), porcells (2), sal (0), mesures (0) barres (1), vectigal llotja (0)	1386-1438
Sampsó	Ramon I Sampsó, patrici (únic individu)	43	vi (6), farina (3), carn (16), peix (11), gra (0), mercaderies (0), honors (0), porcells (1), sal (2), mesures (0) barres (4), vectigal llotja (0)	1370-1433
Cases	Bernat Andreu Cases, Francesc I Cases i Joan Cases	42	vi (5), farina (6), carn (0), peix (6), gra (6), mercaderies (3), honors (8), porcells (5), sal (1), mesures (0) barres (2), vectigal llotja (0)	1380-1440
Dalmau	Nicolau Dalmau, paraire, Pere Dalmau, bossier	41	Vi (2), farina (3), carn (2), peix (1), gra (2), mercaderies (14), honors (1), porcells (11), sal (2), mesures (0) barres (1), vectigal llotja (0)	1397-1442
Serra	Pere Serra, Bernat Serra i Ramon Serra, albadiners	34	Vi (7), farina (1), carn (2), peix (3), gra (2), mercaderies (9), honors (2), porcells (3), sal (3), mesures (1), barres (0), vectigal llotja (1)	1372-1436
Fuià al. Vilar	Pere Fuià al. Vilar (únic individu)	25	Vi (7), farina (2), carn (1), peix (0), gra (6), mercaderies (2), honors (0), porcells (1), sal (3), mesures (0) barres (3), vectigal	1404-1439

			llotja (0)	
Deuslondà	Joan Deuslondà, peller (únic individu)	24	Vi (2), farina (4), carn (1), peix (2), gra (4), mercaderies (7), honors (2), porcells (2), sal (0), barres (1), vectigal llotja (1)	1417-1438
Anglès	Nicolau, Jaume, Joan I i Joan II Anglès, mercaders	23	Vi (4), farina (5), carn (1), peix (2), gra (1), mercaderies (3), honors (0), porcells (1), sal (0), mesures (0) barres (6), vectigal llotja (0)	1393-1427
Camós	Francesc Camós, escrivà, Pere Camós, causídic	22	Vi (3), farina (2), carn (6), peix (4), gra (0), mercaderies (2), honors (5), porcells (0), sal (0), mesures (0) barres (0), vectigal llotja (0)	1367-1421
Lavanera	Pere Lavanera, blanquer, Bernat Lavanera, blanquer	22	Vi (5), farina (7), carn (0), peix (1), gra (1), mercaderies (4), honors (0), porcells (0), sal (0), mesures (1) barres (3), vectigal llotja (0)	1367-1443
Costa	Pere I Costa i Pere II Costa, escrivans	22	Vi (0), farina (0), carn (0), peix (0), gra (0), mercaderies (0), honors (0), porcells (0), sal (0), mesures (0) barres (0), vectigal llotja (0)	1376-1425
Rolf	Bernat i Tomàs Rolf, pellers	22	Vi (2), farina (1), carn (3), peix (0), gra (2), mercaderies (8), honors (1), porcells (2), sal (0), mesures (0) barres (3), vectigal llotja (0)	1365-1407
Bóixols	Ramon I Bóixols	21	Vi (6), farina (7), carn (2), peix (2), gra (0), mercaderies (0), honors (2), porcells (0), sal (0), mesures (0) barres (0), vectigal llotja (0)	1367-1402
Domingo	Pere I Domingo i Pere II Domingo, mercaders	20	Vi (4), farina (4), carn (1), peix (3), gra (5), mercaderies (0), honors (0), porcells (1), sal (0), mesures (1) barres (1), vectigal llotja (0)	1381-1439

Oliver	Francesc Oliver i Bernat Oliver, teixidors	18	Vi (5), farina (2), carn (0), peix (0), gra (1), mercaderies (5), honors (1), porcells (0), sal (0), mesures (0) barres (4), vectigal llotja (0)	1416-1442
Portell	Narcís Portell escrivà-mercader, Narcís Huguet Portell paraire-mercader, Antoni Portell, mercader	18	Vi (8), farina (2), carn (1), peix (1), gra (0), mercaderies (1), honors (1), porcells (1), sal (1), mesures (0) barres (1), vectigal llotja (1)	1388-1439
Batlle	Bernat Batlle, paraire (únic individu)	18	Vi (5), farina (0), carn (6), peix (3), gra (0), mercaderies (1), honors (1), porcells (1), sal (0), mesures (0) barres (1), vectigal llotja (0)	1381-1393
Guerau	Nicolau Guerau, sense ofici, Francesc Guerau, mercader	17	Vi (6), farina (3), carn (3), peix (2), gra (0), mercaderies (3), honors (0), porcells (0), sal (0), mesures (0) barres (0), vectigal llotja (0)	1422-1430
Ricard	Francesc i Bernat I Ricard, capellers	17	Vi (2), farina (4), carn (03), peix (0), gra (1), mercaderies (1), honors (5), porcells (1), sal (0), mesures (0) barres (0), vectigal llotja (0)	1367-1428

Coral	Francesc Coral, barber (únic individu)	16	Vi (2), farina (0), carn (0), peix (2), gra (10), mercaderies (0), honors (1), porcells (0), sal (0), mesures (0) barres (1), vectigal llotja (0)	1372-1413
Jalabert	Antoni i Joan Jalabert, revenedors	16	Vi (0), farina (0), carn (0), peix (5), gra (7), mercaderies (1), honors (0), porcells (2), sal (1), mesures (0) barres (0), vectigal llotja (0)	1383-1423
Sunyer	Pere I i Pere II Sunyer, patricis	16	Vi (3), farina (4), carn (4), peix (3), gra (0), mercaderies (0), honors (1), porcells (0), sal (0), mesures (0) barres (0), vectigal llotja (1)	1372-1439
Desvern	Pere I, Pere II i Nicolau II Desvern, patricis	15	Vi (9), farina (1), carn (0), peix (3), gra (0), mercaderies (0), honors (1), porcells (0), sal (0), mesures (0) barres (0), vectigal llotja (0)	1370-1428
Beuda	Guillem Bernat, cuireter, i Bernat I Beuda, mercader- patrici	15	Vi (5), farina (0), carn (2), peix (4), gra (0), mercaderies (3), honors (1), porcells (0), sal (0), mesures (0) barres (0), vectigal llotja (0)	1376-1411
Jonquera	Joan I i Joan II Jonquera, paraires	15	Vi (3), farina (1), carn (4), peix (2), gra (0), mercaderies (2), honors (0), porcells (2), sal (0), mesures (0) barres (0), vectigal llotja (1)	1393-1423
Riera	Francesc Riera, bosser (únic individu)	15	Vi (2), farina (1), carn (8), peix (0), gra (0), mercaderies (0), honors (0), porcells (4), sal (0), mesures (0) barres (0), vectigal llotja (0)	1425-1436

TAULA 98: Canviadors documentats a Girona entre 1312 i 1382

Canviador	Dates d'activitat bancària ²⁵⁰
Guillem Sendra	a. 1312
Pere Santacoloma	~1311-1339
Bernat Hospital	~1312-1348†
Feliu Gener	1329-1347/48 †
Francesc Savarrés	1341-1350
Francesc Savarrés – Guillem Jordà	1350-1360
Bonanat Hospital	1348-1354
Guillem Pere de Reixac	1349-1364
Ponç Malarç	1352-1363
Ramon Medir	1354-1382†

²⁵⁰ Podem al·legar les següents referències pel que fa a les dates extremes d'activitat bancària de cadascun d'ells: Guillem Sendra: AHG, Gi-05, vol. 1, f 122v-123r, 1312/02/08 (cal tenir en compte que a la notaria de Girona no es conserven protocols més antics que el que acabem d'esmentar; d'aquí la coincidència en la data inicial dels primers tres banquers que documentem). Pere Santacoloma: AHG, Gi-05, vol. 1, sf, 1311/12/06, AHG, Gi-06, vol. 20, f 106r, 1339/05/19. Bernat Hospital: AHG, Gi-05, vol. 1, f 114r-v, 1312/01/29, AMGi, L1.2.1, llig 5, f 171r. Feliu Gener: AHG, Gi-04, vol. 2, f 143v, 1329/11/05, AHG, Gi-05, vol. 58, f 66r-v, 1349/06/08. Francesc Savarrés: AHG, Gi-05, vol. 22, f 54r, 1341/06/02, AHG, Gi-05, vol. 59, f 21r-v, 1350/04/13. Francesc Savarrés – Guillem Jordà: AHG, Gi-05, vol. 60, f 41v-42r, 1350/12/31, AHG, Gi-01, vol. 42, f 29r-30v, 1360/04/28. Bonanat Hospital: AHG, Gi-05, vol. 58, f 85v, 1349/06/16, AHG, Gi-05, vol. 79, f 77r, 1354/09/20. Guillem Pere de Reixac: AHG, Gi-05, vol. 58, f 7r-v, 1349/05/23, ADG, Lletres, reg. 50, f 80v, 1364/04/27. Ramon Medir: AHG, Gi-02, vol. 37, f 19v, AHG, Gi-09, vol. 6, sf, 1382/11/19

TAULA 99: Càrrecs exercits per canviadors en l'administració municipal de Girona (1320-1380)

Año	Cambista	Cargo	Referencia
1323	Pere Santacoloma	jurat mà menor	GUILLERÉ ²⁵¹ , p. 101
1324	Bernat Hospital	jurat mà mitjana	GUILLERÉ, p. 101
1328	Bernat Hospital	jurat mà mitjana	GUILLERÉ, p. 101
1328	Francesc Savarrés ²⁵²	jurat mà menor	GUILLERÉ, p. 101
1329	Bernat Hospital	taxador de talla	AMGi, Cartes franquesa, reg. 18471, f. 30v, 1329/12/22.
1330	Bernat Hospital	jurat mà mitjana	GUILLERÉ, p. 101
1335	Bernat Hospital	jurat mà mitjana	GUILLERÉ, p. 102
1341	Feliu Gener	jurat mà menor i administrador dels comptes dels jurats	GUILLERÉ, p. 102; AMGi, I.1.1., llig 4, reg. 2, f 45r-47v, 1341/07/06.
1341	Bernat Hospital	taxador y recaptador de talla	AMGi, I.1.1., llig 4, reg. 2, f. 45r-47v, 1341/07/06.
1342	Bernat Hospital	jurat mà mitjana	GUILLERÉ, p. 102
1343	Francesc Savarrés	jurat mà menor	GUILLERÉ, p. 103
1348 (1 ^a tanda)	Bernat Hospital	jurat mà mitjana	GUILLERÉ, p. 103
1349	Ramon Medir ²⁵³ (vegeu TAULA 68)	jurat mà mitjana	GUILLERÉ, p. 103
1349	Bonanat Hospital	auditor de comptes	AMGi, I.1.2.1., llig 5, reg. 2, f. 187r, 1349/11/20.
1351	Francesc Savarrés	jurat mà menor	GUILLERÉ, p. 103
1352	Guillem Jordà	jurat mà mitjana	GUILLERÉ, p. 104
1353	Bonanat Hospital	jurat mà mitjana	GUILLERÉ, p. 104
1353	Bonanat Hospital	auditor de comptes	AMGi, I.1.1., n. 2, f. 4r-5r, 1353/01/31.
1353	Ramon Medir	auditor de comptes	AMGi, I.1.1., n. 2, f. 4r-5r, 1353/01/31.
1354	Ramon Medir	jurat mà mitjana	AHG, Gi-05, vol. 79, s.f., 1354/10/20.
1355	Ramon Medir	clavari de les imposicions	AMGi, I.1.1., n. 2, f. 155v-157v, 1356/11/17
1355	Ramon Medir	síndic a Parlament reial de Barcelona	AMGi, I.1.1., n. 2, f. 96r-97v, 1355/09/26
1357	Ramon Medir	clavari de les imposicions	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, f. 20r, 1358/05/12.
1357	Guillem Jordà	auditor de comptes	AMGi, I.1.1., n. 2, f. 177r-v, 1357/04/13.
1358	Guillem Jordà	jurat mà mitjana	GUILLERÉ, p. 104
1358	Ponç Malarç (vegeu	clavari de les	AMGi, I.3.3.1.1., llig,

²⁵¹ C. GUILLERÉ, *Diner, poder i societat...*, p. 101-106.

²⁵² Encara constava com a pelleter i no se li documenta activitat bancària específica.

²⁵³ Encara no havia obert la taula de canvi i es dedicava a l'ofici d'apotecari, entès en el sentit d'un petit comerciant.

	TAULA 68)	imposicions	1, f. 61r-v, 1359/04/03.
1360	Ponç Malarç	clavari de les imposicions	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, s.f., 1360/02/15.
1361	Ramon Medir	jurat mà mitjana	GUILLERÉ, p. 104
1361	Ponç Malarç	clavari de les imposicions	AMGi, I.1.1., n. 5, f. 101r, 1362/04/21.
1361, 1362, 1363, 1364, 1365, 1366	Ramon Medir	clavari de les imposicions	AMGi, I.1.1., n. 5, f. 113v, 1362/07/02; AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, f. 15r, 1363/05/18; AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, f 64r-v, 1364/01/01; AMGi, I.1.1., n. 7, f. 138v-139v, 1367/12/09; AMGi, I.1.1., n. 6, f. 48v, 1366/01/19.
1369	Ramon Medir	jurat mà mitjana	GUILLERÉ, p. 105
1374	Ramon Medir	síndic per a l'emissió de rendes i la captació de préstecs	AMGi, I.3.3.1.1., llig. 5, s.f..
1375	Ramon Medir	clavari de les imposicions	AHG, Gi-10, vol. 5, s.f. (1375/07/03), s.f. (1375/09/13) ²⁵⁴ .
1377	Ramon Medir	jurat mà mitjana	GUILLERÉ, p. 106
1381	Ramon Medir	jurat mà mitjana	GUILLERÉ, p. 106

²⁵⁴ Les nombroses llacunes en la documentació dels anys 1374 i 1375 ens impedeixen assegurar que exercís exactament aquest càrrec.

TAULA 100: Beneficiaris d' «ajudes» per a la importació de gra (1360-1390)

Data	Operador	Quantitats aproximades	Procedència del gra	Ref. documental
c. 1360-1361	Guillem Vilella, mercader de la ciutat de Sàsser (Sardenya)	530 mitgeres de forment (7 d. per mitgera)		AMGi, I.1.1., n. 5, f. 61r-v, 1361/10/21
c. 1362	Bernat Fuià, mercader de Gi	Total preu pagat per càrrega de forment: 113 s. 6 d (preu de 6 d. per mitgera)		AMGi, I.1.1., n. 5, f. 176r, 1362/12/22
1363	Jaume Grifa, mercader de Gi	510 mitgeres de forment (ajuda de 10 d. per mitgera)		AMGi, I.3.3.1.1., llig.n. 1,f. 13r, 1363/05/04
1376	Arnau Guic, mercader, c Barcelona	60 ll. pel global de l'ajuda		AMGi, I.3.3.1.1., llig. 4, quadern 2, s.f, 1376/03/29
a.1380	Bernat Vives i Guillem II Guic, mercaders de Gi	606 mitgeres d'ordi (ajuda de 12 d. per mitgera)		AMGi, I.3.3.1.1., llig. 6, f. 39v, llib. 1380, 1380/05/31
1383	Francesc Trilla, mercader de Gi	450 mitgeres de forment (ajuda de 18 d per mitgera)	Terres de fora del bisbat de Girona. Segurament d'Aragó	AMGi, I.1.1., n.12, f. 23v-24r, 1383/09/24; AMGi, I.1.1., n.12, f. 29v, 1383/12/18
1383	Ramon II Provençal, mercader de Gi	1.000 mitgeres de forment (ajuda de 18 d. per mitgera)		AMGi, I.1.1., n.12, f. 23v-24r, 1383/09/24
1383	Pere Sitjar i Antoni d'Aro, mercaders de la vila de SFG	3.000 mitgeres (ajuda de 18 d. per mitgera)	Tortosa, Provença o, si no és possible en cap dels dos llocs, on els indiquin els jurats	AMGi, I.1.1., n.12, f. 16r-v, 1383/06/01; AMGi, I.1.1., n. 13, f. 24v-25r, 1384/10/13

1391	Bernat Puig i Joan Padrés, mercaders, de Gi	1.000 mitgeres de forment (se'ls prometen 2 s. per ll. de lucre)	Tortosa	AMGi, I.1.1., n. 24, f. 60v-63r, 1391/12/10
1391	Joan Cebrià, mercader de Gi	Promesa de 2 s. per ll.		AMGi, I.1.1., n. 24, f. 59r-60r, 1391/12/09

TAULA 101: Rellevància política dels censalers del municipi

	1371					1394					1432				
	% global de censalers (per n. de rendes)	% homes actius	Títols	Persones diferents	Persones amb pes polític (%)	% global de censalers (per n. de rendes)	% homes actius	Títols	Persones diferents	Persones amb pes polític (%)	% global de censalers (per n. de rendes)	% homes actius	Títols	Persones diferents	Persones amb pes polític (%)
Patricis	37,60	76,67	69	25	36	21,01	54,55	36	24	33,3	17,53	37,25	19	16	50
mercaders	7,95	74,6	47	23	47,83	20,06	61,9	39	27	25,92	8,59	56	14	10	20
juristes-metges	26,36	89,47	17	8	25	9,23	72,41	21	13	15,38	5,84	17,65	3	2	50

TAULA 102: Participació en arrendaments d'imposicions dels més recurrents a l'executiu

Nom	Professió	Mà	N. d'exercicis nomenat jurat	N. contractes d'arrendament ²⁵⁵
Ramon de la Via	Patrici	Major	7	0
Pere I Terrades	Patrici	Major	6	4
Francesc Trilla	Mercader	Mitjana	6	2
Ramon I Medir	Canviador	Mitjana	6	2
Joan Sarriera	Patrici	Major	5	5
Lluís Estruç	Patrici	Major	5	1
Berenguer II Hospital	Mercader	Mitjana	5	1
Guillem Hospital	Mercader	Mitjana	5	1
Guillem II Sunyer	Patrici	Major	5	0
Guillem Arnau	Paraire	Menor	5	1
Pere I Sunyer	Patrici	Major	4	10*
Bernat I Estruç	Patrici	Major	4	1
Guillem Bernat Beuda	Mercader	Menor-mitjana	4	7*
Francesc I Beuda	Mercader	Menor-mitjana	4	1*
Pere I Bordils	Patrici	Major	4	3
Guillem I Castell	Mercader	Mitjana	4	0
Pere I Desvern	Patrici	Major	4	9*
Guillem I Domenja	Jurista	Mitjana	4	0
Andreu Figuera	Sastre	Menor	4	0
Jaume I Marcó	Mercader	Mitjana	4	0
Joan Marcó	Mercader?	Mitjana	4	2
Francesc Santdionís	Jurista	Major	4	1

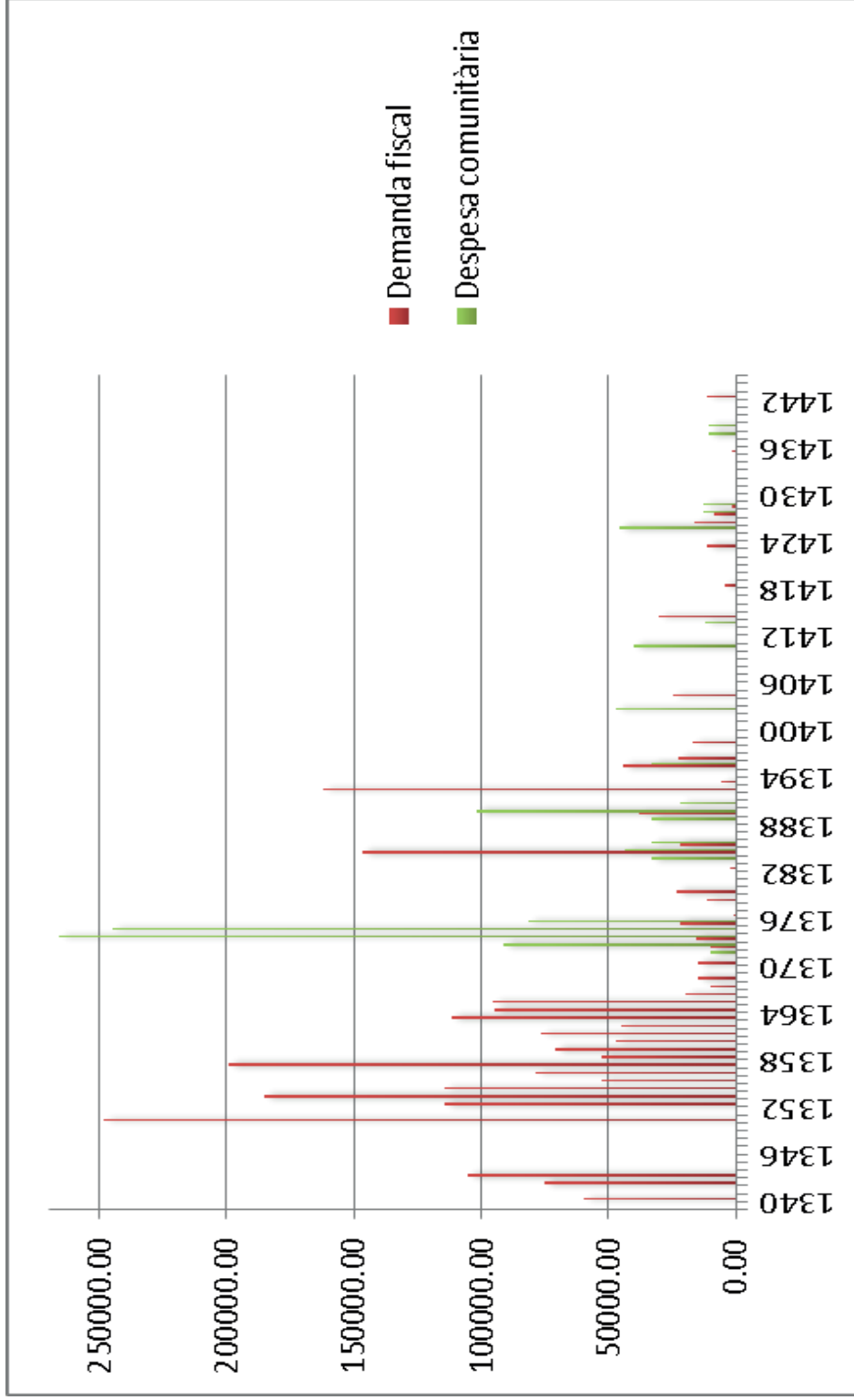
²⁵⁵ Assenyalem amb asteric individus que pertanyen a les famílies que hem integrat dins dels grups familiars més assidus en l'arrendament d'imposicions per haver participat en 15 adjudicacions o més

Joan Savall	Jurista	Major	4	1
Francesc Segurioles	Patrici	Major	4	3
Ramon I Bóixols	Patrici	Major	4	21*
Pere Brugueroles	Mercader	Mitjana	4	7
Francesc Esteve	Paraire	Mitjana	4	5
Narcís Miquel	Patrici	Major	4	0
Ramon I Sampsó	Patrici	Major	4	43*
Bernat Teixidor	Mercader	Mitjana	4	4
Pere I Cantó	Jurista	Mitjana	3	0
Francesc I Santceloni	Patrici	Major	3	1
Francesc II Santceloni	Patrici	Major	3	2
Pere I Escala	Patrici	Major	3	3
Berenguer III Hospital	Mercader	Mitjana	3	1
Joan Medir	Mercader	Mitjana	3	4
Guillem Queixàs	Mercader	Menor	3	0
Pere Tortosa de Queixàs	Mercader	Menor	3	0
Pere II Tortosa	Mercader	Mitjana	3	7
Jaume Anglès	Mercader	Mitjana	3	4*
Guillem I Bell-lloc	Mercader	Mitjana	3	0
Pere II Bell-lloc	Mercader	Mitjana	3	8
Pere II Bordils	Patrici	Major	3	4
Guillem II Domenja	Jurista	Major	3	2
Pere II Ferrer	Mercader	Mitjana	3	1
Pere Ginesta	Paraire	Menor	3	1
Francesc Pabia	Mercader	Mitjana	3	0
Pere II Prat	Jurista	Major	3	0
Bernat Ribot	Mercader	Mitjana	3	8
Berenguer I Sarriera	Patrici	Major	3	0

Francesc I Serra	Jurista	Mitjana	3	0
Francesc II Serra (doctor)	Jurista	Major	3	1
Ramon I Sitjar	Patrici	Major	3	0
Miquel I Vilar	Pellisser	Menor	3	3
Cristòfol Castanya	Especier	Menor	3	0
Bonanat I Cerir	Mercader	Mitjana	3	1
Pere III Domingo	Mercader	Mitjana	3	3
Guillem II Guic	Mercader	Menor- mitjana	3	0
Bernat Llémèna	Mercader	Mitjana	3	0
Pere I Miró	Patrici	Major	3	1
Pere Berenguer Joan Moles	Mercader	Mitjana	3	3
Pere III Trilla	-	Mitjana	3	4
Guillem Muntanya	barber	Menor	3	3
Guillem Pellisser	Especier	Menor	3	0
Pere Perpinyà	Paraire	Menor	3	10
Joan I Prat	Especier	Menor	3	0
Nicolau Puig	Mercader	Mitjana	3	6
Francesc I Respart	Mercer	Menor	3	0
Jaume Ferrer	Paraire	Menor	3	0
Jaume I Gironella	Paraire	Menor	3	1

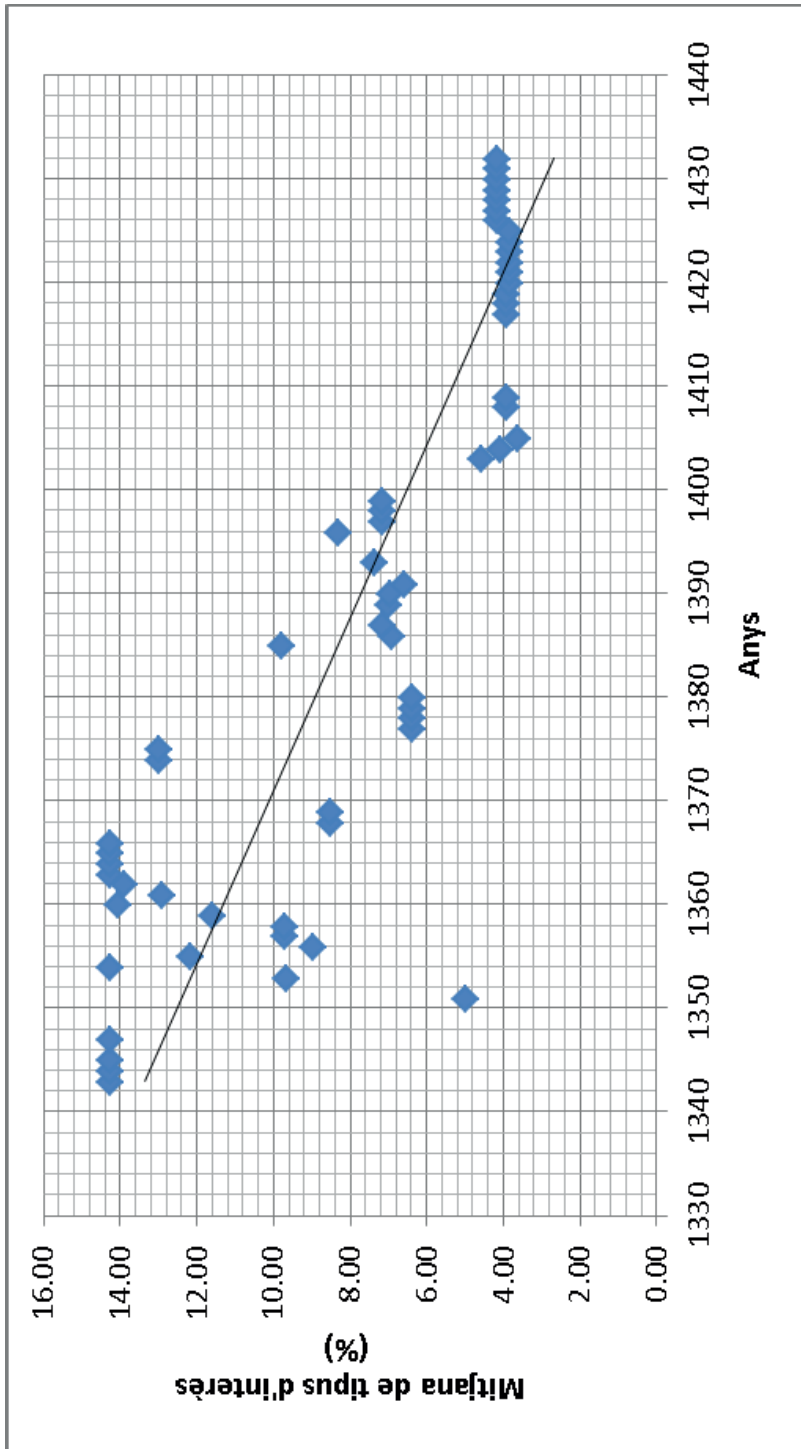
3. APÈNDIX DE GRÀFICS

GRÀFIC 1: Despeses assumides per la ciutat de Girona (1340-1445)

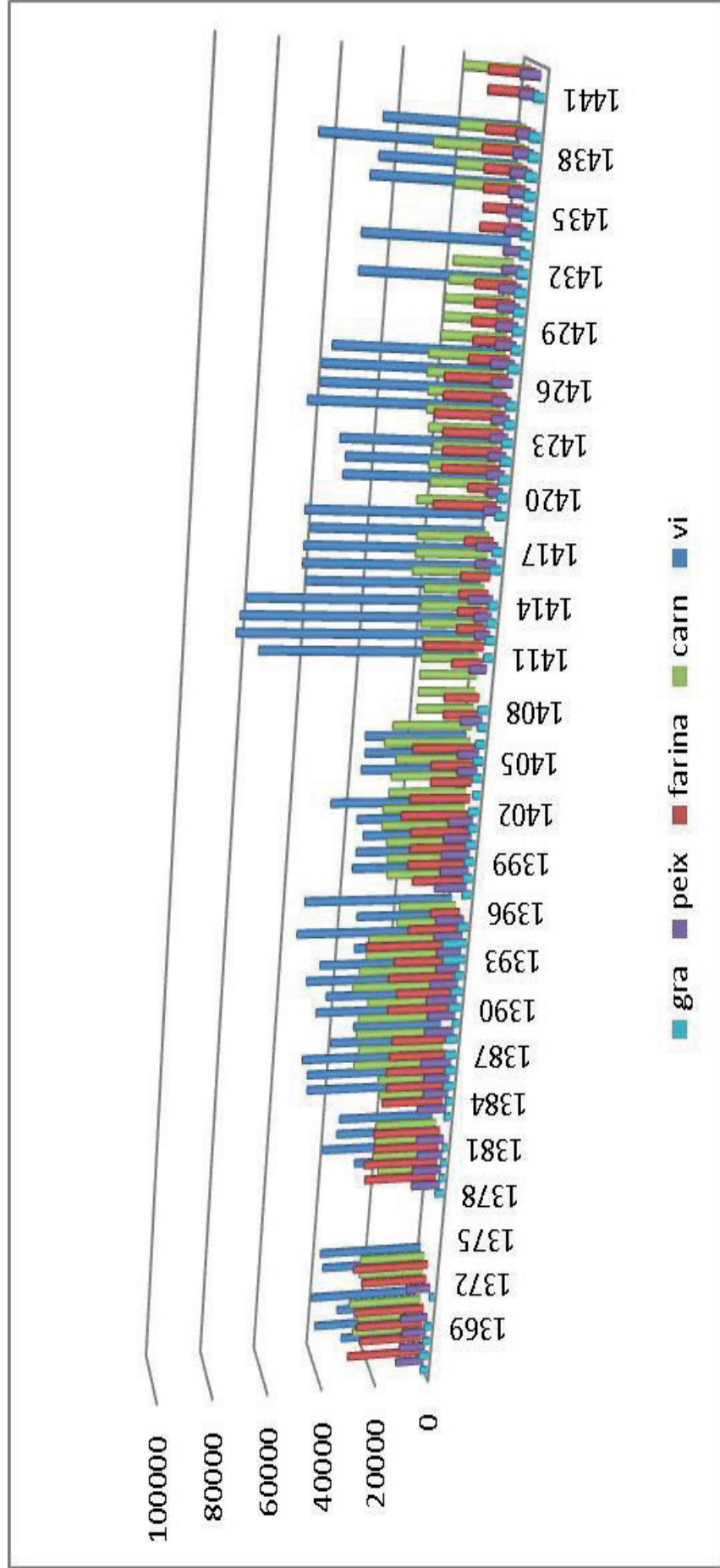
Elaboració pròpia a partir de dades de TÀULA 2

GRÀFIC 2: Evolució de mitjana d'interessos en processos d'emissió de violaris i censals (1343-1432)

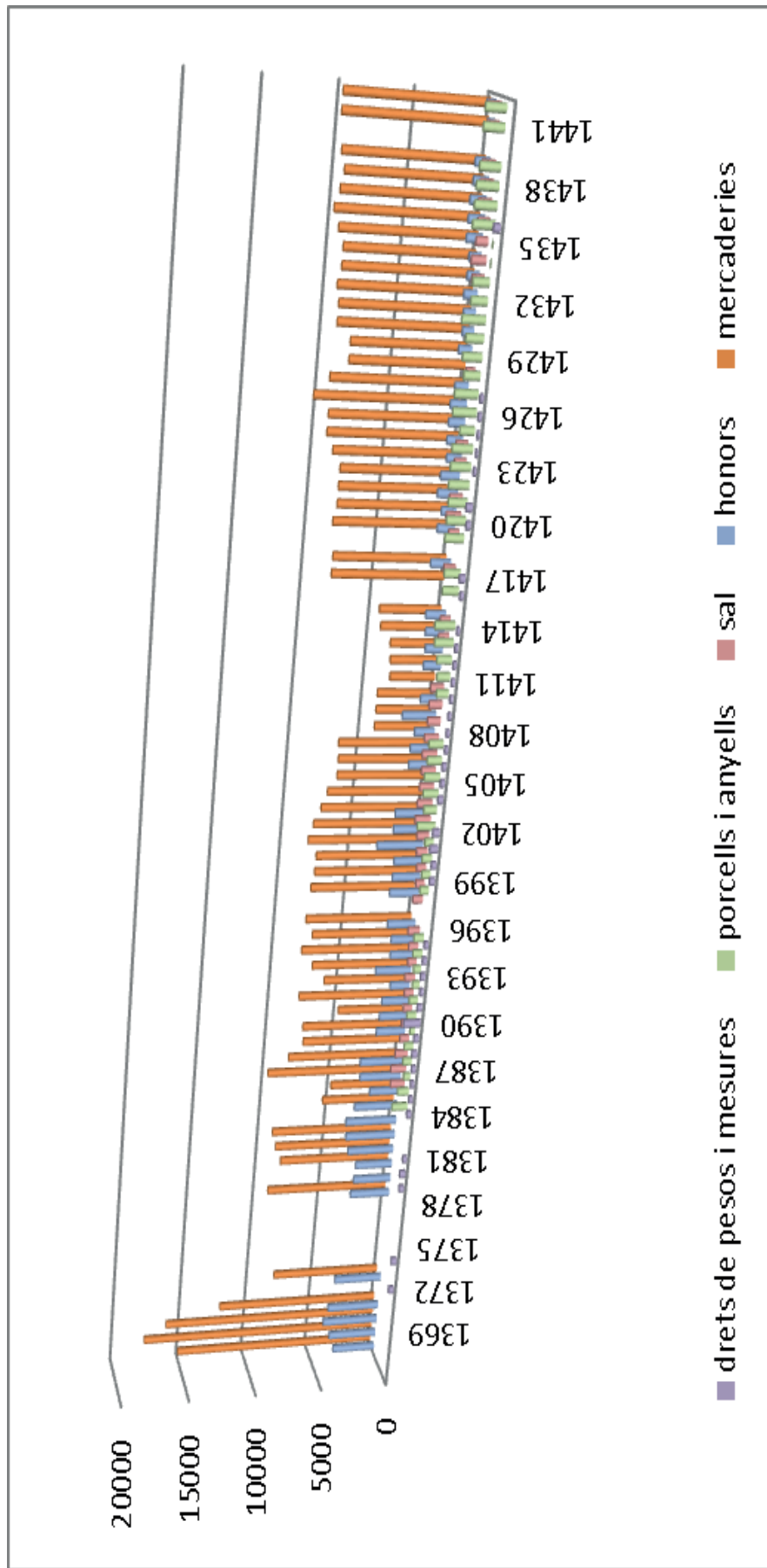

Evolució pròpia a partir de dades recollides a TAULES 3-7 i altres comentades a cap. 1.

GRÀFIC 3: Evolució dels preus d'arrendament d'impostos indirectes (1367-1343)

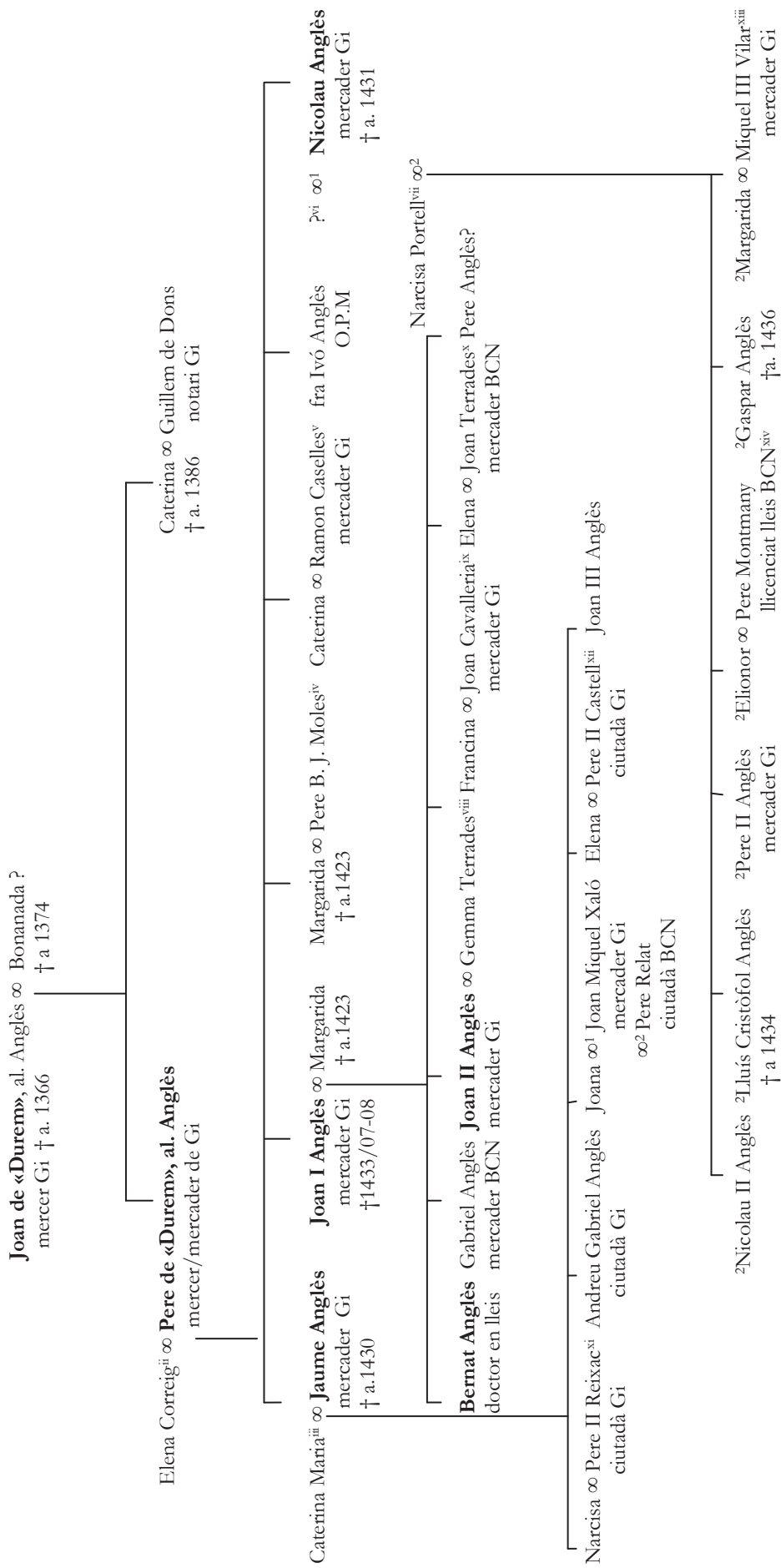
Elaboració pròpia a partir de documentació recollida a TAULES 12-16

Elaboració pròpia a partir de documentació recollida a TAULES 17-21

GRÀFIC 4: Arbre genealògic 1: Els Anglès

Anglèsⁱ

i Referències utilitzades: AHG, Gi-09, vol. 29, s.f., 1323/03/16; AHG, Gi-01, vol. 77, f. 180v-181r, 1366/02/27; AHG, Gi-10, vol. 17, s.f., 1369/02/14; AHG, Gi-01, vol. 197, f. 62v-64r, 1374/03/29; AHG, Gi-07, vol. 17, s.f., 1378/03/06; AHG, Gi-11, vol. 11, f. 32v-33v, 1391/12/16; AHG, Gi-05, vol. 441, s.f., 1394/11/03; AHG, Gi-11, vol. 27, s.f., 1405/05/23; AHG, Gi-11, vol. 27, s.f., 1405/09/08; AHG, Gi-11, vol. 27, s.f., 1415/05/18; AHG, Gi-01, vol. 391, s.f., 1423/11/26; AHG, Gi-10, vol. 71, s.f., 1424/09/28; AHG, Gi-05, vol. 463, s.f., 1425/09/15; AHG, Gi-04, vol. 95, s.f., 1427/09/15; AHG, Gi-05, vol. 463, s.f., 1428/04/21; AHG, Gi-02, vol. 162, f. 66r-v, 1430/02/28; AHG, Gi-08, vol. 25, S.f., 1431/09/19; AHG, Gi-02, vol. 172, f. 30v-32r, 1432/10/23; AHG, Gi-02, vol. 175, f. 4r-5r, 1433/05/29; AHG, Gi-02, vol. 175, f. 64v-65r, 1433/08/14; AHG, Gi-02, vol. 175, f. 70v-71r, 1433/08/18; AHG, Gi-02, vol. 175, f. 105v-106v, 1433/09/22; AHG, Gi-02, vol. 251a, f. 169r-171r, 1433/07/18; AHG, Gi-02, vol. 179, f. 143r-v, 1434/12/28; AHG, Gi-02, vol. 188, f. 20r, 1436/09/21; AHG, Gi-02, vol. 188, f. 40v-41r, 1436/10/05; AHG, Gi-02, vol. 191, f. 9r-v, 1437/12/02; AHG, Gi-02, vol. 196, f. 128r-129v, 1439/08/20; AHG, Gi-01, vol. 421, s.f., 1439/10/09; AHG, Gi-01, vol. 421, s.f., 1439/11/09; AHG, Gi-02, vol. 196, f. 150v-151r, 1439/09/18; AHG, Gi-02, vol. 202, f. 136r, 1442/10/22; AHG, Gi-01, vol. 392/393, s.f., 1444/04/207.

ii Filla de Pere Correig, mercader de Gi.

iii Filla de Guillem Maria, cirurgià de la Bisbal.

iv Fill de Pere Moles, jurista de Gi. f.ª. 1435.

v Fill de Galceran Caselles, jurista de Gi.

vi Filla de Bernat Font de Banyoles.

vii Filla de Narcís Portell.

viii Filla del ciutadà honrat Pere I Terrades.

ix Fill de Bernat Cavalleria, mestre en medicina de Girona.

x Filla del llicenciat en lleis Vidal de Terrades. Es fa ciutadà de Barcelona, però retorna a Girona l'any 1433.

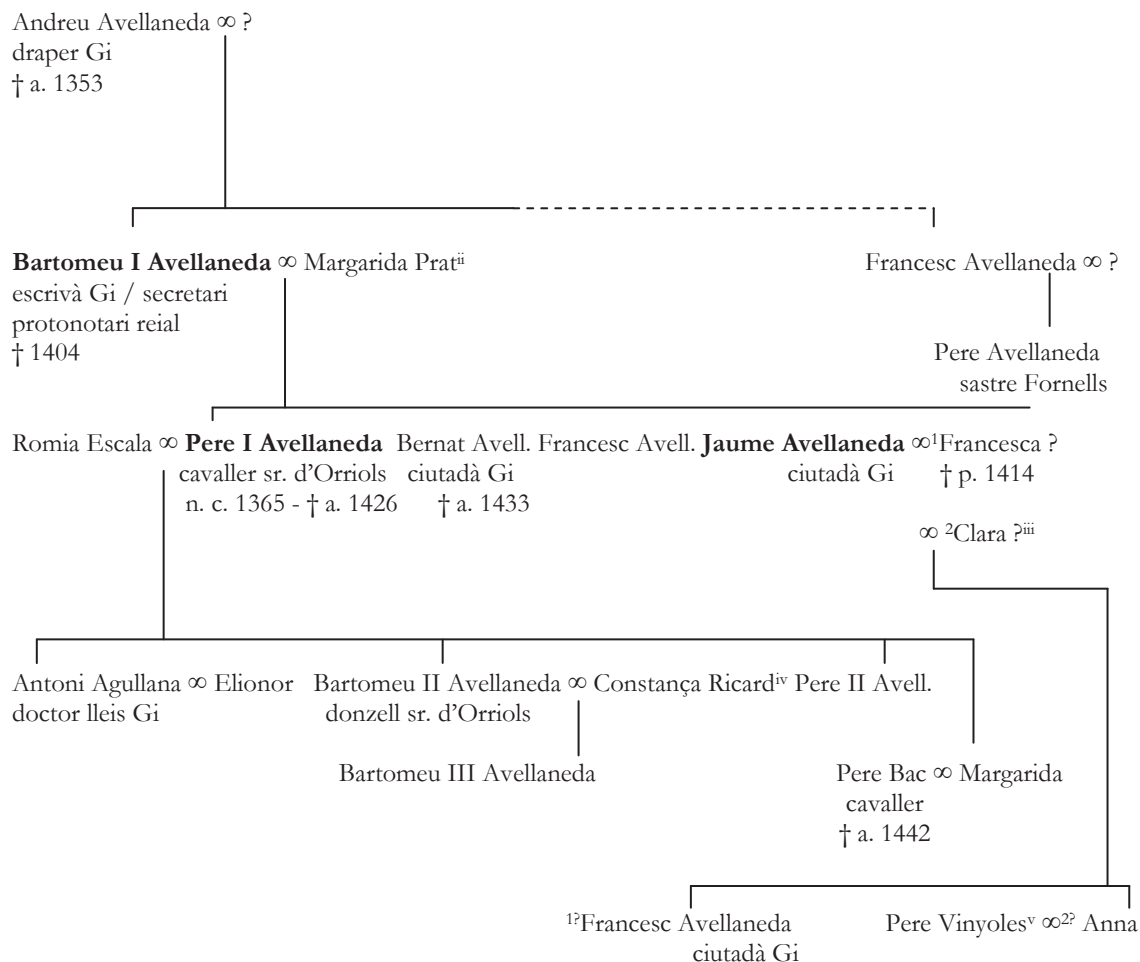
xi Fill de Bernat I Reixac, ciutadà de Girona.

xii Fill de Guillem I Castell. f.ª. 1434.

xiii Fill de Miquel II Vilar, especier.

xiv L'any 1439 habitava a Castelló d'Empúries

GRÀFIC 5:Arbre genealògic 2: Els Avellaneda

GRÀFIC: Avellanedaⁱ

ⁱ Documentació utilitzada: AHG, Gi-03, vol. 4, f. 98v-103r, 1353/07/02; AHG, Gi-05, vol. 130, f. 59r-v, 1357/05/09; AHG, Gi-01, vol. 37, f. 9r-14r, 1360/02/12; AHG, Gi-02, vol. 12, f. 49r-v, 1371/12/22; AHG, Gi-05, vol. 336, s.f., 1365/11/20; AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1383/11/17; AHG, Gi-10, vol. 40, f. 88v-89r, 1399/11/19; AHG, Gi-09, vol. 21, [3 quad], f. 35v, 1393/10/16; AHG, Gi-09, vol. 27, f. 131r, 1397/06/07; AHG, Gi-06, vol. 101, s.f., 1403/12/31; AHG, Gi-01, vol. 333 bis, f. 7r, 1406/02/22; AHG, Gi-01, vol. 333 bis, f. 129r, 1406/12/16; AHG, Gi-01, vol. 341, s.f., 1409/02/06; AHG, Gi-01, vol. 354, s.f., 1413/02/02; AHG, Gi-01, vol. 362, s.f., 1414/10/26; AHG, Gi-01, vol. 385, s.f., 1421/09/04; AHG, Gi-01, vol. 391, s.f., 1423/04/13; AHG, Gi-09, vol. 56, s.f., 1426/10/14; AHG, Gi-09, vol. 56, s.f., 1426/10/14; AHG, Gi-07, vol. 89, s.f., 1432/07/14; AHG, Gi-01, vol. 412, s.f., 1433/03/31; AHG, Gi-02, vol. 188, f. 52r, 1436/10/17; AHG, Gi-07, vol. 91, s.f., 1436/12/07; AHG, Gi-05, vol. 467, s.f., 1437/10/05; AHG, Gi-04, vol. 203, f. 81r-83r, 1436/05/19; AHG, Gi-05, vol. 467, s.f., 1437/10/05; AHG, Gi-02, vol. 196, f. 98v-99r, 1439/06/29; AHG, Gi-02, vol. 202, f. 98r-v, 1442/09/24.

ⁱⁱ Filla de l'apotecari Joan I Prat de Girona.

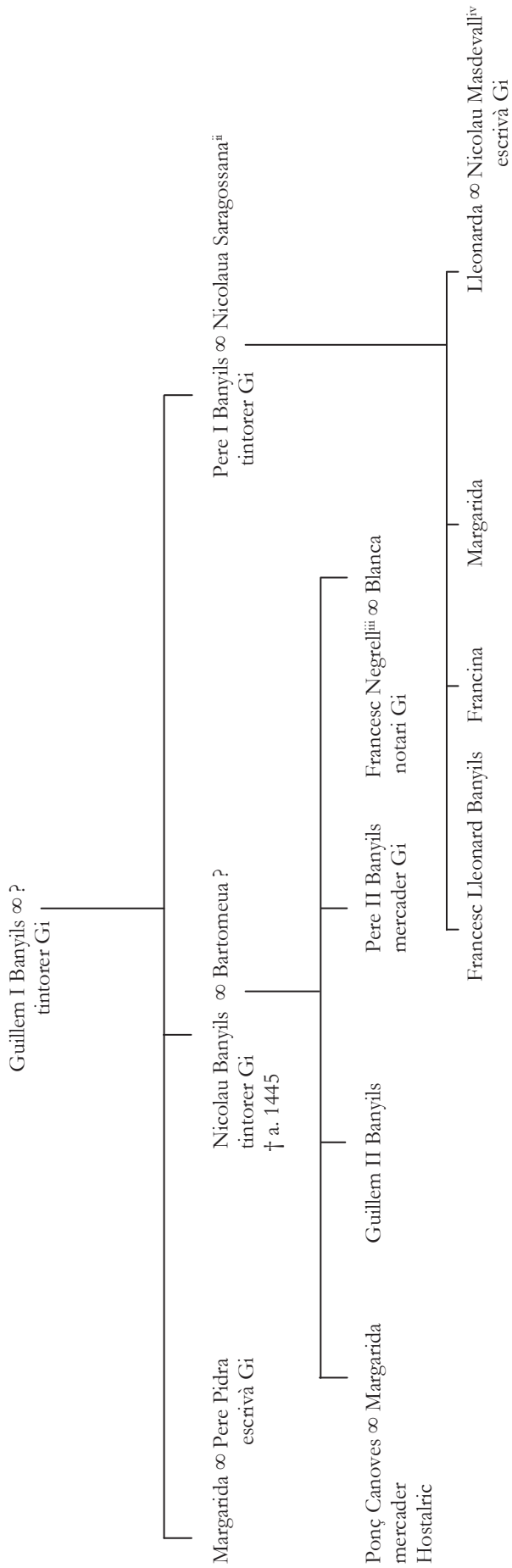
ⁱⁱⁱ Només sabem que prèviament havia estat casada amb Pere Carrera, donzell de Besalú.

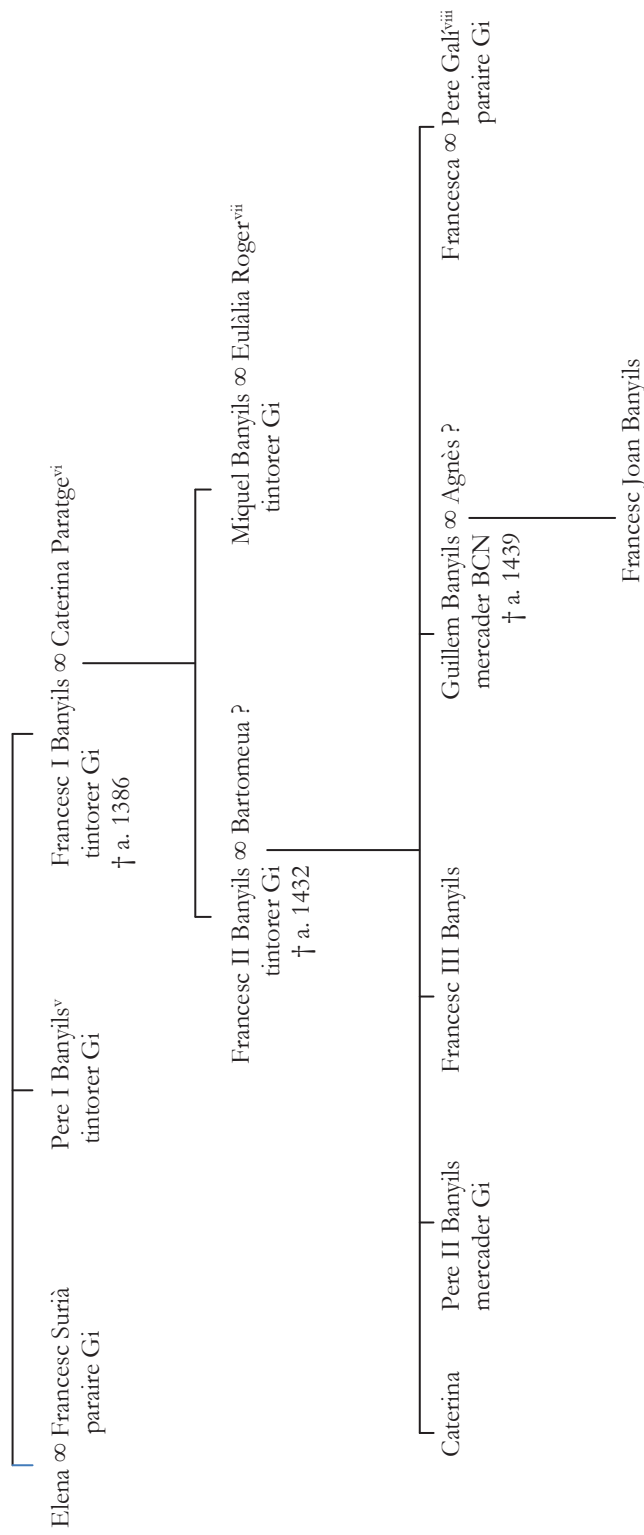
^{iv} Filla de Guillem Ricard, llicenciat en lleis de Girona.

^v Fill de Joan Vinyoles, ciutadà honrat de Girona.

GRÀFIC 6: Arbre genealògic 3: Els Banyils

GRÀFIC: Banyils'

i Documentació utilitzada: AHG, Gi-07, vol. 40, s.f., 1370/07/13; AHG, Gi-05, vol. 382, s.f., 1385/02/16; AHG, Gi-02, vol. 44, f. 44v-46v, 1384/10/17; AHG, Gi-05, vol. 382, s.f., 1384/12/01; AHG, Gi-09, vol. 9, s.f., 1386/05/29; AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1390/12/27; AHG, Gi-09, vol. 18, f. 179v-181r, 1391/06/12; AHG, Gi-02, vol. 76, f. 87r-88r, 1398/12/05; AHG, Gi-10, vol. 40, f. 83r, 1399/11/04; AHG, Gi-10, vol. 43, f. 154v-157r, 1400/07/14; AHG, Gi-01, vol. 263, f. 158v, 1402/08/05; AHG, Gi-11, vol. 29, s.f., 1407/06/01; AHG, Gi-10, vol. 50, s.f., 1410/12/29; AHG, Gi-02, vol. 114, f. 278v, 1412/06/21; AHG, Gi-01, vol. 371, f. 221r-v, 1417/04/19; AHG, Gi-01, vol. 379, s.f., 1419/09/23; AHG, Gi-05, vol. 453, s.f., 1419/03/13; AHG, Gi-11, vol. 45, s.f., 1420/10/18; AHG, Gi-09, vol. 56, s.f., 1420/12/21; AHG, Gi-06, vol. 178, s.f., 1421/03/12; AHG, Gi-05, vol. 460, s.f., 1422/11/27; AHG, Gi-08, vol. 9, s.f., 1426/07/21; AHG, Gi-08, vol. 12, s.f., 1427/09/13; AHG, Gi-07, vol. 88, s.f., 1428/04/26; AHG, Gi-08, vol. 12, s.f., 1428/01/03; AHG, Gi-02, vol. 251a, f. 41r-43r, 1428/09/17; AHG, Gi-08, vol. 47, s.f., 1430/10/15; AHG, Gi-02, vol. 162, f. 48r-49r, 1430/02/11; AHG, Gi-02, vol. 170, f. 135r-v, 1432/07/25; AHG, Gi-02, vol. 172, f. 83r, 1433/01/03; AHG, Gi-04, vol. 203, f. 24r-26r, 1434/10/13; AHG, Gi-02, vol. 179, f. 93r, 1434/11/13; AHG, Gi-02, vol. 179, f. 170r, 1435/02/02; AHG, Gi-04, vol. 140, s.f., 1437/01/05; AHG, Gi-01, vol. 416, s.f., 1437/05/15; AHG, Gi-10, vol. 95, s.f., 1437/07/11; AHG, Gi-01, vol. 421, s.f., 1439/09/25;

AHG, Gi-07, vol. 93, s.f., 1440/11/17; AHG, Gi-01, vol. 421, s.f. 1440/11/07; AHG, Gi-01, vol. 422, s.f., 1442/05/27; AHG, Gi-04, vol. 203, f. 190r-195r, 1443/07/20; AHG, Gi-07, vol. 94, s.f., 1443/06/26; AHG, Gi-01, vol. 426, s.f., 1445/01/05; AHG, Gi-01, vol. 426, s.f., 1445/07/28.

ii Filla de Pere Saragossana, apotecari de Gi.

iii † a. 1445.

iv Fill de Pere Masdevall, camisser de Girona.

v Tant ell com Francesc I Banyils, tintorer, possiblement són germans (o cosins germans) de Guillem I Banyils tintorer, encara que no en tenim prova documental. Per contra, és probable que no hi hagués cap connexió directa amb uns altres Banyils assentats a Girona i en què destaquen els germans Guillem Banyils, notari, i Francesc Banyils, ferrer, ambdós tal vegada parents directes de Narcís Banyils, ferrer. En una segona generació, sobresurt el fill i hereu del ferrer Francesc Banyils, l'escrivà Joan Banyils, probablement cosí d'un individu homònim que també era escrivà i que les fonts identifiquen com a júnior. Per referències a aquesta família de Banyils ferrers i escrivans vegeu les referències emprades per reconstruir els presents arbres.

vi Filla de Bernat Paratge, pelleter de Girona.

vii Filla de Pere Roger, mercader de Sant Feliu de Guíxols.

viii Fill de Bernat Galí, paraire de Banyoles.

i Documentació utilitzada: AHG, Gi-05, vol. 86, f. 62v, 1355/07/15; AHG, Gi-04, vol. 42, f. 24r, 1358/04/23; AHG, Gi-01, vol. 276, f. 85r-v, 1366/05/08; AHG, Gi-05, vol. 320, f. 46r-54r, 1370/10/31; AHG, Gi-05, vol. 299, s.f., 1375/08/30; AHG, Gi-05, vol. 299, s.f., 1376/11/22; AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1383/10/20; AHG, Gi-05, vol. 413, s.f., 1386/01/15; AHG, Gi-10, vol. 34, s.f., 1389/07/12; AHG, Gi-09, vol. 16, s.f., 1389/08/11; AHG, Gi-05, vol. 432, s.f., 1390/11/18; AHG, Gi-09, vol. 24, f. 3r-v, 1395/04/15; AHG, Gi-09, vol. 25, f. 34v-35r, 1396/01/26; AHG, Gi-09, vol. 27, f. 48v, 1397/09/25; AHG, Gi-06, vol. 121, s.f., 1409/11/13; AHG, Gi-06, vol. 178, s.f., 1419/03/10; AHG, Gi-06, vol. 178, s.f., 1421/06/07; AHG, Gi-06, vol. 156, s.f., 1424/10/16; AHG, Gi-01, vol. 412, s.f., 1433/09/21; AHG, Gi-11, vol. 47, s.f., 1435/03/21; AMGi, I.1.1., n. 52, f. 72bis, 1435/09/10; AHG, Gi-01, vol. 416, s.f., 1437/12/02; AHG, Gi-04, vol. 205, f. 42v-44r, 1440/10/17; AHG, Gi-04, vol. 205, f. 58r-61r, 1441/02/27; AHG, Gi-04, vol. 169, s.f., 1443/07/03.

ii El documentem originari del mas Benet de Parlavà.

iii Filla del draper gironí Pere Llac.

iv Filla del jurista Ramon de la Via de Girona.

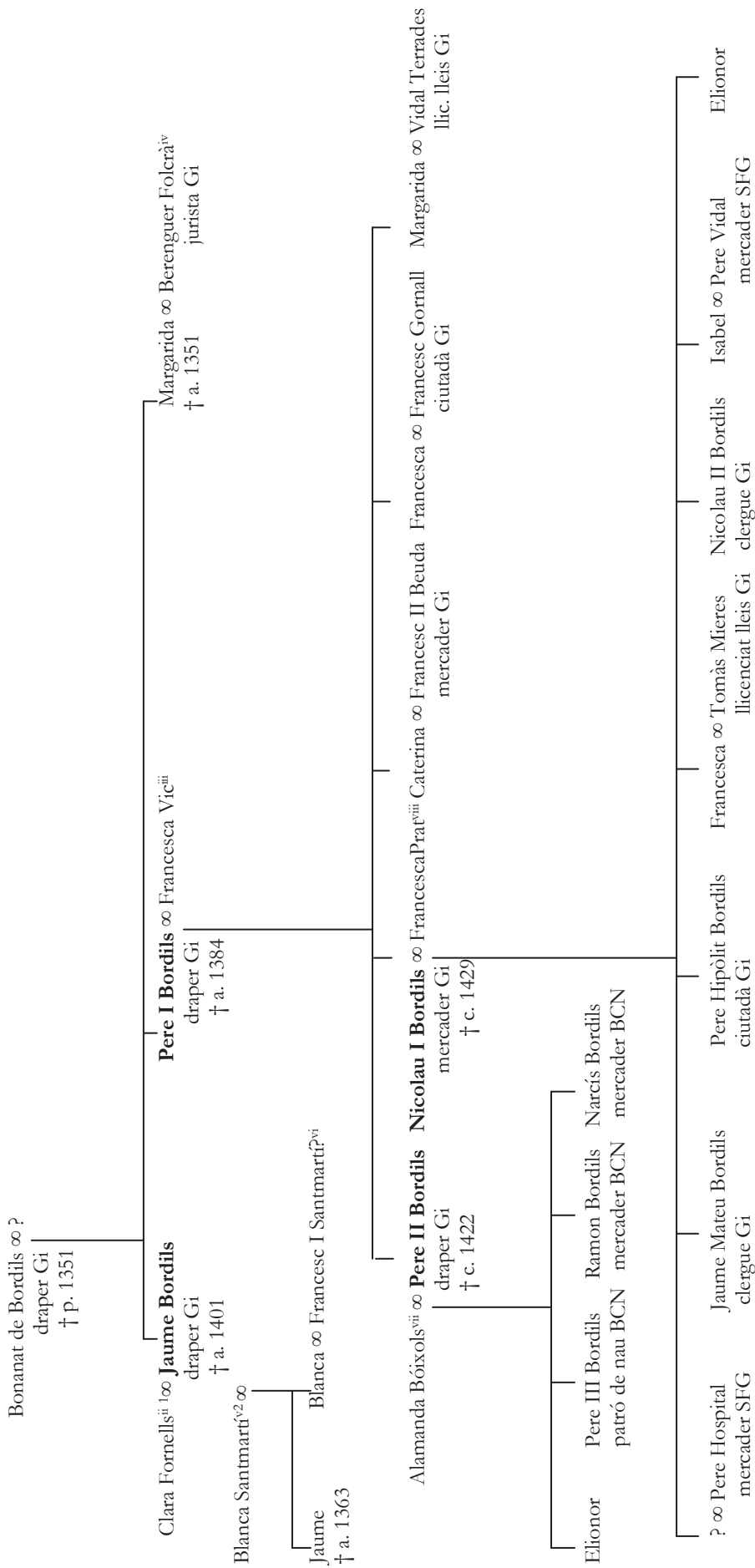
v Filla de Martí de Vic, ciutadà de Girona.

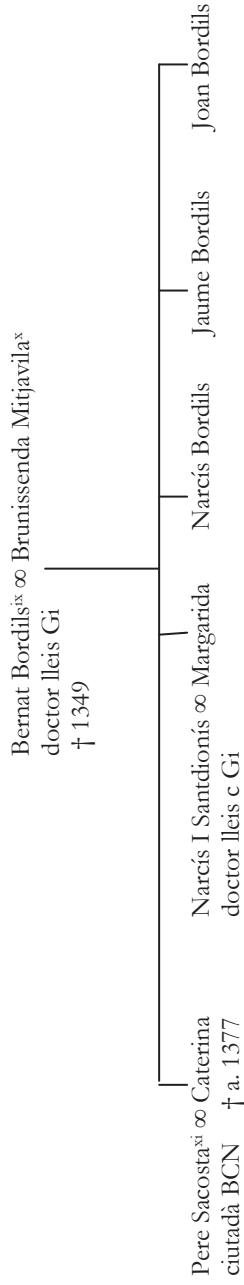
vi Filla de Ramon II de Bóixols, ciutadà de Girona.

vii Filla de Pere I Santmartí, doctor en lleis i donzell.

GRÀFIC 8: Arbre genealògic 5: Els Bordils

Bordils'

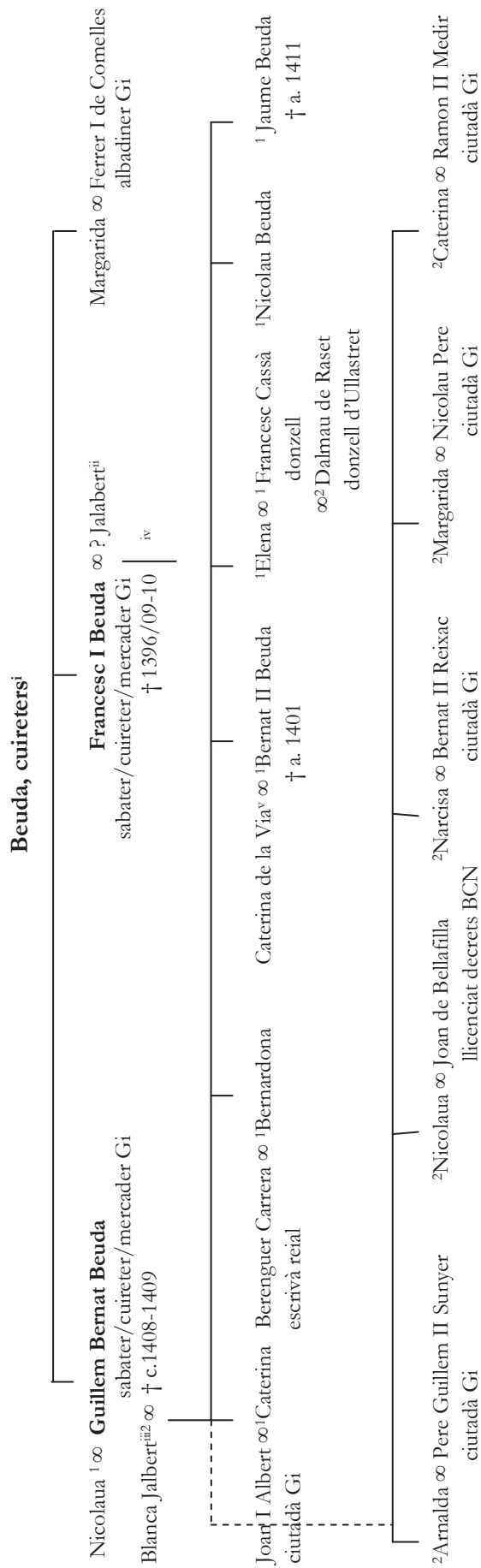

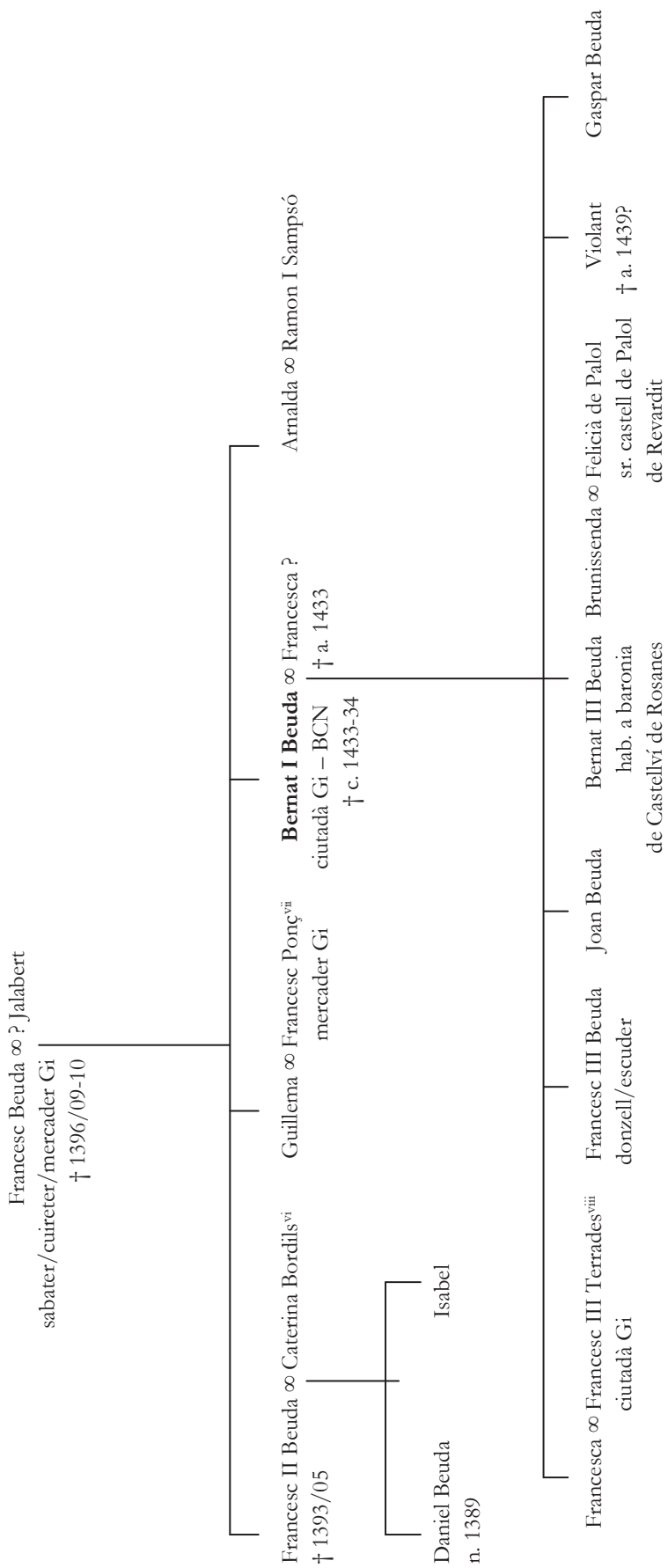
ⁱ Documentació utilitzada: V. HURTADO, *Els Mitjavila, una família de mercaders* ..., p. 81, 137, 139, 381; AHG, Gi-03, vol. 1, f. 51v-52r, 1349/11/20; AHG, Gi-06, vol. 48, s.f., 1350/02/25; AHG, Gi-06, vol. 53, s.f., 1351/04/04; AHG, Gi-06, vol. 52, s.f., 1351/09/23; AHG, Gi-05, vol. 335, s.f., 1363/12/19; AHG, Gi-01, vol. 71, s.f., 1365/01/08; AHG, Gi-07, vol. 55, s.f., 1377/09/12; AHG, Gi-09, vol. 11, s.f., 1387/04/30; AHG, Gi-01, vol. 130, f. 53v, 1383/06/10; AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1384/06/01; AHG, Gi-02, vol. 47, f. 242v-243r, 1385/12/19; AHG, Gi-01, vol. 230, f. 125v-126v, 1387/10/11; AMGi, 1.2.1., n. 9, s.f., 1393/12/27; AHG, Gi-01, vol. 150, f. 95r-v, 1397/08/01; AHG, Gi-10, vol. 38, f. 20v-22r, 1396/11/09; AHG, Gi-09, vol. 21, f. 148v-149r, 1393/04/19; AHG, Gi-06, vol. 93, f. 4r-v, 1400/12/31; AHG, Gi-06, vol. 93, f. 131r, 1401/10/22; AHG, Gi-11, vol. 25, s.f., 1406/02/18; AHG, Gi-10, vol. 9, s.f., 1409/01/28; AHG, Gi-01, vol. 362, s.f., 1415/03/23; AHG, Gi-11, vol. 40, s.f., 1415/04/27; AHG, Gi-01, vol. 365, s.f., 1416/03/26; AHG, Gi-02, vol. 129, f. 80r-v, 1415/10/11; AHG, Gi-03, vol. 72, f. 104r-105v, 1421/09/10; AHG, Gi-04, vol. 61, f. 131v-135r, 1421/09/04; AHG, Gi-05, vol. 460, s.f., 1422/12/07; AHG, Gi-10, vol. 74, s.f., 1426/05/15; AHG, Gi-10, vol. 76, s.f., 1429/05/03; AHG, Gi-10, vol. 79, s.f., 1431/04/09; AHG, Gi-08, vol. 29, s.f., 1432/05/29; AHG, Gi-10, vol. 81, s.f., 1433/04/15; AHG, Gi-07, vol. 89, s.f., 1433/04/30; AHG, Gi-11, vol. 47, s.f., 1434/10/01; AHG, Gi-07, vol. 90, s.f., 1434/06/10; AHG, Gi-10, vol. 85, s.f., 1435/03/09; AHG, Gi-10, vol. 87, s.f., 1436/08/25; AHG, Gi-02, vol. 188, f. 102v, 1436/12/10; AHG, Gi-02, vol. 200, f. 203r-v, 1441/05/29; AHG, Gi-01, vol. 426, s.f., 1445/06/21

ⁱⁱ Filla de Guillem Fornells, draper de Girona. Morí a. 1363.

-
- iii Descendent de la família Vic segons Guilleré: C. GUILLERÉ, *Girona al segle XIV*..., vol. II, p. 274.
- iv Fill de Ponç Folcra de Camprodon
- v Filla de Guillem I Santmartí. Morí c. 1415.
- vi Enllaç documentat per Guilleré: C. GUILLERÉ, *Girona al segle XIV* ..., vol. II, p. 274.
- viii Filla de Ramon I Bóixols, ciutadà de Girona.
- viii Filla de Joan II Prat, mercader de Girona.
- ix Segons Guilleré, és germà de Bonanat Bordils, draper i, per tant, oncle de Pere I Bordils i Jaume Bordils: C. GUILLERÉ, *Girona al segle XIV* ..., vol. II, p. 459.
- x Filla de Pere Mitjavila, ciutadà de Barcelona segons V. Hurtado: V. HURTADO, *Elk Mitjavila, una família de meraders*..., p. 81.
- xi Segons Guilleré, és fill del batlle general de Catalunya Pere Sacosta: C. GUILLERÉ, *Girona al segle XIV* ..., vol. II, p. 273.

GRÀFIC 9: Arbre genealògic 6: Els Beuda, cuireters

i Documentació utilitzada: AHG, Gi-05, vol. 89, f.95r-v, 1356/02/09; AHG, Gi-05, vol. 94, f. 9v-10r, 1357/04/17; AHG, Gi-05, vol. 326, f. 27, c. 1375; AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1384/02/05; AHG, Gi-10, vol. 33, s.f., 1388/06/22; AHG, Gi-10, vol. 33, s.f., 1389/02/25; AHG, Gi-10, vol. 33, s.f., 1389/07/10; AHG, Gi-11, vol. 9, s.f., 1389/08/04; AHG, Gi-10, vol. 36, f. 21v-22v, 1392/03/11; AHG, Gi-10, vol. 36, f. 126r-128r, 1393/05/27; AHG, Gi-10, vol. 36, f. 144v-145r, 1393/06/03; AHG, Gi-10, vol. 36, f. 183r-185v, 1393/07/29; AHG, Gi-05, vol. 419, f. 55v, 1393/06/21; AHG, Gi-01, vol. 150, f. 42r-47v, 1395/11/09; AHG, Gi-10, vol. 38, f. 12r-v, 1396/10/17; AHG, Gi-10, vol. 38, f. 20r, 1396/11/07; AHG, Gi-10, vol. 38, f. 20v-22r, 1396/11/09; AHG, Gi-10, vol. 38, f. 24v-25r, 1396/11/17; AHG, Gi-10, vol. 38, f. 74v-76r, 1397/02/09; AHG, Gi-10, vol. 38, f. 130r, 1397/09/11; AHG, Gi-06, vol. 93, f. 12r, 1401/01/20; AHG, Gi-10, vol. 52, s.f., 1408/04/04; AMGi, I.1.1, n. 41, f. 44v, 1411/07/06; AHG, Gi-10, vol. 63, s.f., 1416/08/24; AHG, Gi-01, vol. 379, s.f., 1419/12/02; AHG, Gi-03, vol. 72, f. 61r-75v, 1420/11/08; AHG, Gi-04, vol. 94, s.f., 1427/01/11, AHG, Gi-01, vol. 402, s.f., 1428/12/07; AHG, Gi-08, vol. 20, s.f., 1433/10/05; AHG, Gi-07, vol. 92, s.f., 1439/08/25; AHG, Gi-07, vol. 92, s.f., 1439/10/05.

ii N'ignorem el nom, però era germana del gironí Antoni Jalabert.

iii Filla del mercader gironí Francesc Jalabert.

iv Segueix a l'arbre de la p. següent.

v Filla del llicenciat en lleis gironí Ramon de la Via.

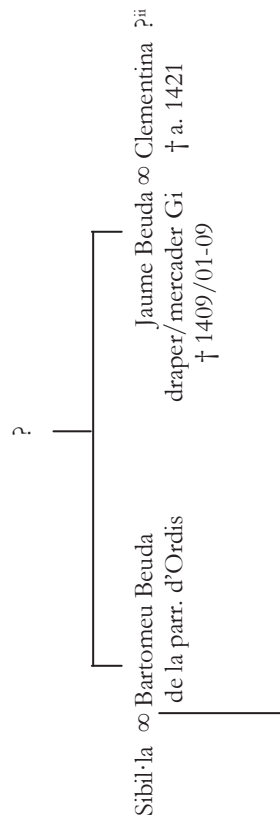
vi Filla del draper Bonanat Bordils de Girona.

vii Fill de Berenguer Ponç de la parròquia de Sant Julià de Ramis.

viii És fill del ciutadà gironí Pere I Terrades.

GRÀFIC 10: Arbre genealògic 7: Els Beuda (Jaume Beuda)

Jaume Beudaⁱ

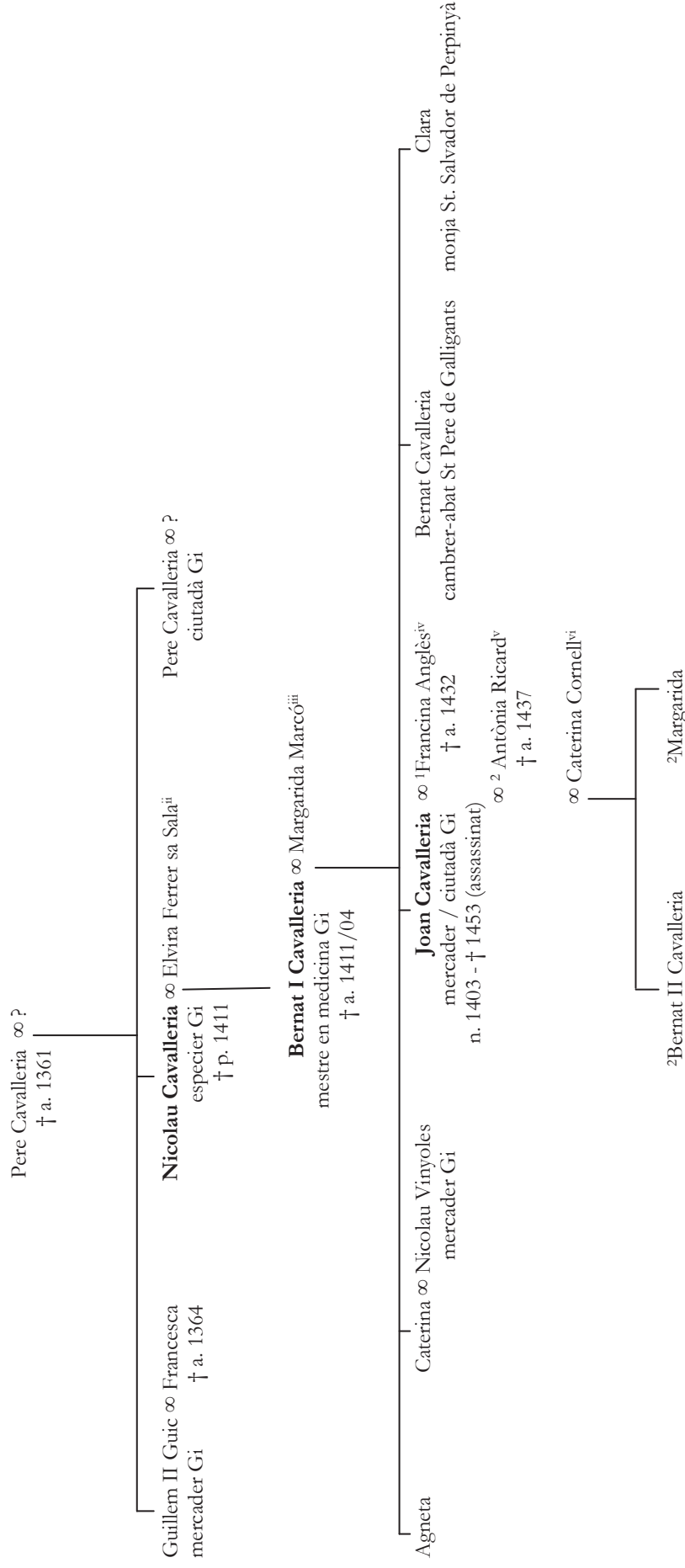
Elisenda ∞ Guillem Torrent
mercader Gi

ⁱ Documentació utilitzada: AHG, Gi-05, vol. 340, s.f., 1367/10/25; AHG, Gi-05, vol. 412, f. 17r-18v, 1384/10/28; AHG, Gi-05, vol. 413, s.f., 1384/10/04; AHG, Gi-09, vol. 15, s.f., 1389/01/21; AHG, Gi-11, vol. 33, s.f., 1409/01/09; AHG, Gi-09, vol. 38, s.f., 1409/09/21; AHG, Gi-08, vol. 6, s.f., 1421/09/16.

ⁱⁱ Només sabem que també és originària de la parroquia d'Ordís.

GRÀFIC 11: Arbre genealògic 8: Els Cavalleria

Cavalleriaⁱ

i Documentació utilitzada: AHG, Gi-05, vol. 92, f. 74r, 1356/04/13; AHG, Gi-04, vol. 43, f. 215r-v, 1361/01/08; AHG, Gi-01, vol. 60, f. 81v-83r, 1362/11/16; AHG, Gi-09, vol. 26, f. 38v, 1396/04/12; AHG, Gi-02, vol. 90, f. 29v-31r, 1403/08/06; AHG, Gi-06, vol. 123, s.f., 1411/04/17; AHG, Gi-04, vol. 77, s.f., 1420/07/07; AHG, Gi-04, vol. 68, s.f., 1415/05/21; AHG, Gi-01, vol. 411, s.f., 1432/03/17; AHG, Gi-04, vol. 95, s.f., 1427/09/15; AHG, Gi-02, vol. 170, f. 74r, 1432/05/17; AHG, Gi-07, vol. 89, s.f., 1433/08/25; AHG, Gi-04, vol. 139, s.f., 1437/08/19; AHG, Gi-04, vol. 162, s.f., 1442/01/12; AHG, Gi-04, vol. 203, f. 219r-224r, 1445/05/29; S. SOBREQÜÉS VIDAL, « Règimen municipal gerundense ...», p. 179, 187.

ii Filla de Bonanat Ferrer sa Sala, draper de Girona. Morí pels volts de 1403.

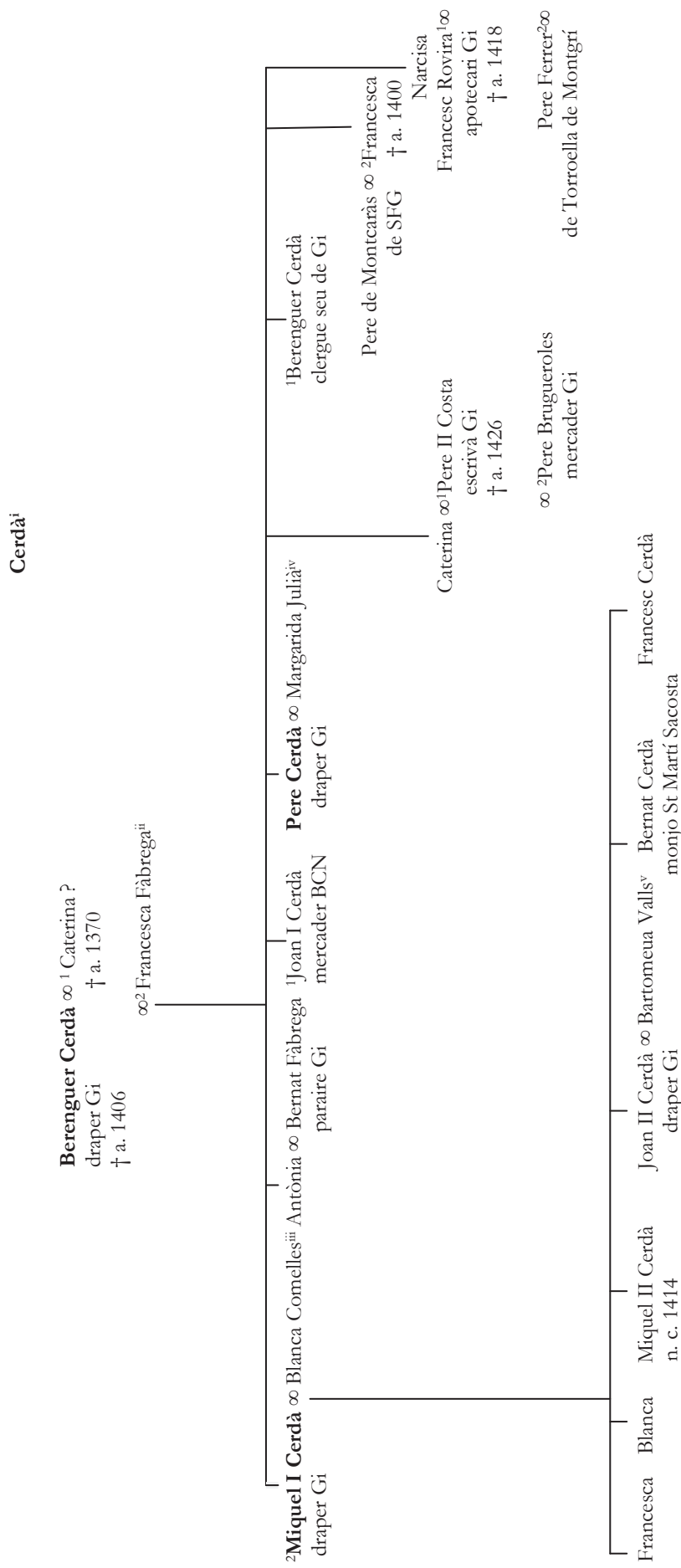
iii Filla del ciutadà gironí Joan Marcó. Encara era viva l'any 1442.

iv Filla de Joan I Anglès, mercader de Girona.

v Filla del llicenciat en lleis gironí Guillem Ricard. En primeres noces potser havia estat casada amb Francesc I Sampsó.

vi Filla d'Andreu Cornell, llicenciat en lleis de Girona.

GRÀFIC 12: Arbre genealògic 9: Els Cerdà

ⁱ Documentació utilitzada: AHG, Gi-06, vol. 52, s.f., 1351/10/19; AHG, Gi-05, vol. 340, s.f., 1367/09/17; AHG, Gi-01, vol. 88, f. 141v-143v, 1370/02/07; AHG, Gi-01, vol. 220, f. 90v, 1382/12/17; AHG, Gi-11, vol. 16, f. 4r, 1395/06/04; AHG, Gi-11, vol. 16, f. 11v-12r, 1395/07/03; AHG, Gi-01, vol. 260, f. 147r, 1400/09/18; AHG, Gi-10, vol. 44, f. 157v-

158r, 1401/04/26; AHG, Gi-01, vol. 333 bis, f. 16r-v, 1406/03/24; AHG, Gi-01, vol. 333 bis, f. 128r, 1406/12/15; AHG, Gi-10, vol. 57, s.f., 1411/11/05; AHG, Gi-06, vol. 178, s.f., 1416/08/20; AHG, Gi-10, vol. 64, s.f., 1417/09/22; AHG, Gi-07, vol. 83, s.f., 1418/09/06; AHG, Gi-01, vol. 391, s.f., 1423/10/27; AHG, Gi-05, vol. 463, s.f., 1426/08/27; AHG, Gi-04, vol. 202, f. 49v-51r, 1428/03/16; AHG, Gi-05, vol. 466, s.f., 1435/08/05; AHG, Gi-10, vol. 89, s.f., 1440/12/01.

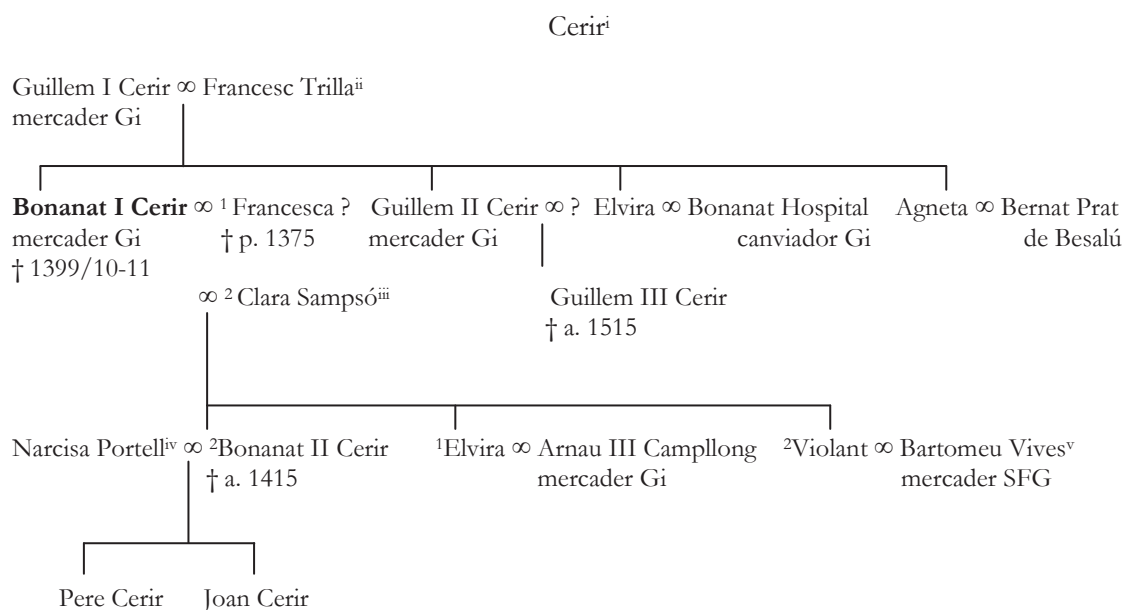
ii Filla del mercader de Girona Ramon Fàbrega.

iii Filla de Jaume Comelles, albadiner de Girona.

iv És germana del draper gironí Narcís Julià.

v És filla del carnisser gironí Perc Valls.

GRÀFIC 13: Arbre genealògic 10: Els Cerir

ⁱ AHG, Gi-06, vol. 50, s.f., 1343/01/19; AHG, Gi-05, vol. 290, s.f., 1368/11/30; AHG, Gi-09, vol. 3, s.f., 1375/11/20; AHG, Gi-01, vol. 121, f. 29rr-v, 1379/09/15; AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1384/06/01; AHG, Gi-11, vol. 8, s.f., 1389/01/22; AHG, Gi-09, vol. 29, f. 14r-15v, 1400/06/19; AHG, Gi-10, vol. 41, f. 161r-163r, 1399/03/23; AHG, Gi-10, vol. 40, f. 91v-93r, 1399/11/28; AHG, Gi-10, vol. 46, s.f., 1403/06/16; AHG, Gi-06, vol. 101, s.f., 1403/12/24; AHG, Gi-11, vol. 33, s.f., 1408/10/30; AHG, Gi-01, vol. 362, s.f., 1415/01/03; AHG, Gi-01, vol. 362, s.f., 1414/12/18; AHG, Gi-07, vol. 80, s.f., 1415/10/01; AHG, Gi-05, vol. 460, s.f., 1423/01/28; AHG, Gi-02, vol. 251c, f. 341r-342r, 1435/07/01.

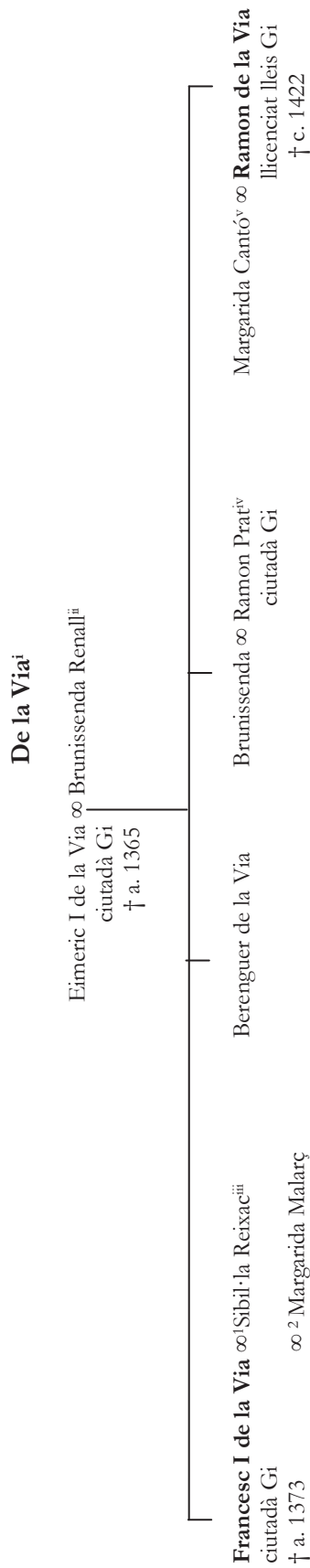
ⁱⁱ Filla del mercader de Girona Pere I Trilla.

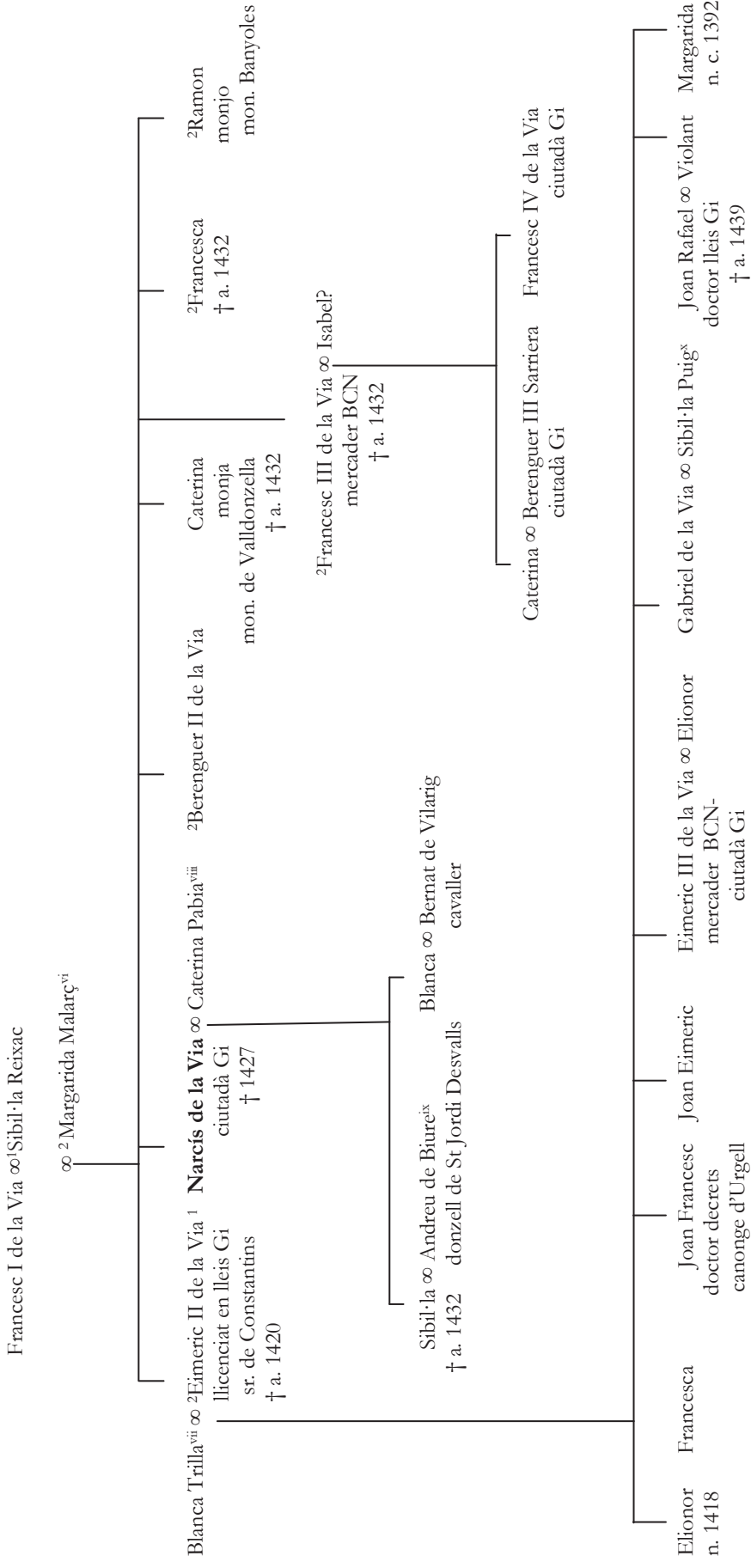
ⁱⁱⁱ Filla del ciutadà honrat Francesc I Sampsó de Girona.

^{iv} Filla del mercader gironí Narcís Huguet Portell.

^v Fill del mercader Arnau Vives de Sant Feliu de Guíxols.

GRÀFIC 14: Arbre genealògic 11: Els De la Via

Ramon de la Via ∞ Margarida Cantó

Francesc II de la Via ∞ Caterina Teixidor^{xi} Caterina ∞ Bernat II Beuda Margarida Eimeric de la Via Pere I Benet ∞ Francesca Pere de la Via Jordi de la Via
ciutadà Gi ciutadà Gi monja St Daniel † a. 1427 draper Gi † 1386 canonge Vilabertran n. 1393
† a. 1435

∞² Guerau Estruç
ciutadà Gi

(Francesc) Gaspar de la Via ∞ Francina Benet^{xii} Margarida ∞ Pere Vinyoles^{xiii}

ⁱ Documentació utilitzada: J. CLARA RESP LANDIS, «Entorn de la personalitat del poeta Francesc de la Via...», p. 200-201; AHG, Gi-01, vol. 10, f. 62r-64v, 1355/08/09; AHG, Gi-05, vol. 93, f. 11v, 1356/03/23; AHG, Gi-05, vol. 98, f. 19r-20v, 1359/02/15; AHG, Gi-05, vol. 262, s.f., 1362/12/29; AHG, Gi-05, vol. 275, s.f., 1365/08/08; AHG, Gi-01, vol. 174, f. 57r-v, 1366/04/20; AHG, Gi-01, vol. 176, f. 110v-111r, 1367/04/13; AHG, Gi-01, vol. 96, f. 115r-120r, 1371/10/30; AHG, Gi-05, vol. 303, s.f., 1373/07/06; AHG, Gi-05, vol. 405, s.f., 1375/03/15; AHG, Gi-05, vol. 405, s.f., 1375/03/20; AHG, Gi-07, vol. 15, s.f., 1376/02/19; AHG, Gi-05, vol. 405, s.f., 1375/03/31; AHG, Gi-05, vol. 413, s.f., 1384/08/03; AHG, Gi-05, vol. 413, s.f., 1385/06/05; AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1384/06/01; AHG, Gi-10, vol. 33, s.f., 1388/07/03; AHG, Gi-10, vol. 33, s.f., 1388/10/04; AHG, Gi-05, vol. 416, f. 24v-25r, 1392/02/17; AHG, Gi-05, vol. 419, f. 3r, 1393/02/27; AHG, Gi-05, vol. 419, f. 13v-14r, 1393/04/01; AHG, Gi-05, vol. 419, f. 55v, 1393/06/21; AMGi, I.1.2.1., llig. 7, reg. de 1393, s.f., 1394/08/31; AHG, Gi-10, vol. 38, f. 133r-134r, 1397/09/18; AHG, Gi-06, vol. 93, f. 12r, 1401/01/20; AHG, Gi-10, vol. 7, s.f., 1402/12/18; AHG, Gi-06, vol. 118, s.f., 1408/06/16; AHG, Gi-06, vol. 121, s.f., 1409/06/20; AHG, Gi-06, vol. 123, s.f., 1411/04/18;

AHG, Gi-10, vol. 54, s.f., 1411/08/26; AMGi, I.1.2.1, llig. 8, reg. de 1416-18, f. 29r, 1416/10/26; AHG, Gi-01, vol. 364, s.f., 1416/02/28; AHG, Gi-06, vol. 178, s.f., 1416/05/04; AHG, Gi-06, vol. 147, s.f., 1418/10/05; AHG, Gi-01, vol. 376/377, 2a part vol. s.f., 1419/01/27; AHG, Gi-11, vol. 44, s.f., 1418/10/23; AHG, Gi-11, vol. 44, s.f., 1418/11/05; AHG, Gi-10, vol. 65, s.f., 1420/12/03; AHG, Gi-10, vol. 65, s.f., 1420/12/16; AHG, Gi-06, vol. 178, s.f., 1421/06/18; AHG, Gi-02, vol. 148, f. 2r-5v, 1424/01/24; AHG, Gi-01, vol. 385, s.f., 1422/10/21; AHG, Gi-01, vol. 401, s.f., 1427/07/23; AHG, Gi-04, vol. 204, f. 72v-75r, 1427/08/24; AHG, Gi-02, vol. 169, f. 100r, 1431/04/25; AHG, Gi-08, vol. 25, s.f., 1432/02/15; AHG, Gi-02, vol. 179, f. 81c, 1434/11/03; AHG, Gi-10, vol. 85, s.f., 1435/04/16; AHG, Gi-01, vol. 413, s.f., 1435/08/02; AHG, Gi-02, vol. 191, f. 174r-v, 1438/04/29; AHG, Gi-10, vol. 96, s.f., 1439/02/11; AHG, Gi-07, vol. 94, s.f., 1443/05/29; AHG, Gi-04, vol. 169, s.f., 1443/07/03; AHG, Gi-02, vol. 205, f. 132r, 1443/05/18.

ⁱⁱ Filla i hereva del patrici Berenguer Renall.

ⁱⁱⁱ Filla de Guillem Reixac, jurista de Banyoles.

^{iv} Fill de Pere I Prat, jurista de Girona.

^v Filla del jurista de Girona Pere I Cantó. Morí abans de 1419.

^{vi} Filla de Ramon II Malarç, senyor de Vilobí.

^{vii} Filla de Francesc Trilla, mercader de Girona.

^{viii} Filla del ciutadà gironí Francesc Pabia.

^{ix} Es casà en segones noces amb Caterina Santceloni.

^x Filla del ciutadà gironí Nicolau Puig.

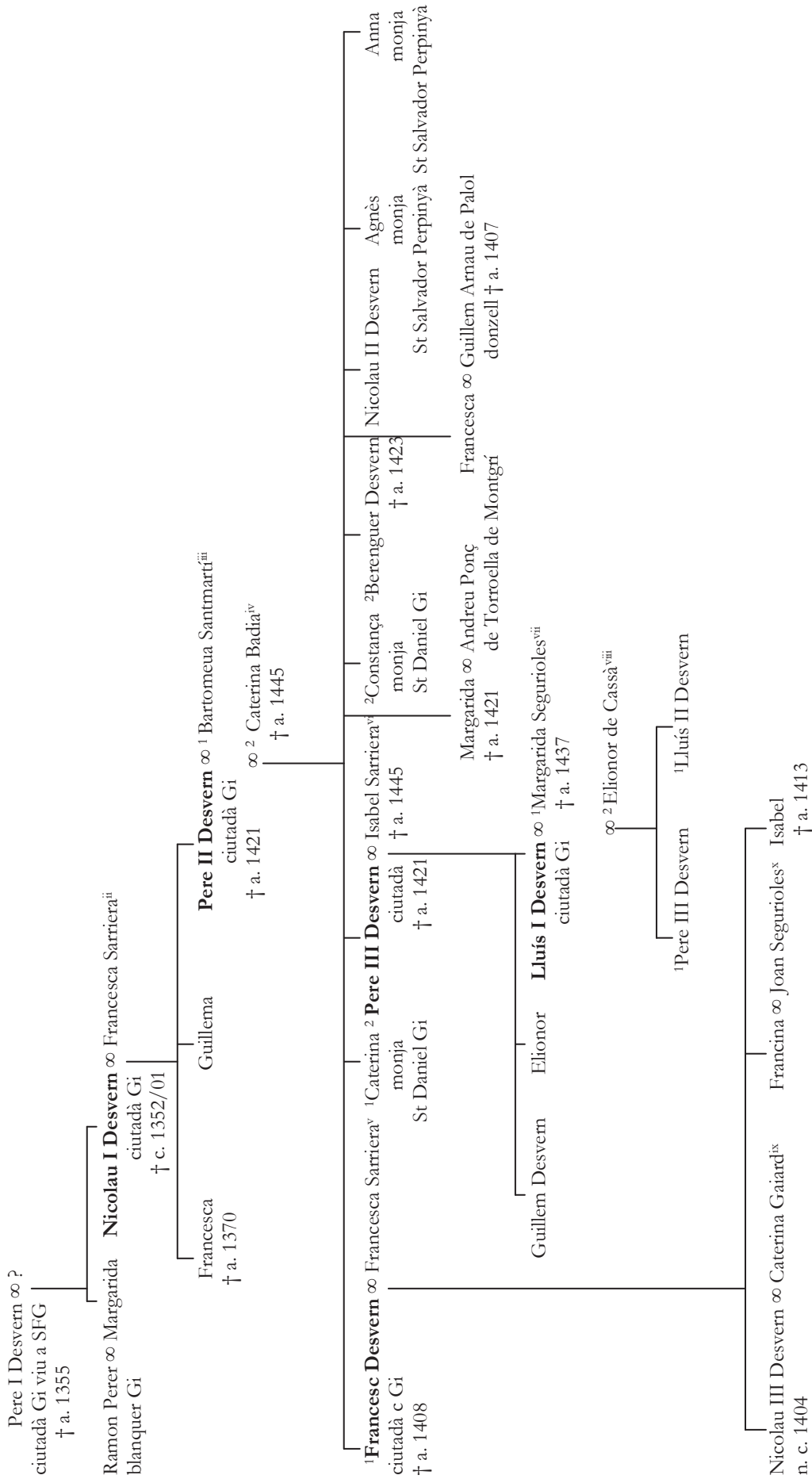
^{xi} Filla de Bernat Teixidor, mercader de Girona. En una etapa anterior havia estat casada amb Guillem I Escala i hi havia tingut diversos fills.

^{xii} Filla de Pere II Benet, mercader de Girona.

^{xiii} Fill de Joan Vinyoles? També es casa amb Anna Avellaneda?

GRÀFIC 15: Arbre genealògic 12: Els Desvern

Desvernⁱ

i Documentació utilitzada: AHG, Gi-05, vol. 51, f. 97r-v, 1317/11/15; AHG, Gi-06, vol. 48, s.f., 1350/02/25; AHG, Gi-06, vol. 62, s.f., 1355/03/03; AHG, Gi-06, vol. 63, s.f., 1355/09/18; AHG, Gi-05, vol. 320, f. 35v-39v, 1370/10/28; AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1383/04/29; AHG, Gi-09, vol. 9, s.f., 1386/03/31; AHG, Gi-09, vol. 17, s.f., 1390/03/06; AHG, Gi-02, vol. 60, f. 118r-v, 1392/02/01; AHG, Gi-10, vol. 39, f. 201v-202r, 1398/08/23; ADG, Dispenses matrimonials, reg. 626; AHG, Gi-06, vol. 99, s.f., 1403/02/23; AHG, Gi-06, vol. 101, s.f., 1403/10/12; AHG, Gi-10, vol. 51, s.f., 1407/10/31; AHG, Gi-01, vol. 340, f. 33r-v, 1408/10/01; AHG, Gi-06, vol. 121, s.f., 1409/03/02; AHG, Gi-01, vol. 341 bis, s.f., 1409/03/01; AHG, Gi-01, vol. 342, f. 48r, 1410/03/10; AHG, Gi-01, vol. 342, f. 78v, 1410/05/09; AHG, Gi-01, vol. 344, f. 16v-17r, 1411/03/02; AHG, Gi-01, vol. 354, s.f., 1413/09/05; AHG, Gi-01, vol. 354, s.f., 1413/09/14; AHG, Gi-04, vol. 64, s.f., 1413/11/10; AHG, Gi-01, vol. 362, s.f., 1415/02/27; AHG, Gi-01, vol. 385, s.f., 1421/08/04; AHG, Gi-01, vol. 385, s.f., 1421/10/24; AHG, Gi-04, vol. 61, f. 115v-118r, 1421/11/05; AHG, Gi-01, vol. 385, s.f., 1422/08/21; AHG, Gi-01, vol. 390, s.f., 1422/12/19; AHG, Gi-01, vol. 391, s.f., 1423/04/15; AHG, Gi-01, vol. 391, s.f., 1423/05/20; AHG, Gi-01, vol. 400, s.f., 1427/05/03; AHG, Gi-01, vol. 401, s.f., 1427/05/01; AHG, Gi-04, vol. 203, f. 79r-80r, 1435/06/11; AHG, Gi-05, vol. 467, s.f., 1437/12/02; AHG, Gi-04, vol. 140, s.f., 1437/01/02; AHG, Gi-01, vol. 426, s.f., 1445/06/03.

ii Fillla del cirurgia real de Girona Guillem Sarriera. Es casà en segones noces amb el jurista gironí Arnau Savall (cf. GRÀFIC 37).

iii Fillla del ciutadà gironí Francesc I Santmartí.

iv Fillla del jurista de Girona Guillem Badia.

v Fillla del ciutadà gironí Joan Sarriera. És germana de l'Isabel Sarriera que es casa amb Pere II Desvern (cf. arbre Sarriera). Maridà en segones núpcies amb el ciutadà gironí Francesc Seguriolles (cf. GRÀFIC 38).

vi Fillla del ciutadà gironí Joan Sarriera. És germana de la Francesca Sarriera que es casa amb Francesc I Desvern (cf. GRÀFIC 35).

vii Fillla del ciutadà gironí Francesc Seguriolles.

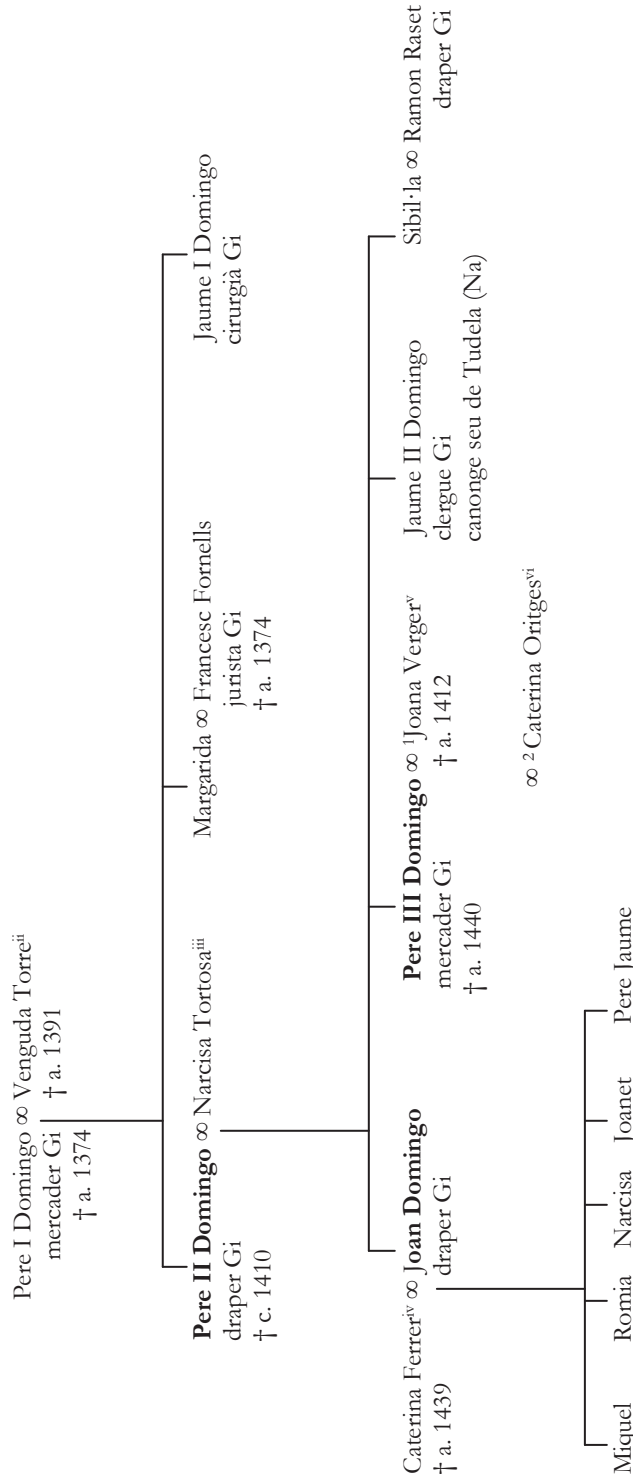
viii Fillla del cavaller Joan de Cassà.

ix Fillla de Joan Gaiard d'Amet.

x Fill de Francesc Seguriolles. La mare, Francesca, en segones noces, i Francina, en primeres, es casen amb Francesc I i Joan Seguriolles, pare i fill, respectivament (cf. GRÀFIC 38).

GRÀFIC 16: Arbre genealògic 13: Els Domingo

Domingoⁱ

ⁱ Documentació utilitzada: AHG, Gi-05, vol. 117, f. 113r-v, 1361/01/12; AHG, Gi-10, vol. 19, s.f., 1370/08/30; AHG, Gi-01, vol. 197, f.s., f. 147v-148r, 1374/07/13; AMGi, I.2.1., n. 8, s.f., 1388/12/26; AHG, Gi-05, vol. 433, f. 168r, 1391/05/30; AHG, Gi-05, vol. 445, f. 15r, 1395/11/08; AHG, Gi-01, vol. 260, f. 91v-92r, 1400/06/21; AHG, Gi-06, vol. 101, s.f., 1404/01/04; AHG, Gi-10, vol. 56, s.f., 1410/04/27; AHG, Gi-10, vol. 52, s.f., 1408/05/10; AHG, Gi-10, vol. 50, s.f., 1410/10/07; AHG, Gi-02, vol. 112 bis, f. 243v-244v, 1411/08/14; ADG, Processos Medievals, reg. 638 (1411/11/13); AHG, Gi-01, vol. 354, s.f., 1412/12/17; AHG, Gi-01, vol. 352, s.f., 1412/05/05; AHG, Gi-10, vol. 68, s.f., 1422/03/17; AHG, Gi-01, vol. 391, s.f., 1423/11/29; AHG, Gi-01, vol. 391, s.f., 1424/01/05; AHG, Gi-09, vol. 56, s.f., 1424/11/29; AHG, Gi-09, vol. 57, s.f., 1430/12/06; AHG, Gi-01, vol. 412, s.f., 1433/03/10; AHG, Gi-07, vol. 90, s.f., 1434/07/21; AHG, Gi-05, vol. 465, 1 q, s.f., 1439/04/01; AHG, Gi-02, vol. 200, f. 39v-40r, 1440/11/01.

ⁱⁱ Filla de Pere Torre de l'Horta de Girona.

ⁱⁱⁱ Filla del mercader gironí Pere Tortosa.

^{iv} Filla de Bernat Ferrer, corredor de Girona.

v Filla del mestre de campanes gironí Joan Verget.
vi Filla de Francesc Oritges, doctor en lleis ciutadà de Barcelona.

ⁱ Documentació utilitzada: Guilleré, *Girona al segle XIV* ..., vol. II, p. 467; ADG, Processos medievals, reg. 621 (1395/09/20); AMGi, I.1.2.1., lligall n. 2, s.f., 1366/03/10; AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1383/11/17; AHG, Gi-09, vol. 14, s.f., 1388/02/28; AHG, Gi-05, vol. 439, f. 11r, 1393/12/09; AHG, Gi-09, vol. 22, f. 4v, 1394/07/02; AHG, Gi-10, vol. 40, f. 113r-v, 1400/01/30; AHG, Gi-06, vol. 90, f. 7v, 1400/04/25; AHG, Gi-01, vol. 260, f. 175v, 1400/11/05; AHG, Gi-06, vol. 93, f. 59r-61v, 1401/05/09; AHG, Gi-06, vol. 101, s.f., 1403/11/02; AHG, Gi-01, vol. 333 bis, f. 81v-82r, 1406/09/19; AHG, Gi-01, vol. 333 bis, f. 139v, 1406/12/31; AHG, Gi-01, vol. 354, s.f., 1412/11/22; AHG, Gi-01, vol. 354, s.f., 1413/03/23; AHG, Gi-01, vol. 362, s.f., 1414/05/11; AHG, Gi-01, vol. 375, s.f., 1418/09/04; AHG, Gi-01, vol. 391, s.f., 1424/05/25; AHG, Gi-07, vol. 90, s.f., 1434/12/31.

ⁱⁱ Filla de Gueraula Ferrera. Desconèixem qui eren exactament els seus ascendents.

ⁱⁱⁱ Filla de mestre Bernat I Sarrera de Girona, cirurgià reial.

^{iv} Filla del draper Bernat Ribot de Girona.

^v Fill de Francesc Ponç de Torroella de Montgrí i germà de Guillem Ponç, secretari reial originari d'aquesta vila.

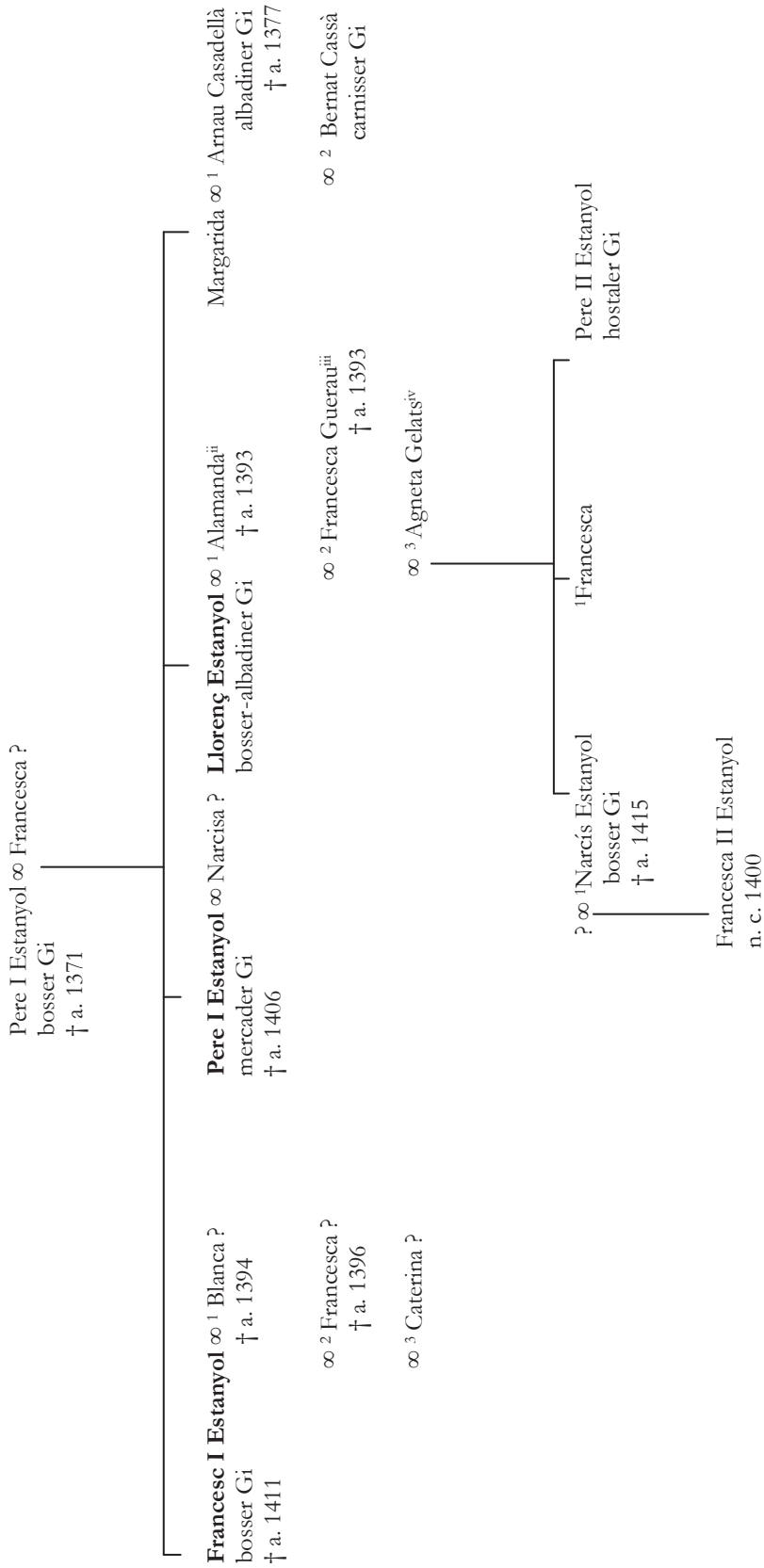
^{vi} Filla del mercader gironí Bernat Teixidor. Es casà en segons noces amb Francesc II De la Via.

^{vii} Filla de Pere Guillem I Sunyer, ciutadà de Girona.

^{viii} Filla del mercader gironí Ferrer II de Comelles.

GRÀFIC 18: Arbre genealògic 15: Els Estanyol

Estanyolⁱ

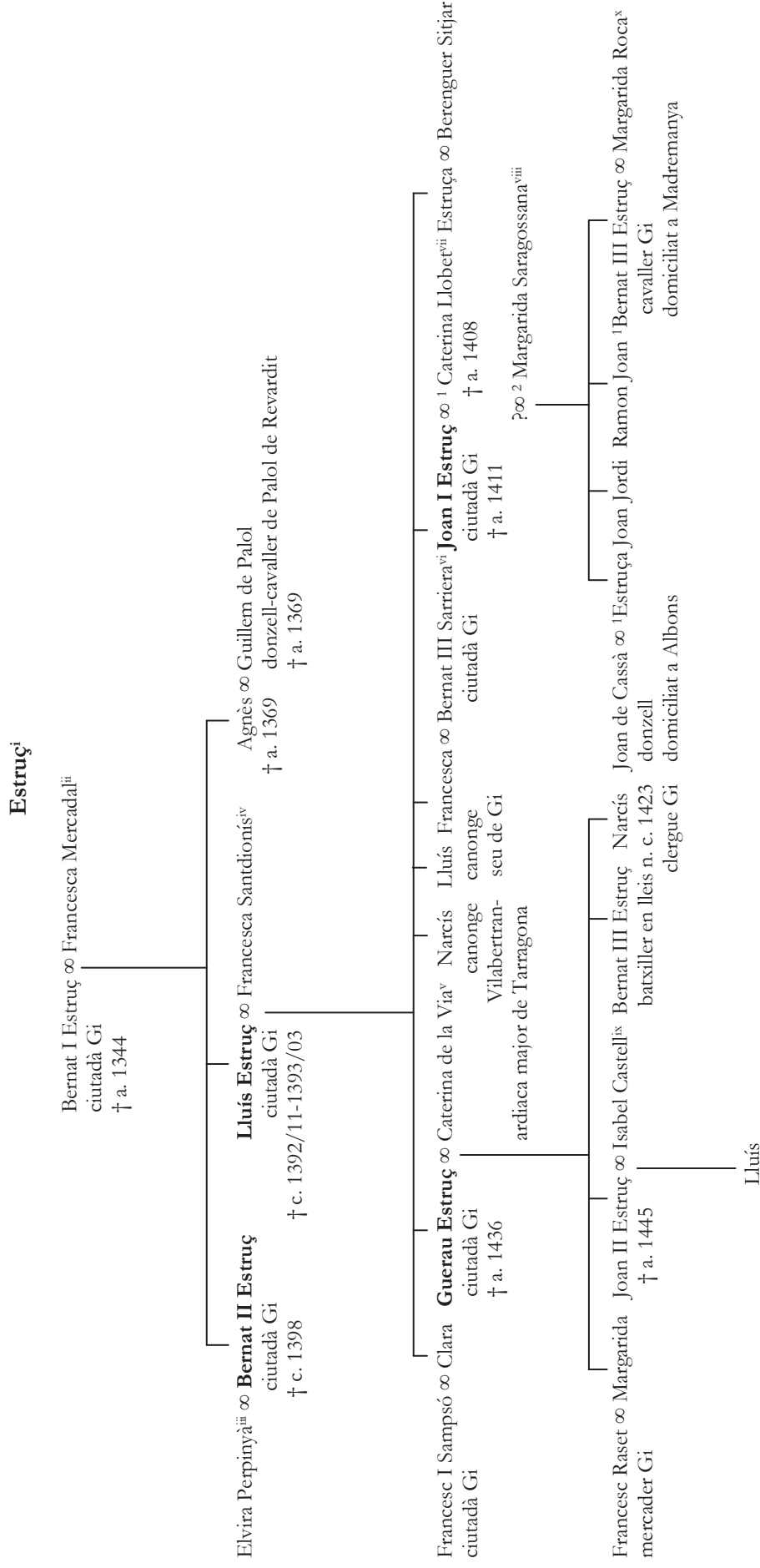
i Documentació utilitzada: AHG, Gi-07, vol. 42, f. 189v-190r, 1371/09/17; AHG, Gi-07, vol. 53, s.f., 1376/05/14; AHG, Gi-07, vol. 55, s.f., 1377/09/19; AHG, Gi-01, vol. 210, f. 259r-v, 1379/01/11; AHG, Gi-10, vol. 36, f. 65v, 1392/10/21; AHG, Gi-09, vol. 21, [4 quad], f. 76r-77r, 1392/10/31; AHG, Gi-01, vol. 245, f. 6v, 1393/05/22; AHG, Gi-09, vol. 21, f. 171v, 1393/05/30; AHG, Gi-10, vol. 37, f. 63v-64r, 1394/02/18; AMGi, 1.2.1., n. 9, s.f., 1396/06/24; AHG, Gi-10, vol. 39, f. 36v-37v, 1398/01/24; AHG, Gi-02, vol. 76, f. 96r-97r, 1398/12/27; AHG, Gi-01, vol. 333 bis, f. 58v, 1406/07/24; AHG, Gi-10, vol. 55, s.f., 1411/04/20; AHG, Gi-06, vol. 136, s.f., 1415/01/16; AHG, Gi-07, vol. 82, s.f., 1416/11/12.

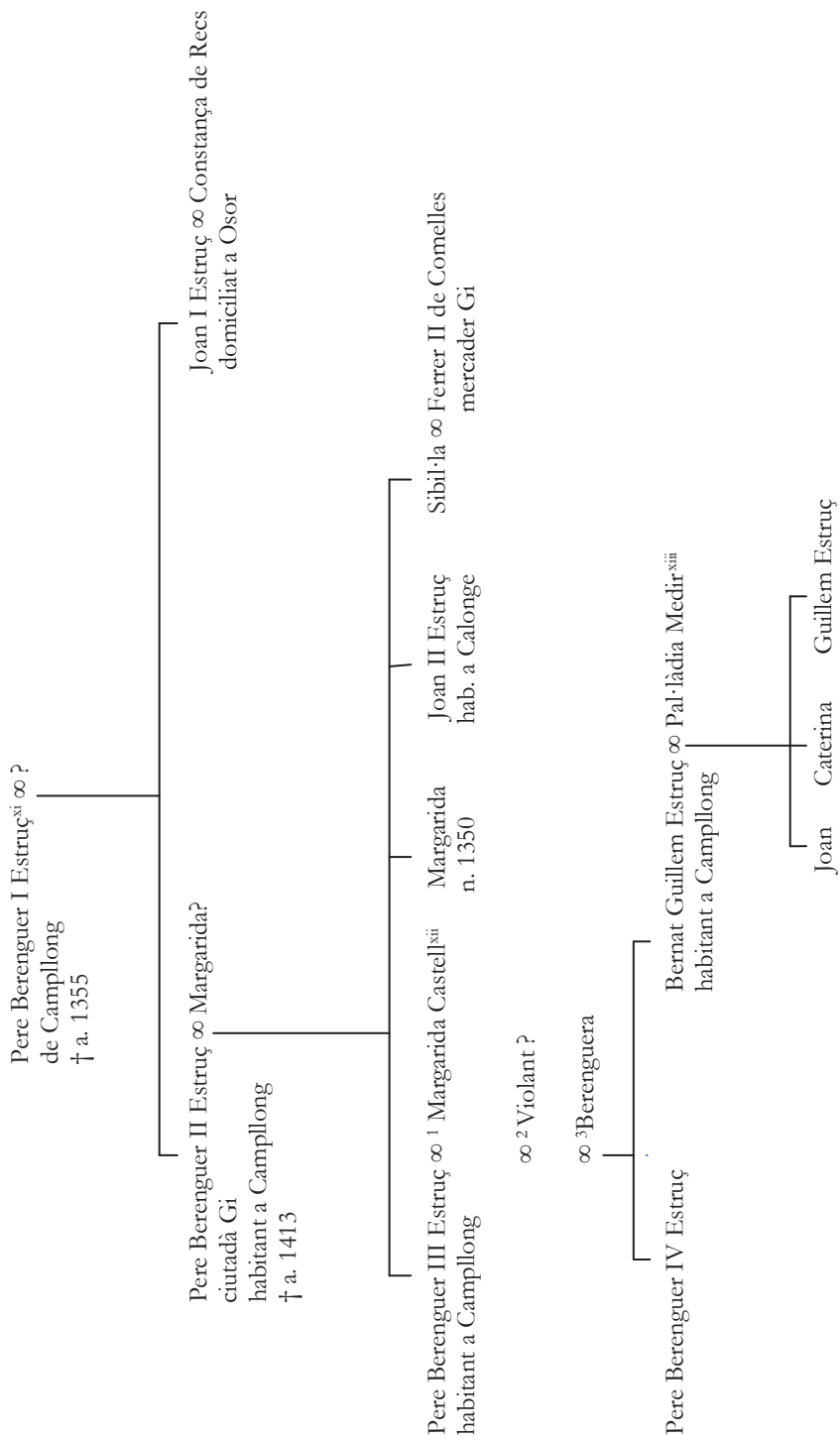
ii Vídua del cuirater gironí Ramon Puig.

iii Filla del mercader gironí Andreu Guerau.

iv Filla de Pere Gelats, carnisser de Girona. Havia estat casada amb el blanquer gironí Francesc Busquets.

GRÀFIC 19: Arbre genealògic 16: Els Estruç

i Documentació utilitzada: J. CLARA RESPLANDIS, «Aproximació a Bernat Estruç...», p. 631; AHG, Gi-06, vol. 50, s.f., 1344/01/18; AHG, Gi-05, vol. 59, f. 33v-34r, 1350/04/16; AHG, Gi-05, vol. 83, f. 134r-135v, 1355/11/19; AHG, Gi-05, vol. 92, f. 179r, 1356/10/03; AHG, Gi-01, vol. 62, f. 4r (1363/05/02), f. 56r (1363/05/19); AHG, Gi-01, vol. 75, f. 9r, 1365/05/06; AHG, Gi-01, vol. 90, f. 32r, 1369/04/27; AHG, Gi-05, vol. 295, s.f., 1369/12/31; AHG, Gi-02, vol. 9, f. 78r-80v, 1371/05/29; AHG, Gi-07, vol. 12, f. 123v-124r, 1373/05/27; AHG, Gi-09, vol. 3, s.f., 1376/05/20; AHG, Gi-05, vol. 311, f. 80v-81r Girona, 1377/09/22; AHG, Gi-01, vol. 117, f. 64v-65v, 1378/01/28; AHG, Gi-05, vol. 313, f. 160r, 1381/04/27; AHG, Gi-05, vol. 421, s.f., 1384/10/22; AHG, Gi-05, vol. 419, f. 17r-v, 1393/04/15; AHG, Gi-09, vol. 21, f. 135v, 1393/03/15; AHG, Gi-06, vol. 93, f. 12r, 1401/01/20; AHG, Gi-06, vol. 99, s.f., 1403/04/20; AHG, Gi-11, vol. 24, s.f., 1403/05/08; AHG, Gi-01, vol. 340, f. 2r, 1408/07/31; AHG, Gi-01, vol. 341, s.f., 1409/04/20; AHG, Gi-01, vol. 342, f. 26v-27r, 1410/01/27; AHG, Gi-02, vol. 112 bis, f. 112v, 1411/03/31; AHG, Gi-01, vol. 354, s.f., 1413/02/11; AHG, Gi-01, vol. 362, s.f., 1415/03/30; AHG, Gi-01, vol. 372, f. 308r-309r, 1417/11/20; AHG, Gi-05, vol. 453, s.f., 1419/03/27; AHG, Gi-09, vol. 56, s.f., 1420/12/21; AHG, Gi-01, vol. 385, s.f., 1422/02/21; AHG, Gi-01, vol. 385, s.f., 1422/05/23; AHG, Gi-04, vol. 61, f. 90r-95v, 1422/07/14; AHG, Gi-09, vol. 43, s.f., 1423/12/14; AHG, Gi-01, vol. 401, s.f., 1427/06/12; AHG, Gi-01, vol. 402, s.f., 1427/12/22; AHG, Gi-04, vol. 204, f. 72v-75r, 1427/08/24; AHG, Gi-10, vol. 76, s.f., plec solt, 1429/08/20; AHG, Gi-04, vol. 101, s.f., 1430/02/15; AHG, Gi-07, vol. 89, s.f., 1431/07/04; AHG, Gi-01, vol. 412, s.f., 1433/10/03; AHG, Gi-04, vol. 203, f. 120r-124r, 1434/08/30; AHG, Gi-01, vol. 416, s.f., 1436/12/03; AHG, Gi-01, vol. 416, s.f., 1438/03/01; AHG, Gi-05, vol. 468, s.f., 1444/01/25.

ⁱⁱ Segons Guilleré, era descendent dels Mercadal de Banyoles: C. GUILLERÉ, *Girona al segle XIV*..., vol. II, p. 271.

ⁱⁱⁱ Filla del mercader gironí Arnau Perpinyà.

^{iv} Filla del mestre en medicina Guerau Santidionís de Girona.

^v Filla del llicenciat en lleis Ramon de la Via. Havia estat casada amb Bernat II Beuda, ciutadà de Girona.

^{vi} Fill del ciutadà de Girona Berenguer II Sarniera.

^{vii} Filla de Guillem Llobet, notari de Girona.

^{viii} Només tenim notícia de l'enllaç per notícies indirectes. Donada la data aproximada de la mort de Joan Estruç, el matrimoni degué durar pocs anys. En qualsevol cas, Margarida era filla de l'apotecari gironí Pere Saragossana. Es casà en segones noces amb l'escriptura Antoni Ribot.

^{ix} Filla de Joan Castell, cavaller domiciliat a la parroquia de Sant Llorenç de Maçanet.

^x Filla del cavaller Antoni Roca, domiciliat a la parroquia de Sant Llorenç de la Muga.

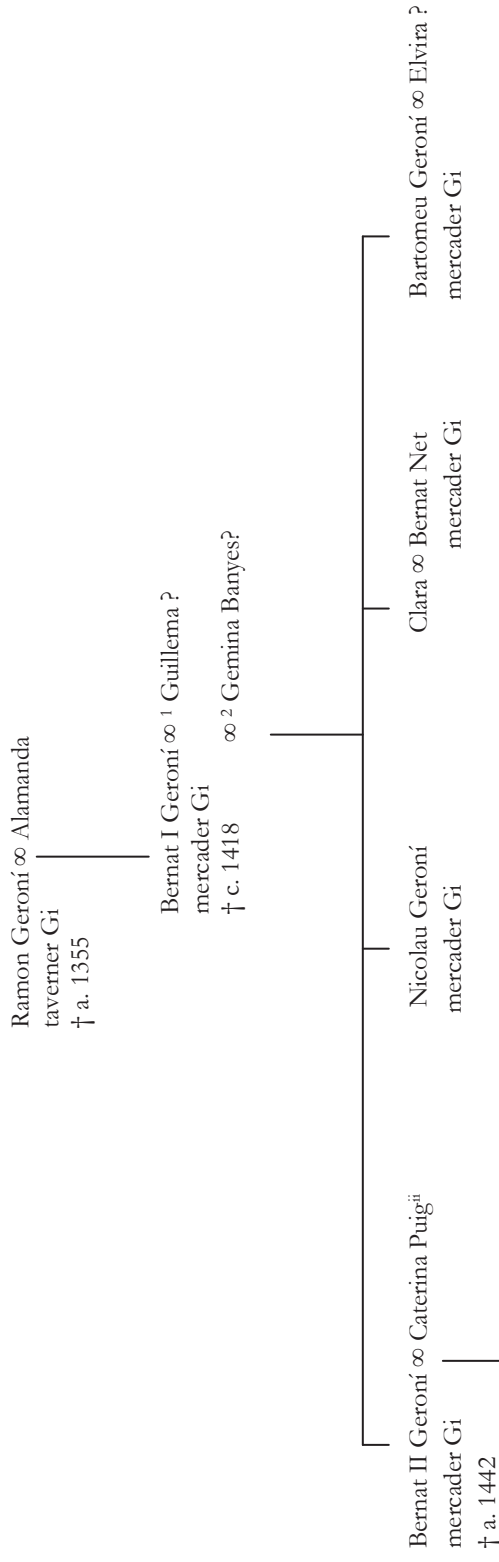
^{xi} Tot i que pogueren existir vincles amb el ciutadà Bernat I Estruç, els ignorem. I, en tot cas, no disposem de dades del fet que, per exemple, Pere Berenguer II Estruç i Joan Estruç d'Osor fossin cosins germans de Bernat II Estruç o Lluís Estruç.

^{xii} Filla del ciutadà gironí Guillem I Castell.

^{xiii} Filla de Joan Medir, ciutadà de Girona.

GRÀFIC 20: Arbre genealògic 17: Els Geroní

Geroní

Bernat III Geroní ∞ Blanca Arnauⁱⁱⁱ

ⁱ Documentació utilitzada: AHG, Gi-06, vol. 63, s.f., 1355/06/15; AHG, Gi-05, vol. 86, f. 22v, 1355/07/11; AHG, Gi-02, vol. 9, f. 133r-134r, 1371/08/07; AHG, Gi-06, vol. 115, s.f., 1407/08/14; AHG, Gi-02, vol. 112 bis, f. 220v, 1411/07/24; AHG, Gi-01, vol. 362, s.f., 1414/11/24; AHG, Gi-06, vol. 139, s.f., 1416/01/07; AHG, Gi-06, vol. 130, s.f., 1421/03/25; AHG, Gi-04, vol. 104, s.f., 1430/12/09; AHG, Gi-07, vol. 90, s.f., 1435/10/26.

ⁱⁱ Filla del mercader gironí Bernat Puig.

ⁱⁱⁱ Filla del mercader gironí Ponç II Arnau.

i Documentació utilitzada: C. GUILLERÉ, *Girona al segle XIV*..., vol. II, p. 439; AHG, Gi-05, vol. 240, f. 137r, 1362; AHG, Gi-05, vol. 331, s.f., 1363/02/27; AHG, Gi-05, vol. 332, s.f., 1363/05/08; AHG, Gi-05, vol. 340, s.f., 1367/09/27; AHG, Gi-01, vol. 190, f. 132r-134r, 1371/11/05; AHG, Gi-07, vol. 15, s.f., 1376/01/28; AHG, Gi-05, vol. 267, s.f., 1363/04/17; AHG, Gi-05, vol. 338, s.f., 1367/12/17; AHG, Gi-05, vol. 340, s.f., 1367/09/27; AHG, Gi-05, vol. 311, f. 38r, 1377/05/24; AHG, Gi-05, vol. 311, f. 144r-v, 1377/11/18; AHG, Gi-01, vol. 117, s.f., 1378/01/18; AHG, Gi-02, vol. 47, f. 242v-243r, 1385/12/19; AHG, Gi-05, vol. 413, s.f., 1385/07/03; AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1384/02/12; AHG, Gi-09, vol. 21, f. 198r, 1393/07/29; AHG, Gi-10, vol. 41, f. 107r-v, 1399/01/23; AHG, Gi-10, vol. 44, f. 15r-17v, 1400/09/18; AHG, Gi-01, vol. 341 bis, f. 163r, 1409/06/01; AHG, Gi-10, vol. 87, s.f., 1436/11/15; AHG, Gi-02, vol. 191, f. 124v, 1438/03/20; AHG, Gi-02, vol. 202, f. 7v-8r, 1442/06/01.

ii Filla de Guillem I Escala, ciutadà de Girona i senyor de la *domus* de Vinyoles.

iii Filla del draper gironí Berenguer de Queixàs.

iv Filla de Bernat II Margarit, mercader de Girona.

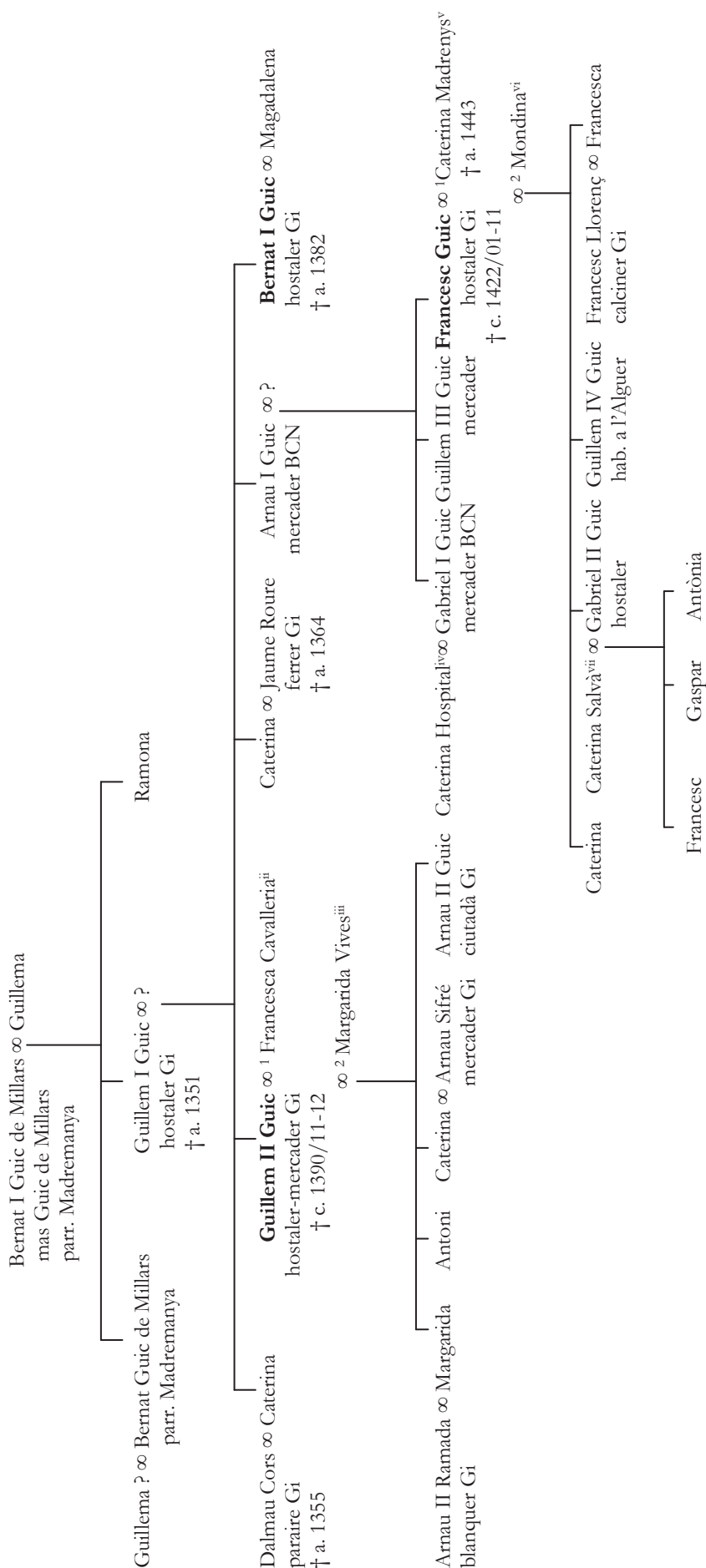
v Havia estat esposa del ciutadà gironí Joan Renall. Després de la mort de Francesc I Gornall es tornà a casar amb Jaume Venguí, ciutadà de Girona.

vi Filla de Pere I Bordils, ciutadà de Girona.

vii Filla del jurista gironí Joan de Dons.

GRÀFIC 22: Arbre genealògic 19: Els Guic

Guic

i Documentació utilitzada: AHG, Gi-06, vol. 53, s.f., 1351/09/19; AHG, Gi-06, vol. 52, s.f., 1351/10/27; AHG, Gi-07, vol. 29, s.f., 1364/09/05; AHG, Gi-05, vol. 320, f. 30v-34v, 1370/10/22; AHG, Gi-05, vol. 299, s.f., 1374/05/20; AHG, Gi-06, vol. 63, s.f., 1355/05/28; AHG, Gi-05, vol. 92, f. 74r, 1356/04/13; AHG, Gi-01, vol. 278, f. 39r-v, 1367/02/04; AHG, Gi-05, 320, f. 16r-19v, 1369/06/24; AHG, Gi-05, vol. 270, s.f., 1364/04/20; AHG, Gi-05, vol. 302, s.f., 1372/04/30; AHG, Gi-05, vol. 306, s.f., 1375/01/25; AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1382/03/08; AHG, Gi-05, vol. 410, f. 20r, 1382/06/30; AHG, Gi-01, vol. 362, s.f., 1414/05/05; AHG, Gi-04, vol. 82, s.f., 1422/11/18; AHG, Gi-01, vol. 400, s.f., 1426/12/10; AHG, Gi-04, vol. 203, f. 177r-178v, 1426/05/05; AHG, Gi-08, vol. 47, s.f., 1443/06/30.

ii Filla de Pere Cavalleria de Girona i germana de l'apotecari Nicolau Cavalleria.

iii Filla de Bartomeu Vives, notari de Girona.

iv Filla de Nicolau Hospital, draper de Sant Feliu de Guixols.

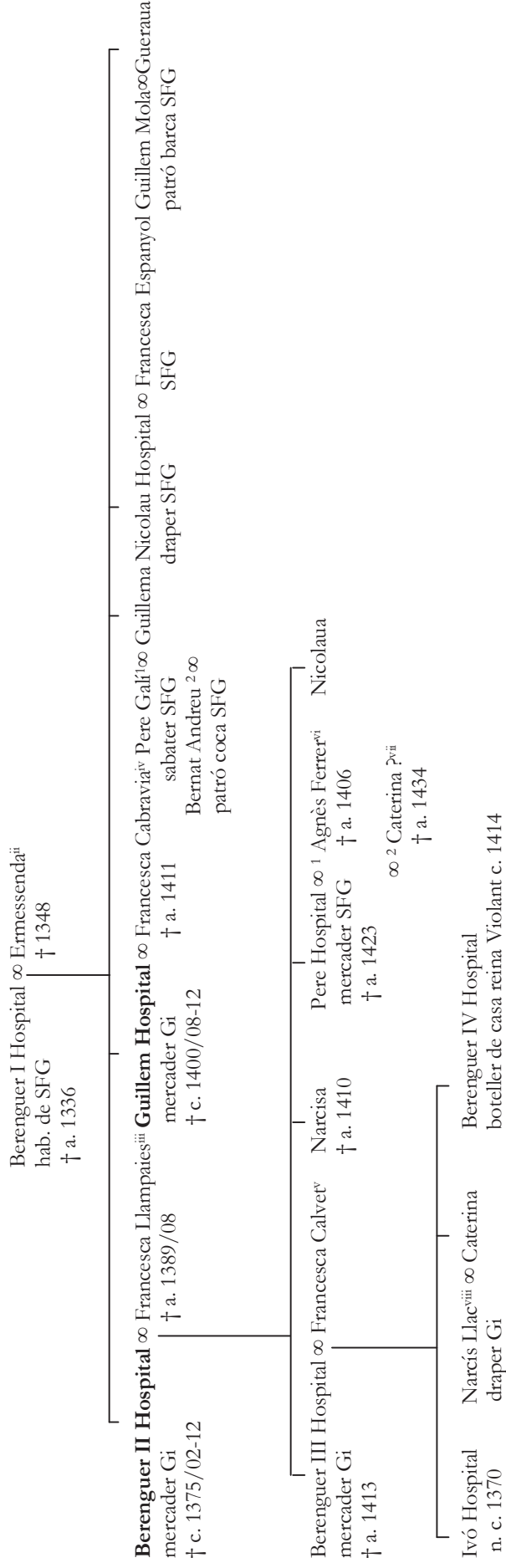
v Filla de Pere Madrenys, al. Baraiot, peixater de Girona.

vi Probablement fill d'un matrimoni anterior, era mare del mercader gironí Nicodem Puig.

vii Filla de Nicolau Salvà de la parròquia de Fomells.

GRÀFIC 23: Arbre genealògic 20: Els Hospital

Hospitalⁱ

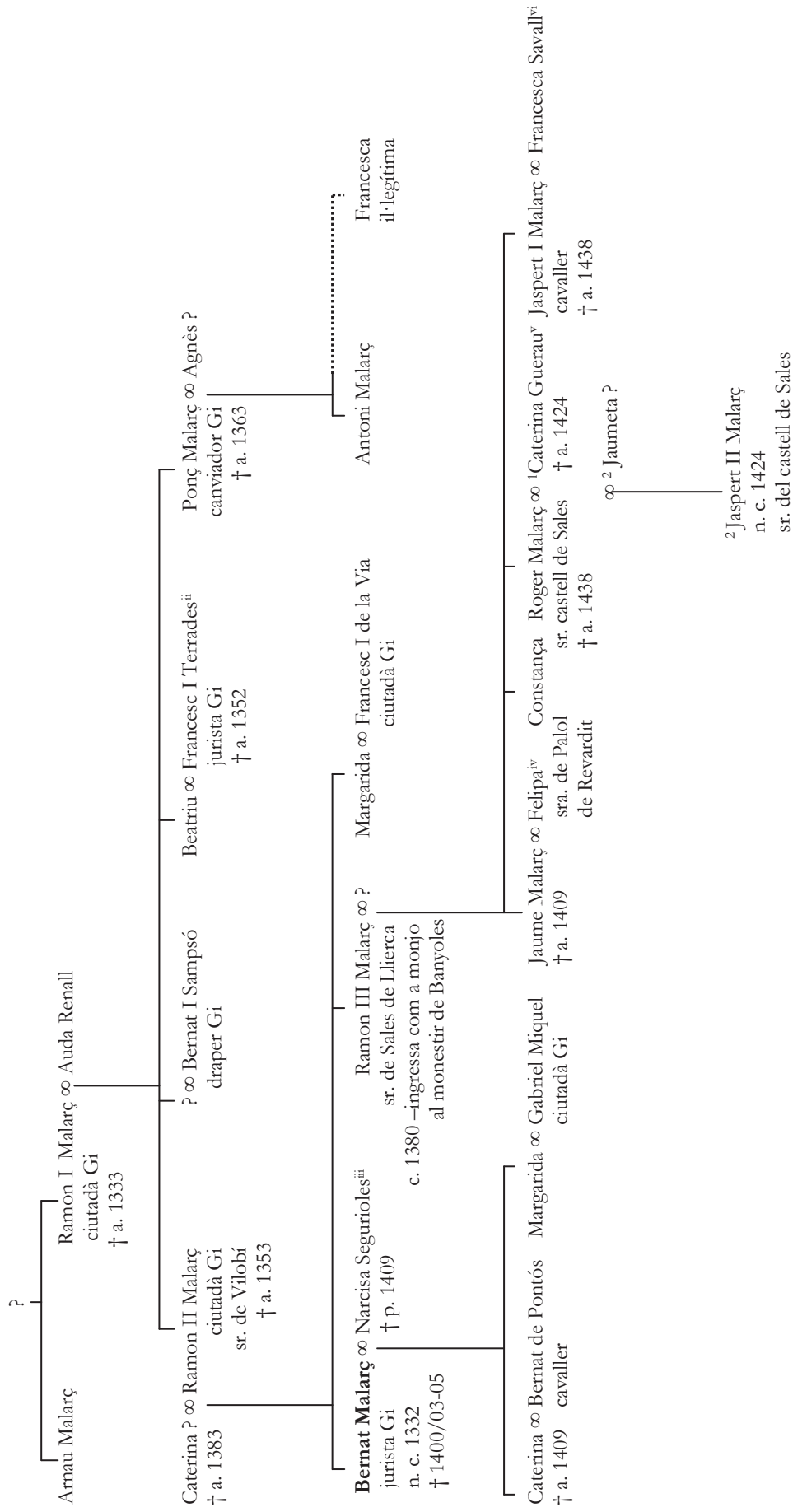
ⁱ Documentació utilitzada: Documentació utilitzada: AHG, Gi-06, vol. 64, s.f., 1355/05/16; AHG, Gi-05, vol. 336, s.f., 1365/11/18; AHG, Gi-01, vol. 96, f. 35v-38r, 1370/11/15; AHG, Gi-01, vol. 81, f. 108r-116r, 1367/01/21; AHG, Gi-05, vol. 86, f. 136v-138r, 1355/08/21; AHG, Gi-07, vol. 53, s.f., 1375/12/08; AHG, Gi-05, vol. 413, s.f., 1385/05/19; AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1383/05/09; AHG, Gi-05, vol. 413, s.f., 1386/02/22; AHG, Gi-09, vol. 16, s.f., 1389/08/16; AHG, Gi-05, vol. 419, f. 11r-v, 1393/03/27; AHG, Gi-10, vol. 36, f. 102v-105v, 1393/08/17; AHG, Gi-09, vol. 21, [quad], f. 60r-v, 1392/09/16; AHG, Gi-09, vol. 24, f. 88v-89r, 1395/03/17; AHG, Gi-06, vol. 93, f. 2r, 1400/12/23; AHG, Gi-10, vol. 51, s.f., 1406/12/15; AHG, Gi-01, vol. 333 bis, f. 124v, 1406/12/10; AHG, Gi-06, vol. 123, s.f., 1410/12/10; AHG, Gi-06, vol. 123, s.f., 1411/03/03; AHG, Gi-06, vol. 133, s.f., 1413/09/28; AHG, Gi-07, vol. 80, s.f., 1415/06/12; AHG, Gi-11, vol. 42, s.f., 1419/03/11; AHG, Gi-09, vol. 43, s.f., 1423/09/14; AHG, Gi-09, vol. 56, s.f., 1420/09/24; AHG, Gi-07, vol. 90, s.f., 1434/03/16

ⁱⁱ Agraixo aquesta dada, així com les corresponents a les filles de Berenguer I que es casen amb habitants de la vila de Sant Feliu de Guíxols, a Pere Orti Gost. Potser també es tracta d'un avantpassat de la família que ens ocupa un Guillem Hospital nadiu de la parròquia de Parlavà que, pels volts de 1330, ostentava la ciutadania gironina.

-
- iii Filla del draper gironí Bernat Llampàies.
 - iv Filla de Ramon Cabravia, camisser de Girona.
 - v Filla del ciutadà de Girona Ramon II Calvet.
 - vi Filla del mercader de Girona Pere II Ferrer.
 - vii Desconeixem qui eren els seus pares, tot i que havia estat casada en primeres nocces amb Arnau Campllong, al. Sous, de Sant Feliu de Guíxols.
 - viii Fill del draper gironí Bernat Llac.

GRÀFIC 24: Arbre genealògic 21: Els Malarç

Malarçⁱ

i Documentació utilitzada: C. GUILLERÉ, *Girona al segle XIV* ..., vol. II, p. 319, 321; Arxiu Ducal de Medinaceli, Empúries, 1862, 1318/04/17 (agraeix aquesta referència a Josep Maria Gironella); AHG, Gi-05, vol. 67, f. 110r-111r (1353/02/10), 111r-115r (1353/08/04); AHG, Gi-05, vol. 70, f. 51r-v, 1352/10/03; AHG, Gi-01, vol. 121, f. 64r-65v, 1379/10/15; AHG, Gi-05, vol. 86, f. 27v-31v, 1355/07/17; AHG, Gi-05, vol. 333, s.f., 1362/11/09; AHG, Gi-05, vol. 331, s.f., 1363/02/14; AHG, Gi-05, vol. 266, s.f., 1363/06/06; AHG, Girona-05, 15, f. 118r 1357/11/30; AHG, Gi-05, vol. 98, f. 13r, 1357/07/27; AHG, Gi-07, vol. 16, s.f., 1376/09/25; AHG, Gi-07, vol. 17, s.f., 1378/03/14; AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1383/06/15; AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1384/05/16; AHG, Gi-05, vol. 413, s.f., 1384/10/05; AHG, Gi-01, vol. 130, f. 89v-91r, 1383/09/01; AHG, Gi-09, vol. 11, s.f., 1387/06/05; AHG, Gi-09, vol. 26, f. 40v, 1396/04/13; AHG, Gi-10, vol. 41, f. 138r-v: 1399/02/16; AHG, Gi-07, vol. 74, s.f., 1401/11/29; AHG, Gi-01, vol. 260, f. 125r-v, 1400/08/16; AHG, Gi-10, vol. 43, f. 51v-54v, 1400/03/13; AHG, Gi-10, vol. 43, f. 57r-59r, 1400/03/07; AHG, Gi-10, vol. 46, s.f., 1403/09/27; AHG, Gi-01, vol. 354, s.f., vol. 44, f. 36r, 1400/09/29; AHG, Gi-10, vol. 45, f. 19r-v, 1401/07/03; AHG, Gi-06, vol. 93, s.f., 1402/03/01; AHG, Gi-10, vol. 46, s.f., 1403/09/27; AHG, Gi-01, vol. 354, s.f., 1413/03/24; AHG, Gi-01, vol. 376/377, s.f., 1419/03/14; AHG, Gi-01, vol. 392/393, s.f., 1435/11/14; AHG, Gi-01, vol. 416, s.f., 1438/01/21; AHG, Gi-01, vol. 416, s.f., 1438/02/15; AHG, Gi-01, vol. 421, s.f., 1440/04/09.

ii És molt probable que Francesc I Terrades es tornés a casar amb una dona homònima, filla de Berenguer Gornall.

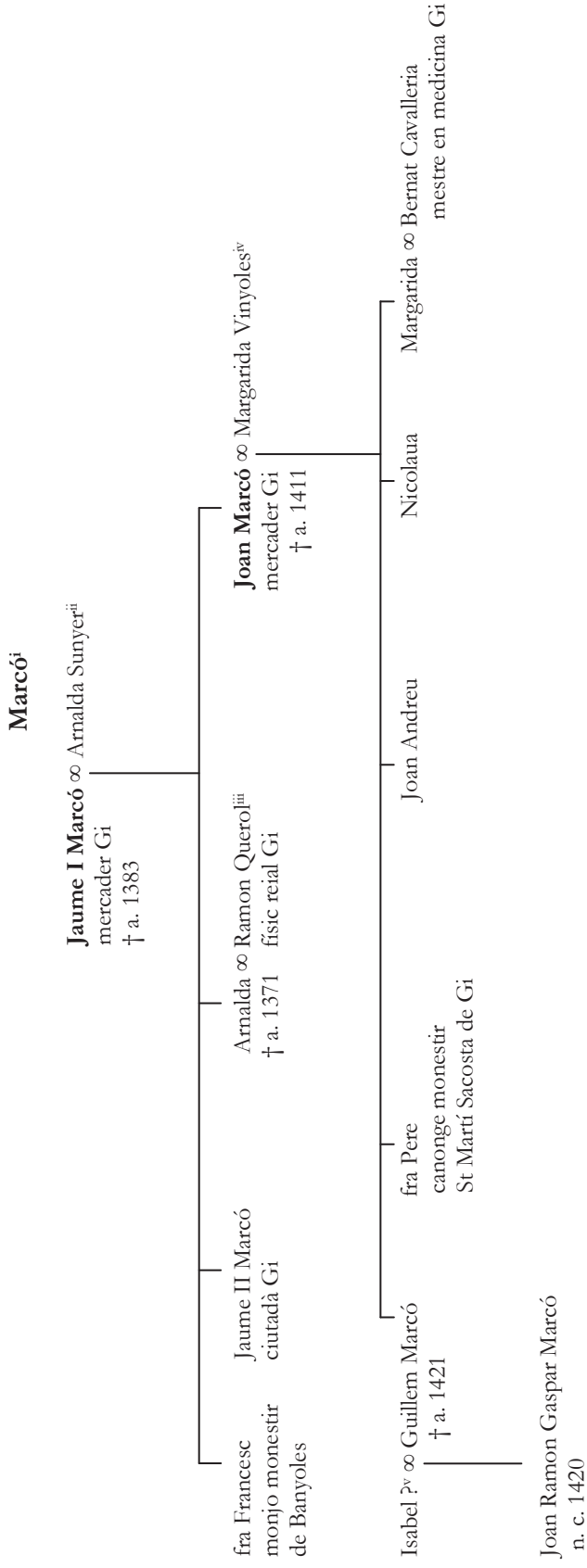
iii Filla del mercader gironí Ferrer de Segurióles.

iv Era vídua de Guillem, senyor de Palol de Revardit i d'aquest primer matrimoni havien tingut una filla, Mondina, que maridà amb Bernat Prat, donzell de Besalú.

v Filla del doctor en lleis gironí Joan Guerau.

vi Filla de Ramon Savall de Camprodon.

GRÀFIC 25: Arbre genealògic 22: Els Marcó

ⁱ Documentació utilitzada: Documentació utilitzada: AHG, Gi-07, vol. 42, f. 88r-v, 1371/06/03; AHG, Gi-07, vol. 47, s.f., 1374/07/14; AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1383/02/20; AHG, Gi-07, vol. 58, s.f., 1385/01/03; AHG, Gi-09, vol. 25, f. 212v-213v, 1396/10/19; AHG, Gi-09, vol. 26, f. 9r, 1396/02/01; AHG, Gi-04, vol. 67, s.f., 1414/07/06; AHG, Gi-06, vol. 98, s.f., 1403/03/28; AHG, Gi-06, vol. 123, s.f., 1411/02/05; AHG, Gi-06, vol. 124, s.f., 1412/01/15; AHG, Gi-10, vol. 57, s.f., 1415/11/16; AHG, Gi-05, vol. 456, s.f., 1421/02/15; AHG, Gi-11, vol. 47, s.f., 1435/05/24.

ⁱⁱ Probablement filla del patrici Guillem I Sunyer i, així doncs, germana de Guillem II Sunyer, entre d'altres.

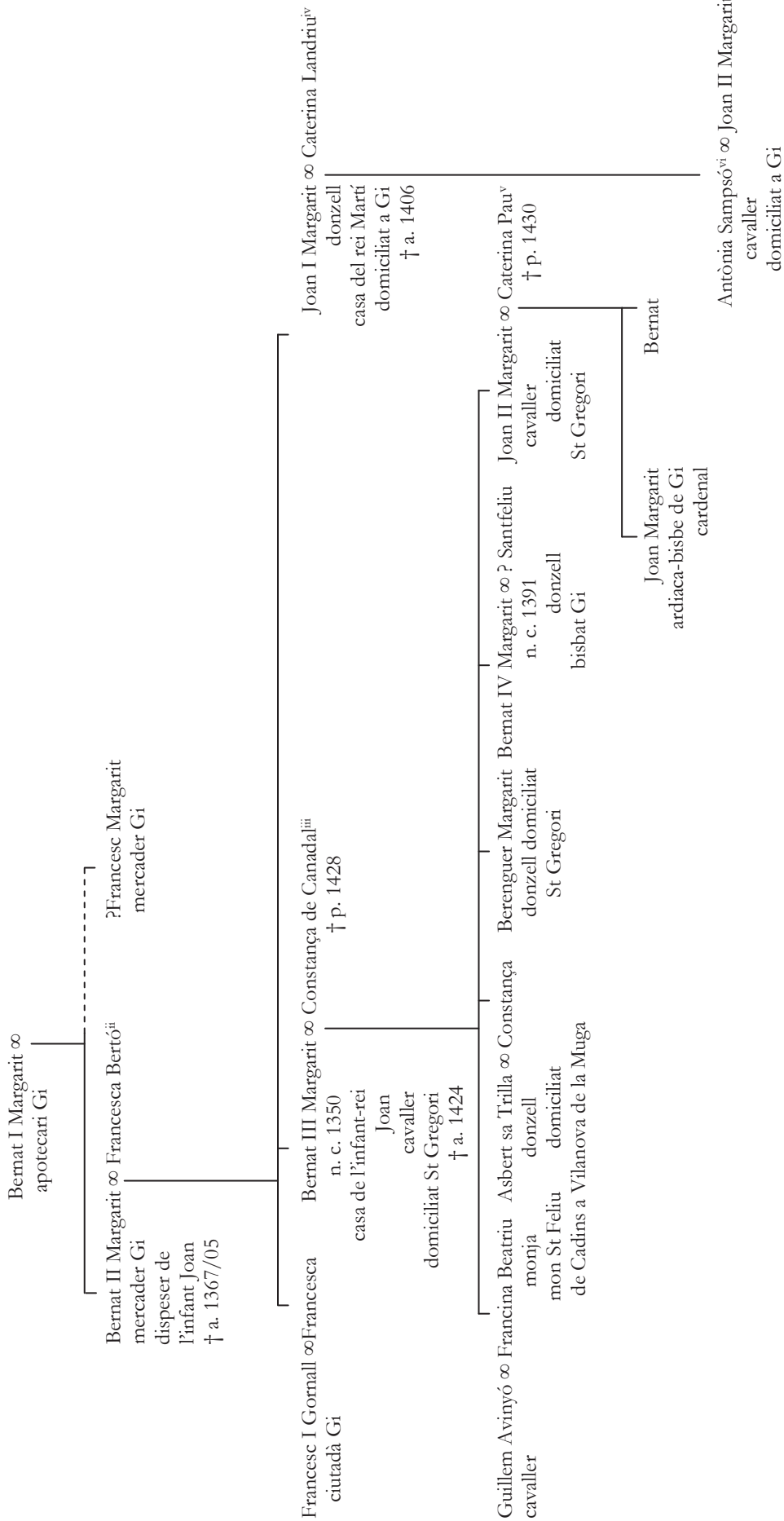
ⁱⁱⁱ Una vegada morta Arnalda, es casà en segones noces amb Caterina Trullàs, filla del mercader Miquel Trullàs.

^{iv} Filla del jurista gironí Guillem I Vinyoles.

^v N'ignorem l'ascendència. Després de la mort de Guillem Marcó, es casà en segones noces amb Felip de Monells, donzell domiciliat a la ciutat de Girona.

GRÀFIC 26: Arbre genealògic 23: Els Margarit

Margarit

ⁱ Documentació utilitzada: AHG, Gi-05, vol. 7, f. 69v, 1327/05/04; AHG, Gi-05, vol. 9, f. 19v, 1330/06/14; AHG, Gi-06, vol. 31, s.f., 1342/11/11; AHG, Gi-06, vol. 72, s.f., 1359/05/11; ACA, RP, MR, reg. 565; ACA, RP, MR, reg. 577; AHG, Gi-05, vol. 335, s.f., 1363/09/30; Guilleré, vol. II, p. 439; AHG, Gi-03, vol. 10, f.18r, 1367/05/31; AHG, Gi-01, vol. 190, f. 28v-30r, 1371/08/11; ACA, C, 1684, f. 66r-67r, 1377/10/12, Girona; AHG, Gi-05, vol. 323, s.f., 1369/12/19; ACA, C, reg. 1262, f. 69r, 1378/05/07, Barcelona; AHG, Gi-02, vol. 52, f. 85r-v, 1388/11/06; AHG, Gi-11, vol. 9, s.f., 1389/02/08; AHG, Gi-05, vol. 433, f. 132v, 1391/04/20; AHG, Gi-05, vol. 433, f. 78r-v, 1391/03/10; AHG, Gi-11, vol. 25, s.f., quad 1391, 1391/06/10; AHG, Gi-11, vol. 18, f. 6r-v, 1398/07/16; AHG, Gi-11, vol. 18, f. 6r-v, 1398/06/24; AHG, Gi-06, vol. 90, f. 127v, 1400/07/09; AHG, Gi-11, vol. 25, s.f., 1406/03/08; AHG, Gi-11, vol. 25, s.f., 1406/03/24; AHG, Gi-01, vol. 354, s.f., 1413/10/05; AHG, Gi-01, vol. 362, s.f., 1414/12/25; AHG, Gi-11, vol. 42, s.f., 1419/04/17; AHG, Gi-03, vol. 73, f. 199r-201r, 1424/06/12; AHG, Gi-07, vol. 87, s.f., 1425/05/31; AHG, Gi-07, vol. 87, s.f., 1425/08/26; AHG, Gi-07, vol. 87, s.f., 1425/11/03; AHG, Gi-01, vol. 402, s.f., 1428/11/02; AHG, Gi-01, vol. 404, s.f., 1429/08/10; AHG, Gi-07, vol. 88, s.f., 1428/10/20; AHG, Gi-04, vol. 100, s.f., 1429/05/27; AHG, Gi-07, vol. 88, s.f., 1429/05/30; AHG, Gi-04, vol. 103, s.f., 1430/07/03; AHG, Gi-08, vol. 47, s.f., 1430/10/27; AHG, Gi-07, vol. 89, s.f., 1431/11/15; AHG, Gi-01, vol. 411, s.f., 1432/03/29; AHG, Gi-02, vol. 172, f. 108v, 1433/02/03; AHG, Gi-02, vol. 196, f. 173r-v, 1439/10/24; AHG, Gi-07, vol. 93, s.f., 1441/11/24; AHG, Gi-02, vol. 201, f. 92v, 1441/12/21; AHG, Gi-07, vol. 94, s.f., 1443/07/30; AHG, Gi-04, vol. 169, s.f., 1443/06/07; AHG, Gi-04, vol. 204, f. 102v-103v, 1447/02/05, f. 107r-108r, 1452/04/04.

ⁱⁱ Filla de Bonanat Bertó, ciutadà de Girona. Havia estat casada amb Francesc Tortosa de Queixàs, draper de Girona, i hi havia tingut un fill, Joan Tortosa de Queixàs.

ⁱⁱⁱ Probablement era germana del donzell Pere de Canadal.

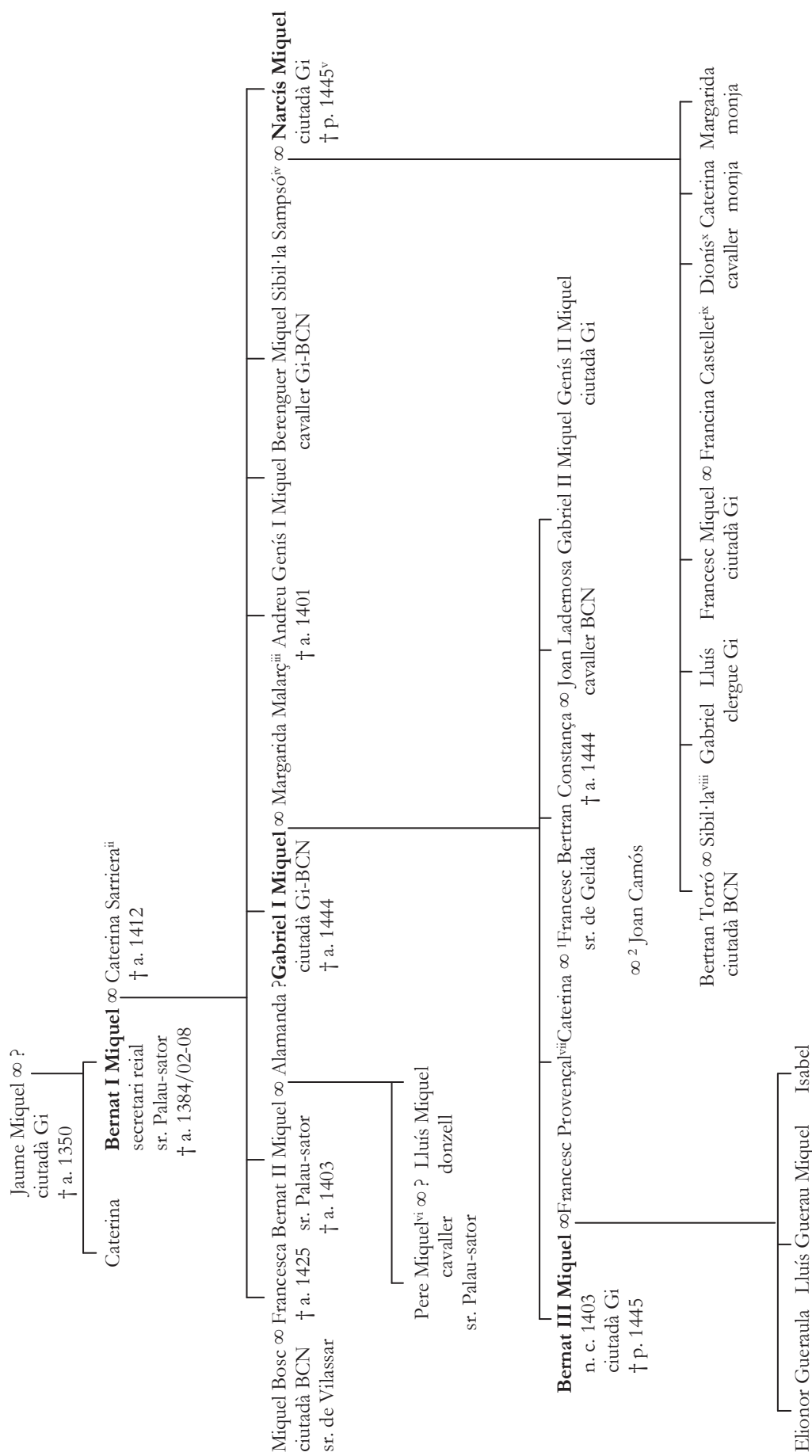
^{iv} Filla d'en Landriu, mercader de Camprodon. Havia estat casada amb Miquel Santmartí, donzell, de qui havia tingut una filla, Francesca, que es convertí amb germanastre de Joan II Margarit. Francesca mariada amb Francesc III Santecloni, ciutadà de Girona.

^v És germana de Joan de Pau, cavaller.

^{vi} Filla de Ramon I Sampsó, ciutadà de Girona.

GRÀFIC 27: Arbre genealògic 24: Els Miquel

Miquel†

i Documentació utilitzada: AHG, Gi-05, vol. 59, f. 45r-v, 1350/23/04; AHG, Gi-05, vol. 63, f. 143r-144r, 1351/09/06; AHG, Gi-05, 275, s.f., 1365/07/24; AHG, Gi-05, vol. 413, s.f., 1384/08/31; AHG, Gi-05, vol. 413, s.f., 1384/09/05; AHG, Gi-05, vol. 413, s.f., 1385/06/17; AHG, Gi-10, vol. 41, f. 69r-70r, 1398/11/19; AHG, Gi-05, vol. 442, f. 39r-40r, 1395/04/14; AHG, Gi-05, vol. 445, f. 2v, 1395/09/26; AHG, Gi-11, vol. 22, s.f., 1402/08/25; AHG, Gi-11, vol. 22, s.f., 1402/09/19; AHG, Gi-11, vol. 23, s.f., 1401/12/29; AHG, Gi-11, vol. 23, s.f., 1402/01/30; AHG, Gi-11, vol. 24, s.f., 1403/03/09; AHG, Girona-01, vol. 333, s.f., 1406/07/17; AHG, Gi-11, vol. 34, s.f., 1410/04/21; AHG, Gi-01, vol. 350, s.f., 1412/02/06; AHG, Gi-01, vol. 354, s.f., 1413/08/12; AHG, Girona-01, vol. 357, s.f., 1413/11/14; AHG, Gi-05, vol. 453, s.f., 1419/06/06; AHG, Gi-01, vol. 375, s.f., 1418/06/30; AHG, Gi-01, vol. 391, s.f., 1423/04/15; AHG, Gi-01, vol. 391, s.f., 1423/04/14; AHG, Gi-01, vol. 391, s.f., 1423/06/25; AHG, Gi-01, vol. 396, s.f., 1425/11/25; AHG, Gi-01, vol. 398, s.f., 1425/05/24; AHG, Gi-01, vol. 399, s.f., 1426/01/03; AHG, Gi-01, vol. 404, s.f., 1429/06/07; AHG, Gi-07, vol. 90, s.f., 1434/03/02; AHG, Gi-07, vol. 91, s.f., 1436/11/14; AHG, Gi-07, vol. 91, s.f., 1436/11/17; AHG, Gi-02, vol. 251c, f. 403r-404r, 1438/03/20; AHG, Gi-01, vol. 416, s.f., 1437/11/09; AHG, Gi-01, vol. 421, s.f., 1439/07/15; AHG, Gi-01, vol. 421, s.f., 1439/07/23; AHG, Gi-02, vol. 194, f. 115r-117v, 1439/01/13; AHG, Gi-01, vol. 422, s.f., 1442/10/01; AHG, Gi-01, vol. 426, s.f., 1444/09/12; AHG, Gi-01, vol. 426, s.f., 1445/07/05.

ii Filla de mestre Bernat I Sarrera, cirurgià reial i ciutadà de Girona.

iii Filla del jurista gironí Bernat Malarç.

iv Filla del ciutadà gironí Bernat II Sampsó.

v Segons C. Batlle, morí l'any 1461, mentre que la seva esposa Sibila dos anys més tard: C. BATLLE GALLART, «Una família barcelonesa...», p. 205.

vi D'una esposa desconeguda, documentem que tingué un fill anomenat Bernat.

vii Filla de Jaume Provençal, mercader assentat entre Girona i Sant Feliu de Guixols.

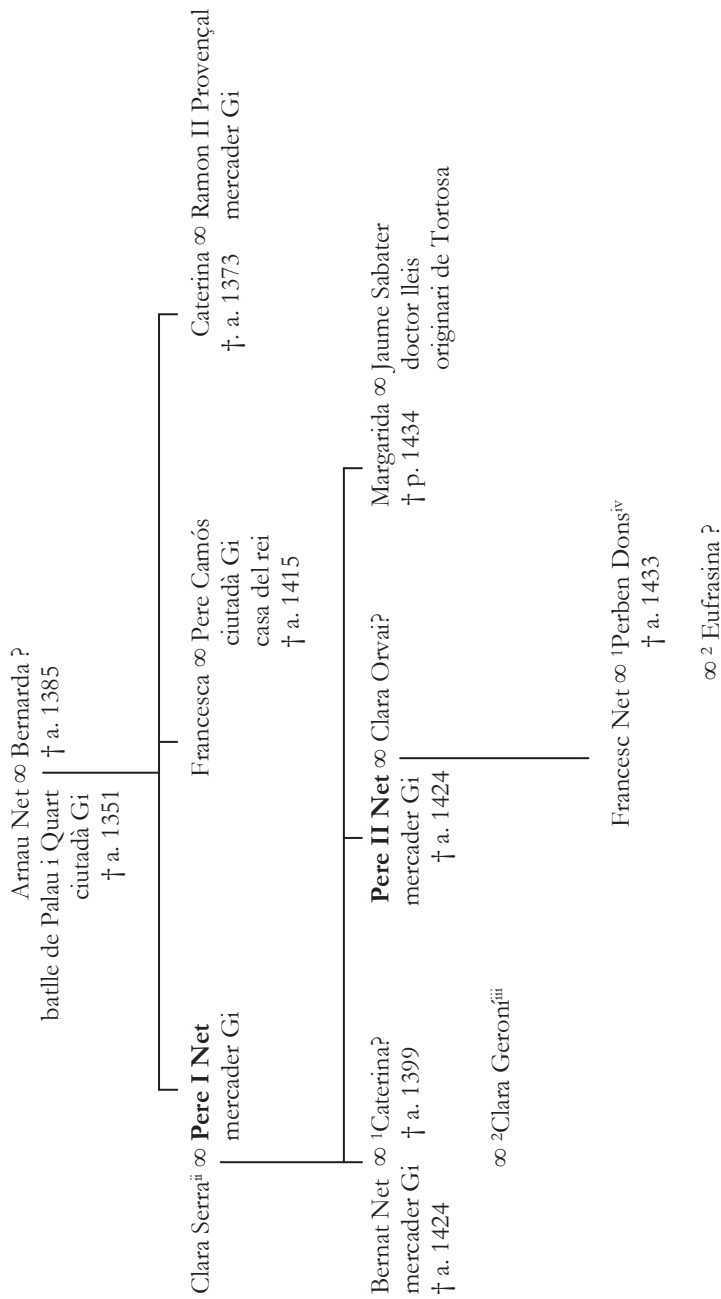
viii Documentat per C. Batlle: C. BATLLE GALLART, «Una família barcelonesa...», p. 205.

ix Filla de Joan Castellet, cavaller domiciliat a la parròquia de Sant Llorenç de Maçanet de la Selva.

x Documentat per C. Batlle: C. BATLLE GALLART, «Una família barcelonesa...», p. 205. I segons la mateixa autora adoptà el cognom Torró del seu cunyat Bertran Torró abandonant així la carrera eclesiàstica que havia iniciat. Maridà l'any 1479 amb Francina Ros, descendent d'una família de ciutadans homrats.

GRÀFIC 28: Arbre genealògic 25: Els Net

Netⁱ

i Documentació utilitzada: AHG, Gi-06, vol. 53, s.f., 1351/05/30; AHG, Gi-05, vol. 330, s.f., 1363/03/10; AHG, Gi-02, vol. 47, f. 229v, 1385/12/05; AHG, Gi-02, vol. 60, f. 120v-121r, 1392/02/03; AHG, Gi-06, vol. 105, s.f., 1405/02/12; AHG, Gi-02, vol. 100, f. 20r, 1406/04/02; AHG, Gi-06, vol. 156, s.f., 1424/11/23; AHG, Gi-01, vol. 391, s.f., 1424/07/11; AHG, Gi-04, vol. 104, s.f., 1430/12/09; AHG, Gi-08, vol. 29, s.f., 1433/06/05; AHG, Gi-02, vol. 251c, f. 303v-305r, 1434/02/23.

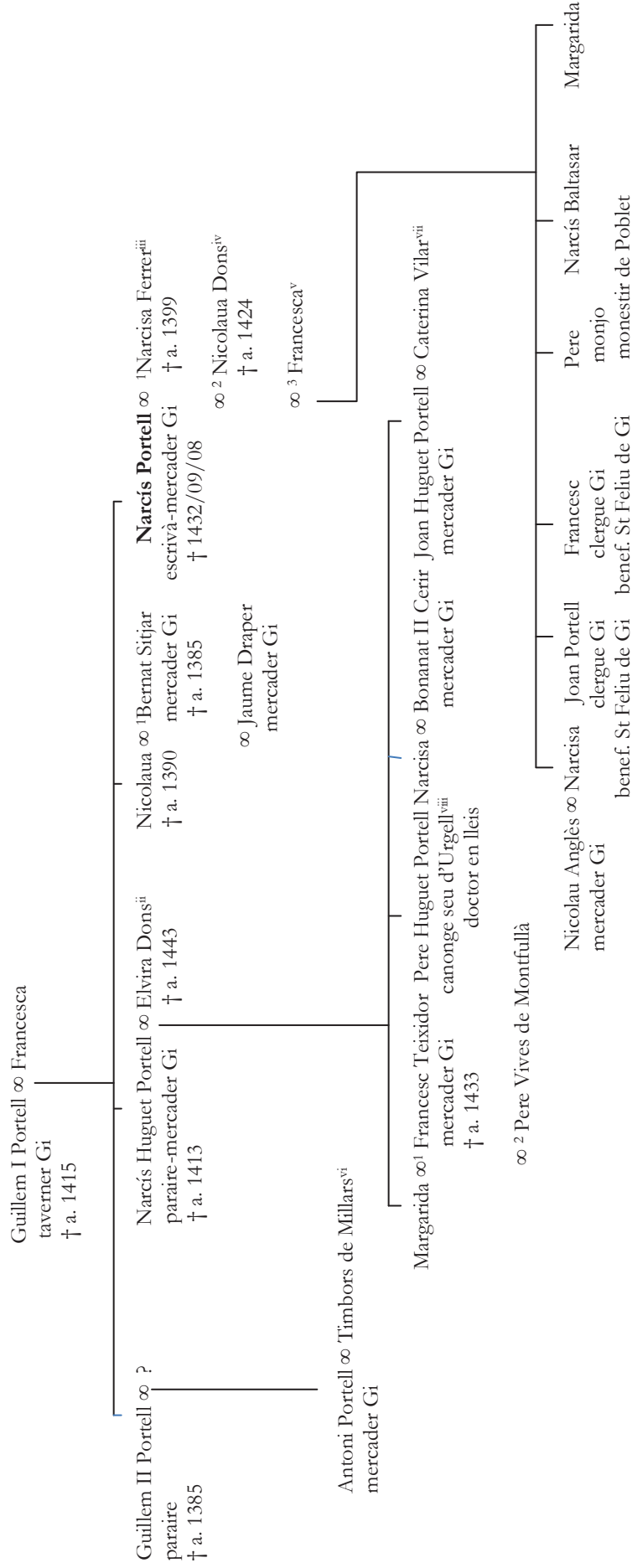
ii Filla del notari gironí Pere Serra.

iii Filla de Bernat I Geroní, mercader de Girona.

iv Filla de Pere de Dons, doctor en lleis de Girona.

GRÀFIC 29: Arbre genealògic 26: Els Portell

Portelli

ⁱ Documentació utilitzada: AHG, Gi-01, vol. 197, f. 62r-v, 1374/03/29; AHG, Gi-05, vol. 407, s.f., 1378/09/11; AHG, Gi-05, vol. 413, s.f., 1385/05/19; AHG, Gi-05, vol. 413, s.f., 1385/09/22; AHG, Gi-05, vol. 432, s.f., 1390/07/22; AHG, Gi-05, vol. 432, s.f., 1390/07/27; AHG, Gi-10, vol. 40, f. 94v-95r, 1399/11/28; AHG, Gi-11, vol. 20, f. 40r-v, 1400/02/24; AHG, Gi-01, vol. 261, f. 35r-36r, 1400/12/29; AHG, Gi-11, vol. 27, s.f., 1405/02/27; AHG, Gi-11, vol. 29, s.f., 1407/04/23; AHG, Gi-10, vol. 52, s.f., 1408/05/29; AHG, Gi-06, vol. 118, s.f., 1408/10/11; AHG, Gi-11, vol. 34, s.f., 1410/05/15; AHG, Gi-10, vol. 54, s.f., 1411/05/0; AHG, Gi-02, vol. 114, f. 137r-v, 1412/01/31; AHG, Gi-10, vol. 57, s.f., 1411/12/29; AHG, Gi-01, vol. 354, s.f., 1413/08/24; AHG, Gi-06, vol. 133, s.f., 1413/11/22; AHG, Gi-01, vol. 369, f. 28r-v, 1416/07/26; AHG, Gi-01, vol. 370, f.

132r-136v, 1417/08/26; AHG, Gi-06, vol. 145, s.f., 1417/11/25; AHG, Gi-01, vol. 387, s.f., 1421/11/28; AHG, Gi-06, vol. 178, s.f., 1421/02/08; AHG, Gi-10, vol. 67, s.f., 1421/02/20; AHG, Gi-01, vol. 385, s.f., 1422/01/22; AHG, Gi-01, vol. 385, s.f., 1422/05/12; AHG, Gi-08, vol. 6, s.f., 1422/07/14; AHG, Gi-01, vol. 391, s.f., 1423/05/19; AHG, Gi-01, vol. 391, s.f., 1424/01/28; AHG, Gi-06, vol. 156, s.f., 1424/07/10; AHG, Gi-10, vol. 71, s.f., 1424/08/11; AHG, Gi-10, vol. 71, s.f., 1424/12/12; AHG, Gi-10, vol. 74, s.f., 1426/04/11; AHG, Gi-01, vol. 399, s.f., 1426/05/13; AHG, Gi-01, vol. 404, s.f., 1429/09/19; AHG, Gi-08, vol. 29, s.f., 1432/08/30; AHG, Gi-02, vol. 175, f. 77r, 1433/08/24; AHG, Gi-01, vol. 416, s.f., 1437/11/06; AHG, Gi-02, vol. 200, f. 94r, 1441/01/16; AHG, Gi-02, vol. 251a, f. 226r-227r, 1443/07/28; AHG, Gi-05, vol. 468, s.f., 1444/03/28.

ⁱⁱ Filla del notari gironí Guillem de Dons.

ⁱⁱⁱ Filla de Pere Ferrer, pare de Girona.

^{iv} Filla del notari gironí Guillem de Dons.

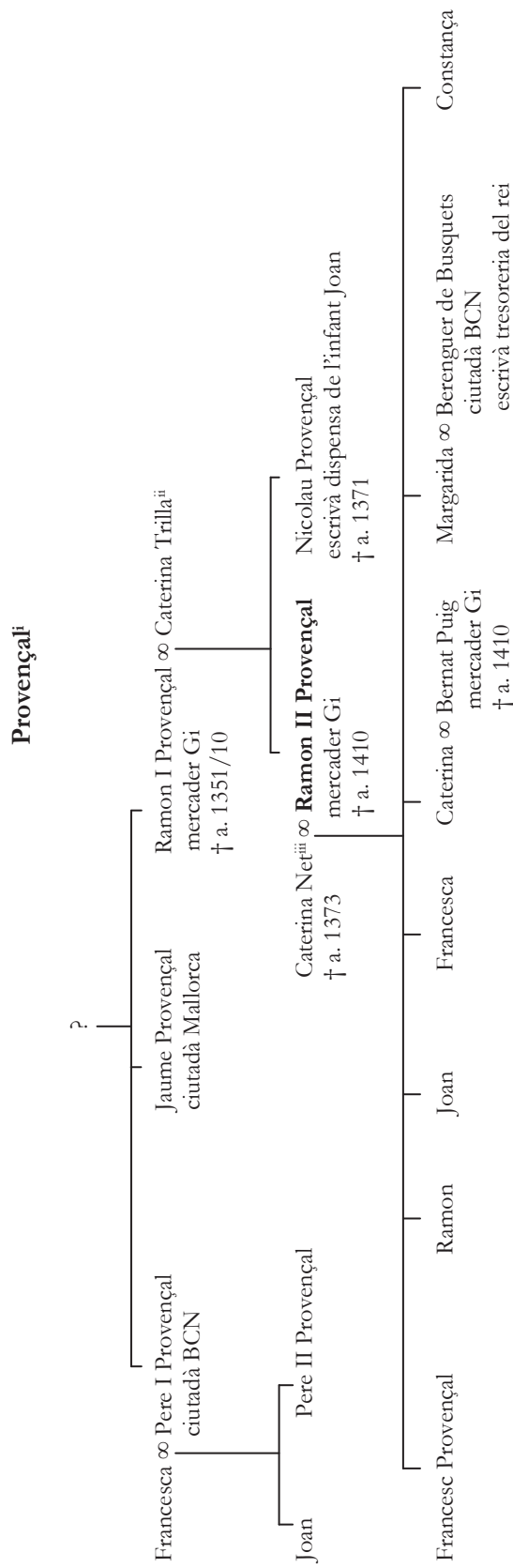
^v Només sabem que havia estat casada amb Jaume Pinyana, escrivà de Girona.

^{vi} Filla del donzell Pere de Millars.

^{vii} Filla de l'especier de Girona Miquel II Vilàr.

^{viii} L'any 1416 el documentem com a regent de l'*studium* de Tolosa.

GRÀFIC 30: Arbre genealògic 27: Els Provençal

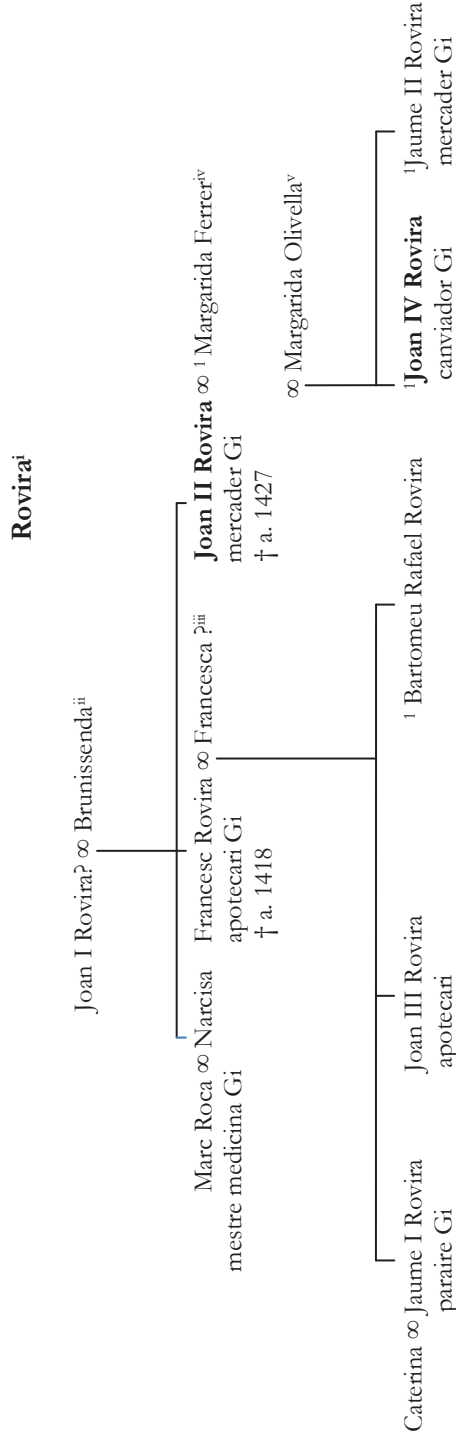

ⁱ Documentació utilitzada: AHG, Gi-06, vol. 52, s.f., 1351/10/19; AHG, Gi-04, vol. 42, f. 19r-v, 1358/04/17; AHG, Gi-05, vol. 330, s.f., 1363/04/12; AHG, Gi-10, vol. 12, s.f., 1365/05/08; AHG, Gi-07, vol. 12, f. 26v, 1373/01/10; AHG, Gi-05, vol. 340, s.f., 1367/10/12; AHG, Gi-02, vol. 11, f. 49r-50v, 1371/10/04; AHG, Gi-02, vol. 11, f. 53r-v, 1371/10/09; AHG, Gi-02, vol. 9, f. 19v-21r, 1370/08/30; AHG, Gi-09, vol. 11, s.f., 1387/01/10; AHG, Gi-02, vol. 52, f. 150r-v, 1389/01/29.

ⁱⁱ Filla del mercader gironí Pere I Trilla.

ⁱⁱⁱ Filla del ciutadà de Girona Arnau Net.

GRÀFIC 31: Arbre genealògic 28: Els Rovira

ⁱ Documentació utilitzada: AHG, Gi-02, vol. 65, f. 144r-v, 1395/01/10; AHG, Gi-06, vol. 86, f. 17v, 1397/04/14; AHG, Gi-06, vol. 99, s.f., 1403/01/25; AHG, Gi-01, vol. 333 bis, f. 5v, 1406/02/15; AHG, Gi-01, vol. 342, f. 17r, 1409/12/23; AHG, Gi-11, vol. 43, s.f., 1414/03/16; AHG, Gi-07, vol. 83, s.f., 1418/09/06; AHG, Gi-04, vol. 61, f. 108v-112r, 1421/11/01; AHG, Gi-01, vol. 385, s.f., 1422/10/16; AHG, Gi-04, vol. 61, f. 169r-170r, 1428/08/12; AHG, Gi-08, vol. 9, s.f., 1426/07/13; AHG, Gi-02, vol. 154, f. 55v-56v, 1427/09/19; AHG, Gi-04, vol. 61, f. 174v-176r, 1428/11/27; AHG, Gi-02, vol. 251a, f. 16r-17v, 1428/02/13; AHG, Gi-10, vol. 76, s.f., 1429/09/03; AHG, Gi-10, vol. 79, s.f., 1431/09/13; AHG, Gi-02, vol. 175, f. 163r-v, 1433/11/30; AHG, Gi-01, vol. 414-415, s.f., 1435/04/30; AHG, Gi-01, vol. 416, s.f., 1438/09/17; AHG, Gi-01, vol. 421, s.f., 1439/07/22; AHG, Gi-02, vol. 207, f. 31r, 1443/07/29.

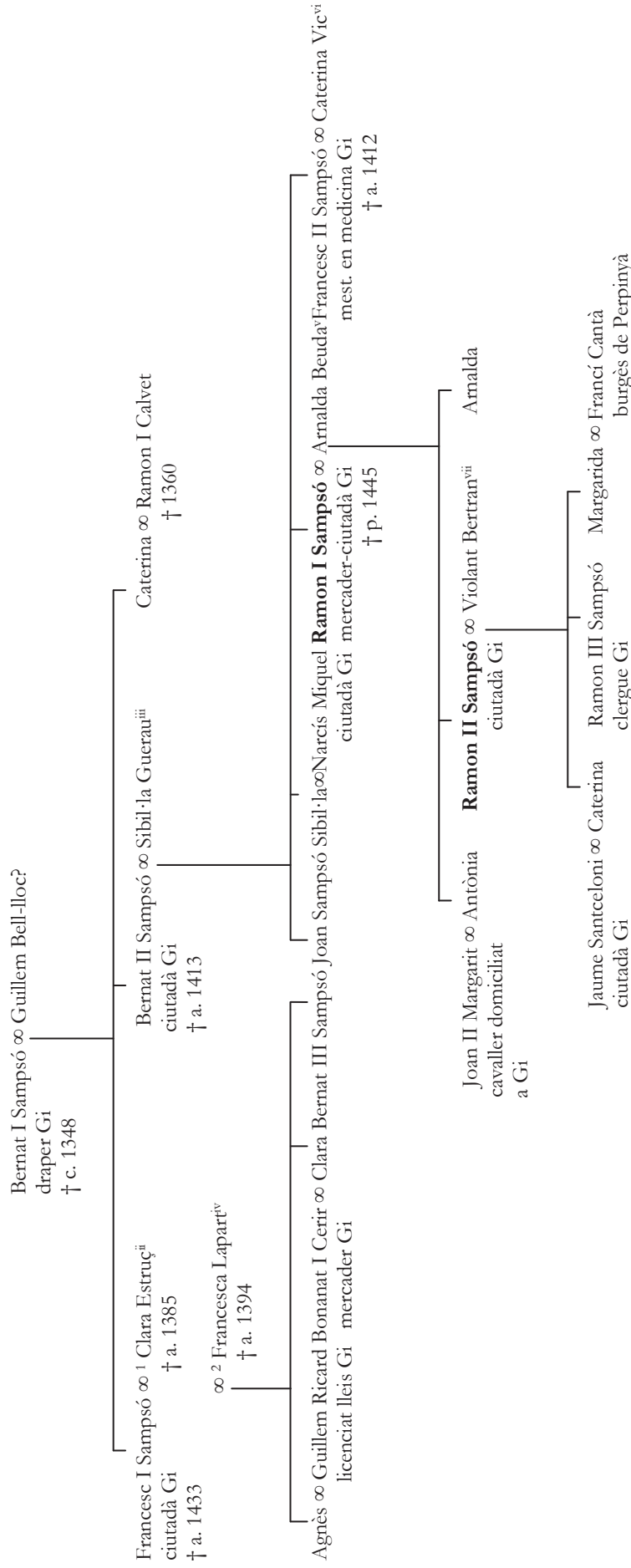
ⁱⁱ Ignorem de qui era filla, però consta que es casà en segones noces amb el taverner de Girona Pere Puig.

ⁱⁱⁱ No sabem de qui era filla, però es casà en segones noces amb el draper Berenguer Cerdà, amb qui tingué una filla.

^{iv} Filla de Jaume Ferrer, paraire de Girona.

^v Filla de Pere Olivella, mercader de Girona. Una vegada mort Joan II Rovira es casà en segones núpcies amb l'apotecari gironí Joan Ribot.

GRÀFIC 32: Arbre genealògic 29: Els Sampsó

Sampsóⁱ

ⁱ Documentació utilitzada: AHG, Gi-03, vol. 1, f. 28r-v, 1349/11/12; AHG, Gi-05, vol. 85, f. 74r-77r, 1355/04/04; AHG, Gi-05, vol. 114, f. 42r-43v, 1360/05/08; AHG, Gi-05, vol. 332, s.f., 1363/04/11; AMGi, I.3.3.1.1., llig. 1, f. 53r, 1363/11/08; AHG, Gi-05, vol. 331, s.f., 1363/02/14; AHG, Gi-05, vol. 326, f. 51v-54r, 1384/06/30; AHG, Gi-05, vol. 413, s.f., 1385/05/10; AHG, Gi-02, vol. 52, f. 122r-v, 1388/12/30; AHG, Gi-09, vol. 14, s.f., 1388/03/17; ADG, Processos medievals, reg. 620 (1390/07/16); AHG, Gi-09, vol. 21, f. 195v, 1393/07/27; AHG, Gi-09, vol. 21, f. 213r-v, 1393/08/20; AHG, Gi-09, vol. 22, f. 12v, 1394/07/20; AHG, Gi-10, vol. 38, f. 24v-25r, 1396/11/17; AHG, Gi-05, vol. 445, f. 3r,

1395/09/27; AHG, Gi-09, vol. 27, f. 15r, 1397/07/09; AHG, Gi-09, vol. 27, f. 86r-88r, 1397/04/06; AMGi, I.3.3.1.1., llig 13, reg. 2, s.f., 1401/01/17; AHG, Gi-10, vol. 57, s.f., 1412/04/17; AHG, Gi-01, vol. 354, s.f., 1413/08/12; AHG, Gi-03, vol. 72, f. 61r-75v, 1420/11/08; AHG, Gi-01, vol. 390, s.f., 1423/01/18; Cat. Pergamins, vol. I, doc. 799 (1424/05/09); AHG, Gi-08, vol. 12, s.f., 1426/11/04; AHG, Gi-10, vol. 74, s.f., 1426/01/08; AHG, Gi-04, vol. 100, s.f., 1429/05/27; AHG, Gi-08, vol. 25, s.f., 1431/06/08; AHG, Gi-02, vol. 172, f. 9r, 1432/10/07; AHG, Gi-07, vol. 90, s.f., 1434/02/08; AHG, Gi-01, vol. 416, s.f., 1436/11/03; AHG, Gi-01, vol. 421, s.f., 1439/10/21; AHG, Gi-01, vol. 422, s.f., 1442/09/24; AHG, Gi-01, vol. 423, s.f., 1443/01/28; AHG, Gi-04, vol. 164, s.f., 1443/01/11; AHG, Gi-01, vol. 426, s.f., 1444/09/29.

ⁱⁱ Filla de Lluís Estruc, ciutadà de Girona.

ⁱⁱⁱ Filla de Ramon Guerau, ciutadà de Girona i germana de Joan Guerau, llicenciat en lleis.

^{iv} Filla del mercader gironí Guillem L'apart.

^v Filla de Francesc Beuda, mercader de Girona.

^{vi} Filla de Martí I Vic, ciutadà de Girona.

^{vii} Filla de Francesc Bertran, cavaller domiciliat a Barcelona i possiblement, doncs, filla també de Caterina Miquel i néta de Gabriel I Miquel, ciutadà de Girona.

i Documentació utilitzada: AHG, Gi-03, vol. 11, f. 44v, 1368/04/27; AHG, Gi-03, vol. 11, f. 54r-v, 1368/05/17; AHG, Gi-01, vol. 78, f. 161r-166v, 1366/06/30; AHG, Gi-05, vol. 412, s.f., 1385/04/23; AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1382/04/09; AHG, Gi-05, vol. 416, f. 143r, 1392/09/30; AHG, Gi-01, vol. 333 bis, f. 22r, 1406/04/10; AHG, Gi-01, vol. 333 bis, f. 71v, 1406/08/27; AHG, Gi-11, vol. 43, s.f., 1420?; AHG, Gi-01, vol. 385, S.f., 1422/06/15; Pergamins, vol. I, doc. 792 (1422/06/10); Pergamins, vol. I, doc. 836 (1432/11/22); AHG, Gi-04, vol. 201, f. 11r-v, 1434/02/25; AHG, Gi-04, vol. 204, f. 79r-82r, 1428/09/02; AHG, Gi-01, vol. 416, s.f., 1438/12/09; AHG, Gi-01, vol. 422, s.f., 1442/07/16; AHG, Gi-04, vol. 162, s.f., 1442/03/13; AHG, Gi-02, vol. 206, f. 14r-v, 1443/06/12; AHG, Gi-04, vol. 204, f. 185v-187v, 1445/03/25; AHG, Gi-04, vol. 204, f. 181v-184r, 1456/12/02.

ii Filla de Narcís I Santdionís, doctor en lleis, ciutadà de Girona.

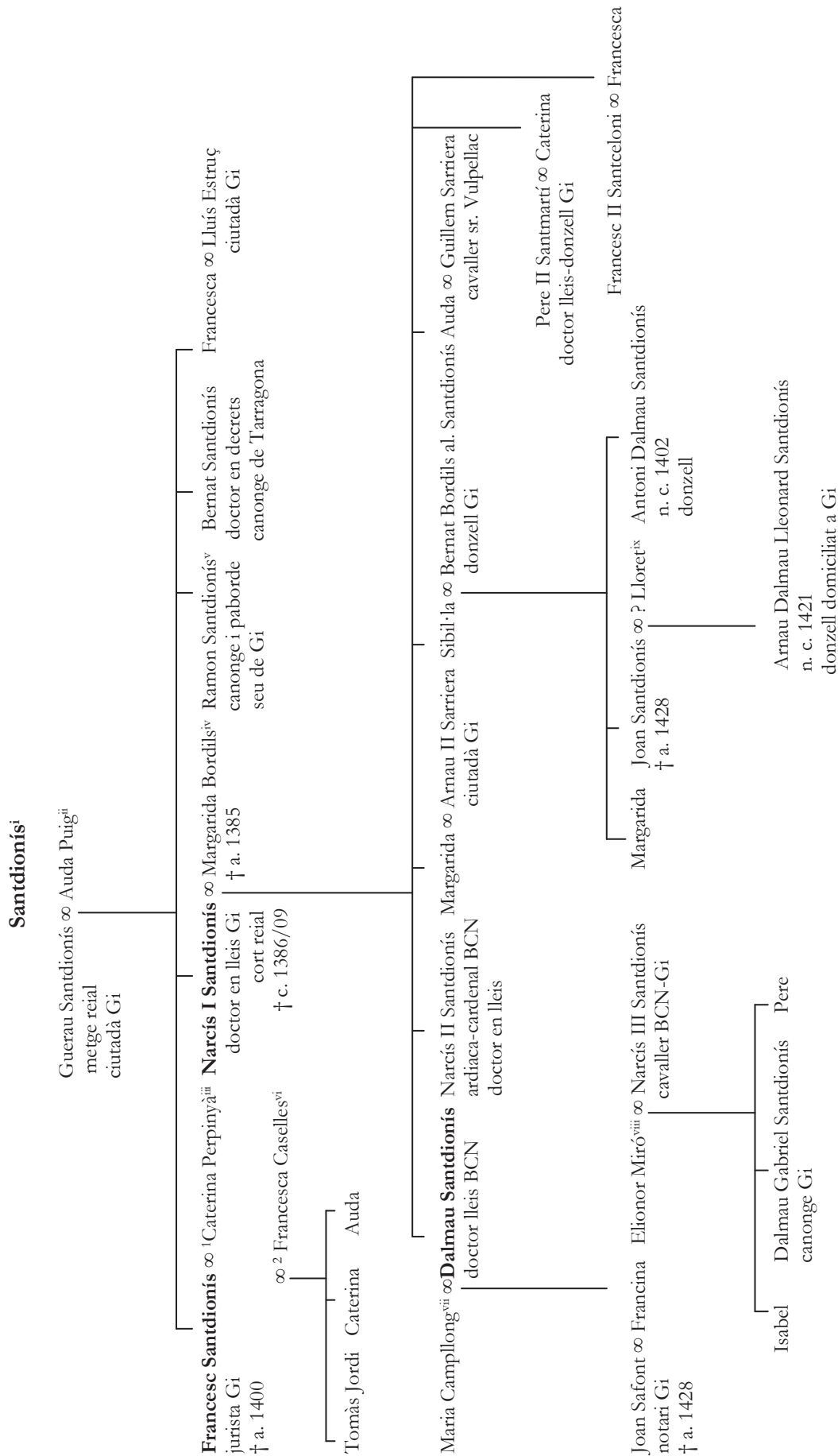
iii Filla de Miquel Santmartí, donzell de Girona.

iv Filla del notari de Girona Pere I Pinós.

v Filla del patrici gironí Antoni Adroer.

vi Filla de Ramon II Sampsó, patrici de Girona.

GRÀFIC 34: Arbre genealògic 31: Els Santdionís

ⁱ Documentació utilitzada: AHG, Gi-01, vol. 174, f. 83v-85v; 1366/05/17; AHG, Gi-02, vol. 9, f. 78r-80v; 1371/05/29; AHG, Gi-09, vol. 3, s.f., 1376/05/20; AHG, Gi-07, vol. 55, s.f., 1377/09/12; AHG, Gi-01, vol. 130, f. 126r, 1383/09/16; AHG, Gi-05, vol. 413, s.f., 1384/08/26; AHG, Gi-05, vol. 422, s.f., 1385/08/01; AHG, Gi-05, vol. 413, s.f., 1386/01/23; AHG, Gi-05, vol. 388, s.f., 1386/09/23; AHG, Gi-09, vol. 15, s.f., 1389/01/05; AHG, Gi-09, vol. 15, s.f., 1389/03/09; AHG, Gi-09, vol. 18, f. 15r-17r, 1390/11/23; AHG, Gi-01, vol. 140, f. 12v, 1391/07/20; AHG, Gi-01, vol. 241, f. 26r-v, 1391/05/19; AHG, Gi-01, vol. 150, f. 66r-68v, 1396/10/15; AHG, Gi-09, vol. 27, f. 22r, 1397/07/22; ADG, Processos medievals, reg. 627 (1398/02/23); AHG, Gi-10, vol. 42, f. 180v-181v, 1400/03/01; AHG, Gi-06, vol. 93, f. 100r, 1401/08/19; AHG, Gi-01, vol. 333 bis, f. 20r-v, 1406/04/03; AHG, Gi-06, vol. 115, s.f., 1407/09/07; AHG, Gi-11, vol. 33, s.f., 1409/01/19; AMGi, I.1.2.1., llig. 8, reg. 4 (llet 1412-14), f. 67r, 1412/12/16; AHG, Gi-01, vol. 354, s.f., 1412/08/13; AHG, Gi-11, vol. 39, s.f., 1414/10/14; AHG, Gi-11, vol. 39, s.f., 1415/10/16; AHG, Gi-01, vol. 369, f. 118r, 1416/09/11; AHG, Gi-11, vol. 42, s.f., 1419/05/08; AHG, Gi-05, vol. 453, s.f., 1419/04/26; AHG, Gi-11, vol. 43, s.f. (folis mal relligats), 1420/10/08; AHG, Gi-10, vol. 65, s.f., 1420/10/10; AHG, Gi-11, vol. 45, s.f., 1421/02/11; AHG, Gi-10, vol. 70, s.f., 1423/12/22; AHG, Gi-01, vol. 391, s.f., 1424/10/10; AHG, Gi-01, vol. 391, s.f., 1424/04/28; AHG, Gi-01, vol. 398, s.f., 1425/06/12; AHG, Gi-01, vol. 402, s.f., 1427/10/30; AHG, Gi-04, vol. 97, s.f., 1428/04/29; AHG, Gi-01, vol. 404, s.f., 1429/07/21; AHG, Gi-04, vol. 103, s.f., 1430/05/20; AHG, Gi-04, vol. 111, s.f., 1431/05/03; AHG, Gi-08, vol. 29, s.f., 1432/06/31; AHG, Gi-10, vol. 81, s.f., 1433/04/22; AHG, Gi-10, vol. 87, s.f., 1436/08/25; AHG, Gi-01, vol. 412, s.f., 1433/10/03; AHG, Gi-01, vol. 416, s.f., 1438/01/07; AHG, Gi-04, vol. 162, s.f., 1442/02/14; AHG, Gi-04, vol. 171, f. 257r-261v, 1450/09/28.

ⁱⁱ Filla de Dalmau Puig de Girona.

ⁱⁱⁱ Filla d'Arnau Perpinyà, mercader de Girona.

^{iv} Filla de Bernat Bordils, doctor en lleis de Girona.

^v Té una filla il·legítima anomenada Francesca.

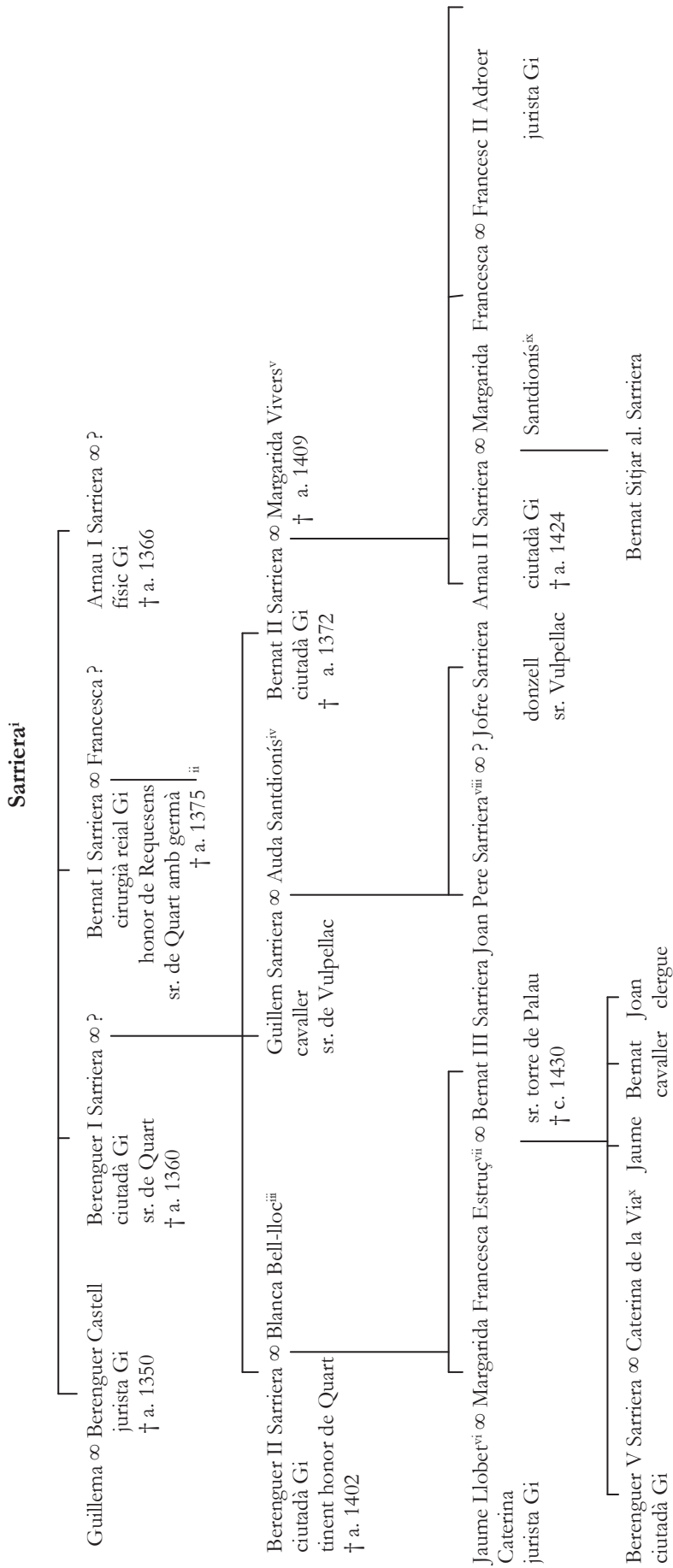
^{vi} Filla del jurista groní Galceran Caselles.

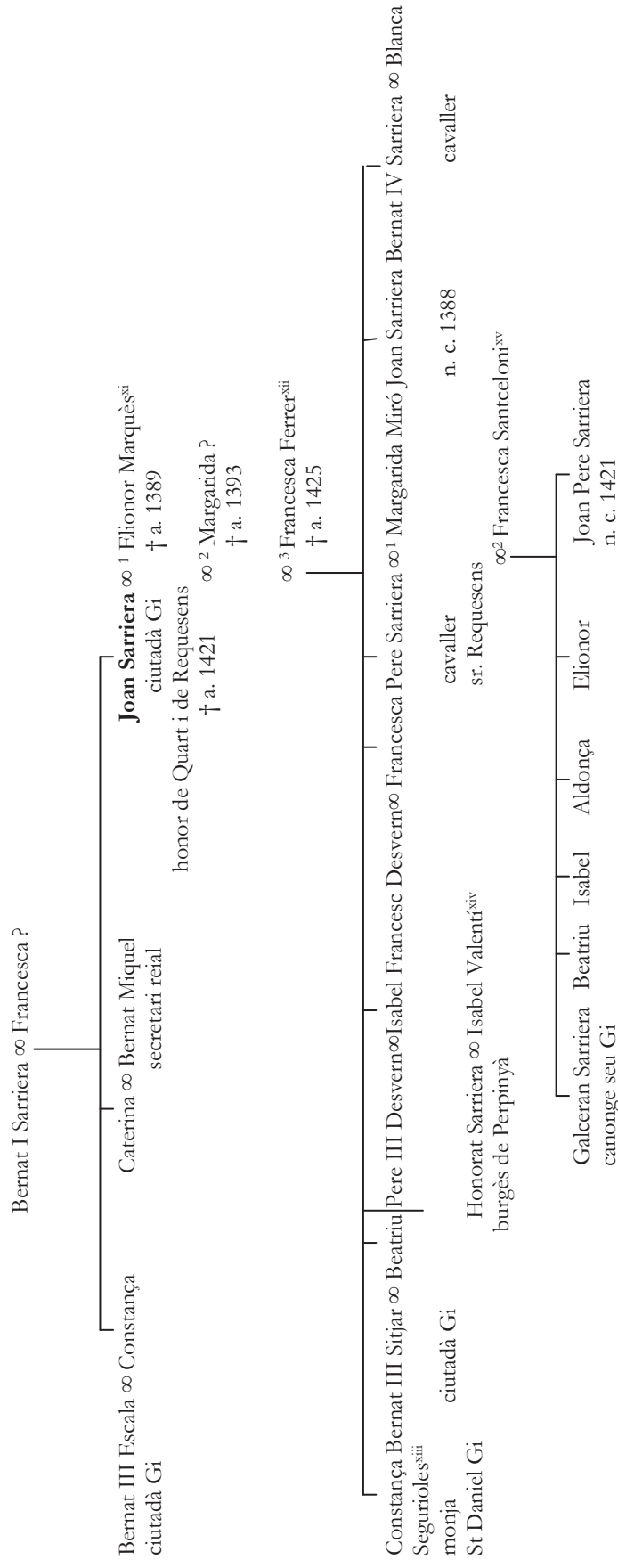
^{vii} Filla de Jaspert de Campllong, senyor de Púbol.

^{viii} Filla del ciutadà de Girona Pere I Miró.

^{ix} Només sabem que és germana del donzell domiciliat a Girona Bernat Guillem de Lloret.

GRÀFIC 35: Arbre genealògic 32: Els Sarriera

i Documentació utilitzada: AHG, Gi-04, vol. 5, f. 108r-v, 1348/05/30; AHG, Gi-06, vol. 48, s.f., 1350/03/03; AHG, Gi-05, vol. 81, f. 20v – 21v, 1354/12/15; AHG, Gi-05, vol. 81, f. 34v-35v, 1354/12/18; AHG, Gi-05, vol. 82, f. 68v-69r, 1355/03/24; AHG, Gi-05, vol. 93, f. 116r-v, 1356/06/18; AHG, Gi-05, vol. 96, f. 20v-21v, 1357/11/04; AHG, Gi-05, vol. 130, f. 99r, 1357/04/27; AHG, Gi-05, vol. 112, f. 5r-6r, 1360/01/10; AHG, Gi-05, vol. 335, s.f., 1363/12/11; AHG, Gi-05, vol. 282, s.f., 1366/11/03; AHG, Gi-01, vol. 276, f. 100v, 1366/06/03; AHG, Gi-05, vol. 302, s.f., 1372/06/01; AHG, Gi-05, vol. 307, s.f., 1375/10/11; AHG, Gi-05, vol. 311, f. 48v-49r Girona, 1377/07/09; AHG, Gi-05, vol. 312, s.f., 1379/11/02; AHG, Gi-05, vol. 314, s.f., ca 1380/10/30; AHG, Gi-01, vol. 125, f. 41, 1381/03/05; AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1383/10/28; AHG, Gi-05, vol. 410, s.f.,

1382/06/06; AHG, Gi-02, vol. 47, f. 22r, 1385/04/10; AHG, Gi-05, vol. 412, f. 26r-v, 1385/03/03; AHG, Gi-05, vol. 413, s.f., 1385/05/31; AHG, Gi-05, vol. 413, s.f., S.f., 1385/07/08; AHG, Gi-05, vol. 413, s.f., S.f., 1385/07/11; AHG, Gi-05, vol. 413, s.f., 1385/10/07; AHG, Gi-05, vol. 422, s.f., 1388/04/28; AHG, Gi-09, vol. 15, s.f., 1389/03/09; AHG, Gi-11, vol. 11, f. 32v-33v, 1391/12/16; AHG, Gi-05, vol. 419, f. 9v, 1393/03/22; AHG, Gi-01, vol. 261, f. 62r-64r, 1400/01/24; AHG, Gi-11, vol. 20, f. 51v-52r, 1400/04/02; AHG, Gi-11, vol. 22, s.f., 1402/05/20; AHG, Gi-06, vol. 99, s.f., 1403/03/19; AHG, Gi-06, vol. 118, s.f., 1408/11/17; AHG, Gi-01, vol. 341 bis, f. 60r-61v, 1409/02/20; AHG, Gi-01, vol. 349, s.f., 1411/11/10; AHG, Gi-01, vol. 354, s.f., 1412/11/24; AHG, Gi-10, vol. 57, s.f., 1411/07/09; AHG, Gi-01, vol. 369, f. 35r-38r, 1416/07/38; AHG, Gi-01, vol. 376/377, 2a part vol. s.f., 1419/02/18; AHG, Gi-04, vol. 61, f. 214r-218r, 1420/04/28; AHG, Gi-01, vol. 385, s.f., 1421/08/18; AHG, Gi-01, vol. 385, s.f., 1422/07/14; AHG, Gi-01, vol. 391, s.f., 1423/04/13; AHG, Gi-01, vol. 391, s.f., 1423/06/07; AHG, Gi-01, vol. 391, s.f., 1423/08/16; AHG, Gi-01, vol. 391, s.f., 1423/12/29; AHG, Gi-10, vol. 66, s.f., 1423/04/26; AHG, Gi-01, vol. 47, s.f., 1432/02/28; AHG, Gi-08, vol. 25, s.f., 1432/02/15; AHG, Gi-01, vol. 399, s.f., 1426/03/11; AHG, Gi-01, vol. 402, s.f., 1428/02/29; AHG, Gi-08, vol. 47, s.f., 1432/02/28; AHG, Gi-08, vol. 99v, 1445/07/07.

ⁱⁱ Branca que continua a propera p.

ⁱⁱⁱ Filla del mercader de Girona Guillem I Bell-lloc. Havia estat casada amb Guillem II Sunyer, ciutadà de Girona.

^{iv} Filla del doctor en lleis gironí Narcís I Santdionís.

^v Filla del jurista de Girona Arnau I de Vivers.

^{vi} Fill del notari Guillem Llobet.

^{vii} Filla del ciutadà gironí Lluís Estruç.

^{viii} Tingué una filla borda, dita Gemina.

^{ix} Filla del doctor en lleis gironí Narcís I Santdionís.

^x Filla de Francesc III de la Via, mercader de Barcelona.

^{xi} Filla de Pere Marquès, senyor del castell de la Roca del Vallès.

^{xii} Filla de Bernat II Ferrer, mercader gironí posteriorment domiciliat a Barcelona.

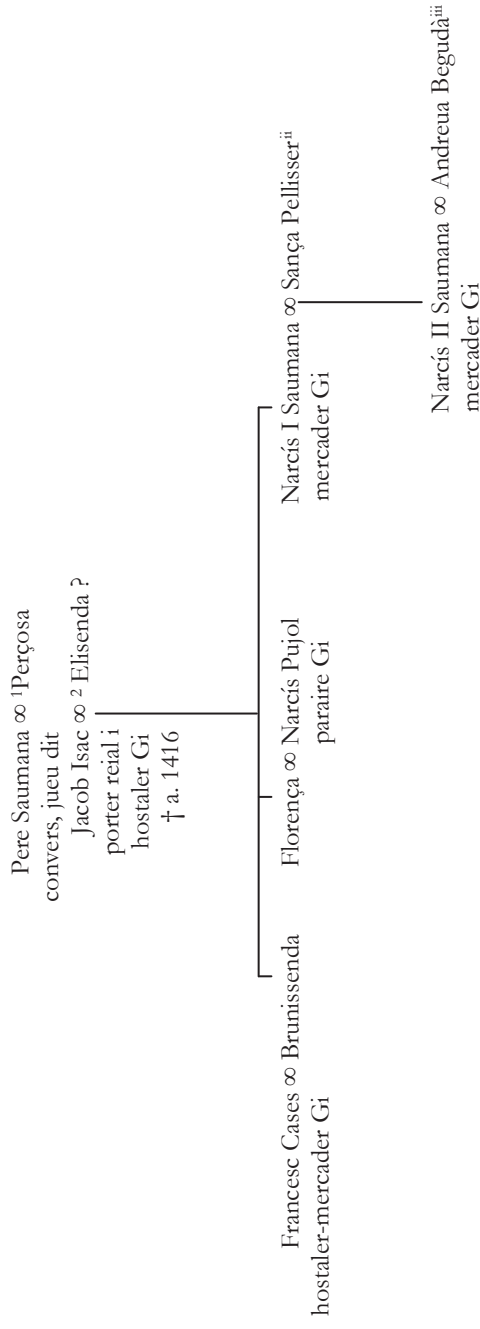
^{xiii} Filla del ciutadà gironí Francesc Segurióles.

^{xiv} Filla de Pere Valentí, mercader de Perpinyà.

^{xv} Filla de Francesc III Santceloni, ciutadà de Gi.

GRÀFIC 36: Arbre genealògic 33: Els Saumana

Saumanaⁱ

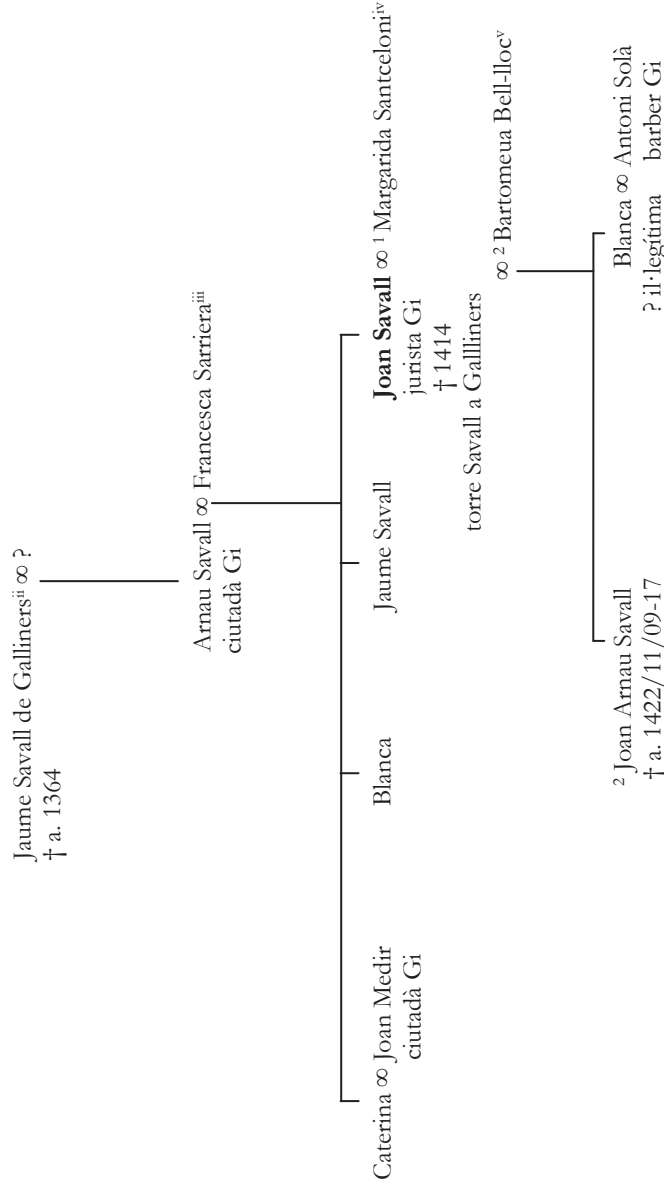

ⁱ Documentació utilitzada: AHG, Gi-07, vol. 16, s.f., 1377/01/14; AHG, Gi-07, vol. 18, f. 20v-21r, 1379/05/31; AHG, Gi-07, vol. 18, f. 81v, 1379/08/20; AHG, Gi-07, vol. 19, f. 101v-102r, 1382/01/10; AHG, Gi-07, vol. 66, f. 111v, 1391/01/25; AHG, Gi-11, vol. 14, f. 83v-89r, 1395/10/15; AHG, Gi-06, vol. 86, f. 172r-176r, 1397/11/03; AHG, Gi-09, vol. 28, f. 30r-32v, 1398/02/08; AHG, Gi-06, vol. 93, f. 102r-v, 1401/08/24; AHG, Gi-06, vol. 139, s.f., 1416/01/28; AHG, Gi-01, vol. 402, s.f., 1428/12/24; AHG, Gi-02, vol. 175, f. 18r, 1433/06/18; AHG, Gi-01, vol. 416, s.f., 1438/05/21.

ⁱⁱ Filla de l'apotecari de Girona Francesc Pellisser.

ⁱⁱⁱ Filla de Francesc Begudà de Castelló d'Empúries.

GRÀFIC 37: Arbre genealògic 34:Els Savall

Savallⁱ

ⁱ Documentació utilitzada: AMG, I.3.3.1.1, llig. 8, s.f., 1388/08/14; AHG, Gi-01, vol. 167, f. 156r, 1364/10/13; AHG, Gi-05, vol. 422, s.f., 1384/03/29; AHG, Gi-05, vol. 412, s.f., 1385/04/23; AHG, Gi-09, vol. 10, s.f., 1387/08/02; AHG, Gi-01, vol. 344, f. 28r-v, 1411/03/20; AHG, Gi-01, vol. 348, s.f., 1411/08/12; AHG, Gi-10, vol. 66, s.f., 1423/04/14; AHG, Gi-01, vol. 385, s.f., 1422/10/14; AHG, Gi-01, vol. 391, s.f., 1422/12/19; AHG, Gi-04, vol. 82, s.f., 1422/11/17; AHG, Gi-01, vol. 401, s.f., 1427/04/26; AHG, Gi-05, vol. 466, s.f., 1435/09/22; J. FERNÁNDEZ TRABAL, *Una família catalana medieval...*, p. 132, 133.

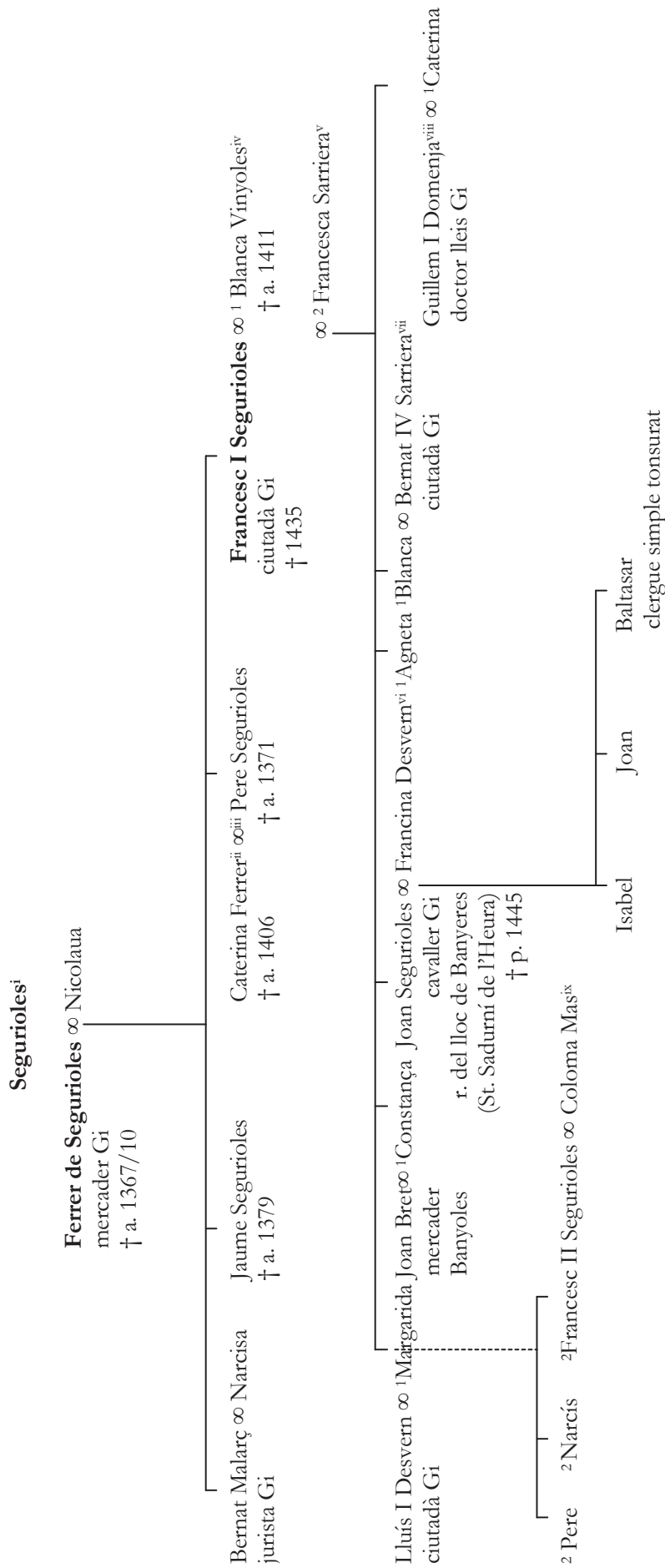
ⁱⁱ Probablement era parent d'una branca Savall que foren batlles de la vila de Banyoles en què destaquen Nicolau Savall (mort abans de 1384) i el seu presumpte fill, Joan Savall.

ⁱⁱⁱ Filla del cirurgià gironí Guillem Sarriera. Havia estat casada en primeres noces amb Nicolau I Desvern, mercader de Girona.

^{iv} Filla de Francesc I Santceloni, ciutadà de Girona.

^v Filla de Bernat Bell-lloc (considerat de la branca de Galliners), ciutadà de Girona.

GRÀFIC 38: Arbre genealògic 35: Els Seguriolles

ⁱ Documentació utilitzada: AHG, Gi-05, vol. 81, f. 78v, 1355/01/15; AHG, Gi-05, vol. 287, s.f., 1368/08/17; AHG, Gi-07, vol. 12, f. 113r-v, 1373/05/09; AHG, Gi-05, vol. 298, s.f., 1371/12/04; AHG, Gi-05, vol. 298, s.f., 1372/01/05; AHG, Gi-01, vol. 104, f. 89v-90v, 1372/10/04; AHG, Gi-05, vol. 308, s.f., 1375/11/05; AHG, Gi-10, vol. 28, s.f., 1383/02/26; AHG, Gi-01, vol. 121, f. 92r-v, 1379/11/11; AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1382/10/23; AHG, Gi-09, vol. 9, s.f., 1386/05/11; AHG, Gi-09, vol. 17, s.f., 1390/04/13; AHG, Gi-01, vol. 140, f. 164v-165r, 1392/03/16; AHG, Gi-09, vol. 29, f. 58r-62r, 1400/09/11; AHG, Gi-06, vol. 93, f. 85r, 1401/07/12; AHG, Gi-10, vol. 46, s.f., 1403/09/27;

AHG, Gi-06, vol. 115, s.f., 1406/12/04; AHG, Gi-01, vol. 348, s.f., 1411/08/18; AHG, Gi-01, vol. 354, s.f., 1413/09/05; AHG, Gi-01, vol. 362, s.f., 1414/03/05; AHG, Gi-01, vol. 371, f. 209r, 1417/04/14; AHG, Gi-01, vol. 372, f. 314r-315v, 1417/11/15; AHG, Gi-01, vol. 376/377, 2a part vol, s.f., 1419/02/18; AHG, Gi-01, vol. 400, s.f., 1427/05/03; AHG, Gi-07, vol. 88, s.f., 1426/06/11; AHG, Gi-07, vol. 88, s.f., 1428/07/19; AHG, Gi-07, vol. 88, s.f., 1428/07/19; AHG, Gi-07, vol. 89, s.f., 1432/01/31; AHG, Gi-07, vol. 89, s.f., 1432/07/03; AHG, Gi-07, vol. 89, s.f., 1432/06/28; AHG, Gi-01, vol. 392/393, s.f., 1435/11/14; AHG, Gi-05, vol. 466, s.f., 1436/01/19; AHG, Gi-07, vol. 91, s.f., 1436/06/07; AHG, Gi-07, vol. 92, s.f., 1438/06/05; AHG, Gi-07, vol. 93, s.f., 1442/04/06.

ⁱⁱ Filla del mercader gironí Pere II Ferrer. Es casà en segones noces amb Guillem Badia, jurista de Girona.

ⁱⁱⁱ D'aquest matrimoni sorgí un fill anomenat Ferrer com l'avi que l'any 1372 era encara menor d'edat, si bé se'n perd ràpidament la traça.

^{iv} Filla del ciutadà de Girona Guillem I Vinyoles.

^v Havia estat casada en primeres noces amb el ciutadà gironí Francesc Desvern.

^{vi} Filla de Francesc Desvern i, per tant, filla de la segona esposa del pare de Joan Segurióles, Francesc I (cf. GRÀFIC 15).

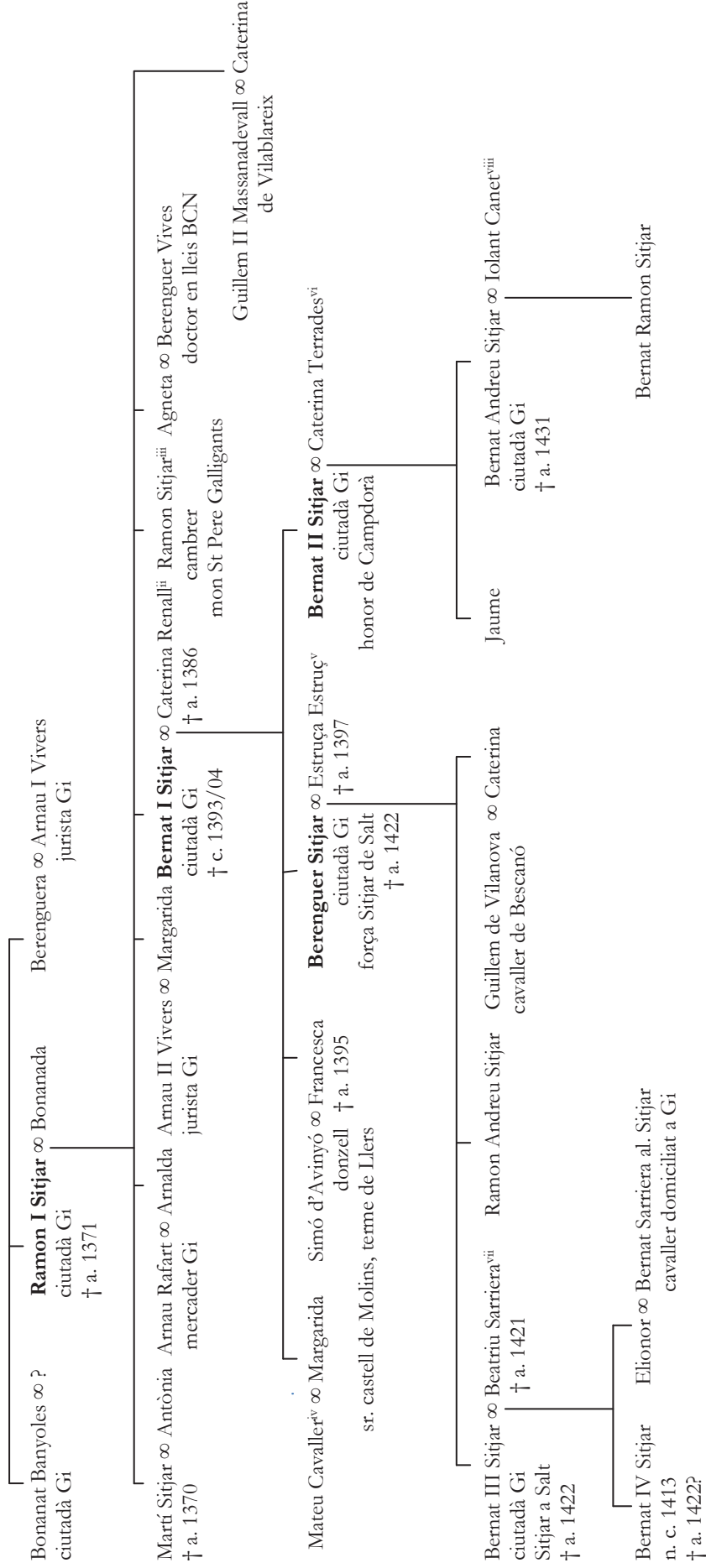
^{vii} Era fill de Joan Sarriera, ciutadà de Girona.

^{viii} Ja havia estat casat amb Gueraula Escala, filla de Pere II Escala. I, una vegada morta Caterina, es tornà a casar amb Caterina, fill del també ciutadà gironí Martí de Vic.

^{ix} Filla del mercader de Cotlliure Pere Mas. En realitat, es morí abans d'acabar contraient matrimoni.

GRÀFIC 39: Arbre genealògic 36: Els Sitjar

Sitjarⁱ

ⁱ Documentació utilitzada: AHG, Gi-06, vol. 20, f. 99v, 1339/05/13; C. Guilleré, *Gimna al segle XIV*...vol. II, p. 269-270; AHG, Gi-05, vol. 89, f. 130v-132r, 1356/02/26; AHG, Gi-05, vol. 335, s.f., 1364/02/28; AHG, Gi-07, vol. 27, s.f., 1363/07/16; AHG, Gi-02, vol. 9, f. 95r-96r, 1371/07/15; AHG, Gi-10, vol. 19, s.f., 1370/09/27; AHG, Gi-01, vol. 88, f.

60r-63r, 1369/05/13; AHG, Gi-01, vol. 110, f. 52r-55r, 1375/01/28; AHG, Gi-01, vol. 110, f. 65v-74v, 1375/05/20; AHG, Gi-02, vol. 47, f. 287v-288r, 1386/02/20; AHG, Gi-05, vol. 422, s.f., 1386/01/31; AHG, Gi-09, vol. 10, s.f., 1387/09/07; AHG, Gi-09, vol. 14, s.f., 1388/03/11; AHG, Gi-01, vol. 241, f. 13r-v, 1391/05/11; AHG, Gi-01, vol. 150, f. 139r-147r, 1397/12/11-16; AHG, Gi-09, vol. 21, f. 146v-147r, 1393/04/16; AHG, Gi-05, vol. 442, f. 49r, 1395/04/29; AHG, Gi-01, vol. 333 bis, f. 98v-99r, 1406/11/02; AHG, Gi-01, vol. 333 bis, f. 142r, 1406/12/31; AHG, Gi-01, vol. 342, f. 91r, 1410/05/29; AHG, Gi-01, vol. 344, f. 9r, 1411/02/17; AHG, Gi-01, vol. 354, s.f., 1412/11/24; AHG, Gi-04, vol. 61, f. 203r-207r, 1420/10/11; AHG, Gi-01, vol. 385, s.f., 1421/08/25; AHG, Gi-01, vol. 385, s. f., 1421/09/13; AHG, Gi-01, vol. 385, s.f., 1421/09/13; AHG, Gi-04, vol. 91, s.f., 1426/06/19; AHG, Gi-10, vol. 79, s.f., 1431/05/28; AHG, Gi-07, vol. 89, s.f., 1432/02/11; AHG, Gi-08, vol. 47, s.f., 1432/02/28.

ii Filla del jurista gironí Berenguer Renall.

iii Té una filla il·legítima que es casa amb el mercer Pere Torralles de Girona.

iv Fill de Bernat Cavaller, cavaller domiciliat a Besalú.

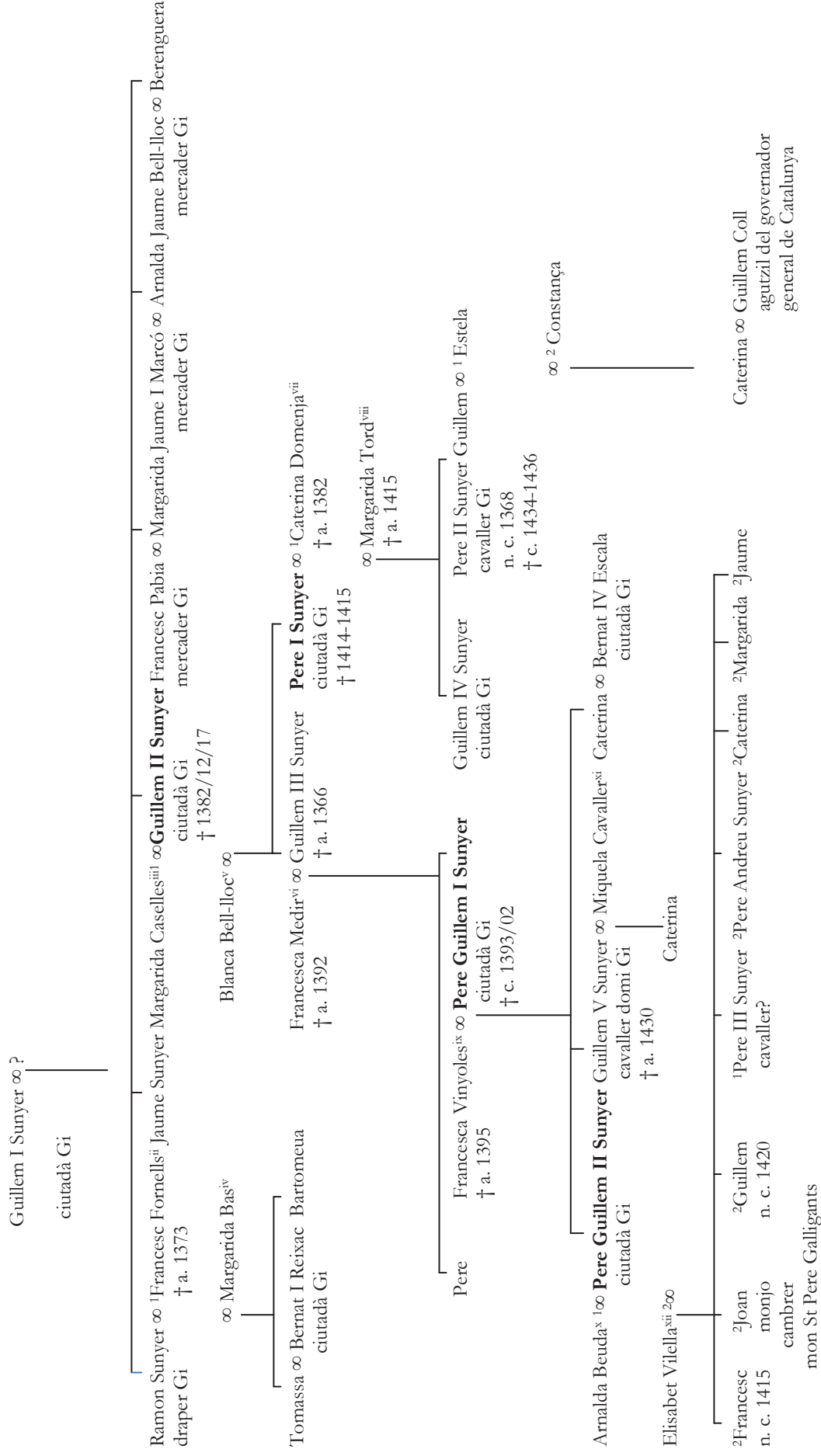
v Filla del ciutadà gironí Lluís Estruç.

vi Filla del ciutadà de Girona Francesc II Terrades.

vii Filla de Joan Sarriera, ciutadà de Girona.

viii Filla del donzell Ramon de Canet.

GRÀFIC 40: Arbre genealògic 37: Els Sunyer

Sunyerⁱ

i Documentació utilitzada: J. FERNÁNDEZ TRABAL, *Una família catalana medieval...*, p. 47; AHG, Gi-01, 268, f. 116r, 1362/07/04; AHG, Gi-05, vol. 335, s.f., 1363/12/19; AHG, Gi-05, vol. 331, s.f., 1363/02/27; AHG, Gi-05, 267, s.f., 1363/04/17; AHG, Gi-01, vol. 76, s.f., 1365/08/05; AHG, Gi-05, vol. 337, s.f., 1366/01/23; AHG, Gi-01, vol. 181, f. 148r-160r, 1368/09/02; AHG, Gi-05, vol. 295, s.f., 1370/03/11; AHG, Gi-05, 304, s.f., 1373/10/01; AHG, Gi-05, vol. 306, s.f., 1374/11/02; AHG, Gi-05, vol. 309, s.f., 1376/05/21; AHG, Gi-01, vol. 117, f. 20r-21v, 1378/04/11; AHG, Gi-01, vol. 220, f. 51r-53r, 1382/12/14; AHG, Gi-05, vol. 316, s.f., 1382/04/22; AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1382/12/04; AHG, Gi-01, vol. 220, f. 92r-94v : 1382/12/19; AHG, Gi-01, vol. 220, f. 95v-96r, 1382/12/23; AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1383/03/07; AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1383/05/19; AHG, Gi-02, vol. 47, f. 262r, 1386/01/09; AHG, Gi-05, vol. 413, s.f., 1385/05/18; AHG, Gi-09, vol. 17, s.f., 1390/06/11; AHG, Gi-05, vol. 416, f. 98r-v, 1392/08/16; AHG, Gi-10, vol. 36, f. 93r-95r, 1393/02/18; AHG, Gi-09, vol. 21, f. 127r, 1393/03/01; AHG, Gi-09, vol. 24, f. 21r-v, 1395/04/27; AHG, Gi-05, vol. 445, f. 39v, 1396/02/04; AHG, Gi-10, vol. 51, s.f., 1406/12/30; AHG, Gi-11, vol. 37, s.f., 1411/12/31; AHG, Gi-01, vol. 354, s.f., 1413/03/23; AHG, Gi-01, vol. 355-356, s.f., 1413/06/09; AHG, Gi-07, vol. 85, s.f., 1423/05/22; AHG, Gi-10, vol. 71, s.f., 1424/08/26; AHG, Gi-01, vol. 402, s.f., 1428/12/07; AHG, Gi-07, vol. 88, s.f., 1428/05/19; AHG, Gi-02, vol. 1435/02/21; AHG, Gi-02, vol. 188, f. 48v-49r, 1436/10/12; AHG, Gi-02, vol. 188, f. 99r, 1436/12/06; AHG, Gi-05, vol. 467, s.f., 1437/04/21; AHG, Gi-10, vol. 94, s.f., 1438/07/26.

ii Filla del draper gironí Guillem Fornells.

iii Filla del jurista gironí Galceran I Caselles.

iv Filla del ciutadà gironí Bernat Bas.

v Filla del mercader de Girona Guillem I Bell-lloc. Es casà en segones nocces amb Berenguer II Sarriera, ciutadà de Girona.

vi Filla de Ramon I Medir, canviador de Girona.

vii Filla del jurista de Girona Guillem I Domenja.

viii Filla de Bartomeu Tord, notari de Girona.

ix Filla del jurista gironí Guillem I Vinyes.

x Filla de Guillem Bernat Beuda, mercader de Girona.

xi Filla de Mateu Cavaller, donzell senyor de la *domus* de la Roca a Sant Miquel de Campmajor.

xii Filla de Joan Vilella, ciutadà de Girona.

bis, f. 101r-v, 1406/11/05; AHG, Gi-11, vol. 33, s.f., 1408/12/07; AHG, Gi-06, vol. 115, s.f., 1407/02/17; AHG, Gi-01, vol. 362, s.f., 1414/11/12; AHG, Gi-01, vol. 401, frag man acords 1427, s.f., 1427/04/28; AHG, Gi-01, vol. 369, f. 234r-v, 1416/12/07; AHG, Gi-11, vol. 43, s.f., 1418/07/06; AHG, Gi-06, vol. 178, s.f., 1419/03/10; AHG, Gi-01, vol. 391, s.f., 1423/11/26; AHG, Gi-01, vol. 397, s.f., 1424/11/06; AHG, Gi-06, vol. 156, s.f., 1424/07/04; AHG, Gi-07, vol. 87, s.f., 1425/07/27; AHG, Gi-04, vol. 94, s.f., 1427/01/11; AHG, Gi-07, vol. 88, s.f., 1429/01/06; AHG, Gi-02, vol. 162, f. 92v-93r, 1430/03/28; AHG, Gi-02, vol. 172, f. 30v-32r, 1432/10/23; AMGi, I.1.1., n. 51, f. 11r, 1433/01/01; AHG, Gi-04, vol. 132, s.f., 1434/12/21; AHG, Gi-01, vol. 416, s.f., 1436/08/16; AHG, Gi-07, vol. 92, s.f., 1439/07/28; AHG, Gi-07, vol. 92, s.f., 1439/10/05.

ⁱⁱ Filla de Berenguer Gornall, ciutadà de Girona.

ⁱⁱⁱ Filla del cirurgià reial Arnau I Sarriera de Girona.

^{iv} Filla del draper gironí Pere I Bordils.

^v Filla del donzell Pere I Sanmartí, senyor del castell de Vilobí.

^{vi} Filla de Ramon II de Bóixols, ciutadà de Girona.

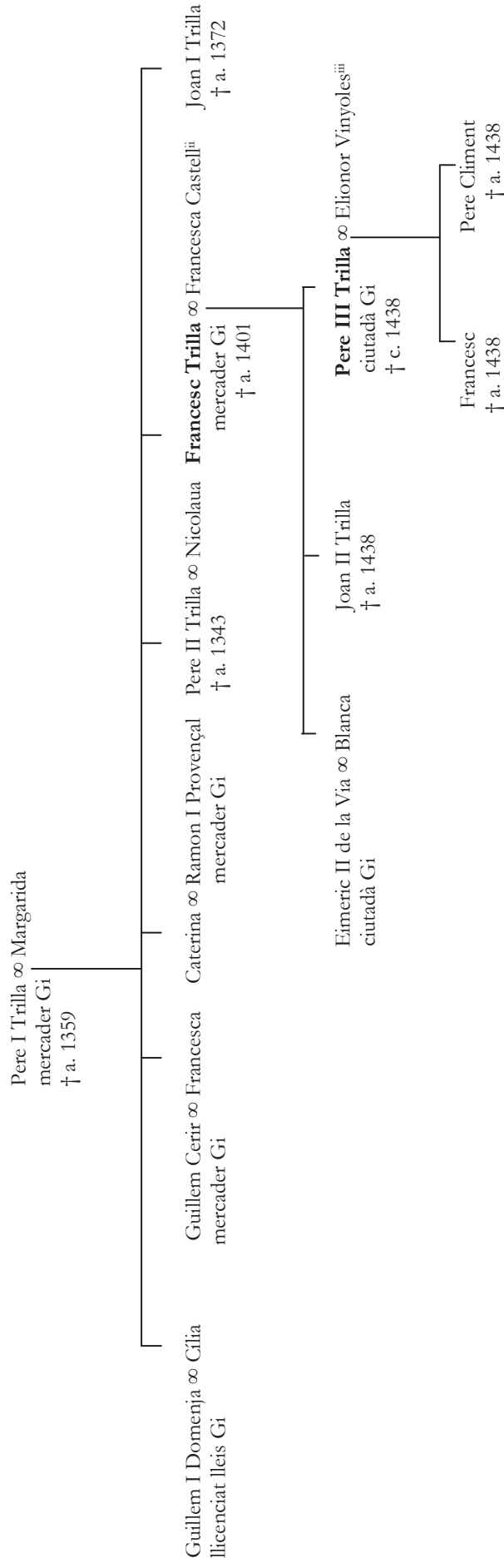
^{vii} Filla de Joan Albert, ciutadà de Girona. Havia estat casada amb el jurista Pere I Cantó de Girona.

^{viii} Filla de Joan I Anglès, mercader de Girona.

^{ix} Filla de Bernat I Beuda, gironí aleshores ciutadà de Barcelona.

^x Filla de Pere II Benet, mercader de Girona.

GRÀFIC 42: Arbre genealògic 39: Els Trilla

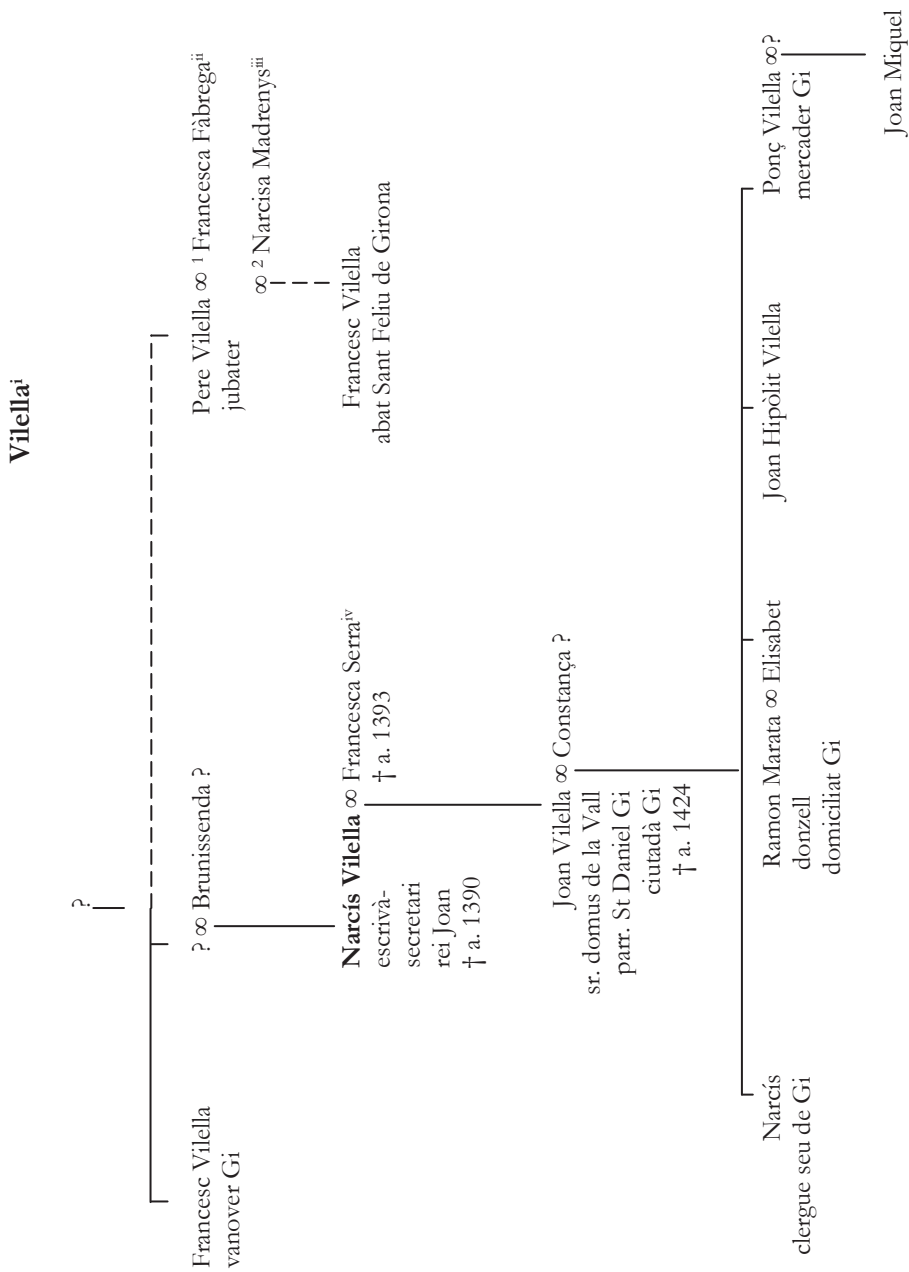
Trillaⁱ

ⁱ Documentació utilitzada: AHG, Gi-06, vol. 29, s.f., 1341/11/21; AHG, Gi-06, vol. 50, s.f., 1343/01/19; AHG, Gi-05, vol. 81, f. 168r-169v, 1355/02/21; AHG, Gi-05, vol. 114, f. 65r, 1360/06/02; AHG, Gi-05, vol. 329, s.f., 1359/07/08; AHG, Gi-05, vol. 301, s.f., 1372/01/27; AHG, Gi-05, vol. 414, s.f., 1386/07/06; AHG, Gi-10, vol. 33, s.f., 1388/10/04; AHG, Gi-09, vol. 13, s.f., 1388/12/17; AHG, Gi-11, vol. 24, s.f., 1403/06/13; AHG, Gi-09, vol. 24, f. 92v, 1395/03/29; AHG, Gi-11, vol. 45, s.f., 1421/02/26; AHG, Gi-08, vol. 9, s.f., 1424/05/15; AHG, Gi-08, vol. 21, s.f., 1429/07/02; AHG, Gi-02, vol. 191, f. 174r-v, 1438/04/29.

ⁱⁱ Filla del jurista de Girona Berenguer Castell.

ⁱⁱⁱ Filla del ciutadà de Girona Joan Vinyoles.

GRÀFIC 43: Arbre genealògic 40: Els Vilella

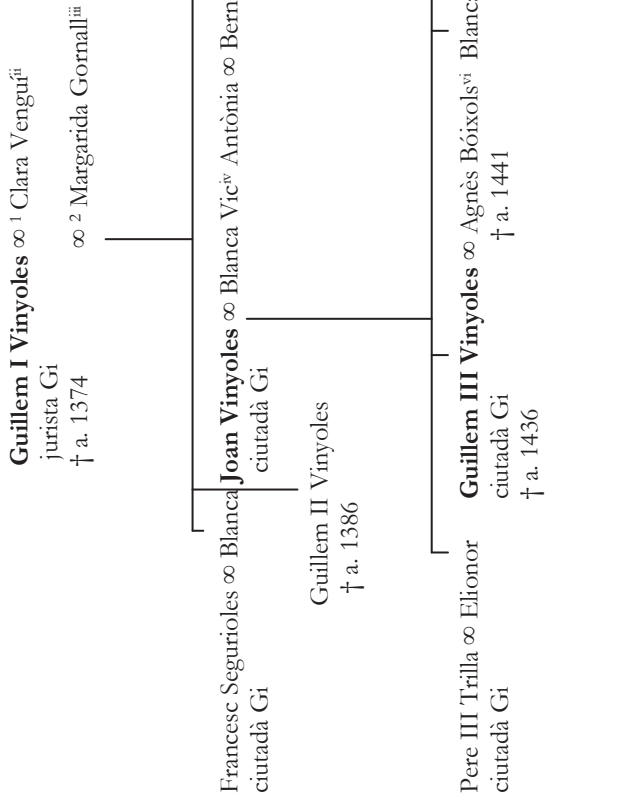
ⁱ Documentació utilitzada: AHG, Gi-05, vol. 333, s.f., 1363/01/03; AHG, Gi-01, vol. 178, f. 111v-112vr, 1367/11/17; AHG, Gi-01, vol. 101, f. 33v-34v, 1371/12/20; AHG, Gi-07, vol. 58, s.f., 1380/07/26; AHG, Gi-01, vol. 228, f. 240r-v, 1386/06/06; AMGi, I.3.3.1., llig. 8, s.f., 1389/05/28; AHG, Gi-01, vol. 238, f. 17r, 1381/09/27; AHG, Gi-09, vol. 17, s.f., 1390/07/17; AHG, Gi-10, vol. 36, f. 175r-v, 1393/08/11; AHG, Gi-11, vol. 27, s.f., 1405/10/27; AHG, Gi-06, vol. 121, s.f., 1410/04/11; AHG, Gi-02, vol. 112 bis, f. 211r-v, 1411/07/16; AHG, Gi-01, vol. 379, s.f., 1419/09/07; AHG, Gi-06, vol. 178, s.f., 1420/09/23; AHG, Gi-01, vol. 385, s.f., 1422/04/01; AHG, Gi-07, vol. 85, s.f., 1424/09/28; AHG, Gi-07, vol. 85, s.f., 1424/09/28; AHG, Gi-04, vol. 203, f. 233v-235r, 1430/08/30; AHG, Gi-01, vol. 405, s.f., 1431/02/13; AHG, Gi-04, vol. 162, s.f., 1442/02/21; AHG, Gi-04, vol. 204, f. 24r-25r, 1444/02/13.

ⁱⁱ Filla de Bernat Fàbrega, mercader de Girona.

ⁱⁱⁱ Filla de Pere Madrenys, al. Baraiot, peixater de Girona.

^{iv} És germana del notari de Girona Pere Serra.

GRÀFIC 44: Arbre genealògic 41: Els Vinyoles

Vinyolesⁱ

ⁱ Documentació utilitzada: AHG, Gi-05, vol. 331, s.f., 1363/02/27; AHG, Gi-01, vol. 88, f. 66r-69v, 1369/04/03; AHG, Gi-05, vol. 305, s.f., 1374/02/04; AHG, Gi-07, vol. 47, s.f., 1374/07/14; AHG, Gi-07, vol. 15, s.f., 1376/04/22; AHG, Gi-07, vol. 19, f. 156r-v, 1382/03/28; AHG, Gi-10, vol. 28, s.f., 1383/02/26; AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1383/03/07; AHG, Gi-05, vol. 411, s.f., 1383/08/20; AHG, Gi-05, vol. 413, s.f., 1386/03/16; AHG, Gi-10, vol. 35, f. 63v-64v, 1391/09/07; AHG, Gi-09, vol. 26, f. 10r-11r, 1396/02/06; AHG, Gi-06, vol. 99, s.f., 1403/05/14; AHG, Gi-11, vol. 24, s.f., 1403/06/13; ADG, Processos medievals, reg. 631 (1403/06/12); AHG, Gi-01, vol. 344, f. 43r-v, 1411/04/11; AHG, Gi-04, vol. 68, s.f., 1415/05/21; AHG, Gi-07, vol. 80, s.f., 1415/09/28; AHG, Gi-07, vol. 96, s.f., 1415/09/22; AHG, Gi-01, vol. 364, s.f., 1416/02/17; AHG, Gi-10, vol. 64, s.f., 1417/03/02; AHG, Gi-09, vol. 42, s.f., 1422/08/04; AHG, Gi-10, vol. 71, s.f., 1424/12/12; AHG, Gi-04, vol. 94, s.f., 1427/04/15; AHG, Gi-05, vol. 463, s.f., 1427/12/26; AHG, Gi-07, vol. 89, s.f., 1432/07/14; AHG, Gi-02, vol. 175, f. 6v-7r, 1433/06/03; AHG, Gi-07, vol. 91, s.f., 1436/12/07; AHG, Gi-05, vol. 467, s.f., 1437/04/21; AHG, Gi-02, vol. 194, f. 26r-27r, 1438/08/22; AHG, Gi-07, vol. 92, s.f., 1439/02/03; AHG, Gi-02, vol. 201, f. 207v, 1442/05/11.

-
- ii Filla del ciutadà gironí Ramon Vengúí.
 - iii Filla del ciutadà de Girona Domènec Gornall.
 - iv Filla de Pere Vic, ciutadà de Girona.
 - v Filla del jurista gironí Bernat I Serra.
 - vi Ignorem de qui era filla. Només sabem que era germana de Jaume Boixols, burgès de Perpinyà.
 - vii Filla de Jaume Avellaneda, ciutadà de Girona.

